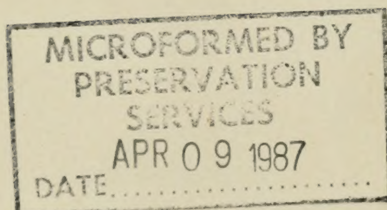
50d

50

Alexander Fraser.

Toronto.

TIOMNADH NUADH

AR

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD,

EADAR-THEANGAICHTE

O'N GHREUGAIS CHUM GAELIC ALBANNAICH.

LONDON:

PRINTED FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,

INSTITUTED IN THE YEAR 1804:

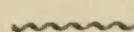
BY A. AND G. A. SPOTTISWOODE, NEW-STREET-SQUARE.

MDCCCLV.

LEABHRAICHEAN

AN

TIOMNAIDH NUAIDH.

AN SOISGEUL

A REIR

M H A T A.

CAIB. I.

1 *Sinnsearachd*, 18 *gineamhuinn*, 21 *breith*, 23 *agus ainmeachadh ainm Chrìosd.*

LEABHAR ginealaich Iosa Crìosd, mhic Dhaibhidh, mhic Abrahaim.

2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhidh an rìgh, agus ghin Daibhidh an rìgh Solomon o 'n mhnaoi *a bha* aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam, agus ghin Ioatam Achas, agus ghin Achas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an déigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o 'n d' rugadh Iosa, d' an goirear Crìosd.

17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhidh, *is* ceithir ginealaich deug iad; agus o Dhaibhidh gu bruid Bhabiloin, ceithir ginealaich deug; agus o bhruid Bhabiloin gu Crìosd, ceithir ginealaich deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Crìosd: oir an déigh do cheangal-pòsaidh bhi air a dhèanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd, fhuaradh torrach i o 'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhi do Ioseph a fear na dhuine cothromach, agus gun

toil aige ball-sampuill a dhèan-
amh dh' i, bu mhiann leis a cur
uaith os ìosal.[1]
20 Ach ag smuaineachadh nan
nithe sin dha, feuch, dh'fhoill-
sich aingeal an Tighearn e féin
da ann am bruadar, ag ràdh, A
Ioseph, a mhic Dhaibhidh, na
biodh eagal ort do bhean Muire
a ghabhail a d' ionnsuidh : oir an
ni a ta air a ghineamhuin innte,
is ann o'n Spiorad Naomh e.
21 Agus beiridh i mac, agus
bheir thu Iosa mar ainm air;
oir saoraidh[2] e a shluagh féin o'm
peacaibh.
22 (Agus rinneadh so uile
chum gu coimhliontadh an ni a
thubhairt an Tighearna leis an
fhàidh, ag ràdh,
23 Feuch, bithidh maighdean
torrach, agus beiridh i mac, agus
bheir iad Emanuel mar ainm
air, is ionnan sin r' a ràdh, air
eadar-theangachadh, Dia maille
ruinn.)
24 Agus air mosgladh do Ioseph
as a chodal, rinn e mar a dh'iarr
aingeal an Tighearn air, agus
ghabh e d' a ionnsuidh a bhean :
25 Agus cha d' aithnich e i gus
an d' rug i a ceud-ghin mic;
agus thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II.

1 *Thug na druidhean urram do Chrìosd:* 14 *Theich Ioseph leis do'n Eiphit,* 16 *agus mharbh Herod na leanabana.*

AGUS an uair a rugadh Iosa
ann am Betlehem Iudea,
ann an làithibh Heroid an rìgh,
feuch, thàinig druidhean[3] o 'n
àird an ear gu Ierusalem,

[1] *an uaignidheas.* [2] *slànuichidh.*
[3] *daoine glice.*

2 Ag ràdh, C'àit am bheil rìgh
sin nan Iudhach a ta air a
bhreith? oir chunnaic sinne a
reult san àird an ear, agus a ta
sinn air teachd a thabhairt aor-
aidh[4] dha.
3 An uair a chual Herod an
rìgh *sin*, bha e fo thrioblaid[5],
agus Ierusalem uile maille ris.
4 Agus air cruinneachadh nan
àrd-shagart uile dha, agus
sgrìobhaichean an t-sluaigh, dh'-
fheòraich e dhiubh c'àit an
robh Crìosd gu bhi air a bhreith.
5 Agus thubhairt iad ris, Ann
am Betlehem Iudea : oir mar so
sgrìobhadh leis an fhàidh,
6 Agus thusa Bhetlehem *an*
tìr Iudah, cha tu idir a 's lugha
am measg cheannard[6] Iuda : oir
asadsa thig Uachdaran a stiùras
mo shluagh Israel.
7 An sin, air do Herod na
druidhean a ghairm os ìosal d' a
ionnsuidh, gheur-fhiosraich e
dhiubh cia an t-àm an d'fhoill-
sicheadh an reult.
8 Agus chuir e iad gu Betle-
hem, agus thubhairt e, Imichibh,
agus iarraibh gu dìchiollach an
naoidhean; agus an déigh dhuibh
'fhaotainn[7], innsibh dhomhsa e,
chum gu racham-sa féin, agus
gu dèanam aoradh dha.
9 Agus an uair a chual iad an
rìgh, dh'imich iad; agus, feuch,
chaidh an reult a chunnaic iad
san àird an ear rompa, gus an
d'thàinig i agus gu 'n do stad i
os ceann an ionaid an robh an
naoidhean.
10 Agus an uair a chunnaic

[4] *onoir.* [5] *air a bhuaireadh.*
[6] *phrionnsadh.* [7] *fhaghail.*

iad an reult, rinn iad gàirdeach-
as le h-aoibhneas ro mhòr.
11 Agus air dol a steach dhoibh
do'n tigh, fhuair iad an naoidh-
ean maille[1] r' a mhàthair Muire,
agus thuit iad sìos, agus rinn iad
aoradh dha: agus air fosgladh
an ionmhas dhoibh, thug iad dha
tiodhlacan; òr, agus tùis, agus
mirr.
12 Agus air faotainn rabhaidh
o Dhia ann am bruadar, gun iad
a philltinn a dh'ionnsuidh He-
roid, chaidh iad d' an dùthaich
féin air slighe eile.
13 Agus an uair a dh'imich
iad air an ais, feuch, nochdadh
aingeal an Tighearna do Ioseph
ann am bruadar, ag ràdh, Eirich,
agus gabh an naoidhean agus a
mhàthair, agus teich do'n Eiphit,
agus bì an sin gus an labhair
mise riut: oir iarraidh Herod
an naoidhean g' a mhilleadh.
14 Agus dh'éirich e, agus ghabh
e d' a ionnsuidh an naoidhean
agus a mhàthair san oidhche,
agus dh'imich e do'n Eiphit:
15 Agus bha e an sin gu bàs
Heroid: a chum gu coimhliont-
adh an ni a labhair an Tighearna
leis an fhàidh, ag ràdh, A mach
as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.
16 An sin an uair a chunnaic
Herod gu'n d'rinn na druidhean
fanoid air[2], las e le feirg ro-mhòir,
agus chuir e *luchd-millidh* uaith,
agus mharbh e na bha do lean-
abaibh mac am Betlehem, agus
'na crìochaibh uile, o aois dhà
bhliadhna agus fuidh, a réir na
h-aimsir a dh'fhòghluim e gu
dìchiollach o na druidhibh.

[1] *am fochair.*

17 An sin choimhlionadh an ni
a labhradh le Ieremias am fàidh,
ag ràdh,
18 Chualas guth ann an Ra-
ma, caoidh, agus gul, agus bròn
ro mhòr, Rachel a' caoineadh a
cloinne, agus cha b' àill leatha
sòlas a ghabhail, a chionn nach
'eil iad *beò.*
19 Ach an uair a dh'eug He-
rod, feuch, nochdadh aingeal an
Tighearn ann am bruadar do
Ioseph san Eiphit,
20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh
an naoidhean agus a mhàthair,
agus imich gu talamh Israeil:
oir fhuair an dream a bha 'g
iarraidh anama an leinibh bàs.
21 Agus dh'éirich esan, agus
ghabh e an leanabh agus a mhà-
thair d' a ionnsuidh, agus thàinig
e gu talamh Israeil.
22 Ach an uair a chual e gu'n
robh Archelaus 'na rìgh an *tìr*
Iudea an àit Heroid 'athar, bha
eagal air dol an sin: ach, air
faotainn da rabhaidh *o Dhia* ann
am bruadar, thionndaidh e gu
crìochaibh Ghalile:
23 Agus thàinig e agus ghabh
e còmhnuidh ann am baile d'an
goirear Nasaret, a chum gu
coimhliontadh an ni a labhradh
leis na fàidhibh, Gu goirear Na-
sarach dheth.

CAIB. III.

1 *Teagasg, dreuchd, agus caitheamh-beatha Eoin Bhaiste.* 7 *Thug e achmhasan do na Phàirisich.* 13 *Bhaist e Criosd ann an uisge Iordain.*

AGUS anns na làithibh sin
thàinig Eoin Baiste, a' sear-
monachadh am fàsach Iudea,

[2] *gu 'n do mheall na druidhean e.*

2 Agus ag ràdh, Gabhaibh aith-
reachas: oir a ta rìoghachd
nèimh am fogus.
3 Oir is e so an tì ud mu'n do
labhair Esaias am fàidh, ag ràdh,
Guth an tì a ghlaodhas anns an
fhàsach, Ulluichibh slighe an
Tighearna, dèanaibh a cheum-
anna dìreach.
4 Agus bha a chulaidh aig
Eoin do fhionna chàmhal, agus
crios leathair aige timchioll a
leasraidh; agus is e bu bhiadh
dha locuist agus mil fhiadhaich.
5 Chaidh Ierusalem a mach
d'a ionnsuidh an sin agus Iudea
uile, agus luchd-àiteachaidh na
dùthcha timchioll Iordain uile.
6 Agus bhaisteadh iad leis-san
ann an Iordan, ag aideachadh[1]
am peacanna.
7 Ach an uair a chunnaic e
mòran do na Phàirisich, agus do
na Sadusaich a' teachd a chum a
bhaistidh-san, thubhairt e riu, A
shìol nan nathraiche nimhe, cò
a thug rabhadh dhuibh-sa teich-
eadh o'n fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin thugaibh
a mach toradh iomchuidh do'n
aithreachas.
9 Agus na smuainichibh a ràdh
annaibh féin, A ta Abraham 'na
athair againn: oir a ta mi ag
ràdh ribh, gur comasach Dia air
clann a thogail suas a dh'Abra-
ham do na clochaibh sin.
10 Agus a nis a ta an tuadh
air a cur ri freumh nan crann:
air an aobhar sin, ge b' e crann
nach toir a mach toradh maith,
gearrar e, agus tilgear san teine e.
11 Gu deimhin a ta mise 'gur
baisteadh le h-uisge chum aith-
reachais; ach an Tì a thig a'm'
dhéigh, is cumhachdaiche e na
mi, agus cha'n airidh mise air a
bhrògan a ghiùlan: baistidh esan
sibh leis an Spiorad Naomh,
agus le teine:
12 Aig am bheil a ghuit 'na
làimh, agus glanaidh e gu ro
bhaileach 'ùrlar-bualaidh, agus
cruinnichidh e a chruithneachd
d'a thigh-tasgaidh[2]; ach loisgidh
e am moll le teine nach feudar
a mhùchadh.
13 An sin thàinig Iosa o Gha-
lile gu Iordan a dh'ionnsuidh
Eoin, chum gu'm biodh e air a
bhaisteadh leis.
14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh,
A ta feum agamsa bhi air mo
bhaisteadh leatsa, agus am bheil
thusa a'teachd a m'ionnsuidh-sa?
15 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Leig *do'n chùis
a bhi mar* so a nis: oir mar so
is iomchuidh dhuinn gach uile
fhìreantachd a choimhlionadh.
An sin dh'fhulaing e dha.
16 Agus an uair a bhaisteadh
Iosa, chaidh e air ball suas as
an uisge; agus, feuch, dh'fhos-
gladh nèamh dha, agus chunnaic
e Spiorad Dé a' tuirling[3] mar
choluman, agus a' teachd air-san:
17 Agus, feuch, guth o nèamh,
ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdh-
ach, anns am bheil mo mhòr-
thlachd.

CAIB. IV.

1 *Bhuair an diabhul Crìosd.* 17 *An déigh do Iosa buadhachadh air, thòisich e air searmonachadh.* 24 *Shlànuich e sluagh a bha euslan.*

[1] *aidmheil.*

[2] *thaisg-thigh.* [3] *teachd a nuas.*

AN sin threòraicheadh Iosa
leis an Spiorad do 'n fhàs-
ach, chum gu'm biodh e air a
bhuaireadh leis an diabhul.
2 Agus an uair a thraisg e dà
fhichead là agus dà fhichead
oidhche, an déigh sin bha ocras
air.
3 Agus air teachd do'n bhuair-
eadair d' a ionnsuidh thubhairt
e, Ma 's tu Mac Dhé, thoir àithne
do na clochaibh so a bhi 'nan
aran.
4 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, A ta e sgrìobhta,
Cha'n ann le h-aran a mhàin a
bheathaichear duine, ach leis
gach uile fhocal a thig o bheul
Dé.
5 An sin thug an diabhul e
do 'n bhaile naomh, agus chuir e
air binnein an teampuill e.
6 Agus thubhairt e ris, Ma 's
tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos:
oir a ta e sgrìobhta, gu toir e
àithne d' a ainglibh mu d' thim-
chioll, agus togaidh iad suas thu
'nan làmhaibh, chum nach buail
thu, uair air bith, do chos air
cloich.
7 Thubhairt Iosa ris a rìs, A
ta e sgrìobhta, Cha bhuair[1] thu
an Tighearna do Dhia.
8 Thug an diabhul e a rìs chum
beinne ro àird, agus nochd e
dha uile rìoghachdan an do-
mhain, agus an glòir;
9 Agus thubhairt e ris, Iad so
uile bheir mise dhuit, ma thuit-
eas tu sìos agus ma nì thu aor-
adh dhomhsa.
10 An sin thubhairt Iosa ris,
Imich uam, a Shàtain: oir a ta
e sgrìobhta, Bheir thu aoradh
do'n Tighearna do Dhia, agus
dhasan 'na aonar nì thu seirbhis.
11 An sin dh'fhàg an diabhul
e; agus, feuch, thàinig aingil
agus fhritheil iad da.
12 Ach an uair a chual Iosa
gu 'n do chuireadh Eoin an làimh,
dh'imich e do Ghalile.
13 Agus air fàgail Nasaret da,
thàinig e agus ghabh[2] e còmh-
nuidh ann an Capernaum, a ta
ri taobh[3] na fairge, ann an leth-
iomall Shabuloin agus Neph-
talim:
14 A chum gu 'n coimhliontadh
an nì a labhradh le Esaias am
fàidh, ag ràdh,
15 Talamh Shabuloin, agus
talamh Nephtalim, slighe na
fairge air an taobh thall do Ior-
dan[4], Galile nan Cinneach:
16 Am pobull a bha 'nan suidhe
an dorchadas, chunnaic iad solus
mòr; agus a ta solus air éirigh
do na daoinibh a bha 'nan suidhe
an tìr agus an sgàil a' bhàis.
17 O sin a mach thòisich Iosa
air searmoin a dhèanamh, agus
a ràdh, Gabhaibh aithreachas,
oir a ta rìoghachd nèimh am
fogus.
18 Agus ag imeachd do Iosa
ri taobh fairge Ghalile, chunnaic
e dithis bhràithre, Simon d'an
goirear Peadar, agus Aindreas a
bhràthair, a' tilgeadh lìn san
fhairge: (oir b'iasgairean iad.)
19 Agus thubhairt e riu, Lean-
aibh mise, agus nì mi iasgairean
air daoinibh dhibh.
20 Agus air ball dh'fhàg iad
na lìonta, agus lean iad esan.

[1] *dearbh.* [2] *rinn.* [3] *chois.* [4] *ri taobh Iordain.*

21 Agus air triall da as a sin, chunnaic e dithis eile bhràithre, Seumas *mac* Shebede, agus Eoin a bhràthair, ann an luing maille r' an athair Sebede, a' càradh an lìon: agus ghairm e iad.

22 Agus air ball dh'fhàg iad an long agus an athair, agus lean iad e.

23 Agus dh'imich Iosa timchioll Ghalile uile, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìoghachd, agus a' slànuchadh gach gnè thinnis, agus gach gnè eucail am measg an t-sluaigh.

24 Agus chaidh a chliù feadh Shiria uile: agus thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus a bha air an cuibhreachadh le galaraibh, agus iomadh gnè phianta, agus iadsan aig an robh deamhain annta, agus air an robh an tuiteamas[1], agus luchd pairilis[2]; agus shlànuich e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Ierusalem, agus o Iudea, agus o na crìochaibh a ta an taobh thall do Iordan.

CAIB. V.

1 *Searmoin Chrìosd air a' bheinn, anns am bheil na h-ochd beannachdan,* 17 *agus mìneachadh an lagha.*

AGUS an uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn; agus air suidhe dha, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh.

2 Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagaisg e iad, ag ràdh,

3 *Is* beannaichte iadsan a ta bochd 'nan spiorad: oir is leo rìoghachd nèimh.

4 *Is* beannaichte iadsan a ta ri bròn: oir gheibh iad sòlas.

5 *Is* beannaichte na daoine macanta[3]: oir sealbhaichidh iad an talamh mar oighreachd.

6 *Is* beannaichte an dream air am bheil ocras agus tart na còrach[4]: oir sàsuichear iad.

7 *Is* beannaichte na daoine tròcaireach: oir gheibh iad tròcair.

8 *Is* beannaichte na daoine a ta glan 'nan cridhe: oir chì iad Dia.

9 *Is* beannaichte luchd-dèanamh na sìthe: oir goirear clann Dé dhiubh.

10 *Is* beannaichte an dream a ta fulang geur-leanmhuinn air son na còrach: oir is leo-san rìoghachd nèimh.

11 *Is* beannaichte bhitheas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a nì iad geur-leanmhuinn *oirbh,* agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach, air mo sgàth-sa.

12 Dèanaibh gàirdeachas, agus bithibh ro shubhach; oir is mòr bhur duais air nèamh: oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 Is sibhse salann na talmhainn: gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e? cha 'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fo chosaibh dhaoine.

[1] *tinneas na gealaich, tuiteamach.*
[2] *crith-ghalair.*
[3] *ciuin.*
[4] *a' cheartais, na fìreantachd.*

14 Is sibhse solus an t-saoghail.
Cha 'n fheudar baile a ta air a
shuidheachadh air sliabh fhol-
ach.
15 Agus cha las daoine coinn-
eal, chum gu 'n cuir iad i fuidh
shoitheach, ach ann an coinnleir,
agus nì i solus do na bheil a
stigh.
16 Gu ma h-ann mar sin a
dhealraicheas bhur solus an làth-
air dhaoine, chum gu faic iad
bhur deadh oibre, agus gu toir
iad glòir do bhur n-Athair a ta
air nèamh.
17 Na measaibh gu 'n d'thàinig
mise a bhriseadh[1] an lagha no
nam fàidhean; cha 'n ann[2] a
bhriseadh a thàinig mi, ach a
choimhlionadh.
18 Oir a ta mi ag ràdh[3] ribh
gu firinneach, Gus an téid[4]
nèamh agus talamh thairis, cha
téid aon lide[5] no aon phunc do 'n
lagh thairis, gus an coimhlionar
gach aon ni.
19 Air an aobhar sin ge b' e
neach a bhriseas aon do na
h-àitheantaibh so a 's lugha, agus
a theagaisgeas daoine mar sin,
goirear an duine a 's lugha dheth
ann an rìoghachd nèimh: ach
ge b' e neach a nì, agus a theag-
aisgeas *iad*, goirear duine mòr
dheth ann an rìoghachd nèimh.
20 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Mur toir bhur fireantachd-sa
barrachd air fireantachd nan
sgrìobhaiche agus nam Phàiris-
each, nach téid sibh, air chor air
bith, a steach do rìoghachd
nèimh.

[1] *a sgaoileadh.* [2] *ni h-ann.*
[3] *deirim, theiream.* [4] *an d'théid.*

21 Chuala sibh, gu'n dubhradh
ris na sinnsiribh, Na dèan mort-
adh; agus ge b' e neach a nì
mortadh, bithidh e an cunnart
a' bhreitheanais.
22 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
Ge b' e neach aig am bì fearg r'a
bhràthair gun aobhar, gu'm bì
e an cunnart a' bhreitheanais:
agus ge b' e neach a their r'a
bhràthair, Raca, gu 'm bì e an
cunnart na comhairle: ach ge
b' e neach a their, Amadain, gu
'm bì e an cunnart teine ifrinn.
23 Uime sin ma bheir thu do
thabhartas[6] chum na h-altarach[7],
agus gu'n cuimhnich thu an sin
gu bheil ni air bith aig do
bhràthair a' d' aghaidh;
24 Fàg do thabhartas an sin an
làthair na h-altarach, agus imich,
agus dèan réite air tùs ri d'
bhràthair, agus an déigh sin thig
agus tabhair uait do thiodhlac.
25 Bì réidh ri d'eascaraid gu
luath, am feadh a bhios tu maille
ris san t-slighe; air eagal gu 'n
toir an t-eascaraid thairis thu
do'n bhreitheamh, agus gu'n toir
am breitheamh thu do'n mhaor,
agus gu tilgear am prìosan
thu.
26 A ta mi ag ràdh riut gu
firinneach nach téid thu mach
as a sin, gus an ìoc thu an
fheoirling[8] dheireannach.
27 Chuala sibh gu'n dubhradh
ris[9] na sinnsiribh, Na dèan adh-
altrannas.
28 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
Ge b' e neach a dh'amhairceas
air mnaoi chum a miannachadh,

[5] *aon iota.* [6] *thiodhlac.* [7] *altaire.*
[8] *farthing.* Sasg. [9] *leis.*

gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha
cheana 'na chridhe.
29 Agus ma bheir do shùil
dheas aobhar tuislidh dhuit,
spìon a mach i, agus tilg uait *i:*
oir is feàrr dhuit gu sgriosar aon
do d' bhallaibh, na do chorp uile
bhi air a thilgeadh do ifrinn.
30 Agus ma bheir do làmh
dheas oilbheum dhuit, geàrr
dhìot i, agus tilg uait *i:* oir is
feàrr dhuit gu sgriosar aon do d'
bhallaibh, na do chorp uile bhi
air a thilgeadh do ifrinn.
31 Agus a dubhradh, Ge b' e
chuireas a bhean phòsda air
falbh, thugadh e litir-dhealaich
dh' i.
32 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
Ge b' e neach a chuireas air
falbh a bhean-phòsda féin, ach
a mhàin air son strìopachais, gu
bheil e toirt oirre adhaltrannas
a dhèanamh: agus an tì a phò-
sas a' bhean sin a chuireadh air
falbh, a ta e a' dèanamh adhal-
trannais.
33 Mar an ceudna, chuala sibh
gu 'n dubhradh ris na sinnsiribh,
Na tabhair mionnan eitheich,
ach coimhlion do mhionnan do 'n
Tighearna.
34 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
Na tugaibh mionnan idir: na
tugaibh air nèamh, oir is e rìgh-
chaithir Dhé e.
35 Na *tugaibh* air an talamh,
oir is e stòl a chos e: na *tugaibh*
air Ierusalem, oir is e baile an
rìgh mhòir e.
36 Na tabhair mionnan air do
cheann, oir cha'n urrainn thu
aon fhuiltein a dhèanamh geal
no dubh.
37 Ach gu ma h-e is còmh-
radh dhuibh, Seadh, seadh: Ni
h-eadh, ni h-eadh; oir ge b' e ni
a bhios os ceann so, is ann o 'n
olc a ta e.
38 Chuala sibh gu'n dubhradh,
Sùil air son sùla, agus fiacail air
son fiacla.
39 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
Na cuiribh an aghaidh an uilc:
ach ge b' e neach a bhuaileas tu
air do ghial deas, tionndaidh
thuige an gial eile mar an
ceudna.
40 Agus an tì le 'm b' àill thusa
a thagradh san lagh, agus do
chòta a bhuin dìot, leig leis
d' fhalluinn mar an ceudna.
41 Agus ge b' e bheir leis air
feadh mìle a dh'aindeoin thu,
imich leis air feadh dhà mhìle.
42 Tabhair do 'n tì a dh'iarras
ort; agus uaithsan le 'm bu
mhiann iasachd fhaotainn uait,
na pill air falbh.
43 Chuala sibh gu'n dubhradh,
Gràdhaichidh tu do choimhears-
nach, agus bithidh fuath agad
do d' nàmhaid.
44 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Biodh gràdh agaibh do
bhur naimhdibh, beannaichibh an
dream a mhallaicheas sibh, dèan-
aibh maith do na daoinibh air
am beag sibh, agus dèanaibh
ùrnuigh air son na muinntir a
ta buntuinn ribh gu naimhdeil,
agus a ta 'g ur geur-leanmhuinn:
45 A chum gu 'm bì sibh 'nur
cloinn aig bhur n-Athair a ta
air nèamh: oir a ta esan a' tabh-
airt air a ghréin féin éirigh air
na droch dhaoinibh, agus air na
deadh dhaoinibh, agus a' cur

uisge air na fìreanaibh agus air
na neo-fhìreanaibh.
46 Oir ma bhios gràdh agaibh
do 'n mhuinntir aig am bheil
gràdh dhuibh, ciod an duais a
gheibh sibh? nach 'eil eadh-
on na cìs-mhaoir a' dèanamh an
ni ceudna?
47 Agus ma chuireas sibh fàilte
air bhur bràithribh féin a mhàin,
ciod a tha sibh a' dèanamh thar
chàch? nach 'eil na cìs-mhaoir
féin a' dèanamh an ni ceudna?
48 Air an aobhar sin bithibh-sa
coimhlionta[1] mar a ta bhur
n-Athair a ta air nèamh coimh-
lionta.

CAIB. VI.

1 *Tha Crìosd a' labhairt mu dhéirc,* 5 *mu ùrnuigh,* 14 *mu mhaitheanas d'ar bràithribh,* 16 *mu thrasgadh,* 25 *agus mu ro-chùram an t-saoghail so.*

THUGAIBH an aire nach
toir[2] sibh bhur déirc am
fianuis dhaoine, chum gu'm faic-
ear leo sibh; no cha'n fhaigh
sibh tuarasdal o bhur n-Athair
a ta air nèamh.
2 Uime sin, an uair a bheir
thu do dhéirc, na toir fa'near
galltromp a shéideadh romhad,
mar a nì na cealgairean, anns
na sionagogaibh, agus anns na
sràidibh, chum gu faigh iad glòir
o dhaoinibh. Gu firinneach a
ta mise ag ràdh ribh, gu bheil
an tuarasdal aca.
3 Ach an uair a bheir thusa
déirc, na biodh fios aig do làimh
chlì ciod a ta do làmh dheas a'
dèanamh;
4 Chum gu'm bì do dhéirc an
uaignidheas: agus bheir t'Athair
a chì an uaignidheas, duais
dhuitse gu follaiseach.
5 Agus an uair a nì thu ùr-
nuigh, na bì mar luchd an fhuar-
chràbhaidh: oir is ionmhuinn
leo ùrnuigh a dhèanamh anns
na sionagogaibh, agus ann an
coinneachadh nan sràid 'nan
seasamh, chum gu faicear le
daoinibh iad. Gu deimhin tha
mise ag ràdh ribh, gu bheil an
tuarasdal aca.
6 Ach thusa, an uair a nì thu
ùrnuigh, imich a steach do d'
sheòmar, agus air dùnadh do
dhoruis duit, dèan ùrnuigh ri
t' Athair a ta an uaignidheas,
agus bheir t' Athair a chì an
uaignidheas, duais dhuit gu fol-
laiseach.
7 Ach an uair a nì sibh ùr-
nuigh na gnàthaichibh ath-iarr-
tais dhìomhain, mar na Cinnich:
oir saoilidh iadsan gu'n éisdear
riu air son lìonmhoireachd am
focla.
8 Uime sin na bithibh-sa cos-
mhuil riu: oir a ta fios aig bhur
n-Athair cia iad na nithe a ta
dh'uireasbhuidh oirbh, mu'n iarr
sibh air iad.
9 Air an aobhar sin dèanaibh-
sa ùrnuigh air a' mhodh so: Ar
n-Athair a ta air nèamh, Gu
naomhaichear t'ainm.
10 Thigeadh do rìoghachd.
Dèanar do thoil air an talamh,
mar *a nithear* air nèamh.
11 Tabhair dhuinn an diugh
ar n-aran lathail.
12 Agus maith dhuinn ar
fiacha, amhuil mar a mhaitheas
sinne d'ar luchd-fiach[3].

[1] *foirfe, diongmhalta.* [2] *dèan.*

[3] *féichneinibh.*

13 Agus na leig am buaireadh
sinn; ach saor sinn o olc: oir is
leatsa an rìoghachd, agus an
cumhachd, agus a' ghlòir, gu
sìorruidh. Amen.
14 Oir ma mhaitheas sibh an
cionta do dhaoinibh, maith-
idh bhur n-Athair nèamhaidh
dhuibh-sa mar an ceudna:
15 Ach mur maith sibh an
cionta do dhaoinibh, cha mhò a
mhaitheas bhur n-Athair dhuibh-
sa bhur cionta.
16 Agus an uair a nì sibh trasg-
adh, na bitheadh gruaim air
bhur gnùis, mar luchd an fhuar-
chràbhaidh: oir cuiridh iadsan
mì-dhreach air an aghaidh chum
gu faicear le daoinibh iad a bhi
trasgadh. Tha mi ag ràdh ribh
gu firinneach, gu bheil an tuar-
asdal aca.
17 Ach thusa, an uair a nì thu
trasgadh, cuir oladh air do
cheann, agus ionnail t' aghaidh[1]:
18 Chum nach faicear le daoin-
ibh gu bheil thu a' dèanamh
trasgaidh, ach le t'Athair a ta an
uaignidheas: agus bheir t'Athair
a chì an uaignidheas, duais dhuit
gu follaiseach.
19 Na taisgibh dhuibh féin
ionmhais air an talamh, far an
truaill[2] an leomann[3] agus a'
mheirg e, agus far an cladhaich na
meirlich a stigh agus an goid iad.
20 Ach taisgibh ionmhais
dhuibh féin air nèamh, far nach
truaill an leomann no a' mheirg,
agus nach cladhaich, agus nach
goid na meirlich.
21 Oir ge b' e àit am bheil
bhur n-ionmhas, is ann an sin a
bhios bhur cridhe mar an
ceudna.
22 Is i an t-sùil solus a' chuirp:
uime sin ma bhios do shùil glan,
bithidh do chorp uile làn soluis.
23 Ach ma bhios do shùil gu
h-olc, bithidh do chorp uile
dorcha. Air an aobhar sin ma
tha an solus a ta annad 'na
dhorchadas, cia mòr an dorch-
adas sin?
24 Cha'n urrainn neach air bith
seirbhis a dhèanamh do dhà
Thighearn: oir an dara cuid
bithidh fuath aige do neach aca,
agus gràdh do neach eile; no
gabhaidh e le neach aca, agus nì
e tàir air neach eile. Cha 'n
urrainn sibh seirbhis a dhèan-
amh do Dhia agus do Mhamon.
25 Uime sin, a ta mise ag ràdh
ribh, Na biodh ro-chùram oirbh
mu thimchioll bhur beatha, ciod
a dh'itheas no dh'òlas sibh; no
mu thimchioll bhur cuirp, ciod
a chuireas sibh umaibh. Nach
mò a' bheatha na 'm biadh, agus
an corp na 'n t-eudach?
26 Amhaircibh air eunlaith an
athair: oir cha chuir iad sìol,
agus cha bhuain iad, agus cha
chruinnich iad an saibhlibh:
gidheadh a ta bhur n-Athair
nèamhaidh-sa 'g am beathach-
adh. Nach feàrr sibhse gu mòr
na iadsan?
27 Agus cò agaibh le mòr-
chùram a dh'fheudas aon làmh-
choille[4] a chur r'a àirde féin?
28 Agus c'ar son a ta sibh ro
chùramach mu thimchioll bhur
culaidh? fòghlumaibh cionnus
a ta na lilighean a' fàs sa 'mhach-

[1] *t'eudan.* [2] *mill.* [3] *an reudan, a' mhiol-chrìon.* [4] *bhann-làmh.*

air; cha saothraich iad, agus cha
snìomh iad.
29 Gidheadh a ta mise ag ràdh
ribh, Nach robh Solamh féin 'na
uile ghlòir, air eudachadh mar
aon diubh so.
30 Air an aobhar sin, ma tha
Dia mar sin a' sgeadachadh feoir
na macharach, a ta an diugh
ann, agus am màireach air a
thilgeadh san àmhuinn, nach mò
na sin *a sgeadaicheas* e sibhse,
a dhaoine air bheag creidimh?
31 Uime sin na bithibh làn do
chùram, ag ràdh, Ciod a dh'itheas
sinn? no ciod a dh'òlas sinn? no
ciod a chuireas sinn umainn?
32 (Oir iad so uile iarraidh na
Cinnich;) oir a ta fios aig bhur
n-Athair nèamhaidh gu bheil
feum agaibh-sa air na nithibh so
uile.
33 Ach iarraibh air tùs rìogh-
achd Dhé, agus 'fhìreantachd-san,
agus cuirear na nithe so uile ribh.
34 Uime sin na bitheadh ro-
chùram oirbh mu thimchioll an
là màireach: oir bithidh a làn
do chùram air an là màireach
mu thimchioll a nithe féin: *is*
leor do 'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

1 *Tha ar Slànuighear a' cronuchadh breth ghrad,* 6 *a' toirmeasg nithe naomha chur an neo-shuim,* 7 *agus ag òrduchadh ùrnuigh a dhèanamh.* 13 *Chomhairlich e do gach neach dol a steach air an dorus chumhann.*

NA tugaibh breth, chum nach
toirear breth oirbh:
2 Oir a réir na breth a bheir
sibh, bheirear breth oirbh: agus
leis an tomhas le 'n tomhais
sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.
3 Agus c' ar son a ta thu a'
faicinn an smùirnein[1] a ta an
sùil do bhràthar, ach nach 'eil
thu toirt fa'near an t-sail a ta
ann do shùil féin?
4 No cionnus a their thu ri
d'bhràthair, Fulaing dhomh an
smùirnein a spìonadh as do
shùil; agus, feuch, an t-sail ann
do shùil féin?
5 A chealgair, buin air tùs an
t-sail as do shùil féin; agus an
sin is léir dhuit gu maith an
smùirnein a bhuntuinn á sùil
do bhràthar.
6 Na toiribh an ni naomh do
na madraibh, agus na tilgibh
bhur nèamhnuidean am fianuis
nam muc, air eagal gu saltair
iad orra le 'n cosaibh, agus[2] air
pilltinn doibh gu reub iad sibh
féin as a chéile.
7 Iarraibh, agus bheirear
dhuibh: siribh[3], agus gheibh
sibh: buailibh *an dorus,* agus
fosgailear dhuibh:
8 Oir gach uile neach a dh'iarr-
as, glacaidh e: agus ge b' e a
shireas, gheibh e: agus do 'n tì
a bhuaileas *an dorus*, fosgailear.
9 Oir cò an duine agaibh-sa,
ma 's e 's gu 'n iarr a mhac aran,
a bheir cloch dha?
10 Agus ma 's iasg a dh'iarras
e, an tabhair e nathair dha?
11 Air an aobhar sin ma 's
aithne dhuibhsa a ta olc, tiodh-
lacan maithe a thabhairt do bhur
cloinn, nach mò na sin a bheir
bhur n-Athair a ta air nèamh
nithe maithe dhoibhsan a dh' iarr-
as air *iad?*

[1] *caimein.*

[2] *no.* [3] *lorgaichibh.*

12 Uime sin, gach uile ni bu
mhiann leibh daoine a dhèanamh
dhuibh-sa, dèanaibh-sa a leithid
dhoibhsan mar an ceudna: oir
is e so an lagh agus na fàidhean.
13 Imichibh a steach air an
dorus chumhann; oir is farsuinn
an dorus, agus is leathan an
t-slighe a ta treòrachadh chum
sgrios, agus is lìonmhor iad a ta
dol a steach oirre:
14 Ach is[1] cumhann an dorus,
agus is aimhleathan an t-slighe
e ta treòrachadh chum na beatha,
agus is tearc iad a ta 'g amas
oirre.
15 Coimhidibh sibh féin o na
fàidhibh bréige, a thig d' ur
n-ionnsuidh ann an culaidhibh
chaorach, ach a ta o 'n leth a
stigh 'nam madaibh-alluidh.
16 Air an toraibh aithnichidh
sibh iad: an tionail daoine dear-
can-fìona do dhrisibh, no figean
do na foghannanaibh[2]?
17 Agus mar sin bheir gach
uile chrann maith toradh maith:
ach bheir an droch chrann droch
thoradh.
18 Cha 'n fheud a' chraobh
mhaith droch thoradh a ghiùlan[3],
no an droch chraobh toradh
maith a thabhairt.
19 Gach uile chrann nach giùl-
ain toradh maith, gearrar sìos e,
agus tilgear san teine e.
20 Air an aobhar sin is ann
air an toraibh a dh'aithnicheas
sibh iad.
21 Cha 'n e gach uile neach a
their riumsa, A Thighearn, a
Thighearn, a théid a steach do
rìoghachd nèimh; ach an tì a
nì toil m' Athar-sa a ta air
nèamh.
22 Is iomadh iad a their riumsa
san là ud, A Thighearn, a Thigh-
earn, nach d'rinn sinn fàidhead-
aireachd a' t'ainm-sa? agus a'
t'ainm-sa nach do thilg sinn a
mach deamhain? agus a' t'ainm-
sa nach d'rinn sinn iomadh
mìorbhuile?
23 Agus an sin aidichidh mise
gu follaiseach dhoibh, Cha b' aith-
ne dhomh riamh sibh: imich-
ibh uam, a luchd-dèanamh na
h-eucorach.
24 Air an aobhar sin, gach uile
neach a chluinneas na briathra
so agamsa, agus a nì iad, samh-
luichidh mi e ri duine glic, a
thog a thigh air carraig:
25 Agus thuirling[4] an t-uisge,
agus thàinig na tuiltean, agus
shéid na gaothan, agus bhuail
iad air an tigh sin: agus cha do
thuit e, oir bha a bhunadh suidh-
ichte air carraig.
26 Agus gach uile neach a
chluinneas na briathra so agam-
sa, agus nach coimhlion iad,
samhluichear e ri duine amaid-
each a thog a thigh air a' ghain-
eamh:
27 Agus thuirling an t-uisge,
agus thàinig na tuiltean, agus
shéid na gaothan, agus bhuail
iad air an tigh sin: agus thuit
e; agus bu mhòr a thuiteam.
28 Agus thàrladh[5], an uair a
chrìochnaich Iosa na briathra so,
gu 'n do ghabh am pobull ion-
gantas r' a theagasg-san:

[1] *do bhrìgh gur.* [2] *cluaranaibh.*
[3] *iomchar.*

[4] *thàinig a nuas.*
[5] *thachair.*

29 Oir theagaisg e iad mar
neach aig an robh cumhachd[1],
agus cha 'n ann mar na sgrìobh-
aichean.

CAIB. VIII.

1 Ghlan Criosd an lobhar; 5 shlànuich e seirbhiseach a' Chaiptin-ceud; 14 agus màthair chéile Pheadair: 23 Chiuinich e an fhairge, 28 agus thilg e mach deamhain á dithis dhaoine.

AGUS air teachd a nuas o 'n
bheinn dha, lean cuideachd
mhòr e.
2 Agus, feuch, thàinig lobhar,
agus rinn e aoradh dha, ag ràdh,
A Thighearna, ma 's àill leat, is
comasach thu air mise a ghlan-
adh.
3 Agus shìn Iosa mach a làmh,
agus bhean e ris, ag ràdh. Is àill
leam; bì thusa glan. Agus air
ball bha a luibhre air a glanadh.
4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch
nach innis thu do dhuine sam
bith, ach imich, taisbein thu féin
do'n t-sagart, agus thoir d'a ionn-
suidh[2] an tiodhlac a dh'àithn
Maois, mar fhianuis dhoibh.
5 Agus air dol do Iosa a steach
do Chapernaum, thàinig d' a
ionnsuidh Caiptin-ceud, a' guidhe
air,
6 Agus ag ràdh, A Thighearna,
tha m' òglach 'na luidhe a stigh
am pairilis, *agus* air a phianadh
gu h-anabarrach.
7 Agus thubhairt Iosa ris, Théid
mise, agus slànuichidh mi e.
8 Agus air freagairt do'n Chaip-
tin-ceud, thubhairt e, A Thigh-
earna, cha'n airidh mise air thusa
a theachd a steach fo m' chleith:
ach a mhàin abair am focal, agus
slànuichear m'òglach.
9 Oir is duine mise féin a ta
fuidh ùghdarras, aig am bheil
saighdeara fodham: agus their
mi ris an fhear so, Imich, agus
imichidh e: agus ris an fhear so
eile, Thig, agus thig e: agus ri
m' sheirbhiseach, Dèan so, agus
nì se e.
10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh
e iongantas, agus thubhairt e ris
a' mhuinntir a lean *e*, Gu firinn-
each a ta mi ag ràdh ribh, ann
an Israel féin nach d' fhuair mi
creidimh co mòr as so.
11 Agus a ta mi ag ràdh ribh,
gu'n tig mòran o'n àird an ear,
agus o'n àird an iar, agus gu'n
suidh iad maille ri Abraham,
agus Isaac, agus Iacob, ann an
rìoghachd nèimh:
12 Ach gu 'n tilgear clann na
rìoghachd ann an dorchadas a ta
'n leth a muigh; bithidh an sin
gul agus gìosgan[3] fhiacal.
13 Agus thubhairt Iosa ris a'
Chaiptin-ceud, Imich romhad,
agus biodh dhuit a réir mar a
chreid thu. Agus shlànuicheadh
'òglach air an uair sin féin.
14 Agus an uair a thàinig Iosa
gu tigh Pheadair, chunnaic e
màthair a mhnà 'na luidhe, agus
i ann am fiabhrus[4].
15 Agus bhean e r' a làimh,
agus dh'fhàg am fiabhrus i: agus
dh'éirich i, agus rinn i fritheal-
adh dha[5].
16 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, thug iad d'a
ionnsuidh mòran anns an robh

---

[1] *ùghdarras.*
[2] *thuige, chuige.*
[3] *snagardaich.*
[4] *an teasaich.*
[5] *doibh.*

deamhain; agus thilg e na spior-
aid a mach le 'fhocal, agus
shlànuich e iad uile a bha euslan:
17 A chum gu'n coimhliontadh[1]
an ni a labhradh le Esaias am
fàidh, ag ràdh, Ghabh esan ar
n-anmhuinneachdan air féin, a-
gus ghiùlain e ar n-euslaintean.
18 Agus an uair a chunnaic
Iosa sluagh mòr m' a thimchioll,
dh'àithn e dol á sin do 'n taobh
eile.
19 Agus thàinig sgrìobhaiche
àraidh, agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, leanaidh mise thu,
ge b' e taobh a théid thu.
20 Agus thubhairt Iosa ris, Tha
tuill aig na sionnaich, agus nid
aig eunlaith an athair[2]; ach cha'n
'eil aig Mac an duine ionad anns
an cuir e a cheann fuidh.
21 Agus thubhairt fear eile d' a
dheisciobluibh ris, A Thighearna,
leig dhomh-sa imeachd air tùs
agus m' athair adhlacadh.
22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean
mise, agus leig leis na mairbh
am mairbh féin adhlacadh.
23 Agus air dol dhasan a steach
do luing, lean a dheisciobuil e.
24 Agus, feuch, dh'éirich doin-
ionn[3] mhòr air an fhairge, ionnus
gu'n d'fholaich na tuinn an long:
ach bha esan 'na chodal.
25 Agus thàinig a dheisciobuil
d' a ionnsuidh, agus dhùisg iad e,
ag ràdh, A Thighearn, teasairg
sinn: a ta sinn caillte.
26 Agus thubhairt e riu, C' ar
son a ta sibh eagalach, sibhse air
bheag creidimh? An sin dh'éir-
ich e, agus chronuich e na gaoth-
an agus an fhairge; agus bha
ciuine mhòr ann.
27 Ach ghabh na daoine ion-
gantas, ag ràdh, Ciod[4] e ghnè
dhuine so, gu bheil na gaotha
féin agus an fhairge ùmhal dha?
28 Agus air teachd dha do 'n
taobh eile, gu tìr na Gergesen-
each[5], thachair dithis dhaoine
air, anns an robh deamhain, a'
teachd a mach as na h-àitibh
adhlaic, agus iad ro-gharg, ionn-
us nach feudadh duine sam bith
an t-slighe sin a ghabhail.
29 Agus, feuch, ghlaodh iad,
ag ràdh, Ciod e ar gnothuch-ne
riut, Iosa, a Mhic Dhé? An
d'thàinig thu an so g' ar pianadh
roimh an àm?
30 Agus bha treud mòr mhuc
am fad uatha, ag ionaltradh.
31 Agus dh'iarr na deamhain a
dh'athchuinge air-san, ag ràdh,
Ma thilgeas tu mach sinn, leig
dhuinn dol san treud mhuc ud.
32 Agus thubhairt e riu, Imich-
ibh. Agus air dol a mach
dhoibh, chaidh iad anns an treud
mhuc: agus, feuch, ruith an treud
mhuc uile gu dian sìos air ionad
corrach[6], do'n chuan; agus chaill-
eadh sna h-uisgeachaibh iad.
33 Agus theich na buachaillean,
agus chaidh iad do'n bhaile, agus
dh'innis iad na nithe so uile, agus
na thachair dhoibhsan anns an
robh na deamhain.
34 Agus, feuch, chaidh am baile
uile a mach a choinneachadh
Iosa; agus an uair a chunnaic
iad e, ghuidh iad air imeachd as
an crìochaibh-san.

[1] *Air chor as gu'n do choimhlionadh.*
[2] *aidheir.* [3] *stoirm.*
[4] *Creud.* [5] *Gadareneach.*
[6] *cas.*

CAIB. IX.

1 *An déigh do Chrìosd neach air an robh am pairilis a leigheas,* 9 *ghairm e Mata o bhòrd na cìse ;* 10 *dh'ith e maille ri cìs-mhaoir agus ri peacaich ;* 20 *shlànuich e bean air an robh dòrtadh fola ;* 32 *agus duine balbh anns an robh deamhan.*

AGUS air dol an luing dha,
chaidh e thar *an uisge*, agus
thàinig e d' a bhaile féin.
2 Agus, feuch, thug iad d' a
ionnsuidh duine air an robh am
pairilis, 'na luidhe air leabaidh :
agus an uair a chunnaic Iosa an
creidimh, thubhairt e ri fear na
pairilis, Biodh deadh mhisneach
agad, a mhic, a ta do pheacanna
air am maitheadh dhuit.
3 Agus, feuch, thubhairt dream
àraidh do na sgrìobhaichibh ann-
ta féin, A ta am fear so a' labh-
airt toibheim[1].
4 Agus air do Iosa an smuaint-
ean fhaicinn, thubhairt e, C' ar
son a ta sibh a' smuaineachadh
uilc ann bhur cridheachaibh ?
5 Oir cia is usadh a ràdh, A ta
do pheacanna air am maitheadh
dhuit ? no a ràdh, Eirich agus
imich ?
6 Ach a chum gu 'm bì fios
agaibh gu bheil cumhachd aig
Mac an duine peacanna a mhaith-
eadh air an talamh, (thubhairt e
an sin ri fear na pairilis), Eirich,
tog do leabaidh, agus imich do d'
thigh.
7 Agus dh'éirich e, agus chaidh
e d' a thigh féin.
8 Ach an uair a chunnaic am
pobull *so*, ghabh iad iongantas,
agus thug iad glòir do Dhia, a
thug a leithid so a chumhachd
do dhaoinibh.
9 Agus ag dol do Iosa as an
àite sin, chunnaic e duine 'na
shuidhe aig bòrd na cìse, d' am
b' ainm Mata ; agus thubhairt e
ris, Lean mise. Agus dh'éirich
e, agus lean se e.
10 Agus thàrladh, air suidhe
do Iosa aig biadh san tigh, feuch,
thàinig mòran chìs-mhaor agus
pheacach, agus shuidh iad sìos
maille ris-san agus r' a dheis-
ciobluibh.
11 Agus an uair a chunnaic na
Phàirisich *so*, thubhairt iad r' a
dheisciobluibh, C' ar son a dh'ith-
eas bhur maighstir-sa maille ri
cìs-mhaoraibh agus ri peacach-
aibh ?
12 Ach an uair a chual Iosa *so*,
thubhairt e riu, Cha 'n ann aig a'
mhuinntir a ta slàn a ta feum air
an léigh, ach aig a' mhuinntir a
ta euslan.
13 Ach imichibh agus fòghlum-
aibh ciod is ciall da so, Tròcair
is àill leam, agus cha 'n ìobairt :
oir cha d'thàinig mise a ghairm
nam fireanach, ach nam peacach
chum aithreachais.
14 An sin thàinig deisciobuil
Eoin d'a ionnsuidh, ag ràdh, C' ar
son a ta sinne agus na Phàirisich
a' trasgadh gu minic, ach ni 'm
bheil do dheisciobuil-sa a' trasg-
adh ?
15 Agus thubhairt Iosa riu, Am
feud clann seòmair an fhir-
nuadh-phòsda[2] bhi brònach, am
feadh a bhitheas am fear-nuadh-
pòsda maille riu ? Ach thig na
làithean anns an toirear am fear-
nuadh-pòsda uatha, agus an sin
nì iad trasgadh.

[1] *dia-mhasluchaidh.*

[2] *fhir-na-bainnse.*

16 Cha chuir duine sam bith mìr do eudach nuadh air sean eudach: oir buinidh an ni a chuireadh g' a lìonadh suas as an eudach, agus nithear an reubadh ni 's miosa.

17 Cha mhò a chuireas daoine fion nuadh ann an seann searragaibh[1]: no brisear na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan: ach cuiridh iad fion nuadh ann an searragaibh nuadha, agus bithidh iad araon slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nithe so riu, feuch, thàinig uachdaran àraidh, agus thug e aoradh dha, ag ràdh, Fhuair mo nighean bàs air ball[2]: ach thigsa agus cuir do làmh, oirre agus bithidh i beò.

19 Agus dh'éirich Iosa, agus lean e féin agus a dheisciobuil e.

20 (Agus, feuch, thàinig bean, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich:

21 Oir thubhairt i innte féin, Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tionndadh do Iosa mu 'n cuairt, chunnaic e i, agus thubhairt e, A nighean, biodh deadh mhisneach agad; shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o 'n uair sin.)

23 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh an uachdarain, agus a chunnaic e an luchd-ciuil, agus a' chuideachd a' dèanamh toirm *bhròin*,

24 Thubhairt e riu, Imichibh roimhibh, oir cha 'n 'eil an nigheanag[3] marbh ach 'na codal. Agus rinn iad gàire fochaid ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air làimh oirre, agus dh'éirich an nigheanag.

26 Agus chaidh iomradh sin a mach air feadh na tìre sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as a sin, lean dithis dhall e, ag éigheach, agus ag ràdh, A Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair oirnne.

28 Agus an uair a thàinig e steach do 'n tigh, thàinig na doill d' a ionnsuidh: agus thubhairt Iosa riu, Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dhèanamh? Thubhairt iad ris, A ta, a Thighearn.

29 An sin bhean e r' an sùilibh, ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir bhur creidimh.

30 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad[4], ag ràdh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so:

31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feadh na dùthcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a' mach, feuch, thug iad d' a ionnsuidh duine balbh anns an robh deamhan.

33 Agus an déigh do 'n deamhan bhi air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan: agus ghabh an sluagh iongantas, ag ràdh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhairt na Phàirisich, Troimh phrionnsa nan deamhan a ta e a' tilgeadh a mach dheamhan.

[1] *bhuideilibh.* [2] *a nis.*

[3] *cailin.* [4] *thug Iosa sparradh geur doibh.*

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt
nan uile chaithrichean agus
bhailtean[1], a' teagasg 'nan sion-
agogaibh, agus a' searmonachadh
soisgeil na rìoghachd, agus a'
slànuchadh gach uile euslaint
agus eucail am measg a' phobuill.
36 Ach an uair a chunnaic e an
sluagh, ghabh e truas diubh, air
son gu'n robh iad air fannachadh,
agus air an sgapadh o chéile, mar
chaoraich aig nach 'eil buachaill[2].
37 An sin thubhairt e r' a dheis-
ciobluibh, Gu deimhin is mòr am
fogharadh, ach is tearc an luchd-
oibre.
38 Uime sin guidhibh-sa air
Tighearn an fhogharaidh, luchd-
oibre chur a mach chum 'fhogh-
araidh féin.

CAIB. X.

1 *Chuir Crìosd a mach a dhà Abstol deug, agus thug e cumhachd dhoibh mìorbhuilean a dhèanamh: 5 theagaisg e iad: 16 thug e misneach dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn, 40 agus gheall e beannachadh do 'n dream a ghabhadh riu.*

AGUS air gairm a dhà dheis-
ciobul deug d'a ionnsuidh,
thug e cumhachd' dhoibh an
aghaidh nan spiorad neòghlan,
gu 'n tilgeadh a mach, agus a
shlànuchadh gach gnè euslaint,
agus gach gnè eucail.
2 Agus is iad so ainmean an dà
Abstol deug; an ceud *fhear*, Si-
mon d'an goirear Peadar, agus
Aindreas a bhràthair, Seumas
mac Shebede, agus Eoin a bhràth-
air;
3 Philip agus Bartolomeus, To-
mas, agus Mata an cìs-mhaor,
Seumas mac Alpheuis, agus Le-
beus d' an co-ainm Tadeus;
4 Simon an Canaanach, agus
Iudas Iscariot, an neach fòs a
bhrath esan[3].
5 Chuir Iosa an dà fhear dheug
so a mach, a' tabhairt àithne
dhoibh, ag ràdh, Na gabhaibh
gu slighe nan Cinneach, agus na
rachaibh a steach do *aon* bhaile
a bhuineas do na Samaraich[4]:
6 Ach gu ma feàrr leibh dol a
dh'ionnsuidh chaorach chaillte
tighe Israeil.
7 Agus air imeachd dhuibh,
searmonaichibh, ag ràdh, A ta
rìoghachd nèimh am fagus.
8 Leighisibh an dream a ta
tinn, glanaibh na lobhair, [dùisg-
ibh na mairbh,] tilgibh a mach
na deamhain: a nasgaidh fhuair
sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.
9 Na solairibh òr, no airgiod,
no umha ann bhur sporanaibh[5];
10 No màla chum bhur turuis,
no dà chòta, no brògan, no bat-
aichean: (oir is airidh am fear-
oibre air a lòn[6].)
11 Agus ge b' e air bith caithir
no baile d 'an téid sibh a steach,
feòraichibh cò a ta 'na dheadh
airidh innte; agus fanaibh an
sin gus am fàg sibh an t-àite sin.
12 Agus 'nuair a thig sibh
steach do thigh, beannaichibh
dha.
13 Agus ma 's airidh an tigh
sin, thigeadh bhur sìth air; ach
mur airidh, pilleadh bhur sìth do
bhur n-ionnsuidh féin a rìs.
14 Agus ge b'e neach nach gabh
ribh, agus nach éisd ri 'ur briath-

[1] *bhailte morà agus beaga.* [2] *aodhaire.*
[3] *an tì a thug thairis esan.*

[4] *Samaritans.* Sasg. [5] *criosaibh.*
[6] *is fiù am fear-oibre a bhiadh.*

raibh; air dol a mach as an tigh,
no as a' bhaile sin dhuibh, crath-
aibh dhibh duslach bhur cos.
15 Gu deimhin tha mi ag ràdh
ribh, gur so-iomchaire a bhitheas
staid fearainn Shodoim agus
Ghomorah an là a' bhreitheanais,
na staid a' bhaile sin.
16 Feuch, cuiream-sa sibhse
mach mar chaoraich am measg
mhadadh-alluidh: air an aobhar
sin bithibh-sa glic mar na nath-
raiche, agus neò-chronail mar na
columain.
17 Ach bithibh air bhur faicill
o dhaoinibh; oir bheir iad an
làimh sibh do chomhairlibh, agus
sgiùrsaidh iad sibh 'nan sion-
agogaibh:
18 Agus bheirear sibh an làth-
air uachdaran agus rìghrean air
mo sgàth-sa, mar fhianuis
dhoibh-san agus do na Cinnich[1].
19 Ach an uair a bheir iad an
làmh sibh, na biodh e 'na
ro-chàs oirbh cionnus no ciod
a labhras sibh; oir bheirear
dhuibh, san uair sin féin, an ni a
labhras sibh.
20 Oir cha sibhse a labhras,
ach Spiorad bhur n-Athar féin
a labhras annaibh.
21 Agus bheir am bràthair a
bhràthair féin suas chum bàis,
agus an t-athair am mac; agus
éiridh a' chlann an aghaidh am
pàrantan, agus bheir iad fa'near
gu cuirear gu bàs iad.
22 Agus bithidh fuath aig na
h-uile dhaoinibh dhuibh air son
m'ainme-sa: ach, ge b' e bhuan-
aicheas gus a' chrìoch, is e so a
thèarnar[2].
23 Agus an uair a nì iad geur-
leanmhuinn oirbh sa' bhaile so,
teichibh gu baile eile; oir gu
deimhin tha mi ag ràdh ribh,
Nach imich sibh air feadh bhailt-
ean Israeil mu 'n tig Mac an
duine.
24 Cha 'n 'eil an deisciobul os
ceann a mhaighstir, no an seir-
bhiseach os ceann a thighearna.
25 Is leòr do'n deisciobul a bhi
mar a mhaighstir, agus do'n
t-seirbhiseach *a bhi* mar a thigh-
earn: ma ghoir iad Beelsebub do
fhear an tighe, nach mò na sin
a ghoireas iad e d'a mhuinntir?
26 Uime sin na biodh eagal
oirbh rompa: oir cha 'n 'eil ni
sam bith folaichte, nach foill-
sichear; agus an ceilt, nach aith-
nichear.
27 An ni a dh'innseas mise
dhuibh san dorchadas, labhraibh
e san t-solus; agus an ni a
chluinneas sibh sa' chluais, sear-
monaichibh e air mullach nan
tighean.
28 Agus na biodh eagal na
muinntir sin oirbh a mharbhas
an corp, ach aig nach 'eil comas
an t-anam a mharbhadh: ach
gu ma mò bhitheas eagal an Tì
sin oirbh, a 's urrainn an corp
agus an t-anam a mhilleadh
araon an ifrinn.
29 Nach 'eil dà ghealbhonn air
an reiceadh air fheoirling? agus
cha tuit a h-aon diubh air an
talamh as eugmhais *freasdail*
bhur n-Athar-sa.
30 Ach a ta eadhon fuilteine
bhur cinn uile air an aireamh.
31 Air an aobhar sin na biodh

[1] *'nan aghaidh-san agus an aghaidh nan Greintileach.* [2] *a shlànuichear.*

eagal oirbh, is feàrr sibhse na
mòran ghealbhonn.
32 Uime sin ge b' e dh'aidich-
eas mise am fianuis dhaoine, aid-
ichidh mise esan mar an ceudna
am fianuis m' Athar a ta air
nèamh.
33 Ach ge b' e dh'àicheadhas
mise am fianuis dhaoine, ài-
cheadhaidh mise esan am fianuis
m' Athar a ta air nèamh.
34 Na measaibh gu 'n d'thàinig
mise a chur sìthe[1] air an talamh:
cha'n ann a chur sìthe a thàinig
mi, ach *a chur* claidheimh;
35 Oir thàinig mi a chur duine
an aghaidh 'athar, agus na nigh-
inn an aghaidh a màthar, agus
bean a' mhic an aghaidh a
màthar-chéile.
36 Agus is iad muinntir a
theaghlaich féin *a bhàitheas* 'nan
naimhdibh do dhuine.
37 An tì a ghràdhaicheas athair
no màthair ni's mò na mise, cha'n
airidh orm e[2]: agus an tì a
ghràdhaicheas mac no nighean
os mo cheann-sa, cha'n airidh
orm e:
38 Agus an tì nach glac a
chrann-cèusaidh, agus nach lean
mise, cha'n airidh orm e.
39 An tì a gheibh 'anam, caill-
idh se e: ach an tì a chailleas
'anam air mo shonsa, gheibh se e.
40 An tì a ghabhas ribhse,
gabhaidh e riumsa; agus an tì a
ghabhas riumsa, gabhaidh e ris
an Tì a chuir uaith mi.
41 An tì a ghabhas ri fàidh an
ainm fàidh, gheibh e duais fàidh;
agus an tì a ghabhas ri firean an
ainm firein, gheibh e duais firein.
42 Agus ge b' e bheir cupan a
dh'uisge fuar a mhàin r'a òl do
aon neach do na daoinibh beaga
so, an ainm deisciobuil, gu
deimhin tha mi ag ràdh ribh,
nach caill e air chor sam bith a
dhuais.

CAIB. XI.

1 *Chuir Eoin a dheisciobuil a dh'ionnsuidh Chrìosd.* 7 *Fianuis Chrìosd mu thimchioll Eoin.* 18 *Barail an t-sluaigh mu thimchioll Eoin agus mu thimchioll Chrìosd.* 20 *Chronuich Crìosd muinntir Bhetsaida, &c.* 28 *A ghairm tròcaireach do 'n t-sluagh a ta fo throm uallaich.*

AGUS thàrladh, an uair a
chrìochnaich Iosa àitheant-
an a thabhairt d'a dhà dheisciobul
deug, gu'n d'imich e as a sin a
theagasg agus a shearmonachadh
'nam bailtibh.
2 A nis an uair a chual Eoin
sa' phrìosan gnìomhara Chrìosd,
chuir e dithis d' a dheisciobluibh
d'a ionnsuidh,
3 Agus thubhairt e ris, An tusa
an Tì ud a bha ri teachd, no am
bì sùil againn ri neach eile?
4 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e riu, Imichibh agus innsibh
do Eoin na nithe a ta sibh a'
cluinntinn agus a' faicinn:
5 A ta na doill a' faotainn[3] an
radhairc, agus na bacaich ag
imeachd, a ta na lobhair air an
glanadh, agus na bothair a'
cluinntinn, a ta na mairbh air
an dùsgadh, agus an soisgeul air
a shearmonachadh do na bochd-
aibh.
6 Agus is beannaichte an tì
nach faigh oilbheum annamsa.
7 Agus air imeachd dhoibhsan
air falbh, thòisich Iosa air labh-

[1] *sìochaint.* [2] *cha'n fhiù e mise.*

[3] *faghail.*

airt ris an t-sluagh mu thimchioll
Eoin, *ag ràdh*, Ciod e an ni a
chaidh sibh a mach do'n fhàsach
a dh'fhaicinn? an i cuilc air a
crathadh le gaoith?
8 Ach ciod e an ni a chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? *an* e
duine air a sgeadachadh ann an
eudach mìn? feuch, a' mhuinntir
a chaitheas eudach mìn, is ann an
tighibh nan rìghrean a ta iad.
9 Ach ciod e an ni a chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? *An*
e fàidh? seadh, tha mi ag ràdh
ribh, agus ni 's mò na fàidh.
10 Oir is e so an Tì mu'm bheil e
sgrìobhta, Feuch, cuiream-sa mo
theachdair roimh do ghnùis, a
dh'ulluicheas do shlighe romhad.
11 Gu deimhin tha mi ag ràdh
ribh, 'nam measg-san a rugadh
le mnaibh, nach d'éirich neach
a's mò na Eoin Baiste: gidheadh,
an tì sin a 's lugha an rìoghachd
nèimh, is mò e na esan.
12 Agus o làithibh Eoin Baiste
gus a nis, a ta rìoghachd nèimh
a' fulang ainneirt, agus luchd na
h-ainneirt 'ga glacadh le làmh-
achas-làidir.
13 Oir rinn na fàidhean uile,
agus an lagh fàidheadaireachd
gu *àm* Eoin.
14 Agus ma's toil leibh a ghabh-
ail, is e so Elias a bha ri teachd.
15 Ge b'e aig am bheil cluasan
chum éisdeachd, éisdeadh e.
16 Ach cò ris a shamhluicheas
mise an ginealach so? Is cos-
mhuil e ri cloinn a shuidheas anns
a' mhargadh[1], agus ag éigheach
r'an companaich,
17 Agus ag ràdh, Rinn sinne
pìobaireachd dhuibhse, ach cha
d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne
tuireadh[2] dhuibhse, ach cha
d'rinn sibhse gul.
18 Oir thàinig Eoin cha'n ann
ag itheadh no ag òl, agus tha iad
ag ràdh, A ta deamhan aige.
19 Thàinig Mac an duine ag
itheadh agus ag òl, agus tha iad
ag ràdh, Feuch, duine geòcach
agus pòiteir fìona, caraid chìs-
mhaor agus pheacach: ach a ta
gliocas air a fìreanachadh le a
cloinn.
20 An sin thòisich e air ach-
mhasan a thabhairt do na bailt-
ibh anns am mò a rinneadh d'a
oibribh cumhachdach, air son
nach d'rinn iad aithreachas.
21 Is an-aoibhinn duit, a Cho-
rasin; is an-aoibhinn duit, a
Bhetsaida: oir nam biodh na
h-oibre cumhachdach a rinneadh
annaibh-sa, air an dèanamh ann
an Tirus agus ann an Sidon, is
fada o'n a dhèanadh iad aith-
reachas ann an saic-eudach agus
an luaith.
22 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Gu'm bì staid Thiruis agus Shi-
doin ni 's so-iomchaire ann an là
a' bhreitheanais, na bhitheas
bhur staid-sa.
23 Agus thusa, a Chapernaum,
a ta air do thogail suas gu nèamh,
tilgear sìos gu h-ifrinn thu: oir
nam biodh na h-oibre cumhachd-
ach a rinneadh annad-sa, air
an dèanamh ann an Sodom,
dh'fhanadh e *gun a sgrios* gus
an diugh.
24 Ach tha mi ag ràdh ribh,
gur so-iomchaire a bhitheas e do

[1] *anns na margaibh.*

[2] *caoine.*

fhearann Shodoim ann an là a' bhreitheanais, na dhuitse.
25 Anns an àm sin fhreagair Iosa agus thubhairt e, Tha mi a' toirt buidheachais dhuit, O Athair, Thighearna nèimh agus na talmhainn, air son gu d'fholuich thu na nithe so o dhaoinibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanabaibh.
26 Seadh, Athair, do bhrìgh gu 'm b' ann mar sin a bha do dheadh thoil-sa.
27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair: agus cha 'n aithne do neach air bith am Mac, ach do 'n Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.
28 Thigibh a m' ionnsuidh-sa, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas[1] dhuibh.
29 Gabhaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macanta agus iriosal[2] an cridhe: agus gheibh sibh fois do bhur n-anamaibh.
30 Oir a ta mo chuing-sa so-iomchair, agus a ta m' uallach eutrom.

CAIB. XII.

1 *Chronuich Crìosd doille nam Phàiriseach mu thimchioll brisidh na sàbaid,* 3 *le sgriobtuiribh,* 11 *le reuson,* 13 *agus le mìorbhuil.* 22 *Shlànuich e an duine dall agus balbh anns an robh deamhan.* 31 *Cha mhaithear toibheum an aghaidh an Spioraid naoimh.*

CHAIDH Iosa san àm sin air là na sàbaid troimh[3] na
h-achaibh arbhair, agus bha ocras air a dheisciobuil, agus thòisich iad air diasan arbhair a bhuain, agus itheadh.
2 Ach an uair a chunnaic na Phàirisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' dèanamh an ni nach còir a dhèanamh air là na sàbaid.
3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhidh an uair a bha ocras air féin, agus air a' mhuinntir a bha maille ris;
4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis[4], nach robh ceaduichte dha féin itheadh, no dhoibhsan a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin?
5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na sagairt anns an teampull air làithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neò-chiontach?
6 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil san ionad so neach a 's mò na 'n teampull.
7 Agus nam biodh fhios agaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam agus cha 'n ìobairt, cha dìteadh sibh an dream a ta neò-chiontach.
8 Oir is e Mac an duine Tighearna na sàbaid.
9 Agus air dha imeachd as a sin, chaidh e steach d' an sionagog;
10 Agus, feuch, bha duine ann, aig an robh làmh sheargta: agus dh'fheòraich iad dheth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dhèanamh air làithibh na sàbaid?

[1] *fois.* [2] *ùmhal.*

[3] *tre, trid.* [4] *an t-aran taisbeanta.*

chum gu 'm biodh cùis dhìtidh
aca 'na aghaidh.
11 Agus thubhairt esan riu, Cò
agaibh-sa an duine, aig am bì aon
chaora, agus ma thuiteas i ann an
slochd air là na sàbaid, nach beir
e oirre, agus nach tog e nìos i?
12 Nach mòr ma ta is feàrr
duine na caora? Uime sin a ta e
ceaduichte maith a dhèanamh
air làithibh na sàbaid.
13 An sin thubhairt e ris an
duine, Sìn a mach do làmh: agus
shìn e mach i; agus bha i air a
h-aiseag slàn, mar an *làmh* eile.
14 Ach chaidh na Phàirisich a
mach, agus chum iad comhairle
'na aghaidh, cionnus a dh'fheud-
adh iad a mhilleadh.
15 Ach an uair a thuig Iosa
so, dh'imich e as a sin: agus
lean slòigh mhòr e, agus leighis
e iad uile.
16 Agus thug e sparradh dhoibh
chum nach dèanadh iad aith-
nichte[1] e:
17 A chum gu coimhliontadh
an ni a labhradh le Esaias am
fàidh, ag ràdh,
18 Feuch, mo sheirbhiseach
féin a thagh mi; m'aon gràdhach
anns am bheil tlachd aig m'anam:
cuiridh mi mo Spiorad féin air,
agus nochdaidh e breitheanas do
na Cinnich.
19 Cha dèan e strì, agus cha
ghlaodh e; ni mò a chluinneas
neach air bith a ghuth air na
sràidibh.
20 Cha bhris e a' chuilc bhrùite,
agus cha mhùch e an lìon as am
bì deatach, gus an tabhair e mach
breitheanas chum buaidh.

[1] *follus.*

21 Agus is ann a ainm-san a
bhitheas muinighinn aig na Cin-
nich.
22 An sin thugadh d' a ionn-
suidh duine anns an robh deamh-
an, dall agus balbh: agus shlàn-
uich se e, ionnus gu 'n do labhair
am balbhan agus gu 'n robh an
dall a' faicinn.
23 Agus ghabh am pobull uile
iongantas, agus thubhairt iad, An
e[2] so Mac Dhaibhidh?
24 Ach an uair a chuala
na Phàirisich *so*, thubhairt iad,
Cha'n 'eil *am fear* so a tilgeadh
a mach dheamhan, ach troimh
Bheelsebub prionnsa nan deamh-
an.
25 Agus thuig Iosa an smuaint-
ean, agus thubhairt e riu, Gach
rìoghachd a ta roinnte 'na h-
aghaidh féin, nithear 'na fàsach
i; agus gach uile bhaile no tigh
a ta roinnte 'na aghaidh féin, cha
seas e.
26 Agus ma thilgeas Sàtan a
mach Sàtan, a ta e roinnte 'na
aghaidh féin; air an aobhar sin
cionnus a sheasas a rìoghachd?
27 Agus ma tha mise troimh
Bheelsebub a' tilgeadh a mach
dheamhan, troimh cò am bheil
bhur clann-sa 'gan tilgeadh a
mach? Uime sin bithidh iad
'nam breitheamhnaibh oirbh:
28 Ach ma 's ann le Spiorad
Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach
dheamhan, thàinig rìoghachd
Dhé do bhur n-ionnsuidh-sa[3].
29 No cionnus is urrainn neach
dol do thigh duine làidir, agus
airneis a thighe a chreachadh,
mur ceangail e air tùs an duine

[2] *Nach e?* [3] *thugaibh-se.*

làidir? agus an sin creachaidh e
a thigh.

30 An tì nach 'eil leam, tha e
a m' aghaidh; agus an tì nach
cruinnich leam, sgapaidh e.

31 Air an aobhar sin tha mi ag
ràdh ribh, Gu maithear gach
peacadh agus gach toibheum do
dhaoinibh: gidheadh cha mhaith-
ear toibheum *an aghaidh* an
Spioraid *Naoimh* do dhaoinibh.

32 Agus ge b' e neach a labhras
focal an aghaidh Mhic an duine,
maithear dha e: ach ge b' e
neach a labhras an aghaidh an
Spioraid Naoimh, cha mhaithear
dha e, anns an t-saoghal so, no
anns an t-saoghal a ta ri teachd.

33 An dara cuid dèanaibh a'
chraobh maith, agus a toradh
maith; no dèanaibh a' chraobh
truaillidh, agus a toradh truaill-
idh: oir is ann air a toradh a
dh'aithnichear a' chraobh.

34 A shliochd nan nathraiche
nimhe, cionnus a dh'fheudas
sibh nithe maithe a labhairt, o a
ta sibh féin olc? oir is ann á
pailteas a' chridhe a labhras am
beul.

35 Bheir duine maith a mach
nithe maithe á deadh ionmhas a
chridhe[1]: agus bheir an droch
dhuine mach droch nithe as a
dhroch ionmhas.

36 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Gu'n toir[2] daoine cunntas ann an
là a' bhreitheanais air son gach
focail dhìomhain a labhras iad.

37 Oir is ann le[3] d'fhoclaibh a
shaorar thu, agus is ann le d'fhoc-
laibh a dhìtear thu.

38 An sin fhreagair dream
àraidh do na sgrìobhaichean agus
do na Phàirisich, ag ràdh, A
mhaighstir, bu mhiann leinn
comhara fhaicinn uait.

39 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, A ta ginealach
olc agus adhaltrannach ag iarr-
aidh comhara, agus cha toirear
comhara dhoibh, ach comhar' an
fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am
broinn na muice-mara trì làith-
ean agus trì oidhchean; is ann
mar sin a bhitheas Mac an duine
ann an cridhe na talmhainn trì
làithean agus trì oidhchean.

41 Eiridh muinntir Ninebheh
sa' bhreitheanas maille ris a'
ghinealach so, agus dìtidh iad e;
oir rinn iad aithreachas aig sear-
moin Ionais; agus, feuch, *a ta*
ni 's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-rìghinn na h-
àirde deas sa' bhreitheanas maille
ris a' ghinealach so, agus dìtidh
i e: oir thàinig i o na h-àitibh
a 's iomallaich do 'n talamh a
dh'éisdeachd gliocais Sholaimh;
agus, feuch, *a ta* ni 's mò na So-
lamh an so.

43 An déigh do 'n spiorad neò-
ghlan dol a mach á duine, imich-
idh e troimh ionadaibh tiorma,
ag iarraidh fois, agus cha 'n
fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi
do m' thigh as an d'thàinig mi;
agus air teachd dha, gheibh e
falamh, sguabta, agus deadh-
mhaiseach *e*.

45 Imichidh e an sin, agus
bheir e leis seachd spioraid eile
a 's miosa na e féin, agus théid

[1] *as a dheadh ionmhas.*

[2] *tabhair.* [3] *us, á.*

iad a steach agus gabhaidh iad
còmhnuidh an sin: agus bithidh
staid dheireannach an duine sin
ni 's miosa na a thoiseach. Is
ann eadhon mar sin a thachaireas
do 'n ghinealach aingidh so.
46 Agus air dha bhi fathast a'
labhairt ris a' phobull, feuch,
sheas a mhàthair agus a bhràith-
rean a muigh, ag iarraidh labh-
airt ris.
47 An sin thubhairt neach éigin
ris, Feuch, a ta do mhàthair,
agus do bhràithrean 'nan seas-
amh a muigh, ag iarraidh labh-
airt riut.
48 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ris an tì a dh'innis
so dha, Cò i mo mhàthair? agus
cò iad mo bhràithrean?
49 Agus air sìneadh a làimhe
chum a dheisciobul, thubhairt e,
Feuch mo mhàthair, agus mo
bhràithrean!
50 Oir ge b' e neach a nì toil m'
Athar-sa a ta air nèamh, is e sin
féin mo bhràthair, agus mo
phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

1 *Cosamhlachd an t-sìoladair agus an t-sìl,*
18 air eadar-mhìneachadh. 24 Cosamh-
lachd a' chogail; 31 an t-sìl mhustaird;
33 na laibhin; 44 an ionmhais fholaichte;
45 agus na nèamhnuid. 54 Rinn muinntir
a dh thcha tàir air Criosd.

AIR an là sin féin chaidh Iosa
mach as an tigh, agus
shuidh e ri taobh na fairge.
2 Agus chruinnich sluagh mòr
d' a ionnsuidh, air chor as air dol
a steach do luing dha, gu 'n do
shuidh e; agus sheas an sluagh
uile air an tràigh.
3 Agus labhair e mòran do
nithibh riu ann an cosamhlach-
daibh[1], ag ràdh, Feuch, chaidh
sìoladair a mach a chur *sìl.*
4 Agus ag cur *an t-sìl* da, thuit
cuid dheth ri taobh an rathaid;
agus thàinig na h-eunlaith agus
dh'ith iad e.
5 Thuit cuid air ionadaibh
creagach, far nach robh mòran
talmhainn aige; agus air ball dh'-
fhàs e suas, do bhrìgh nach robh
doimhneachd talmhainn aige.
6 Ach air éirigh do'n ghréin
dhothadh e; agus, do bhrìgh
nach robh freumh aige, shearg
e as.
7 Agus thuit cuid am measg
droighinn: agus dh'fhàs an
droighionn suas, agus mhùch se e.
8 Ach thuit cuid eile am fear-
ann maith, agus thug e toradh a
mach, cuid a cheud uiread, cuid
a thrì fichead, cuid a dheich thar
fhichead uiread *'sa chuireadh.*
9 Ge b' e neach aig am bheil
cluasa chum éisdeachd, éisd-
eadh e.
10 Agus thàinig na deisciobuil,
agus thubhairt iad ris, C'ar son
a ta thu a' labhairt riu ann an
cosamhlachdaibh?
11 Fhreagair esan agus thubh-
airt e riu, Do bhrìgh gu 'n
d'thugadh dhuibh-sa eòlas a bhi
agaibh air rùn dìomhair rìogh-
achd nèimh, ach dhoibhsan cha'n
'eil so air a thoirt.
12 Oir ge b' e neach aig am
bheil, dhasan bheirear, agus bith-
idh aige an tuilleadh pailteis:
ach ge b' e neach aig nach 'eil,
uaithsan bheirear eadhon an ni
a ta aige.

[1] *parablaibh, comhadaibh.*

13 Uime sin a ta mise a' labh-
airt riu ann an cosamhlachdaibh,
do bhrìgh air dhoibh faicinn nach
faic iad, agus a' cluinntinn nach
cluinn iad, agus nach tuig iad.
14 Agus annta-san a ta fàidh-
eadaireachd Esaiais air a coimh-
lionadh, a ta 'g ràdh, Le h-éisd-
eachd cluinnidh sibh, agus cha
tuig sibh; agus le h-amharc chì
sibh, agus cha'n aithnich sibh.
15 Oir a ta cridhe a' phobuill
so air fàs reamhar, agus an clu-
asan mall chum éisdeachd, agus
dhruid iad an sùilean; air eagal
uair air bith gu'm faiceadh iad
le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh
iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuig-
eadh iad le 'n cridhe, agus gu'm
biodh iad air an iompachadh,
agus gu 'n slànuichinn-sa iad.
16 Ach is beannaichte bhur
sùilean-sa, oir a ta iad a' faicinn;
agus bhur cluasan, oir a ta iad a'
cluinntinn.
17 Oir tha mi ag ràdh ribh gu
fìreannach, Gu'm b'iomadh fàidh,
agus fìrean leis am bu mhiann
na nithe so fhaicinn a ta sibhse
a' faicinn, agus nach fac siad *iad*:
agus na nithe so chluinntinn a
ta sibhse a' cluinntinn, agus nach
cual iad.
18 Eisdibh air an aobhar sin ri
cosamhlachd an t-sìoladair.
19 An uair a chluinneas neach
air bith focal na rìoghachd, agus
nach toir e fa'near e[1], thig an
droch *spiorad*, agus bheir e air
falbh an ni a chuireadh 'na
chridhe: is e so esan anns an do
chuireadh an sìol ri taobh an
rathaid.

[1] *nach tuig se e.*

20 Ach esan a fhuair sìol ann
an àitibh creagach[2], is e so an tì
a chluinneas am focal, agus a
ghabhas e air ball le gàirdeachas;
21 Gidheadh cha 'n 'eil freumh
aige ann féin, ach fanaidh e rè
tamuill: agus an uair a thig
trioblaid no geur-leanmhuinn
air son an fhocail, air ball gheibh
e oilbheum.
22 Esan mar an ceudna a ghabh
sìol am measg an droighinn, is e
so an tì a ta 'cluinntinn an fhoc-
ail; agus a ta ro-chùram an
t-saoghail so, agus mealltair-
eachd beartais a' mùchadh an
fhocail, agus bithidh e gun
toradh.
23 Ach an tì ud a ghabh sìol
ann an deadh fhearann, is e sin
an neach a ta 'cluinntinn an
fhocail, agus 'ga thoirt fa'near;
neach mar an ceudna ta 'giùlan
toraidh, agus a ta toirt a mach
cuid a cheud uiread, cuid a thrì
fichead, agus cuid eile a dheich
thar fhichead uiread *'sa chuir-
eadh.*
24 Chuir e cosamhlachd eile
mach dhoibh, ag ràdh, Is cos-
mhuil rìoghachd nèimh ri duine
a chuir sìol maith 'na fhearann:
25 Agus an uair a bha daoine
'nan codal, thàinig a nàmhaid
agus chuir e cogal am measg a'
chruithneachd, agus dh'imich e
roimhe.
26 Ach an uair a thàinig an
t-arbhar fuidh dhéis, agus a thug
e mach a thoradh, dh'fhoillsich
an cogal e féin mar an ceudna.
27 Agus air teachd do sheirbh-
isich fhir-an-tighe thubhairt iad

[2] *clochach.*

ris, A Thighearna, nach do chuir
thusa sìol maith ann ad fhear-
ann? c' àite, ma seadh, as an
d'fhuair e an cogal?
28 Thubhairt esan riu, Rinn
nàmhaid éigin so. Agus thubh-
airt na seirbhisich ris, An àill
leat, uime sin, gu 'n téid sinne
agus gu'n cruinnich sinn ri chéile
iad?
29 Ach thubhairt esan, Cha'n
àill; air eagal 'nuair a chruinn-
icheas sibh an cogal, gu spìon
sibh an cruithneachd maille ris.
30 Leigibh leo fàs araon gus
an tig am fogharadh: agus an
àm an fhogharaidh their mise
ris an luchd-buanaidh, Cruinn-
ichibh air tùs an cogal, agus
ceanglaibh e 'na cheanglachan-
aibh[1] chum a losgaidh: ach
cruinnichibh an cruithneachd do
m' shabhal.
31 Chuir e mach cosamhlachd
eile dhoibh, ag ràdh, A ta rìogh-
achd nèimh cosmhuil ri gràinne
do shìol mustaird, a ghabh neach
agus a chuir e 'na fhearann.
32 Ni gun amharus a 's lugha
do gach uile phòr[2]: gidheadh
air fàs da, is e a 's mò do na
luibheanaibh, agus fàsaidh e 'na
chrann: ionnus gu 'n tig eunlaith
an athair, agus gu 'n dèan iad nid
'na gheugaibh.
33 Cosamhlachd eile labhair e
riu; Is cosmhuil rìoghachd
nèimh ri taois ghoirt[3], a ghabh
bean agus a dh'fholaich i ann an
trì tomhasaibh mine, gus an do
ghoirticheadh an t-iomlan.
34 Na nithe sin uile labhair
Iosa ris a' phobull ann an cosamh-
lachdaibh; agus gun chosamh-
lachd cha do labhair e riu:
35 A chum gu coimhliontadh
an ni a labhradh leis an fhàidh,
ag ràdh, Fosglaidh mi mo bheul
ann an cosamhlachdaibh, cuir-
idh mi 'n céill nithe a bha fol-
aichte o thoiseach an t-saoghail[4].
36 An sin chuir Iosa am pobull
air falbh, agus chaidh e steach
do 'n tigh: agus thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh,
Mìnich dhuinne cosamhlachd
cogail an fhearainn.
37 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An tì a chuireas
an sìol maith is e Mac an duine e:
38 'S e 'm fearann an domhan:
agus is e an sìol maith clann na
rìoghachd: ach is e an cogal
clann an droch *spioraid:*
39 'S e an nàmhaid a chuir iad
an diabhul: 's e am fogharadh
deireadh an t-saoghail: agus is
iad na buanaichean na h-aingil.
40 Agus amhuil mar a chruinn-
ichear an cogal, agus a loisgear le
teine e, is ann mar sin a bhitheas
ann an deireadh an t-saoghail so.
41 Cuiridh Mac an duine 'aingil
uaith, agus tionailidh iad as a
rìoghachd na h-uile nithe a bheir
oilbheum, agus iadsan a ta dèan-
amh aingidheachd;
42 Agus tilgidh siad iad anns
an àmhuinn air dearg-lasadh:
an sin bithidh gul agus gìosgan
fhiacal.
43 An sin dealraichidh na
fireana mar a' ghrian, ann an
rìoghachd an Athar féin. Ge
b' e aig am bheil cluasa chum
éisdeachd, éisdeadh e.

[1] *thrusaichibh.* [2] *ros.* [3] *laibhin.*

[4] *o leagadh bunaite an domhain.*

44 A rìs, a ta rìoghachd nèimh
cosmhuil ri ionmhas air fholach
am fearann; ni an déigh fhaot-
ainn, a dh'fholaich duine, agus
air sgàth a ghàirdeachais air a
shon, dh'imich e agus reic e na
bha aige uile, agus cheannaich e
am fearann sin.
45 A rìs, is cosmhuil rìoghachd
nèimh ri ceannaiche àraidh ag
iarraidh nèamhnuide maiseach:
46 Agus air amas[1] da air aon
nèamhnuid ro-luachmhoir, dh'-
imich e agus reic e na bha aige,
agus cheannaich e i.
47 A rìs, a ta rìoghachd nèimh
cosmhuil ri lìon air a thilgeadh
san fhairge, agus a chruinnich
do gach uile sheòrsa *éisg:*
48 Agus air dha bhi làn, tharr-
uing *na h-iasgairean* e chum na
tràighe, agus air suidhe dhoibh,
chruinnich iad na *h-éisg* mhaithe
ann an soithichibh, ach thilg iad
na droch *éisg* a mach.
49 Is ann mar sin a bhitheas
ann an deireadh an t-saoghail:
théid na h-aingil a mach, agus
dealaichidh iad na droch dhaoine
á measg nam fireanach;
50 Agus tilgidh siad iad san
àmhuinn theinntich: an sin bith-
idh gul agus gìosgan fhiacal.
51 Thubhairt Iosa riu, An do
thuig sibh na nithe so uile?
thubhairt iad ris, Thuig, a Thigh-
earn.
52 Agus thubhairt esan riu, Air
an aobhar sin, gach uile sgrìobh-
aiche a ta fòghluimte chum rìogh-
achd nèimh, is cosmhuil e ri
fear-tighe, a bheir a mach as
'ionmhas nithe nuadha agus sean.

[1] *airmseachd.*

53 Agus thachair an uair a
chrìochnaich Iosa na cosamh-
lachda so, gu'n d'imich e as a sin.
54 Agus an uair a thàinig e d'a
dhùthaich féin, theagaisg e iad
'nan sionagog, ionnus gu'n do
ghabh iad iongantas, agus gu 'n
dubhairt iad, C'àit an d'fhuair
am fear so an gliocas so, agus na
feartan ud?
55 Nach e so mac an t-saoir?
nach e ainm a mhàthar Muire?
nach iad a bhràithre, Seumas,
agus Ioses, agus Simon, agus Iu-
das?
56 Agus a pheathraiche, nach
'eil iad uile maille ruinn? c'àit
uime sin an d'fhuair an duine so
na nithe ud uile?
57 Agus fhuair iad oilbheum
ann. Ach thubhairt Iosa riu,
Cha 'n 'eil fàidh gun urram, ach
'na dhùthaich féin, agus 'na thigh
féin.
58 Agus cha d'rinn e mòran do
oibribh cumhachdach an sin, air
son am mì-chreidimh.

CAIB. XIV.

1 *Barail Heroid mu thimchioll Chrìosd.*
3 *Chaidh an ceann a bhuntainn a dh'Eoin*
Baiste. 13 *Chaidh Iosa gu ionad fàsail,*
15 *far an do bheathaich e cùig mìle fear le*
cùig aranaibh, agus dà iasg. 22 *Dh'imich*
e air an fhairge a dh'ionnsuidh a dheisciobul.
34 *Shlànuich e sluagh a bha euslan.*

SAN àm sin chual Herod an
Tetrach cliù Iosa.
2 Agus thubhairt e r' a sheirbh-
isich, Is e so Eoin Baiste; dh'-
éirich e o na marbhaibh, agus
uime sin a ta feartan air an oib-
reachadh leis.
3 Oir 'nuair a ghlac Herod Eoin,
cheangail se e, agus thilg e am

prìosan e air son Herodiais, mnà
Philip a bhràthar féin.
4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha'n
'eil e dligheach dhuit i bhi agad.
5 Agus an uair bu mhiann leis
a chur gu bàs, bha eagal a' phob-
uill air, oir bha meas fàidh aca
air.
6 Ach an uair a bha co-ainm
là-breithe Heroid air a chumail,
rinn nighean Herodiais dannsa
'nan làthair, agus thaitinn i ri
Herod:
7 Ionnus gu 'n do gheall e le
mionnaibh, gu tugadh e dh' i ge
b' e air bith ni a dh'iarradh i.
8 Agus air dh' ise bhi air a teag-
asg le a màthair roimh làimh,
thubhairt i, Thoir[1] dhomh an so
ceann Eoin Baiste air mèis.
9 Agus bha'n rìgh doilich: ach
air son a mhionnan, agus na
muinntir a bha 'nan suidhe aig
biadh maille ris, dh'àithn e a
thabhairt *d' i*.
10 Agus air cur *fir-marbhaidh*
uaith, bhuin e a cheann do Eoin
anns a' phrìosan.
11 Agus thogadh a cheann air
mèis, agus thugadh do'n chailin
e: agus thug ise d' a màthair *e*.
12 Agus thàinig a dheisciobuil,
agus thug iad an corp leo, agus
dh'adhlaic iad e, agus thàinig
iad agus dh'innis iad *sin* do Iosa.
13 An uair a chual Iosa *so*,
chaidh e as a sin air luing gu
ionad fàsail air leth: agus an
uair a chual am pobull *sin*, lean
iad d' an cois e as na bailtibh.
14 Agus air dol a mach do Iosa,
chunnaic e coimhthional mòr,
agus ghabh e truas mòr dhiubh,
agus shlànuich e an dream aca
bha euslan.
15 Agus an uair a b'fheasgar e,
thàinig a dheisciobuil d 'a ionn-
suidh, ag ràdh, Is àite fàsail so,
agus a ta an t-àm a nis air dol
seachad; cuir an sluagh air falbh,
chum gu'n téid iad do na bailt-
ibh, agus gu 'n ceannaich iad
biadh dhoibh féin.
16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha
ruig iad a leas falbh; thugaibh-
sa dhoibh r' a itheadh.
17 Agus thubhairt iad ris, Cha'n
'eil againn an so ach cùig arain[2],
agus dà iasg.
18 Thubhairt esan *riu*, Thug-
aibh an so iad a m' ionnsuidh-sa.
19 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh
suidhe sìos air an fheur, agus
ghlac e na cùig arain, agus an dà
iasg, agus air amharc dha suas
gu nèamh, bheannaich agus bhris
e, agus thug e na h-arain d' a
dheisciobluibh, agus *thug* na deis-
ciobuil do'n t-sluagh *iad*.
20 Agus dh'ith iad uile, agus
shàsuicheadh iad: agus thog iad
làn dà chliabh dheug do'n bhiadh
bhriste, *a bha* dh'fhuigheall[3] *aca*.
21 Agus bha iadsan a dh'ith
mu thimchioll cùig mìle fear,
thuilleadh air mnaibh agus air
cloinn.
22 Agus air ball cho-éignich
Iosa a dheisciobuil gu dol an
luing, agus dol roimhe do'n taobh
eile, gus an cuireadh esan an
sluagh air falbh.
23 Agus an uair a leig e an
sluagh uaith, chaidh e suas air
beinn 'na aonar a dhèanamh ùr-
nuigh: agus an uair a bha am

[1] *Tabhair.*

[2] *builionna.* [3] *dh'fhuighleach.*

feasgar air teachd, bha e an sin
'na aonar.
24 Ach bha an long san àm sin
am meadhon na fairge, air a tilg-
eadh a null agus a nall leis na
tonnaibh: oir bha a' ghaoth 'nan
aghaidh.
25 Agus anns a' cheathramh
faire do 'n oidhche, chaidh Iosa
d' an ionnsuidh, ag imeachd air
an fhairge.
26 Agus an uair a chunnaic na
deisciobuil e ag imeachd air an
fhairge, bha iad fo bhuaireas, ag
ràdh, Is spiorad a ta ann; agus
ghlaodh[1] iad a mach le h-eagal.
27 Ach labhair Iosa riu air ball,
ag ràdh, Biodh misneach mhaith
agaibh; is mise a ta ann, na
biodh eagal oirbh.
28 Agus fhreagair Peadar e
agus thubhairt e, A Thighear-
na, ma 's tu a ta ann, iarr orm-
sa teachd a d' ionnsuidh air na
h-uisgeachaibh.
29 Agus thubhairt esan, Thig.
Agus an uair a bha Peadar air
teachd a nuas as an luing, dh'-
imich e air na h-uisgeachaibh,
chum teachd gu h-Iosa.
30 Ach an uair a chunnaic e a'
ghaoth làidir, ghabh e eagal:
agus an uair a thòisich e air dol
fuidh, ghlaodh e, ag ràdh, A
Thighearna, fòir orm.
31 Agus air ball shìn Iosa mach
a làmh, agus rug e air, agus
thubhairt e ris, O thusa air bheag
creidimh, c' ar son a bha thu fo
amharus?
32 Agus an uair a chaidh iad
a steach do 'n luing, choisg a'
ghaoth.

[1] *dh'éigh.*

33 An sin thàinig iadsan a bha
san luing, agus rinn iad aoradh
dha, ag ràdh, Gu firinneach is tu
Mac Dhé.
34 Agus an uair a chaidh iad
do 'n taobh eile, thàinig iad gu
talamh Ghenesaret.
35 Agus an uair a fhuair luchd
an àite sin fiosrachadh uime,
chuir iad fios air feadh na tìre
sin uile air gach taobh dhiubh,
agus thug iad d' a ionnsuidh an
dream sin uile a bha euslan.
36 Agus ghuidh iad air, gu
feudadh iad beantuinn ri iomall
'eudaich a mhàin: agus a mheud
dhiubh as a bhean, shlànuicheadh
gu h-iomlan iad.

CAIB. XV.

1 *Chronuich Crìosd na sgrìobhaichean agus na Phàirisich air son àitheanta Dhé a bhriseadh le 'n gnàthachadh-san;* 11 *tha e a' teagasg nach e an ni a théid a steach do'n bheul a thruailleas an duine.* 21 *Shlànuich e nighean na mnà do mhuinntir Chanaain.* 32 *Shàsuich e ceithir mìle fear, &c. le seachd arain, agus le beagan a dh' iasgaibh beaga.*

AN sin thàinig sgrìobhaich-
ean agus Phàirisich o Ie-
rusalem gu Iosa, ag ràdh,
2 C'ar son a ta do dheisciobuil
a' dol an aghaidh gnàthachaidh
nan sinnsear? oir cha 'n ionnlaid
iad an làmhan an uair a dh'itheas
iad aran.
3 Ach fhreagair esan agus thubh-
airt e riu, C'ar son a ta sibhse a'
briseadh àithne Dhé le bhur
gnàthachadh féin?
4 Oir thug Dia àithne, ag ràdh,
Thoir urram do t'athair agus do
d' mhàthair: agus ge b' e mhall-
aicheas[2] 'athair no 'mhàthair,
cuirear gu bàs e.

[2] *chàineas.*

5 Ach their sibhse, Ge b' e neach
a their r' a athair no r' a mhàthair,
Biodh e 'na thiodhlac *do 'n teampull*
gach ni leis am feudadh tu
buannachd fhaotainn uamsa;
6 Nach feum e urram a thabh-
airt d' a athair no d' a mhàthair.
Mar sin chuir sibhse an neò-
bhrigh àithne Dhé le bhur gnàth-
achadh féin.
7 A chealgairean, is maith a
rinn Esaias[1] fàidheadaireachd m'
ur timchioll, ag ràdh,
8 A ta an sluagh so a' dlùth-
achadh riumsa le 'm beul, agus
a' toirt urraim dhomh le'm bilibh:
ach a ta an cridhe fada uam.
9 Ach is ann an dìomhanas a ta
iad a' dèanamh aoraidh dhomh-
sa, a' teagasg àitheanta dhaoine
mar theagasg.
10 Agus air gairm an t-slòigh
dha, thubhairt e riu, Eisdibh
agus tuigibh:
11 Cha 'n e an ni a théid a
steach sa' bheul a shalaicheas an
duine; ach an ni a thig a mach
as a' bheul, is e so a shalaicheas
an duine.
12 An sin thàinig a dheisciob-
uil, agus thubhairt iad ris, Am
bheil fhios agad gu'n do ghabh
na Phàirisich oilbheum, an déigh
dhoibh na briathran ud a chluinn-
tinn?
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gach uile luibh nach
do shuidhich m' Athair nèamh-
aidh-sa, spìonar á bhun e.
14 Leigibh leo: is cinn-iuil
dhall nan dall iad. Agus ma
threòraicheas dall dall *eile*, tuit-
idh iad araon anns a' chlais.

[1] *Isaiah.*

15 Agus fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Mìnich dhuinn
a' chosamlachd sin.
16 Agus thubhairt Iosa, Am
bheil sibhse fathast mar an ceud-
na gun tuigse?
17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn
fathast ge b' e ni a théid a steach
sa' bheul, gu 'n téid e sa' bhroinn,
agus gu'n tilgear a mach do'n
t-slochd shalchair e?
18 Ach na nithe sin a thig a
mach as a' bheul, a ta iad a'
teachd o 'n chridhe, agus is iad
sin a shalaicheas an duine.
19 Oir is ann as a' chridhe thig
droch smuainte, mortadh, adhalt-
rannas, strìopachas, gadachd[2],
fianuis bhréige, toibheum.
20 Is iad so na nithe a shalaich-
eas an duine: ach itheadh le
làmhaibh gun ionnlad, cha salaich
sin an duine.
21 Agus air dol do Iosa as a
sin, chaidh e gu crìochaibh Thir-
uis agus Shidoin.
22 Agus, feuch, thàinig bean do
mhuinntir Chanaain o na crìoch-
aibh sin, agus ghlaodh i ris, ag
ràdh, Dèan tròcair orm, a Thigh-
earn, a Mhic Dhaibhidh; a ta
mo nighean air a buaireadh gu
truagh le deamhan.
23 Ach cha d' thug esan freag-
radh sam bith dh' i. Agus thàin-
ig a dheisciobuil d' a ionnsuidh,
agus dh'iarr iad air, ag ràdh,
Cuir air falbh i, oir tha i a'
glaodhaich 'nar déigh.
24 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha do chuireadh
mise ach a chum chaorach chaill-
te thighe Israeil.

[2] *gaduigheachd.*

25 An sin thàinig ise agus rinn
i aoradh dha, ag ràdh, A Thigh-
earna, cuidich leam[1].
26 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha chòir aran na
cloinne a ghlacadh, agus a thilg-
eadh chum nan con.
27 Agus thubhairt ise, Is fior,
a Thighearn: ach ithidh na coin
do 'n sbruileach[2] a thuiteas o
bhòrd am maighstirean.
28 An sin fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, O bhean, is
mòr do chreidimh: biodh e dhuit
mar is toil leat. Agus rinneadh
a nighean slàn o 'n uair sin a
mach.
29 Agus air imeachd do Iosa as
a sin thàinig e làimh ri fairge
Ghalile; agus an uair a chaidh e
suas air beinn, shuidh e sìos an sin.
30 Agus thàinig mòr-shluagh
d' a ionnsuidh, agus aca maille
riu bacaich, doill, balbhain, *daoine*
ciurramach, agus mòran eile, agus
thilg iad sìos aig cosaibh Iosa
iad, agus shlànuich e iad:
31 Ionnus gu 'n do ghabh an
sluagh iongantas 'nuair a chunn-
aic iad na balbhain a' labhairt,
na *daoine* ciurramach slàn, na
bacaich ag imeachd, agus na
doill a' faicinn: agus thug iad
glòir do Dhia Israeil.
32 An sin ghairm Iosa a dheis-
ciobuil d' a ionnsuidh, agus thubh-
airt e, A ta mi a' gabhail truais
do 'n t-sluagh, oir dh'fhan iad
maille rium a nis rè thrì làithean,
agus cha'n 'eil ni air bith aca
r' a itheadh: agus cha chuir mi
uam 'nan trasg iad, air eagal gu

[1] *fòir orm.*
[2] *crumbs.* Sasg.

fannuich iad air an t-slighe.
33 Agus thubhairt a dheisciob-
uil ris, Cia as a gheibheamaid na
h-uiread a dh'aran san fhàsach,
as bu leòir a shàsuchadh slòigh
co mhòr?
34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia
lìon aran a ta agaibh? agus
thubhairt iadsan, Seachd, agus
beagan a dh'iasgaibh beaga.
35 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh
suidhe sìos air an làr.
36 Agus air glacadh nan seachd
aran agus nan iasg dha, agus air
tabhairt buidheachais[3], bhris e
iad, agus thug e d' a dheisciob-
luibh, agus *thug* na deisciobuil
do'n t-sluagh *iad*.
37 Agus dh'ith iad uile, agus
shàsuicheadh iad: agus thog iad
do'n bhiadh bhriste a dh'fhàgadh
làn sheachd bascaid.
38 Agus b' iad a' mhuinntir a
dh'ith, ceithir mìle fear, thuill-
eadh air mnaibh agus *air* cloinn.
39 Agus air dha an sluagh a
leigeadh uaith, chaidh e air luing,
agus thàinig e gu crìochaibh
Mhagdala.

CAIB. XVI.

1 *Dh'iarr na Phàirisich comhara.* 6 *Thug Iosa rabhadh d'a dheisciobluibh mu thimchioll droch theagaisg nam Phàiriseach agus nan Sadusach.* 13 *Barail an t-sluaigh mu thimchioll Chrìosd.* 21 *Roimh-innis e a bhàs;* 23 *chronuich e Peadar;* 24 *agus chuir e mar fhiachaibh orra-san le'm b' àill a leantuinn, an crann-cèusaidh a ghiulan.*

1 AGUS air teachd do na Phài-
risich agus do na Sadusaich
'g a dhearbhadh[4], dh'iarr iad air
comhar' a nochdadh dhoibh o
nèamh.

[3] *air breth buidheachais.*
[4] *'g a fheuchainn, 'g a bhuaireadh.*

2 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An uair is feasg-
ar e, their sibh, *Bithidh* deadh
aimsir *ann;* oir a ta an t-athar
dearg:
3 Agus air maduinn, *Bithidh*
droch aimsir ann an diugh; oir
a ta an t-athar dearg agus dorcha.
A chealgairean, is aithne dhuibh
breth a thoirt air gnùis an athair,
agus nach 'eil e 'n comas duibh
comharan nan aimsir *a thuig-
sinn?*
4 A ta ginealach aingidh agus
adhaltrannach ag iarraidh comh-
ara, agus cha toirear comhara
dhoibh, ach comhar' an fhàidh
Ionais. Agus air dha am fàgail,
dh'imich e *as a sin.*
5 Agus an uair a thàinig a dheis-
ciobuil a dh'ionnsuidh na taoibh
eile, dhìchuimhnich iad aran a
thabhairt *leo.*
6 Agus thubhairt Iosa riu, Thug-
aibh an aire, agus gléidhibh sibh
féin o thaois ghoirt nam Phàiri-
seach, agus nan Sadusach.
7 Agus bha iad a' reusonachadh
eatorra féin, ag ràdh, *Is ann* air
son nach d'thug sinn aran *leinn.*
8 Agus 'nuair a thuig Iosa *sin,*
thubhairt e riu, O sibhse air bheag
creidimh, c' ar son a ta sibh a'
reusonachadh eadaraibh féin, *gur
ann* a chionn nach d'thug sibh
aran *leibh?*
9 Nach 'eil sibh fathast a' tuig-
sinn, no a' cuimhneachadh nan
cùig aran nan cùig mìle, agus cia
lìon cliabh a thog sibh?
10 No nan seachd aran nan
ceithir mìle, agus cia lìon bas-
caid a thog sibh?

[1] *Ieremiah.*

11 Cionnus nach 'eil sibh a'
tuigsinn, nach ann mu aran a
thubhairt mi ribh, sibh a bhi air
bhur faicill o thaois ghoirt nam
Phàiriseach, agus nan Sadusach?
12 An sin thuig iad cionnus
nach d' iarr e *orra* bhi air am
faicill o thaois ghoirt an arain,
ach o theagasg nam Phàiriseach,
agus nan Sadusach.
13 Agus air teachd do Iosa gu
crìochaibh Chesarea Philipi, dh'-
fheòraich e d'a dheisciobluibh,
ag ràdh, Cò tha daoine ag ràdh
is e Mac an duine?
14 Agus thubhairt iadsan, *Tha*
cuid *ag ràdh* Eoin Baiste, cuid
Elias, agus cuid eile Ieremias[1],
no aon do na fàidhibh.
15 Thubhairt esan riu, Ach cò
tha sibhse ag ràdh is mi?
16 Agus fhreagair Simon Pead-
ar agus thubhairt e, Is tusa Crìosd,
Mac an Dé bheò.
17 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Is beannaichte
thusa, a Shimoin Bhar-Iona; oir
cha d'fhoillsich fuil agus feoil
sin duitse, ach m' Athair-sa a *ta*
air nèamh.
18 Agus a ta mise ag ràdh riut,
Gur tusa Peadar, agus air a' char-
raig[2] so togaidh mise m' eaglais:
agus cha toir geatachan ifrinn
buaidh oirre.
19 Agus bheir mi dhuit iuch-
raiche rìoghachd nèimh: agus
ge b' e ni a cheanglas tusa air
talamh bithidh e ceangailte air
nèamh; agus ge b' e ni a dh'-
fhuasglas tusa air talamh, bithidh
e fuasgailte air nèamh.
20 An sin dh'àithn e d'a dheis-

[2] *petra.* Gr.

ciobluibh gun iad a dh'innseadh
do neach air bith, gu 'm b' esan
Iosa an Crìosd.
21 O 'n àm sin a mach thòisich
Iosa air a nochdadh d' a dheis-
ciobluibh, gur éigin dhasan dol
suas gu Ierusalem, agus mòran
do nithibh fhulang o na sean-
airibh, agus na h-àrd-shagart-
aibh, agus na sgrìobhaichibh, agus
a bhi air a chur gu bàs, agus
a bhi air a thogail suas air an
treas là.
22 Agus ghabh Peadar e, agus
thòisich e air achmhasan a thabh-
airt dha, ag ràdh, Gu ma fada
sin uaitse, a Thighearna; cha
tachair sin duitse.
23 Ach air tionndadh dhasan,
thubhairt e ri Peadar, Imich air
mo chùl, a Shàtain; is oilbheum
dhomh thu: oir cha 'n 'eil spéis
agad do nithibh Dhé, ach do
nithibh dhaoine.
24 An sin thubhairt Iosa r' a
dheisciobluibh, Ma's àill le neach
air bith teachd, a' m' dhéigh-sa,
àicheadhadh se e féin, agus tog-
adh e air a chrann-céusaidh, agus
leanadh e mise.
25 Oir ge b'e neach le'm b'àill
'anam a ghléidheadh, caillidh se
e; agus ge b'e neach a chailleas
'anam air mo sgàth-sa, gheibh
se e.
26 Oir ciod an tairbhe a ta
ann do dhuine, ged chosnadh e
an saoghal uile, agus 'anam féin
a chall? no ciod i a' mhalairt[1] a
bheir duine air son anama?
27 Oir thig Mac an duine ann
an glòir 'Athar, maille r' a ain-
glibh; agus an sin bheir e do
gach neach a réir a ghnìomhara.
28 Gu deimhin tha mi ag ràdh
ribh, Gu bheil cuid do 'n dream
a ta 'nan seasamh an so, nach
blais bàs, gus am faic iad Mac
an duine a' teachd 'na rìoghachd
féin.

CAIB. XVII.

1 *Atharrachadh agus dealrachadh crutha Iosa.* 14 *Shlànuich e an leanabh air an robh an tuiteamas.* 22 *Dh'innis e 'fhulangas roimh-làimh,* 24 *agus dh'ioc e a' chìs.*

AGUS an déigh shè làithean,
ghabh Iosa Peadar, agus
Seumas, agus Eoin a bhràthair,
agus threòraich e iad air leth gu
beinn àrd,
2 Agus dh' atharraicheadh a
chruth 'nan làthair; agus dheal-
raich 'aghaidh mar a' ghrian,
agus rinneadh 'eudach geal mar
an solus.
3 Agus, feuch, chunnacas leo[2]
Maois agus Elias a' còmhradh ris.
4 An sin fhreagair Peadar, agus
thubhairt e ri Iosa, A Thighearn,
is maith dhuinne bhi an so: ma 's
àill leatsa, dèanamaid trì pàil-
liuna[3] an so: aon duitse, aon do
Mhaois, agus aon do Elias.
5 Air dha bhi fathast a' labh-
airt, feuch, thilg neul soillseach
sgàile orra: agus, feuch, guth as
an neul, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach-sa, anns am
bheil mo mhòr-thlachd, éisdibh
ris.
6 Agus an uair a chuala na
deisciobuil *so,* thuit iad air an
aghaidh, agus ghabh iad eagal
ro-mhòr.
7 Agus thàinig Iosa agus bhean

[1] *iomlait.*

[2] *dh'fhoillsicheadh dhoibh.* [3] *bothain.*

e riu, agus thubhairt e, Eiribh,
agus na biodh eagal oirbh.
8 Agus an uair a thog iad suas
an sùilean, cha 'n fhac iad neach
air bith, ach Iosa 'na aonar.
9 Agus an àm dhoibh teachd
a nuas o 'n bheinn, thug Iosa
àithne dhoibh, ag ràdh, Na inn-
sibh do neach air bith an ni a
chunnaic sibh, gus an éirich Mac
an duine o na marbhaibh.
10 Agus dh'fheòraich a dheis-
ciobuil dheth, ag ràdh, C' ar son
ma seadh a their na sgrìobhaich-
ean, gur éigin Elias a theachd
air tùs?
11 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Thig Elias gu
firinneach air tùs, agus aisigidh
e na h-uile nithe:
12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Gu 'n d' thàinig Elias a
cheana, agus cha d' aithnich iad
e, ach rinn iad gach ni bu toil
leo ris: is ann mar sin mar an
ceudna a dh'fhulaingeas Mac an
duine uatha.
13 An sin thuig na deisciobuil
gu 'm b' ann mu Eoin Baiste a
labhair e riu.
14 Agus an uair a thàinig iad
chum an t-sluaigh, thàinig duine
àraidh d' a ionnsuidh, a' tuiteam
air a ghlùinibh dha, agus ag
ràdh,
15 A Thighearna, dèan tròc-
air air mo mhac, oir a ta e gu
tinn leis an tuiteamas[1], agus is
mòr an cràdh a ta e a' fulang:
oir a ta e gu minic a' tuiteam
san teine, agus gu tric san uisge.
16 Agus thug mi e dh'ionn-
suidh do dheisciobuil, agus cha
b' urrainn iad a leigheas.
17 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, A ghinealaich neo-
chreidich, agus choirbte, cia
fhad a bhitheas mi maille ruibh?
cia fhad a dh'fhulaingeas mi
sibh? thugaibh a m' ionnsuidh-
sa an so e.
18 Agus chronuich Iosa an
deamhan, agus dh'imich e as:
agus shlànuicheadh an leanabh
o 'n uair sin a mach.
19 An sin an uair a thàinig
na deisciobuil chum Iosa fa leth,
thubhairt iad, C' ar son nach b'
urrainn sinne a thilgeadh a
mach?
20 Agus thubhairt Iosa riu,
Air son bhur mì-chreidimh: oir
gu firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Nam biodh agaibh creid-
imh mar ghràinne mustaird,
theireadh sibh ris a' bheinn so,
Atharraich á so an sud, agus
dh'atharraicheadh i; agus cha
bhiodh ni air bith eu-comasach
dhuibh.
21 Gidheadh, cha téid a' ghnè
so mach, ach le h-ùrnuigh agus
le trasgadh.
22 Agus am feadh a bha iad
a' fantuinn ann an Galile, thubh-
airt Iosa riu, Bithidh Mac an
duine air a bhrath thairis do
làmhaibh dhaoine:
23 Agus marbhaidh iad e, ach
an treas là éiridh e. Agus bha
iadsan ro bhrònach.
24 Agus air teachd dhoibh do
Chapernaum, thàinig luchd-tog-
ail na cìse gu Peadar, agus thubh-
airt iad *ris*, Nach 'eil bhur maigh-
stir-sa ag ìocadh na cìse?
25 Thubhairt esan, A ta. Agus

[1] *tu teamach, guin na ré, tinneas na gealaich.*

an uair a chaidh e steach do 'n
tigh, labhair Iosa ris air tùs, ag
ràdh, Ciod i do bharail-sa, a Shi-
moin? co uaith a ta rìghrean na
talmhainn a' togail càine no cìse[1]?
An ann o 'n cloinn féin, no o
choigrich?

26 Thubhairt Peadar ris, O
choigrich. Thubhairt Iosa ris-
san, Air an aobhar sin a ta a
chlann saor.

27 Gidheadh, chum nach tug-
amaid oilbheum dhoibh, imich
thusa chum na fairge, agus tilg
dubhan *innte*, agus tog an ceud
iasg a thig a nìos: agus air
fosgladh a bheọil duit, gheibh
thu bonn airgid; sin gabh, agus
tabhair dhoibh air mo shonsa,
agus air do shon féin.

CAIB. XVIII.

1 *Thug Crìosd àithne d' a dheisciobluibh bhi ùmhal agus neo-chronail,* 7 *oilbheum a sheachnadh, agus gu 'n iad a dhèanamh tàir air cloinn bhig.* 15 *Labhair Crìosd mu thimchioll maitheanais.* 23 *Cosamhlachd an rìgh a ghabh cunntas d' a sheirbhisich.*

ANNS an àm sin féin thàinig
na deisciobuil chum Iosa,
ag ràdh, Cò is mò ann an rìogh-
achd nèimh?

2 Agus air do Iosa leanabh
beag a ghairm d' a ionnsuidh,
chuir e 'nam meadhon e,

3 Agus thubhairt e, Gu firinn-
each tha mi ag ràdh ribh, Mur
iompaichear sibh, agus mur bì
sibh mar leanabana, nach téid
sibh a steach do rìoghachd
nèimh.

4 Air an aobhar sin ge b' e
dh' ìslicheas e féin mar an lean-
aban so, 's e sin féin is mò ann
an rìoghachd nèimh.

[1] *gearraidh no dailinne.*

5 Agus ge b' e ghabhas aon
leanaban d' a leithid so ann am
ainm-sa, gabhaidh e mise.

6 Ach ge b' e neach a bheir
oilbheum do aon neach do 'n
mhuinntir bhig so a ta creidsinn
annam-sa, b' fheàrr dha gu 'm
biodh cloch-mhuilinn air a croch-
adh r' a mhuineal, agus gu 'm
biodh e air a bhàthadh ann an
doimhne na fairge.

7 Is an-aoibhinn do 'n t-saogh-
al air son oilbheuman: oir is
éigin do oilbheumaibh teachd;
ach is an-aoibhinn do 'n duine
sin troimh an tig an t-oilbheum.

8 Uime sin ma bheir do làmh
no do chos aobhar oilbheim[2]
dhuit, geàrr dhìot iad, agus tilg
uait *iad:* is feàrr dhuit dol a
steach do 'n bheatha air leth-
chois no air leth-làimh, na dà
làimh no dà chois a bhi agad,
agus thu bhi air do thilgeadh
anns an teine shìorruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobh-
ar oilbheim dhuit, spìon asad i,
agus tilg uait *i:* is feàrr dhuit
dol a steach chum na beatha air
leth-shùil, na dà shùil a bhi agad
agus thu bhi air do thilgeadh
ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dèan
sibh farcuis air aon neach do 'n
mhuinntir bhig so; oir tha mise
ag ràdh ribh, gu bheil an aingil-
san air nèamh a' faicinn a ghnàth
gnùis m' Athar-sa, a *ta* air
nèamh.

11 Oir thàinig Mac an duine a
shaoradh an ni sin a bha caillte.

12 Ciod is barail dhuibhse?
ma bhitheas aig duine ceud caora,

[2] *tuisleadh.*

agus gu 'n téid aon diubh air
seacharan, nach fàg e na naoi
caoraich dheug agus ceithir fich-
ead air na beanntaibh, agus nach
téid e dh'iarraidh *na caorach* a
chaidh air seacharan.
13 Agus ma thàrlas da gu 'm
faigh e i, gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, Gu'n dèan e tuilleadh
gàirdeachais air son *na caorach
sin,* na air son nan naoi caorach
dheug agus ceithir fichead, nach
deachaidh air seacharan.
14 Mar so cha 'n e toil bhur
n-Athar-sa a ta air nèamh, gu 'n
rachadh aon neach do 'n mhuinn-
tir bhig so a chall.
15 Uime sin ma pheacaicheas
do bhràthair a' d' aghaidh, imich
agus innis a lochd dha[1] eadar
thu féin agus esan a mhàin: ma
dh'éisdeas e riut, choisinn thu
do bhràthair.
16 Ach mur éisd e *riut,* thoir[2]
leat aon no dithis eile, chum
gu'm bì gach ni air a dhèanamh[3]
seasmhach am beul dithis no
triuir do fhianuisibh.
17 Agus ma dhiùltas e iad-
san éisdeachd, innis do 'n eaglais
e: ach ma dhiùltas e 'n eaglais
éisdeachd, biodh e dhuit mar
Gheintileach, agus *mar* chìs-
mhaor.
18 Gu deimhin tha mi ag ràdh
ribh, Ge b' e air bith nithe a
cheanglas sibhse air talamh,
bithidh iad ceangailte air nèamh:
agus ge b' e air bith nithe a dh'-
fhuasglas sibhse air talamh, bith-
idh iad fuasgailte air nèamh.
19 A rìs tha mi ag ràdh ribh,
Ma chòirdeas dithis agaibh air
thalamh mu thimchioll aoin ni a
dh'iarras iad, nithear *so* dhoibh
le m' Athair-sa a ta air nèamh.
20 Oir ge b' e àit am bheil
dithis no triuir air an cruinn-
eachadh an ceann a chéile a' m'
ainm-sa, a ta mise an sin 'nam
meadhon.
21 Air dol do Pheadar d' a
ionnsuidh san àm sin, thubhairt
e, A Thighearna, cia minic a
pheacaicheas mo bhràthair a' m'
aghaidh, agus a mhaitheas mi
dha? *An ann* gu ruig an seachd-
amh uair?
22 Thubhairt Iosa ris, Cha 'n
abair mi[4] riut, gus an seachdamh
uair, ach gu deich agus trì fich-
ead seachd uairean.
23 Air an aobhar sin is cos-
mhuil rìoghachd nèimh ri rìgh
àraidh le 'm b' àill cunntas a
dhèanamh r' a sheirbhisich.
24 Agus an uair a thòisich e
air cunntas a dhèanamh, thugadh
aon d' a ionnsuidh air an robh
aige deich mìle tàlann:
25 Ach do bhrìgh nach robh
aige ni leis an dìoladh e, dh' àithn
a thighearn e féin, agus a bhean,
agus a chlann, agus na h-uile
nithe a bha aige a reiceadh, agus
dìoladh a dhèanamh.
26 Air an aobhar sin thuit an
seirbhiseach sin sìos, agus rinn e
ùmhlachd dha, ag ràdh, A Thigh-
earn, dèan foighidinn rium, agus
ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.
27 An sin air do thighearn an
òglaich sin truas mòr a ghabhail
dheth, leig e a chead da, agus

[1] *spreig, tagair ris.*
[2] *tabhair.*
[3] *a' chùis uile air a dèanamh.*
[4] *Ni abram.*

mhaith e na fiacha dha.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhiseach sin féin a mach, fhuair e aon d'a chomh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn: agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgornan *air*, ag ràdh, Ioc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dèan foighidinn rium, agus ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san *sin*: ach dh'imich e agus thilg e am prìosan e, gus an ìocadh e na fiachan.

31 Agus an uair a chunnaic a chomh-sheirbhisich na nithe a rinneadh, bha iad ro-dhoilich, agus thàinig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach ni a rinneadh.

32 An sin ghairm a thighearn air, agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu 'n do chuir thu impidh orm:

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dhèanamh air do chomh-sheirbhiseach féin, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus ghabh a thighearn fearg, agus thug e do na céusadairibh[1] e, gus an ìocadh e 'fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin nì m' Athair nèamhaidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridheachaibh d'a bhràthair an cionta.

[1] *tormentors.* Sasg. [2] *thachair.*

CAIB. XIX.

1 *Shlànuich Crìosd a' mhuinntir a bha tinn:* 3 *fhreagair e na Phàirisich mu thimchiol dealachaidh:* 10 *nochd e c' uin' a ta am pòsadh feumail;* 13 *agus ghabh e ri cloinn bhig.* 23 *Dh' innis e d'a dheisciobluibh cho cruaidh is a ta e air duine Saoibhir dol a steach do rìoghachd nèimh.*

AGUS thàrladh[2], an uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin, gu 'n d' imich e o Ghalile, agus thàinig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan:

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thàinig na Phàirisich mar an ceudna d' a ionnsuidh 'ga dhearbhadh[3], agus ag ràdh ris, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An Tì a rinn air tùs *iad*, gu 'n d'rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùthleanaidh e r' a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni 's mò, ach aon fheoil. Uime sin an ni a cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C' ar son ma seadh a dh'àithn Maois litirdhealaich a thabhairt *dh' i*, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibh-sa air son cruais bhur cridhe, bhur mnài a chur uaibh: ach cha robh e mar sin o thùs.

[3] *'ga fheuchainn, 'ga bhuaireadh.*

9 Agus tha mise ag ràdh ribh,
Ge b' e chuireas uaith a bhean,
ach air son strìopachais, agus a
phòsas bean eile, a ta e a' dèan-
amh adhaltrannais: agus ge b' e
neach a phòsas ise a chuireadh
air falbh, a ta e a' dèanamh
adhaltrannais.
10 Thubhairt a dheisciobuil
ris, Ma's e sin cor an fhir r' *a*
mhnaoi, cha 'n 'eil am pòsadh
maith r' a dhèanamh.
11 Ach thubhairt esan riu,
Cha 'n 'eil na h-uile dhaoine
comasach air a' chainnt so a
ghabhail, ach *iadsan* d' an d'-
thugadh e.
12 Oir a ta cuid 'nan caillt-
eanaich, a rugadh mar sin o
bhroinn *am* màthar; agus a ta
cuid do chaillteanaich ann, a
rinneadh 'nan caillteanaich le
daoinibh; agus a ta caillltean-
aich ann, a rinn iad féin 'nan
caillteanaich air son rìoghachd
nèimh. Ge b'e neach a ta com-
asach air a ghabhail d' a ionn-
suidh, gabhadh se *e*.
13 An sin thugadh clann bheag
d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh
e a làmhan orra, agus gu 'n dèan-
adh e ùrnuigh: agus chronuich
na deisciobuil iad.
14 Ach thubhairt Iosa, Ful-
aingibh do na leanabaibh, agus
na bacaibh dhoibh teachd a m'
ionnsuidh: oir is ann d'an leith-
idibh sin a ta rìoghachd nèimh.
15 Agus an déigh dha a
làmhan a chur orra, dh'imich e
as a sin.
16 Agus, feuch, thàinig neach
agus thubhairt e ris, A mhaigh-
stir mhaith, ciod am maith a nì
mi chum gu faigh mi a' bheatha
mhaireannach?
17 Agus thubhairt esan ris,
C'ar son a ghoireadh tu maith
dhìom-sa? cha'*n 'eil* aon neach
maith ach a h-aon, *eadhon* Dia:
ach ma's àill leat dol a steach
chum na beatha, coimhid[1] na h-
àitheanta.
18 Thubhairt esan ris, Cia iad?
agus thubhairt Iosa, Na dèan
mortadh. Na deàn adhaltrann-
as. Na goid. Na toir fianuis
bhréige.
19 Thoir urram do t' athair,
agus do d' mhàthair: agus,
Gràdhaich do choimhearsnach
mar thu féin.
20 Thubhairt an t-òganach ris,
Choimhid mi iad sin uile o
m' òige: ciod a ta dh'uireasbh-
uidh orm fathast?
21 Thubhairt Iosa ris, Ma 's
àill leat bhi coimhlionta, imich,
reic na bheil agad, agus tabhair
do na bochdaibh, agus gheibh
thu ionmhas air nèamh; agus
thig, *agus* lean mise.
22 Ach an uair a chual an
t-òganach na briathra sin, dh'-
fhalbh e gu brònach: oir bha
mòr-shaoibhreas aige.
23 An sin thubhairt Iosa r'a
dheisciobluibh, Gu firinneach tha
mi ag ràdh ribh, gu bheil e
cruaidh air duine saoibhir dol a
steach do rìoghachd nèimh.
24 Agus a rìs tha mi ag ràdh
ribh, Gur usadh do chàmhal dol
triomh[2] chrò snàthaid, na do
dhuine saoibhir dol a steach do
rìoghachd Dhé.

[1] *gleidh.*

[2] *trid, tre.*

25 Agus 'nuair a chual a dheisciobuil *so*, ghabh iad iongantas mòr, ag ràdh, Cò ma seadh an neach a dh'fheudas a bhi air a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhaoinibh a ta so eu-comasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Feuch, thréig sinne na h-uile *nithe*, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Sibhse a lean mise, anns an athghineamhuin[1], an uair a shuidheas Mac an duine air caithir a ghlòire féin, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a' toirt breth air dà thréibh dheug Israeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth m' ainme-sa, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, *a bhitheas* air thoiseach.

CAIB. XX.

1 Lbearlh Criosd, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saoithreach ann an gàradh fiona, nach 'eil Dia fo fhiachaibh do dhuine air bith: 17 roimh-innis e a bhàs; 20 th'agaisg e d' a dheisciobluibh bhi ùmhal; 30 agus thug e an radharc do dhithis dhaoine dulla.

OIR is cosmhuil rìoghachd nèimh ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd-oibre d'a ghàradh fiona[2].

2 Agus an déigh dha còrdadh ris an luchd-oibre air pheghinn *Romhanaich* san là, chuir e d'a ghàradh fiona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e dream eile 'nan seasamh dìomhanach sa 'mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a rìs timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh 'nur seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh *e*.

8 Agus 'nuair thàinig am feasgar, thubhairt tighearn a' ghàraidh fhìona sin r' a stiùbhard[3], Gairm an luchd-oibre, agus thoir dhoibh an tuarasdal, a' toiseachadh o'n dream *a thàinig* mu dheireadh gu ruig na ceud *daoine*.

9 Agus an uair a thàinig iadsan *a thuarasdalaicheadh* mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn.

[1] *ath-urachadh, ath-chruthachadh.*

[2] *fhìon-lios.* [3] *fhear-riaghlaidh.*

10 Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu 'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus air dhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe,

12 Ag ràdh, An dream sin *a thàinig* mu dheireadh, cha d' rinn iad *obair* ach aon uair, agus rinn thu iad ionnan ruinne[1], a ghiùlain uallach[2] agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha 'n 'eil mi a' dèanamh eucoir ort: nach do chòird thu rium air pheghinn?

14 Tog leat do chuid féin, agus imich romhad: is i mo thoil-sa a thabhairt do 'n tì so *a thàinig* mu dheireadh, mar *a thug mi* dhuit-sa.

15 Nach 'eil e ceaduichte dhomh-sa an ni a 's toil leam a dhèanamh ri mo chuid féin? am bheil do shùil-sa olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an dream dheireannach air thoiseach, agus an dream *a ta* air thoiseach air dheireadh: oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus a' dol do Iosa suas gu Ierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis a leth taobh anns an t-slighe, agus thubhairt e riu,

18 Feuch, a ta sinn a dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h-ard-shagartaibh, agus do na sgrìobhaichibh, agus dìtidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoid a dhèanamh *air*, agus *chum a* sgiùrsadh, agus *a* chéusadh: ach an treas là éiridh e a rìs.

20 An sin thàinig d' a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r' a mic, a' toirt aoraidh *dha*, agus ag iarraidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciod a b' àill leat? Thubhairt i ris, Abair[3], gu 'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear *aca* air do làimh dheis, agus fear eile air do làimh chlì, a' d' rìoghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha 'n 'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Olaidh sibh gu deimhin do m' chupan-sa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo làimh dheis agus chlì, cha leamsa *sin* a thabhairt, ach *dhoibh-san* d' am bheil e air ulluchadh le m' Athair-sa.

24 Agus 'nuair a chual an deichnear *so*, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

25 Ach ghairm Iosa iad d' a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig

[1] *agus sinne.* [2] *a dh'iomchair eallach.*

[3] *Dèanaich.*

uachdaranaibh[1] nan Cinneach tighearnas orra, agus gu bheil aig *an* daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nur measg-sa: ach ge b'e neach le'm b' àill a bhi mòr 'nur measg, biodh e dhuibh 'na fhear-fritheealaidh.

27 Agus ge air bith le'm b' àill toiseach a bhi aige 'nur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh:

28 Amhuil mar nach d' thàinig Mac an duine chum gu'n dèantadh frithealadh dha, ach a dhèanamh frithealaidh, agus a thabhairt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

29 Agus ag dol a mach dhoibh á Iericho, lean sluagh mòr e:

30 Agus, feuch, dithis dhaoine dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a chual iad gu'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag ràdh, Dèan tròcair oirnne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu'm biodh iad 'nan tosd: ach is mòid[2] a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Dèan tròcair oirnn, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e iad, agus thubhairt e, Ciod is àill leibh mise a dhèanamh dhuibh?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thighearn, ar sùilean a bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r' an sùilibh: agus air ball[3] thàinig radharc d' an sùilibh, agus lean iad e.

CAIB. XXI.

1 *Mharcaich Iosa gu Ierusalem air asail;* 12 *thilg e mach an luchd-reicidh agus ceannachd as an teampull;* 17 *mhalluich e an crann-fige,* 23 *chuir e na sagairt 'nan tosd;* 28 *agus chronuich e iad le cosamlachd.*

AGUS an uair a dhruid iad ri Ierusalem, agus a thàinig iad gu Betphage, gu sliabh nan crann-oladh, an sin chuir Iosa dithis *d' a* dheisciobluibh uaith,

2 Ag ràdh riu, Rachaibh do 'n bhaile *a ta* thall fa 'ur comhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte *ann,* agus loth maille rithe[4]: fuasglaibh, agus thugaibh a m' ionnsuidh-sa *iad.*

3 Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn orra; agus cuiridh e uaith air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh ag ràdh,

5 Innsibh do nighean Shioin, Feuch, a ta do Rìgh a' teachd a d' ionnsuidh gu ciuin, agus e' na shuidhe air asail, agus air loth[5] mac na h-asail.

6 Agus dh' imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh;

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad am falluinnean[6] orra, agus chuir iad *esan* 'na shuidhe air am muin.

8 Agus sgaoil mòr-shluagh am falluinnean air an t-slighe; agus gheàrr dream eile geuga do na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe *iad.*

9 Agus thog an sluagh a bha

[1] *prionnsaibh.* [2] *mò* [3] *gun dàil, san uair.*

[4] *'na fochair.* [5] *bioraiche.* [6] *cudach uachdair.*

roimhe agus 'na dhéigh iolach,
ag ràdh, Hosanna do Mhac
Dhaibhidh: beannaichte gu robh
an Tì a thig ann an ainm an
Tighearna; Hosanna anns na
h-àrdaibh.
10 Agus 'nuair thàinig e steach
do Ierusalem, ghluaiseadh am
baile[1] uile, ag ràdh, Cò e so?
11 Agus thubhairt an sluagh,
Is e so Iosa am fàidh o Nasaret
Ghalile.
12 Agus chaidh Iosa a steach
do theampull Dé, agus thilg e
mach iadsan uile a bha reic agus
a' ceannach anns an teampull,
agus thilg e bùird luchd-malairt[2]
an airgid thairis, agus caithriche
luchd-reicidh nan columan.
13 Agus thubhairt e riu, A ta
e sgrìobhta, Goirear tigh ùrnuigh
do m' thigh-sa; ach rinn sibhse
'na gharaidh luchd-reubainn[3] e.
14 Agus thàinig na doill agus
na bacaich d' a ionnsuidh anns
an teampull, agus shlànuich e
iad.
15 Agus an uair a chunnaic na
h-àrd-shagairt agus na sgrìobh-
aichean na gnìomharan iongan-
tach a rinn e, agus a' chlann a'
glaodhaich san teampull, agus ag
ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibh-
idh, bha corruich mhòr orra.
16 Agus thubhairt iad ris, An
cluinn thu ciod a ta a mhuinntir
sin ag ràdh? Agus thubhairt
Iosa riu, A ta mi cluinntinn;
nach do leugh sibhse riamh, A
beul naoidhean agus chìochran
choimhlion thu moladh?
17 Agus an uair a dh'fhàg e
iad, chaidh e mach as a' bhaile
gu Betani, agus dh'fhan e an
sin.
18 Agus an uair a phill e chum
a' bhaile air mhaduinn, bha ocras
air.
19 Agus air dha crann-fìge
fhaicinn air an t-slighe, thàinig
e d' a ionnsuidh, agus cha d'
fhuair e ni air bith air, ach duill-
each a mhàin; agus thubhairt e
ris, Na fàsadh[4] toradh o so suas
gu bràth ort. Agus chrìon an
crann-fìge air ball.
20 Agus an uair a chunnaic na
deisciobuil e, ghabh iad iongant-
as, ag ràdh, Cia luath a shearg
an crann-fìge as?
21 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, ma bhitheas
creidimh agaibh, agus nach bì
sibh fo amharus, cha 'n e mhàin
gu 'n dèan sibh an ni *a rinneadh*
do 'n chrann-fhìge, ach mar an
ceudna ma their sibh ris a'
bheinn so, Togar thu, agus tilg-
ear san fhairge thu, bithidh e
dèanta:
22 Agus ge b' e air bith nithe
a dh' iarras sibh ann bhur n-ùr-
nuigh, ma chreideas sibh, gheibh
sibh iad.
23 Agus an uair a thàinig e
do 'n teampull, thàinig na h-àrd-
shagairt agus seanairean a' pho-
buill d' a ionnsuidh, agus e a'
teagasg, ag ràdh *ris*, Ciod e an
t-ùghdarras leis[5] am bheil thusa
a' dèanamh nan nithe so? agus

[1] *a' chaithir.* [2] *iomlait.*
[3] *'na uaimh chreachadairean, 'na shlochd mheirleach.*
[4] *Nar fhàsadh.*
[5] *trid.*

cò thug an cumhachd so dhuit?
24 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Feòraichidh
mise mar an ceudna aon ni
dhibh-sa, agus ma dh'innseas
sibh dhomh e, innsidh mise
dhuibh-sa air mhodh ceudna cia
an t-ùghdarras leis am bheil mi
dèanamh[1] nan nithe so.
25 Baisteadh Eoin, cia as a
thàinig e? O nèamh, no o
dhaoinibh? Ach reusonaich iad-
san 'nam measg féin, ag ràdh,
Ma their sinn, O nèamh, their
esan ruinn, C' ar son ma seadh
nach do chreid sibh e?
26 Ach ma their sinn, O dhaoin-
ibh, a ta eagal a' phobuill oirnn;
oir a ta meas fàidh aig gach uile
dhuine air Eoin.
27 Agus fhreagair iad Iosa,
agus thubhairt iad, Cha 'n 'eil
fhios againn. Agus thubhairt
esan riu, Ni mò dh'innseas mise
dhuibh-sa cia an t-ùghdarras leis
am bheil mi dèanamh nan nithe
so.
28 Ach ciod i bhur barail-sa?
Bha aig duine àraidh dithis
mhac, agus thàinig e dh'ionn-
suidh a' cheud *mhic*, agus thubh-
airt e, A mhic, imich, dèan obair
an diugh a' m' ghàradh fiona.
29 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha dèan: ach 'na
dhéigh sin, ghabh e aithreachas
agus dh'imich e.
30 Agus thàinig e gus an dara
mac, agus thubhairt e mar an
ceudna. Agus fhreagair esan
agus thubhairt e, *Théid*, a Thigh-
earn; gidheadh cha deachaidh e.
31 Cò do 'n dithis a rinn toil
'athar? Thubhairt iadsan ris,
An ceud fhear. Thubhairt Iosa
riu, Gu firinneach tha mise ag
ràdh ribh, gu 'n téid na cìs-
mhaoir agus na strìopaichean do
rìoghachd Dhé roimhibh-sa.
32 Oir thàinig Eoin do 'ur n-
ionnsuidh an slighe na fireant-
achd, agus cha do chreid sibh e:
ach chreid na cìs-mhaoir agus
na strìopaichean e. Agus ged
chunnaic sibhse *so*, cha do ghabh
sibh aithreachas 'na dhéigh sin,
a chum gu 'n creideadh sibh e.
33 Eisdibh ri cosamhlachd eile:
Bha fear-tighe àraidh ann, a
phlannduich fion-lios, agus chuir
e gàradh[2] m' a thimchioll, agus
chladhaich e ionad-bruthaidh an
fhìona ann, agus thog e tùr, agus
shuidhich e air tuath e; agus
chaidh e féin air choigrich.
34 Agus an uair a dhruid *riu*
àm an toraidh, chuir e a sheirbh-
isich a dh' ionnsuidh na tuatha,
a dh'fhaotainn a thoraidh.
35 Agus rug an tuath air a
sheirbhisich, agus ghabh iad air
fear dhiubh, agus mharbh iad
fear eile, agus chlach iad fear
eile.
36 A ris, chuir e seirbhisich
eile uaith, tuilleadh na *sa'* cheud
chuideachd; agus rinn iad orra-
san mar an ceudna.
37 Ach ma dheireadh, chuir e
a mhac féin d' an ionnsuidh, ag
ràdh, Bheir iad urram do mo
mhac.
38 Ach an uair a chunnaic an
tuath am mac, thubhairt iad
eatorra féin, 'S e so an t-Oigh-
re, thigibh, marbhamaid e, agus

[1] *trid an dèanam.*

[2] *dìge, callaid.*

glacamaid' oighreachd-san *dhuinn*
féin.
39 Agus rug iad air, agus thilg
iad a mach as an fhìon-lios e,
agus mharbh iad e.
40 Air an aobhar sin an uair
a thig Tighearn an fhìon-lios
sin, ciod a nì e ris an tuath sin?
41 Thubhairt iad ris, Sgrios-
aidh e gu truagh na droch
dhaoine sin, agus suidhichidh e
am fion-lios air tuath eile, a
bheir a thoraidh dha 'nan aim-
siribh féin.
42 Thubhairt Iosa riu, Nach
do leugh sibh riamh anns na
sgrìobtuiribh, A' chlach a dhiùlt
na clachairean, rinneadh i 'na
cloich-chinn na h-oisne: 's e an
Tighearn a rinn so, agus a ta e
iongantach 'nar sùilibh-ne?
43 Uime sin tha mi ag ràdh
ribh, Gu 'n toirear rìoghachd
Dhé uaibhse, agus gu 'n toirear
do chinneach *eile* i, a bheir a
toraidh uatha.
44 Agus ge b'e neach a thuit-
eas air a' chloich so, brisear e;
ach ge b' e air an tuit i, nì i
mìn-luaithre dheth.
45 Agus an uair a chuala na
h-àrd-shagairt agus na Phàiris-
ich a chosamhlachda-san, thuig
iad gu 'm b' ann mu 'n timchioll
féin a labhair e.
46 Ach an uair bu mhiann leo
breith air[1], bha eagal a' phobuill
orra, oir bha meas fàidh ac' air-
san.

CAIB. XXII.

1 Cosamhlàchd bainnse mhic an Rìgh. 9 Gairm nan Cinneach: 12 peanas an fhir a bha dh'uireasbhuidh trusgain na bainnse. 15 Is còir cìs iocadh do Cheasar. 23 Barail mhearachdach nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.

AGUS fhreagair Iosa, agus
labhair e riu a rìs ann an
cosamhlachdaibh, ag ràdh,
2 Is cosmhuil rìoghachd nèimh
ri rìgh àraidh, a rinn banais-phòs-
aidh d' a mhac féin;
3 Agus chuir e a sheirbhisich
a ghairm na muinntir a fhuair
cuireadh chum na bainnse: ach
cha b' àill leo-san teachd.
4 A rìs, chuir e *d' an ionnsuidh*
seirbhisich eile, ag ràdh, Abraibh-
sa ris a' mhuinntir d' an d' thug-
adh cuireadh, Feuch, dheasaich
mi mo dhìnneir: *a ta* mo dhaimh
agus *mo* spréidh bhiadhta air
am marbhadh, agus *a ta* na
h-uile nithe ullamh; thigibh
chum na bainnse.
5 Ach chuir iadsan an suarach-
as *e*, agus dh' imich iad rompa,
fear dhiubh d' a fhearann, agus
fear eile chum a cheannachd:
6 Agus rug a' chuid eile *dhiubh*
air a sheirbhisich, agus thug iad
masladh *dhoibh*, agus mharbh
siad *iad*.
7 Ach an uair a chual an rìgh
so ghabh e fearg; agus chuir e
'armailtean uaithe, agus sgrios e
an luchd-mortaidh sin, agus loisg
e am baile-san.
8 An sin thubhairt e r' a sheirbh-
isich, Gu firinneach a ta a' bhan-
ais ullamh, gidheadh an dream
a fhuair cuireadh cha b' airidh
iad *air*[2].
9 Air an aobhar sin imichibh-
sa gus na rathaidibh mòra, agus
a lìon *daoine* 's a gheibh sibh,
cuiribh *iad* chum na bainnse.

[1] *b'àill leo làmh a chur ann.*

[2] *cha b' fhiù iad e.*

10 Agus chaidh na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith: agus lìonadh *tigh* na bainnse le muinntir a shuidh chum bìdh.

11 Agus air dol a steach do 'n rìgh a dh'fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh trusgan na bainnse uime:

12 Agus thubhairt e ris, A charaid, cionnus a thàinig thusa steach an so, gun trusgan na bainnse umad? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an rìgh ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus làmhan, togaibh leibh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach: an sin bithidh gul agus gìosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phàirisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheudadh iad esan a ribeadh[1] 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil féin, maille ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag ràdh, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fior, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith: oir cha 'n 'eil thu ag amharc air pearsaibh[2] dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharail, Am bheil e ceaduichte cìs a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil?

18 Ach air tuigsinn am mì-ruin a dh' Iosa, thubhairt e, C' ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh, a chealgairean?

19 Nochdaibh dhomhsa airgiod na cìse. Agus thug iad d' a ionnsuidh peghinn[3].

20 Agus thubhairt e riu, Cò dha a bhuineas an dealbh so, agus an sgrìobhadh *a ta m' a thimchioll?*

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe a 's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe a 's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad *so,* ghabh iad iongantas, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin féin thàinig d' a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air,

24 Ag ràdh, A mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlann aige, gur còir d' a bhràthair a bhean-san a phòsadh a dhlighe dàimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhràithre 'nar measg-ne; agus air do 'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bàs, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige, dh'fhàg e a bhean d' a bhràthair.

26 Agus *thachair* mar an ceudna do 'n dara, agus do'n treas *bràthair,* gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an

[1] *ghlacadh.* [2] *gnùis.* Gr.

[3] *b ionnan a' pheghinn* Romhanach *agus* 7½d.

aiseirigh, cò do 'n t-seachdnar
d' am bean i? Oir bha i aca uile.
29 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, A ta sibh 'air
seacharan[1], gun eòlas agaibh air
na sgriobtuiribh, no air cumh-
achd Dhé :
30 Oir anns an aiseirigh cha
dèan iad pòsadh, ni mò a bheirear
am pòsadh iad ; ach a ta iad mar
aingil Dhé air nèamh.
31 Ach mu thimchioll aiseirigh
nam marbh, nach do leugh sibh
an ni sin a labhradh ribh le Dia,
ag ràdh,
32 Is mise Dia Abrahaim, agus
Dia Isaaic, agus Dia Iacoib?
cha 'n e Dia, Dia nam marbh,
ach nam beò.
33 Agus an uair a chual am
pobull *so*, ghabh iad iongantas
r' a theagasg-san.
34 Ach an uair a chuala na
Phàirisich gu 'n do chuir e na
Sadusaich 'nan tosd, chruinnich-
eadh iad an ceann a chéile.
35 An sin chuir neach àraidh
dhiubh, a b' fhear teagaisg an
lagha, ceisd *air*, 'ga dhearbhadh,
agus ag ràdh,
36 A mhaighstir, cia i an àithne
a 's mò san lagh ?
37 Thubhairt Iosa ris, Gràdh-
aichidh tu an Tighearn do Dhia
le t' uile chridhe, agus le t' uile
anam, agus le t' uile inntinn.
38 Is i so a' cheud *àithne* agus
an àithne mhòr.
39 Agus *is* cosmhuil an dara
rithe so, Gràdhaichidh tu do
choimhearsnach mar thu féin.
40 Air an dà àithne so tha 'n
lagh uile, agus na fàidhean an
crochadh.
41 Ach air do na Phàirisich
bhi cruinn an ceann a chéile,
dh' fheòraich Iosa dhiubh,
42 Ag ràdh, Ciod i bhur barail-
sa mu thimchioll Chrìosd? cò
d' am mac e? thubhairt iadsan
ris, Do Dhaibhidh.
43 Thubhairt esan riu, Cionnus
ma seadh a ghoireas Daibhidh
san spiorad a Thighearna dheth,
ag ràdh,
44 Thubhairt an Tighearn ri m'
Thighearn, Suidh air mo làimh
dheis, gus an cuir mi do naimh-
dean 'nan stol fo d' chosaibh ?
45 Air an aobhar sin ma ghoir-
eas Daibhidh a Thighearn dheth,
cionnus is mac dha e ?
46 Agus cha b' urrainn aon
neach freagradh sam bith a
thabhairt air ; ni mò a bha
chridhe aig aon neach o 'n là sin
suas ni air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

1 *Chomhairlich Crìosd do 'n t-sluagh éisdeachd ri deadh theagasg nan sgrìobhaichean, agus nam Phàiriseach ; ach gun an droch eisempleir a leantuinn :* 5 *is còir d' a dheisciobluibh bhi air am faicill an aghaidh an uabhair ;* 13 *tha e a' cronuchadh nam Phàiriseach air son an cealgaireachd,* 34 *agus ag innis roimh-làimh sgrios Ierusaleim.*

AN sin labhair Iosa ris an
t-sluagh, agus r' a dheisciob-
luibh féin,
2 Ag ràdh, a ta na sgrìobh-
aichean agus na Phàirisich 'nan
suidhe ann an caithir Mhaois :
3 Air an aobhar sin na h-uile
nithe dh' iarras iad oirbh-sa a
choimhead[2], coimhidibh agus
dèanaibh *iad;* ach na dèanaibh
a reir an oibre : oir their iad,
agus cha dèan iad.

[1] *iomrall.*

[2] *ghléidheadh.*

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche[1] troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad *iad* air guailnibh dhaoine; gidheadh cha charuich iad féin iad le h-aon d' am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' dèanamh chum a bhi air am faicinn le daoinibh: nì iad am philacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féillibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionalaibh,

7 Agus fàilte *fhaghail* air na margaibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Crìosd; agus is bràithre sibh féin uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air thalamh: oir is aon Athair a ta agaibh, a *ta* air nèamh.

10 Cha mhò a ghoirear àrd-mhaighstirean dhibh: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Crìosd.

11 Ach an tì a's mò 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh.

12 Agus ge b' e neach a dh'-àrdaicheas e féin, ìslichear e; agus ge b' e neach a dh' ìslicheas e féin, àrdaichear e.

13 Ach is an-aoibhinn dhuibhsa, a sgrìobhaichean agus Phàiriseacha, a chealgairean, do bhrìgh gu bheil sibh a' druideadh rìoghachd nèimh an aghaidh dhaoine: oir cha téid sibh féin a steach, agus cha 'n fhulaing sibh do 'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phàiriseacha, a chealgairean; oir a ta sibh ag itheadh suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a' dèanamh ùrnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadh a 's mò.

15 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir cuairtichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dhèanamh do bhur creidimh féin; agus an uair a bhitheas e dèanta, nì sibh mac ifrinn dheth dà uair ni 's mò na sibh féin.

16 Is an-aoibhinn dhuibh, a chinn-iuil[2] dhalla, a their, Ge b' e duine a bheir mionnan air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b' e bheir mionnan air òr an teampuill, a ta e ceangailte[3].

17 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, ge b' e bheir mionnan air an altair, cha 'n 'eil suim ann: ach ge b' e bheir mionnan air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an tiodhlac, no 'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

20 Air an aobhar sin ge b' e mhionnaicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre féin, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b' e mhionnaicheas

[1] *eallacha.* [2] *a luchd seòlaidh, a threòraichean* [3] *fuidh fhiachaibh.*

air an teampull, a ta e a' mionnachadh airsan, agus air an Tì a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a mhionnaicheas air nèamh, a ta e a' mionnachadh air rìgh-chaithir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phàiriseacha, a chealgairean; oir a ta sibh a' toirt an deachaimh as a' mhionnt, agus an anise, agus a' chuimin, agus dhìobair sibh nithe cudthromach an lagha, cothrom, tròcair, agus fìrinn: bu chòir dhuibh iad so a dhèanamh, agus gun iad sud fhàgail gun dèanamh.

24 A chinn-iuil dhalla, a shìolaidheas [1], a' mhìn-chuileag, agus a shluigeas an càmhal.

25 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phàiriseacha, a chealgairean; oir glanaidh sibh an taobh a muigh do 'n chupan, agus do 'n mhèis, ach a ta iad an taobh a stigh làn do reubainn, agus do eucoir [2].

26 Phàirisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh do' n chupan agus do'n mhèis, chum gu 'm bì an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phàiriseacha, a chealgairean; oir is cosmhuil sibh ri uaighibh gealaichte, a ta deadh-mhaiseach air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine marbha, agus do 'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna a ta sibhse an leth a muigh am fianuis dhaoine ann an coslas fhìreana, ach san taobh a stigh làn ceilg, agus eusaontais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phàiriseacha, a chealgairean; oir a ta sibh a' togail àitean adhlacaidh nam fàidhean, agus a' dèanamh leac-lithidh nam fìrean deadh-mhaiseach,

30 Agus ag ràdh, Nam bitheamaid ann an làithibh ar n-aithriche, cha bhitheamaid compàirteach riu am fuil nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur fianuisibh 'nur n-aghaidh féin, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lìonaibh-sa suas tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudar leibh dol as o dhamnadh ifrinn?

34 Air an aobhar sin feuch, cuireamsa d' ur n-ionnsuidh fàidhean, agus daoine glice, agus sgrìobhaichean; agus *cuid* dhiubh marbhaidh agus céusaidh sibh, agus *cuid* dhiubh sgiùrsaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus nì sibh geur-leanmhuinn *orra* o bhaile gu baile:

35 Chum gu 'n tig oirbh gach uile fhuil fhìreanta a dhòirteadh air an talamh, o fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil Shachariais, mhic Bharachiais, a mharbh sibh eadar an teampull agus an altair.

36 Gu fìrinneach a ta mi ag

[1] *sgagas.*

[2] *dh'anabharra.*

ràdh ribh, Gu 'n tig na nithe so
uile air a' ghinealach so.
37 A Ierusalem, a Ierusalem,
a mharbhas na fàidhean, agus a
chlachas an dream a chuirear a
d' ionnsuidh, cia minic a b' àill
leam do chlann a chruinneach-
adh r' a chéile, mar a chruinn-
icheas cearc a h-eoin fuidh a
sgiathaibh, agus cha b' àill leibh!
38 Feuch, fàgar bhur tigh ag-
aibh 'na fhàsach.
39 Oir tha mise ag ràdh ribh,
nach faic sibh mise o so suas,
gus an abair sibh, *Is* beannaichte
an Tì a thig ann an ainm an
Tighearn.

CAIB. XXIV.

1 *Dh'innis Crìosd roimh-làimh sgrios Ierusa-
leim : 3 ciod iad agus cia mòr na trioblaid-
ean a bhitheas roimhe sin : 29 comharan
a theachd gu breitheanas. 36 Do bhrìgh gu
bheil là a' bhreitheanais foluichte, is còir do
gach neach faire a dhèanamh.*

AGUS chaidh Iosa mach, agus
dh'imich e o 'n teampull;
agus thàinig a dheisciobuil d' a
ionnsuidh, a nochdadh dha ait-
reabh an teampuill.
2 Agus thubhairt Iosa riu,
Nach faic sibh iad so uile? gu
fìrinneach tha mi ag ràdh ribh,
Nach fàgar clach air muin
cloiche an so, nach tilgear sìos.
3 Agus air suidhe dha air
sliabh nan crann-oladh, thàinig
a dheisciobuil d' a ionnsuidh an
uaignidheas[1], ag ràdh, Innis
dhuinne, c' uin' a thig na nithe
sin *gu crìch?* agus ciod e comh-
ara do theachd-sa, agus deiridh
an t-saoghail?
4 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Thugaibh an
aire nach meall aon neach sibh:
5 Oir thig mòran a' m' ainm-
sa, ag ràdh, Is mise Crìosd;
agus meallaidh iad mòran.
6 Agus cluinnidh sibh cogan-
na, agus tuairisgeul[2] choganna:
thugaibh an aire nach bì sibh
fo amhluadh[3]: oir is éigin do na
nithibh sin uile teachd gu crìch[4],
ach cha 'n 'eil an deireadh ann
fathast.
7 Oir éiridh cinneach an agh-
aidh cinnich, agus rìoghachd an
aghaidh rìoghachd: agus bith-
idh gorta, agus plàighean, agus
criothanna-talmhainn ann am
mòran àitean.
8 Agus cha *'n 'eil* annta so uile
ach toiseach thruaighean.
9 An sin bheir iad thairis sibh
chum àmhghair, agus marbhaidh
iad sibh: agus bithidh fuath aig
gach uile chinneach dhuibh air
sgàth m' ainme-sa.
10 Agus an sin gabhaidh mòr-
an oilbheum, agus brathaidh iad
a chéile, agus bithidh fuath aca
d' a chéile.
11 Agus éiridh mòran do fhàidh-
ibh bréige, agus meallaidh iad
mòran.
12 Agus do bhrìgh gu 'm bì an
eucoir air a meudachadh, fuar-
aichidh gràdh mhòran.
13 Ach ge b' e bhitheas seas-
mhach chum na crìche, 's e so a
thèarnar[5].
14 Agus bithidh soisgeul so na
rìoghachd air a shearmonachadh
air feadh an domhain uile, mar
fhianuis do na h-uile chinnich:
agus an sin thig an deireadh.

[1] *os iosal.* [2] *iomradh.* [3] *bhuaireas.*
[4] *tachairt.* [5] *a shlànuichear*

15 Air an aobhar sin an uair a
chì sibhse gràineileachd an léir-
sgrios, air an do labhair Daniel
am fàidh, 'na seasamh ann an
ionad naomh, (tuigeadh an tì a
leughas,)
16 An sin teicheadh iadsan *a ta*
ann an Iudea, chum nam beann:
17 An tì a ta air mullach an
tighe, na tigeadh e nuas a thabh-
airt ni sam bith leis as a thigh:
18 Agus an tì a ta sa' mhach-
air, na pilleadh e air ais a thogail
'fhalluinn leis.
19 Agus is an-aoibhinn do na
mnaibh torrach, agus dhoibh-san
a bheir cìoch uatha sna làithibh
sin.
20 Ach guidhibh-sa gun bhur
teicheadh a bhi sa' gheamhradh,
no air an t-sàbaid:
21 Oir anns an àm sin bithidh
àmhghar mòr ann, amhuil nach
robh ann o thùs an domhain gus
a nis, agus nach mò a bhitheas
a chaoidh.
22 Agus mur biodh na làithean
sin air an giorrachadh, cha bhiodh
feoil sam bith air a tèarnadh:
ach air son nan daoine taghta
bithidh na làithean sin air an
giorrachadh.
23 An sin ma their aon duine
ribh, Feuch, *a ta* Crìosd an so,
no an sud; na creidibh *e:*
24 Oir éiridh Crìosdan bréige,
agus fàidhean bréige, agus nì
iad comharan agus mìorbhuilean
mòra, ionnus gu mealladh iad,
nam feudadh e bhi, na daoine
taghta féin.
25 Feuch, dh' innis mi dhuibh
e roimh-làimh.

[1] *ball.*

26 Uime sin ma their iad ribh,
Feuch, a ta e san fhàsach, na
rachaibh a mach: feuch, *a ta* e
sna seòmraichibh uaigneach, na
creidibh *sin.*
27 Oir a réir mar a thig an
dealanach o'n àird an ear, agus
a dhealraicheas i gus an àird an
iar; mar sin mar an ceudna
bhitheas teachd Mhic an duine.
28 Oir ge b'e àit[1] am bì a
chairbh[2], is ann an sin a chruinn-
ichear na h-iolairean.
29 Air ball an déigh trioblaid
nan làithean ud, dorchaichear a'
ghrian, agus cha tabhair a' gheal-
ach a solus, agus tuitidh na reul-
tan o nèamh, agus bithidh cumh-
achdan nan nèamh air an crath-
adh.
30 Agus an sin foillsichear
comhara Mhic an duine an
nèamh: agus an sin nì uile
threubha na talmhainn bròn,
agus chì iad Mac an duine a'
teachd air neulaibh nèimh, le
cumhachd agus glòir ro-mhòir.
31 Agus cuiridh e mach 'aingil
le fuaim mhòir na gall-truimp,
agus cruinnichidh iad a shluagh
taghta o na ceithir gaothaibh, o
leth-iomall nèimh gus an leth-
iomall eile.
32 Ach fòghlumaibh cosamh-
lachd o'n chrann-fhìge: an uair
a bhitheas a gheug a nis maoth,
agus a dh'fhàsas an duilleach,
aithnichidh sibh gur fagus an
samhradh:
33 Agus mar an ceudna, an
uair a chì sibhse na nithe sin
uile, biodh fios agaibh gu bheil e
am fagus, *eadhon* aig na dorsaibh.

[2] *a' chlosach.*

34 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, Nach téid an ginealach so
féin thairis, gus an tachair na
nithe so uile.
35 Théid nèamh agus talamh
thairis, ach cha téid mo bhriath-
ra-sa thairis a chaoidh.
36 Ach cha'n 'eil fios an là no
na h-uaire sin aig duine air bith,
no fòs aig ainglibh neimh, ach
aig m' Athair-sa a mhàin.
37 Ach amhuil *a bha* làithean
Noe, mar sin mar an ceudna
bithidh teachd Mhic an duine.
38 Oir mar a bha iad anns na
làithibh roimh an tuil ag itheadh
agus ag òl, a' pòsadh agus a' toirt
am pòsadh, gus an là an deach-
aidh Noe a steach san àirc,
39 Agus nach robh fhios aca
gus an d' thàinig an tuil, agus
an do thog i leatha iad uile; mar
sin mar an ceudna bithidh teachd
Mhic an duine.
40 An sin bithidh dithis air a'
mhachair; gabhar fear aca, agus
fàgar am fear eile.
41 Bithidh dithis bhan a' meil-
eadh[1] anns a' mhuilean; gabhar
a h-aon aca, agus fàgar an aon
eile[2].
42 Uime sin dèanaibh-sa faire,
oir cha'n 'eil fhios agaibh cia an
uair an tig bhur Tighearn.
43 Ach a ta fhios so agaibh,
nam b' fhiosrach fear an tighe
cia an uair an tigeadh an gad-
uiche, gu'n dèanadh e faire, agus
nach fulaingeadh e gu 'm brist-
eadh a thigh troimh.
44 Uime sin bithibh-sa ullamh
mar an ceudna: oir is ann an
uair nach saoil sibh, a thig Mac
an duine.
45 Cò e ma seadh a ta 'na
òglach firinneach agus glic, a
chuir a Thighearn os ceann a
mhuinntir, a thabhairt bìdh
dhoibh na àm féin?
46 *Is* beannaichte an t-òglach
sin, a gheibh a Thighearna, ri
àm dha teachd, a' dèanamh mar
sin.
47 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, gu'n cuir se e os ceann a
mhaoin gu h-iomlan.
48 Ach ma their an droch
sheirbhiseach ud 'na chridhe, A
ta mo Thighearn a' cur dàil 'na
theachd;
49 Agus ma thòisicheas e air *a*
chomh-sheirbhisich a bhualadh,
agus air itheadh agus òl maille
ri luchd-misge;
50 Thig Tighearn an òglaich
sin ann an là nach 'eil sùil aige
ris, agus ann an uair nach fios da,
51 Agus gearraidh e'na bhloigh-
dibh e, agus bheir e a chuibh-
rionn *da* maille ris na cealgair-
ibh: an sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

1 *Cosamhlachd nan deich oighean,* 14 *agus nan tàlann:* 31 *mar an ceudna mìn-innseadh mu'n bhreitheanas dheireannach.*

AN sin samhlaichear rìogh-
achd nèimh ri deich òigh-
ibh, a thug leo an lòchrain, agus
a chaidh a mach an còdhail an
fhir nuadh-phòsda[3].
2 Agus bha cùignear dhiubh
glic, agus cùignear amaideach.
3 Thug iadsan a bha amaideach
an lòchrain *leo,* ach cha d'thug
iad oladh leo.

[1] *bleath* [2] *an té eile.*

[3] *fhir-na-bainnse.*

4 Ach iadsan a bha glic, thug
iad oladh leo 'nan soithichibh
maille r' an lòchranaibh.
5 Agus air dèanamh maille
do 'n fhear nuadh-phòsda, thuit
clò codail orra uile, agus suain[1].
6 Ach anns a' mheadhon-oidh-
che rinneadh glaodh, Feuch, a
ta am fear nuadh-pòsda a' teachd;
rachaibh a mach g' a choinneach-
adh.
7 An sin dh'éirich na h-òighean
ud uile, agus dheasaich iad an
lòchrain.
8 Agus thubhairt na h-òighean
amaideach riusan *a bha* glic,
Thoiribh dhuinne *cuid* do bhur
n-oladh; oir a ta ar lòchrain a'
dol as.
9 Ach fhreagair iadsan *a bha*
glic, ag ràdh, Air eagal nach bì
na 's leoir ann dhuinn féin agus
dhuibh-san, gu ma feàrr leibh
dol a chum an luchd-reicidh,
agus ceannaichibh dhuibh féin.
10 Agus am feadh a bha iad a'
dol a cheannach, thàinig am
fear-nuadh pòsda; agus chaidh
iadsan a bha ullamh a steach leis
chum a' phòsaidh, agus dhruid-
eadh an dorus.
11 'Na dhéigh sin thàinig mar
an ceudna na h-òighean eile, ag
ràdh, A Thighearn, a Thighearn,
fosgail dhuinne.
12 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach aithne dhomh
sibh.
13 Dèanaibh faire air an aobhar
sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh
an là no an uair, air an tig Mac
an duine.

[1] *rinn iad dùsal uile, agus choidil iad.*

14 Oir is cosmhuil *e*[2] ri duine
a' dol air choigrich, a ghairm a
sheirbhisich, agus a thug dhoibh
a mhaoin:
15 Agus do h-aon diubh thug
e cùig tàlanna, agus do neach
eile a dhà, agus do neach eile
a h-aon; do gach aon fa leth a
réir a chomais; agus air ball
ghabh e a thurus.
16 Agus dh'imich esan a fhuair
na cùig tàlanna, agus rinn e
ceannachd leo, agus bhuannaich
e cùig tàlanna eile.
17 Agus mar an ceudna esan
a fhuair a dhà, bhuannaich e
dithis eile.
18 Ach an tì a fhuair a h-aon,
dh'imich e agus chladhaich e san
talamh, agus dh'fholaich e air-
giod a mhaighstir.
19 An déigh aimsir fhada
thàinig Tighearna nan seirbh-
iseach sin, agus rinn e cunntas
riu.
20 Agus thàinig esan a fhuair
na cùig tàlanna, agus thug *e leis*
cùig tàlanna eile, ag ràdh, A
Thighearna, thug thu dhomhsa
cùig tàlanna: feuch, bhuannaich
mi cùig tàlanna eile thuilleadh
orra.
21 Agus thubhairt a Thighearna
ris, Is maith, a dheadh sheirbh-
isich fhìrinnich; bha thusa firinn-
each ann am beagan, cuiridh
mise os ceann mhòran thu: imich
a steach do aoibhneas do Thigh-
earn.
22 Agus thàinig esan a fhuair
an dà thàlann, agus thubhairt e,
A Thighearna, thug thu dhomh-
sa dà thàlann: feuch, bhuannaich

[2] *is cosmhuil* rìoghachd nèimh.

mi dà thàlann eile thuilleadh orra.
23 Thubhairt a Thighearna ris,
Is maith, a dheadh sheirbhisich
fhìrinnich; bha thusa firinneach
ann am beagan *do nithibh*, cuiridh
mise os ceann mòran *do nithibh*
thu: imich a steach do aoibhneas
do Thighearn.
24 Ach an uair a thàinig esan
a fhuair an t-aon tàlann, thubh-
airt e, A Thighearna, bha fhios
agam gur duine cruaidh thu, a
bhuaineas san àite nach do chuir
thu, agus a thionaileas san ionad
anns nach do sgaoil thu;
25 Agus air dhomh bhi fo eagal,
chaidh mi agus dh'fholaich mi
do thàlann san talamh: feuch,
sin agad do chuid féin.
26 Fhreagair a Thighearn agus
thubhairt e ris, A sheirbhisich
uile agus leisg, bha fhios agad gu
buainim-sa san àit anns nach do
chuir mi, agus gu tionalam as
an ionad anns nach do sgaoil mi;
27 Bu chòir dhuit, uime sin m'
airgiod a thabhairt do'n luchd-
malairt, agus air dhomh teachd
gheibhinn mo chuid féin maille
r' a riadh.
28 Buinibh uaith uime sin an
tàlann, agus thugaibh dhasan e,
aig am bheil na deich tàlanna.
29 (Oir do gach neach aig am
bheil bheirear, agus bithidh aige
gu pailt: ach uaith-san aig nach
'eil, bheirear eadhon an ni sin a
ta aige.)
30 Agus tilgibh an seirbhiseach
mì-tharbhach so do dhorchadas
iomallach: an sin bithidh gul
agus gìosgan fhiacal.
31 An uair a thig Mac an duine
'na ghlòir, agus na h-aingil
naomha uile maille ris, an sin
suidhidh e air caithir rìoghail a
ghlòire:
32 Agus cruinnichear 'na làthair
na h-uile chinnich; agus sgaraidh
e iad o chéile, amhuil a sgaras[1]
buachaill na caoraich o na gabh-
raibh:
33 Agus cuiridh e na caoraich
air a làimh dheis, ach na gabhair
air a làimh chlì.
34 An sin their an Rìgh riusan
air a dheis, Thigibh, a dhaoine
beannaichte m' Athar-sa, sealbh-
aichibh mar oighreachd an rìogh-
achd a ta air a deasachadh dhuibh
o leagadh bunaite an domhain:
35 Oir bha mi ocrach, agus
thug sibh dhomh biadh: bha mi
tartmhor[2], agus thug sibh dhomh
deoch: bha mi a' m' choigreach,
agus thug sibh aoidheachd
dhomh:
36 Lomnochd, agus dh' eudaich
sibh mi: bha mi euslan, agus
thàinig sibh g' am amharc: bha
mi am prìosan, agus thàinig sibh
a m' ionnsuidh.
37 An sin freagraidh na fìreana
e, ag ràdh, A Thighearna, c' uin'
a chunnaic sinn ocrach thu, agus
a bheathaich sinn thu? no tart-
mhor, agus a thug sin deoch
dhuit?
38 No c'uin' a chunnaic sin a' d'
choigreach thu. agus a thug sinn
aoidheachd dhuit? no lomnochd,
agus a dh' eudaich sinn thu?
39 No c' uin' a chunnaic sinn
euslan thu, no am prìosan, agus
a thàinig sinn a d' ionnsuidh?
40 Agus freagraidh an Rìgh.

[1] *thearbaidheas.*

[2] *ìotmhor, pàiteach.*

agus their e riu, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, a mheud 's
gu 'n do rinn sibh *e* do aon do
na bràithribh a's lugha agam-sa,
rinn sibh dhomh-sa *e*.

41 An sin their e mar an ceudna
riusan air an làimh chlì, Imich-
ibh uam, a shluagh malluichte,
dh'ionnsuidh an teine shìorruidh,
a dh'ulluicheadh do 'n diabhul
agus d'a ainglibh:

42 Oir bha mi ocrach, agus
cha d' thug sibh dhomh biadh:
bha mi tartmhor, agus cha d' thug
sibh dhomh deoch:

43 Bha mi a' m' choigreach,
agus cha d' thug sibh aoidheachd
dhomh: lomnochd, agus cha
d' eudaich sibh mi: euslan, agus
am prìosan, agus cha d' thàinig
sibh g' am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan
mar an ceudna e, ag ràdh, A
Thighearna, c' uin' a chunnaic
sinne thu ocrach, no tartmhor,
no d' choigreach, no lomnochd,
no euslan, no am prìosan, agus
nach do fhritheil sinn dhuit?

45 An sin freagraidh esan iad,
ag ràdh, Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, a mheud 's nach
d' rinn sibh *e* do 'n neach a 's
lugha dhiubh so, cha d' rinn
sibh dhomh-sa *e*.

46 Agus imichidh iadsan chum
peanais shìorruidh; ach na
fìreana chum na beatha mair-
eannaich.

CAIB. XXVI.

1 Ghabh na h-uachdarain comhairle chum Iosa a ghlacadh, agus a chur gu bàs. 6 Dh'ùng bean àraidh a cheann le oladh luachmhoir. 14 Reic Iudas e ris na h-àrd-shagairt. 17 Dh'ith Crìosd a' chàisg maille r' a dheisciobluibh, 26 agus dh' òrduich e an t suipeir naomh. 47 Bhrath Iudas Iosa, agus thugadh e an làthair Chaiaphais an àrd-shagairt. 69 Dh' àicheadh Peadar e.

AGUS thàrladh, 'nuair a
chrìochnaich Iosa na briath-
ra so uile, gu 'n dubhairt e r'a
dheisciobluibh,

2 A ta fhios agaibh gu bheil
a' chàisg an déigh dà là, agus a
ta Mac an duine air a bhrath
chum a chéusadh [1].

3 An sin chruinnich uachdar-
ain nan sagart, agus na sgrìobh-
aichean, agus seanairean a pho-
buill, gu talla an àrd-shagairt,
d' an goirear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le
chéile chum Iosa a ghlacadh le
feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na *dèan-
amaid* e san fhéill, air eagal
gu 'm bì buaireas am measg a'
phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann
am Betani, ann an tigh Shimoin
an lobhair,

7 Thàinig bean d' a ionnsuidh
aig an robh bocsa alabastair làn
do oladh ro luachmhoir, agus
dhòirt i air a cheann *e*, agus e
'na shuidhe aig *biadh*.

8 Ach an uair a chunnaic a
dheisciobuil *sin*, bha fearg orra,
ag ràdh, Ciod is ciall do 'n ana-
caitheadh so?

9 Oir dh' fheudadh an oladh
so bhi air a reiceadh air mhòran,
agus a bhi air a toirt do na
bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh *so*
do Iosa, thubhairt e riu, C' ar
son a ta sibh a' cur dragha air a'

[1] *bheirear thairis Mac an duine gu bhi air a chéusadh.*

mhnaoi? oir rinn i deadh obair
dhomh-sa.
11 Oir a ta na bochdan agaibh
a ghnàth maille ribh, ach cha 'n
'eil mise agaibh a ghnàth.
12 Oir air dòrtadh na h-oladh
so dh' i air mo chorp-sa, is ann
fa chomhair m' adhlaic a rinn i *e*.
13 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b' e àit am bì an
soisgeul so air a shearmonachadh
air feadh an t-saoghail gu h-
iomlan, aithrisear an ni a rinn a'
bhean so, mar chuimhne oirre.
14 An sin dh' imich aon do 'n
dà fhear dheug, d' am b' ainm
Iudas Iscariot, chum nan àrd-
shagart.
15 Agus thubhairt e, Ciod a
bheir sibh dhomh-sa, agus brath-
aidh mi dhuibh e? Agus chòird
iad ris air dheich buinn fhichead
airgid.
16 Agus o 'n àm sin a mach
dh'iarr e fàth[1] air esan a bhrath.
17 Agus air a' cheud *là do
fhéill* an arain neo ghoirtichte,
thàinig na deisciobuil chum Iosa,
ag ràdh ris, C' àit an àill leat
sinne a dh'ulluchadh dhuit, chum
gu 'n ith thu a' chàisg?
18 Agus thubhairt esan, Rach-
aibh do 'n bhaile gu leithid so do
dhuine, agus abraibh ris, Tha
am maighstir ag ràdh, A ta m' àm
am fagus, cumaidh mi a' chàisg
aig do thigh-sa maille ri m'
dheisciobluibh.
19 Agus rinn na deisciobuil
mar a dh'òrduich Iosa dhoibh,
agus dheasaich iad a' chàisg.
20 Agus an uair a thàinig am
feasgar, shuidh e maille ris an
dà fhear dheug.
21 Agus ag itheadh dhoibh,
thubhairt e, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu 'm brath fear
dhibh mise.
22 Agus bha iad ro bhrònach,
agus thòisich gach aon aca fa
leth air a ràdh ris, Am mise *e*, a
Thighearn?
23 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e, An tì a thumas a
làmh sa' mhèis maille rium-sa,
brathaidh esan mi.
24 Gu deimhin a ta Mac an
duine ag imeachd, a réir mar a
ta e sgrìobhta m 'a thimchioll:
ach is an-aoibhinn do 'n duine
sin le 'm brathar Mac an duine:
bu mhaith do 'n duine sin mur
beirte riamh e.
25 An sin fhreagair Iudas a
bhrath e, agus thubhairt e, A
mhaighstir, am mise *e?* Thubh
airt esan ris, Thubhairt thu.
26 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus air tabh-
airt buidheachais, bhris se *e*[2],
agus thug e do na deisciobluibh
e, agus thubhairt e, Gabhaibh,
ithibh; is e so mo chorp-sa.
27 Agus air glacadh a' chup-
ain, agus air tabhairt buidheach-
ais, thug e dhoibh *e*, ag ràdh,
Olaibh uile dheth:
28 Oir is i so m' fhuil-sa an
tiomnaidh[3] nuaidh, a dhòirtear
air son mhòran chum maithean-
ais pheacanna.
29 Ach tha mi ag ràdh ribh,
Nach òl mi á so suas do thoradh
so na fionain[4], gus an là sin an

[1] *cothrom.*
[2] *agus bheannaich, agus bhris se* c.
[3] *a' choimhcheangail.*
[4] *fineamhain.* Eir.

òl mi e nuadh maille ribh ann
an rìoghachd m' Athar.
30 Agus air dhoibh laoidh a
sheinn, chaidh iad a mach gu
sliabh nan crann-oladh.
31 An sin thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum ann-
am-sa an nochd; oir a ta e
sgrìobhta, Buailidh mi am buach-
aill, agus sgapar caoraich an
treuda.
32 Ach an déigh dhomh-sa
éirigh a rìs, théid mi roimhibh
do Ghalile.
33 Agus fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Ged gheibh gach
uile dhaoine oilbheum annad,
cha 'n fhaigh mise oilbheum gu
bràth.
34 Thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh riut, air
an oidhche so féin mu 'n goir an
coileach, gu 'n àicheadh thu mi
trì uairean.
35 Thubhairt Peadar ris, Ged a
b' éigin dhomh bàsachadh maille
riut, cha 'n àicheadh mi thu.
Agus thubhairt na deisciobuil
uile mar an ceudna.
36 An sin thàinig Iosa maille
riu gu ionad d' an goirear Getse-
mane, agus thubhairt e ris na
deisciobluibh, Suidhibh-sa an so,
gus an téid mise a dhèanamh
ùrnuigh an sud.
37 Agus thug e Peadar leis,
agus dithis mhac Shebede, agus
thòisich e air a bhi brònach,
agus ro dhoilgheasach.
38 An sin thubhairt e riu, A
ta m' anam ro bhrònach, eadhon
gu bàs: fanaibh-sa an so, agus
dèanaibh faire maille riumsa.

[1] *air aghaidh.*

39 Agus dh'imich e beagan air
adhart[1], agus thuit e air aghaidh,
a' dèanamh ùrnuigh, agus ag
ràdh, O m' Athair, ma dh'fheudas
e bhi, rachadh an cupan so
seachd orm: gidheadh, na biodh
e mar is àill leamsa, ach mar *is
toil* leatsa.
40 Agus thàinig e chum nan
deisciobul, agus fhuair e 'nan
codal iad, agus thubhairt e ri
Peadar, An ann mar sin, nach
b' urrainn sibh faire a dhèanamh
aon uair *a mhàin* maille riumsa?
41 Dèanaibh faire agus ùrnuigh,
chum nach tuit sibh am buair-
eadh: *a ta* gun amharus an
spiorad togarach; ach *a ta 'n*
fheoil anmhunn[2].
42 A rìs an dara uair, dh'imich
e agus rinn e ùrnuigh, ag ràdh,
O m' Athair, mur feudar gu 'n
téid an cupan so seachad orm,
gun mi 'ga òl, do thoil-sa gu
robh dèanta.
43 Agus thàinig e agus fhuair
e iad a rìs 'nan codal: oir bha
an sùilean trom.
44 Agus dh'fhàg e iad, agus
dh'imich e a rìs, agus rinn e
ùrnuigh an treas uair, ag ràdh
nam briathra ceudna.
45 An sin thàinig e chum a
dheisciobul, agus thubhairt e
riu, Coidlibh roimhibh a nis,
agus gabhaibh fois; feuch, a ta
an uair air druideadh, agus a
ta Mac an duine air a bhrath
thairis do làmhaibh pheacach.
46 Eiribh, imicheamaid: feuch,
a ta an tì a bhrathas mise am
fagus.
47 Agus air dha bhi fathast a'

[2] *lag.*

labhairt, feuch, thàinig Iudas,
aon do 'n dà fhear dheug, agus
maille ris cuideachd mhòr le
claidhibh agus bataibh o na h-
àrd-shagartaibh agus o shean-
airibh a' phobuill.
48 A nis bha an tì a bhrath
esan air tabhairt comhara dhoibh,
ag ràdh, Ge b' e neach a phògas
mise, is e sin e; dèanaibh greim
air.
49 Agus air ball thàinig e
chum Iosa, agus thubhairt e,
Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus
phòg se e.
50 Ach thubhairt Iosa ris, A
charaid, c' ar son a thàinig thu?
An sin thàinig iad, agus chuir
iad làmh ann an Iosa, agus ghlac
iad e.
51 Agus, feuch, shìn a h-aon
diubhsan a bha maille ri Iosa a
làmh, agus tharruing e a chlaidh-
eamh, agus air dha seirbhiseach
an àrd-shagairt a bhualadh,
gheàrr e a chluas dheth.
52 An sin thubhairt Iosa ris,
Cuir a rìs do chlaidheamh air
ais 'na ionad féin: oir iadsan
uile a ghlacas an claidheamh,
tuitidh iad leis a' chlaidheamh.
53 An saoil thusa nach feud
mise a nis m' Athair a ghuidhe,
agus bheir e dhomh tuilleadh
na[1] dà legion deug do ainglibh?
54 Ach cionnus an sin bhiodh
na sgriobtuirean air an coimh-
lionadh, *a tha 'g ràdh* gur ann
mar so is éigin tachairt?
55 Anns an uair sin féin thu-
bhairt Iosa ris an t-sluagh, An
d' thàinig sibh a mach mar gu
b' ann an aghaidh gaduiche, le
claidhibh agus bataibh chum
mise a ghlacadh? Bha mi gach
là a' m' shuidhe maille ribh san
teampull a' teagasg, agus cha
do chuir sibh làmh annam.
56 Ach thachair so uile, chum
gu 'm biodh sgriobtuire nam
fàidhean air an coimhlionadh.
An sin thréig na deisciobuil uile
e, agus theich iad.
57 Agus air dhoibh-san Iosa a
ghlacadh, thug iad leo *e* gu Cai-
aphas an t-àrd-shagart, far an
robh na sgrìobhaichean agus na
seanairean air cruinneachadh.
58 Ach lean Peadar e fad uatha,
eadhon gu talla an àrd-shagairt,
agus chaidh e steach, agus shuidh
e maille ris na seirbhisich, a
dh'fhaicinn na crìche.
59 Agus dh'iarr na h-àrd-shag-
airt agus na seanairean, agus a'
chomhairle uile, fianuis bhréige
an aghaidh Iosa, chum a chur gu
bàs.
60 Ach cha d'fhuair iad: seadh,
ge do thàinig mòran do fhian-
uisibh bréige, cha d'fhuair iad.
Fa dheòidh thàinig dà fhianuis
bhréige.
61 Agus thubhairt iad, Thubh-
airt am *fear* so, Is urrainn mise
teampull Dé a leagadh, agus
a thogail a rìs an trì làithibh.
62 Agus air do 'n àrd-shagart
éirigh, thubhairt e ris, Nach
freagair thu bheag? Ciod e a ta
iad sin a' toirt fianuis[2] a' d' agh-
aidh?
63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd.
Agus fhreagair an t-àrd-shagart
agus thubhairt e ris, A ta mi
ga d' mhionnachadh air an Dia

[1] *is.*

[2] *a' fianuiseadh.*

bheò, gu 'n innseadh tu dhuinn, an tu Crìosd Mac Dhé.
64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh tha mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chì sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd *Dhé*, agus a' teachd air neulaibh nèimh.
65 An sin reub an t-àrd-shagart 'eudach, ag ràdh, Gu 'n do labhair e toibheum; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh? feuch, a nis chuala sibh a thoibheum.
66 Ciod i bhur barail-sa? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toillteanach air a' bhàs.
67 An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhuail iad le 'm basaibh e; agus ghabh cuid eile air le slataibh,
68 Ag ràdh, Dèan fàidheadaireachd[1] dhuinn, a Chrìosd, Cò e a bhuail thu?
69 Agus shuidh Peadar a mach anns an talla: agus thàinig caileag àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh, Bha thusa mar an ceudna maille ri Iosa o Ghalile.
70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair uile, ag ràdh, Cha 'n 'eil fhios agam ciod a ta thu ag ràdh.
71 Agus air dol a mach dha do'n fhor-dhorus, chunnaic *caileag* eile e, agus thubhairt i riusan a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri Iosa o Nasaret.
72 Agus dh'àicheadh e a rìs le mionnaibh, *ag ràdh*, Cha 'n aithne dhomh an duine.
73 Agus tamull beag 'na dhéigh sin thàinig an dream a bha 'nan seasamh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud féin tha thusa; oir a ta do chainnt ga d' bhrath.
74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, *ag ràdh*, Cha 'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.
75 Agus chuimhnich Peadar briathran Iosa, a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi trì uairean. Agus air dol a mach dha, ghuil e gu geur[2].

[1] *fàistneachd.*

CAIB. XXVII.

1 *Cheangail na h-uachdarain agus na seanairean Crìosd, agus thug iad thairis e do Philat.* 3 *Chroch Iudas e féin.* 19 *Fhuair Pilat rabhadh o 'mhnaoi mu thimchioll Chrìosd;* 20 *dh'ionnlaid e a làmhan,* 26 *agus leig e Barabas fa sgaoil.* 29 *Chrùnadh Crìosd le droighionn;* 34 *agus chéusadh e.* 50 *A bhàs agus 'adhlac.* 66 *Chuir na huachdarain faire air 'uaigh.*

AIR teachd do'n mhaduinn, ghabh uachdarain nan sagart uile, agus seanairean a' phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.
2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Phontius Pilat an t-uachdaran.
3 An sin an uair a chunnaic Iudas a bhrath e, gu 'n do dhìteadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-àrd-shagartaibh, agus do na seanairibh,
4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann am brath na fola neòchiontaich. Ach thubhairt iadsan, Ciod *e sin* duinne? amhairc thusa *air sin.*
5 Agus air tilgeadh uaith nam

[2] *goirt.*

bonn airgid anns an teampull, dh'imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch[1] se e féin.

6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannaich iad leo fearann a' chriadhadair[2], chum a bhi 'na àit-adhlaic do choigrich[3].

8 Air an aobhar sin goirear do 'n fhearann sin, Fearann na fola, gus an là 'n diugh.

9 (An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an Tì a mheasadh, neach a mheas iadsan *a bha* do chloinn Israeil,

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhadair, mar a dh'òrduich an Tighearna dhomhsa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain: agus dh'fhiosraich an t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa Rìgh nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lìon nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a' d' aghaidh?

14 Agus cha d' thug e freagradh dha air aon fhocal; ionnus gu 'n do ghabh an t-uachdaran iongantas ro mhòr.

15 A nis ri àm na féille chleachd an t-uachdaran aon phrìosanach a b' àill leo chur fa sgaoil do 'n phobull.

16 Agus bha aca san àm sin prìosanach ro-chomharaichte, d' am b' ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin an uair a bha iad cruinn an ceann a chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabas, no Iosa, d' an goirear Crìosd?

18 Oir bha fhios aige gu 'm b' ann o fharmad a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean *teachdaireachd* d'a ionnsuidh, ag ràdh, Na biodh agad-sa gnothuch sam bith ris an fhìrean[4] sin: oir is mòr a dh'fhulaing mise an diugh ann am bruadar, air a shon-san.

20 Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean impidh air a' phobull gu 'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do 'n dithis is áill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri Iosa, d' an goirear Crìosd? Thubhairt iad ris uile, Céusar e.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C' ar son? ciod an t-olc a rinn e? ach is mò gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Céusar e.

24 Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuadhaich e bheag sam bith, ach gu 'n d' éir-

[1] *thachd.* [2] *fhir dèanamh shoithiche creadha.* [3] *choigreachaibh.* [4] *ionracan.*

ich an tuilleadh buaireis, ghabh
e uisge, agus dh'ionnlaid e a
làmhan am fianuis an t-sluaigh,
ag ràdh, A ta mise neòchiontach
do fhuil an fhìrein so; faicibh-
sa *sin.*
25 Agus fhreagair am pobull
uile, agus thubhairt iad, Biodh
'fhuil oirnne, agus air ar cloinn.
26 An sin leig e fa sgaoil Bar-
abas dhoibh : ach air dha Iosa a
sgiùrsadh, thug e thairis e chum
a chéusadh.
27 An sin thug saighdearan an
uachdarain leo Iosa do thalla
a' bhreitheanais, agus chruinn-
ich iad a' bhuidheann uile m' a
thimchioll.
28 Agus air dhoibh a rùsgadh[1],
chuir iad uime falluinn scarlaid.
29 Agus air dhoibh crùn
droighinn fhigheadh, chuir iad
m' a cheann e, agus slat chuilce
'na làimh dheis: agus lùb iad
an glùn 'na làthair, agus rinn
iad fanoid air, ag ràdh, Gu 'm
beannaichear thu, a Rìgh nan
Iudhach.
30 Agus thilg iad smugaid air,
agus ghlac iad an t-slat chuilce,
agus bhuail iad sa' cheann *e*.
31 Agus an déigh dhoibh fanoid
a dhèanamh air, thug iad an
fhalluinn dheth, agus chuir iad
'eudach féin uime, agus thug iad
leo e chum a chéusadh.
32 Agus an uair a chaidh iad
a mach, fhuair iad duine o Chir-
ene, d' am b' ainm Simon: esan
dh'éignich iad chum a chrann-
céusaidh-san a ghiùlan.
33 Agus an uair a thàinig iad
gu ionad d' an ainm Golgota, sin
r' a ràdh, àite cloiginn,
34 Thug iad dha r' a òl fion geur,
measgta le domblas: agus air
dha a bhlasadh, cha'n òladh se *e*.
35 Agus an uair a chéus iad e,
roinn iad a thrusgan eatorra, a'
tilgeadh crannchuir : chum gu'n
coimhliontadh an ni a labhradh
leis an fhàidh, Roinn iad m' eud-
ach eatorra, agus chuir iad crann-
chur air mo bhrat.
36 Agus shuidh iad, agus rinn
iad faire air an sin :
37 Agus chuir iad a chùis-
dhìtidh sgrìobhta os a cheann,
IS E SO IOSA RIGH NAN
IUDHACH.
38 An sin chéusadh maille ris
dà ghaduiche[2]; fear air a làimh
dheis, agus fear eile air a làimh
chlì.
39 Agus thug iadsan a bha dol
seachad toibheum dha, a' crath-
adh an ceann,
40 Agus ag ràdh, Thusa a leagas
an teampull, agus a chuireas suas
an trì làithibh e, fòir ort féin:
ma 's tu Mac Dhé, thig a nuas
o 'n chrann-chéusaidh.
41 Mar an ceudna thubhairt
na h-ard-shagairt, maille ris na
sgrìobhaichibh, agus na seanair-
ibh, a' fanoid air,
42 Shaor e daoine eile, e féin a
shaoradh ni 'n comasach e : ma's
e Rìgh Israeil, thigeadh e nis a
nuas o'n chrann-chéusaidh, agus
creididh sinn e.
43 Chuir e a dhòigh an Dia;
saoradh e a nis e, ma tha toil
aige dha: oir thubhairt e, Is
mise mac Dhé.
44 Agus thug na gaduichean,

[1] *'eudach a thoirt dheth*

[2] *dà fhear-reubainn, dà chreachadair.*

a chéusadh maille ris, am beum
ceudna dha.
45 A nis o 'n t-seathadh uair
bha dorchadas air an tìr uile gus
an naothadh uair.
46 Agus mu thimchioll na
naothadh uaire dh'éigh Iosa le
guth àrd, ag ràdh, Eli, eli, lama
sabachtani? is e sin r' a ràdh,
Mo Dhia, mo Dhia, c' ar son a
thréig thu mi?
47 Agus air cluinntinn sin do
chuid diubhsan a bha 'nan seas-
amh an sin, thubhairt iad, A ta
am fear so a' glaodhach air Elias.
48 Agus air ball ruith a h-aon
diubh, agus ghabh e spong, agus
lìon e do fhìon geur i, agus air
dha a cur air slait chuilce, thug
e dha r' a òl.
49 Ach thubhairt càch, Leig
dha, faiceamaid an tig Elias g' a
thèarnadh.
50 Agus an uair a dh'éigh Iosa
a rìs le glaodh mòr, thug e suas
a spiorad.
51 Agus, feuch, reubadh brat-
roinn an teampuill 'na dhà
chuid, o mhullach gu ìochdar;
agus chriothnuich an talamh,
agus sgoilteadh na creagan:
52 Agus dh'fhosgladh na h-
uaighean, agus dh'éirich mòran
da chorpaibh nan naomh, a bha
'nan codal,
53 Agus chaidh iad a mach as
na h-uaighibh an déigh 'aiseir-
igh-san, agus chaidh iad a steach
do 'n bhaile naomh, agus nochd-
adh iad do mhòran.
54 A nis an uair a chunnaic an
ceannard-ceud, agus iadsan a bha
maille ris a' coimhead[1] Iosa, a'
chrith-thalmhainn, agus na nithe
eile a rinneadh, ghabh iad eagal
mòr, ag ràdh, Gu firinneach b' e
so Mac Dhé.
55 Agus bha an sin mòran bhan
(ag amharc am fad,) a lean Iosa
o Ghalile, a' frithealadh dha:
56 Am measg an robh Muire
Magdalen, agus Muire màthair
Sheumais agus Ioseis, agus màth-
air cloinne Shebede.
57 Agus air teachd do 'n fheasg-
ar, thàinig duine saoibhir o Ari-
matea, d' am b' ainm Ioseph, a bha
e féin 'na dheisciobul aig Iosa
mar an ceudna.
58 Chaidh esan gu Pilat, ag-
us dh'iarr e corp Iosa: an sin
dh'àithn Pilat an corp a thabh-
airt *da*.
59 Agus ghlac Ioseph an corp,
agus phaisg e ann an lìon-eudach
fior-ghlan e,
60 Agus chuir se e 'na uaigh
nuaidh féin, a chladhaich e ann
an carraig: Agus charuich e
clach mhòr gu dorus na h-
uaighe, agus dh'imich e roimhe.
61 Agus bha Muire Magdalen,
agus a' Mhuire eile 'nan suidhe
fa chomhair na h-uaighe.
62 A nis air an là màireach,
an là 'n déigh an ulluchaidh,
chruinnicheadh na h-àrd-shag-
airt, agus na Phàirisich gu Pilat,
63 Ag ràdh, a Thighearn, is
cuimhne leinn an uair a bha am
mealltair ud fathast beò, gu 'n
dubhairt e, Eiridh mi an déigh
thrì làithean.
64 Orduich uime sin an uaigh
a bhi air a coimhead gu cinnt-
each gus an treas là, air eagal
gu'n tig a dheisciobuil san oidh-

[1] *gléidheadh.*

che, agus gu 'n goid iad leo e,
agus gu 'n abair iad ris an t-
sluagh, Dh'éirich e o na marbh-
aibh : agus mar sin bithidh am
mearachd deireannach ni 's miosa
na 'n ceud *mhearachd.*
65 Thubhairt Pilat riu, Tha
faire agaibh ; imichibh, dèan-
aibh *an uaigh* cho tèaruinte 's is
aithne dhuibh.
66 Agus dh'imich iad agus rinn
iad an uaigh cinnteach, a' cur
seula air a' chloich, maille ri
faire.

CAIB. XXVIII.

1 *Tha aiseirigh Chrìosd air a' cur an cèill do na mnaibh :* 9 *nochd Crìosd e féin doibh.* 11 *Thug na h-àrd-shagairt airgiod do na saighdearaibh chum gu'n abradh iad gu'n do ghoideadh as 'uaigh e.*

AN déigh na sàbaid, aig bris-
eadh na fàire air a' cheud *la*
do 'n t-seachduin, thàinig Muire
Magdalen, agus a' Mhuire eile, a
dh'fhaicinn na h-uaighe.
2 Agus, feuch, bha crith-
thalmhainn mhòr ann ; oir thàin-
ig aingeal an Tighearna nuas o
nèamh, agus air teachd dha
charuich e a' chlach o 'n dorus,
agus shuidh e oirre.
3 Agus bha a ghnùis mar
dhealanach, agus 'eudach geal
mar shneachdadh.
4 Agus air eagal roimhe
chriothnuich an luchd-coimhid[1],
agus chaidh iad an riochd mairbh.
5 Ach fhreagair an t-aingeal
agus thubhairt e ris na mnaibh,
Na biodh eagal oirbhse : oir a ta
fhios agam gu bheil sibh ag iarr-
aidh Iosa, a chaidh chéusadh.

[1] *luchd-faire.*

6 Cha 'n 'eil e 'n so ; oir dh'-
éirich e, mar a thubhairt e :
thigibh, faicibh an t-àit an robh
an Tighearn 'na luidhe.
7 Agus imichibh gu luath, agus
innsibh d' a dheisciobluibh gu 'n
d' éirich e o na marbhaibh : agus,
feuch, tha e dol roimhibh do
Ghalile ; an sin chì sibh e ; feuch,
thubhairt mise ribh e.
8 Agus dh'imich iad gu luath
o 'n uaigh, le h-eagal agus mòr-
ghàirdeachas, agus ruith iad a
dh'innseadh d' a dheisciobluibh.
9 Agus ag imeachd dhoibhsan
a dh'innseadh d' a dheisciob-
luibh, feuch, thachair Iosa féin
orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh.
Agus thàinig iad am fagus da,
agus rug iad air a chosaibh, agus
rinn iad aoradh dha[2].
10 An sin thubhairt Iosa riu,
Na biodh eagal oirbh : imichibh,
abraibh ri m' bhràithribh iadsan
a dhol do Ghalile, agus an sin chì
iad mi.
11 Agus an uair a bha iadsan
ag imeachd, feuch, thàinig cuid
do 'n luchd-faire do 'n bhaile, ag-
us nochd iad do na h-àrd-shag-
artaibh gach ni a thachair.
12 Agus air cruinneachadh
dhoibhsan an ceann a chéile
maille ris na seanairibh, agus
air gabhail comhairle dhoibh,
thug iad mòran airgid do na
saighdearaibh,
13 Ag ràdh, Abraibh-sa gu 'n
d' thàinig a dheisciobuil anns an
oidhche, agus gu 'n do ghoid iad
e, an uair a bha sinne 'nar codal.
14 Agus ma chluinneas an
t-uachdaran so, cuiridh sinne

[2] *thug iad urram dha.*

impidh air, agus nì sinn sibhse
tèaruinte.
15 Agus ghabh iad an t-air-
giod, agus rinn iad mar a theag-
aisgeadh dhoibh: agus a ta a'
chainnt so air a h-aithris am
measg nan Iudhach gus an là 'n
diugh.
16 An sin chaidh an t-aon
deisciobul deug do Ghalile, do 'n
bheinn far an d' òrduich Iosa
dhoibh.
17 Agus an uair a chunnaic iad
e, rinn iad aoradh dha: ach bha
cuid aca fo amharus.
18 Agus thàinig Iosa, agus
labhair e riu, ag ràdh, Thugadh
dhomh-sa gach uile chumhachd
air nèamh agus air talamh.
19 Uime sin imichibh-sa, agus
dèanaibh deisciobuil do[1] gach
uile chinneach, 'gam baisteadh
ann an ainm an Athar, agus a'
Mhic, agus an Spioraid naoimh;
20 A' teagasg dhoibh gach uile
nithe a dh' àithn mise dhuibh a
choimhead: Agus, feuch, a ta
mise maille ribh a ghnàth, gu
deireadh an t-saoghail. Amen.

[1] *iompaichibh, teagaisgibh.*

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

CAIB. I.

1 *Dreuchd Eoin Bhaiste.* 9 *Bhaisteadh Iosa.* 14 *Shearmonaich e soisgeul rìoghachd Dhé.* 16 *Ghairm e Peadar, Aindreas, Seumas agus Eoin.* 23 *Leighis e aon anns an robh deamhan,* 32 *agus mòran do mhuinntir a bha euslan.*

TOISEACH Soisgeil Iosa
Crìosd, Mhic Dhé:
2 A réir mar a ta e sgrìobhta
anns na fàidhibh, Feuch, cuiream
mo theachdair roimh do ghnùis
a dh' ulluicheas do shlighe romh-
ad.
3 Guth an tì a dh' éigheas anns
an fhàsach, Ulluichibh slighe an
Tighearna, dèanaibh a cheum-
anna dìreach.
4 Bha Eoin a' baisteadh anns
an fhàsach, agus a' searmonach-
adh baistidh an aithreachais,
chum maitheanais pheacanna.
5 Agus chaidh a mach d' a
ionnsuidh tìr Iudea uile, agus
luchd-àiteachaidh[1] Ierusaleim,
agus bhaisteadh leis iad uile ann
an amhainn Iordain, ag aideach-
adh am peacanna.
6 Agus bha Eoin air eudach-
adh[2] le fionna chàmhal, agus
crios leathair m' a leasraidh;
agus bu bhiadh dha locuist agus
mil fhiadhaich.
7 Agus shearmonaich e, ag
ràdh, A ta neach a' teachd a' m'
dhéigh a 's cumhachdaiche na
mise, neach nach airidh mise air
cromadh sìos agus barr-iall a
bhròg fhuasgladh.
8 Bhaist mise gu dearbh sibh
le h-uisge: ach baistidh esan
sibh leis an Spiorad Naomh.
9 Agus thàrladh anns na làith-
ibh sin, gu 'n d' thàinig Iosa o
Nasaret Ghalile, agus bhaisteadh
e le h-Eoin ann an Iordan.
10 Agus air ball an uair a
chaidh e suas as an uisge, chunn-
aic e na nèamhan air am fosg-

[1] *luchd-àitich.*

[2] *air a chòmhdach.*

iadh, agus an Spiorad mar cholunan a' teachd a nuas air.
11 Agus thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr thlachd.
12 Agus air ball tharruing an Spiorad e do 'n fhàsach.
13 Agus bha e 'n sin san fhàsach dà fhichead là air a bhuaireadh le Sàtan, agus bha e maille ris na fiadh-bheathaichibh, agus fhritheil na h-aingil dha.
14 Agus an déigh Eoin a chur am prìosan, thàinig Iosa do Ghalile, a' searmonachadh soisgeil rìoghachd Dhé,
15 Agus ag ràdh, Choimhlionadh an aimsir, agus a ta rìoghachd Dhé am fagus; dèanaibh-sa aithreachas, agus creidibh an soisgeul.
16 Agus air dha bhi 'g imeachd ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e Simon, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhairge: (oir b' iasgairean iad.)
17 Agus thubhairt Iosa riu, Thigibh a'm' dhéigh-sa, agus nì mi 'nur iasgairibh air daoinibh sibh.
18 Agus air ball dh'fhàg iad an lionta, agus lean iad esan.
19 Agus an uair a chaidh e beagan air aghaidh as a sin, chunnaic e Seumas *mac* Shebede, agus Eoin a bhràthair, agus iad san luing a' càradh an lìonta.
20 Agus air ball ghairm e iad; agus dh'fhàg iad Sebede an athair san luing maille ris an luchd-tuarasdail, agus lean iad esan.
21 Agus chaidh iad a steach do Chapernaum; agus air ball air dha dol a stigh do 'n t-sionagog[1] air an t-sàbaid, theagaisg e.
22 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg: oir bha e 'gan teagasg mar neach aig an robh ùghdarras, agus cha b' ann mar na sgrìobhaichean.
23 Agus bha 'nan sionagog-san neach anns an robh spiorad neòghlan, agus ghlaodh e,
24 Ag ràdh, Leig leinn; ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o[2] Nasaret? an d'thàinig thu g' ar sgrios-ne? Is aithne dhomh cò thu, aon naomh Dhé.
25 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, Bì a' d' thosd, agus thig a mach as.
26 Agus an uair a reub an spiorad neòghlan e, agus a ghlaodh e le guth àrd, thàinig e mach as.
27 Agus ghabh iad mòr-iongantas uile, ionnus gu'n robh iad a' cur na ceisde *so* r'a[3] chéile, ag ràdh, Ciod e so? Ciod e an teagasg nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt òrduigh eadhon do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad ùmhal dha.
28 Agus chaidh a chliù air ball a mach air feadh na tìre uile timchioll Ghalile.
29 Agus gun dàil, air dhoibh dol a mach as an t-sionagog, chaidh iad a steach do thigh Shimoin agus Aindreais, maille ri Seumas agus Eoin.
30 Ach bha màthair-chéile Shimoin 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

[1] *tigh-aoraidh.*

[2] *bho, á.* [3] *air a.*

31 Agus thàinig esan agus thog
e i, a' breith air làimh oirre;
agus air ball dh'fhàg am fiabhrus
i, agus fhritheil i dhoibh.
32 Agus an uair a bha 'm feasgar
ann, air do 'n ghréin dol fuidhe,
thug iad d' a ionnsuidh iadsan
uile a bha euslan, agus iadsan
anns an robh deamhain.
33 Agus bha 'm baile uile air a
chruinneachadh chum an doruis.
34 Agus leighis e mòran air an
robh iomadh gnè eucail, agus
thilg e mach mòran dheamhan,
agus cha d'fhulaing e do na
deamhnaibh labhairt, air son
gu 'm b' aithne dhoibh e.
35 Agus air dha éirigh sa' mha-
duinn, fada roimh là, chaidh e
mach, agus dh'imich e gu àite fàs-
ail[1], agus rinn e ùrnuigh an sin.
36 Agus lean Simon, agus an
dream a bha maille ris e.
37 Agus air fhaotainn dhoibh
thubhairt iad ris, A ta gach uile
neach ga d' iarraidh.
38 Agus thubhairt esan riu,
Rachamaid[2] a dh'ionnsuidh nam
bailtean eile làimh ruinn, chum
gu 'n searmonaich mi an sin mar
an ceudna: oir is ann a chum
na crìche so thàinig mise mach.
39 Agus shearmonaich e 'nan
sionagogaibh air feadh Ghalile
uile, agus thilg e mach na deamh-
ain.
40 Agus thàinig lobhar d' a
ionnsuidh, a' guidhe air, agus a'
lùbadh a ghlùin da, agus ag
ràdh ris, Ma 's àill leat, tha thu
comasach air mise a dhèanamh
glan.
41 Agus ghabh Iosa truas mòr
dheth[3], agus air sìneadh a mach a
làimhe, bhean e ris, agus thubhairt
e ris, Is àill leam; bì-sa glan.
42 Agus co luath as a labhair
e, air ball dh'fhalbh an luibhre[4]
uaith, agus rinneadh glan e.
43 Agus thug e geur-òrdugh
dha, *agus* air ball chuir e air
falbh e;
44 Agus thubhairt e ris, Feuch
nach innis thu bheag do neach
air bith: ach imich, nochd thu
féin do 'n t-sagart, agus tabhair
mar ìobairt air son do ghlanaidh
na nithe a dh'àithn Maois, mar
fhianuis dhoibh.
45 Agus air dhasan dol a mach,
thòisich e air innseadh gu ro-
fhollaiseach, agus air a' chùis a
sgaoileadh mu 'n cuairt, air chor
as nach feudadh Iosa dol tuill-
eadh gu follaiseach a steach do 'n
bhaile; ach bha e mach ann an
àitibh uaigneach: agus thàinig
iad d' a ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

1 *Leighis Crìosd neach air an robh am pairi-
lis:* 14 *ghairm e Mata o àite togail na cìse:*
16 *dh'ith e maille ri cìs-mhaoir agus ri
peacaich:* 18 *ghabh e leithsgeul a dheisciob-
ul air son nach robh iad a' trasgadh;* 2
*agus a chionn gu 'n do spìon iad diasan ar-
bhair air là na sàbaid.*

AGUS an déigh làithean
àraidh, chaidh e a rìs a
steach do Chapernaum; agus
chualas esan a bhi san tigh.
2 Agus air ball chruinnicheadh
mòran an ceann a chéile, air chor
as nach robh àit a chumadh *iad*,
eadhon timchioll an doruis: agus
labhair e am focal riu.
3 Agus thàinig iad, a' toirt
d' a ionnsuidh neach air an robh

[1] *dìomhair, uaigneach.*
[2] *imicheamaid, theirigeamaid.* [3] *ris.* [4] *mùire.*

am pairilis, air a ghiùlan le
ceathrar.
4 Agus a chionn nach b' urr-
ainn iad teachd am fagus da leis
an t-sluagh, rùisg iad mullach
an tighe anns an robh e: agus
air dhoibh a tholladh, leig iad
sìos an leabadh air an robh an
neach a bha tinn leis a' phairilis
'na luidhe.
5 'Nuair chunnaic Iosa an
creidimh-san, thubhairt e ris an
neach air an robh am pairilis, A
mhic, tha do pheacanna[1] air am
maitheadh dhuit.
6 Ach bha dream àraidh[2] do
na sgrìobhaichibh 'nan suidhe an
sin, agus iad a' reusonachadh
'nan cridheachaibh féin,
7 C' ar son a ta am fear so a'
labhairt toibheim mar so? Cò
dh'fheudas peacanna a mhaith-
eadh ach Dia a mhàin?
8 Agus air ball air aithneach-
adh do Iosa 'na spiorad féin gu 'n
robh iadsan a' reusonachadh mar
sin annta féin, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh a' reusonach-
adh nan nithe sin ann bhur
cridheachaibh?
9 Cò aca is usadh a ràdh ris
an neach air am bheil am pairil-
is, Tha do pheacanna air am
maitheadh dhuit, no a ràdh,
Eirich, agus tog do leabadh, ag-
us imich?
10 Ach a chum gu 'm bì fios
agaibh gu bheil ùghdarras aig
Mac an duine peacanna a mhaith-
eadh air thalamh, (thubhairt e
ris an fhear air an robh am pai-
rilis,)
11 A ta mi ag ràdh riut, Eirich,
agus tog do leabadh, agus imich
do d' thigh.
12 Agus dh'éirich esan air ball,
agus thog e an leabadh, agus
chaidh e mach 'nam fianuis uile,
ionnus gu 'n robh mòr-iongantas
orra uile, agus gu 'n do ghlòr-
aich iad Dia, ag ràdh, Cha 'n
fhaca sinne riamh a leithid so.
13 Agus chaidh e mach a rìs ri
taobh na mara; agus thàinig an
sluagh uile d' a ionnsuidh, agus
theagaisg e iad.
14 Agus ag dol seachad da,
chunnaic e Lebhi *mac* Alpheuis
'na shuidhe aig àite togail na
cìse, agus thubhairt e ris, Lean
mise. Agus dh'éirich e, agus
lean se e.
15 Agus thàrladh, 'nuair a shuidh
Iosa chum bìdh 'na thigh-san, gu 'n
do shuidh mòran chìs-mhaor agus
pheacach maille ri Iosa, agus r' a
dheisciobluibh: oir bha mòran
ann, agus lean iad e.
16 Agus an uair a chunnaic na
sgrìobhaichean agus na Phàir-
isich esan ag itheadh maille ri
cìs-mhaoraibh agus ri peacach-
aibh, thubhairt iad r' a dheisciob-
luibh, C' ar son a ta e ag itheadh
agus ag òl maille ri cìs-mhaor-
aibh agus ri peacachaibh?
17 Agus an uair a chuala Iosa
so, thubhairt e riu, Cha 'n 'eil
feum acasan a ta slàn air an
léigh, ach acasan a ta tinn: cha
d' thàinig mise a ghairm nam
firean, ach nam peacach chum
aithreachais.
18 Agus bu ghnàth le deis-
ciobluibh Eoin, agus nam Phàir-
iseach a bhi trasgadh[3]: agus

[1] *pheacaidh.* [2] *àraid.*

[3] *trosgadh.*

thàinig iad, agus thubhairt iad
ris, C' ar son a ta deisciobuil
Eoin, agus nam Phàiriseach ri
trasgadh, agus nach 'eil do dheis-
ciobuil-sa a' trasgadh.
19 Agus thubhairt Iosa riu,
Am bheil clann seòmair an fhir
nuadh-phòsda comasach air
trasgadh a dhèanamh, am feadh
a bhitheas am fear nuadh-pòsda
maille riu[1]? am feadh a ta am
fear nuadh-pòsda aca maille riu,
cha 'n fheud iad trasgadh a
dhèanamh.
20 Ach thig na làithean anns
an toirear am fear nuadh-pòsda
uatha; agus an sin nì iad trasg-
adh sna làithibh sin.
21 Agus cha 'n 'eil duine sam
bith a dh' fhuaigheas mìr do
eudach nuadh air sean eudach;
no, *ma dh' fhuaigheas,* buinidh am
mìr nuadh, a chuireadh g' a lìon-
adh suas, as an t-sean eudach,
agus nithear an reubadh ni 's
miosa.
22 Agus cha chuir duine air
bith fion ùr ann an seann searr-
agaibh[2]; no brisidh am fion
nuadh na searragan, agus dòirt-
ear am fion, agus caillear na
searragan: ach is còir fion nuadh
a chur ann an searragaibh
nuadha.
23 Agus thàrladh gu 'n deach-
aidh e troimh[3] na h-achaibh
arbhair air là na sàbaid; agus
thòisich a dheisciobuil, ag im-
eachd dhoibh, ris na diasan arbh-
air a spìonadh.
24 Agus thubhairt na Phàir-
isich ris, Feuch, c' ar son a ta
iad a' dèanamh an ni nach 'eil
ceaduichte air là na sàbaid?
25 Agus thubhairt esan riu,
Nach do leugh sibhse riamh ciod
a rinn Daibhidh, 'nuair a bha
uireasbhuidh air, agus ocras air
féin agus orra-san a bha maille
ris?
26 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé ann an làithibh
Abiatair an àrd-shagairt, agus
a dh' ith e aran na fianuis[4], nach
'eil ceaduichte do neach air bith
itheadh, ach do na sagartaibh,
agus a thug e mar an ceudna
do 'n dream a bha maille ris?
27 Agus thubhairt e riu, Dh'-
òrduicheadh an t-sàbaid air son
an duine, cha 'n e an duine air
son na sàbaid:
28 Air an aobhar sin is Tigh-
earna[5] Mac an duine air an t-
sàbaid féin.

CAIB. III.

1 Leighis Crìosd an duine aig an robh an làmh sheargta. 11 Chronuich e na spiorada neòghlan; 13 agus thagh e dà abstol deug. 22 Dhearbh e aingidheachd an t-sluaigh a bha 'g ràdh gu 'n robh e a' tilgeadh dheamhan a mach le Beelsebub; 31 agus nochd e cò iad a chàirdean.

AGUS chaidh e rìs a steach
do 'n t-sionagog; agus bha
an sin duine aig an robh làmh
sheargta.
2 Agus rinn iad faire air, a
dh'fheuchainn an leighiseadh se e
air là na sàbaid, chum gu'm bio dh
cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh[6].
3 Agus thubhairt e ris an duine
aig an robh an làmh sheargta,
Eirich sa' mheadhon.
4 Agus thubhairt e riu, Am

[1] *'nam fochair.* [2] *leathar-bhuidealaibh.*
[3] *trid, air feadh.*
[4] *an t-aran taisbeanta.*
[5] *Maighstir.* [6] *dha.*

bheil e ceaduichte maith a dhèan-
amh air làithibh na sàbaid, no
olc? anam a thèarnadh, no a
sgrios? ach dh'fhan iadsan 'nan
tosd.
5 Agus an uair a dh'amhairc
e mu 'n cuairt orra le feirg[1], air
dha bhi doilich air son cruais
an cridhe, thubhairt e ris an
duine, Sìn a mach do làmh. Ag-
us shìn e mach i: agus rinneadh
slàn i mar an *làmh* eile.
6 Agus chaidh na Phàirisich
a mach, agus ghabh iad comh-
airle air ball maille ri luchd-
leanmhuinn Heroid 'na aghaidh-
san, cionnus a dh'fheudadh iad
a sgrios[2].
7 Ach chaidh Iosa maille r' a
dheisciobluibh a leth chum na
mara: agus lean sluagh mòr e o
Ghalile, agus o Iudea,
8 Agus o Ierusalem, agus o
Idumea, agus o thaobh thall
Iordain; agus iadsan a bha
timchioll Thiruis agus Shidoin,
thàinig cuideachd mhòr dhiubh
d' a ionnsuidh, 'nuair a chual iad
cia mòr na nithe a rinn e.
9 Agus thubhairt e r' a dheis-
ciobluibh, long bheag a bhi feith-
eamh air, air son an t-sluaigh,
chum nach dòmhluicheadh iad e:
10 Oir leighis e mòran; ionnus
gu 'n do dhlùth-theann iad ris, a
mheud 's air an robh plàighean,
chum gu 'm beanadh iad ris.
11 Agus na spiorada neòghlan,
an uair a chunnaic iad e, shleuchd
iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh,
Is tusa Mac Dhé.
12 Agus thug e sparradh teann[3]
dhoibh nach dèanadh iad aith-
nichte e.
13 Agus chaidh e suas gu
beinn, agus ghairm e iadsan a
b' àill leis: agus thàinig iad d' a
ionnsuidh.
14 Agus dh'òrduich e dà fhear
dheug, chum gu 'm biodh iad
maille ris, agus gu 'n cuireadh e
mach iad a shearmonachadh;
15 Agus gu 'm biodh aca cumh-
achd a leigheas euslainte, agus a
thilgeadh a mach dheamhan.
16 Agus air Simon thug e
Peadar mar cho-ainm:
17 Agus Seumas *mac* Shebede,
agus Eoin bràthair Sheumais,
(agus orra-san thug e Boanerges
mar cho-ainm, is e sin ri ràdh,
Clann na tairneanaich,)
18 Agus Aindreas, agus Philip,
agus Bartolomeus, agus Mata,
agus Tomas, agus Seumas *mac*
Alpheuis, agus Tadeus, agus Si-
mon an Canaanach,
19 Agus Iudas Iscariot, an
neach sin a bhrath e: agus
chaidh iad do thigh.
20 Agus chruinnicheadh an
sluagh a rìs, ionnus nach robh
e 'n comas doibh uiread as aran
itheadh.
21 Agus an uair a chual a
chàirdean *so*, thàinig iad a mach
a bhreith air: oir thubhairt iad,
Tha e air mhì-chéill.
22 Agus thubhairt na sgrìobh-
aichean a thàinig a nuas o Ieru-
salem, A ta Beelsebub aige, agus
is ann troimh phrionnsa nan
deamhan a ta e tilgeadh a mach
dheamhan.
23 Agus ghairm e iad d' a ionn-
suidh, agus thubhairt e riu ann

[1] *diomb.* [2] *mhillcadh.*

[3] *geur-àithne.*

an cosamhlachdaibh, Cionnus a
dh'fheudas Sàtan Sàtan a thilg-
eadh a mach?
24 Agus ma bhitheas rìogh-
achd roinnte 'na h-aghaidh féin,
cha 'n urrainn an rìoghachd sin
seasamh.
25 Agus ma bhitheas tigh air
a roinn 'na aghaidh féin, cha 'n
urrainn an tigh sin seasamh.
26 Agus ma dh' éireas Sàtan 'na
aghaidh féin, agus gu 'm bì e
roinnte, cha 'n urrainn e seasamh,
ach a ta crìoch aige.
27 Cha 'n urrainn neach air
bith dol a steach do thigh duine
làidir, agus 'airneis a thogail leis,
mur ceangail e 'n duine làidir an
toiseach; agus an sin creachaidh
e a thigh.
28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, Gu maithear na h-uile
pheacanna do chloinn nan daoine,
agus gach toibheum a labhras
iad.
29 Ach ge b' e labhras toibheum
an aghaidh an Spioraid Naoimh,
cha 'n fhaigh e maitheanas a
chaoidh, ach a ta e an cunnart
peanais[1] shìorruidh;
30 Air son gu 'n dubhairt iad,
Tha spiorad neòghlan aige.
31 An sin thàinig a bhràithrean
agus a mhàthair, agus air dhoibh
seasamh a muigh, chuir iad fios
d' a ionnsuidh, a' gairm air.
32 Agus bha 'n sluagh 'nan
suidhe m' a thimchioll; agus
thubhairt iad ris, Feuch, a ta do
mhàthair agus do bhràithrean a
muigh ga d' iarraidh.
33 Agus fhreagair e iad, ag
ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo
bhràithrean?
34 Agus sheall e mu 'n cuairt
orra-san a bha 'nan suidhe m' a
thimchioll, agus thubhairt e,
Feuch mo mhàthair agus mo
bhràithrean.
35 Oir ge b' e neach a nì toil
Dé, is esan mo bhràthair, agus
mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

1 *Cosamhlachd an t-sìoladair, agus a bhrìgh*
21 Is còir dhuinn solus ar n-eòlais a phàirt-
eachadh ri muinntir eile. 26 *Cosamhlachd*
an t-sìl a ta fàs an uaignidheas, 30 *agus a'*
ghràinne mhustaird. 39 *Chiuinich Crìosd*
onfha na fairge.

AGUS thòisich a air teagasg
a rìs làimh ris a' mhuir;
agus chruinnicheadh sluagh mòr
d' a ionnsuidh, ionnus, gu 'n
deachaidh e steach do luing, agus
gu 'n do shuidh e air a' mhuir;
agus bha 'n sluagh uile ri taobh
na mara air tìr.
2 Agus theagaisg e dhoibh
mòran do nithibh ann an cosamh-
lachdaibh, agus thubhairt e riu
'na theagasg,
3 Eisdibh; Feuch, chaidh fear-
cuir[2] a mach a chur *sìl:*
4 Agus thàrladh 'nuair chuir e
an sìol, gu 'n do thuit cuid deth
ri taobh an rathaid, agus thàinig
eunlaith an athair, agus dh'ith
iad suas e.
5 Agus thuit cuid eile dheth air
fearann creagach, far nach robh
mòr thalamh aige; agus air ball
dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach
robh doimhne talmhainn aige:
6 Ach air do 'n ghréin éirigh,
loisgeadh e; agus a chionn nach
robh freumh[3] aige, shearg e as.

[1] *damnaidh, breitheanais.*

[2] *sìoladair.* [3] *freumhach.*

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn suas, agus thachd se e, agus cha d' thug e toradh uaith.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith[1], agus thug e toradh uaith a' fàs suas agus a' meudachadh ; agus thug e mach, cuid a dheich thar fhichead uiread, agus cuid a thrì fichead uiread, agus cuid a cheud uiread *'s a chuireadh.*

9 Agus thubhairt e riu, An tì aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiosraich iadsan, a bha mu 'n cuairt da[2], maille ris an dà fhear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh dìomhair rìoghachd Dhè : ach dhoibh-san a ta an leth muigh nithear gach ni an cosamlachdaibh :

12 Chum as ag faicinn doibh gu 'm faic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn dhoibh gu 'n cluinn iad, agus nach tuig iad ; air eagal àm air bith gu 'm pilleadh iad, agus gu 'm biodh *am* peacanna air am maitheadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so ? agus cionnus ma ta a thuigeas sibh gach uile chosamhlachd ?

14 Tha 'm fear-cuir a' cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, anns an cuirear am focal, an déigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Sàtan a' teachd, agus a' togail leis an fhocail, a shìol-chuireadh 'nan cridheachaibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach ; muinntir, an uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas e air ball le gàirdeachas :

17 Agus cha 'n 'eil freumh aca annta féin, ach mairidh iad rè sealain ; 'na dhéigh sin 'nuair a dh'éireas àmhghar[3] no geurleanmhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oilbheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh'éisdeas ris an fhocal ;

19 Agus a ta ro chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saoibhreis, agus anamianna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh an fhocail, agus nithear neo-thorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith ; an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich thar fhichead uiread, cuid a thrì fichead uiread, agus cuid a cheud uiread *as a chuireadh.*

21 Agus thubhairt e riu, An toirear coinneal chum gu 'n cuirear i fuidh bheul soithich, no fuidh leabaidh ? nach ann a chum a cur ann an coinnleir ?

22 Oir cha 'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear ; agus

[1] *math.* [2] *'na fhochair.* [3] *trioblaid*

cha robh ni air bith an cleith[1],
nach tig am follais[2].
23 Ma ta cluasa chum éisdeachd
aig neach air bith, éisdeadh e.
24 Agus thubhairt e riu, Thug-
aibh fa'near ciod a chluinneas
sibh: leis an tomhas a thomh-
aiseas sibh, tomhaisear dhuibh
féin; agus bheirear tuilleadh
dhuibh-sa ta 'g éisdeachd.
25 Oir ge b'e neach aig am
bheil, bheirear dha: agus ge b'e
neach aig nach 'eil, bheirear uaith
an ni sin féin a ta aige.
26 Agus thubhairt e, Is amhuil
rìoghachd Dhé, mar gu 'n cuir-
eadh duine sìol anns an talamh,
27 Agus gu'n coidleadh e, agus
gu'n éireadh e a dh'oidhche agus
a là, agus gu 'n gineadh an sìol,
agus gu 'm fàsadh e suas, air
dòigh nach fhios da.
28 Oir bheir an talamh a mach
toradh uaith féin, air tùs am
fochann, a rìs an dias, an déigh
sin an làn arbhar anns an dèis.
29 Ach an uair a ta 'n toradh
abaich, air ball cuiridh e an corr-
an ann, a chionn gu bheil am
fogharadh air teachd.
30 Agus thubhairt e, Ciod *an ni*
ri 'n samhluich sinn rìoghachd
Dhé? no ciod e an cosamhlachd
leis an coimhmeas sinn i[3]?
31 *Is* cosmhuil i ri gràinne
mustaird, ni, 'nuair a chuirear
san talamh e, a 's lugha do na
h-uile phòraibh a ta air thalamh.
32 Ach an déigh a chur, fàsaidh
e suas, agus cinnidh e ni's mò na
luibh sam bith eile, agus fàsaidh
geugan mòra air; ionnus gu 'm
feud eunlaith an athair nid a
dhèanamh fuidh a sgàile.
33 Agus le iomadh d 'a leithid-
ibh sin do chosamhlachdaibh
labhair e am focal riu, a réir mar
a b'urrainn iad a chluinn-tinn.
34 Ach gun chosamhlachd cha
do labhair e riu: Agus mhìnich
e na h-uile nithe d'a dheisciob-
luibh féin air leth.
35 Agus thubhairt e riu air an
là sin féin, air teachd do'n fheasg-
ar, Rachamaid thairis do'n taobh
eile.
36 Agus an uair a sgaoil iad an
coimhthional, thug iad leo esan
anns an luing mar a bha e; agus
bha longa beaga eile maille ris[4]
mar an ceudna.
37 Agus dh'èirich doinionn[5]
mhòr ghaoithe, agus leum na
tonnan a steach do 'n luing, air
chor as gu'n robh i nis làn.
38 Agus bha esan ann an deir-
eadh na luinge, 'na chodal air
cluasaig[6]: agus dhùisg iad e, agus
thubhairt iad ris, A mhaighstir,
nach 'eil suim agad gu 'n caillear
sinn?
39 Agus dh'éirich e, agus chron-
uich e a' ghaoth, agus thubhairt
e ris an fhairge, Tosd, bì sàmh-
ach. An sin luidh a' ghaoth, agus
bha fèath[7] mòr am.
40 Agus thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh co eagalach? cionn-
us nach 'eil creidimh agaibh?
41 Agus ghabh iad eagal ro
mhòr, agus thubhairt iad r'a
chéile, Ciod e an duine so, gu
bheil a' ghaoth, agus an fhairge
féin ùmhal da?

[1] *an uaignidheas.* [2] *os àird.*
[3] *an coibhearta ris an coibheartaich sinn i?*

[4] *'na fhochai* [5] *stoirm.*
[6] *adhartan* [7] *ciuine.*

CAIB. V.

1 Air do Chrìosd na deamhain a chur a mach
as an duine anns an robh legion diubh,
13 chaidh iad a stigh anns na mucaibh.
25 Leighis e a' bhean air an robh dòrtadh
fola, 35 agus thog e o na marbhaibh nighean
Iairuis.

AGUS thàinig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gadarach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh spiorad neòghlan,

3 Aig an robh *a* chòmhnuidh sna h-àitibh-adhlaic ; agus cha b' urrainn neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh :

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharruing e na slabhraidhean as a chéile, agus mhìnbhris e na geimhlean : agus cha b'urrainn duine sam bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ghnàth, a là agus a dh'oidhche, sna beanntaibh, agus sna h-ionadaibh-adhlaic, a' glaodhaich, agus 'ga ghearradh féin le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnothuch-sa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde? tha mi a' cur ort á h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neòghloin.)

9 Agus dh'fhiosraich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag ràdh, Legion is ainm dhomh : oir a ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g'an cur a mach as an dùthaich *sin*.

11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn[1].

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag ràdh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum gu'n rachamaid a steach annta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh ; agus air dol a mach do na spioradaibh neòghlan, chaidh iad a stigh anns na mucaibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle,) agus thachdadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thachair.

15 Agus thàinig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an tì anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus 'eudach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chunnaic e dhoibh, cionnus a thachair do'n tì anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìochaibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an tì anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.

[1] *do na sléibhtibh.*

19 Gidheadh cha do leig Iosa
leis, ach thubhairt e ris, Im-
ich dhachaidh dh'ionnsuidh do
mhuinntir, agus innis dhoibh
meud nan nithe a rinn an Tigh-
earna dhuit, agus gu'n d'rinn e
tròcair ort.
20 Agus dh'imich esan, agus
thòisich e ri chur an céill ann
an Decapolis meud nan nithe a
rinn Iosa dha: agus ghabh iad
iongantas uile.
21 Agus 'nuair a chaidh Iosa a
rìs thairis anns an luing do'n
taobh eile, chruinnicheadh sluagh
mòr d'a ionnsuidh; agus bha e
làimh ris a' mhuir.
22 Agus, feuch, thàinig aon do
uachdaranaibh nan sionagog, d'
am b'ainm Iairus; agus an uair
a chunnaic e esan, leig se e féin
sìos aig a chosaibh.
23 Agus ghuidh e gu dùrachd-
ach air, ag ràdh, A ta mo nigh-
ean bheag ann an cunnart grad
bhàis; thig, *tha mi a' guidhe ort*,
agus leag do làmhan oirre chum
gu'n slànuichear i, agus mairidh
i beò.
24 Agus dh'imich *Iosa* maille
ris; agus lean sluagh mòr e,
agus dhòmhluich iad e.
25 Agus *bha* bean àraidh *an
sin*, air an robh dòrtadh fola rè
dhà bhliadhna dheug,
26 Agus dh'fhulaing i mòran
o iomadh léigh, agus chaith i na
bha aice, agus cha b' fheairrd i
bheag e, ach gu'm bu mhiosd;
27 'Nuair a chual i iomradh
air Iosa, thàinig i am measg an
t-sluaigh o chùlaobh, agus bhean
i r'a eudach:
28 Oir thubhairt i, Ma dh'-
fheudas mi beantuinn ach r'a
eudach, slànuichear mi.
29 Agus air ball thiormaich-
eadh tobar a fola; agus dh'aith-
nich i air a corp féin, gu'n do
leighiseadh i o'n phlàigh sin.
30 Agus dh'aithnich Iosa air
ball ann féin gu'n deachaidh
cumhachd a mach as, agus air
dha tionndadh san t-sluagh,
thubhairt e, Cò a bhean ri m'
eudach?
31 Agus thubhairt a dheisciob-
uil ris, A ta thu faicinn gu bheil
an sluagh ga d' dhòmhlachadh,
agus an abair thu, Cò a bhean
rium?
32 Agus dh'amhairc e mu'n
cuairt g'a faicinn-sa a rinn so.
33 Ach air do'n mhnaoi bhi fo
eagal agus air chrith, air aith-
neachadh an ni a rinneadh innte,
thàinig i, agus leig si i féin sìos
'na làthair, agus dh'innis i an
fhìrinn uile dha.
34 Agus thubhairt e rithe, A
nighean, shlànuich do chreidimh
thu; imich an sìth, agus bì slàn
o d' phlàigh.
35 Am feadh a bha e fathast
a' labhairt, thàinig *dream* o *thigh*
uachdarain na sionagoig, ag ràdh,
Fhuair do nighean bàs; c'ar son
a chuireadh tu tuilleadh dragh
air a' mhaighstir?
36 Co luath is a chual Iosa an
còmhradh so a labhradh, thu-
bhairt e ri uachdaran na siona-
goig, Na biodh eagal ort, a mhàin
creid.
37 Agus cha d'fhulaing e do
neach air bith a leantuinn, ach
Peadar, agus Seumas, agus Eoin
bràthair Sheumais.

38 Agus thàinig e gu tigh uachd-
arain na sionagoig, agus chunnaic
e an iomairt[1] agus iadsan a bha
gul, agus a' caoineadh gu mòr.
39 Agus 'nuair thàinig e a
steach, thubhairt e riu, C'ar son
a ta sibh ris an iomairt so, agus
ri bròn? cha'n 'eil an nigheanag[2]
marbh, ach 'na codal.
40 Agus rinn iadsan gàire
fanoid air[3]: ach air dhasan an cur
uile mach, thug e leis athair agus
màthair na nighinn, agus iadsan
a bha maille ris, agus chaidh e
steach far an robh an nigheanag
'na luidhe.
41 Agus rug e air an nighean-
aig air làimh, agus thubhairt e
rithe, Talitha-cumi; 's e sin, air
eadar-mhìneachadh, A chailin,
(a ta mise ag ràdh riut,) éirich.
42 Agus air ball dh'éirich an
nigheanag, agus dh'imich i; oir
bha i dà bhliadhna dheug *a dh'-
aois:* agus ghabh iad iongantas
anabarrach.
43 Agus thug e òrdugh teann
doibh, nach faigheadh duine air
bith fios air so; agus dh'àithn e
càileigin a thoirt d'i r'a itheadh.

CAIB. VI.

1 *Rinneadh tàir air Crìosd le muinntir a dhùthcha.* 7 *Thug e cumhachd do'n dà fhear dheug os ceann spiorada neò-ghlan.* 14 *Iomadh barail mu Chrìosd.* 16 *Chuireadh an ceann do Eoin Baiste.* 34 *Mìorbhuil nan cùig aran, agus an dà eisg.* 48 *Dh' imich Crìosd air a' chuan, &c.*

AGUS chaidh e mach as a sin,
agus thàinig e d'a dhùth-
aich féin; agus lean a dheisciob-
uil e.
2 Agus an uair a thàinig an
t-sàbaid, thòisich e air teagasg
anns an t-sionagog: agus air do
mhòran a chluinntinn, ghabh iad
iongantas, ag ràdh, Cia uaith a
ta na nithe sin aig an fhear so?
Agus ciod e an gliocas so thugadh
dha, gu bheil a leithid so do
fheartaibh air an dèanamh le a
làmhaibh-san?
3 Nach e so an saor, mac
Mhuire, bràthair Sheumais, agus
Ioseis, agus Iudais, agus Shimoin?
Agus nach 'eil a pheathraiche an
so maille ruinn? Agus fhuair
iad oilbheum ann[4].
4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha
'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na
dhùthaich féin, agus am measg
a chàirdean, agus 'na thigh féin.
5 Agus cha robh e 'n comas da
mìorbhuil air bith a dhèanamh
an sin, saor o gu 'n do chuir e a
làmhan air beagan do mhuinntir
a bha tinn, agus gu 'n do leighis
e *iad.*
6 Agus bha iongantas air air
son am mì-chreidimh, Agus
chaidh e timchioll nam bailtean,
a' teagasg.
7 Agus ghairm e d' a ionnsuidh
an dà fhear dheug, agus thòisich
e air an cur a mach dithis ag-
us dithis; agus thug e dhoibh
cumhachd air spioradaibh neò-
ghlan;
8 Agus dh'àithn e dhoibh gun
ni air bith thoirt leo air son na
slighe, ach lorg a mhàin; gun
mhàla, gun aran, gun airgiod
'nan sporan:
9 Ach bonn-bhròga[5] *bhi* air an
cosaibh, agus gun dà chòta bhi
umpa.
10 Agus thubhairt e riu, Ge

[1] *am buaireas.* [2] *nionag.* [3] *gàire fochaid ris.*

[4] *ghabh iad oilbheum ris.* [5] *cuarain.*

b' e ionad air bith anns an téid
sibh a steach do thigh, an sin
fanaibh gus am falbh sibh as an
àite sin.
11 Agus cò air bith iad nach
gabh ribh, agus nach éisd ribh,
air dhuibh imeachd as an àite
sin, crathaibh an duslach a
bhitheas fo 'ur cosaibh, mar
fhianuis 'nan aghaidh. Gu
deimhin a ta mi ag radh ribh,
Gur so-iomchaire[1] a bhitheas e
do Shodom agus do Ghomorah
ann an là a' bhreitheanais, na
do'n bhaile sin.
12 Agus chaidh iad a mach,
agus shearmonaich iad gu 'n
dèanadh *daoine* aithreachas.
13 Agus thilg iad a mach
mòran dheamhan, agus dh' ùng
iad le h-oladh mòran a bha tinn,
agus leighis siad iad.
14 Agus chual Herod an rìgh
uime, (oir chaidh 'ainm am foll-
ais;) agus thubhairt e, A ta
Eoin Baiste air éirigh o na
marbhaibh, agus uime sin a ta
feartan air an oibreachadh leis.
15 Thubhairt cuid eile, Gur
e Elias a t' ann. Agus thubhairt
cuid eile, Gur fàidh a t' ann, no
mar aon do na fàidhibh.
16 Ach an uair a chual Herod
so, thubhairt e, Is e Eoin, d' an
do chuir mise an ceann, a th'-
ann; dh'éirich e o na marbh-
aibh.
17 Oir chuir Herod féin a
mach agus ghlac e Eoin, agus
cheangail e ann am prìosan e,
air son Herodiais bean phòsda
Philip, a bhràthar féin, do bhrìgh
gu 'n do phòs e i.

[1] *so-fhulaing.*

18 Oir thubhairt Eoin ri He-
rod, Cha 'n 'eil e ceaduichte dhuit
bean do bhràthar a bhi agad.
19 Uime sin bha diom[2] mòr
aig Herodias ris, agus bu mhiann
leatha a chur gu bàs; ach cha
b' urrainn i.
20 Oir bha eagal Eoin air He-
rod, air dha fios a bhi aige gu
'm bu duine ceart agus naomh
e, agus thug e fa'near[3] e; agus
'nuair a chual se e, rinn e mòran
do nithibh *air a chomhairle*, agus
dh'éisd e ris gu toileach.
21 Agus air teachd do là iom-
chuidh, rinn Herod, air co-ainm
an là an d' rugadh e, suipeir d' a
uaislibh, agus d' a àrd-cheann-
ardaibh, agus do mhaithibh Gha-
lile:
22 Agus an uair a chaidh nigh-
ean Herodiais so steach, agus
a rinn i dannsa, thaitinn i ri He-
rod agus riu-san a shuidh maille
ris, agus thubhairt an rìgh, ris
a' chailin, Iarr ormsa ge b' e
ni is àill leat, agus bheir mi
dhuit *e*.
23 Agus thug e mionnan d' i,
Ge b' e ni a dh'iarras tu orm,
bheir mi dhuit e, gu leth mo
rìoghachd.
24 Agus an uair a chaidh i
mach thubhairt i r' a màthair,
Ciod a dh'iarras mi? Agus thu-
bhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.
25 Agus chaidh i air ball le
cabhaig a steach a dh' ionnsuidh
an rìgh, agus dh'iarr i, ag ràdh,
Is àill leam gu 'n tugadh tu
dhomh gun dàil ceann Eoin
Bhaiste air mèis.
26 Agus bha 'n rìgh ro dhoil-

[2] *diomb.* [3] *choimhid se.*

ich ; *gidheadh* air son a mhionn-
an, agus an dream a bha 'nan
suidhe maille ris, cha robh toil
aige a diùltadh.
27 Agus air ball chuir an rìgh
a mach fear-millidh, agus dh'-
àithn e a cheann a thoirt a
steach : agus dh'imich esan agus
thug e an ceann deth anns a'
phrìosan :
28 Agus thug e a cheann leis
air mèis, agus thug e do 'n chail-
in [1] e : agus thug an cailin d' a
màthair e.
29 Agus an uair a chual a
dheisciobuil *sin,* thàinig iad agus
thog iad a chorp, agus chuir iad
ann an uaigh e.
30 Agus chruinnicheadh na
h-Abstoil chum Iosa, agus dh'-
innis iad da na h-uile nithe, ar-
aon gach ni a rinn iad, agus
gach ni a theagaisg iad.
31 Agus thubhairt e riu, Thig-
ibh-sa air leth do àit uaigneach,
agus gabhaibh fois car tamuill
bhig : Oir bha mòran a' teachd
agus a' dol, agus cha robh ùine
aca uiread as biadh itheadh.
32 Agus chaidh iad gu àite
fàsail ann an luing air leth.
33 Agus chunnaic an sluagh
iadsan a' falbh, agus dh'aithnich
mòran e, agus ruith iad d' an cois
as na bailtibh uile an sin, agus
bha iad rompa, agus chruinnich-
eadh iad d' a ionnsuidh.
34 Agus an uair a chaidh Iosa
mach, chunnaic e sluagh mòr,
agus ghabh e truas mòr dhiubh,
a chionn gu 'n robh iad mar
chaoraich gun bhuachaill aca :
agus thòisich e air mòran do
nithibh a theagasg dhoibh.
35 Agus an uair a bha nis
mòran do 'n là air dol seachad [2],
thàinig a dheisciobuil d'a ionn-
suidh, ag ràdh, A ta 'n t-àite so
fàs, agus a ta nis mòran do 'n là
air dol thairis :
36 Leig air falbh iad, chum
gu téid iad do 'n tìr mu 'n cuairt,
agus do na bailtibh, agus gu
ceannaich iad biadh dhoibh féin :
oir cha 'n' eil ni air bith aca r' a
itheadh.
37 Ach fhreagair esan, agus
thubhairt e riu, Thugaibh-sa
dhoibh r' a itheadh. Agus thu-
bhairt iadsan ris, An téid sinn
agus an ceannaich sinn luach
dhà cheud peghinn a dh'aran,
chum gu tugamaid dhoibh ni
r' a itheadh ?
38 Ach thubhairt esan riu, Cia
lìon builinn [3] a ta agaibh ? rach-
aibh agus faicibh. Agus air
faotainn fios doibh, thubhairt
iad, Cùig, agus dà iasg.
39 Agus dh' àithn e dhoibh a
thoirt orra uile suidhe sìos 'nan
cuideachdaibh air an fheur
uaine.
40 Agus shuidh iad sìos 'nam
buidhnibh fa leth, 'nan ceud-
aibh, agus 'nan leth-cheudaibh.
41 Agus air dha na cùig buil-
innean agus an dà iasg a ghabh-
ail, agus amharc suas gu nèamh,
bheannaich, agus bhris e na
builinnean, agus thug e d'a dheis-
ciobluibh *iad,* chum gu 'n cuir-
eadh iad rompa iad ; agus roinn
e an dà iasg orra uile.
42 Agus dh'ith iad uile, agus
shàsuicheadh iad.

[1] *ghruagaich, nìonaig.*

[2] *air a chaitheadh.* [3] *aran.*

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do 'n bhiadh bhriste, agus do na h-iasgaibh.

44 Agus b' iad an dream a dh' ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball cho-éignich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh' ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, gus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dhèanamh ùrnuigh.

47 Agus an uair a bha 'n t-anmoch ann, bha an long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh; oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh: agus thàinig e d' an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do 'n oidhche, ag imeachd air a' mhuir, agus b' àill leis dol seachad orra.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e ag imeachd air a' mhuir, shaoil iad gu 'm bu tannasg a bh' ann; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fo bhuaireas:) Agus air ball labhair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas do 'n ionnsuidh do 'n luing; agus luidh a' ghaoth: agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha d' thug iad fa 'near *mìorbhuil* nam builinnean; oir bha 'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thàinig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh'-aithnich iad e,

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile mu 'n cuairt, agus thòisich iad air an dream a bha tinn a ghiùlan mu 'n cuairt air leabaichibh, ge b' e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b' e air bith bailte, no caithriche, no dùthaich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu 'm feudadh iad beantuinn a mhàin ri iomall 'eudaich; agus a mheud is a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

1 *Fhuair na Phàirisich coire do na deisciobluibh do bhrìgh gu 'n d' ith iad le làmhaibh salach:* 6 *air an làimh eile fhuair Crìosd cron dhoibh-san do brìgh gu 'n do bhris iad àitheanta Dhé le teagasg agus gnàthachadh dhaoine.* 14 *Cha salaich biadh an duine.* 24 *Leighis Crìosd nighean aig an robh spiorad neòghlan,* 31 *agus duine a bha bodhar.*

AGUS chruinnicheadh na Phàirisich d' a ionnsuidh, agus dream àraidh do na sgrìobhaichibh a thàinig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cuid d' a dheisciobluibh ag itheadh arain le làmhaibh salach, (sin r' a ràdh neo-ionnlaidte,) fhuair iad cron *doibh*.

3 Oir cha 'n ith na Phàirisich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmhan gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seanairean.

4 Agus *air dhoibh teachd* o 'n

mhargadh, mur tum[1] siad iad,
cha'n ith iad. Agus a ta mòran
do nithibh eile a ghabh iad orra
a choimhead, *mar a ta* nigheadh
chupan, agus phoitean, agus
shoithiche umha[2], agus leabaich-
ean[3].
5 An sin dh'fheòraich na Phàir-
isich agus na sgrìobhaichean
dheth, C' ar son nach 'eil do
dheisciobuil ag imeachd a réir
beul-aithris nan seanairean, ach
a ta iad ag itheadh arain le làmh-
aibh neo-ionnlaidte?
6 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Is maith a rinn
Esaias fàidheadaireachd mu bhur
timchioll-sa, a chealgairean, a
réir mar a ta e sgrìobhta, A
ta am pobull so toirt urraim[4]
dhomhsa le 'm bilibh, ach a ta an
cridhe fada uam.
7 Ach is ann gu dìomhanach
a ta iad a' toirt aoraidh dhomh-
sa, a' teagasg àitheanta dhaoine
mar theagasg.
8 Oir air dhuibh àithne Dhé
a thréigsinn, a ta sibh a' cumail
òrduchaidh dhaoine, *mar a ta*
nigheadh phoitean agus chupan:
agus mòran eile d' an leithidibh
sin a ta sibh a' dèanamh.
9 Agus thubhairt e riu, Is
maith a ta sibh a' cur air cùl
àithne Dhé, chum gu 'n coimhid
sibh bhur òrduchadh féin.
10 Oir thubhairt Maois, Thoir
urram do t' athair, agus do d'
mhàthair: agus, Ge b' e neach a
mhallaicheas athair no màthair,
cuirear gu cinnteach gu bàs e.
11 Ach their sibhse, Ma their
neach r' a athair no r' a mhàth-
air, Biodh e 'n Chorban, sin r' a
ràdh, 'na thiodlac *do 'n teampull*,
ge b' e ni leis am faigheadh tu
tairbhe uamsa;
12 Nach leig sibh dha á sin
suas ni sam bith a dhèanamh air
son 'athar, no a mhàthar;
13 A' cur focail Dé an neò-
bhrigh le bhur beul-aithris féin,
a dh'aithris sibh: agus mòran
d' an leithidibh sin do nithibh a
ta sibh a' dèanamh.
14 Agus 'nuair a ghairm e an
sluagh uile d' a ionnsuidh, thu-
bhairt e riu, Eisdibh riumsa uile,
agus tuigibh:
15 Cha 'n 'eil ni sam bith o 'n
taobh a muigh do 'n duine, a
théid a steach ann, d' am bheil e
'n comas a shalachadh; ach na
nithe tha teachd a mach as, is
iad sin a ta salachadh an duine.
16 Ge b' e aig am bheil cluasa
chum éisdeachd, éisdeadh e.
17 Agus an uair a chaidh e
steach do 'n tigh o 'n t-sluagh,
chuir a dheisciobuil ceisd air mu
thimchioll a' chosamhlachd.
18 Agus thubhairt e riu, Am
bheil sibhse mar so fathast gun
tuigse? Nach 'eil fhios agaibh,
ge b' e ni air bith a théid a steach
san duine o 'n leth a muigh,
nach 'eil e 'n comas da esan a
shalachadh?
19 Do bhrìgh nach téid e
steach d' a chridhe, ach do 'n
bhroinn, agus théid e mach do 'n
t-slochd shalchair, a' glanadh
gach uile bhìdh.
20 Agus thubhairt e, Is e an
ni a thig a mach as an duine, a
shalaicheas an duine.

---

[1] *ionnlaid.* [2] *prais.* [3] *àiteacha-suidhe.* [4] *onoir.*

21 Oir is ann o 'n taobh a stigh, á cridhe dhaoine, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, strìopachas, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidheachd, mealltaireachd, macnus[1], droch shùil, toibheum, uabhar, amaideachd :

23 A ta na h-uile so uile a' teachd a mach o 'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoin : agus an uair a chaidh e steach do thigh, cha b' àill leis fios a bhi aig neach sam bith *air ;* gidheadh cha 'n fheudadh e bhi 'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag, anns an robh spiorad neòghlan, agus thàinig i agus thuit i aig a chosaibh :

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, Ban-shiropheniseach a thaobh cinnich ;) agus ghuidh i air gu 'n tilgeadh e an deamhan a mach as a nighinn.

27 Agus thubhairt Iosa rithe, Fulaing do 'n chloinn air tùs a bhi air an sàsuchadh : oir cha 'n 'eil e iomchuidh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus thubhairt i ris, Is fior sin, a Thighearn : gidheadh ithidh na coin fo 'n bhòrd do sbruileach na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air son na cainnte so féin, imich romhad ; a ta an deamhan air dol a mach á d' nighinn.

[1] *amaisceachd.* [2] *sheil.*

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tighe, fhuair i an deamhan air dol a mach, agus a nighean air a cur 'na luidhe air an leabaidh.

31 Agus a rìs 'nuair a dh'imich e o chrìochaibh Thiruis agus Shidoin, thàinig e gu muir Ghalile, troimh mheadhon chrìoch Dhecapolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bodhar, aig an robh stad-uich 'na chainnt : agus ghuidh iad air gu 'n cuireadh e a làmh air.

33 Agus thug e a leth o 'n t-sluagh e, agus chuir e a mheoir 'na chluasaibh, agus shil[2] e, agus bhean e r' a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna, agus thubhairt e ris, Ephphata, is e sin r' a ràdh, Bì fosgailte.

35 Agus air ball dh'fhosgladh a chluasan, agus dh'fhuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair e gu ceart.

36 Agus dh'àithn e dhoibh gun iad a dh'innseadh sin do neach air bith : ach mar is mò a thoirmisg esan doibh, bu mhòid gu ro mhòr a chuir iadsan *an gnìomh* am follais[3] ;

37 Agus bha iad gu ro mhòr air an lìonadh le h-iongantas, ag ràdh, Rinn e na h-uile nithe gu maith : tha e araon a' tabhairt air na bodhair gu 'n cluinn iad, agus air na bailbh gu 'n labhair iad.

CAIB. VIII.

1 *Bheathaich Crìosd an sluagh gu mìorbhuileach.* 11 *Dhiùlt e comhar' a thoirt do na Phàirisich :* 14 *Dh'iarr e air a dheisciobuil bhi air am faicill an aghaidh taois ghoirt*

[3] *os àird.*

nam Phàiriseach agus Heroid: 22 Thug e
a radharc do dhuine dall: 27 Dh' innis e
d' a dheisciobluibh gu 'n robh e gu bàs fhaot-
ainn, agus gu éirigh a rìs o na marbhaibh.

ANNS na làithibh sin air do
shluagh ro mhòr a bhi *ann*,
agus gun ni air bith aca r 'a ith-
eadh, ghairm Iosa a dheisciobuil
d' a ionnsuidh, agus thubhairt e
riu,
2 A ta truas mòr agam do' n t-
sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan
iad a nis trì làithean maille rium,
agus nach 'eil ni air bith aca r' a
itheadh;
3 Agus ma leigeas mi d'an
tighibh féin 'nan trasg[1] iad, fann-
uichidh iad air an t-slighe: oir
thàinig cuid aca am fad.
4 Agus fhreagair a dheisciob-
uil e, Cia as a dh'fheudas neach
iad so a shàsuchadh le h-aran an
so san fhàsach?
5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh,
Cia lìon builinn a ta agaibh?
Agus thubhairt iadsan, Seachd.
6 Agus thug e òrdugh do 'n t-
sluagh suidhe sìos air an làr:
agus ghlac e na seachd builinn-
ean, agus air toirt buidheachais,
bhris e, agus thug e *iad* d' a
dheisciobluibh, chum gu 'n cuir-
eadh iad 'nan làthair *iad*: agus
chuir iad sìos an làthair an t-
sluaigh *iad*.
7 Agus bha aca beagan a dh'-
iasgaibh beaga: agus bheann-
aich e *iad*, agus dh'àithn e an cur
sìos 'nan làthair mar an ceudna.
8 Agus dh'ith iad, agus shàs-
uicheadh iad: agus thog iad *làn*
sheachd bascaidean do 'n bhiadh
bhriste, a bha dh'fhuigeall[2] aca.
9 Agus bha iadsan a dh'ith mu
thimchioll cheithir mìle; agus
leig e air falbh iad.
10 Agus air ball chaidh e steach
an luing maille r' a dheisciob-
luibh, agus thàinig e gu crìoch-
aibh Dhalmanuta.
11 Agus thàinig na Phàirisich
a mach; agus thòisich iad ri
ceisdean a chur air, ag iarraidh
comhara uaith o nèamh, 'ga
dhearbhadh.
12 Agus air dèanamh osna
dhasan 'na spiorad, thubhairt e,
C' ar son a ta an ginealach so ag
iarraidh comhara? gu deimh-
in a ta mise ag ràdh ribh nach
toirear comhara do 'n ghinealach
so.
13 Agus dh'fhàg e iad, agus
air dha dol a steach do 'n luing a
rìs, chaidh e do 'n taobh eile.
14 Agus dhìchuimhnich *na*
deisciobuil aran a thoirt leo; agus
cha robh aca ach aon bhuilinn[3]
maille riu san luing.
15 Agus dh'àithn e dhoibh, ag
ràdh, Thugaibh an aire, bithibh
air bhur faicill an aghaidh taois
ghoirt nam Phàiriseach, agus
taois ghoirt Heroid.
16 Agus bha iadsan a' reuson-
achadh 'nam measg féin, ag ràdh,
Is ann air son nach 'eil aran
againn *a ta e*.
17 Agus air aithneachadh *sin*
do Iosa, thubhairt e riu, C' ar
son a ta sibh a' reusonachadh do
bhrìgh nach 'eil aran agaibh?
Nach 'eil fhios agaibh fathast,
agus nach 'eil sibh a' tuigsinn?
am bheil bhur cridhe fathast air
a chruadhachadh?

[1] *trosg.* [2] *dh'fhuighleach.* [3] *aran.*

18 Air dhuibh sùilean a bhi
agaibh, nach faic sibh? agus air
dhuibh cluasan a bhi agaibh,
nach cluinn sibh? agus nach 'eil
sibh a' cuimhneachadh?
19 An uair a bhris mi na cùig
builinnean am measg nan cùig
mìle, cia lìon cliabh làn do
bhiadh briste a thog sibh?
Thubhairt iadsan ris, A dhà
dheug.
20 Agus an uair *a bhris mi* na
seachd am measg nan ceithir
mìle, cia lìon bascaid làn do
bhiadh briste a thog sibh? Agus
thubhairt iadsan, Seachd.
21 Agus thubhairt e riu, Cionn-
us nach 'eil sibh a' tuigsinn?
22 Agus thàinig e gu Betsaida;
agus thug iad d'a ionnsuidh
duine dall, agus ghuidh iad air
gu'm beanadh e ris.
23 Agus rug e air làimh an
doil agus threòraich e mach as
a' bhaile e; agus air dha a shil-
eadh a chur air a shùilibh, agus
a làmhan a chur air, dh'fheòr-
aich e dheth an robh e faicinn
ni air bith.
24 Agus dh'amhairc esan suas,
agus thubhairt e, A ta mi faic-
inn dhaoine mar chraobhan ag
imeachd.
25 'Na dhéigh sin, chuir e a
làmhan a rìs air a shùilibh, agus
thug e air amharc suas: agus
dh'aisigeadh *a radharc dha*, agus
chunnaic e gach uile dhuine gu
soilleir.
26 Agus chuir e dh'ionnsuidh
a thighe féin e, ag ràdh, Na
rach a steach do'n bhaile, agus
na innis do neach air bith anns
a bhaile *e*.

27 Agus chaidh Iosa agus a
dheisciobuil a mach gu bailtibh
Chesarea Philipi: agus air an
t-slighe chuir e ceisd air a dheis-
ciobluibh, ag ràdh riu, Cò a tha
daoine ag ràdh is mise?
28 Agus fhreagair iadsan, Eoin
Baiste; agus cuid eile, Elias; agus
cuid eile, Aon do na fàidhibh.
29 Agus thubhairt esan riu,
Ach cò a tha sibhse ag ràdh is
mi? Fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Is tu Crìosd.
30 Agus thug e sparradh
dhoibh gun iad a dh'innseadh so
uime do neach sam bith.
31 Agus thòisich e r'an teag-
asg, gur éigin do Mhac an duine
mòran do nithibh fhulang, agus
a bhi air a dhiùltadh leis na
seanairibh, agus na h-àrd-shag-
artaibh, agus na sgrìobhaichibh,
agus a bhi air a chur gu bàs,
agus éirigh a rìs an déigh thrì
làithean.
32 Agus labhair e a' chainnt
so gu follaiseach. Agus rug
Peadar air, agus thòisich e r'a
chronuchadh.
33 Ach air dhasan tionndadh
mu 'n cuairt, agus amharc air
a dheisciobluibh, chronuich e
Peadar, ag ràdh, Imich air mo
chùlaobh, a Shàtain: oir cha 'n
'eil spéis agad do nithibh Dhé [1]
ach do nithibh dhaoine.
34 Agus air gairm an t-sluaigh,
agus a dheisciobul d'a ionnsuidh,
thubhairt e riu, Ge b'e neach
leis an àill teachd a' m' dhéigh-
sa, àicheadhadh se e féin, agus
togadh e a chrann-céusaidh, agus
leanadh e mise.

[1] *cha 'n 'eil d' aire air nithibh Dhé.*

35 Oir ge b'e neach leis an
àill 'anam féin a choimhead,
caillidh se e; ach ge b'e neach
a chailleas 'anam air mo shon-sa,
agus *air son* an t-soisgeil, coimh-
ididh esan e.
36 Oir ciod e an tairbhe do
dhuine, ge do chosnadh e an
saoghal gu h-iomlan, agus 'anam
a chall?
37 No ciod a bheir duine an
éiric 'anama?
38 Oir ge b' e neach a ghabhas
nàire dhìomsa, agus do m'fhoc-
laibh, anns a' ghinealach adh-
altrannach agus olc so, dheth-
san gabhaidh Mac an duine
nàire, 'nuair a thig e an glòir
'Athar, maille ris na h-ainglibh
naomha.

CAIB. IX.

1 *Dh'atharraicheadh cruth Iosa.* 11 *Theagaisg e a dheiscioibuil mu thimchioll teachd Eliais:* 14 *Thilg e mach Spiorad balbh agus bodhar:* 30 *Roimh-innis e a bhàs agus 'aiseirigh.* 33 *Chomhairlich e d' dheisciobluibh a bhi iriosal.*

AGUS thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, gu bheil cuid dhiubhsan a
ta 'nan seasamh an so, nach
blais bàs, gus am faic iad rìogh-
achd Dhé a' teachd le cumhachd.
2 Agus an ceann shè làithean,
thug Iosa Peadar, agus Seumas,
agus Eoin leis, agus threòruich
e iad leo féin air leth gu beinn
àird: agus dh' atharraicheadh a
chruth 'nam fianuis.
3 Agus rinneadh 'eudach deal-
rach, ro gheal mar an *sneachdadh;*
air mhodh nach robh e'n comas
do ghlanadair eudaich sam bith
air talamh a ghealachadh.
4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh
Elias maille ri Maois: agus bha
iad a' còmhradh ri Iosa.
5 Agus fhreagair Peadar, agus
thubhairt e ri Iosa, A mhaigh-
stir is maith dhuinne bhi an so:
air an aobhar sin dèanamaid trì
pàilliuna[1]; aon duitse, agus aon
do Mhaois, agus aon do Elias.
6 Oir cha robh fhios aige
ciod a theireadh e: oir bha iad
fuidh eagal ro mhòr.
7 Agus thàinig neul a chuir
sgàile orra, agus thàinig guth as
an neul, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach-sa, éisdibh ris.
8 Agus air ball, an uair a dh'-
amhairc iad mu 'n timchioll,
cha'n fhac iad neach air bith á
sin suas, ach Iosa'na aonar maille
riu.
9 Agus ag teachd dhoibh a
nuas o 'n bheinn, dh'àithn e
dhoibh gun na nithe a chunnaic
iad innseadh do neach sam bith,
gus an éireadh Mac an duine a
rìs o na marbhaibh.
10 Agus ghléidh iad a' chainnt
so aca féin, a' fiosrachadh d'a
chéile ciod bu chiall do 'n aiseir-
igh o na marbhaibh.
11 Agus dh'fheòraich iad deth,
ag ràdh, C' ar son a ta na sgrìobh-
aichean ag ràdh, gur éigin Elias
a theachd air tùs?
12 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Thig Elias gu
deimhin air tùs, agus aisigidh e
na h-uile nithe, agus mar a ta e
sgrìobhta mu Mhac an duine, gu
bheil e gu mòran do nithibh
fhulang, agus a bhi air a chur
an dìmeas.
13 Ach a ta mi ag ràdh ribh,

[1] *bothain.*

gu bheil Elias da rìreadh air
teachd, agus rinn iad ris gach ni
a thogair iad, a réir mar a ta e
sgrìobhta uime.
14 Agus 'nuair thàinig e chum
a dheisciobul, chunnaic e sluagh
mòr mu 'n timchioll, agus na
sgrìobhaichean a' deasboireachd
riu.
15 Agus air ball bha 'n sluagh
uile, 'nuair a chunnaic iad e, fo
uamhas mòr, agus air dhoibh
ruith d'a ionnsuidh, chuir iad
fàilte air.
16 Agus dh'fhiosraich e do
na sgrìobhaichibh, Ciod e mu 'm
bheil sibh a' deasboireachd riu?
17 Agus air freagairt do neach
do'n t-sluagh, thubhairt e, A
mhaighstir, thug mi mo mhac
a d' ionnsuidh, anns am bheil
spiorad balbh :
18 Agus ge b' e ionad sam bith
an glac se e, a ta e 'ga tharruing
as a chéile ; agus a ta e cur
cobhair *as a bheul*, agus a'
gìosgarnaich le 'fhiaclaibh, agus
a ta e a' seargadh as : agus thu-
bhairt mi ri d' dheisciobluibh,
iad g' a chur a mach, agus cha
b'urrainn iad.
19 Ach fhreagair esan, agus
thubhairt e ris, O chinnich gun
chreidimh, cia fhad a bhitheas
mi maille ribh ? cia fhad a dh'-
fhuilgeas mi sibh ? thugaibh e a
m' ionnsuidh.
20 Agus thug iad d'a ionn-
suidh e : agus an uair a chunn-
aic se e, reub an spiorad air ball
e ; agus thuit e air an talamh,
agus *bha e* 'ga aoirneagan [1] féin,
agus a' cur cobhair *as a bheul*.

[1] *aoineagan, aornairt.*

21 Agus dh'fhiosraich e d' a
athair, Cia fhad an aimsir o
thàinig so air ? agus thubhairt
e, O bha e 'na leanabh.
22 Agus gu minic thilg e san
teine e, agus anns an uisge,
chum gu milleadh se e : ach ma
ta thusa comasach air ni sam
bith a dhèanamh, gabh truas
dinn, agus cuidich leinn.
23 Ach thubhairt Iosa ris,
Ma 's urrainn thusa creidsinn,
a ta gach aon ni comasach do 'n
neach a chreideas.
24 Agus ghlaodh athair an
leinibh a mach air ball, agus
thubhairt e le deuraibh, A ta mi
creidsinn, a Thighearn ; cuidich
thusa le mo mhì-chreidimh.
25 Agus an uair a chunnaic
Iosa an sluagh a' ruith cuid-
eachd, chronuich e an spiorad
neòghlan, ag ràdh ris, A spior-
aid bhailbh agus bhodhair, a ta
mi 'g òrduchadh dhuit, Thig a
mach as, agus na rach [2] a steach
ann ni 's mò.
26 Agus ghlaodh *an spiorad*,
agus reub e gu ro chràiteach e,
agus chaidh e mach as : agus
bha e 'n riochd mairbh, ionnus
gu'n dubhairt mòran, Tha e
marbh.
27 Ach air do Iosa a ghlacadh
air làimh, thog e suas e, agus
dh'éirich e.
28 Agus an uair a chaidh e
steach do'n tigh, dh'fhiosraich
a dheisciobuil deth an uaignidh-
eas, C' ar son nach b' urrainn
sinne a thilgeadh mach ?
29 Agus thubhairt esan riu,
Cha 'n 'eil e comasach gu 'n téid

[2] *teirig, gabh.*

a' ghnè so mach le ni air bith,
ach le h-ùrnuigh agus trasgadh.
30 Agus dh'imich iad as a sin,
agus chaidh iad troimh Ghalile;
agus cha b'àill leis fhios *so* bhi
aig aon neach.
31 Oir theagaisg e a dheis-
ciobuil féin, agus thubhairt e
riu, A ta Mac an duine air a
thabhairt thairis do làmhaibh
dhaoine, agus cuiridh iad gu bàs
e; agus an déigh a chur gu bàs,
éiridh e a rìs an treas là.
32 Ach cha do thuig iad a'
chainnt so, agus bha eagal orra
fheòraich dheth.
33 Agus thàinig e gu Caper-
naum; agus air dha bhi san tigh,
dh'fhiosraich e dhiubh, Ciod e
mu'n robh sibh a' deasboireachd
eadairibh féin, air an t-slighe?
34 Ach dh'fhan iadsan 'nan
tosd: oir air an t-slighe bha iad
a' reusonachadh eatorra féin, cò
aca bu mhò *a bhiodh.*
35 Agus air suidhe dha, ghairm
e'n dà fhear dheug *d' a ionnsuidh,*
agus thubhairt e riu, Ge b'e
neach leis am miann a bhi air
thoiseach, bithidh esan air dheir-
eadh air chàch uile, agus 'na
sheirbhiseach do na h-uile.
36 Agus ghabh e leanabh, agus
chuir e 'nam meadhon e: agus
an uair a thog e suas 'na uchd
e, thubhairt e riu,
37 Ge b'e neach a ghabhas ri
h-aon d'an leithidibh so do lean-
abaibh a' m' ainm-sa, a ta e a'
gabhail riumsa; agus ge b' e
neach a ghabhas riumsa, cha
mhise ris am bheil e a' gabhail,
ach an Tì a chuir uaith mi.

38 Agus fhreagair Eoin e, ag
ràdh, A mhaighstir, chunnaic
sinne neach nach 'eil 'gar leant-
uinn[1] a' tilgeadh a mach dheamh-
an a d' ainm-sa; agus bhac[2] sinn
e, a chionn nach 'eil e 'gar
leantuinn féin.
39 Ach thubhairt Iosa, Na
bacaibh e: oir cha'n 'eil neach
sam bith a nì mìorbhuil a' m'
ainm-sa, d'am bheil e 'n comas
olc a labhairt gu h-ealamh
umam.
40 Oir ge b'e neach nach 'eil
'nar n-aghaidh, a ta e leinn[3].
41 Oir ge b'e neach a bheir cup-
an uisge dhuibh-sa r'a òl a' m'
ainm-sa, a chionn gur le Crìosd
sibh, gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach caill e a dhuais.
42 Agus ge b'e bheir aobhar
oilbheim do aon neach do na
h-aonaibh beaga so, a ta creid-
sinn annam-sa, b' fheàrr dha
gu'm biodh clach-mhuilinn air
a crochadh m' a mhuineal, agus
gu'm biodh e air a thilgeadh
san fhairge.
43 Agus ma bheir do làmh
aobhar oilbheim dhuit, geàrr
dhìot i: is feàrr dhuit dol a
steach do 'n bheatha air leth-
làimh, na dà làimh a bhi agad,
agus dol gu h-ifrinn, do'n teine
nach mùchar a chaoidh;
44 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an teine
as.
45 Agus ma bheir do chos
aobhar oilbheim dhuit, geàrr
dhìot i: is feàrr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
chois, na dà chois a bhi agad,

[1] *leanmhuinn.* [2] *thoirmisg.*

[3] *'nar n-aghaidh a ta e leibh.*

agus a bhi air do thilgeadh ann
an ifrinn, do 'n teine nach mùch-
ar a chaoidh ;
46 Far nach bàsaich an cnuimh,
agus nach téid an teine as.
47 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad i : is feàrr dhuit dol a
steach do rìoghachd Dhé air aon
sùil, na dà shùil a bhi agad, agus
a bhi air do thilgeadh ann an
teine ifrinn;
48 Far nach bàsaich an cnuimh,
agus nach téid an teine as.
49 Oir saillear gach aon neach
le teine, agus saillear gach aon
ìobairt le salann.
50 Is maith an salann : ach ma
chailleas an salann a shaillt-
eachd, ciod e leis an dèan sibh
deadh-bhlasda e ? Biodh agaibh
salann annaibh féin, agus bith-
ibh sìochail r'a chéile.

CAIB. X.

1 *A ta Crìosd a' deasboireachd ris na Phàiris-
ich mu thimchioll dealachaidh fir agus mnà
pòsda :* 13 *bheannaich e clann a thugadh
d'a ionnsuidh :* 17 *dh'innis e do dhuine
saoibhir cionnus a dh' fhuodas e a' bheatha
shuthain a shealbhachadh.* 32 *Roimh-innis
e a bhàs agus 'àiseirigh.* 46 *Dh' aisig e a
radharc do Bhartimeus.*

AGUS air éirigh dha as a sin,
thàinig e gu crìochaibh
Iudea troimh *an dùthaich a ta* air
an taobh thall do Iordan : agus
thàinig slòigh d'a ionnsuidh a
rìs ; agus mar bu ghnàth leis,
theagaisg e iad a rìs.
2 Agus thàinig na Phàiris-
ich d'a ionnsuidh, agus dh'fhios-
raich iad deth, Am bheil e cead-
uichte do dhuine a bhean a chur
air falbh ? 'ga dhearbhadh.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Ciod a dh'àithn
Maois dhuibh ?
4 Agus thubhairt iadsan, Thug
Maois cead duinn litir-dhealaich
a sgrìobhadh, agus a cur air falbh.
5 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Air son cruais
bhur cridhe, sgrìobh e an àithne
so dhuibh.
6 Gidheadh o thoiseach na
cruitheachd, rinn Dia iad fear
agus bean.
7 Air an aobhar so, fàgaidh
duine 'athair agus a mhàthair,
agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi-
phòsda :
8 Agus bithidh iad araon 'nan
aon fheoil : ionnus nach dithis
iad o sin suas, ach aon fheoil.
9 Air an aobhar sin an ni a
chuir Dia cuideachd, na cuir-
eadh duine o chéile.
10 Agus anns an tigh dh'-
fheòraich a dheisciobuil deth a
rìs mu thimchioll an ni cheudna.
11 Agus thubhairt e riu, Ge
b'e neach a chuireas air falbh a
bhean féin, agus a phòsas *bean*
eile, a ta e a' dèanamh adhalt-
rannais 'na h-aghaidh.
12 Agus ma chuireas bean air
falbh a fear féin, agus ma bhith-
eas i air a pòsadh ri fear eile, a
ta i a' dèanamh adhaltrannais.
13 Agus thug iad leanabana d'a
ionnsuidh, chum gu 'm beanadh
e riu ; agus chronuich a dheis-
ciobuil a'mhuinntir a thug leo iad.
14 Ach an uair a chunnaic
Iosa *sin*, bha e ro dhiombach,
agus thubhairt e riu, Leigibh do
na leanabanaibh teachd a 'm'
ionnsuidh; agus na bacaibh iad :
oir is ann d'an leithidibh a ta
rìoghachd Dhé.

15 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e neach nach gabh rìoghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e gu bràth a steach innte.

16 Agus ghlac e 'na uchd iad, agus chuir e a làmhan orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an uair a chaidh e mach air an t-slighe, thàinig neach 'na ruith, agus leig se e féin air a ghlùinibh dha, agus dh'fheòraich[1] e dheth, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu'n sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

18 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas[2] tu maith dhìomsa? cha 'n 'eil neach sam bith maith, ach a h-aon, *is e sin* Dia.

19 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dèan adhaltrannas, Na dèan mortadh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Na dèan eucoir[3], Thoir urram do t' athair agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris, A mhaighstir, choimhid mi iad so uile o m' òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghràdhaich se e, agus thubhairt e ris, A ta aon ni dh'uireasbhuidh ort: imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nèamh; agus thig, tog an crann-céusaidh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios air-san air son nam briathra sin, agus dh'fhalbh e gu tuirseach; oir bha mòran saoibhreis aige.

23 Agus air amharc do Iosa mu'n cuairt, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cia deacair[4] do'n mhuinntir sin aig am bheil mòrshaoibhreas dol a steach do rìoghachd Dhé!

24 Agus bha mòr-uamhas air na deisciobluibh air son a bhriathra. Ach fhreagair Iosa a rìs, agus thubhairt e riu, A chlann, cia deacair dhoibh-san a chuireas an doigh ann an saoibhreas, dol a steach do rìoghachd Dhé!

25 Is usadh do chàmhal dol troimh chrò na snàthaid, na do dhuine saoibhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

26 Ach bha uamhas orra-san thar tomhas, ag ràdh eatorra féin, Cò ma seadh a dh'fheudas a bhi air a shaoradh?

27 Agus air do Iosa amharc orra, thubhairt e, Do dhaoinibh a ta so eu-comasach, ach cha *'n 'eil e* do Dhia: oir do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

28 Agus thòisich Peadar air a ràdh ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil neach sam bith a dh'fhàg tigh, no bràithre, no peathraiche, no athair, no màthair, no beanphòsda, no clann, no fearann, air mo shonsa agus air son an t-soisgeil,

30 Nach faigh a cheud uiread san aimsir so féin, tighean, agus bràithrean, agus peathraichean, agus màthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geur-

[1] *dh'fhiosraich.* [2] *ghairmeas.* [3] *mealltaireachd.* [4] *doilich.*

leanmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, *a bhitheas* air thùs.

32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Ierusalem: agus bha Iosa ag imeachd rompa; agus ghlac uamhas iad, agus ag dhoibh *esan* a leantuinn, bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a rìs, agus thòisich e air na nithe bha gu tachairt da innseadh dhoibh,

33 *Ag ràdh,* Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-àrd-shagartaibh[1], agus do na sgrìobhaichibh: agus dìtidh iad chum bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;

34 Agus nì iad fanoid air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaid air, agus cuiridh iad gu bàs e: agus air an treas là éiridh e a rìs.

35 Agus thàinig d'a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu'n dèan thu dhuinne ge b'e ni a dh'iarras sinn.

36 Agus thubhairt esan riu, Ciod is àill leibh mise a dhèanamh dhuibh?

37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheamaid, a h-aon air do làimh dheis, agus am fear eile air do làimh chlì, ann do ghlòir.

38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh: am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise? agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise?

39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Olaidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise:

40 Ach suidhe air mo làimh dheis, agus air mo làimh chlì, cha leamsa sin r'a thabhairt, ach dhoibh-san d'an d'ulluicheadh e.

41 Agus air cluinntinn *so* do'n deichnear, thòisich iad air mòrchorruich a ghabhail ri Seumas agus Eoin.

42 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil acasan a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd-thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoinibh mòra làn ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar sin 'nur measg-sa: ach ge b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh:

44 Agus ge b'e neach agaibh le'n aill toiseach a bhi aige bithidh e 'na sheirbhiseach do na h-uile.

45 Oir cha d'thàinig eadhon Mac an duine chum gu'n dèantadh frithealadh dha, ach a dhèanamh frithealaidh, agus a thoirt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

46 Agus thàinig iad gu Iericho: agus air imeachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach á Iericho, bha Bartimeus an dall, mac

[1] *prìomh shagartaibh.*

Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e gu'm b' e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaodhaich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum gu 'm biodh e 'na thosd: ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, a Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'-àithn e esan a ghairm *d'a ionnsuidh:* agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich; tha e ga d' ghairm.

50 Agus air dhasan 'fhalluinn[1] a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thàinig e gu Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill leat mise a dhèanamh dhuit? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

1 *Mharcaich Iosa gu buadhach do Ierusalem;* 12 *mhalluich e a' chraobh air an robh duilleach gun mheas;* 15 *ghlan e an teampull;* 20 *dh'earalaich e a dheisciobuil chum iad a bhi seasmhach sa' chreidimh, &c.*

AGUS an uair a thàinig iad am fagus do Ierusalem, gu Betphage agus Betani, aig sliabh nan crann-oladh, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh,

2 Agus thubhairt e riu, Rachaibh do 'n bhaile ud thall fa bhur comhair; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh e, agus thugaihb leibh *e.*

3 Agus ma their neach air bith ruibh, C'ar son a ta sibh a' dèanamh so? abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e 'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailte a muigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh'-fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubhsan, a bha 'nan seasamh an sin, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'àithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad am falluinnean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluinnean féin air an t-slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha 'g imeachd roimhe, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag ràdh, Hosanna, is beannaichte an Tì a ta teachd ann an ainm an Tighearn.

10 Is beannaichte rìoghachd ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd (ann an ainm an Tighearna;) Hosanna anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Ierusalem, agus do 'n teampull; agus an uair a dh'amhairc e air gach ni mu'n cuairt, agus

[1] *eudach-uachdair.*

a bha 'm feasgar a nis air teachd,
chaidh e mach gu Betani maille
ris an dà fhear dheug.
12 Agus air an là màireach,
'nuair a chaidh iad a mach á
Betani, dh'fhàs e ocrach.
13 Agus air faicinn craoibh-
fhìge fada uaith, air an robh
duilleach, thàinig e, dh'fheuch-
ainn am faigheadh e ni sam
bith oirre: agus air dha teachd
d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e
ni sam bith ach duilleach; oir
cha robh àm *tionail* nam fìge
fathast ann.
14 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, Nar itheadh
neach sam bith toradh dhìotsa
o so suas a chaoidh. Agus chual
a dheisciobuil *e*.
15 Agus thàinig iad gu Ieru-
salem: agus chaidh Iosa a steach
do'n teampull, agus thòisich e
air an dream a bha reiceadh
agus a' ceannach san teampull a
chur a mach, agus thilg e thairis
bùird luchd malairt an airgid,
agus caithriche na muinntir a
bha reiceadh choluman:
16 Agus cha 'n fhuilgeadh e
gu'n giùlaineadh[1] neach sam bith
soitheach troimh an teampull.
17 Agus theagaisg e, ag ràdh
riu, Nach 'eil e sgrìobhta, Goir-
ear tigh ùrnuigh do m' thigh-sa
do[2] na h-uile chinnich? Ach
rinn sibhse 'na gharaidh luchd-
reubainn e.
18 Agus chuala na sgrìobh-
aichean agus na h-àrd-shagairt[3]
so, agus dh'iarr iad cionnus a
dh'fheudadh iad esan a mhill-
eadh: oir bha 'eagal-san orra, do
bhrìgh gu'n robh an sluagh uile
fo iongantas mòr r'a theagasg.
19 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, chaidh e
mach as a' bhaile.[4]
20 Agus air mhaduinn, ag
gabhail seachad dhoibh, chunn-
aic iad an crann-fìge air crìon-
adh o fhreumhaibh.
21 Agus air cuimhneachadh
do Pheadar, thubhairt e ris, A
mhaighstir, feuch, a ta a'
chraobh-fhìge, a mhalluich thu,
air crìonadh.
22 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Biodh creidimh
Dhé agaibh.
23 Oir gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, ge b' e neach a
their ris a' bheinn so, Togar
thu, agus tilgear san fhairge
thu, agus nach bì fo amharus
'na chridhe, ach a chreideas gu'n
tachair na nithe a their e, thig
gach ni a their e gu crìch dha.
24 Air an aobhar sin tha mi
ag ràdh ribh, Ge b' e nithe air
bith a dh'iarras sibh ann an
ùrnuigh, creidibh gu'm faigh
sibh, agus gheibh sibh.
25 Agus an uair a sheasas
sibh a' dèanamh ùrnuigh, maith-
ibh, ma ta ni air bith agaibh an
aghaidh aoin duine; chum gu
maith bhur n-Athair a ta air
nèamh bhur peacanna féin
duibhse.
26 Ach mur maith sibhse, cha
mhò a mhaitheas bhur n-Athair
a ta air nèamh bhur peacanna
féin duibhse.
27 Agus thàinig iad a rìs gu
Ierusalem: agus air dhasan bhi

[1] *iomchaireadh.* [2] *leis.*

[3] *prìomh-shagairt.* [4] *a' chaithir.*

a' spaisdeireachd[1] anns an teampull, thàinig d' a ionnsuidh na h-àrd-shagairt,[2] agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean.

28 Agus thubhairt iad ris, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' dèanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dhèanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibh-sa ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi dèanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C' ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh; bha eagal an t-sluaigh orra: oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b' fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi dèanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

1 *Ann an cosamhlachd an fhìonlios a shuidh-*
icheadh air tuath mhì-thaingeil, dh'innis
Crìosd roimh-làimh diùltadh nan Iudhach,
agus gairm nan Cinneach. 13 *Sheachainn*
e an rib' a chuir na Phàirisich, agus na
Herodianaich roimhe mu thimchioll ìocadh
cìse do Cheasar: 18 *nochd e mearachd nan*
Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam
marbh. 41 *Mhol e a' bhantrach bhochd.*

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine *àraidh* fionlios, agus chuir e gàradh mu'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh *nam fion-dhearc*, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'm faigheadh e do thoradh an fhìonlios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuail iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-eas-urram.

5 Agus a rìs chuir e neach eile *d'an ionnsuidh;* agus esan mharbh iad: agus mòran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin, air dha aon Mhac a bhi aige, a b' ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheoidh d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e.

9 Ciod e uime sin a nì Tigh-

[1] sràideis.

[2] prìomh-shagairt.

earn an fhìon-lios? Thig e
agus sgriosaidh e 'n tuath sin,
agus bheir e am fìon-lios do
dhaoinibh eile.
10 Nach do leugh sibh an
sgriobtuir so? A' chlach a
dhiùlt na clachairean, rinneadh
ceann na h-oisinn d' i.
11 Rinneadh so leis an Tigh-
earn, agus is iongantach e 'nar
sùilibh-ne.
12 Agus dh'iarr iad breith
air, ach bha eagal an t-sluaigh
orra; oir thuig iad gu 'm b'ann
'nan aghaidh féin a labhair e an
cosamhlachd: agus air fhàgail
doibh, dh'imich iad rompa.
13 Agus chuir iad d'a ionn-
suidh dream àraidh do na Phàir-
isich, agus do luchd-leanmhuinn
Heroid, chum gu'n glacadh iad
e 'na chainnt.
14 Agus air dhoibh-san teachd,
thubhairt iad ris, A mhaighstir,
a ta fhios againn gu bheil thusa
firinneach, agus nach 'eil suim
agad do neach air bith: oir
cha'n 'eil thu ag amharc air
gnùis dhaoine, ach a' teagasg
slighe Dhé ann am firinn. Am
bheil e ceaduichte cìs a thoirt do
Cheasar, no nach 'eil? an tabh-
air, no nach tabhair sinn i?
15 Ach air dhasan an cealg a
thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh ga m' bhuaireadh?
thugaibh peghinn a m' ionn-
suidh, chum gu'm faic mi i?
16 Agus thug iad *d' a ionnsuidh*
i, agus thubhairt e riu, Cò d' an
ìomhaigh so, agus *cò d' am buin*
an sgrìobhadh so? Agus thubh-
airt iadsan ris, Do Cheasar.
17 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Thugaibh do
Cheasar na nithe a 's le Ceasar,
agus do Dhia na nithe a 's le
Dia. Agus ghabh iad iongant-
as ris.
18 An sin thàinig na Sadus-
aich d'a ionnsuidh, a ta 'g ràdh
nach 'eil aiseirigh ann; agus
dh'fheòraich iad deth, ag ràdh,
19 A mhaighstir, sgrìobh Maois
dhuinne, Nam faigheadh bràthair
duine air bith bàs, agus gu'm
fàgadh e bean, agus nach fàgadh
e clann, gu'n gabhadh a bhràthair
a bhean *d'a ionnsuidh*, agus gu'n
togadh e sliochd d' a bhràthair.
20 A nis bha seachdnar bhràith-
rean ann: agus ghabh an ceud
fhear dhiubh bean, agus an uair
a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.
21 Agus ghabh an dara fear i,
agus fhuair esan bàs, agus cha
mhò a dh'fhàg esan sliochd: ag-
us an treas fear mar an ceudna.
22 Agus ghabh an t-seachdnar
i, agus cha d'fhàg iad sliochd:
'nan déigh uile, chaochail a' bhean
mar an ceudna.
23 Anns an aiseirigh uime sin,
an uair a dh'éireas iad, cò dhiubh
d'am bean i? oir bha i aig an
t-seachdnar 'na mnaoi.
24 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Nach 'eil sibh
uime sin ann am mearachd, do
bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air
na sgriobtuiribh, no air cumh-
achd Dhé?
25 Oir an uair a dh'éireas iad
o na marbhaibh, cha phòs iad, ni
mò a bheirear am pòsadh iad;
ach a ta iad mar na h-aingil *a ta*
air nèamh.
26 Ach mu thimchioll nam

marbh, gu 'n éirich iad, nach do leugh sibh ann an leabhar Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a' phreas, ag ràdh, Is mise Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib?

27 Cha 'n e Dia nam marbh e, ach Dia nam beò: tha sibhse uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thàinig neach do na sgrìobhaichibh, agus an uair a chual e iadsan a' deasboireachd r'a chéile, agus a thuig e gu'n do fhreagair e gu maith iad, chuir e ceisd air, Cia i a' cheud àithne do na *h-àitheantaibh* uile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile, Eisd, O Israel, an Tighearn ar Dia-ne, is aon Tighearn e;

30 Agus gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le d' uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d' uile inntinn, agus le d' uile neart: *Is* i so a' cheud àithne:

31 Agus is cosmhuil an dara *àithne* rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin: cha 'n 'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an sgrìobhaiche ris, Is maith, gu firinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu: oir a ta aon Dia ann, agus cha'n 'eil atharrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar e féin, is mò sin na na h-uile làn ìobairte-loisgte, agus thabharta-sa.

34 Agus an uair a chunnaic Iosa gu'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha'n 'eil thu fada o rìoghachd Dhé. Agus cha robh a mhisnich aig neach air bith o sin suas ceisd a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teagasg anns an teampull, Cionnus a tha na sgrìobhaichean ag ràdh gur e Crìosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubairt Daibhidh féin troimh an Spiorad naomh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn-sa, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh;

37 Air an aobhar sin a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth; cionnus ma seadh is e 'mhac e? Agus dh'éisd am mòr-shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagasg, Bithibh air bhur faicill o na sgrìobhaichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte *fhaotainn* air na margaibh,

39 Agus na ceud chaithriche anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig na féillibh:

40 A dh'itheas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a nì ùrnuighean fada: gheibh iad sin an dìteadh[1] a's mò.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhais, thug e fa 'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns

[1] *peanas, damnadh.*

an ionmhas: agus chuir mòran do
dhaoinibh saoibhir mòran ann.
42 Agus air teachd do bhan-
traich bhochd, thilg i dà bhonn
bheag ann, a nì feoirling.
43 Agus air dha a dheisciobuil
a ghairm d' a ionnsuidh, thu-
bhairt e riu, Gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, gu 'n do chuir a'
bhantrach bhochd so tuilleadh
san ionmhas, na iadsan uile a
thilg ann.
44 Oir thilg iadsan uile ann
d' am mòr-phailteas; ach thilg
ise as a gainne na bha aice uile,
eadhon a beathachadh gu h-iom-
lan.

CAIB. XIII.

1 *Dh'innis Crìosd roimh-làimh sgrios an teampuill,* 9 *geur-leanmhuinn air son an t-soisgeil,* 10 *gur éigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach;* 14 *agus gu 'n tig àmhghara mòra air na h-Iudhaich:* 24 *Dòigh a theachd-san chum breitheanais, &c.*

AGUS an uair a bha e dol a
mach as an teampull, thu-
bhairt neach d' a dheisciobluibh
ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a'
ghnè chlach so, agus ciod e a'
ghnè aitreibh so!
2 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Am faic thu an
aitreabh mhòr so? cha 'n fhàg-
ar clach air muin cloiche, nach
sgarar o chéile.
3 Agus 'nuair a shuidh e air
sliabh nan crann-oladh, fa chomh-
air an teampuill, dh'fheòraich
Peadar, agus Seumas, agus Eoin,
agus Aindreas an uaignidheas
deth,
4 Innis duinne c' uin' a bhith-
eas na nithe sin, agus ciod e 'n
comhara 'nuair a bhitheas na
nithe sin gu léir air an coimh-
lionadh.
5 Agus fhreagair Iosa iad, agus
thòisich e air a ràdh, Thugaibh
an aire nach meall aon neach
sibh:
6 Oir thig mòran an am ainm-
sa, ag ràdh, Is mise e: agus
meallaidh iad mòran.
7 Agus an uair a chluinneas
sibh coganna, agus tuairisgeul[1]
choganna, na biodh buaireas
oirbh: oir is éigin *iad so* a
theachd; ach cha *'n 'eil* an deir-
eadh ann fathast.
8 Oir éiridh cinneach an agh-
aidh cinnich, agus rìoghachd an
aghaidh rìoghachd: agus bith-
idh critheanna talmhainn ann an
iomadh àit, agus bithidh gorta
agus trioblaidean ann: is iad sin
toiseach dhòruinnean[2].
9 Ach thugaibh an aire dhuibh
féin: oir bheir iad thairis sibh
do chomhairlibh: agus anns na
sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus
cuirear sibh an làthair uachdar-
an agus rìghrean air mo shon-
sa, mar fhianuis dhoibh-san[3].
10 Agus is éigin air tùs an
soisgeul a bhi air a shearmonach-
adh do na h-uile chinnich.
11 Ach an uair a bheir iad leo
sibh, 'gur tabhairt thairis, na
biodh e na ro-chùram oirbh
ciod e a labhras sibh, agus na
smuainichibh roimh-làimh *air:*
ach ge b 'e ni a bheirear dhuibh
san uair sin féin, abraibh e: oir
cha sibhse ta labhairt, ach an
Spiorad naomh.
12 Agus bheir am bràthair a

[1] *iomraidhean.*

[2] *àmhgharan.* [3] *'nan aghaidh-san.*

bhràthair thairis chum bàis,
agus an t-athair a mhac: agus
éiridh a' chlann suas an agh-
aidh *am* pàranta, agus bheir
iad fa 'near an cur gu bàs.
13 Agus bithidh sibh air bhur
fuathachadh leis na h-uile dhaoin-
ibh air sgàth m' ainme-sa: ach an
tì a bhuanaicheas chum na crìche,
is e so a shaorar.
14 Ach an uair a chì sibh
gràineileachd an léir-sgrios, air
an do labhair Daniel am fàidh,
'na seasamh anns an ionad nach
bu chòir dh'i, (tuigeadh an tì a
leughas,) an sin teicheadh iad-
san, a *ta* ann an *tìr* Iudea, chum
nam beann:
15 Agus na tigeadh esan a ta
air mullach an tighe, a nuas
do 'n tigh, agus na rachadh e
steach, a thoirt ni air bith as a
thigh.
16 Agus an tì a ta sa' mhach-
air, na pilleadh e air ais a thog-
ail 'fhalluinn leis.
17 Ach mo thruaigh iad na
mnài sin a ta torrach, agus iad-
san a ta toirt cìche sna làithibh
sin!
18 Agus guidhibh-sa gun bhur
teicheadh a bhi sa' gheamh-
radh.
19 Oir bithidh àmhghar anns
na làithidh sin, amhuil nach
robh a leithid ann o thoiseach
na cruitheachd a chruthaich
Dia, gus a nis, agus nach mò a
bhitheas.
20 Agus mur giorraicheadh an
Tighearn na làithean ud, cha
rachadh feoil air bith as: ach
air son an t-sluaigh thaghta,
a thagh e féin, ghiorraich e na
làithean ud.
21 Agus an sin ma their neach
air bith ribh, Feuch, a ta Crìosd
an so, no, Feuch, *a ta* e 'n sin,
na creidibh *e*:
22 Oir éiridh Crìosdan bréige,
agus fàidhean bréige, agus nì
iad comharan, agus mìorbhuil-
ean, chum, nam bu chomasach
e, na daoine taghta féin a mheall-
adh.
23 Agus thugaibh-sa an aire:
feuch, roimh-innis mi dhuibh na
h-uile nithe.
24 Ach anns na làithibh sin,
an déigh an àmhghair ud, bith-
idh a' ghrian air a dorchachadh,
agus cha toir a' ghealach a solus
uaipe[1];
25 Agus tuitidh reulta nèimh,
agus bithidh na cumhachdan *a ta*
sna nèamhaibh air an crathadh.
26 Agus an sin chì iad Mac an
duine a' teachd anns na neul-
aibh, maille ri mòr-chumhachd,
agus glòir.
27 Agus an sin cuiridh e 'aingil
a mach, agus cruinnichidh e
r' a chéile a dhaoine taghta féin
o na ceithir gaothaibh, o leth-
iomall na talmhainn gu leth-
iomall nèimh.
28 A nis fòghlumaibh cosamh-
lachd o 'n chraoibh-fhìge: An
uair a bhitheas a geug a nis
maoth, agus a chuireas i mach
a duilleach, a ta fhios agaibh gu
bheil an samhradh am fagus:
29 Agus mar an ceudna sibhse,
an uair a chì sibh na nithe sin
tachairt, biodh fhios agaibh gu

[1] *uaithe.*

bheil e 'm fagus, *eadhon* aig na
dorsaibh.
30 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach téid an ginealach[1] so
thairis, gus an coimhlionar na
nithe sin uile.
31 Théid nèamh agus talamh
seach; ach cha téid m' fhocail-sa
seach a chaoidh.
32 Ach cha'n 'eil fios an là no
na h-uaire sin aig neach air bith,
cha'n 'eil aig na h-ainglibh a ta
air nèamh, no aig a' Mhac, ach
aig an Athàir.
33 Thugaibh fa'near, dèanaibh
faire agus ùrnuigh: oir cha 'n
'eil fhios agaibh c' uin' a thig an
t-àm.
34 *Oir a ta Mac an duine* mar
dhuine a chaidh air thurus, ag-
us a dh'fhàg a thigh féin, agus
a thug d' a sheirbhisich cumh-
achd, agus 'obair féin do gach
neach, agus a thug àithne do'n
dorsair faire a dhèanamh.
35 Uime sin dèanaibh-sa faire,
(oir cha'n 'eil fhios agaibh c' uin'
a thig maighstir an tighe; an
ann air feasgar, no air mheadhon-
oidhche, no aig gairm choileach,
no anns a' mhaduinn;)
36 Air eagal air teachd dha
gu h-obann, gu 'm faigh e sibh
'nur codal.
37 Agus na nithe a ta mi ag
ràdh ribhse, a ta mi ag ràdh ris
na h-uile dhaoinibh, Dèanaibh
faire.

CAIB. XIV.

1 *Comhairle an aghaidh Chrìosd.* 3 *Dhòirt-eadh oladh phrìseil air a cheann.* 10 *Reic Iudas a Mhaighstir air son airgid.* 12 *Tha Crìosd féin ag innseadh roimh-làimh cionnus a bha e gu bhi air a bhrath le h-aon d' a dheis-ciobluibh. Dh' òrduich e an t-suipeir naomh, &c.*

[1] *linn.*

AGUS bha a' chàisg, agus féill
an arain neò-ghoirtichte an
déigh dà là: agus dh'iarr na h-
àrd-shagairt agus na sgrìobh-
aichean, cionnus a ghlacadh iad
esan le foill[2], agus a chuireadh
iad gu bàs e.
2 Ach thubhairt iad, Cha 'n
ann air an fhéill, air eagal gu'n
éirich buaireas am measg an
t-sluaigh.
3 Agus air bhi dha ann am
Betani, ann an tigh Shimoin an
lobhair, an uair a bha e 'na
shuidhe air bòrd, thàinig bean,
aig an robh bocsa alabastair do
oladh spicnaird, ro luachmhoir;
agus bhris i am bocsa, agus dhòirt
i air a cheann e.
4 Agus bha cuid diubh diom-
bach annta féin, agus ag ràdh,
C'ar son a rinneadh an t-ana-
caitheadh so air an oladh?
5 Oir dh'fheudadh i bhi air a
reiceadh air son tuilleadh na trì
cheud peghinn, agus air a toirt
do na bochdaibh. Agus rinn
iad gearan 'na h-aghaidh.
6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh
leatha; c'ar son a ta sibh cur
dragha oirre? rinn i obair mhaith
ormsa.
7 Oir a ta na bochdan a ghnàth
maille ribh, agus ge b' e uair is
àill leibh, feudaidh sibh maith a
dhèanamh dhoibh: ach cha 'n
'eil mise a ghnàth agaibh.
8 Rinn i na dh'fheudadh i:
thàinig i roimh-làimh a dh'-
ùngadh mo chuirp chum adh-
laic.

[2] *feill.*

9 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e earrann[1] air
bith air feadh an domhain uile
am bì an soisgeul so air a
shearmonachadh, bithidh mar an
ceudna an ni *so* a rinn i air
innseadh, mar chuimhne oirre.

10 Agus dh'imich Iudas Isca-
riot, aon do 'n dà fhear dheug,
chum nan àrd-shagart, gu esan a
bhrath dhoibh.

11 Agus 'nuair a chual iadsan
so, bha iad aoibhneach, agus
gheall iad airgiod a thoirt da.
Agus dh'iarr e cionnus a dh'-
fheudadh e gu h-iomchuidh esan
a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do
fhéill an arain neo-ghoirtichte,
an uair bu ghnàth leo an t-uan
càisge a mharbhadh, thubhairt
a dheisciobuil ris, C'àit an toil
leat sinne dhol a dh'ulluchadh,
chum gu'n itheadh tu a' chàisg ?

13 Agus chuir e dithis d'a
dheisciobluibh, agus thubhairt e
riu, Rachaibh a steach do'n
bhaile, agus coinnichidh duine
sibh a' giùlan soithich uisge :
leanaibh e.

14 Agus ge b'e àit am téid e
stigh, abraibh-sa ri fear-an-
tighe, Tha am Maighstir ag
ràdh, C'àit am bheil an seòmar
aoidheachd, anns an ith mi a'
chàisg maille ri m' dheisciob-
luibh ?

15 Agus nochdaidh esan dhuibh
seòmar àrd, farsuinn, 'na làn uidh-
eam agus deasaichte : an sin ull-
uichibh dhuinn.

16 Agus chaidh a dheisciobuil
a mach, agus thàinig iad do'n
bhaile, agus fhuair iad mar thu-
bhairt e riu : agus dh'ulluich iad
a' chàisg.

17 Agus air teachd do 'n
fheasgar, thàinig esan maille ris
an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad
'nan suidhe, agus ag itheadh,
thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu 'm brath aon
agaibh-sa, a ta 'g itheadh maille
rium, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi
dubhach, agus a ràdh ris an
déigh a chéile, Am mise e ? agus
fear eile, Am mise e ?

20 Agus air freagairt dhasan
thubhairt e riu, *Is* fear do 'n dà
fhear dheug e, a ta tumadh
maille[2] riumsa sa' mhèis.

21 A ta mac an duine gu
deimhin ag imeachd, mar a ta e
sgrìobhta uime, ach is an-aoi-
bhinn do 'n fhear sin le 'm brath-
ar Mac an duine : bu mhaith
do 'n duine sin mur beirteadh
riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus an déigh a
bheannachadh, bhris e, agus thug
e dhoibhsan e, agus thubhairt e,
Gabhaibh, ithibh : is e so mo
chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chup-
ain, agus air tabhairt[3] buidh-
eachais, thug e dhoibhsan e :
agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i
so m' fhuil-sa an Tiomnaidh-
nuaidh, a dhòirtear air son
mhòran.

25 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, Nach òl mi ni's mò do

[1] *àit, ball.*

[2] *maraon.* [3] *breith.*

thoradh na fìonain[1], gus an là
sin an òl mi nuadh e ann an
rìoghachd Dhé.
26 Agus air dhoibh laoidh a
sheinn, chaidh iad a mach gu
sliabh nan crann oladh.
27 Agus thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum ann-
am-sa an nochd: oir a ta e sgrìobh-
ta, Buailidh mi am buachaill,
agus sgapar na caoraich.
28 Ach an déigh dhomh éirigh,
théid mi roimhibh do Ghalile.
29 Ach thubhairt Peadar ris,
Ged fhaigh iadsan uile oilbheum
annad, gidheadh cha *'n fhaigh*
mise *e*.
30 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, An diugh, air an oidhche so
féin, mu 'n goir an coileach dà
uair, gu 'n àicheadh thusa mi trì
uairean.
31 Ach is ro mhòid a thubh-
airt esan, Ged is èigin domh am
bàs fhulang maille riut, cha 'n
àicheadh mi chaoidh thu. Agus
mar sin thubhairt càch uile mar
an ceudna.
32 Agus thàinig iad gu ionad
d' am b' ainm Getsemane; agus
thubhairt e r' a dheisciobluibh,
Suidhibh-sa an so, gus an dèan
mise ùrnuigh.
33 Agus thug e leis Peadar,
agus Seumas, agus Eoin, agus
thòisich e air a bhi fuidh uamh-
chrith, agus fuidh anabarra bròin.
34 Agus thubhairt e riu, Tha
m' anam ro bhrònach, eadhon gu
bàs: fanaibh-sa an so, agus dèan-
aibh faire.
35 Agus chaidh e beagan air
aghaidh, agus thuit e air an
talamh, agus rinn e ùrnuigh,
nam bu chomasach e, gu 'n rach-
adh an uair thairis air.
36 Agus thubhairt e, Abba,
Athair, a ta gach ni so-dhèanta
dhuitse; cuir an cupan so seachad
orm: gidheadh, na[2] b' e an ni a
b' àill leamsa, ach an ni a 's toil
leatsa.
37 Agus thàinig e, agus fhuair
e iadsan 'nam codal, agus thubh-
airt e ri Peadar, a Shimoin am
bheil thu a' d' chodal? nach b' ur-
rainn thu faire a dhèanamh aon
uair?
38 Dèanaibh faire agus ùrnuigh,
chum nach tuit sibh am buair-
eadh: *a ta* an spiorad gu deimhin
togarrach, ach *a ta* an fheoil an-
mhunn[3].
39 Agus air dha imeachd a rìs,
rinn e ùrnuigh, ag ràdh nam
briathra ceudna.
40 Agus an uair a phill e,
fhuair e iad a rìs 'nan codal,
(oir bha 'n sùilean trom,) agus
cha robh fhios aca cionnus a
bheireadh iad freagradh air.
41 Agus thàinig e an treas
uair, agus thubhairt e riu, Coid-
libh roimhibh a nis, agus gabh-
aibh fois: is leoir e, thàinig an
uair; feuch, a ta Mac an duine
air a bhrath thairis do làmhaibh
nam peacach.
42 Eiribh, imicheamaid; feuch,
a ta an tì a bhrathas mise am
fagus.
43 Agus air ball, air dha bhi
fathast a' labhairt, thàinig Iudas,
aon do 'n dà fhear dheug, agus
sluagh mòr maille ris le claidh-

[1] *fìneamhain.*

[2] *nior* [3] *lag.*

ibh agus bataibh, o na h-àrd-
shagartaibh, agus na sgrìobh-
aichibh, agus na seanairibh.
44 Agus bha an tì a bhrath
e-san air toirt comhara dhoibh,
ag ràdh, Ge b' e neach d' an toir
mise pòg, is e sin e; glacaibh
e, agus thugaibh leibh *e* gu tèar-
uinte.
45 Agus air teachd dha, chaidh
e air ball d' a ionnsuidh-sa, agus
thubhairt e, Fàilte dhuit, a
mhaighstir; agus phòg se e.
46 Agus chuir iadsan làmh ann,
agus ghlac iad e.
47 Agus air tarruing claidh-
eimh do fhear do na bha làthair,
bhuail e òglach an àrd-shagairt,
agus ghèarr e a chluas deth.
48 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, An d' thàinig
sibh a mach gu mo ghlacadh-sa,
mar gu b' ann an aghaidh fir-
reubainn le claidhibh agus *le*
bataibh?
49 Bha mi gach là maille ribh
san teampull, a' teagasg, agus
cha do ghlac sibh mi: ach *a ta*
so chum gu biodh na sgriobtuir-
ean air an coimhlionadh.
50 Agus air do na h-uile a
thréigsinn, theich iad.
51 Agus lean òganach àraidh e,
aig an robh lìon-eudach air a
chur m' a chorp lomnochd; agus
rug na h-òganaich air.
52 Ach air dhasan an lìon-eudach
fhàgail, theich e lomnochd uatha.
53 Agus thug iad leo Iosa chum
an àrd-shagairt: agus chruinn-
icheadh maille ris na h-àrd-shag-
airt uile, agus na seanairean,
agus na sgrìobhaichean.
54 Agus lean Peadar e fada
uatha, gus an deachaidh e steach
do thalla an àrd-shagairt: agus
bha e 'na shuidhe maille ris na
seirbhisich, agus 'ga gharadh ris
an teine.
55 Agus dh' iarr na h-àrd-shag-
airt, agus a' chomhairle uile
fianuis an aghaidh Iosa, chum a
chur gu bàs; agus cha d' fhuair
iad.
56 Oir rinn mòran dhaoine fian-
uis bhréige 'na aghaidh, ach cha
do chòird am fianuis r' a chéile[1].
57 Agus dh'éirich dream àr-
aidh, agus thug iad fianuis bhréige
'na aghaidh, ag ràdh,
58 Chuala sinne e ag ràdh,
Leagaidh mi sìos an teampull
so, a rinneadh le làmhaibh, ag-
us an trì làithibh, togaidh mi
teampull eile, neo-dhèanta le
làmhaibh.
59 Agus mar sin féin cha robh
am fianuis a' teachd r' a chéile.
60 Agus air éirigh suas do 'n
àrd-shagart sa' mheadhon, chuir
e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach
toir thu freagradh air bith uait?
ciod sin mu bheil iad so a' toirt
fianuis a' d' aghaidh?
61 Ach dh'fhan e-san 'na thosd,
agus cha do fhreagair e ni sam
bith. A rìs dh'fheòraich an t-àrd-
shagart deth, agus thubhairt e
ris, An tu Crìosd, Mac an Tì
bheannaichte?
62 Agus thubhairt Iosa, Is mi:
agus chì sibh Mac an duine 'na
shuidhe air deas làimh cumhachd
Dhé, agus a' teachd le neulaibh
nèimh.
63 An sin reub an t-àrd-shagart

[1] *cha robh am fianuis ionnan, cha d' fhogh-ainn am fianuis.*

'eudach, agus thubhairt e, Ciod
am feum a ta againn tuilleadh
air fianuisibh?
64 Chuala sibh an toibheum:
ciod i bhur barail-sa? Agus
thug iad uile breth 'na aghaidh
gu 'n do thoill e am bàs.
65 Agus thòisich cuid diubh
air smugaid a thilgeadh air, agus
aghaidh fholach, agus a bhual-
adh le 'n dornaibh, agus a ràdh
ris, Dèan fàidheadaireachd: agus
ghabh na seirbhisich le 'm bas-
aibh air.
66 Agus air do Pheadar a bhi
shìos anns an talla, thàinig aon
do bhanoglaich an àrd-shagairt:
67 Agus 'nuair a chunnaic i
Peadar 'ga gharadh, agus air dh'i
beachdachadh air, thubhairt i *ris*,
Bha thusa cuideachd maille ri
Iosa o Nasaret.
68 Ach dh'àicheadh e-san, ag
ràdh, Cha 'n aithne dhomh, agus
cha 'n 'eil mi tuigsinn ciod a ta
thu 'g ràdh. Agus chaidh e-san
a mach do 'n fhòr-dhorus[1]; agus
ghoir an coileach.
69 Agus air do bhanoglaich
fhaicinn a rìs, thòisich i air a
ràdh riu-san a bha 'nan seas-
amh a làthair, Is ann diubh a
ta 'm fear so.
70 Agus dh'àicheadh e rìs. Ag-
us an ceann beagan 'na dhéigh sin,
thubhairt iadsan a bha 'nan seas-
amh a làthair a rìs ri Peadar,
Gu firinneach is ann diubh sud
thu: oir is Galiléach thu, agus
is cosmhuil do chainnt *riu*.
71 Ach thòisich e-san air mall-
achadh agus air mionnachadh,
ag ràdh, Cha 'n aithne dhomh an
duine so mu 'm bheil sibh a'
labhairt.
72 Agus ghoir an coileach an
dara uair. Agus chuimhnich
Peadar am focal a thubhairt Iosa
ris, Mu 'n goir an coileach dà
uair, àicheadhaidh tu mi trì
uairean. Agus an uair a smuain-
ich e air, ghuil e.

[1] *ugh-dorus, sgàth-thigh.*

CAIB. XV.

1 Thugadh Iosa ceangailte an làthair Philait. 15 Air son glaodhaich an t-sluaigh chaidh mortair, eadhon Barabas, a leigeil as, agus Iosa a thoirt thairis gu bhi air a chéusadh: 17 Chuireadh coron sgithich air, chaidh smugaid a thilgeadh air, 20 agus fanoid a dhèanamh air. 21 Dh'fhannuich e le giùlan a' chroinn-chéusaidh; 27 chrochadh e eadar dà ghaduiche, &c.

AGUS air ball sa' mhaduinn
chum na h-àrd-shagairt
maille ris na seanairibh, agus na
sgrìobhaichibh, agus a' chomh-
airle gu h-iomlan, comhairle,
agus air dhoibh Iosa a cheangal,
thug iad leo e, agus thug iad
thairis e do Philat.
2 Agus dh'fhiosraich Pilat deth,
An tusa rìgh nan Iudhach?
Agus air freagairt dha, thubhairt
e ris, Thubhairt thu e.
3 Agus chuir na h-àrd-shagairt
mòran do nithibh as a leth: ach
cha do fhreagair e-san aon ni.
4 Agus chuir Pilat a rìs ceisd
air, ag ràdh, Nach freagair thu
ni sam bith? feuch cia lìon nithe
air am bheil iad sin a' toirt fian-
uis a' d' aghaidh.
5 Ach cha do fhreagair Iosa
ni sam bith tuilleadh; air chor
as gu 'n do ghabh Pilat iongantas.
6 A nis air an fhéill bu ghnàth
leis aon phrìosanach, ge b' e air
bith a dh'iarradh iad, a leigeadh
as doibh.

7 Agus bha *neach àraidh* d' am
b' ainm Barabas, ceangailte maille
r' a chompanaich ceannairce,
muinntir a bha air dèanamh
mortaidh anns a' cheannairc.
8 Agus air glaodhaich gu h-
àrd do'n t-sluagh, thòisich iad air
iarraidh *air, a dhèanamh* dhoibh
mar a rinn e an còmhnuidh.
9 Ach fhreagair Pilat iad, ag
ràdh, An àill leibh gu 'n cuir
mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil
duibh?
10 (Oir bha fhios aige gu 'm
b' ann troimh fharmad a thug
na h-àrd-shagairt thairis e.)
11 Ach bhrosnuich na h-àrd-
shagairt an sluagh, chum gu 'm
b' fheàrr leis Barabas a chur fa
sgaoil doibh.
12 Agus fhreagair Pilat, agus
thubhairt e riu a rìs, Ciod ma
seadh is àill leibh mi a dhèanamh
ris *an duine sin*, d' an goir sibh
Rìgh nan Iudhach?
13 Agus ghlaodh iad a rìs,
Céus e.
14 An sin thubhairt Pilat riu,
C' ar son, ciod e 'n t-olc a rinn
e? Ach bu ro mhòid a ghlaodh
iadsan, Céus e.
15 Agus air do Philat bhi toil-
each gnìomh taitneach a dhèan-
amh do 'n t-sluagh, dh'fhuasg-
ail e Barabas dhoibh, agus thug
e thairis Iosa, an déigh dha *a*
sgiùrsadh, chum a chéusadh.
16 Agus thug na saighdearan leo
e steach do 'n talla, eadhon cùirt
an uachdarain[1]: agus ghairm iad
a' chuideachd uile an ceann a
chéile.
17 Agus chuir iad uime eud-
ach purpuir[2], agus air dhoibh
coron droighinn fhigheadh, chuir
iad air e.
18 Agus thòisich iad air beann-
achadh dha, *ag ràdh,* Fàilte
dhuit, a Rìgh nan Iudhach!
19 Agus bhuail iad sa' cheann
e le slait chuilce, agus thilg iad
smugaid air, agus, a' lùbadh *an*
glùn, rinn iad aoradh dha[3].
20 Agus an déigh dhoibh fanoid
a dhèanamh air, thug iad deth
an *t-eudach* purpuir, agus chuir
iad 'eudach féin uime, agus thug
iad a mach e chum gu 'n céus-
adh iad e.
21 Agus dh'éignich iad duine
àraidh bha dol seachad, Simon
o Chirene, (athair Alecsandeir
agus Rufuis, a bha teachd as a'
mhachair), chum a chrann-céus-
aidh a ghiùlan.
22 Agus thug iad e gu ionad
d' am b' ainm Golgota, is e sin
air eadar-theangachadh, àite
cloiginn.
23 Agus thug iad da r' a òl, fion
air a mheasgadh le mirr: ach
cha do ghabh e-san e.
24 Agus un uair a chéus iad e,
roinn iad a thrusgan, a' tilgeadh
croinn air, ciod a' chuid a bhiodh
aig gach duine dheth.
25 Agus bha 'n treas uair ann;
agus chéus iad e.
26 Agus bha sgrìobhadh a
chùise-dìtidh air a sgrìobhadh
os a cheann, RIGH NAN IUDH-
ACH.
27 Agus chéus iad maille ris
dà ghaduiche[4]; fear air a làimh

[1] *pretorium.*
[2] *corcuir.*
[3] *thug iad urram da.*
[4] *dà chreachadair, dà fhear-reubainn.*

dheis, agus fear air a làimh chlì.
28 An sin choimhlionadh an
sgriobtuir, a thubhairt, Agus bha
e air àireamh am measg nan
ciontach.
29 Agus thug iadsan a bha dol
seachad anacainnt da, a' crathadh
an ceann, agus ag ràdh, O thusa
a leagas an teampull, agus a
thogas e ann an trì làithibh,
30 Fòir ort féin, agus thig[1] a
nuas o 'n chrann-chéusaidh,
31 Agus mar an ceudna thubh-
airt na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean r' a chéile, a'
fanoid air, Shaor e daoine eile;
cha 'n 'eil e comasach air e féin
a shaoradh.
32 Thigeadh a nis Crìosd Rìgh
Israeil a nuas o 'n chrann-chéus-
aidh, chum gu 'm faic agus gu
'n creid sinn. Agus thug iadsan
a chaidh chéusadh maille ris,
anacainnt da.
33 Agus an uair a thàinig an
seathadh uair, bha dorchadas air
an talamh uile, gu ruig an naoth-
adh uair.
34 Agus air an naothadh uair
dh'éigh Iosa le guth àrd, ag
ràdh, Eloi, Eloi, lama sabacht-
ani? is e sin, air eadar-theang-
achadh, Mo Dhia, mo Dhia, c' ar
son a thréig thu mi?
35 Agus air cluinntinn *sin* do
chuid diubhsan a bha 'nan seas-
amh a làthair, thubhairt iad,
Feuch, a ta e a' gairm Eliais.
36 Agus ruith fear diubh, agus
air dha spòng a lìonadh do fhìon
geur agus a cur air slait chuilce,
thug e deoch dha, ag ràdh, Leig-
ibh *leis;* faiceamaid an tig Elias
g' a thoirt a nuas.
37 Agus air do Iosa éigheach
le guth àrd, thug e suas an deò.
38 Agus bha brat-roinn an
teampuill air a reubadh 'na dhà
chuid o mhullach gu ìochdar.
39 Agus an uair a chunnaic an
ceannard-ceud, a bha 'na sheas-
amh fa chomhair, gu 'n d' thug
e suas an deò, a' glaodhaich mar
sin, thubhairt e, Gu firinneach
b' e 'n duine so Mac Dhé.
40 Agus bha mar an ceudna
mnài am fad uatha ag amh-
arc: nam measg sin bha Muire
Magdalen, agus Muire màthair
Sheumais bu lugha, agus Ioseis,
agus Salome;
41 Muinntir a lean e mar an
ceudna, an uair a bha e an Galile,
agus a bha frithealadh dha; agus
mòran eile do mhnaibh a chaidh
suas maille ris gu Ierusalem.
42 Agus a nis air teachd do 'n
fheasgar, (do bhrìgh gu 'm b' e *là*
an ulluchaidh e, eadhon an là
roimh an t-sàbaid,)
43 Thàinig Ioseph o Arimatea,
comhairleach urramach, aig an
robh mar an ceudna sùil ri rìogh-
achd Dhé, agus chaidh e steach
gu dàna dh'ionnsuidh Philait,
agus dh'iarr e corp Iosa.
44 Agus b' ioghnadh le Pilat
ma bha e cheana marbh: Agus
air dha an ceannard-ceud a
ghairm, dh'fhiosraich e dheth,
An robh fad o fhuair e bàs.
45 Agus air dha fios fhaotainn
o 'n cheannard-ceud, thug e 'n
corp do Ioseph.
46 Agus cheannaich e-san lìon-
eudach grinn, agus thug e nuas
e, agus phaisg e san lìon-eud-

[1] *tàr.*

ach e, agus chuir se e ann an uaigh[1] a chladhaicheadh á carraig, agus charuich e clach gu dorus na h-uaighe.

47 Agus dh'amhairc Muire Magdalen, agus Muire *màthair* Ioseis, air an àite san do chuireadh e.

CAIB. XVI.

Chuir aingeal an céill aiseirigh Chrìosd do thrì mnaibh. 9 Dh'fhoillsicheadh Crìosd do Mhuire Magdalen: 12 Chunnacas e le dithis a bha dol do' n dùthaich; 14 an déigh sin leis na h-Abstoil: 15 chuir e mach iad a shearmonachadh an t-soisgeil; 19 agus chaidh e féin suas gu nèamh.

AGUS air dol do 'n t-sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalen, agus Muire *màthair* Sheumais, agus Salome, spìosraidh deadh fhàile[2], chum air dhoibh teachd gu 'n ùngadh iad e.

2 Agus thàinig iad gu ro mhoch air maduinn a' cheud *là* do 'n t-seachduin chum na h-uaighe, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhairt iad eatorra féin, Cò a charuicheas dhuinn a' chlach o dhorus na h-uaighe?

4 (Agus air dhoibh amharc, chunnaic iad gu 'n robh a' chlach air a h-atharrachadh air falbh,) oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do 'n àit-adhlaic, chunnaic iad òganach 'na shuidhe air an làimh dheis, uime an robh trusgan fada geal; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhairt e-san riu, Na biodh eagal oirbh: a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a chéusadh: dh'éirich e, cha 'n 'eil e 'n so: faicibh an t-àit anns an do chuir iad e:

7 Ach imichibh, innsibh d' a dheisciobluibh agus do Pheadar, gu bheil e dol roimhibh do Ghalile: chì sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o 'n uaigh; oir bha ball-chrith agus uamhunn orra: agus cha dubhairt iad ni sam bith ri neach air bith; oir bha eagal orra.

9 Agus air éirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud *là* do 'n t-seachduin, nochdadh e air tùs do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachad deamhain.

10 *Agus* air imeachd dh'ise, dh'innis i sin dhoibh-san a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu 'n robh e beò, agus gu 'm facadh leatha-san e, cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhithis diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do 'n dùthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad e do chàch: agus cha mhò a chreid iad iadsan.

14 An déigh sin nochdadh e do 'n aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mì-chreidimh, agus an cruas-cridhe, a chionn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhairt e riu, Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil[3].

16 Ge b' e chreideas agus a

[1] *àit-adhlacaidh.* [2] *luibhean cùbhraidh.*

[3] *creutair.*

bhaistear, saorar e, ach ge b' e
nach creid, dìtear e.
17 Agus leanaidh na comh-
aran so an dream a chreideas:
Ann am ainm-sa tilgidh iad a
mach deamhain; labhraidh iad
le[1] teangaibh nuadha;
18 Togaidh iad nathraiche
nimhe: agus ma dh'òlas iad ni
air bith marbhtach, cha chiùrr
e iad; cuiridh iad an làmhan
air daoinibh tinne, agus bithidh
iad gu maith.
19 Mar sin an déigh do 'n Tigh-
earna labhairt riu, ghabhadh
suas gu nèamh e, agus shuidh e
air deas làimh Dhé.
20 Agus air dhoibh-san dol a
mach, shearmonaich iad anns
gach àit, air bhi do 'n Tighearn
a' co-oibreachadh leo, agus a'
daingneachadh an fhocail leis na
comharaibh a lean e. Amen.

[1] *ann an.*

An SOISGEUL a reir LUCAIS.

CAIB. I.

1 *Roimh-ràdh Lucais d'a shoisgeul gu h-iomlan.* 5 *Ghabhadh Eoin Baiste am broinn a mhàtha:,* 26 *agus Crìosd am broinn Mhuire.* 39 *Fàidheadaireachd Elisabet, agus Mhuire mu thimchioll Chrìosd.* 57 *Breith Eoin Bhaiste.*

DO bhrìgh gu 'n do ghabh
mòran os làimh eachdraidh
sgrìobhadh ann an òrdugh air na
nithibh sin a ta air an coimhlion-
adh[2] 'nar measg-ne,
2 A réir mar a dh'aithris na
daoine sin dhuinne iad, a chunn-
aic iad o thùs le 'n sùilibh, agus
a bha 'nan luchd-frithealadh an
fhocail:
3 Chunnacas dhomh-sa mar an
ceudna, a Theophiluis ro òir-
dheirc, air faotainn dearbh fhios
nan uile nithe dhomh o 'n fhìor
thoiseach, sgrìobhadh a d' ionn-
suidh-sa an òrdugh,
4 Chum gu 'm biodh fios agad
air cinnteachd nan nithe anns an
deachaidh do theagasg.
5 BHA ann an làithibh Heroid
rìgh Iudea, sagart àraidh
d' am b' ainm Sacharias, do sheal[3]
Abia: agus *bha* a bhean do nigh-
eanaibh Aaroin, agus *b'* ainm dh'i
Elisabet.
6 Agus bha iad le chéile ion-
raic am fianuis Dé, ag imeachd
ann an uile àitheantaibh agus
òrduighibh an Tighearna, gu
neo-lochdach.
7 Agus cha robh duine cloinne
aca, do bhrìgh gu 'n robh Elisa-
bet neo-thorrach[4], agus bha iad
le chéile aosmhor.
8 Agus thàrladh, am feadh a
bha e-san a' frithealadh mar shag-
art an làthair Dhé ann an òrdugh
a sheala,
9 A réir gnàtha na sagartachd,
b' e a chrannchur tùis a losgadh,
air dha dol a steach do theampull
an Tighearn.
10 Agus bha coimhthional an
t-sluaigh uile a' dèanamh ùrnuigh
a muigh, ri àm na tùise.
11 Agus chunnacas leis-san
aingeal an Tighearna 'na sheasamh
air taobh deas altrach na tùise.

[2] *le làn dearbhadh air an creidsinn.*

[3] *chùrsa, roinn.* [4] *gun sliochd.*

12 Agus an uair a chunnaic
Sacharias *e,* bha e fo thrioblaid,
agus thuit eagal air.
13 Ach thubhairt an t-aingeal
ris, Na gabh eagal, a Shachari-
ais; oir fhuair t' ùrnuigh éisd-
eachd, agus beiridh do bhean
Elisabet mac dhuit, agus bheir
thu Eoin mar ainm air.
14 Agus bithidh aoibhneas agus
subhachas ort; agus ni mòran
gàirdeachas r' a bhreith.
15 Oir bithidh e mòr an làth-
air an Tighearn, agus cha 'n òl e
fion no deoch làidir; agus bith-
idh e air a lìonadh leis an Spior-
ad naomh, eadhon o bhroinn a
mhàthar.
16 Agus pillidh e mòran do
chloinn Israeil chum an Tigh-
earn an Dé.
17 Agus théid e roimhe-san
ann an spiorad agus ann an
cumhachd Eliais, a thionndadh
cridhe nan aithriche chum na
cloinne, agus nan eas-ùmhal gu
gliocas nam firean, a dh'ulluch-
adh pobuill deas do 'n Tighearn.
18 Agus thubhairt Sacharias
ris an aingeal, Cionnus a bhios
fhios so agam? oir is seann
duine mise, agus a ta mo bhean
aosmhor.
19 Agus fhreagair an t-aing-
eal agus thubhairt e ris, Is mise
Gabriel a sheasas an làthair Dhé;
agus chuireadh mi a labhairt
riut-sa, agus a dh'innseadh an
naidheachd[1] mhaith so dhuit.
20 Agus, feuch, bithidh tu balbh
agus gun chomas labhairt, gus
an là anns an tig na nithe so gu
crìch. a chionn nach do chreid
thu mo bhriathra-sa, a bhitheas
air an coimhlionadh 'nan àm
féin.
21 Agus bha am pobull a'
feitheamh ri Sacharias, agus
b' iongantach leo a' mhoille a
rinn e san teampull.
22 Agus an uair a thàinig e
mach, cha b' urrainn e labhairt
riu: agus thuig iad gu 'm fac e
sealladh[2] *nèamhaidh* san teampull:
oir bha e smèideadh orra, agus
dh'fhan e 'na thosd.
23 Agus thàrladh, an uair a
choimhlionadh làithean a fhrith-
ealaidh, gu'n deachaidh e d' a
thigh féin.
24 Agus an déigh nan làith-
ean sin dh'fhàs a bhean Elisabet
torrach, agus dh'fholaich si i
féin rè chuig mìosan, ag ràdh,
25 Is ann mar so a rinn an
Tighearna dhomh anns na làith-
ibh air an d' amhairc e orm, a
thogail dìom mo mhaslaidh am
measg dhaoine.
26 Agus anns an t-seathadh
mìos, chuireadh an t-aingeal
Gabriel o Dhia, gu caithir do
Ghalile, d' am b' ainm Nasaret.
27 Dh' ionnsuidh òigh a bha fo
cheangal pòsaidh aig fear d' am
b' ainm Ioseph, do thigh Dhaibh-
idh; agus *b' e* ainm na h-òigh
Muire.
28 Agus air dol a steach do 'n
aingeal d' a h-ionnsuidh, thubh-
airt e, Fàilte dhuit, o thusa d' an
do nochdadh mòr dheadh-ghean,
a ta an Tighearna maille riut:
is beannaichte thu am measg
bhan.
29 Agus an uair a chunnaic i

[1] *nuaidheachd, noimheachd.*

[2] *taisbean.*

e, bha i fo thrioblaid inntinn air
son a chainnte, agus a' reuson-
achadh ciod a' ghnè altacha-
beatha dh'fheudadh bhi 'n so.
30 Agus thubhairt an t-aing-
eal rithe, Na biodh eagal ort, a
Mhuire: oir fhuair thu deadh-
ghean o Dhia.
31 Agus, feuch, gabhaidh tu
a' d' bhroinn, agus beiridh tu
mac, agus bheir thu Iosa mar
ainm air.
32 Bithidh e mòr, agus goir-
ear Mac an Tì a' s ro-airde dheth;
agus bheir an Tighearna Dia dha
rìgh-chaithir 'athar féin Dhaibh-
idh.
33 Agus bithidh e 'na Rìgh air
tigh Iacoib gu bràth, agus cha
bhi crìoch air a rìoghachd.
34 Agus thubhairt Muire ris
an aingeal, Cionnus a bhitheas
so, do bhrìgh nach 'eil aithne
agam-sa air duine?
35 Agus fhreagair an t-aing-
eal agus thubhairt e rithe, Thig
an Spiorad naomh ort, agus
cuiridh cumhachd an Tì a 's
àirde sgàil ort: uime sin an ni
naomh sin a bheirear leat, goir-
ear Mac Dé dheth.
36 Agus, feuch, do bhan-charaid
Elisabet, a ta ise féin torrach air
mac 'na sean aois; agus is e so
an seathadh mìos dh'ise d' an
goirteadh bean neo-thorrach;
37 Oir cha 'n 'eil ni sam bith
do-dhèanta do Dhia.
38 Agus thubhairt Muire,
Feuch banoglach an Tighearna;
biodh e dhomh-sa réir t' fhocail.
Agus dh'fhalbh an t-aingeal
uaipe.[1]

[1] *uaithe.*

39 Agus air éirigh do Mhuire
sna làithibh sin, chaidh i le cabh-
aig do dhùthaich nam beann, gu
baile do Iuda.
40 Agus chaidh i steach do
thigh Shachariais, agus chuir i
fàilte air Elisabet.
41 Agus thàrladh, an uair a
chual Elisabet beannachadh
Mhuire, gu'n do leum an naoidh-
ean 'na broinn: agus lìonadh
Elisabet leis an Spiorad naomh.
42 Agus ghlaodh i mach le
guth àrd, agus thubhairt i, *Is*
beannaichte thu am measg bhan,
agus *is* beannaichte toradh do
bhronn.
43 Agus cionnus *a dh'éirich* so
dhomh-sa, gu 'n tigeadh màthair
mo Thighearn a m' ionnsuidh?
44 Oir feuch, co luath as a
thàinig fuaim do bheannachaidh
a' m' chluasaibh, bhriosg an
naoidhean le h-aoibhneas ann
mo bhroinn.
45 Agus is beannaichte ise a
chreid: oir coimhlionar[2] na nithe
a labhradh rithe leis an Tighearn.
46 Agus thubhairt Muire, A
ta m' anam ag àrd-mholadh an
Tighearn,
47 Agus a ta mo spiorad a'
dèanamh gàirdeachais ann an
Dia mo Shlànuighear:
48 Do bhrìgh gu 'n d' amhairc
e air staid ìosail a bhanoglaich:
oir feuch, o so suas goiridh gach
linn beannaichte dhìom.
49 Do bhrìgh gu 'n d' rinn an
Tì a ta cumhachdach nithe
mòra dhomh; agus *is* naomh
'ainm.
50 Agus *a ta* a thròcair-san o

[2] *a chréid gu'n coimhlionar.*

linn gu linn, do 'n dream d' an
eagal e.
51 Nochd e neart le 'ghàird-
ean, sgap e na h-uaibhrich ann
an smuaintibh an cridhe féin.
52 Thug e nuas na daoine
cumhachdach o 'n caithrichibh
rìoghail, agus dh'àrdaich e iad-
san a bha ìosal.
53 Lìon e 'n dream a bha
ocrach le nithibh maithe; agus
chuir e uaith na daoine saoibhir
falamh.
54 Rinn e còmhnadh[1] ri Israel
òglach féin, ann an cuimhneach-
adh a thròcair:
55 Mar a labhair e r' ar n-aith-
richibh, do Abraham agus d' a
shliochd gu bràth.
56 Agus dh'fhan Muire maille
rithe mu thimchioll thrì mìosan,
agus phill i d' a tigh féin.
57 A nis thàinig làn inbhe
Elisabet, gu 'm biodh i air a
h-aisead; agus rug i mac.
58 Agus chual a coimhears-
naich agus a càirdean mar a
nochd an Tighearna mòr-thròc-
air dh'i: agus rinn iad gàirdeach-
as maille rithe.
59 Agus thàrladh air an ochd-
amh là gu 'n d' thàinig iad a
thimchioll-ghearradh an naoidh-
ein: agus ghairm iad Sacharias
deth, a réir ainme 'athar.
60 Agus fhreagair a mhàth-
air, agus thubhairt i, Ni h-eadh;
ach goirear Eoin deth.
61 Agus thubhairt iad rithe,
Cha 'n 'eil aon neach do d'
chàirdibh d' an gairmear an t-
ainm so.
62 Agus smèid iad air 'ath-
air, ciod an t-ainm a b' àill leis
thoirt air.
63 Agus air iarraidh clàir-
sgrìobhaidh dhasan, sgrìobh e,
ag ràdh, Is e Eoin is ainm
dha. Agus ghabh iad iongantas
uile.
64 Agus air ball dh'fhosgladh
a bheul, agus *dh'fhuasgladh* a
theangadh, agus labhair e, a'
moladh Dhé.
65 Agus thàinig eagal air an
coimhearsnaich uile: agus dh'-
aithriseadh na nithe sin gu léir
feadh dhùthaich àrd Iudea uile.
66 Agus iadsan uile a chuala
na nithe sin, thaisg iad 'nan cridhe
iad, ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh
a bhitheas an so? Agus bha
làmh an Tighearna maille ris.
67 Agus bha Sacharias 'athair
air a lìonadh leis an Spiorad
naomh, agus rinn e fàidheadair-
eachd, ag ràdh,
68 Gu ma beannaichte an
Tighearna Dia Israeil, air son
gu 'n d' fhiosraich e, agus gu 'n
d' thug e saorsa d' a phobull,
69 Agus gu 'n do thog e suas
dhuinne adharc slàinte, ann an
tigh Dhaibhidh 'òglaich féin;
70 A réir mar a labhair e le
beul 'fhàidhean naomha féin, a
bha ann o thoiseach an t-saoghail;
71 A thoirt saorsa dhuinn o ar
naimhdibh, agus o làimh na
muinntir sin uile le 'm fuathach
sinn:
72 A choimhlionadh na tròcair
a gheall e d' ar n-aithrichibh,
agus a chuimhneachadh a choimh-
cheangail naoimh féin:
73 Na mionnan a mhionnaich
e d' ar n-athair Abraham,

[1] *congnamh*. Eir.

74 Gu 'n tugadh e dhuinn, air dhuinn bhi air ar saoradh o làimh ar naimhde, gu 'n dèanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail.

75 Ann an naomhachd agus ann am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirear dhìot Fàidh an Tì a 's àirde: oir théid thu roimh aghaidh an Tighearna, a dh'ulluchadh a shlighe ;

77 A thoirt eòlais na slàinte d' a phobull, ann am maitheanas am peacanna,

78 Troimh thròcair ro mhòir ar Dé-ne, leis an d' fhiosraich an ùr-mhaduinn o 'n ionad a 's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibh-san a ta 'nan suidhe ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìthe.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là 'fhoillseachaidh do Israel.

CAIB. II.

1 *Mheas Augustus Impireachd nan Romhanach uile.* 6 *Breith Chrìosd:* 8 *chuir aingeal so an céill do na buachaillibh :* 13 *thug mòran diubh cliù do Dhia air a shon.* 21 *Tha Crìosd air a thimchioll-ghearradh.* 25 *Rinn Simeon agus Anna fàidheadaireachd mu thimchioll Chrìosd, &c.*

AGUS thàrladh sna làithibh sin, gu 'n deachaidh òrdugh a mach o Cheasar Augustus, an domhan uile a mheas[1].

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenius 'na uachdaran air Siria.)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d' a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, á baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d' an gairmear Betlehem, (do bhrìgh gu 'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh,)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille ri Muire a bha fo cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus thàrladh, am feadh a bha iad an sin, gu'n do choimhlionadh làithean a h-inbhe, chum i bhi air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud-ghin mic, agus phaisg i e am brat-speilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e ; do bhrìgh nach robh àit aca san tigh-òsda.

8 Agus bha anns an dùthaich sin buachaillean a' fantuinn a muigh, agus a' dèanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn orra, agus dhealraich glòir an Tighearna mu 'n timchioll ; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal riu, Na biodh eagal oirbh : oir feuch, a ta mi ag innseadh dhuibh deadh sgéil mhòr-aoibhneis, a bhitheas do'n uile shluagh:

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slànuighear, ann am baile Dhaibhidh[2], neach a 's e Crìosd an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'na chomhara dhuibh ; Gheibh sibh an

[1] *an impireachd uile a sgrìobhadh an cìs-chlàr.*

[2] *an caithir Dhaibhidh.*

naoidhean paisgte ann am brat-
speilidh, na luidhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris
an aingeal cuideachd mhòr do
armailtibh nèimh, a' moladh Dhé,
agus ag ràdh,

14 Glòir do Dhia anns na h-
àrdaibh, agus air talamh sìth,
deadh-ghean do dhaoinibh.

15 Agus thàrladh, 'nuair a
dh'fhalbh na h-aingil uatha do
nèamh, gu 'n dubhairt na buach-
aillean r' a chéile, Rachamaid a
nis eadhon do Bhetlehem, agus
faiceamaid an ni so a rinneadh,
a dh'fhoillsich an Tighearna
dhuinne.

16 Agus thàinig iad gu grad,
agus fhuair iad Muire agus Io-
seph, agus an leanabh 'na luidhe
sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic
iad *sin*, dh'aithris iad an ni a
dh'innseadh dhoibh mu thim-
chioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a
chuala so, iongantas ris na nith-
ibh sin a dh'innseadh dhoibh
leis na buachaillibh.

19 Ach ghléidh Muire na nithe
sin uile, a' beachd-smuaineach-
adh orra[1] 'na cridhe.

20 Agus phill na buachaillean,
a' tabhairt glòire agus molaidh
do Dhia air son nan nithe sin
uile a chual agus a chunnaic iad,
a réir mar a labhradh riu.

21 Agus an uair a choimh-
lionadh ochd làithean chum an
leanabh a thimchioll-ghearradh,
thugadh IOSA mar ainm air,
eadhon an t-ainm a ghairm an t-
aingeal deth mu 'n do ghabhadh
sa' bhroinn e.

22 Agus an uair a choimh-
lionadh làithean a[2] glanaidh, a
réir lagha Mhaois, thug iad e-san
gu Ierusalem, chum a thaisb-
eanadh do'n Tighearna;

23 (Mar a ta e sgrìobhta ann an
lagh an Tighearna, Gach ceud-
ghin mic a dh'fhosglas a' bhrù,
gairmear naomh do 'n Tighearn
e;)

24 Agus a thoirt ìobairt a réir
mar a theirear ann an lagh an
Tighearna, dà[3] thurtur, no dà
choluman òg.

25 Agus, feuch, bha duine ann
an Ierusalem d'am b'ainm Si-
meon; agus bha 'n duine so ion-
raic agus diadhaidh, agus bha dùil
aige ri sòlas Israeil: agus bha'n
Spiorad naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha
leis an Spiorad naomh, nach
faiceadh e bàs, gus am faiceadh
e Crìosd an Tighearn.

27 Agus thàinig e le treòrach-
adh an Spioraid do'n teampull:
Agus an uair a thug na pàrant-
an an leanabh Iosa a stigh, chum
gu'n dèanadh iad air a shon a
réir gnàthachaidh an lagha,

28 An sin ghlac e-san 'na uchd[4]
e agus bheannaich e Dia, agus
thubhairt e.

29 A nis, a Thighearn, a ta
thu leigeadh do d' sheirbhiseach
siubhal an sìth, a réir t'fhocail;

30 Oir chunnaic mo shùilean
do shlàinte;

[1] *'gun tomhas.* Gr. [2] *an.*

[3] *Càraid, Paidhir.* [4] *air a ghàirdeinibh.*

31 A dh'ulluich thu roimh
ghnùis nan uile shluagh :
32 Solus a shoillseachadh nan
Cinneach, agus glòir do phob-
uill Israeil.
33 Agus ghabh Ioseph agus a
mhàthair iongantas mu na nith-
ibh a labhradh uime.
34 Agus bheannaich Simeon
iad, agus thubhairt e ri Muire a
mhàthair, Feuch, chuireadh an
leanabh so chum tuiteam agus
aiseirigh mhòran ann an Israel,
agus 'na chomhar' an aghaidh an
labhrar ;
35 (Agus théid claidheamh
troimh d' anam-sa féin,) chum
gu'm foillsichear smuainte cridh-
eacha mhòran.
36 Agus bha Anna ban-fhàidh,
nighean Phanueil, do thréibh
Aseir ; *bha* i ro aosmhor, agus
chaith i seachd bliadhna maille
ri fear o àm dh'i bhi 'na h-òigh:
37 Agus bu bhantrach i mu
thimchioll ceithir bliadhna agus
ceithir fichead a dh'aois, nach
deachaidh o'n teampull, a' dèan-
amh seirbhis *do Dhia* a là agus a
dh'oidhche le trasgadh agus le
h-ùrnuigh.
38 Agus air teachd dh'ise a
stigh san uair sin féin, thug i
moladh do 'n Tighearn, agus
labhair i m' a thimchioll riusan
uile aig an robh sùil ri saorsa
ann an Ierusalem.
39 Agus an uair a choimhlion
iad na h-uile nithe a réir lagha
an Tighearna, phill iad do Gha-
lile, d' am baile féin Nasaret.
40 Agus dh'fhàs an leanabh,
agus neartaicheadh an spiorad e,
air a lìonadh le gliocas ; agus
bha gràsa Dhé air.
41 Agus chaidh a phàranta
gach bliadhna gu Ierusalem, aig
féill na càisge.
42 Agus 'nuair a bha e dà
bhliadhna dheug a dh'aois, chaidh
iad suas gu Ierusalem, a réir
gnàtha na féille.
43 Agus air coimhlionadh nan
làithean sin doibh, 'nuair a phill
iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa
'nan déigh ann an Ierusalem ;
agus cha robh fios aig Ioseph no
aig a mhàthair air sin.
44 Ach air dhoibh a shaoilsinn
gu'n robh e sa chuideachd, dh'im-
ich iad astar là ; agus dh'iarr
iad e measg an càirdean, agus an
luchd-eòlais.
45 Agus an uair nach d'fhuair
iad e, phill iad gu Ierusalem,
'ga iarraidh.
46 Agus thàrladh an déigh thrì
làithean, gun d'fhuair iad e san
teampull, 'na shuidhe am meadh-
on an luchd-teagaisg, araon 'gan
éisdeachd, agus a' cur cheisd
orra.
47 Agus ghabh a' mhuinntir
a chual e uile iongantas r' a
thuigse agus r' a fhreagraibh.
48 Agus an uair a chunnaic iad
e, ghlac uamhas iad : agus thubh-
airt a mhàthair ris, A mhic, c' ar
son a rinn thu mar so oirnn ?
feuch, bha t' athair agus mise gu
brònach ga d' iarraidh.
49 Agus thubhairt e-san riu,
C'ar son a bha sibh ga m' iarr-
aidh ? nach robh fhios agaibh
gu'm bu chòir dhomh-sa bhi ann
an tigh m'Athar[1] ?
50 Agus cha do thuig iadsan
an ni a labhair e riu.

[1] *mu ghnothuichibh m' Athar.*

51 Agus chaidh e sìos maille
riu, agus thàinig e gu Nasaret,
agus bha e ùmhal doibh: ach
ghléidh a mhàthair na nithe sin
uile 'na cridhe.
52 Agus thàinig Iosa air agh-
aidh ann an gliocas agus am
meudachd, agus ann an deadh-
ghean aig Dia, agus aig daoinibh.

CAIB. III.

1 *Searmonachadh Eoin Bhaiste.* 15 *'Fhianuis mu thimchioll Chrìosd.* 20 *Chuir Herod Eoin am prìosan.* 21 *Bhaisteadh Crìosd, agus fhuair e fianuis o nèamh.* 23 *Aois agus sinnsireachd Chrìosd.*

ANIS anns a' chùigeadh
bliadhna deug do impir-
eachd Thiberiuis Cheasair, air
bhi do Phontius Pilat 'na uachd-
aran air Iudea, agus Herod 'na
Thetrarc air Galile, agus Philip
a bhràthair 'na Thetrarc air
Iturea agus dùthaich Thracho-
nitis, agus Lisanias 'na Thet-
rarc air Abilene.
2 An uair a bha Annas agus
Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh,
thàinig focal Dé chum Eoin,
mhic Shachariais, anns an fhàs-
ach.
3 Agus thàinig e do'n dùthaich
uile timchioll Iordain, a'searmon-
achadh baistidh an aithreachais,
chum maitheanais pheacanna;
4 Mar a ta e sgrìobhta ann an
leabhar bhriathra an fhàidh E-
saiais, ag ràdh, Guth an tì a
dh' éigheas anns an fhàsach, Ull-
uichibh slighe an Tighearna,
dèanaibh a cheumanna dìreach.
5 Bithidh gach gleann air a
lìonadh, agus gach beinn agus
cnoc air an ìsleachadh; agus
bithidh na nithe cama air an
dèanamh dìreach, agus na sligh-
ean garbha air an dèanamh
réidh;
6 Agus chì gach uile fheoil
slàinte Dhé.
7 Uime sin thubhairt e ris an
t-sluagh a thàinig a mach chum
bhi air am baisteadh leis, A shìl
nan nathraiche nimhe, cò thug
rabhadh dhuibh-sa teicheadh o'n
fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin thugaibh
a mach toradh iomchuidh an
aithreachais, agus na tòisichibh
air a ràdh annaibh féin, A ta
Abraham 'na Athair againn: oir
a ta mi ag ràdh ribh, gur comas-
ach Dia do na clachaibh so air
clann a thogail suas do Abra-
ham.
9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh
air a' cur ri bun nan craobh: air
an aobhar sin gach craobh nach
toir a mach toradh maith,
gearrar sìos i, agus tilgear san
teine i.
10 Agus dh'fhiosraich an sluagh
dheth, ag ràdh, Ciod uime sin a
nì sinne?
11 Agus fhreagair e-san agus
thubhairt e riu, An tì aig am
bheil dà chòta, roinneadh e ris
an tì aig nach 'eil; agus an tì aig
am bheil biadh, dèanadh e mar
an ceudna.
12 Agus thàinig mar an ceud-
na cìs-mhaoir gu bhi air am
baisteadh, agus thubhairt iad ris,
A mhaighstir, ciod a nì sinne?
13 Agus thubhairt e-san riu, Na
dèanaibh[1] ni air bith os ceann na
dh'òrduicheadh dhuibh.
14 Agus dh'fhiosraich na saighd-

[1] *togaibh.*

earan mar an ceudna dheth, ag
ràdh, Agus ciod a nì sinne? Agus
thubhairt e riu, Na dèanaibh
foirneart air neach sam bith, no
casaid-bhréige, agus bithibh toil-
ichte le 'ur tuarasdal.
15 Agus air bhi do'n phobull
a' feitheamh, agus na h-uile
dhaoine a' reusonachadh 'nan
cridheachaibh féin mu thimchioll
Eoin, am b' e Crìosd a bh' ann;
16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu
uile, Tha mise gu dearbh 'gur
baisteadh le h-uisge; ach a ta
neach a' teachd a's cumhachdaiche
na mise, agus cha'n airidh mise
air barr-iall a bhròg fhusgladh:
baistidh e-san sibh leis an Spior-
ad naomh, agus le teine.
17 Aig am bheil a ghuit[1] 'na
làimh, agus ro-ghlanaidh e 'ùrlar,
agus cruinnichidh e an cruith-
neachd d'a thigh-tasgaidh; ach
loisgidh e am moll le teine nach
fheudar a mhùchadh.
18 Agus ag earalachadh mòran
do nithibh eile, shearmonaich e
do'n t-sluagh.
19 Ach air do Herod an Tet-
rarc bhi air a chronachadh leis
air son Herodiais bean a bhràth-
ar (Philip,) agus air son gach olc
a rinn Herod,
20 Chuir e so ris gach olc eile,
gu 'n do dhruid e Eoin am
prìosan.
21 Agus thàrladh, 'nuair a bha
'n sluagh uile air am baisteadh,
air do Iosa mar an ceudna bhi
air a bhaisteadh, agus e ri ùr-
nuigh, gu'n d'fhosgladh nèamh.
22 Agus gu'n d' thainig an
Spiorad naomh a nuas air an
coslas corporra, mar choluman,
agus gu'n d' thàinig guth o nèamh,
ag ràdh, Is tusa mo Mhac
gràdhach, anns am bheil mo
mhòr-thlachd[2].
23 Agus thòisich Iosa féin air a
bhi mu thimchioll deich bliadh-
na fichead a dh'aois, air dha bhi,
(a réir barail *dhaoine*,) 'na mhac
do Ioseph, *mac* Heli,
24 *Mhic* Mhatait, *mhic* Lebhi,
mhic Mhelchi, *mhic* Ianna, *mhic*
Ioseiph,
25 *Mhic* Mhatatiais, *mhic* Amois,
mhic Nauim, *mhic* Esli, *mhic*
Nage,
26 *Mhic* Mhaait, *mhic* Mha-
tatiais, *mhic* Shemei, *mhic* Ioseiph,
mhic Iudah,
27 *Mhic* Ioanna, *mhic* Rhesa,
mhic Shorobabeil, *mhic* Shalatieil,
mhic Neri,
28 *Mhic* Mhelchi, *mhic* Adi,
mhic Chosaim, *mhic* Elmodaim,
mhic Eir,
29 *Mhic* Iose, *mhic* Elieseir,
mhic Ioreim, *mhic* Mhatait, *mhic*
Lebhi,
30 *Mhic* Shimeoin, *mhic* Iudah,
mhic Ioseiph, *mhic* Ionain, *mhic*
Eliacim,
31 *Mhic* Mhelea, *mhic* Mhain-
ain, *mhic* Mhatata, *mhic* Natain,
mhic Dhaibhidh,
32 *Mhic* Iese, *mhic* Obeid, *mhic*
Bhoois, *mhic* Shalmoin, *mhic*
Naasoin,
33 *Mhic* Aminadaib, *mhic* Araim,
mhic Esroim, *mhic* Phareis, *mhic*
Iudah,
34 *Mhic* Iacoib, *mhic* Isaaic,
mhic Abrahaim, *mhic* Thara, *mhic*
Nachoir,

[1] *inneal-fasgnaidh.*

[2] *annadsa tha mi làn-toilichte.*

35 *Mhic* Sharuich, *mhic* Ragau,
mhic Phaleic, *mhic* Ebeir, *mhic*
Shala,
36 *Mhic* Chainain, *mhic* Ar-
phacsaid, *mhic* Shem, *mhic* Noe,
mhic Lameich,
37 *Mhic* Mhatusala, *mhic* E-
noich, *mhic* Iareid, *mhic* Mhale-
leeil, *mhic* Chainain,
38 *Mhic* Enois, *mhic* Shet, *mhic*
Adhaimh, *mhic* Dhé.

CAIB. IV.

1 *Buaireadh agus trasgadh Chrìosd:* 13 *Thug e buaidh air an diabhul;* 14 *thòisich e ri searmonachadh:* 16 *Ghabh pobull Nasaret iongantas r' a fhoclaibh gràsmhor.* 33 *Leighis e an duine san robh deamhan,* 38 *agus màthair-chéile Pheadair, &c.*

AGUS air do Iosa bhi làn do'n
Spiorad naomh, phill e air
ais o Iordan, agus threòraich-
eadh e leis an Spiorad do'n
fhàsach,
2 Agus bha e air a bhuaireadh
rè dhà fhichead là leis an diabh-
ul; agus cha d' ith e ni sam bith
anns na làithibh sin: agus air
dhoibh bhi air an crìochnachadh,
an sin dh'fhàs e ocrach.
3 Agus thubhairt an diabhul
ris, Ma 's tu Mac Dhé, abair ris
a' chloich so bhi 'na h-aran.
4 Agus fhreagair Iosa e, ag radh,
A ta e sgrìobhta, nach ann le h-
aran a mhàin a thig duine beò,
ach le gach uile fhocal Dé.
5 Agus air do 'n diabhul a thoirt
gu beinn àrd, nochd e dha uile
rìoghachdan an domhain ann am
mionaid aimsir.
6 Agus thubhairt an diabhul
ris, Bheir mise an cumhachd
so uile dhuit, agus an glòir;
oir thugadh dhomh-sa sin; agus
bheir mi e do neach air bith a
's toil leam.
7 Uime sin ma ni thu aoradh
dhomh-sa, is leat iad uile.
8 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Tàr air mo chùl-
aobh, a Shàtain: oir a ta e sgrìobh-
ta, Nì thu aoradh do 'n Tighearn
do Dhia, agus dhasan 'na aonar
nì thu seirbhis.
9 Agus thug se e gu Ierusalem,
agus chuir e air binnein an team-
puill e, agus thubhairt e ris, Ma 's
tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos á
so.
10 Oir a ta e sgrìobhta, Bheir
e àithne d' a ainglibh mu d' thim-
chioll, thusa a choimhead.
11 Agus togaidh iad suas thu
'nan làmhaibh, air eagal gu 'm
buail thu uair air bith do chos
air cloich.
12 Agus air freagairt do Iosa
thubhairt e ris, A dubhradh, Na
buair[1] thusa an Tighearna do
Dhia.
13 Agus an uair a chrìochnaich
an diabhul am buaireadh uile,
dh'imich e uaith rè tamuill.
14 Agus phill Iosa ann an cumh-
achd an Spioraid chum Gha-
lile; agus chaidh 'iomradh-san
air feadh na dùthcha mu 'n cuairt
gu h-iomlan.
15 Agus theagaisg e 'nan siona-
gogaibh, a' faotainn glòire o na
h-uile dhaoinibh.
16 Agus thàinig e gu Nasaret,
far an d' àraicheadh e: agus
chaidh e steach, mar bu ghnàth
leis, air là na sàbaid do 'n t-
sionagog, agus dh'éirich e 'na

[1] *Na dearbh.*

sheasamh chum leughaidh.
17 Agus thugadh dha leabhar
an fhàidh Esaiais; agus air fosg-
ladh an leabhair dha, fhuair e
an t-àit anns an robh e sgrìobh-
ta,
18 Tha Spiorad an Tighearn
orm, do bhrìgh gu'n d'ùng e mi
a shearmonachadh an t-soisgeil
do na bochdaibh; chuir e mi a
shlànuchadh na muinntir aig am
bheil an cridhe briste, a ghairm[1]
fuasglaidh do na braighdibh,
agus aiseag an radhairc do na
doill[2], a thoirt saorsa do'n
mhuinntir a ta brùite,
19 A shearmonachadh bliadh-
na thaitnich an Tighearn.
20 Agus air dùnadh an leabh-
air dha, thug e do'n fhear-frith-
ealaidh e, agus shuidh e: agus
bha sùilean na bha san t-sion-
agog uile a' geur-amharc air-san.
21 Agus thòisich e air a ràdh
riu, An diugh a ta an sgriobtur
so air a choimhlionadh ann bhur
cluasaibh-sa.
22 Agus thug iad uile fianuis
da, agus ghabh iad iongantas
ris na briathraibh gràsmhor a
thàinig a mach as a bheul. Agus
thubhairt iad, Nach e so mac
Ioseiph?
23 Agus thubhairt e riu, Gun
amharus thubhairt sibh rium an
gnàth-fhocal so, A léigh, leighis
thu féin: ge b'e air bith iad na
nithe a chuala sinn a rinneadh
leat an Capernaum, dèan mar an
ceudna iad an so a' d' dhùthaich
féin.
24 Agus thubhairt e, Gu deimhin
a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil
fàidh air bith taitneach na dhùth-
aich féin.
25 Ach gu firinneach a ta mise
ag ràdh ribh, gu'n robh mòran
bhantrach ann an Israel an làith-
ibh Eliais, an uair a dhruideadh
nèamh rè thrì bliadhna agus shè
mìosan, agus a bha gorta mhòr
air feadh na tìre uile:
26 Ach cha do chuireadh Elias
dh'ionnsuidh aoin diubh, ach gu
Sarepta Shidoin, chum mnà a
bha 'na bantraich.
27 Agus bha mòran lobhar ann
an Israel ri linn Eliseuis an
fhàidh; agus cha do ghlanadh
a h-aon aca, ach Naaman an
Sirianach.
28 Agus lìonadh iadsan uile a
bha san t-sionagog le feirg, an
uair a chual iad na nithe sin;
29 Agus dh'éirich iad suas,
agus thilg iad a mach as a'
bhaile e, agus thug iad leo e
gu maluidh a' chnoic[3], air an
robh am baile togta, chum a
thilgeadh sìos an coinneamh a
chinn.
30 Ach air gabhail dhasan
troimh am meadhon, dh'fhalbh e,
31 Agus chaidh e sìos gu Ca-
pernaum, baile do Ghalile, agus
bha e 'gan teagasg air làithibh
na sàbaid:
32 Agus ghabh iad iongantas
r'a theagasg; do bhrìgh gu'n
robh 'fhocal le cumhachd.
33 Agus bha anns an t-sion-
agog duine anns an robh spior-
ad deamhain neòghloin, agus
ghlaodh e le guth mòr,
34 Ag ràdh, Leig leinn; ciod
e ar gnothuch-ne riut, Iosa o

[1] *a shearmonachadh.* [2] *dallaibh.*

[3] *bèul-bhruach a' chnoic.*

Nasaret? an d'thàinig thu g'ar
sgrios? a ta fhios agam cò thu,
Aon naomh Dhé.
35 Agus chronuich Iosa e, ag
ràdh, Bì a' d' thosd, agus thig a
mach as. Agus air do 'n deamh-
an e-san a thilgeadh sìos 'nam
meadhon, thàinig e mach as, gun
chiurradh sam bith a dhèanamh
air.
36 Agus thàinig uamhas orra
uile, agus labhair iad r' a chéile,
ag ràdh, Ciod a' ghnè cainnte
so? oir le h-ùghdarras agus
cumhachd a ta e toirt òrduigh
do na spioradaibh neòghlan, agus
tha iad a' teachd a mach.
37 Agus chaidh iomradh air-san
a mach feadh gach àite do 'n
dùthaich mu'n cuairt.
38 Agus dh'éirich e as an t-
sionagog, agus chaidh e steach do
thigh Shimoin: agus bha fiabh-
rus mòr air màthair-chéile Shi-
moin; agus ghuidh iad air as a
leth.
39 Agus air dha seasamh os a
ceann,[1] chronuich e am fiabhrus,
agus dh'fhàg e i. Agus dh'éirich
ise air ball, agus rinn i fritheal-
adh dhoibh.
40 Agus ag dol fuidhe na
gréine, iadsan uile aig an robh
daoine euslan le iomadh gnè
tinnis, thug iad d' a ionnsuidh
iad: agus chuir e-san a làmhan air
gach aon diubh, agus leighis e iad.
41 Agus chaidh mar an ceudna
deamhain a mach a mòran, a'
glaodhaich agus ag ràdh, Is tu
Crìosd Mac Dhé. Agus chron-
uich e iad, agus cha d'fhulaing
e dhoibh labhairt: oir bha fhios
aca gu 'm b' e-san Crìosd.
42 Agus air teachd do 'n la,
chaidh e mach, agus dh'imich e
gu àite fàsail: agus bha 'n sluagh
'ga iarraidh, agus thàinig iad
d' a ionnsuidh, agus b' àill leo a
chumail, chum nach rachadh e
uatha.
43 Ach thubhairt e-san riu, Is
éigin dhomh-sa rìoghachd Dhé
a shearmonachadh do bhailtibh
eile mar an ceudna; oir is ann
chum so a chuireadh mi.
44 Agus shearmonaich e ann
an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

1 *Theagaisg Crìosd an sluagh á luing Phead-air;* 4 *le tarruing mhìorbhuileach éisg nochd e cionnus a bha e gu Peadar agus a chom-panaich a dhèanamh 'nan iasgairibh air daoinibh:* 12 *ghlan e neach a bha 'na lobhar,* 16 *rinn e ùrnuigh anns an fhàs-ach,* 18 *shlànuich e neach a bha tinn leis a' phairilis, &c.*

AGUS thàrladh, 'nuair a bha
am pobull a' dluth-theann-
adh air, chum focal Dé éisd-
eachd, gu'n do sheas e làimh ri
loch Ghenesaret,
2 Agus chunnaic e dà luing[2]
'nan seasamh ri taobh an locha:
ach bha an h-iasgairean air dol
a mach asda, agus a' nigheadh
an lìonta.
3 Agus chaidh e steach do aon
do na longaibh bu le Simon, agus
dh'iarr e air dol a mach beagan
o thìr: agus air suidhe dha,
theagaisg e an sluagh as an luing.
4 A nis an uair a sguir e do
labhairt, thubhairt e ri Simon,
Cuir a mach chum na doimhne,
agus leigibh sìos bhur lìonta
chum tarruing.

[1] *làimh rithe*

[2] *bhàrc.*

5 Agus fhreagair Simon, agus
thubhairt e ris, A mhaighstir,
shaothraich sinn feadh na h-
oidhche uile, agus cha do ghlac
sinn ni sam bith: ach air t'fhoc-
al-sa leigidh mi sìos an lìon.
6 Agus an uair a rinn iad so,
chuairtich iad tachdar[1] mòr
éisg; ionnus gu'n do bhriseadh
an lìon.
7 Agus smèid iad air an comp-
anaich, a bha san luing eile,
teachd agus còmhnadh a dhèan-
amh leo. Agus thàinig iad, agus
lìon iad an dà luing, ionnus gu'n
robh iad an inbhe dol fuidhe.
8 'Nuair a chunnaic Simon
Peadar *so*, thuit e sìos aig glùin-
ibh Iosa, ag ràdh, Imich uam-
sa, a Thighearn, oir is duine
peacach mi.
9 Oir ghlac uamhas e féin agus
iadsan uile bha maille ris, air
son an tarruing éisg a ghlac iad:
10 Agus mar an ceudna Seum-
as agus Eoin, mic Shebede, a
bha 'nan companaich aig Simon.
Agus thubhairt Iosa ri Simon,
Na biodh eagal ort; á so suas
glacaidh tu daoine.
11 Agus an uair a thug iad an
longa gu tìr, dh'fhàg iad na
h-uile nithe, agus lean iad e-san.
12 Agus an uair a bha e-san
ann am baile àraidh, feuch duine
làn do luibhre: agus air dha
Iosa fhaicinn, thuit e sìos air
'aghaidh, agus ghuidh e air, ag
ràdh, A Thighearn, ma's toil
leat, tha thu comasach air mise
a ghlanadh.
13 Agus shìn e *a* làmh, agus
bhean e ris, ag ràdh, Is toil
leam; bì glan. Agus air ball
dh'fhàg an luibhre e.
14 Agus dh'àithn e dha, gun
innseadh do neach air bith:
Ach imich, agus nochd thu féin
do 'n t-sagart, agus thoir seachad
air son do ghlanaidh, mar a
dh'àithn Maois, mar fhianuis
doibh.
15 Ach bu mhòid a sgaoil-
eadh 'iomradh-san: agus thàinig
sluagh mòr an ceann a chéile
chum éisdeachd, agus a bhi air
an slànuchadh leis o'n eucailibh.
16 Agus chaidh e air leth chum
an fhàsaich, agus rinn e ùrnuigh.
17 Agus thàrladh air là àr-
aidh, 'nuair a bha e a' teagasg,
gu'n robh 'nan suidhe *an sin*
Phàirisich agus luchd-teagaisg
an lagha, a thàinig as gach
uile bhaile do Ghalile, agus do
Iudea, agus *o* Ierusalem: agus
bha cumhachd an Tighearn *a
làthair* chum an slànuchadh.
18 Agus, feuch, ghiùlain daoine
air leabaidh duine air an robh
am pairilis: agus dh'iarr iad a
thoirt a steach, agus a chur 'na
làthair-san.
19 Agus an uair nach d'fhuair
iad seòl air am feudadh iad a
thoirt a steach, le meud na
cuideachd, chaidh iad suas air
an tigh, agus leig iad sìos troimh
mhullach an tighe e féin agus a
leabadh, anns a' mheadhon an
làthair Iosa.
20 Agus an uair a chunnaic e
an creidimh, thubhairt e ris, A
dhuine, tha do pheacanna air
am maitheadh dhuit.
21 Agus thòisich na sgrìobh-
aichean agus na Phàirisich air

[1] *àireamh.*

reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a
ta labhairt toibheim? cò dh'-
fheudas peacanna a mhaitheadh
ach Dia a mhàin?
22 Ach air aithneachadh an
smuainte do Iosa, fhreagair e
agus thubhairt e riu, Ciod a ta
sibh a' reusonachadh 'nur cridh-
eachaibh?
23 Cò aca is usadh a ràdh,
Tha do pheacanna air am maith-
eadh dhuit, no ràdh, Eirich agus
imich?
24 Ach a chum gu'm bì fios
agaibh gu bheil cumhachd aig
Mac an duine peacanna a
mhaitheadh air talamh, (thubh-
airt e ri fear na pairilis,) A ta
mi ag ràdh riut, éirich, agus tog
do leabadh, agus imich do d'
thigh.
25 Agus dh'éirich e air ball
'nan làthair, agus thog e *an leab-
adh* air an robh e 'na luidhe,
agus chaidh e d' a thigh féin, a'
toirt glòire do Dhia.
26 Agus ghlac uamhas iad uile,
agus thug iad glòir do Dhia,
agus lìonadh le h-eagal iad, ag
ràdh, Chunnaic sinne nithe do-
chreidsinn[1] an diugh.
27 Agus an déigh nan nithe sin,
chaidh e mach, agus chunnaic e
cìs-mhaor d' am b' ainm Lebhi,
'na shuidhe aig àite togail na
cìse; agus thubhairt e ris, Lean
mise.
28 Agus air fàgail nan uile
nithe dha, dh'éirich e, agus lean
se e.
29 Agus rinn Lebhi féisd[2] mhòr
dha 'na thigh féin: agus bha
cuideachd mhòr do chìs-mhaor-
aibh, agus do mhuinntir eile a
shuidh maille riu.
30 Agus rinn an sgrìobhaich-
ean agus am Phàirisich gearan
an aghaidh a dheisciobul-san,
ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag
itheadh, agus ag òl maille ri
cìs-mhaoraibh agus ri peacach-
aibh?
31 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Cha 'n 'eil feum
aca-san a ta slàn air an léigh,
ach aca-san a ta tinn.
32 Cha d'thàinig mise a ghairm
nam fìrean, ach nam peacach
chum aithreachais.
33 Agus thubhairt iadsan ris,
C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu
tric ri trasgadh[3], agus a' dèanamh
ùrnuigh, agus mar an ceudna
deisciobuil nam Phàiriseach; ach
a ta do dheisciobuil-sa ag itheadh
agus ag òl?
34 Agus thubhairt e-san riu,
Am feud sibh a thoirt air cloinn
seòmair an fhir nuadh-phòsda
trasgadh a dhèanamh, am feadh
a ta am fear nuadh-pòsda maille
riu?
35 Ach thig na làithean 'an
uair a bheirear am fear nuadh-
pòsda uatha; an sin nì iad trasg-
adh anns na làithibh sin.
36 Agus labhair e mar an
ceudna cosamhlachd riu; Cha
chuir neach air bith mìr a dh'-
eudach nuadh air sean eudach:
no, reubaidh an t-eudach nuadh
e, agus cha tig am mìr do'n
eudach nuadh ris an t-sean eud-
ach.
37 Agus cha chuir duine sam
bith fìon nuadh ann an seann

[1] *ionganlach.* [2] *cuirm* [3] *trosgadh.*

searragaibh ; no, brisidh am fìon
nuadh na searragan, agus dòirt-
ear e féin, agus caillear na seàrr-
agan.
38 Ach is còir fìon nuadh a
chur ann an searragaibh nuadha ;
agus bithidh iad le chéile tèar-
uinte.
39 Agus cha 'n 'eil duine sam
bith, air dha sean *fhìon* òl, a
dh'iarras air ball *fion* nuadh :
oir their e, is e an sean *fhìon*
a's feàrr.

CAIB. VI.

1 Chronuich Crìosd doille nam Phàiriseach mu thimchioll coimhead na sàbàid, le sgriobtur, le reuson, agus le mìorbhuil; 13 thagh e dà abstol deug ; 17 shlànuich e muinntir a bha tinn ; 20 shearmonaich e d' a dheisciobluibh mu bheannachdaibh agus mhallachdaibh, &c.

AGUS thàrladh air a' cheud
là sàbaid an déigh an
dara là *do fhéill na càisge*[1],
gu 'n deachaidh e troimh na
h-achaibh arbhair; agus spìon
a dheisciobuil na diasan arbhair,
agus dh'ith iad, an déigh *am*
bruthadh le 'n làmhaibh.
2 Agus thubhairt cuid do na
Phàirisich riu, C' ar son a ta
sibh a' dèanamh an ni nach
'eil ceaduichte r' a dhèanamh
air làithibh na sàbaid ?
3 Agus fhreagair Iosa iad, agus
thubhairt e, Nach do leugh sibhse
an ni so rinn Daibhidh, 'nuair a
bha ocras air féin, agus orra-san
a bha maille ris ;
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a ghabh
e aran na fianuis[2], agus a dh'-
ith e féin, agus a thug e mar
an ceudna dhoibh-san a bha
maille ris ; ni nach 'eil cead-
uichte itheadh ach do na sagart-
aibh a mhàin ?
5 Agus thubhairt e riu, Is Tigh-
earn Mac an duine air an t-sàb-
aid féin.
6 Thàrladh mar an ceudna air
sàbaid eile, gu 'n deachaidh e
steach do'n t-sionagog, agus gu'n
do theagaisg e ; agus bha an sin
duine, aig an robh a làmh dheas
air seargadh.
7 Agus rinn na sgrìobhaichean
agus na Phàirisich faire, *a dh'-
fheuchainn* an leighiseadh e air
an t-sàbaid ; chum gu'm faigh-
eadh iad cùis-dhìtidh[3] 'na agh-
aidh.
8 Ach thuig e-san an smuaint-
ean, agus thubhairt e ris an
duine aig an robh an làmh
sheargta, Eirich, agus seas a
mach sa' mheadhon. Agus dh'-
éirich e-san, agus sheas e.
9 An sin thubhairt Iosa riu,
Feòraichidh mise aon ni dhibh ;
Am bheil e ceaduichte air làith-
ibh na sàbaid maith a dhèanamh,
no olc ? anam a shaoradh, no a
sgrios ?
10 Agus air dha amharc mu'n
cuairt orra uile, thubhairt e ris
an duine, Sìn a mach do làmh.
Agus rinn e sin : agus dh'aisig-
eadh a làmh slàn da mar an
làmh eile.
11 Agus lìonadh iadsan do
chuthach ; agus labhair iad r'a
chéile, ciod a dhèanadh iad ri
Iosa.
12 Agus anns na làithibh sin
chaidh e-san gu beinn a dhèan-
amh ùrnuigh, agus bhuanaich e

[1] *air an dara là sàbaid an déigh na ceud* sàbaid.

[2] *an t-aran taisbeanta.* [3] *cùis-chasaid.*

rè na h-oidhche ann an ùrnuigh
ri Dia.[1]
13 Agus air teachd do'n là,
ghairm e d' a ionnsuidh a dheis-
ciobuil; agus thagh e dà fhear
dheug asda, d' an do ghoir e
Abstoil:
14 Simon, (a dh'ainmich e mar
an ceudna Peadar,) agus Aindreas
a bhràthair, Seumas agus Eoin,
Philip agus Bartolomeus,
15 Mata agus Tomas, Seumas
mac Alpheuis, agus Simon d' an
goirear Selotes,
16 Iudas *bràthair* Sheumais,
agus Iudas Iscariot, e-san a bha
'na fhear-brathaidh.
17 Agus thàinig e nuas leo,
agus sheas e air ionad còmhnard,
agus coimhthional a dheisciobul,
agus buidheann mhòr-shluaigh
o Iudea uile agus o Ierusalem,
agus o chois fairge Thiruis agus
Shidoin, muinntir a thàinig g'a
éisdeachd, agus gu bhi air an
leigheas o'n euslaintibh;
18 Agus iadsan a bha air am
pianadh le spioradaibh neòghlan:
agus leighiseadh iad.
19 Agus dh'iarr an sluagh uile
beantuinn ris: oir chaidh cumh-
achd a mach as, agus shlànuich
e iad uile.
20 Agus thog e suas a shùil-
ean air a dheisciobluibh, agus
thubhairt e, *Is* beannaichte *sibhse*
ta bochd: oir is leibh rìoghachd
Dhé.
21 *Is* beannaichte *sibhse* ta oc-
rach a nis: oir sàsuichear sibh.
Is beannaichte *sibhse* ta caoidh a
nis: oir gàiridh sibh.
22 *Is* beannaichte sibh, 'nuair
a bheir daoine fuath dhuibh,
agus a chuireas iad as an cuid-
eachd sibh, agus a bheir iad
cainnt mhaslach dhuibh, agus a
thilgeas iad a mach bhur n-ainm
mar olc, air son Mhic an duine.
23 Dèanaibh-sa gàirdeachas san
là sin, agus leumaibh le h-aoibh-
neas: oir feuch, is mòr bhur
duais air nèamh: oir is ann mar
sin a rinn an aithriche air na
fàidhibh.
24 Ach is an-aoibhinn duibhse
ta saoibhir: oir fhuair sibh bhur
sòlas.
25 Is an-aoibhinn duibhse ta
sàitheach: oir bithidh ocras
oirbh. Is an-aoibhinn duibhse
ta gàireachdaich a nis: oir nì
sibh bròn agus gul.
26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair
a labhras daoine[2] maith umaibh:
oir is ann mar sin a rinn an
aithriche ris na fàidhibh bréige.
27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse
ta 'g éisdeachd, Gràdhaichibh
bhur naimhde, dèanaibh maith
dhoibh-san le'm fuathach sibh;
28 Beannaichibh iadsan a ta
'gur mallachadh, agus dèanaibh
ùrnuigh air son na muinntir a ta
buntuinn gu naimhdeil ribh.
29 Ris an tì a bhuaileas thu
air aon ghial, cum an gial eile;
agus do'n tì a bheir t' fhalluinn
dhìot, na bac do chòta mar an
ceudna.
30 Thoir do gach neach a dh'-
iarras ort; agus o 'n neach a
bheir uait do mhaoin, na iarr air
ais *i*.
31 Agus mar a b' àill leibh
daoine dhèanamh dhuibh, dèan-

[1] *tigh-ùrnuigh Dhé*

[2] *na h-uile dhaoine.*

aibh-sa mar an ceudna dhoibh-
san.
32 Oir ma ghràdhaicheas sibh
iadsan aig am bheil gràdh
dhuibh, ciod am buidheachas a
ta agaibh ? oir gràdhaichidh
peacaich féin an dream aig am
bheil gràdh dhoibh.
33 Agus ma nì sibh maith do'n
mhuinntir a nì maith dhuibh,
ciod am buidheachas a ta ag-
aibh ? oir nì peacaich an ni so
féin mar an ceudna.
34 Agus ma bheir sibh iasachd[1]
dhoibhsan o 'm bheil dùil agaibh
ri fhaotainn a rìs, ciod am buidh-
eachas a ta agaibh ? oir bheir
peacaich féin iasachd do pheac-
achaibh, chum gu 'm faigh iad
uiread a rìs.
35 Ach gràdhaichibh-sa bhur
naimhde, agus dèanaibh maith,
agus thugaibh iasachd, gun dùil
a bhi agaibh ri ni sam bith 'na
éiric[2]: agus bithidh bhur duais
mòr, agus bithidh sibh 'nur
cloinn do 'n Tì a's àirde : oir a
ta e-san tabhartach dhoibh-san a
ta mì-thaingeal agus olc.
36 Bithibh-sa uime sin tròc-
aireach, mar a ta bhur n-Athair
tròcaireach.
37 Agus na tugaibh breth, agus
cha toirear breth oirbh : na dìt-
ibh, agus cha dìtear sibh : thug-
aibh maitheanas, agus bheirear
maitheanas dhuibh.
38 Thugaibh uaibh, agus bheir-
ear dhuibh ; deadh thomhas, air
a gheinneadh, agus air a chrath-
adh ri chéile, agus a' cur thairis,
bheir daoine ann bhur n-uchd ;
oir leis an tomhas le 'n tomhais
sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.
39 Agus labhair e cosamhlachd
riu, Am feud an dall dall a threòr-
achadh ? nach tuit iad le chéile[3]
ann an slochd ?
40 Cha'n 'eil an deisciobul os
ceann a mhaighstir : ach ge b' e
neach a ta coimhlionta, bithidh
e mar a mhaighstir.
41 Agus c' ar son a ta thu faic-
inn an smùirnein a ta an sùil
do bhràthar, agus nach 'eil thu
toirt fa 'near an t-sail a ta ann
do shùil féin ?
42 No cionnus a dh'fheudas tu
ràdh ri do bhràthair, A bhràthair,
leig dhomh an smùirnein a thoirt
á d' shùil, agus nach 'eil thu toirt
fa 'near an t-sail a ta ann do shùil
féin ? A chealgair, tilg a mach
air tùs an t-sail as do shùil féin,
agus an sin is léir dhuit gu soill-
eir an smùirnein a ta ann an sùil
do bhràthar a thoirt aside.
43 Oir cha deadh chraobh a
bheir a mach droch thoradh :
agus cha droch chraobh a bheir
a mach deadh thoradh.
44 Oir aithnichear gach craobh
air a toradh : oir cha tionail
daoine fìgean do dhroighionn,
na caoran fiona do'n fhearr-dhris.
45 Bheir duine maith ni maith a
mach á deadh ionmhas a chridhe;
agus bheir droch dhuine ni olc a
mach á droch ionmhas a chridhe :
oir is ann á pailteas a chridhe a
labhras a bheul.
46 Agus c' ar son a ghoireas
sibh, a Thighearn, a Thighearn,
dhìom-sa, agus nach dèan sibh
na nithe a ta mi ag ràdh ?
47 Gach neach a thig a m' ionn-

[1] *coingheall.*

[2] *gun bhur dòchas a chall.* [3] *araon.*

suidh-sa, agus a chluinneas mo
bhriathra, agus a nì iad, feuch-
aidh mi dhuibh co ris is cos-
mhuil e :
48 Is cosmhuil e ri duine a thog
tigh, agus a chladhaich domhain,
agus a chuir a' bhunait air carr-
aig: agus an uair a thàinig an
tuil, bhuail an sruth gu dian air
an tigh sin, agus cha b' urrainn e
charachadh ; oir bha e air a
shuidheachadh[1] air carraig.
49 Ach an tì a chluinneas, agus
nach dèan, is cosmhuil e ri duine
a thog tigh air an talamh gun
bhunait, air an do bhuail an
sruth gu dian, agus air ball thuit
e; agus bu mhòr tuiteam an
tighe sin.

CAIB. VII.

1 *Leighis Crìosd seirbhiseach ceannaird-ceud.*
11 Thog e mac na bantraich ann an Nain
o 'n bhàs; 19 dhearbh e do theachdairibh
Eoin, le oibribh mìorbhuileach a rinn e 'nan
làthair, gu 'm b' e féin an Crìosd a bha ri
teachd; 24 nochd e do'n t-sluagh ciod i a
bharail mu Eoin, &c.

ANIS an uair a chrìochnaich
e a bhriathra-san uile ann
an éisdeachd an t-sluaigh, chaidh
e steach do Chapernaum.
2 Agus bha seirbhiseach ceann-
aird-ceud àraidh, a b' ionmhuinn
leis, gu tinn, agus ri h-uchd bàis.
3 Agus an uair a chual e mu
Iosa, chuir e seanairean nan Iùdh-
ach d' a ionnsuidh, a' cur impidh
air gu'n tigeadh e, agus gu'n
leighiseadh e a sheirbhiseach.
4 Agus an uair a thàinig iad
gu Iosa, ghuidh iad air gu dùr-
achdach, ag ràdh, Gu'm b'airidh
e gu 'n dèanadh e-san so dha :
5 Oir is toigh leis ar cinneach-
ne, agus thog e-san dhuinn sion-
agog[2].
6 Agus chaidh Iosa maille riu.
Ach air dha bhi nis fagus do 'n
tigh, chuir an ceannard-ceud
càirdean d 'a ionnsuidh, ag ràdh
ris, A Thighearn, na cuir dragh
ort féin ; oir cha 'n airidh mise
gu 'n rachadh tu steach fo m'
chleith :
7 Uime sin cha mhò a mheas
mi gu 'm b' airidh mi féin air
teachd a d' ionnsuidh : ach *a*
mhàin abair am focal, agus slàn-
uichear m' òglach.
8 Oir is duine mise féin air mo
chur fo ùghdarras, aig am bheil
saighdeara fodham ; agus their
mi ris an fhear so, Imich, agus
imichidh e ; agus ri fear eile,
Thig, agus thig e ; agus ri m'
sheirbhiseach, Dèan so, agus nì
se e.
9 Agus an uair a chual Iosa na
nithe so, ghabh e iongantas ris,
agus air tionndadh dha, thubhairt
e ris an t-sluagh a lean e, A ta
mi ag ràdh ribh, nach d' fhuair
mi creidimh co mòr as so, ann
an Israel féin.
10 Agus air pilltinn air an ais
do 'n tigh do na teachdairibh a
chuireadh *d' a ionnsuidh,* fhuair
iad an seirbhiseach a bha tinn,
slàn.
11 Agus thàrladh an là 'na
dhéigh sin, gu 'n deachaidh e
chum baile d' an gairmear Nain ;
agus chaidh a dheisciobuil[3] maille
ris, agus sluagh mòr.
12 A nis an uair a thàinig e
am fagus do gheata a' bhaile,
feuch, ghiùlaineadh a mach duine

[1] *stéidheachadh.* [2] *thog e-san ar sionagog.*

[3] *moran d'a dheisciobluibh.*

marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhantrach i: agus bha sluagh mòr do *mhuinntir* a' bhaile maille rithe.

13 Agus an uair a chunnaic an Tighearn i, ghabh e truas d' i, agus thubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus thàinig e agus bhean e ris a' ghiùlan[1]; (agus sheas iadsan a bha 'ga iomchar;) agus thubhairt e, Oganaich, a ta mi ag ràdh riut, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d' a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagal *iad* uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh' éirich fàidh mor 'nar measg-ne; agus, Dh'amhairc Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-iomradh so mach air-san air feadh Iudea uile, agus na dùthcha mu 'n cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d' a ionnsuidh dithis àraidh d' a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa e-san a bha ri teachd, no 'm bì sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoinibh d' a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a d' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa an Tì a bha ri teachd, no 'm bì sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin féin leighis e mòran o 'n euslaintibh agus o 'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh; agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibh-sa agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannaichte e-san nach faigh oilbheum annam-sa[2].

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do 'n fhàsach a dh'-fhaicinn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, iadsan a ta sgeadaichte le eudach-rìomhach, agus a' caitheadh am beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan rìghrean a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e fàidh? seadh, a ta mi ag ràdh ribh, agus ni 's mò na fàidh.

27 Is e so an tì mu 'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiridh mi mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

28 Oir a ta mi ag ràdh ribh, 'Nam measg-san a rugadh le mnaibh, cha 'n 'eil fàidh a 's mò

[1] *chiste mhairbh.*

[2] *nach gabh oilbheum rium-sa.*

na Eoin Baiste: gidheadh an
ti a's lugha ann an rìoghachd
Dhé, is mò e na e-san.
29 Agus dh'fhìreanaich am pob-
ull uile a chual *e*, agus na cìs-
mhaoir Dia, air dhoibh bhi air
am baisteadh le baisteadh Eoin.
30 Ach chuir na Phàirisich
agus an luchd-lagha cùl ri
comhairle Dhé d'an taobh féin,
am feadh nach do bhaisteadh
iad leis.
31 Agus thubhairt an Tighearn,
Cò ris uime sin a shamhlaicheas
mi daoine a' ghinealaich so?
agus cò ris a ta iad cosmhuil?
32 A ta iad cosmhuil ri cloinn
a ta 'nan suidhe sa 'mhargadh,
agus a dh'éigheas r'a chéile, ag
ràdh, Rinn sinne pìobaireachd
dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse
dannsa: rinn sinne tuireadh
dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse
gul.
33 Oir thàinig Eoin Baiste,
cha'n ann ag itheadh arain, no
ag òl fìona; agus their sibh, A
ta deamhan aige.
34 Thàinig Mac an duine ag
itheadh agus ag òl; agus their
sibh, Feuch duine geòcach, agus
pòitear-fìona, caraid chìs-mhaor
agus pheacach.
35 Ach a ta gliocas air a fìr-
eanachadh le a cloinn uile.
36 Agus dh'iarr duine àraidh
do na Phàirisich air, gu'n ith-
eadh e biadh maille ris. Agus
chaidh e steach do thigh an
Phàirisich, agus shuidh[1] e sìos
chum bìdh.
37 Agus, feuch, an uair a
fhuair bean anns a' bhaile, a
bha 'na peacach, fios gu'n robh
e 'na shuidhe aig biadh ann an
tigh an Phàirisich, thug i leatha
bocsa alabastair *làn do* oladh
chùbhraidh,
38 Agus sheas i aig a chosaibh
air a chùlaobh a' gul, agus thòis-
ich i air a chosan a fhliuchadh
le a deuraibh, agus thiormaich i
iad le folt a cinn, agus phòg i a
chosa, agus dh'ùng i leis an ol-
adh iad.
39 Agus an uair a chunnaic
am Phàiriseach, a thug cuireadh
dha, *so*, labhair e ann féin, ag
ràdh, Nam b' fhàidh an duine
so, bhiodh fhios aige cò i a'
bhean so a ta beantuinn ris, agus
ciod is gnè dh'i; oir is peac-
ach i.
40 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e ris, A Shimoin, a ta
ni agam ri ràdh riut. Agus
thubhairt e-san, A mhaighstir,
abair e.
41 Bha aig fear-fiacha àraidh
dithis do fheichneinibh: bha
aige air aon fhear cùig ceud
peghinn, agus air an fhear eile
leth-cheud.
42 Agus do bhrìgh nach robh
aca ni leis an dìoladh iad, mhaith
e gu saor dhoibh araon. Innis
dhomh-sa uime sin, cò dhiubh
is mo a ghràdhaicheas e?
43 Agus fhreagair Simon agus
thubhairt e, Is i mo bharail gur
e an neach is mò d'an do mhaith
e. Agus thubhairt e ris, is ceart
a thug thu breth.
44 Agus air tionndadh ris a'
mhnaoi, thubhairt e ri Simon,
Am faic thu a' bhean so? thàinig
mi steach do d'thigh, cha d'thug

[1] *luidh*. Gr.

thu dhomh uisge chum mo chos;
ach dh'ionnlaid ise mo chosa le
deuraibh, agus thiormaich i *iad*
le folt a cinn.
45 Cha d'thug thusa dhomh
pòg: ach o thàinig ise[1] stigh,
cha do sguir i a phògadh mo chos.
46 Cha d'ùng thusa mo cheann
le h-oladh: ach dh'ùng ise mo
chosa le h-oladh chùbhraidh.
47 Uime sin a ta mi ag ràdh
riut, Gu bheil a peacanna a ta
lìonmhor, air am maitheadh;
air an aobhar sin[2] ghràdhaich
i gu mòr: ach ge b'e neach d'
am maithear beagan, bithidh a
ghràdh beag.
48 Agus thubhairt e rithe, Tha
do pheacanna air am maitheadh.
49 Agus thòisich iadsan a bha
'nan suidhe aig biadh maille ris,
air a ràdh annta féin, Cò e so a
ta eadhon a' maitheadh pheac-
anna?
50 Agus thubhairt e ris a'
mhnaoi Shlànuich do chreidimh
thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

1 *Fhritheil mnài do Chrìosd le am maoin.* 4 *An déigh do Chrìosd searmoin a dhèanamh o àit gu h-àit, agus e air a leantuinn le abstolaibh, labhair e cosamhlachd an t-sìoladair,* 16 *agus na coinnle;* 21 *chuir e an céill cò iad a mhàthair, agus a bhràithrean,* 22 *chronuich e a' ghaoth,* 26 *agus thilg e mach á duine legion do dheamhnaibh, &c.*

AGUS thàrladh an déigh sin,
gu'n d'imich e-san troimh
gach caithir agus baile, a' sear-
monachadh, agus a' cur an céill
soisgeil rìoghachd Dhé, agus an
dà fhear dheug maille ris;
2 Agus mnài àraidh a leigh-
iseadh o dhroch spioradaibh agus
o euslaintibh, Muire d'an gairm-
ear Magdalen, as an deachaidh
seachd deamhain,
3 Agus Ioanna bean Chusa
stiùbhaird Heroid, agus Susanna,
agus mòran eile, a bha fritheal-
adh dha le am maoin.
4 Agus an uair a chruinnich
sluagh mòr, agus a thàinig iad
as gach baile d'a ionnsuidh, labh-
air e ann an cosamhlachd:
5 Chaidh fear-cuir a mach a
chur a shìl: agus ag cur da,
thuit cuid ri taobh an rathaid;
agus shaltradh sìos e, agus dh'ith
eunlaith an athair suas e.
6 Agus thuit cuid eile air carr-
aig, agus air fàs da, shearg e,
do bhrìgh nach robh sùgh aige.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'fhàs
an droighionn maille ris, agus
thachd se e.
8 Agus thuit cuid eile air tal-
amh maith, agus dh'fhàs e suas,
agus thug e toradh uaith a cheud
uiread *as a chuireadh.* Agus air
dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh
e, Ge b'e aig am bheil cluasa
chum éisdeachd, éisdeadh e.
9 Agus dh'fhiosraich a dheis-
ciobuil deth, ag ràdh, Ciod e an
cosamhlachd so?
10 Agus thubhairt e-san, Thug-
adh dhuibh-sa eòlas fhaotainn
air rùn dìomhair rìoghachd Dhé;
ach do chàch an cosamhlachd-
aibh, ionnus ag faicinn doibh
nach faiceadh iad, agus ag cluinn-
tinn doibh nach tuigeadh iad.
11 Ach is e so an cosamhlachd:
Is e an sìol focal Dé.

[1] *mi.*

[2] *oir.*

12 Iadsan ri taobh an rathaid,
is iad sin a dh'éisdeas: 'na
dhéigh sin a ta an diabhul a'
teachd, agus a' togail air falbh
an fhocail as an cridheachaibh,
air eagal gu'n creideadh iad agus
gu'm biodh iad air an saoradh.
13 An dream air a' charraig,
is iad sin iadsan, an uair a dh'-
éisdeas iad, a ghabhas am focal
d' an ionnsuidh le gàirdeachas;
ach cha 'n 'eil aca so freumh,
muinntir a chreideas rè tamuill,
agus an àm buairidh a ta tuiteam
air falbh.
14 Agus an ni a thuit am
measg droighinn, is iad sin an
dream a dh'éisdeas, agus air
dhoibh dol a mach, a ta iad air
an tachdadh le cùram, agus le
saoibhreas, agus le sàimhean na
beatha *so,* agus cha'n 'eil iad a'
toirt toraidh uatha chum foir-
feachd.
15 Ach an ni *a thuit* san talamh
mhaith, is iad sin iadsan, air
dhoibh am focal éisdeachd, a ta
'ga choimhead ann an cridhe
tréibh-dhireach agus maith, agus
a' toirt toraidh uatha le foigh-
idinn[1].
16 Cha'n 'eil neach air bith,
air dha coinneal a lasadh, a dh'-
fholaicheas fo shoitheach i, no
chuireas fo leabaidh *i:* ach cuir-
idh e ann an coinnleir i, chum
gu'm faic iadsan a thig a stigh
an solus.
17 Oir cha'n 'eil ni sam bith
folaichte, nach dèanar follaiseach;
no uaigneach, nach aithnichear,
agus nach tig am follais[2].
18 Air an aobhar sin thugaibh
fa'near cionnus a dh' éisdeas
sibh: oir ge b'e neach aig am
bheil, bheirear dha; agus ge b'e
neach aig nach 'eil, bheirear uaith
eadhon an ni sin a shaoilear a
bhi aige.
19 An sin thàinig d' a ionnsuidh
a mhàthair agus a bhràithre,
agus cha b' urrainn iad teachd
am fagus da leis an dòmhlas.
20 Agus dh'innseadh dha le
dream àraidh, a thubhairt, Tha do
mhàthair agus do bhràithre 'nan
seasamh a muigh, ag iarraidh
t' fhaicinn.
21 Agus fhreagair e-san agus
thubhairt e riu, Is iad mo mhàth-
air agus mo bhràithrean iadsan
a dh'éisdeas ri focal Dé, agus
a nì e.
22 Agus thàrladh air là àraidh,
gu'n deachaidh e féin agus a
dheisciobuil a stigh do luing:
agus thubhairt e riu, Rachamaid
thairis gu taobh thall an locha.
Agus chuir iad a mach *o thìr.*
23 Ach ag seòladh dhoibh,
thuit codal air-san: agus thàinig
ànradh[3] gaoithe a nuas air an
loch, agus lìonadh iad *le h-uisge,*
agus bha iad ann an gàbhadh.
24 Agus thàinig iad d' a ionn-
suidh, agus dhùisg iad e, ag
ràdh, A mhaighstir, a mhaigh-
stir, tha sinn caillte! An sin
dh'éirich e-san, agus chronuich e
a' ghaoth, agus onfa an uisge:
agus sguir iad, agus thàinig
fèath[4] ann:
25 Agus thubhairt e riu, C' àit
am bheil bhur creidimh? agus
air dhoibh bhi fo eagal, ghabh
iad iongantas, ag ràdh r' a chéile,

[1] *seasmhachd.* [2] *os àird.*

[3] *doinionn, stoirm.* [4] *ciuine.*

Ciod a' ghnè dhuine so? oir a ta
e toirt àithne do na gaothaibh,
agus do 'n uisge féin, agus a ta
iad ùmhal dha.
26 Agus thàinig iad air tìr aig
dùthaich nan Gadareneach, a ta
thall fa chomhair Ghalile.
27 Agus an uair a chaidh e
mach air tìr, choinnich duine
àraidh as a' bhaile e, anns an
robh deamhain rè aimsir fhada,
agus aig nach biodh eudach
uime, agus nach fanadh ann an
tigh, ach anns na h-àitibh-adh-
laic.
28 An uair a chunnaic e Iosa,
ghlaodh e mach, agus thuit e
sìos 'na làthair, agus thubhairt
e le guth àrd, Ciod e mo ghnoth-
uch-sa riut, Iosa, a Mhic an Dé
a 's ro àirde? guidheam ort, na
pian mi.
29 (Oir bha e air toirt àithne
do 'n spiorad neòghlan dol a
mach as an duine. Oir bu tric
a rug e gu naimhdeil air: agus
cheangladh e le slabhruidhibh,
agus choimhideadh an geimhlibh
e; agus air briseadh *a* chuibh-
reacha dha, dh'iomaineadh e
leis an deamhan do 'n fhàsach.)
30 Agus dh'fhiosraich Iosa
dheth, ag ràdh, Ciod is ainm
dhuit? agus thubhairt e-san,
Legion: do bhrìgh gu 'n deach-
aidh mòran dheamhan a steach
ann.
31 Agus ghuidh iad air, gun
àithne thoirt doibh dol sìos do 'n
doimhneachd [1].
32 Agus bha treud lìonmhor
mhuc an sin, ag ionaltradh air
an t-sliabh: agus ghuidh iad air
cead a thoirt doibh dol a steach
annta. Agus thug e cead doibh.
33 An sin air dol do na deamh-
naibh a mach as an duine, chaidh
iad anns na mucaibh: agus ruith
an treud mhuc gu dian sìos le
bruthach [2] do 'n loch, agus thachd-
adh [3] iad.
34 Agus an uair a chunnaic
an dream a bha 'gam biadhadh
an ni a rinneadh, theich iad,
agus dh'innis [4] iad *e* anns a'
bhaile, agus anns an dùthaich.
35 Agus chaidh iadsan a mach
a dh'fhaicinn an ni a rinneadh;
agus thàinig iad gu Iosa, agus
fhuair iad an duine as an deach-
aidh na deamhain, 'na shuidhe
aig cosaibh Iosa, air eudachadh,
agus e 'na chéill: agus ghabh
iad eagal.
36 Agus dh'innis an dream a
chunnaic e dhoibh, cionnus a
shlànuicheadh an duine san robh
na deamhain.
37 An sin dh'iarr muinntir
dùthcha nan Gadareneach uile
air-san imeachd uatha; oir ghlac-
adh le h-eagal mòr iad: agus
chaidh e san luing, agus phill e
air ais a rìs.
38 A nis ghuidh an duine as
an deachadh na deamhain air,
e féin a bhi maille ris: ach chuir
Iosa uaith e, ag ràdh,
39 Pill do d' thigh féin, agus
cuir an céill meud nan nithe a
rinn Dia dhuit. Agus dh'imich
e roimhe, ag innseadh gu foll-
aiseach air feadh a' bhaile uile,
meud nan nithe a rinn Iosa dha.

[1] *dubh-aigean.*
[2] *leathad, àite corrach.*
[3] *bhàthadh.*
[4] *theich iad, (agus chaidh iad,) agus dh'innis*

40 Agus thàrladh, an uair a
phill Iosa air ais, gu 'n do ghabh
an sluagh *gu toileach* ris: oir
bha iad uile 'ga fheitheamh.
41 Agus, feuch, thàinig duine
d' am b' ainm Iairus, a bha 'na
uachdaran air an t-sionagog;
agus thuit e aig cosaibh Iosa,
agus ghuidh e air gu 'n tigeadh
e d 'a thigh:
42 Do bhrìgh gu 'n robh aon-
ghin nighinn aige, mu thimchioll
dà bhliadhna dheug, agus i faot-
ainn a' bhàis. (Ach air dha bhi
'g imeachd, bha 'n sluagh 'ga
theannadh.
43 Agus *thàinig* bean air an
robh dòrtadh fola dà bhliadhna
dheug, agus a chaidh a beath-
achadh uile ri léighibh, agus
nach b' urrainn bhi air a leigheas
le neach air bith,
44 Thàinig *ise* air a chùlaobh,
agus bhean i ri iomall 'eudaich:
agus sguir a dòrtadh fola air ball.
45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean
rium? Air àicheadh do na h-uile,
Thubhairt Peadar ris, agus iadsan
a bha maille ris, A mhaighstir,
tha'n sluagh ga d' dhòmhlachadh,
agus ga d' theannadh, agus an
abair thu, Cò bhean rium?
46 Agus thubhairt Iosa, Bhean
neach éigin rium: oir mhothaich
mi cumhachd a' dol asam.
47 Agus an uair a chunnaic
a' bhean nach robh i an ain-
fhios[1], thàinig i air chrith, agus
a' sleuchdadh dha, chuir i 'n
céill da, an làthair an t-sluaigh
uile, c' ar son a bhean i ris, agus
mar a shlànuicheadh i gu grad.
48 Agus thubhairt e-san rithe,

[1] *am folach.*

Anighean, biodh misneach agad:
shlànuich do chreidimh thu;
imich an sìth.)
49 Am feadh a bha e fathast
a' labhairt, thàinig neach o *thigh*
Uachdarain na sionagoig, ag
ràdh ris, Tha do nighean marbh;
na cuir dragh air a' mhaighstir.
50 Ach an uair a chual Iosa
so, fhreagair se e, ag ràdh, Na
biodh eagal ort: a mhàin creid,
agus bithidh i air a slànuchadh.
51 Agus an uair a chaidh e
do'n tigh, cha do leig e le neach
air bith dol a stigh, ach Peadar,
agus Eoin, agus Seumas, agus
athair agus màthair na nighinn.
52 Agus bha iad uile a' gul,
agus a' dèanamh caoidh air a
son: ach thubhairt e-san, Na
guilibh; cha'n 'eil i marbh, ach
'na codal.
53 Agus rinn iad gàire fanoid
ris, do bhrìgh gu'n robh fhios
aca gu'n robh i marbh.
54 Agus air dha an cur a mach
uile, ghlac e air làimh i, agus
ghlaodh e, ag ràdh, A nighean,
éirich.
55 Agus thàinig a spiorad air
ais, agus dh'éirich i air ball: a-
gus dh' àithn e biadh a thoirt d' i.
56 Agus ghlac[2] uamhas mòr a
pàrantan[3]: ach thug e-san àithne
dhoibh gun an ni a rinneadh
innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

1 Chuir Crìosd a mach 'abstoil a dh'oibreachadh mhìorbhuile, agus a shearmonachadh. 7 Tha togradh aig Herod Crìosd fhaicinn. 17 Thug Crìosd lòn do chùig mìle gu mìorbhuileach, 22 dh'innis e' fhulangas roimh-laimh. 23 is éigin do na h-uile, le'm b' àill a bhi 'nan deisciobuil da, eisiomplair-sa a lean-

[2] *ghabh.* [3] *a ginteirean.*

tuinn. 28 Atharrachadh a chrutha. 37 Shlànuich e leanabh air an robh an tuit-eamus.

AGUS ghairm e an dà fhear
dheug[1] an ceann a chéile,
agus thug e cumhachd agus
ùghdarras doibh air na h-uile
dheamhnaibh, agus a chum eu-
slaintean a leigheas.
2 Agus chuir e mach iad a
shearmonachadh rìoghachd Dhé,
agus a shlànuchadh nan euslan.
3 Agus thubhairt e riu, Na
tugaibh ni air bith leibh chum
na slighe, bataiche, no màla, no
aran, no airgiod; ni mò bhios dà
chòta aig gach fear agaibh.
4 Agus ge b' e air bith tigh
d'an téid sibh a steach, fanaibh
an sin, agus á sin, rachaibh a
mach.[2]
5 Agus cò air bith iad nach
gabh ribh, air dhuibh dol a
mach as a' bhaile sin, crathaibh
dhibh eadhon an duslach o bhur
cosaibh mar fhianuis 'nan agh-
aidh.
6 Agus chaidh iadsan a mach,
agus ghabh iad troimh na bailt-
ibh, a' searmonachadh an t-soisg-
eil, agus a' leigheas anns gach
àit.
7 Agus chual Herod an Tetrarc
na h-uile nithe a rinneadh leis:
agus bha e an imcheist, do bhrìgh
gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh
Eoin air éirigh o na marbhaibh;
8 Agus le cuid, gu'n d'fhoill-
sicheadh Elias; agus le cuid eile,
gu'n robh aon do na sean fhàidh-
ibh air éirigh a rìs.
9 Agus thubhairt Herod, Thug
mise an ceann do Eoin: ach

[1] *a dha dheisciobul deug.*

[2] *fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àit.*

cò e am fear so mu 'm bheil
mi cluinntinn[3] a leithid so do
nithibh? Agus dh'iarr e fhaic-
inn.
10 Agus air pilltinn do na
h-abstolaibh, dh'innis iad dha
gach ni a rinn iad. Agus thug e
leis iad, agus chaidh e fa leth gu
àite fàsail, a bhuineadh do'n
bhaile d'an goirear Betsaida.
11 Agus an uair a fhuair an
sluagh fios *air*, lean iad e: agus
ghabh e *d'a ionnsuidh* iad, agus
labhair e riu mu thimchioll
rìoghachd Dhé, agus leighis e
iadsan aig an robh feum air
leigheas.
12 Agus an uair a thòisich an
là air teireachdainn, thàinig an
dà fhear dheug, agus thubhairt
iad ris, Cuir air falbh an sluagh,
chum gu'n téid iad do na bailt-
ibh agus do 'n tìr mu'n cuairt,
agus gu'n gabh iad tàmh agus
gu 'm faigh iad biadh; oir tha
sinn an so an àite fàsail.
13 Ach thubhairt e-san riu,
Thugaibh-sa dhoibh ni r'a ith-
eadh. Agus thubhairt iadsan,
Cha 'n 'eil againn tuilleadh na
cùig builinnean agus dà iasg:
mur téid sinn agus biadh a
cheannach do'n t-sluagh so uile.
14 Oir bha iad mu thimchioll
cùig mìle fear. Agus thubhairt
e r'a dheisciobluibh, Cuiribh
'nan suidhe iad, leth-cheud anns
gach cuideachd.
15 Agus rinn iad mar sin, agus
chuir iad 'nan suidhe iad uile.
16 Agus ghabh e na cùig
builinnean agus an dà iasg, agus
air amharc suas gu nèamh,

[3] *mu 'n cluinneam.*

bheannaich e iad, agus bhris e,
agus thug e d'a dheisciobluibh
iad gu 'n cur an làthair an
t-sluaigh.
17 Agus dh'ith iad, agus shàs-
uicheadh iad uile: agus thogadh
dà chliabh dheug do bhiadh
briste, a bha dh'fhuigheall aca.
18 Agus thàrladh, air dha bhi
ri ùrnuigh fa leth, gu'n robh
a dheisciobuil maille ris: agus
dh'fheòraich e dhiubh, ag ràdh,
Cò tha an sluagh ag ràdh is
mise?
19 Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad, Eoin Baiste: ach *tha*
cuid *ag ràdh* Elias: agus cuid
eile, gu bheil aon do na sean
fhàidhibh air éirigh a rìs.
20 Thubhairt e riu, Ach cò
tha sibhse ag ràdh is mi? Agus
fhreagair Peadar, agus thubhairt
e, Crìosd Dhé.
21 Agus air dha sparradh teann
a thoirt doibh, dh'àithn e gun
iad a dh'innseadh so do neach sam
bith;
22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac
an duine mòran fhulang, agus a
bhi air a dhiùltadh leis na sean-
airibh, agus na h-àrd-shagartaibh,
agus na sgrìobhaichibh, agus a
bhi air a chur gu bàs, agus air
a thogail suas air an treas là.
23 Agus thubhairt e riu uile,
Ma 's àill le neach air bith teachd
a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e
féin, agus togadh e a chrann-
céusaidh gach là, agus leanadh
e mise.
24 Oir ge b'e neach le 'm b'àill
'anam a thèarnadh, caillidh se e:
ach ge b'e neach a chailleas 'anam
air mo sgàth-sa, saoraidh e-san e.
25 Oir ciod e an tairbhe do
dhuine, ged chosnadh e an saogh-
al gu h-iomlan, agus e féin a
chall, no bhi air a sgrios?
26 Oir ge b'e neach a ghabh-
as nàire dhìom-sa agus do m'
bhriathraibh, gabhaidh Mac an
duine nàire dheth-san, an uair a
thig e 'na ghlòir féin, agus *an
glòir* 'Athar, agus nan aingeal
naomha.
27 Ach a ta mise ag ràdh ribh
gu fìrinneach, gu bheil cuid 'nan
seasamh an so, nach blais bàs, gus
am faic iad rìoghachd Dhé.
28 Agus thàrladh, mu thim-
chioll ochd làithean an déigh
nam briathra so[1], gu'n d' thug e
leis Peadar, agus Eoin, agus
Seumas, agus gu'n deachaidh e
suas gu beinn a dhèanamh ùrn-
uigh.
29 Agus an uair a bha e ri
ùrnuigh, bha dreach a ghnuise
air atharrachadh, agus rinneadh
'eudach geal agus dealrach.
30 Agus, feuch, bha dithis fhear
a' còmhradh ris, eadhon Maois a-
gus Elias,
31 A nochdadh ann an glòir,
agus a bha labhairt m' a bhàs[2],
a bha e-san gu choimhlionadh ann
an Ierusalem.
32 Ach bha Peadar, agus iadsan
a bha maille ris, trom 'nan codal:
agus an uair a dhùisg iad, chunn-
aic iad a ghlòir, agus an dithis
fhear a bha 'nan seasamh maille
ris.
33 Agus an uair a bha iadsan
a' dealachadh ris, thubhairt Pead-
ar ri Iosa, A mhaighstir, is maith

[1] *nan nithe so.*

[2] *m' a shiubhal.*

dhuinne bhi an so; agus dèan-
amaid trì pàilliuna[1], aon duitse,
agus aon do Mhaois, agus aon do
Elias; gun fhios aige ciod a bha
e ag ràdh.
34 Am feadh a bha e ag ràdh
so, thàinig neul, agus chuir e
sgàile orra: agus ghabh iad
eagal an uair a bha iad a' dol a
stigh san neul.
35 Agus thàinig guth as an
neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac
gràdhach-sa; éisdibh ris.
36 Agus an uair a rinneadh an
guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar:
agus dh'fhan iadsan 'nan tosd,
agus cha d' innis iad do neach
air bith anns na làithibh sin aon
ni do na chunnaic iad.
37 Agus thàrladh, an là 'na
dhéigh sin, an uair a thàinig iad
a nuas o'n bheinn, gu'n do thach-
air sluagh mòr air.
38 Agus, feuch, ghlaodh duine
àraidh do'n t-sluagh, ag ràdh, A
mhaighstir, tha mi a' guidhe ort,
amhairc air mo mhac, oir is e
m' aon duine cloinne e[2].
39 Agus, feuch, a ta spiorad
a' breith air, agus a ta e gu h-
obann ag éigheach; agus a ta e
'ga tharruing as a chéile, air
chor as gu bheil e cur cobhair a
mach, agus an déigh a chomh-
bhruthadh is gann a dh'fhàgas
se e.
40 Agus ghuidh mi air do
dheisciobluibh gu'n cuireadh iad
a mach e, agus cha b'urrainn
iad.
41 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, O ghinealaich mhì-
chreidich agus fhiair[3], cia fhad a
bhios mi maille ribh, agus a
dh'fhuilgeas mi sibh? Thoir an
so do mhac.
42 Agus am feadh a bha e fath-
ast a' teachd, thilg an deamhan
sìos e, agus reub se *e:* agus chron-
uich Iosa an spiorad neòghlan,
agus shlànuich e an leanabh, agus
thug e d' a athair e.
43 Agus ghabh iad uamhas uile
ri mòr-chumhachd Dhé. Ach
air dhoibh uile bhi gabhail ion-
gantais ris na h-uile nithibh a
rinn Iosa, thubhairt e r' a dheis-
ciobluibh,
44 Taisgibh na briathra so ann
bhur cluasaibh: oir tha Mac an
duine gu bhi air a thoirt thairis
do làmhaibh dhaoine.
45 Ach cha do thuig iadsan
an còmhradh so, agus bha e
folaichte uatha, air chor as
nach b' aithne dhoibh e[4]: agus
b' eagalach leo ceisd a chur air
mu thimchioll a' chòmhraidh so.
46 An sin dh'éirich deasboir-
eachd eatorra, cò aca bu mhò a
bhitheadh.
47 Agus air do Iosa smuaintean
an cridhe fhaicinn, ghabh e
leanabh, agus chuir e làimh ris
féin e,
48 Agus thubhairt e riu, Ge
b' e ghabhas ris an leanabh so
ann am ainm-sa, tha e a' gabh-
ail riumsa: agus ge b' e neach a
ghabhas riumsa, tha e gabhail
ris an Tì a chuir uaith mi: oir
an neach a 's lugha 'nur measg-
sa uile, bithidh e-san mòr.
49 Agus fhreagair Eoin, agus
thubhairt e, A mhaighstir, chunn-
aic sinne duine àraidh a' tilgeadh

[1] *bothain.* [2] *is e m' aon ghin e.* [3] *choirbte.*

[4] *chum nach mothaicheadh iad e.*

mach dheamhan a' d' ainm-sa;
agus bhac sinn e, a chionn nach
'eil e 'gar leantuinn-ne.
50 Agus thubhairt Iosa ris, Na
bacaibh e: oir ge b' e nach 'eil
'nar n-aghaidh, tha e leinn.
51 A nis an uair a choimh-
lionadh làithean a ghabhail suas,
shuidhich e a ghnùis chum dol
gu Ierusalem;
52 Agus chuir e teachdairean
roimh a ghnùis: agus dh'imich
iad, agus chaidh iad a steach do
bhaile leis na Samaritanaich, a
dh'ulluchadh air a shon-san.
53 Agus cha do ghabh iadsan
ris, a chionn gu 'n robh 'aghaidh
mar gu 'm biodh e dol gu Ieru-
salem.
54 Agus an uair a chunnaic a
dheisciobuil Seumas agus Eoin
so, thubhairt iad, A Thighearn,
an àill leat gu'n abramaid[1] teine
a theachd a nuas, o nèamh, agus
an losgadh, eadhon mar a rinn
Elias?
55 Ach thionndaidh e-san agus
chronuich e iad, agus thubhairt
e, Cha 'n 'eil fhios agaibh ciod
a' ghnè spioraid d' am bheil sibh:
56 Oir cha d' thàinig Mac an
duine a sgrios anama dhaoine,
ach g' an saoradh. Agus chaidh
iad gu baile eile.
57 Agus thàrladh, an uair a bha
iad ag imeachd air an t-slighe,
gu 'n dubhairt duine àraidh ris,
A Thighearn, leanaidh mise thu
ge b' e àit an téid thu.
58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha
tuill[2] aig na sionnaich, agus nid
aig eunlaith an athair; ach cha 'n
'eil àit aig Mac an duine anns
an cuir e a cheann fuidhe.
59 Agus thubhairt e ri duine
eile, Lean mise: ach thubhairt
e-san, A Thighearn, leig dhomh
dol air tùs agus m' athair adhlac.
60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig
leis na mairbh am mairbh féin
adhlac; ach imich thusa agus
searmonaich rìoghachd Dhé.
61 Agus thubhairt neach eile
mar an ceudna, A Thighearn,
leanaidh mise thu: ach leig
dhomh air tùs mo chead a ghabh-
ail diubhsan a ta aig mo thigh.
62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha 'n
'eil neach air bith, a chuireas a
làmh ris a' chrann-araidh, agus a
sheallas 'na dhéigh, iomchuidh
air son rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

1 *Chuir Crìosd a mach dh'aon uair deich agus tri fichead deisciobul a shearmonachadh;* 17 *dh'iarr e orra bhi iriosal, agus dh'innis e dhoibh ciod e an ni anns am buineadh dhoibh gàirdeachas a dhèanamh;* 21 *thug e buidheachas d'a Athair air son a ghràis;* 23 *agus chuir e an céill staid shona a dheisciobul.* 41 *Chronuich e Martha.*

AN déigh nan nithe sin, dh'-
òrduich an Tighearna mar
an ceudna deichnear agus trì
fichead eile, agus chuir e lìon
dithis agus dithis roimh a ghnùis
iad, do gach baile, agus àit, anns
an robh e féin gu teachd.
2 Air an aobhar sin thubhairt
e riu, *Tha* am fogharadh gu fìr-
inneach mòr, ach *a ta* an luchd-
oibre tearc: guidhibh uime sin
air Tighearn an fhogharaidh,
luchd-oibre chur a mach chum
'fhogharaidh féin.
3 Imichibh: feuch, a ta mise
'gur cur a mach mar uain am

[1] *òrduicheamaid.* [2] *garaidh, brocluidh.*

measg mhadadh-alluidh.
4 Na giùlainibh sporan, no
màla, no brògan; agus na beann-
aichibh do neach air bith san t-
slighe.
5 Agus ge b' e tigh d' an téid
sibh a steach, abraibh air tùs,
Sìth do 'n tigh so.
6 Agus ma bhios mac na sìthe
an sin gabhaidh bhur sìth còmh-
naidh air: ach mur bì, pillidh
bhur sìth do bhur n-ionnsuidh[1]
féin a rìs.
7 Agus fanaibh anns an tigh
sin, ag itheadh agus ag òl nan
nithe a bheirear dhuibh: oir is
airidh an t-oibriche air a thuar-
asdal. Na rachaibh o thigh gu
tigh.
8 Agus ge b' e baile d' an téid
sibh a steach, agus san gabh iad
ribh, ithibh na nithe sin a chuir-
eas iad 'nur làthair.
9 Agus leighisibh a' mhuinntir
a ta euslan ann, agus abraibh
riu, Tha rìoghachd Dhé air
teachd am fagus duibh.
10 Ach ge b' e baile d' an téid
sibh a steach, agus nach gabh
iad ribh, air dhuibh dol a mach
air a shràidibh, abraibh,
11 Eadhon duslach bhur baile
a lean ruinn, tha sinne a' glan-
adh dhinn 'nur n-aghaidh-sa:
gidheadh, biodh fhios so agaibh
gu 'n do dhruid rìoghachd Dhé
ribh.
12 Ach a ta mise ag ràdh ribh,
gur so-iomchaire a bhitheas e do
Shodom san là ud, na do 'n bhaile
sin.
13 Is an-aoibhinn duit, a Cho-
rasin! is an-aoibhinn duit, a
Bhetsaida! oir nam bitheadh na
h-oibre cumhachdach a rinneadh
annaibh-sa air an dèanamh ann
an Tirus agus ann an Sidon, is
fad o 'n a dhèanadh iad aith-
reachas, 'nan suidhe ann an saic-
eudach agus ann an luaithre.
14 Ach bithidh e ni 's so-iom-
chaire[2] do Thirus agus do Shidon
anns a' bhreitheanas, na dhuibh-
sa.
15 Agus thusa, a Chapernaum,
a ta air t' àrdachadh gu nèamh,
tilgear sìos gu h-ifrinn thu.
16 E-san a dh'éisdeas ribhse,
éisdidh e rium-sa: agus e-san a
dhiùltas sibhse, tha e ga mo
dhiùltadh-sa: agus an neach a
dhiùltas mise, tha e a' diùltadh
an Tì a chuir uaith mi.
17 Agus phill an deichnear
agus an trì fichead le gàirdeach-
as, ag ràdh, a Thighearn, a ta
na deamhain féin fo smachd ag-
ainne troimh t' ainm-sa.
18 Agus thubhairt e riu, Chunn-
aic mi Sàtan, mar dhealanach, a'
tuiteam o nèamh.
19 Feuch, a ta mi toirt dhuibh
cumhachd saltairt air nathraich-
ibh, agus air scorpionaibh, agus
air uile neart an nàmhaid; agus
cha ghoirtich ni air bith air aon
dòigh sibh.
20 Gidheadh na dèanaibh gàird-
eachas air son gu bheil na spior-
aid fo bhur smachd; ach dèan-
aibh gàirdeachas air son gu bheil
bhur n-ainmean sgrìobhta anns
na nèamhaibh.
21 Anns an uair sin féin rinn
Iosa gàirdeachas 'na spiorad, ag-
us thubhairt e, Tha mi toirt

[1] *thugaibh.*

[2] *so-fhulainge.*

buidheachais duit, O Athair, a
Thighearn nèimh agus talmh-
ainn, air son gu 'n d' fholaich thu
na nithe sin o *dhaoinibh* glice
agus tuigseach, agus gu 'n d'-
fhoillsich thu iad do naoidhean-
aibh: seadh, Athair, oir is ann
mar sin bu toil leatsa.
22 Tha na h-uile nithe air an
tabhairt domh-sa le m' Athair:
agus cha 'n aithne do neach air
bith cò e am Mac, ach do 'n
Athair; no cò e an t-Athair ach
do 'n Mhac, agus an neach d' an
àill leis a' Mhac fhoillseachadh.
23 Agus air tionndadh r' a
dheisciobluibh, thubhairt e riu
an uaignidheas, Is beannaichte
na sùilean a chì na nithe ta
sibhse a' faicinn:
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu 'm b' iomadh fàidh agus rìgh,
le 'm bu mhiann na nithe fhaic-
inn a ta sibhse a' faicinn, agus
nach fac *iad;* agus na nithe a
chluinntinn, a ta sibhse a' cluinn-
tinn, agus nach cual *iad.*
25 Agus, feuch, sheas fear-lagha
àraidh suas, 'ga dhearbhadh[1], ag-
us ag ràdh, A mhaighstir, ciod a
nì mi chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach?
26 Agus thubhairt e ris, Ciod
a tha sgrìobhta san lagh? cionn-
us a leughas tu?
27 Agus ag freagairt dasan,
thubhairt e, Gràdhaichidh tu an
Tighearna do Dhia le d' uile
chridhe, agus le d' uile anam,
agus le d' uile neart, agus le d'
uile inntinn; agus do choimh-
earsnach mar thu féin.
28 Agus thubhairt e-san ris, Is
ceart a fhreagair thu: dèan-sa
so, agus bithidh tu beò.
29 Ach air dhasan toil a bhi
aige e féin fhìreanachadh, thu-
bhairt e ri Iosa, Agus cò e mo
choimhearsnach?
30 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e, Chaidh duine àraidh
sìos o Ierusalem gu Iericho, agus
thuit e am measg luchd-reubainn[2],
agus air dhoibh a rùsgadh, agus
a lotadh, dh'imich iad rompa, air
fhàgail-san doibh leth-mharbh.
31 Agus thàrladh, gu 'n d' im-
ich sagart àraidh sìos air an t-
slighe sin: agus an uair a chunn-
aic se e, ghabh e seachad air an
taobh eile.
32 Agus mar an ceudna air do
Lebhitheach bhi dlùth do 'n ion-
ad sin, thàinig e agus dh'amh-
airc e *air*, agus ghabh e seachad
air an taobh eile.
33 Ach air do Shamaritanach
àraidh bhi gabhail an rathaid,
thàinig e far an robh e-san: agus
an uair a chunnaic se e, ghabh e
truas mòr *dheth*,
34 Agus thàinig e d' a ionn-
suidh, agus cheangail e suas a
chreuchdan, a' dòrtadh olaidh
agus fìona annta, agus chuir e
air 'ainmhidh féin e, agus thug e
gu tigh-òsda e, agus ghabh e
cùram dheth.
35 Agus air an là màireach,
'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach
dà pheghinn *Romhanach*, agus
thug e do fhear an tigh-òsda *iad*,
agus thubhairt e ris, Gabh cùram
dheth; agus ge b' e ni tuilleadh
a chaitheas tu, an uair a philleas
mise air m' ais, dìolaidh mi dhuit e.

[1] *'ga bhuaireadh.*

[2] *chreachadairean.*

36 Cò a nis do 'n triuir so, a
shaoileas tu, bu choimhearsnach
dhasan a thuit am measg an
luchd-reubainn?

37 Agus thubhairt e-san, An tì
a rinn tròcair air. An sin thu-
bhairt Iosa ris, Imich thusa, agus
dèan mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh,
chaidh e steach do bhaile àr-
aidh; agus ghabh bean àraidh, d'
am b' ainm Marta, d' a tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d' an
goirte Muire, a shuidh aig cos-
aibh Iosa, agus a bha 'g éisd-
eachd 'fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro
chùradh le mòran frithealaidh,
agus air seasamh dh' i 'na làthair,
thubhairt i, A Thighearn, nach
'eil suim agad gu 'n d' fhàg mo
phiuthar mise a' m' aonar ri
frithealadh? uime sin abair rithe
cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus
thubhairt e rithe, a Mharta, a
Mharta, tha thusa làn cùraim,
agus dragha mu thimchioll mòr-
ain do nithibh:

42 Ach a ta aon ni feumail.
Agus rinn Muire roghainn do 'n
chuid mhaith sin, nach toirear
uaipe.

CAIB. XI.

1 *Theagaisg Criosd d' a dheisciobluibh ùrnuigh a dhèanamh gu bithchionta.* 14 *Thilg e mach deamhan a bha balbh, agus chronuich e na Phàirisich air son an toibheim.* 28 *Nochd e cò iad a ta beannaichte,* 37 *agus chronuich e na Phàirisich agus na sgrìobhaichean.*

AGUS thàrladh air dha bhi
ann an ionad àraidh ri h-
ùrnuigh, 'nuair a sguir e, gu 'n
dubhairt neach àraidh d' a dheis-
ciobluibh ris, A Thighearna,
teagaisg dhuinne ùrnuigh a
dhèanamh, mar a theagaisg Eoin
d' a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair
a nì sibh ùrnuigh, abraibh, Ar
n-Athair a ta air nèamh, Gu
naomhaichear t' ainm. Thigeadh
do rìoghachd. Dèanar do thoil,
mar air nèamh, gu ma h-amh-
luidh sin air thalamh.

3 Thoir dhuinn o là gu là ar
n-aran làthail.

4 Agus maith dhuinn ar peac-
anna: oir a ta sinne féin a'
maitheadh do gach aon air am
bheil fiachan againn. Agus na
leig ann am buaireadh sinn, ach
saor sinn o 'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò
agaibh-sa aig am bì caraid, agus a
théid d' a ionnsuidh air mheadh-
on-oidhche, agus a their ris, A
charaid, thoir dhomh trì builinn-
ean air iasachd;

6 Oir thàinig caraid dhomh a
m' ionnsuidh as a shlighe, agus
cha 'n 'eil ni agam a chuireas mi
'na làthair:

7 Agus gu 'm freagair e-san o 'n
taobh a stigh agus gu 'n abair e,
Na cuir dragh orm: tha 'n dorus
a nis air a dhùnadh, agus tha mo
chlann maille rium san leabaidh;
cha 'n fhaigh mi éirigh agus *an*
toirt duit.

8 A ta mi ag ràdh ribh, Ged
nach éirich e agus nach toir e
dha, air son gur e a charaid e;
gidheadh air son a liosdachd[1],
éiridh e agus bheir e dha mheud
as a ta dh'uireasbhuidh air.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh

[1] *dhian-iarrtachd.*

Iarraibh, agus bheirear dhuibh:
siribh, agus gheibh sibh; buail-
ibh *an dorus*, agus fosgailear
dhuibh.
10 Oir gach neach a dh'iarras,
glacaidh e: agus an tì a shireas,
gheibh e: agus do 'n tì a bhuail-
eas, fosgailear.
11 Ma dh'iarras mac aran air
aon neach agaibh-sa ta 'na athair,
an toir e dha clach? no ma *dh'-
iarras e* iasg, an toir e nathair
dha an àit éisg?
12 No ma dh'iarras e ubh, an
toir e scorpion da?
13 Air an aobhar sin ma 's
aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodh-
lacan maithe a thoirt do 'ur
cloinn, nach mòr is mò na sin
a bheir bhur n-Athair nèamh-
aidh an Spiorad naomh dhoibh-
san a dh'iarras air e?
14 Agus bha e tilgeadh a mach
deamhain, agus bha e balbh.
Agus air dol do 'n deamhan a
mach, labhair am balbhan; agus
ghabh an sluagh iongantas.
15 Ach thubhairt cuid diubh,
Is ann troimh Bheelsebub ceann-
ard[1] nan deamhan a ta e tilgeadh
mach dheamhan.
16 Agus dh'iarr dream eile
dhiubh, ga dhearbhadh, comhar
air o nèamh.
17 Ach air dhasan an smuaint-
ean a thuigsinn, thubhairt e riu,
Gach rìoghachd a ta roinnte 'na
h-aghaidh féin, fàsaichear i; agus
gach tigh *a ta roinnte* 'na aghaidh
féin, tuitidh e.
18 Agus ma tha Sàtan mar an
ceudna air a roinn 'na aghaidh
féin, cionnus a sheasas a rìogh-
achd? oir tha sibhse ag ràdh,
gu bheil mise troimh Bheelsebub
a' tilgeadh a mach dheamhan.
19 Agus ma 's ann troimh
Bheelsebub a ta mise a' tilgeadh
mach dheamhan, cò e troimh am
bheil bhur clann-sa 'gan tilgeadh
mach? uime sin bithidh iadsan
'nam breitheamhnaibh oirbh.
20 Ach ma 's ann le mèur Dhé
a ta mise a' tilgeadh mach
dheamhan, tha rìoghachd Dhé,
gun teagamh, air teachd oirbhse.
21 'Nuair a ghléidheas duine
làidir fo armaibh a thalla[2] féin,
tha na bhuineas da ann an sìth.
22 Ach an uair a thig duine
a 's treise na e, agus a bheir e
buaidh air, bheir e uaith 'arm-
achd uile anns an robh a dhòigh,
agus roinnidh e a chreach.
23 An neach nach 'eil leam-sa,
tha e a' m' aghaidh; agus an
neach nach 'eil a' cruinneachadh
leam-sa, sgapaidh e.
24 'Nuair a théid an spiorad
neòghlan a mach á duine, imich-
idh e troimh ionadaibh tiorma,
ag iarraidh foise: agus an uair
nach faigh e sin, their e, Pillidh
mi dh'ionnsuidh mo thighe as an
d' thàinig mi.
25 Agus air dha teachd, gheibh
se e air a sguabadh agus air a
dhèanamh maiseach.
26 An sin imichidh e, agus bheir
e leis seachd spioraid eile a 's
miosa na e féin; agus air dhoibh
dol a steach, gabhaidh iad còmh-
nuidh an sin: agus bithidh deir-
eadh an duine sin ni 's miosa na
a thoiseach.
27 Agus an uair a bha e labh-

[1] *prionnsadh, ceann-feadhna.*

[2] *a chùirt.*

airt nan nithe so, thog bean
àraidh do 'n t-sluagh a guth, ag-
us thubhairt i ris, Is beannaichte
a' bhrù a ghiùlain thu, agus na
cìochan a dheoghail thu.
28 Ach thubhairt e-san, Is mò
gur beannaichte iadsan a dh'éisd-
eas ri focal Dé, agus a choimh-
ideas e.
29 Agus an uair a chruinnich
an sluagh gu tiugh *d' a ionnsuidh*,
thòisich e air a ràdh, Is droch
ghinealach so: tha iad ag iarr-
aidh comhara; agus cha toirear
comhara dhoibh, ach comhara
Ionais an fhàidh.
30 Oir mar a bha Ionas 'na
chomhara do mhuinntir Ninebh-
eh, is ann mar sin mar an ceudna
bhios Mac an duine do 'n ghin-
ealach so.
31 Eiridh ban-rìghinn na h-àirde
deas suas anns a' bhreitheanas
maille ri daoinibh a' ghinealaich
so, agus dìtidh i iad: oir thàinig
ise o iomallaibh na talmhainn, a
dh'éisdeachd ri gliocas Sholaimh;
agus, feuch, *a ta* ni 's mò na
Solamh an so.
32 Eiridh muinntir Ninebheh
suas anns a' bhreitheanas maille
ris a' ghinealach so, agus dìtidh
iad e: oir rinn iadsan aithreach-
as le searmoin Ionais; agus,
feuch, *a ta* ni 's mò na Ionas
an so.
33 Cha 'n 'eil neach sam bith,
air dha coinneal a lasadh, a
chuireas am folach i, no fo
shoitheach; ach ann an coinn-
leir, chum gu 'm faic an dream a
thig a stigh an solus.
34 Is i an t-sùil solus a' chuirp:
uime sin an uair a bhios do
shùil glan, bithidh do chorp uile
làn soluis: ach an uair a bhios
do shùil olc, bithidh do chorp
mar an ceudna dorcha.
35 Uime sin thoir an aire,
nach bì an solus a ta annad 'na
dhorchadas.
36 Air an aobhar sin ma bhith-
eas do chorp uile soillseach, gun
chuid sam bith dheth dorcha,
bithidh e soillseach gu h-iomlan,
mar an uair a shoillsicheas coinn-
eal thu le dealradh.
37 Agus a' labhairt dhasan,
dh'iarr Phàiriseach àraidh air a
dhìnneir a ghabhail maille ris:
agus chaidh e stigh, agus shuidh
e chum bìdh.
38 Agus an uair a chunnaic am
Phàiriseach *sin*, b' ioghnadh leis
nach d' ionnlaid se e féin roimh
a dhìnneir.
39 Agus thubhairt an Tighearna
ris, A nis, Phàiriseacha, glanaidh
sibhse an taobh a muigh do 'n
chupan agus do 'n mheis: ach a
ta 'n taobh a stigh dhibh làn do
reubainn agus do aingidheachd.
40 Amadana, an tì a rinn an ni
a ta 'n taobh a muigh, nach do
rinn e an ni a ta 'n taobh a stigh
mar an ceudna?
41 Ach thugaibh uaibh déirc
do na nithibh a ta agaibh: agus,
feuch, a ta na h-uile nithe glan
duibh.
42 Ach is an-aoibhinn duibh,
Phàiriseacha: oir a ta sibh a'
toirt deachaimh á mionnt, agus á
rù, agus as gach uile ghnè luibh-
ean, agus a' gabhail thairis air
breitheanas agus air gràdh Dhé:
bu chòir dhuibh iad so a dhèan-
amh, agus gun iad sud fhàgail

gun dèanamh.
43 Is an-aoibhinn duibh, Phàir-
iseacha: oir is ionmhuinn leibh
na ceud àiteacha-suidhe anns na
sionagogaibh, agus fàilte *fhaot-
ainn* air na margaibh.
44 Is an-aoibhinn duibh, a
sgrìobhaichean agus Phàiris-
eacha, a chealgairean: oir a ta
sibh mar uaighean nach faicear,
agus do nach toir na daoine a ta
'g imeachd thairis orra, an aire.
45 Agus fhreagair duine àr-
aidh do 'n luchd-lagha, agus
thubhairt e ris, A mhaighstir, le
so a labhairt, tha thu toirt mas-
laidh dhuinne mar an ceudna.
46 Agus thubhairt e-san, Is
an-aoibhinn dhuibh-sa mar an
ceudna, a luchd-lagha: oir a ta
sibh a' cur uallacha troma do
ghiùlan air daoinibh, agus cha
bhean sibh féin ris na h-uallaich-
ibh le h-aon do bhur mèuraibh.
47 Is an-aoibhinn duibh: oir a
ta sibh a' togail àitean-adhlaic
nam fàidhean, agus is iad bhur
n-aithriche a mharbh iad.
48 Gu deimhin a ta sibh a'
toirt fianuis gu bheil sibh ag aon-
tachadh le gnìomharaibh bhur
n-aithriche: oir mharbh iadsan
gu deimhin iad, agus a ta sibhse
a' togail an àitean-adhlaic.
49 Air an aobhar sin thubhairt
gliocas Dé, Cuiridh mise fàidh-
ean, agus abstoil d' an ionnsuidh,
agus *cuid* diubh marbhaidh iad,
agus *cuid eile* geur-leanaidh iad:
50 Chum gu 'n agrar air a'
ghinealach so fuil nam fàidhean
uile a dhòirteadh o thoiseach an
domhain;
51 O fhuil Abeil gu fuil
Shachariais, a mhilleadh eadar
an altair agus an teampull: gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
gu 'n agrar i air a' ghinealach so.
52 Is an-aoibhinn duibh, a
luchd-lagha: oir thug sibh air
falbh iuchair an eòlais: cha
deachaidh sibh féin a steach,
agus an dream a bha dol a
steach, bhac sibh iad.
53 Agus an uair a bha e labh-
airt nan nithe so riu, thòisich na
sgrìobhaichean agus na Phàir-
isich air a chur thuige gu dian,
agus a tharruing gu labhairt air
mòran do nithibh:
54 A' dèanamh feall-aire air,
agus ag iarraidh ni éigin a
ghlacadh as a bheul, chum gu 'm
biodh cùis-dhìtidh aca 'na agh-
aidh.

CAIB. XII.

1 *Shearmonaich Crìosd d' a dheisciobluibh iad a sheachnadh céilg, agus geilt ann an cur a theagaisg an céill.* 13 *Rabhadh do 'n t-sluagh a bhi air am faicill an aghaidh sainnt.* 22 *Cha 'n fheud sinn bhi ro-chùramach mu nithibh talmhaidh;* 31 *ach is còir dhuinn rìoghachd Dhé iarraidh,* 33 *déirc a thoirt uainn,* 36 *agus a bhi ullamh gus an dorus fhosgladh do 'r Tighearn, ge b' e àm an tig e, &c.*

ANNS an àm sin, an uair a
bha sluagh gun àireamh
air cruinneachadh, ionnus gu 'n
robh iad a' saltairt air a chéile,
thòisich e air a ràdh r' a dheis-
ciobluibh féin, Roimh gach ni
bithibh air bhur faicill o thaois
ghoirt nam Phàiriseach, eadhon
cealgaireachd.
2 Oir cha 'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear; no
uaigneach, air nach faighear fios.
3 Air an aobhar sin ge b' e ni
a labhair sibh san dorchadas,

cluinnear e san t-solus: agus
an ni a labhair sibh sa' chluais
an seòmraichibh uaigneach,
gairmear e air mullach nan
tighean.
4 Agus a ta mi ag ràdh ribhse,
mo chàirde, Na biodh eagal
oirbh roimh 'n mhuinntir sin a
mharbhas an corp, agus 'na
dhéigh sin aig nach 'eil ni tuill-
eadh dh'fheudas iad a dhèan-
amh:
5 Ach nochdaidh mi dhuibh
cò e roimh an còir dhuibh eagal
a bhi oirbh: Biodh eagal an Tì
ud oirbh, aig am bheil cumh-
achd, an déigh neach a mharbh-
adh, a thilgeadh do ifrinn; seadh,
a ta mi ag ràdh ribh, Biodh
eagal an Tì so oirbh.
6 Nach 'eil cùig gealbhoinn
air an reiceadh air dhà fheoir-
ling[1], agus cha 'n 'eil aon diubh
air dhearmad am fianuis Dé?
7 Ach a ta eadhon fuilteine
bhur cinn uile air an àireamh.
Uime sin na biodh eagal oirbh:
is feàrr sibhse na mòran ghealbh-
onn.
8 Agus a ta mise ag ràdh ribh,
Ge b' e neach a dh'aidicheas mise
am fianuis dhaoine, aidichidh
Mac an duine e-san mar an ceud-
na an làthair aingle Dhé:
9 Ach ge b' e neach a dh'àich-
eadhas mise am fianuis dhaoine,
àicheadhar e-san am fianuis ain-
gle Dhé.
10 Agus ge b' e neach a labh-
ras focal an aghaidh Mhic an
duine, maithear dha e: ach do
'n tì a labhras toibheum an agh-
aidh an Spioraid naoimh, cha
toirear maitheanas.
11 Agus an uair a bheir iad sibh
chum nan sionagog, agus nan
uachdaran, agus nan daoine
cumhachdach, na biodh e 'na
ro-chùram oirbh cionnus no ciod
a fhreagras sibh, no ciod a their
sibh:
12 Oir teagaisgidh an Spiorad
naomh dhuibh anns an uair sin
féin na nithe a 's còir dhuibh a
ràdh.
13 Agus thubhairt neach àraidh
do 'n t-sluagh ris, A mhaighstir,
abair ri m' bhràthair an oigh-
reachd a roinn rium.
14 Agus thubhairt e ris, A
dhuine, cò a chuir mise a' m'
bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn
os bhur ceann?
15 Agus thubhairt e riu, Thug-
aibh an aire, agus gléidhibh
sibh féin o shannt: oir cha 'n
ann am mòr-phailteas nan nithe
ta e sealbhachadh tha beatha an
duine.
16 Agus labhair e cosamhlachd
riu, ag ràdh, Thug fearann duine
shaoibhir àraidh bàrr pailte
uaith:
17 Agus smuainich e ann féin,
ag ràdh, Ciod a nì mi, a chionn
nach 'eil agam àit anns an
cruinnich mi mo thoraidh?
18 Agus thubhairt e, Nì mi so:
leagaidh mi mo shaibhlean, agus
togaidh mi *saibhlean* a 's mò; ag-
us cruinnichidh mi annta sin mo
thoraidh uile, agus mo mhaoin.
19 Agus their mi ri m' anam,
Anam, a ta agad mòran do nith-
ibh maithe air an tasgaidh fa
chomhair mòrain bhliadhnacha;
gabh fois, ith, òl, *agus* bì subhach.

[1] *farthings.* Sasg.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidhche so féin iarrar t'anam uait: an sin cò dha a bhuineas na nithe sin a dh'ulluich thu?
21 Is *ann* mar sin *a ta* an tì a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach '*eil* saoibhir a thaobh Dhé.
22 Agus thubhairt e r' a dheisciobluibh, Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh.
23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach.
24 Thugaibh fa'near na fithich: oir cha 'n 'eil iadsan a' cur no buain; cha 'n 'eil aca tightasgaidh no sabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mòr is feàrr sibhse na 'n eunlaith?
25 Agus cò agaibh-sa, le rochùram, is urrainn aon làmhchoille[1] a chur r' a àirde féin?
26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a 's lugha a dhèanamh, c' ar son a ta sibh ro-chùramach mu nithibh eile?
27 Thugaibh fa'near na lilighean, cionnus a ta iad a' fàs: cha 'n 'eil iad a' saoithreachadh, no a' snìomh: gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.
28 Agus ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san amhuinn; nach mòr is mò *a sgeadaicheas e* sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?
29 Uime sin na iarraibh-sa ciod a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.
30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.
31 Ach iarraibh-sa rìoghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.
32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rìoghachd a thoirt duibh.
33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déirc uaibh: dèanaibh dhuibh féin sporain nach fàs sean, ionmhas nach teirig anns na nèamhaibh, far nach tig gaduiche am fagus, agus nach truaill an reudan[2].
34 Oir ge b' e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.
35 Biodh bhur leasraidh crioslaichte mu 'n cuairt, agus *bhur* lòchrain air an lasadh;
36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoinibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o 'n phòsadh; chum air dha teachd agus bualadh, gu 'n gradfhosgail iad dha.
37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n crioslaich se e féin mu 'n cuairt, agus gu 'n cuir e 'nan suidhe iad chum bìdh, agus gu

[1] *bhan-làmh.*

[2] *leomann.*

'n tig e mach agus gu 'n dèan e
frithealadh dhoibh.
38 Agus ma thig e san dara
faire, no ma thig e san treas
faire, agus gu 'm faigh e *iad* mar
sin, is beannaichte na seirbhis-
ich sin.
39 Agus biodh cinnt agaibh
air so, nam biodh fhios aig fear
an tighe cia an uair anns an
tigeadh an gaduiche, gu 'n dèan-
adh e faire, agus nach fuilgeadh
e a thigh a bhi air a tholladh
troimh.
40 Bithibh-sa uime sin deas
mar an ceudna: oir thig Mac
an duine 'nuair nach saoil sibh.
41 Agus thubhairt Peadar ris,
A Thighearn, an ann ruinne a ta
thu labhairt a' chosamhlachd so,
no ris gach uile?
42 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Cò e uime sin an stiùbh-
ard fìrinneach agus glic sin, a
chuireas a Thighearn os ceann a
theaghlaich, a thoirt *doibh an*
cuibhrinn bìdh 'na àm féin?
43 *Is* beannaichte an seirbh-
iseach sin, a gheibh a Thigh-
earn, an uair a thig e, a' dèan-
amh mar sin.
44 Gu fìrinneach a ta mi ag
ràdh ribh, gu 'n cuir se e os
ceann na bheil aige.
45 Ach ma their an seirbhis-
each sin 'na chridhe, Tha mo
Thighearn a' cur dàile 'na
theachd; agus ma thòisicheas e
air na h-òglaich agus na banog-
laich a bhualadh, agus itheadh,
agus òl, agus a bhi air mhisg:
46 Thig Tighearn an t-
seirbhisich sin ann an là nach
'eil sùil aige ris, agus ann an
uair nach fios da, agus gearraidh
e 'na bhloighdibh e[1], agus bheir
e a chuibhrionn da maille ris na
mì-chreidich.
47 Agus an seirbhiseach sin
d' am b' aithne toil a mhaighstir,
agus nach d' ulluich *e féin*, agus
nach d' rinn a réir a thoile,
buailear e le mòran bhuillean.
48 Ach an tì do nach b' aithne,
agus a rinn nithe a b' airidh air
buillibh, buailear e-san le beag-
an *do bhuillibh*. Oir gach neach
d' an d' thugadh mòran, iarrar
mòran uaith: agus ge b' e ri 'n
d' earbadh mòran, iarrar an tuill-
eadh air.
49 Thàinig mise a chur teine
air an talamh, agus ciod is àill
leam, ma ta e cheana air fhad-
adh.
50 Ach a ta baisteadh agam ri
bhi air mo bhaisteadh leis, agus
cionnus a ta mi air mo theann-
adh gus an coimhlionar e!
51 Am bheil sibh a' saoilsinn
gu 'n d' thàinig mise a thoirt
sìthe air an talamh? ni h-eadh,
a ta mi ag ràdh ribh, ach aimh-
reit.
52 Oir bithidh á so suas cùig-
near an aon tigh air an roinn,
triuir an aghaidh dithis, agus
dithis an aghaidh triuir.
53 Bithidh an t-athair air a
roinn an aghaidh a' mhic, agus
am mac an aghaidh an athar;
a' mhàthair an aghaidh na nigh-
inn, agus an nighean an agh-
aidh na màthar; a' mhàthair-
chéile an aghaidh mnà a mic,
agus bean a' mhic an aghaidh a
màthar-chéile.

[1] *sgaraidh e uaith e.*

54 Agus thubhairt e mar an
ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a
chì sibh neul ag éirigh san àird
an iar, air ball their sibh, A ta
fras a' teachd; agus a ta e mar
sin.
55 Agus an uair *a chì sibh* a'
ghaoth á deas a' séideadh, their
sibh, Bithidh teas ann; agus a
ta e tachairt.
56 A chealgairean, is aithne
dhuibh breth a thoirt air aghaidh
nan speur, agus na talmhainn;
ach cionnus nach 'eil sibh a'
toirt breth air an aimsir so?
57 Agus c' ar son nach 'eil sibh
eadhon uaibh féin a' breithneach-
adh an ni sin a ta ceart?
58 'Nuair a théid thu maille ri
d' eascaraid chum an uachdarain,
dèan dìchioll san t-slighe air bhi
air do shaoradh uaith[1]; air eagal
gu 'n tarruing e chum a' bhreith-
eimh thu, agus gu 'n toir am
breitheamh thairis do 'n mhaor
thu, agus gu 'n tilg am maor am
prìosan thu.
59 A ta mi ag ràdh riut, nach
téid thu mach as a sin, gus an
ìoc thu eadhon a' pheighinn
dheireannach.

CAIB. XIII.

1 *Shearmonaich Crìosd aithreachas o 'n sgrios a thàinig air na Galiléaich, agus air muinntir eile.* 6 *Cosamhlachd na craoibhe-fìge gun toradh.* 11 *Shlànuich Crìosd bean a bha air a cromadh le h-eucail phi-intaich rè ochd bliadhna deug;* 18 *agus nochd e oibreachadh cumhachdach an fhorail le cosamhlachd a' ghrainne mhustaird agus na taibhin.*

AGUS bha làthair san àm sin
daoine àraidh a dh'innis
dha mu thimchioll nan Galiléach,
muinntir a mheasg Pilat am fuil
maille r' an ìobairtibh.
2 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Am bheil sibh
a' saoilsinn gu 'n robh na Gali-
léaich sin 'nam peacaich ni 's mò
na na Galiléaich uile, air son gu
'n d' fhulaing iad a leithid so?
3 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh
ribh: ach mur dèan sibhse aith-
reachas, sgriosar sibh uile mar
an ceudna.
4 No na h-ochd fir dheug sin
air an do thuit an tùr ann an
Siloam, agus a mharbh iad, an
saoil sibh gu 'n robh iadsan 'nam
peacaich[2] os ceann nan uile
dhaoine a bha 'nan còmhnuidh
an Ierusalem?
5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh
ribh: ach mur dèan sibhse
aithreachas, sgriosar sibh uile
mar an ceudna.
6 Labhair e mar an ceudna an
cosamhlachd so: Bha aig duine
àraidh crann-fìge suidhichte 'na
ghàradh fìona[3]: agus thàinig e
ag iarraidh toraidh air, agus cha
d' fhuair e.
7 An sin thubhairt e ris a'
ghàradair[4], Feuch, a ta mi rè thrì
bliadhna a' teachd a dh'iarraidh
toraidh air a' chrann-fhìge so, ag-
us cha 'n 'eil mi faotainn a bheag:
geàrr sìos e, c' ar son a ta e
fàsachadh an talmhainn?
8 Agus fhreagair e-san agus
thubhairt e ris, A Thighearna,
leig leis air a' bhliadhna so mar
an ceudna, gus an cladhaich mi
m' a thimchioll, agus gu 'n cuir
mi aolach[5] *m' a bhun:*
9 Agus ma ghiùlaineas e tor-

[1] *air a bhi rèidh ris.* [2] *feichneitibh.* [3] *fhìon-lios.* [4] *ghairdinear.* [5] *inneir.*

adh, *is maith sin:* ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus, feuch, bha bean àraidh *a làthair* aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìr-eachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d' a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh[1] o d' anmhuinneachd.

13 Agus chuir e a làmhan oirre; agus air ball[2] rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu 'n d' rinn Iosa leigh-eas air là na sàbaid, agus thu-bhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dhèanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b' ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tigh-earn e, agus thubhairt e, A chealg-air[3], nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no 'asal o 'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na nighinn do Abraham, a cheangail Sàtan a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuas-gladh o 'n chuibhreach so air là na sàbaid?

17 Agus an uair a thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimh-dean uile gu nàire: ach rinn an sluagh uile gàirdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinn-eadh leis.

18 An sin thubhairt e, Cò ris a ta rìoghachd Dhé cosmhuil? agus cò ris a shamhlaicheas mi i?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh: ag-us dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth; agus rinn eunlaith an athair nid 'na geug-aibh.

20 Agus thubhairt e a rìs, Cò ris a shamhlaicheas mi rìogh-achd Dhé?

21 Tha i cosmhuil ri taois ghoirt[4], a ghabh bean agus a dh'-fholaich i an trì tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

22 Agus chaidh e troimh[5] gach caithir agus baile beag, a' teag-asg, agus a' gabhail na slighe gu Ierusalem.

23 An sin thubhairt neach àraidh[6] ris, A Thighearn, an tearc iad a shaorar? Agus thubhairt e-san riu,

24 Dèanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhann: oir a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n iarr mòran dol a stigh, agus nach urrainn iad.

25 O 'n uair a dh'éireas fear an tighe, agus a dhùineas e 'n dorus, agus a thòisicheas sibhse air seas-amh a muigh, agus an dorus a bhualadh, ag ràdh, A Thighearn,

---

[1] *air do shaoradh.* [2] *san uair sin féin.*
[3] *A chealgairean.*

[4] *laibhin.* [5] *tre, trid.*
[6] *àraid.*

a Thighearn, fosgail duinn; ag-
us air dhasan freagairt their e
ribh, Cha 'n aithne dhomh sibh,
cò as a ta sibh:
26 An sin tòisichidh sibh air a
ràdh, Dh'ith sinn agus dh'òl sinn
a' d' làthair, agus theagaisg thu
'nar sràidibh.
27 Ach their e-san, A ta mi ag
ràdh ribh, cha 'n aithne dhomh
sibh, cò as a ta sibh; imichibh
uam uile, a luchd-dèanamh na
h-eucorach.
28 An sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal, an uair a chì
sibh Abraham, agus Isaac, agus
Iacob, agus na fàidhean uile ann
an rìoghachd Dhé, agus sibh féin
air bhur tilgeadh a mach.
29 Agus thig iad o 'n àird an
ear, agus o 'n àird an iar, agus
o 'n àirde tuath agus deas, agus
suidhidh iad ann an rìoghachd
Dhé.
30 Agus, feuch, a ta daoine air
dheireadh a bhitheas air thois-
each, agus air thoiseach a bhith-
eas air dheireadh.
31 Air an là sin féin thàinig
Phàirisich àraidh d' a ionnsuidh,
ag ràdh ris, Gabh[1] a mach agus
imich á so: oir tha toil aig He-
rod do mharbhadh.
32 Agus thubhairt e riu, Im-
ichibh agus innsibh do 'n t-sionn-
ach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh
mach dheamhan, agus a ta mi
dèanamh leigheas an diugh, ag-
us am màireach, agus air an treas
là bithidh mi air mo dhèanamh
foirfe.
33 Gidheadh, is éigin domh
imeachd an diugh agus am màir-
each, agus an la 'na dhéigh sin:
oir cha 'n fheud e bhi gu 'n cuir-
ear fàidh gu bàs a mach á Ieru-
salem.
34 A Ierusalem, a Ierusalem, a
mharbhas na fàidhean, agus a
chlachas an dream a chuirear a
d' ionnsuidh: cia minic a b' àill
leam do chlann a chruinneach-
adh, mar a *chruinnicheas* cearc
a h-àlach fuidh a sgiathaibh, agus
cha b' àill leibh!
35 Feuch, dh'fhàgadh bhur tigh
fàs agaibh: agus gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, nach faic
sibh mise, gus an tig an t-àm,
anns an abair sibh, Is beann-
aichte an tì a thig an ainm an
Tighearna.

CAIB. XIV.

1 *Shlànuich Crìosd neach air an robh a' mheud-bhronn,* 7 *theagaisg e irioslachd.* 16 *Le cosamhlachd na suipeir mòire, nochd e cionnus a bhios daoine saoghalta, a nì tàir air focal Dé, air an druideadh a mach á rìoghachd nèimh.* 25 *Is còir do 'n dream le'm b' àill a bhi 'nan deisciobuil da an crann-céusaidh a ghiùlan.*

AGUS thàrladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdar-
ain àraidh do na Phàirisich a
dh'itheadh bìdh air là na sàbaid,
gu 'n robh iad a' dèanamh geur-
fhaire air.
2 Agus, feuch, bha duine àr-
aidh 'na làthair air an robh a'
mheud-bhronn[2].
3 Agus fhreagair Iosa, agus
labhair e ris an luchd-lagha,
agus ris na Phàirisich, ag ràdh,
Am bheil e ceaduichte leigheas
a dhèanamh air là na sàbaid?
4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

[1] *Theirig, Rach.*

[2] *dropsy.* Sasg.

Agus air dha breith *air*, leighis
se e, agus leig e uaith *e:*
5 Agus fhreagair e iadsan[1], ag
ràdh, Cò agaibh-sa, ma thuiteas
'asal no a dhamh ann an slochd,
nach tarruing a mach gu grad e
air là na sàbaid ?
6 Agus cha b' urrainn iad a
fhreagairt a rìs anns an nithibh
sin.
7 Agus labhair e cosamhlachd[2]
riu-san a fhuair cuireadh, 'nuair a
thug e fa'near mar a thagh iad na
ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu,
8 'Nuair a gheibh thu cuir-
eadh o neach air bith chum
bainnse, na suidh anns a' cheud
àit; air eagal gu 'n d' fhuair
duine a 's urramaiche na thusa
cuireadh uaith ;
9 Agus gu 'n tig an tì a thug
cuireadh dhuitse agus dhasan,
agus gu 'n abair e riut, Thoir
àit do 'n duine so; agus gu 'n
tòisich thusa an sin le nàire air
suidhe anns an àit a 's ìsle.
10 Ach an uair a gheibh thu
cuireadh, imich agus suidh anns
an àit a 's ìsle ; chum, 'nuair a
thig e-san a thug cuireadh dhuit,
gu 'n abair e riut, A charaid,
suidh suas ni 's àirde: an sin
gheibh thu urram an làthair na
muinntir a ta 'nan suidhe air
bòrd maille riut.
11 Oir ge b' e neach a dh'àrd-
aicheas e féin, ìslichear e ; agus
ge b' e neach a dh'ìslicheas e
féin, àrdaichear e.
12 An sin thubhairt e ris an tì
mar an ceudna a thug cuireadh
dha, 'Nuair a nì thu dìnneir no
suipeir, na gairm do chàirdean,
no do bhràithre, no do luchd-
dàimh, no do choimhearsnaich
shaoibhir ; air eagal gu 'n toir
iadsan mar an ceudna cuireadh
dhuitse a rìs, agus gu 'm faigh
thu a' chomain cheudna.
13 Ach an uair a nì thu cuirm[3],
gairm na bochdan, na daoine
ciurramach, na bacaich, na doill :
14 Agus bithidh tu beannaichte,
a chionn nach urrainn iad a'
chomain cheudna thoirt duit:
oir gheibh thu comain ann an
aiseirigh nam fìrean.
15 Agus an uair a chual aon do
na shuidh maille ris air bòrd na
nithe sin, thubhairt e ris, Is
beannaichte an tì sin a dh'itheas
aran ann an rìoghachd Dhé.
16 Ach thubhairt e-san ris, Rinn
duine àraidh suipeir mhòr, agus
thug e cuireadh do mhòran :
17 Agus chuir e a sheirbhis-
each uaith an àm na suipeir a
ràdh ris a' mhuinntir a fhuair
cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-
uile nithe a nis ullamh.
18 Agus thòisich iad uile a dh'-
aon *ghuth* air an leithsgeul a
ghabhail. Thubhairt an ceud
fhear ris, Cheannaich mi fear-
ann, agus is éigin domh dol a
mach agus fhaicinn : tha mi ag
guidhe ort, gabh mo leithsgeul.
19 Agus thubhairt fear eile,
Cheannaich mi cùig cuing dhamh,
agus a ta mi dol g' an dearbh-
adh : tha mi ag guidhe ort, gabh
mo leithsgeul.
20 Agus thubhairt fear eile,
Phòs mi bean, agus air an aobh-
ar sin cha 'n 'eil e 'n comas domh
teachd.

[1] *labhair e riu a rìs.* [2] *comhad, parabal.*

[3] *féisd.*

21 Agus thàinig an seirbhis-
each sin, agus dh'innis e na nithe
sin d' a thighearn. An sin air
gabhail feirge do fhear an tighe,
thubhairt e r' a sheirbhiseach,
Gabh a mach gu grad gu sràidibh
agus gu caol-shràidibh a' bhaile,
agus thoir a stigh an so na bochd-
an, agus na daoine ciurramach,
agus na bacaich, agus na doill.
22 Agus thubhairt an seirbh-
iseach, A Thighearn, rinneadh
mar a dh'òrduich thu, gidheadh
tha àite *falamh* ann fathast.
23 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris an t-seirbhiseach, Gabh
a mach gus na rathaidibh mòra
agus na gàrachaibh, agus co-
éignich iad gu teachd a steach,
chum gu 'm bì mo thigh air a
lìonadh.
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach blais aon do na daoinibh
ud a fhuair cuireadh, do m'
shuipeir-sa.
25 Agus bha sluagh mòr ag
imeachd maille ris: agus air
dha tionndadh, thubhairt e riu,
26 Ma thig neach air bith a m'
ionnsuidh-sa, agus nach fuath-
aich e' athair, agus a mhàthair
agus a bhean-phòsda, agus a
chlann, agus a bhràithrean, agus
a pheathraichean, seadh, agus a
bheatha mar an ceudna, cha 'n 'eil
e 'n comas da bhi 'na dheisciobul
dhomh-sa.
27 Agus ge b' e neach nach
giùlain a chrann-céusaidh, agus
nach lean mise, cha 'n 'eil e 'n
comas da bhi 'na dheisciobul
dhomh-sa.
28 Oir cò am fear agaibh-sa
leis am miann tùr a thogail, nach
suidh sìos air tùs, agus nach
meas an costus, a dh'fheuchainn
am bheil aige na chuireas crìoch
air?
29 Air eagal an déigh dha a
bhunadh a leagadh, agus gun
bhi comasach air crìoch a chuir
air, gu 'n tòisich na h-uile a chì
e ri fanoid air,
30 Ag ràdh, Thòisich an duine
so air *tigh* a thogail, agus cha
b' urrainn e a chrìochnachadh.
31 No cò an rìgh, ag dol a
mach dha gu cogadh an agh-
aidh rìgh eile, nach suidh sìos
air tùs, agus nach gabh comh-
airle, a dh'fheuchainn an urr-
ainn e le deich mìle coinneamh
a thoirt dasan a ta teachd le
fichead mìle 'na aghaidh?
32 No air bhi dhasan fathast
fad uaith, cuiridh e teachdair-
eachd a dh'iarraidh cumhachan
sìthe.
33 Mar sin mar an ceudna, gach
neach agaibh-sa, nach tréig na
h-uile nithe a ta aige, cha 'n 'eil
e 'n comas da bhi 'na dheisciobul
dhomh-sa.
34 *Tha* 'n salann maith: ach
ma chailleas an salann a bhlas,
ciod e leis an dèanar deadh-
bhlasda e?
35 Cha 'n 'eil e iomchuidh
chum an talmhainn, no chum
an dùnain[1]; *ach* tilgidh daoine
mach e. An tì aig am bheil cluasa
chum éisdeachd, éisdeadh e.

CAIB. XV.

1 *Cosamhlachd na caorach caillte*, 8 *a' mhìr airgid*, 11 *agus a' mhic struidheil.*

AN sin thàinig na cìs-mhaoir
uile agus na peacaich am

[1] *òtraich.*

fagus da, chum éisdeachd ris.
2 Agus rinn na Phàirisich agus
na sgrìobhaichean gearan, ag
ràdh, Tha am fear so gabhail
pheacach d' a ionnsuidh, agus ag
itheadh maille riu.
3 Agus labhair e-san an cosamh-
lachd so riu, ag ràdh,
4 Cò an duine dhibhse aig am
bheil ceud caora, ma chailleas e
aon diubh, nach fàg an naoi deug
agus an ceithir fichead anns an
fhàsach, agus nach téid an déigh
na caorach a chailleadh, gus am
faigh e i?
5 Agus air dha a faotainn, cuir-
idh e air a ghuaillibh i le gàird-
eachas.
6 Agus an uair a thig e dhach-
aidh, gairmidh e a chàirdean
agus a choimhearsnaich an ceann
a chéile, ag ràdh riu, Dèanaibh
gàirdeachas maille rium-sa, a
chionn gu'n d'fhuair mi mo
chaora bha caillte.
7 Mar sin, a ta mi ag ràdh
ribh, gu 'm bì aoibhneas air
nèamh air son aoin pheacaich a nì
aithreachas, ni's mò na air son
naoi deug agus ceithir fichead
fìrean, aig nach 'eil feum air
aithreachas.
8 No cò a' bhean aig am bheil
deich buinn airgid, ma chailleas
i aon bhonn diubh, nach las
coinneal, agus nach sguab an
tigh, agus nach iarr gu dìchioll-
ach gus am faigh i *e*?
9 Agus air dh'i fhaotainn, gairm-
idh i *a* ban-chàirdean agus *a*
ban-choimhearsnaich an ceann a
chéile, ag ràdh, Dèanaibh gàird-
eachas leam-sa, oir fhuair mi am
bonn a chaill mi.
10 Mar an ceudna a ta mi ag
ràdh ribh, A ta gàirdeachas an
làthair aingle Dhé, air son aoin
pheacaich a nì aithreachas.
11 Agus thubhairt e, Bha aig
duine àraidh dithis mhac:
12 Agus thubhairt am *mac* a
b' òige dhiubh r' *a* athair, Ath-
air, thoir dhomh-sa a' chuid-
roinn a thig *orm* do *d'* mhaoin.
Agus roinn e eatorra a bheath-
achadh.
13 Agus an déigh beagain do
làithibh, chruinnich am mac a
b' òige a chuid uile, agus ghabh
e a thurus do dhùthaich fad air
astar, agus an sin chaith e a
mhaoin le beatha struidheasaich[1].
14 Agus an uair a chaith e *a*
chuid uile, dh'éirich gorta ro
mhòr san tìr sin; agus thòisich
e ri bhi ann an uireasbhuidh.
15 Agus chaidh e agus cheang-
ail se e féin ri aon do shaor-
dhaoinibh na dùthcha sin; agus
chuir e d' a fhearann e, a bhiadh-
adh[2] mhuc.
16 Agus bu mhiann leis a
bhrù a lìonadh do na plaosgaibh[3]
a bha na mucan ag itheadh; ach[4]
cha d'thug neach air bith dha.
17 Agus an uair a thàinig e
d' a ionnsuidh[5] féin, thubhairt e,
Cia lìon do luchd-tuarasdail
m' athar-sa aig am bheil aran gu
leoir[6] agus r' a sheachnadh, 'nuair
a ta mise a' bàsachadh le gorta?
18 Eiridh mi, agus théid mi
dh'ionnsuidh m' athar, agus their
mi ris, Athair, pheacaich mi an

[1] *ana-caithtich.* [2] *bhuachailleachd.*
[3] *cochallaibh.*
[4] *oir.* [5] *thuige, chuige.*
[6] *leòr.*

aghaidh fhlaitheanais, agus a' d'
làthair-sa.
19 Agus cha'n airidh[1] mi tuill-
eadh gu 'n goirte do mhac-sa
dhìom: dèan mi mar aon do d'
luchd-tuarasdail.
20 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e dh'ionnsuidh 'athar.
Ach air dha bhi fathast fad
uaith, chunnaic 'athair e, agus
ghabh e truas mòr *dheth*, agus
ruith e, agus thuit e air a mhuin-
eal, agus phòg se e.
21 Agus thubhairt am mac
ris, Athair, pheacaich mi an agh-
aidh fhlaitheanais, agus a' d'
làthair-sa, agus cha 'n airidh mi
tuilleadh gu 'n goirte do mhac
dhìom.
22 Ach thubhairt an t-athair
r' a sheirbhisich, Thugaibh a
mach a' chulaidh a 's feàrr, agus
cuiribh uime i; agus cuiribh
fàinne air a làimh, agus brògan
air *a* chosaibh.
23 Agus thugaibh an so an
laogh biadhta, agus marbhaibh
e; agus itheamaid agus biom-
aid subhach:
24 Oir bha mo mhac so marbh,
agus tha e beò a rìs; bha e
caillte, agus fhuaradh e. Agus
thòisich iad air bhi subhach.
25 A nis bha a mhac bu shine
mach san fhearann: agus an
uair a thàinig e, agus a thàr[2] e
am fagus do'n tigh, chual e an
ceòl agus an dannsa.
26 Agus ghairm e d' a ionn-
suidh aon do na h-òglaich, agus
dh'fhiosraich e ciod bu chiall do
na nithibh sin.
27 Agus thubhairt e-san ris,

[1] cha'n fhiù.

Thàinig do bhràthair; agus
mharbh t' athair an laogh biadh-
ta a chionn gu'n d' fhuair e rìs
slàn fallain e.
28 Agus ghabh e-san fearg,
agus cha b' àill leis dol a stigh:
air an aobhar sin thàinig 'athair
a mach, agus chuir e impidh air.
29 Ach fhreagair e-san agus
thubhairt e r' a athair, Feuch, a
ta mise a' dèanamh seirbhis duit
an uiread so do bhliadhnach-
aibh, agus uair air bith cha do
bhris mi t' àithne, gidheadh cha
d' thug thu meann riamh dhomh,
chum gu'm bithinn subhach
maille ri m' chàirdibh.
30 Ach an uair a thàinig do
mhac so, a dh'ith suas do bheath-
achadh maille ri strìopaichibh,
mharbh thu an laogh biadhta
dha.
31 Agus thubhairt e ris, A
mhic, tha thusa a ghnàth maille
rium, agus na h-uile nithe *a's*
leamsa, is leatsa *iad*.
32 Bu chòir dhuinn a bhi
subhach, agus aoibhneach; oir
bha do bhràthair so marbh, agus
tha e beò a rìs; agus bha e
caillte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

1 *Cosamhlachd an stiùbhaird eucoraich.* 14 *Chronuich Crìosd cealg nam Phàiriseach sanntach.* 19 *Cosamhlachd a' ghe òca'r shaoibhir, agus an duine bhochd Lasaruis.*

AGUS thubhairt e mar an
ceudna r' a dheisciobluibh,
Bha duine saoibhir àraidh ann
aig an robh stiùbhard; agus
chasaideadh ris e, mar neach a
bha dèanamh ana-caithidh air a
mhaoin.

[2] tharruing.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod e so a ta mi cluinntinn mu d' thimchioll? thoir cunntas air do stiùbhard-achd; oir cha'n fheud thu bhi ni 's faide a' d' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbh-ard ann féin, Ciod a nì mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urr-ainn mi ruamhar a dhèanamh, is nàr leam déirc iarraidh.

4 A ta fhios agam ciod a nì mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu 'n gabh iad a steach d' an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubh-san air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d' a ionn-suidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt e-san, Ceud tomhas[1] oladh. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-ealamh, agus sgrìobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta *aig* ortsa? Agus thubhairt e-san, Ceud tomhas[2] cruithneachd. Ag-us thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus sgrìobh ceithir fichead.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d' rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghail so 'nan gin-ealach féin ni 's glice na clann an t-soluis.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Dèanaibh dhuibh féin càird-ean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh[3], gu'n gabhar sibh do àitibh-còmh-nuidh sìorruidh.

10 An tì a ta fìrinneach anns an ni a 's lugha, tha e fìrinn-each mar an ceudna ann am mòran; agus an tì a ta eucor-ach anns an ni a 's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh fìrinneach anns an t-saoibhreas eucorach, cò a dh'-earbas ribh an *saoibhreas* fìor?

12 Agus mur robh sibh fìrinn-each ann an cuid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's leibh féin?

13 Cha 'n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dhèanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon diubh agus nì e tàir air an fhear eile. Cha'n 'eil sibh comasach air seirbhis a dhèan-amh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phàirisich, a bha sanntach, na nithe sin uile: agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gur fìrean-achadh féin am fianuis dhaoine; ach is aithne do Dhia bhur cridheachan: oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoinibh, is gràin-eileachd e am fianuis Dé.

16 *Bha* an lagh agus na fàidh-ean ann gu teachd Eoin: o sin tha rìoghachd Dhé air a sear-monachadh[4], agus a ta gach duine a' dol le dian strì a steach innte.

[1] *bat.* [2] *omer.* [3] *'nuair is bàs duibh.* [4] *soisgeulachadh.*

17 Agus is usadh do nèamh
agus do'n talamh dol thairis, na
do aon lide do'n lagh tuiteam.
18 Gach neach a chuireas uaith
a bhean, agus a phòsas bean eile,
tha e dèanamh adhaltrannais:
agus ge b' e neach a phòsas a'
bhean a chuireadh air falbh o a
fear, tha e dèanamh adhaltrann-
ais.
19 Bha duine saoibhir àraidh ann,
a bha air a sgeadachadh le pur-
pur[1] agus lìon-eudach grinn, *agus
bha e* caitheadh a beatha gach
là gu sòghail le mòr-ghreadh-
nachas:
20 Agus bha duine bochd àraidh
ann, d' am b' ainm Lasarus, a
chuireadh 'na luidhe aig a dhor-
us, làn do chreuchdaibh,
21 Agus bu mhiann leis bhi
air a shàsuchadh leis an sbruil-
each a bha tuiteam o bhòrd an
duine shaoibhir: seadh, agus
thàinig na madraidh agus dh'-
imlich iad a chreuchdan.
22 Agus thàrladh gu 'n d' fhuair
an duine bochd bàs, agus gu'n
do ghiùlaineadh leis na h-aing-
libh e gu uchd Abrahaim: fhuair
an duine saoibhir bàs mar an
ceudna, agus dh'adhlaiceadh e.
23 Agus ann an ifrinn thog e
suas a shùilean, air dha bhi ann
am piantaibh, agus chunnaic e
Abraham fad uaith, agus Lasar-
us 'na uchd.
24 Agus ghlaodh e, agus thubh-
airt e, Athair Abrahaim, dèan
tròcair orm, agus cuir Lasarus,
chum gu 'n tum e bàrr a mheoir
ann an uisge, agus gu'm fuaraich
e mo theangadh; oir a ta mi air
mo ro-phianadh san lasair so.
25 Ach thubhairt Abraham, A
mhic, cuimhnich gu'n d' fhuair
thusa do nithe maithe ri àm
dhuit bhi beò, agus Lasarus mar
an ceudna droch nithe: ach a
nis a ta e-san a' faotainn sòlais,
agus a ta thusa air do phian-
adh.
26 Agus a bhàrr air so uile,
tha doimhne mhòr air a cur
eadar sinne agus sibhse, air chor
agus iadsan le am b' àill dol á so
do 'ur ionnsuidh-sa, nach 'eil e
'n comas doibh; agus nach mò
tha e 'n comas do aon neach
teachd á sin d' ar n-ionnsuidh-ne.
27 An sin thubhairt e, Uime
sin tha mi a' guidhe ort, athair,
gu 'n cuireadh tu e gu tigh
m' athar:
28 Oir a ta cùignear bhràith-
rean agam; chum gu'n toir e
fianuis doibh, air eagal gu'n tig
iadsan mar an ceudna do'n ionad
ro phiantach so.
29 Thubhairt Abraham ris,
Tha Maois agus na fàidhean aca,
éisdeadh iad riu-san.
30 Agus thubhairt e-san, Ni
h-eadh, Athair Abrahaim: ach
ma théid neach d' an ionnsuidh
o na marbhaibh, nì iad aith-
reachas.
31 Agus thubhairt e ris, Mur
éisd iad ri Maois agus ris na
fàidhibh, cha mhò a chreideas
iad, ged éireadh neach o na
marbhaibh.

CAIB. XVII.

1 *Theagaisg Criosd gur còir dhuinn aobhar oillbhein a sheachnadh.* 3 *agus maitheanas a thoirt d'a chéile;* 6 *nochd e mòr-chumhachd beò chreidimh;* 7 *gu 'm bheil sinne fo cheangal do Dhia, agus nach 'eil e-san mar*

[1] *gorm-dhearg, corcur.*

sin dhuinne. 11 Shlànuich e deichnear lobhar. 22 Labhair e mu rìoghachd Dhé, agus mu theachd mhic an duine.

AN sin thubhairt e r' a dheis-
ciobluibh, Cha'n fheudar
nach tig oilbheuman: ach is an-
aoibhinn *dasan* troimh an tig
iad.
2 B' fheàrr dha gu'm biodh
clach-mhuilinn air a crochadh
m'a mhuineal, agus gu'm biodh
e air a thilgeadh san fhairge, na
gu'n tugadh e oilbheum[1] do aon
neach do'n mhuinntir bhig so.
3 Thugaibh an aire dhuibh
féin: ma pheacaicheas do bhràth-
air a' d' aghaidh, cronuich e;
agus ma ghabhas e aithreachas,
thoir maitheanas da.
4 Agus ma pheacaicheas e a' d'
aghaidh seachd uairean san là,
agus gu 'm pill e riut seachd
uairean san là, ag ràdh, Tha
aithreachas orm; thoir maith-
eanas da.
5 Agus thubhairt na h-abstoil
ris an Tighearn, Meudaich ar
creidimh.
6 Agus thubhairt an Tighearn,
Nam biodh agaibh creidimh mar
ghràinne do shìol mustaird, their-
eadh sibh ris a' chraoibh Shic-
amin so, Bì air do spìonadh as
do fhreumhaibh, agus bì air do
shuidheachadh sa' chuan; agus
bhitheadh i ùmhal duibh.
7 Ach cò agaibh-sa aig am
bheil seirbhiseach a' treabhadh,
no ri buachailleachd, a their ris,
an déigh dha teachd a steach o
'n fhearann, Thig air ball, agus
suidh sìos chum bìdh?
8 Agus nach dòchadh e ràdh
ris, Ulluich ni a ghabhas mise
gu m' shuipeir, agus crioslaich
thu féin, agus fritheil domh,
gus an ith agus an òl mi; agus
'na dhéigh sin ithidh agus òl-
aidh tusa?
9 An toir e buidheachas do'n
t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu'n
d' rinn e na nithe a dh'òrduich-
eadh dha? cha saoil mi *gu'n
toir.*
10 Mar sin sibhse, 'nuair a nì
sibh na h-uile nithe a dh'àithn-
eadh dhuibh, abraibh, Is seirbh-
isich neo-tharbhach sinn: oir
rinn sinn *a mhàin* an ni bu dligh-
each dhuinn a dhèanamh.
11 A nis, ag dol suas da gu Ie-
salem, chaidh e troimh mheadh-
on Shamaria agus Ghalile[2].
12 Agus an uair a bha e dol a
stigh do bhaile àraidh, thachair
deichnear dhaoine air a bha 'nan
lobhair, a sheas fad uaith:
13 Agus thog iad suas an guth,
ag ràdh, Iosa, a mhaighstir, dèan
tròcair oirnn.
14 Agus an uair a chunnaic e
iad, thubhairt e riu, Imichibh,
nochdaibh sibh féin do na sagart-
aibh. Agus ag imeachd dhoibh,
ghlanadh iad.
15 Agus an uair a chunnaic
aon diubh gu'n do leighiseadh
e, phill e air ais, a' toirt glòire
do Dhia le guth àrd,
16 Agus thuit e air aghaidh aig a
chosaibh-san, a' toirt buidheach-
ais da: agus bu Shamaritanach e.
17 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Nach do ghlanadh
deichnear? ach an naoinear, c'
àit am bheil iad?

[1] *aobhar tuislidh.*

[2] *eadar Samaria agus Galile.*

18 Cha d' fhuaradh a phill a thoirt glòire do Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris, Eirich, imich; shlànuich do chreidimh thu.

20 Agus an uair a dh'fheòraich na Phàirisich dheth, c'uin' a thigeadh rìoghachd Dhé, fhreagair e iad agus thubhairt e, Cha tig rìoghachd Dhé air chor gu faicear i[1].

21 Cha mhò a their iad, Feuch an so, no, Feuch an sin: oir feuch, a ta rìoghachd Dhé an taobh a stigh dhibh[2].

22 Agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Thig na làithean anns am miannach leibh aon do làithibh Mhic an duine fhaicinn, agus cha'n fhaic sibh *e*.

23 Agus their iad ribh, Feuch an so, no, Feuch an sud: na rachaibh, agus na leanaibh *iad*.

24 Oir mar a ta an dealanach a dhealraicheas o aon *ionad* fo nèamh, a' soillseachadh gus an *ionad* eile fo nèamh, mar sin a bhitheas Mac an duine mar an ceudna 'na là féin.

25 Ach is éigin da air tùs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiùltadh leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann an làithibh Noe, mar sin mar an ceudna bithidh e ann an làithibh Mhic an duine:

27 Bha iad ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus air an toirt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach do 'n àirc: agus thàinig an dìle[3], agus sgrios i iad uile.

28 Amhuil fòs mar a thachair ann an làithibh Lot; bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reiceadh, a' planndachadh agus a' togail aitreabh:

29 Ach air an là sin féin anns an deachaidh Lot a mach á Sodom, fhrasadh teine agus pronnasg o nèamh, agus sgrios e iad uile.

30 Is ann mar sin a bhitheas anns an là am foillsichear Mac an duine.

31 Anns an là sin, an tì bhios air mullach an tighe, agus 'airneis anns an tigh, na tigeadh e nuas gu a toirt leis: agus an tì a ta sa' mhachair, na pilleadh e-san air ais mar an ceudna.

32 Cuimhnichibh bean Lot.

33 Ge b'e neach a dh'iarras a bheatha féin a thèarnadh, caillidh e i; agus ge b'e neach a chailleas a bheatha, gléidhidh e-san i.

34 A ta mi ag ràdh ribh, anns an oidhche sin bithidh dithis dhaoine san aon leabaidh; gabhar aon diubh, agus fàgar âm fear eile.

35 Bithidh dithis bhan a' bleath[4] cuideachd; gabhar aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dithis dhaoine anns a' mhachair; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C'àit, a Thighearn? agus thubhairt e-san riu, Ge b'e àit *am bì* an corp, an sin cruinnichear na h-iolairean.

[1] *gu mothaichear dh'i.* [2] *cheana 'nur measg.*

[3] *tuil.* [4] *meileadh.*

CAIB. XVIII.

1 Mu thimchioll na bantraich liosda. 9 Mu'n Phàiriseach agus mu'n chìs-mhaor. 15 Tha clann air an tabhairt gu Crìosd. 18 B' àill le uachdaran àraidh Crìosd a leantuinn, ach a ta e air a bhacadh le a shaoibhreas. 31 Roimh-innis Crìosd a bhàs: 35 Dh'-aisig e a radharc do dhuine dall.

AGUS labhair e cosamhlachd
riu, a' nochdadh gur còir
ùrnuigh a dhèanamh a ghnàth,
agus gun fhannachadh[1];
2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann
am baile *àraidh*, air nach robh
eagal Dé, agus aig nach robh
urram do dhuine:
3 Agus bha bantrach àraidh
sa' bhaile sin, agus thàinig i d'a
ionnsuidh, ag ràdh, Cum còir
rium an aghaidh mo nàmhaid.
4 Agus cha b'àill leis rè tam-
uill: ach 'na dhéigh sin thubh-
airt e an féin, Ged nach 'eil
eagal Dé orm, no urram agam
do dhuine;
5 Gidheadh air son gu bheil
a' bhantrach so cur dragha orm,
cumaidh mi còir rithe, air eagal
le a sìr-theachd gu'n sgìthich i
mi.
6 Agus thubhairt an Tighearn,
Eisdibh ciod a ta am breith-
eamh eucorach ag ràdh.
7 Agus nach dèan Dia dìogh-
altas air son a dhaoine taghta
féin, a ta ag éigheach ris a là
agus a dh'oidhche, ged tha e fad-
fhulangach mu'n timchioll?
8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n
dèan e dìoghaltas air an son gu
luath. Gidheadh, an uair a thig
mac an duine, am faigh e creid-
imh air an talamh?
9 Agus labhair e an cosamh-
lachd so ri dream àraidh a bha
'g earbsadh asda féin gu'n robh
iad 'nam fìreanaibh, agus a bha
dèanamh tàir air dream eile:
10 Chaidh dithis dhaoine suas
do 'n teampull a dhèanamh ùrn-
uigh; fear diubh 'na Phàiris-
each, agus am fear eile 'na
chìs-mhaor.
11 Sheas am Phàiriseach leis
féin, agus rinn e ùrnuigh mar
so, A Dhé, tha mi toirt buidh-
eachais duit nach 'eil mi mar *a*
ta daoine eile, 'nan luchd-foir-
eigin, eucorach, adhaltrannach,
no eadhon mar an cìs-mhaor so.
12 Tha mi a' trasgadh[2] dà
uair san t-seachduin, tha mi
toirt deachaimh as na h-uile
nithibh a ta mi sealbhachadh.
13 Agus air seasamh do'n chìs-
mhaor fad air ais, cha b' àill
leis fiu a shùl a thogail suas gu
nèamh, ach bhuail e 'uchd, ag
ràdh, A Dhia, dèan tròcair orm-
sa ta am pheacach.
14 A ta mi ag ràdh ribh, gu'n
deachaidh am fear so sìos d'a
thigh air fhìreanachadh *ni 's mo*
na'm fear ud eile: oir ge b'e
neach a dh' àrdaicheas e féin,
ìslichear e; agus ge b'e a dh'ìs-
licheas e féin, àrdaichear e.
15 Agus thug iad d'a ionnsuidh
mar an ceudna naoidheana, chum
gu'm beanadh e riu: agus an
uair a chunnaic na deisciobuil
so, chronuich siad iad.
16 Ach air do Iosa an gairm d'a
ionnsuidh, thubhairt e, Fuilg-
ibh do na leanabaibh teachd
a m' ionnsuidh-sa, agus na bac-
aibh iad: oir is ann d'an leithid-

[1] *sgìtheachadh.*

[2] *trosgadh.*

ibh so a ta rìoghachd Dhé.
17 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, ge b'e nach gabh rìoghachd
Dhé mar leanabh beag, nach
téid e air chor sam bith a steach
innte.
18 Agus dh'fheòraich uachd-
aran àraidh dheth, ag ràdh, A
mhaighstir mhaith, ciod a nì mi
chum gu sealbhaich mi a' bheatha
mhaireannach ?
19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar
son a ghoireas tu maith dhìom-
sa ? cha 'n 'eil neach sam bith
maith ach a h-aon, *eadhon* Dia.
20 Is aithne dhuit na h-àithean-
ta. Na dèan adhaltrannas, Na
dèan mortadh, Na goid, Na toir
fianuis bhréige, Thoir urram[1]
do t'athair agus dŏ d'mhàthair.
21 Agus thubhairt e-san,
Choimhid mi iad sin uile o m'
òige.
22 Agus an uair a chual Iosa
so, thubhairt e ris, Tha aon ni
fathast a dh'uireasbhuidh ort :
reic na h-uile nithe a ta agad, ag-
us roinn air na bochdaibh, agus
bithidh agad ionmhas air nèamh ;
agus thig, *agus* lean mise.
23 Agus an uair a chual e so,
bha e ro dhoilich : oir bha mòr-
bheartas aige.
24 Agus an uair a chunnaic
Iosa gu 'n robh e làn tuirse,
thubhairt e, Cia deacair dhoibh-
san[2] aig am bheil saoibhreas, dol
a steach do rìoghachd Dhé !
25 Oir is usadh do chàmhal
dol troimh chrò snàthaid, na do
dhuine saoibhir dol a steach do
rìoghachd Dhé.
26 Agus thubhairt iadsan a
chuala *so*, Cò ma seadh a dh'-
fheudas bhi air a shaoradh ?
27 Ach thubhairt e-san, Na
nithe a ta eu-comasach do
dhaoinibh, tha iad comasach do
Dhia.
28 An sin thubhairt Peadar,
Feuch, thréig sinne na h-uile
nithe, agus lean sinn thusa.
29 Agus thubhairt e-san riu,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach 'eil aon neach a thréig
tigh, no pàrantan, no bràith-
rean, no bean-phòsda, no clann
air son rìoghachd Dhé,
30 Nach faigh mòran ni's mò
anns an aimsir so a ta làthair,
agus anns an t-saoghal a ta ri
teachd a' bheatha mhaireannach.
31 Agus ghabh e an dà fhear
dheug d'a ionnsuidh, agus thubh-
airt e riu, Feuch, a ta sinn a' dol
suas gu Ierusalem, agus bithidh
na h-uile nithe a ta sgrìobhta
leis na fàidhibh mu Mhac an
duine, air an coimhlionadh.
32 Oir bheirear thairis e do
na Cinnich, agus théid fanoid a
dhèanamh air, agus masluichear
e, agus tilgear smugaid air ;
33 Agus sgiùrsaidh agus marbh-
aidh iad e : agus air an treas là
éiridh e a rìs.
34 Agus cha do thuig iadsan
aon ni dhiubh so : agus bha na
briathra so foluichte orra, agus
cha b' aithne dhoibh na nithe a
chaidh labhairt.
35 Agus thàrladh, 'nuair a
dhruid e ri Iericho, gu'n robh
dall àraidh 'na shuidhe ri taobh
na slighe, ag iarraidh déirce ;
36 Agus air cluinntinn an t-

[1] *onoir.*

[2] *cruaidh orra-san.*

sluaigh a' dol seachad, dh'fhiosraich e ciod e so.

37 Agus dh'innis iad da, gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair orm.

39 Agus chronuich iadsan a bha air thoiseach e, chum gu'm biodh e'na thosd: ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh e-san, A Mhic Dhaibhidh, dèan tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh: agus an uair a thàinig e am fagus da, dh'fhiosraich e dheth,

41 Ag ràdh, Ciod is àill leat mise a dhèanamh dhuit? agus thubhairt e-san, a Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Faigh[1] do radharc: shlànuich do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia: agus thug an sluagh uile cliù do Dhia, 'nuair a chunnaic iad *so*.

CAIB. XIX.

1 *Mu thimchioll Shacheuis a' chìs-mhaoir.* 11 *Na deich puind airgid.* 28 *Mharcaich Criosd do Ierusalem le greadhnachas;* 41 *rinn e caoidh air a son;* 45 *thilg e mach an luchd ceannachd agus reicidh as an teampull:* 47 *B'àill leis na h-uachdarain a mhilleadh.*

AGUS air do *Iosa* dol a steach, chaidh e troimh Iericho.

2 Agus, feuch, *bha* duine ann d'am b'ainm Sacheus, agus b'àrd chìs-mhaor e-san, agus bha e saoibhir:

3 Agus bha déidh aige air Iosa fhaicinn, cò e; agus cha b'urrainn e air son an t-sluaigh, a chionn gu'n robh e ìosal 'na phearsa.

4 Agus ruith e roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faiceadh se e; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thàinig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt e ris, A Shacheuis, thig a nuas gu grad; oir is éigin domh-sa stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thàinig e nuas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhach.

7 Agus an uair a chunnaic iad *so*, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gu'n deachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Tighearn, Feuch, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le casaid bhréige[2], tha mi toirt *dha* a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris[3], Thàinig slàinte an diugh a dh'ionnsuidh an tighe so, do bhrìgh gur mac do Abraham e-san mar an ceudna.

10 Oir thàinig Mac an duine a dh'iarraidh agus a thèarnadh an ni sin a bha caillte.

11 Agus ag cluinntinn nan nithe sin dhoibh, chuir e ris, agus labhair e cosamhlachd, do

[1] *Gabh.* [2] *gu h-eucorach.* [3] *m'a thimchioll.*

bhrìgh gu'n robh e am fagus do
Ierusalem, agus gu 'n do shaoil
iadsan gu'm biodh rìoghachd
Dhé air a grad-fhoillseachadh.
12 Air an aobhar sin thubh-
airt e, Chaidh duine uasal àr-
aidh do dhùthaich fad as a
dh'fhaotainn rìoghachd dha féin,
agus a philltinn air ais.
13 Ach ghairm e a dheich
seirbhisich[1], agus thug e dhoibh
deich puind, agus thubhairt e
riu, Cuiribh gu buil iad, gus an
tig mise.
14 Ach bha fuath aig muinn-
tir a dhùthcha dha, agus chuir
iad teachdaireachd 'na dhéigh,
ag ràdh, Cha'n àill leinn an
duine so bhi 'na rìgh oirnn.
15 A nis an uair a phill e air
ais, an déigh dha an rìoghachd
fhaotainn, an sin dh'òrduich e
na seirbhisich ud bhi air an
gairm d'a ionnsuidh, d'an d'thug
e an t-airgiod, chum gu'm biodh
fhios aige ciod a bhuannaich
gach aon diubh leis a bhuileach-
adh.
16 An sin thàinig an ceud
fhear, ag ràdh, A Thighearn,
bhuidhinn do phund deich puind.
17 Agus thubhairt e ris, Is
maith, a dheadh sheirbhisich:
do bhrìgh gu'n robh thusa fìr-
inneach ann an ro-bheagan,
biodh agad-sa uachdaranachd air
deich bailtibh.
18 Agus thàinig an dara *fear*,
ag ràdh, A Thighearn, rinn do
phund cùig puind.
19 Agus thubhairt e ris-san,
Bì-sa mar an ceudna os ceann
chùig bailtean.

[1] *deichnear d' a sheirbhisich.*

20 Agus thàinig *fear* eile, ag
ràdh, A Thighearn, feuch do
phund, a bha agam-sa taisgte
ann an neapaicin[2]:
21 Oir bha eagal orm romhad,
do bhrìgh gur duine geur-theann
thu: tha thu a' togail an ni
nach do leag thu, agus a' buain
an ni nach do chuir thu.
22 Agus thubhairt e ris, As
do bheul féin bheir mi breth ort,
a dhroch sheirbhisich. Bha fhios
agad gu'm bu duine geur-theann
mi, a' togail an ni nach do leag
mi, agus a' buain an ni nach do
chuir mi:
23 Air an aobhar sin c' ar
son nach d' thug thu m' airgiod
do 'n luchd-malairt[3], agus air
teachd dhomh-sa thogainn e le
riadh?
24 Agus thubhairt e riusan a
bha 'nan seasamh a làthair,
Thugaibh uaith am pund, agus
thoiribh dhasan *e* aig am bheil
na deich puind.
25 (Agus thubhairt iad ris,
A Thighearn, tha deich puind
aige;)
26 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Gu'n toirear do gach neach aig
am bheil: ach uaith-san aig
nach 'eil, bheirear eadhon an ni
sin a ta aige.
27 Ach thugaibh an so na
naimhdean ud agam-sa, leis
nach b' àill mise bhi am rìgh os
an ceann, agus marbhaibh a' m'
fhianuis *iad*.
28 Agus air dha so a ràdh,
dh'imich e rompa, a' dol suas
gu Ierusalem.

[2] *brèid, làmh-anart.*
[3] *nach do chuir thu m' airgiod do 'n bhanc.*

29 A nis an uair a dhruid e
ri Betphage agus Betani, làimh
ris an t-sliabh d' an gairmear[1]
sliabh nan crann-oladh, chuir e
dithis d' a dheisciobluibh uaith,
30 Ag ràdh, Imichibh do 'n
bhaile ta fa bhur comhair ; anns
am faigh sibh, air dhuibh dol a
steach, searrach ceangailte, air
nach do shuidh aon duine riamh :
fuasglaibh, agus thugaibh an so e.
31 Agus ma dh'fhiosraicheas
neach air bith dhibh, C' ar son a
ta sibh 'g *a* fhuasgladh ? mar
so their sibh ris, A ta feum aig
an Tighearn air.
32 Agus air imeachd dhoibh-
san a chuireadh air falbh, fhuair
iad mar thubhairt e riu.
33 Agus an uair a bha iad a'
fuasgladh an t-searraich, thubh-
airt a shealbhadairean riu, C'ar
son a ta sibh a' fuasgladh an
t-searraich ?
34 Agus thubhairt iadsan, Tha
feum aig an Tighearn air.
35 Agus thug iad gu Iosa e :
agus thilg iad am falluinnean
air an t-searrach, agus chuir iad
Iosa air.
36 Agus ag imeachd dhasan,
sgaoil iad am falluinnean fuidhe
air an t-slighe.
37 Agus an uair a thàinig e
am fagus, eadhon gu dol sìos
sléibh nan crann-oladh, thòisich
mòr-chuideachd nan deisciobul
uile ri gàirdeachas a dhèanamh,
agus moladh a thoirt do Dhia le
guth àrd, air son nan uile oibre
cumhachdach a chunnaic iad.
38 Ag ràdh, Gu ma beann-
aichte an rìgh a ta teachd ann
an ainm an Tighearna : sìth air
nèamh, agus glòir anns na h-àrd-
aibh.
39 Agus thubhairt cuid do na
Phàirisich o mheasg an t-sluaigh
ris, A mhaighstir, cronuich do
dheisciobuil.
40 Agus fhreagair e-san, agus
thubhairt e riu, A ta mi ag ràdh
ribh, nam fanadh iad sin 'nan
tosd, gu'n glaodhadh na clacha
féin.
41 Agus an uair a thàinig e
am fagus, chunnaic e am baile,
agus ghuil e air a shon.
42 Ag ràdh, Nam b' aithne
dhuit[2], eadhon dhuitse, air bheag
sam bith ann ad là so féin, na
nithe a bhuineas do d' shìth !
ach a nis a ta iad folaichte o d'
shùilibh.
43 Oir thig na làithean ort,
anns an tilg do naimhde dìg mu
d' thimchioll, agus an iadh iad
umad mu'n cuairt, agus an druid
iad a stigh air gach taobh thu,
44 Agus an leag iad co ìosal
ris an làr thu, agus do chlann
annad, agus nach fàg iad annad
clach air muin cloiche ; do
bhrìgh nach b' aithne dhuit aim-
sir t' fhiosrachaidh.
45 Agus chaidh e steach do'n
teampull, agus thòisich e air an
dream a bha reiceadh, agus a
ceannach ann a thilgeadh mach,
46 Ag ràdh riu, Tha e sgrìobh-
ta, Is tigh ùrnuigh mo thigh-sa ;
ach rinn sibhse 'na gharaidh
luchd-reubainn e.
47 Agus bha e gach là a'
teagasg san teampull. Ach dh'-
iarr 'na h-àrd-shagairt agus na

[1] *d'an goirear, ris an abrar.*

[2] *O gu'm b' aithne dhuit.*

sgrìobhaichean, agus ceannard-
an a' phobuill e-san a mhilleadh :
48 Gidheadh cha robh fhios
aca ciod a dhèanadh iad : oir
bha am pobull uile ag éisdeachd
ris le ro-aire.

CAIB. XX.

1 *Dhearbh Crìosd gu'n robh ùghdarras aige, le ceisd mu bhaisteadh Eoin.* 9 *Cosamhlachd an fhìon-lios.* 19 *Mu thimchioll cìs a thoirt do Cheasar.* 27 *Dhearbh e mearachd nan Sadusach, a bha 'g àicheadh aiseirigh nam marbh.* 45 *Thug e rabhadh d' a dheisciobluibh, &c.*

AGUS thàrladh air aon do na
làithibh sin, an uair a bha
e teagasg a' phobuill san team-
pull, agus a' searmonachadh an
t-soisgeil gu 'n d' thàinig na h-
àrd-shagairt, agus na sgrìobh-
aichean air, maille ris na sean-
airibh.
2 Agus labhair iad ris, ag
ràdh, Innis duinn ciod e an t-
ùghdarras leis am bheil thu a'
dèanamh nan nithe so? no cò
e-san a thug an t-ùghdarras so
dhuit?
3 Agus fhreagair e-san agus
thubhairt e riu, Feòraichidh
mise mar an ceudna aon ni
dhibhse ; agus freagraibh mi :
4 Baisteadh Eoin, an ann o
nèamh a bha e, no o dhaoinibh?
5 Agus reusonaich iad eatorra
féin, ag ràdh, Ma their sinn, O
nèamh ; their e-san, C' ar son ma
ta nach do chreid sibh e?
6 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, clachaidh an sluagh
uile sinn ; oir is deimhin leo
gu'm b' fhàidh Eoin.
7 Agus fhreagair iadsan, Nach
robh fhios aca cia uaith *a bha e.*
8 Agus thubhairt Iosa riu, Ni
mò a dh'innseas mise dhuibh-sa
ciod e an t-ùghdarras leis am
bheil mi dèanamh nan nithe so.
9 An sin thòisich e air a'
chosamhlachd so a labhairt ris
an t-sluagh ; Phlannduich duine
àraidh fìon-lios, agus shuidhich
e air tuath e ; agus chaidh e
air choigrich rè aimsir fhada.
10 Agus anns an àm dhligh-
each chuir e seirbhiseach dh'-
ionnsuidh na tuatha, chum gu'n
tugadh iad da do thoradh an
fhìon-lios : ach ghabh an tuath
air, agus chuir iad uatha falamh *e.*
11 Agus a rìs chuir e seirbh-
iseach eile uaith ; agus ghabh
iad air-san mar an ceudna, agus
mhaslaich iad *e,* agus chuir iad
uatha falamh *e.*
12 Agus a thuilleadh air sin
chuir e an treas *seirbhiseach*
uaith ; agus lot iad e-san mar an
ceudna, agus thilg iad a mach *e.*
13 An sin thubhairt Tighearn
an fhìon-lios, Ciod a nì mi?
cuiridh mi mo Mhac gràdhach
d' an ionnsuidh : feudaidh e bi,
'nuair a chì iad e, gu'n toir iad
urram dha.
14 Ach an uair a chunnaic an
tuath e, reusonaich iad eatorra
féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre :
thigibh, marbhamaid e, chum
gu'm bì an oighreachd againn
féin.
15 Agus thilg iad a mach as
an fhìon-lios e, agus mharbh
iad e. Ciod uime sin a nì Tigh-
earn an fhìon-lios riu?
16 Thig e agus sgriosaidh e an
tuath ud, agus bheir e am fìon-
lios do dhaoinibh eile. Agus an
uair a chual iad *so,* thubhairt

iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dhasan amharc orra, thubhairt e, Ciod e so ma seadh a ta sgrìobhta, A' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisne dh' i?

18 Ge b' e neach a thuiteas air a' chloich sin, brisear e: ach ge b' e neach air an tuit i, pronnaidh i gu luaithre e.

19 Agus anns an uair sin féin dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean làmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu 'm b' ann 'nan aghaidh féin a labhair e 'n cosamhlachd so.

20 Agus rinn iad geur-fhaire *air*, agus chuir iad a mach luchd-feill, a leigeadh orra féin a bhi 'nam fìreanaibh, chum gu 'n dèanadh iad greim air 'fhoclaibh, air chor 's gu 'n tugadh iad thairis e do chumhachd agus do ùghdarras an uachdarain.

21 Agus dh'fhiosraich iad deth, ag ràdh, a mhaighstir, tha fhios againn gu bheil thu a' labhairt agus a' teagasg gu ceart, agus nach 'eil suim agad do phearsa *duine sam bith*, ach gu bheil thu teagasg slighe Dhé a réir na fìrinn.

22 Am bheil e ceaduichte dhuinn cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig e-san an cuilbheartachd, agus thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh?

24 Nochdaibh dhomh peghinn: cò leis an dealbh agus an sgrìobhadh a ta oirre? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt e-san riu, Thugaibh-sa, air an aobhar sin, do Cheasar na nithe a 's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a 's le Dia.

26 Agus cha b' urrainn iad greim a dhèanamh air 'fhoclaibh am fianuis an t-sluaigh: agus ghabh iad iongantas r' a fhreagradh, agus dh' fan iad 'nan tosd.

27 An sin thàinig d' a ionnsuidh dream àraidh do na Sadusaich, a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh ann, agus dh'fhiosraich iad deth,

28 Ag ràdh, A mhaighstir, sgrìobh Maois dhuinn, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu 'm faigheadh e bàs gun chlann, gu 'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu 'n togadh e suas sliochd d' a bhràthair.

29 Air an aobhar sin, bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear bean, agus fhuair e bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhnaoi, agus fhuair e-san bàs gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar. Agus cha d'fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Ma dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiseirigh uime sin, cò dhiubh d' am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

34 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Tha clann an

t-saoghail so a' pòsadh, agus air an toirt am pòsadh :

35 Ach an dream sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghal ud fhaghail, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha 'n 'eil iad a' pòsadh, no air an toirt am pòsadh.

36 Agus cha 'n urrainn iad bàs fhaghail ni 's mò ; oir tha iad an co-inbhe ris na h-ainglibh ; agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn do 'n aiseirigh.

37 Ach gu 'n éirich na mairbh, nochd Maois féin aig a' phreas, an uair a ta e a' gairm do 'n Tighearn, Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib.

38 A nis cha 'n e Dia nam marbh e, ach nam beò : oir a ta iad uile beò dhasan.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na sgrìobhaichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh chridhe aca tuilleadh ni sam bith fheòraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a their iad gur e Crìosd mac Dhaibhidh ?

42 Agus tha Daibhidh féin ag ràdh ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Thighearn, ri mo Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo do chosaibh.

44 Tha Daibhidh air an aobhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnus ma seadh is e a mhac e ?

45 An sin thubhairt e r' a dheisciobluibh, ann an éisdeachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na sgrìobhaichibh, leis am miann imeachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fàilte *fhaotainn* air na margaibh, agus na caithrichean a 's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig féillibh ;

47 A shluigeas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a nì ùrnuighean fada : gheibh iad sin an dìteadh a 's mò.

CAIB. XXI.

1 *Mhol Crìosd a' bhantrach bhochd :* 4 *roimh-innis e sgrios an teampuill, agus bhaile Ierusaleim ;* 25 *mar an ceudna na comharan bhios ann roimh an là dheireannach.* 34 *Earail chum faire a dhèanamh.*

AGUS air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saoibhir a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite coimhead an ionmhais.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bantrach bhochd àraidh a' tilgeadh dà leth-fheoirling an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n do chuir a' bhantrach bhochd so ni 's mò ann na iad uile.

4 Oir thilg iad so uile d' am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé : ach thilg ise d' a h-uireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhi labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dhèanamh maiseach le clachaibh sgiamhach, agus le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 A *thaobh* nan nithe so a chì
sibh, thig na làithean, anns nach
fàgar clach air muin cloiche
dhuibh, nach tilgear sìos.
7 Agus dh'fhiosraich iadsan
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
c' uin' ma ta bhitheas na nithe
so? agus ciod e an comhara
'nuair a bhios na nithe so gu
teachd gu crìch?
8 Agus thubhairt e-san, Feuch-
aibh nach meallar sibh; oir
thig mòran ann am ainm-sa, ag
ràdh, Is mise *Crìosd;* agus a ta
an t-àm am fagus; uime sin na
leanaibh iad.
9 Ach an uair a chluinneas
sibh mu chogannaibh, agus mu
cheannaircibh[1], na biodh mòr-
gheilt oirbh: oir is éigin do na
nithibh so tachairt air tùs; ach
cha '*n* '*eil* a' chrìoch air ball.
10 An sin thubhairt e riu,
Eiridh cinneach an aghaidh
cinnich, agus rìoghachd an agh-
aidh rìoghachd:
11 Agus bithidh critheanna
mòra talmhainn ann an iomadh
àit, agus gortaidh, agus plàigh-
ean; agus nithe uamhasach, ag-
us comharan mòra o nèamh.
12 Ach rompa so uile cuiridh
iad làmh annaibh-sa, agus geur-
leanaidh iad *sibh*, 'gur tabhairt
thairis do choimhthionalaibh[2], ag-
us do phrìosanaibh, 'gur tabhairt
chum rìghrean agus uachd-
aran air sgàth m' ainme-sa.
13 Agus tacharaidh so dhuibh-
sa mar fhianuis.
14 Air an aobhar sin daing-
nichibh ann bhur cridheachaibh,
gun smuaineachadh roimh làimh,
ciod a fhreagras sibh air bhur
son féin.
15 Oir bheir mise dhuibh beul
agus gliocas, nach bì bhur
naimhdean uile comasach air
labhairt no cur 'na aghaidh.
16 Agus brathar sibh le '*ur*
pàrantaibh, agus le '*ur* bràith-
ribh, agus le '*ur* luchd-dàimhe,
agus le '*ur* càirdibh; agus bheir
iad fa 'near *cuid* dhibh a chur gu
bàs.
17 Agus bithidh fuath aig na
h-uile dhaoinibh dhuibh air son
m' ainme-sa.
18 Ach cha chaillear fuiltein[3]
do ghruaig bhur cinn.
19 Ann bhur foighidinn sealbh-
aichidh bhur n-anama féin.
20 Agus an uair a chì sibh
Ierusalem air a cuairteachadh le
armailtibh, an sin biodh fhios
agaibh gu bheil a fàsachadh am
fagus.
21 (An sin teicheadh iadsan a ta
ann an Iudea chum nam beann,)
agus imicheadh iadsan a ta 'na
meadhon-sa mach aisde; agus na
rachadh iadsan a ta sa' mhachair,
a steach innte.
22 Oir is iad sin làithean an
dìoghaltais, chum gu'n coimh-
lionar na h-uile nithe a ta
sgrìobhta.
23 Ach mo thruaigh na mnài
a bhios torrach, agus iadsan a
bhios toirt cìche anns na làith-
ibh sin! oir bithidh teanntachd[4]
mhòr san dùthaich, agus fearg
air a' phobull so.
24 Agus tuitidh iad le faobh-
ar a' chlaidheimh, agus bheirear
iad am braighdeanas chum nan

[1] *bhuaireas, éirigh-mach.* [2] *shionagogaibh.*

[3] *ròinneag.* [4] *cruaidh-chàs.*

uile chinneach: agus bithidh
Ierusalem air a saltairt sìos fuidh
na Cinnich, gus an coimhlionar
aimsire nan Cinneach.
25 Agus bithidh comharan anns
a' ghréin, agus anns a' ghealaich,
agus anns na reultaibh; agus air
an talamh airc nan Cinneach,
ann an ioma-chomhairle; an cuan
agus na tonnan a' beuchdaich;
26 Cridhe dhaoine 'gan tréig-
sinn troimh eagal, agus feitheamh
nan nithe sin a ta teachd air an
domhan: oir bithidh cumhachd-
an nan nèamh air an crathadh.
27 Agus an sin chì iad Mac
an duine a' teachd ann an neul,
le cumhachd agus mòr-ghlòir.
28 Agus an uair a thòisicheas
na nithe so air tachairt, an sin
amhaircibh suas, agus togaibh
bhur cinn; oir a ta bhur saorsa
am fagus.
29 Agus labhair e cosamhlachd
riu, Amhaircibh air a' chraoibh-
fhìge, agus na craobhan uile;
30 'Nuair a bhios iad a cheana
a' cur a mach *an duillich*, tha sibh
a' faicinn, agus ag aithneachadh
uaibh féin, gu bheil an samhradh
a nis am fagus.
31 Agus mar an ceudna sibhse,
'nuair a chì sibh na nithe so a'
tachairt, biodh fhios agaibh gu
bheil rìoghachd Dhé fagus do
làimh.
32 Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach téid an ginealach[1] so
thairis, gus an coimhlionar na
nithe *so* uile.
33 Théid nèamh agus talamh
thairis: ach cha téid mo bhriath-
ra-sa thairis a chaoidh.
34 Agus thugaibh an aire
dhuibh féin, air eagal uair air
bith gu'm bì bhur cridhe fuidh
uallaich le geòcaireachd[2], agus le
misg,[3] agus le ro-chùram mu
nithibh na beatha so, agus gu'n
tig an là sin oirbh gu h-obann.
35 Oir mar ribe thig e air na
h-uile dhaoinibh, a ta 'g àiteach-
adh aghaidh na talmhainn uile.
36 Dèanaibh-sa air an aobh-
ar sin faire, a' dèanamh ùrnuigh
gach àm, chum gu measar gur
airidh sibh air dol as o na nith-
ibh sin uile a ta gu teachd, agus
seasamh an làthair Mhic an
duine.
37 Agus bha e san là a' teag-
asg san teampull, agus san oidh-
che chaidh e mach, agus dh'-
fhan e air an t-sliabh, d' an goir-
ear *sliabh* nan crann-oladh.
38 Agus thàinig an sluagh uile
gu moch d' a ionnsuidh san
teampull, a dh'éisdeachd ris.

CAIB. XXII.

1 *Ghabh na h-Iùdhaich comhairle an aghaidh Iosa.* 3 *Dh'aom Sàtan Iudas gu e-san a bhrath.* 7 *Dh'ulluich na h-abstoil a' chaisg.* 19 *Dh'òrduich Crìosd an t-suipeir naomh.* 32 *Dh'innis e do Pheadar nach diobradh a chreidimh e;* 34 *ach gu'n àicheadhadh e e-san trì uairean;* 39 *rinn e ùrnuigh,* 47 *bhrathadh e le pòig.* 54 *Dh'aicheadh Peadar e.*

ANIS dhruid *riu* féill[4] an ar-
ain neo-ghoirtichte, d' an
goirear[5] a' chàisg.
2 Agus bha na h-àrd-shagairt[6]
agus na sgrìobhaichean ag iarr-
aidh cionnus a dh'fheudadh iad
e-san a chur gu bàs; oir bha
eagal an t-sluaigh orra.
3 An sin chaidh Sàtan ann an

[1] *linn* [2] *craos.* [3] *meisg.*

[4] *féisd.* [5] *gairmear.* [6] *prìomh-shagairt.*

Iudas d' an co-ainm Iscariot, a
bha do àireamh an dà fhir dheug.
4 Agus dh'imich e, agus labh-
air e ris na h-àrd-shagartaibh
agus ri ceannardaibh *an teamp-
uill*, cionnus a bhrathadh se e-san
doibh.
5 Agus bha iad subhach, agus
rinn iad coimhcheangal airgiod
a thoirt da.
6 Agus gheall e-san, agus dh'iarr
e àm iomchuidh air a bhrath
dhoibh gun an sluagh a bhi
làthair.
7 An sin thàinig là an arain
neo-ghoirtichte, anns am b' éigin
an t-uan-càisge a mharbhadh.
8 Agus chuir e uaith Peadar
agus Eoin, ag ràdh, Imichibh,
agus ulluichibh dhuinn a' chàisg,
chum gu'n ith sinn *i*.
9 Agus thubhairt iadsan ris,
C' àit an àill leat sinn a dh'ull-
uchadh ?
10 Agus thubhairt e riu, Feuch,
air dhuibh dol a steach do' n
bhaile, tacharaidh oirbh duine,
a' giùlan soithich uisge ; lean-
aibh e do'n tigh anns an téid e
steach.
11 Agus abraibh ri fear an
tighe, Tha am maighstir ag ràdh
riut, C' àit am bheil an seòmar
aoidheachd anns an ith mi a'
chàisg maille ri mo dheisciob-
luibh ?
12 Agus feuchaidh e dhuibh
àrd-sheòmar farsuinn uidhim-
ichte : ulluichibh an sin.
13 Agus dh' imich iad agus
fhuair iad mar thubhairt e riu :
agus dh'ulluich iad a' chàisg.
14 Agus an tràth thàinig an
uair, shuidh e sìos, agus an dà
abstol deug maille ris.
15 Agus thubhairt e riu, Le
mòr-thogradh mhiannaich mi a'
chàisg so itheadh maille ribh
roimh dhomh fulang :
16 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach ith mi dh'i tuilleadh, gus
an coimhlionar i ann an rìogh-
achd Dhé.
17 Agus ghlac e cupan, agus
air dha buidheachas a thabhairt,
thubhairt e, Gabhaibh so, agus
roinnibh eadaraibh féin e.
18 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach òl mi do thoradh na fìon-
ain, gus an tig rìoghachd Dhé.
19 Agus ghlac e aran, agus
an déigh buidheachas a thabh-
airt, bhris e, agus thug e dhoibh-
san e, ag ràdh, Is e so mo chorp-
sa a ta air a thoirt air bhur son-sa :
dèanaibh so mar chuimhneachan
ormsa.
20 Agus mar an ceudna an
cupan, an déigh na suipeir, ag
ràdh, Is e an cupan so an tiom-
nadh nuadh ann am fhuil-sa,
a dhòirteadh air bhur son-sa.
21 Ach feuch, làmh an tì a
bhrathas mise maille rium air a'
bhòrd.
22 Agus gu fìrinneach a ta
Mac an duine ag imeachd, a
réir mar a dh'òrduicheadh : ach
is an-aoibhinn do'n duine sin
leis am brathar e.
23 Agus thòisich iadsan air
fiosrachadh eatorra féin, cò aca
bha gus an ni so a dhèanamh.
24 Agus bha mar an ceudna
comh-stri eatorra, co aca bu mhò
a bhiodh.
25 Ach thubhairt e-san riu, A
ta aig rìghribh nan Cinneach

tighearnas orra; agus goirear daoine fiala dhiubh-san, aig am bheil ùghdarras[1] orra.

26 Ach na bithibh-sa mar sin: ach an neach a's mò 'nur measg, biodh e mar an neach a 's òige[2]; agus an tì a's àirde, mar e-san a ta ri frithealadh.

27 Oir cò aca *is* mò, an tì a shuidheas air bòrd, no e-san a fhritheileas? nach e an tì a shuidheas; ach a ta mise 'nur measg-sa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille rium-sa ann am dheuch-ainnibh ;

29 Agus a ta mise ag òrduchadh dhuibh rìoghachd, mar a dh'òrd-uich m' Athair dhomhsa;

30 Chum gu 'n ith agus gu 'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann am rìoghachd, agus gu 'n suidh sibh air caithrichibh rìoghail, a' toirt breth air dà thréibh dheug Is-raeil.

31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarr Sàtan sibhse, chum *bhur* criaradh mar chruithneachd.

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach dìobradh do chreid-imh thu: agus an uair a dh'-iompaichear thu[4], neartaich do bhràithre.

33 Agus thubhairt e-san ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille riut araon chum prìosain, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt e-san, A ta mi ag ràdh riut, a Pheadair, nach goir an coileach an diugh, gus an àicheadh thu trì uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhròg-an, an robh uireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b' e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an tì aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e 'fhall-uinn, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gur éigin fathast an ni so ta sgrìobhta a choimhlionadh ann-amsa, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchioll-sa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaidheamh an so. Agus thubh-airt e-san riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-oladh; agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thàinig e do 'n àit, thubhairt e riu Dèanaibh ùrnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh e-san uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e ùrnuigh.

42 Ag ràdh, Athair, ma 's toil leat, cuir an cupan so seachad orm[5]: gidheadh, na b' i mo thoil-sa, ach do thoil-sa gu robh dèanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha aingeal o nèamh, 'ga neartach-adh.

[1] *smachd cumhachd.* [2] *a 's lugha.* [3] *bhuairibh.*

[4] *bhios tu air tionndadh.* [5] *tharum.*

44 Agus air dha bhi ann an
cruaidh-ghleachd anama, rinn e
ùrnuigh ni bu dùrachdaiche:
agus bha 'fhallas mar bhraon-
aibh mòra fola a' tuiteam sìos
air an talamh.
45 Agus air dha éirigh o ùr-
nuigh, thàinig e chum a dheis-
ciobul, agus fhuair e 'nan codal
iad troimh thuirse.
46 Agus thubhairt e riu, C' ar
son a ta sibh 'nur codal? éiribh,
agus dèanaibh ùrnuigh, chum
nach tuit sibh ann am buaireadh.
47 Agus an uair a bha e fathast
a' labhairt, féuch sluagh, agus
dh'imich e-san d' am b' ainm
Iudas, aon do 'n dà fhear dheug,
rompa, agus dhruid e ri Iosa,
chum a phògadh.
48 Ach thubhairt Iosa ris, A
Iudais, am bheil thu le pòig a'
brath Mhic an duine?
49 Agus an uair a chunnaic
iadsan a bha mu thimchioll-san
an ni a bha gu tachairt, thubh-
airt iad ris, A Thighearn, am
buail sinn leis a' chlaidheamh?
50 Agus bhuail aon diubh
seirbhiseach an àrd-shagairt, ag-
us gheàrr e dheth a chluas dheas.
51 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Fulaingibh gu so.
Agus bhean e r' a chluais, agus
shlànuich e i.
52 An sin thubhairt Iosa ris
na h-àrd-shagartaibh agus ri
ceannardaibh an teampull, agus
ris na seanairibh, a thàinig d' a
ionnsuidh, An d' thàinig sibh a
mach le claidhibh agus le bat-
aibh, mar gu b' ann an aghaidh
fir reubainn[1]?

53 'Nuair a bha mi gach là
maille ribh san teampull, cha do
shìn sibh a mach *bhur* làmhan
a' m' aghaidh: ach is i so bhur
n-uair-sa, agus cumhachd an
dorchadais.
54 An sin rug iad air, agus
thug iad leo e[2] do thigh an àrd-
shagairt. Agus lean Peadar am
fad uaith *e*.
55 Agus air dhoibh teine fhad-
adh ann am meadhon an talla,
agus suidhe sìos maille ri[3] chéile,
shuidh Peadar 'nam meadhon.
56 Ach chunnaic cailin àraidh
e 'na shuidhe aig an teine, agus
air dh'i amharc gu geur air,
thubhairt i, Bha 'm fear so mar
an ceudna maille ris.
57 Agus dh'àicheadh e-san e,
ag ràdh, A bhean, cha 'n aithne
dhomh e.
58 Agus beagan 'na dhéigh
sin chunnaic neach eile e, agus
thubhairt e, Is ann diubh thusa
mar an ceudna. Agus thubhairt
Peadar, A dhuine, cha 'n ann.
59 Agus mu thimchioll ùine
aoin uaire 'na dhéigh sin, chòmh-
daich[4] neach eile air, ag ràdh,
Gu fìrinneach bha am fear so
mar an ceudna maille ris; oir is
Galiléach e.
60 Agus thubhairt Peadar, A
dhuine, cha 'n aithne dhomh ciod
a ta thu 'g ràdh. Agus air ball,
am feadh a bha e fathast a' labh-
airt, ghoir an coileach.
61 Agus air tionndadh do 'n
Tighearn, dh'amhairc e air Pea-
dar; agus chuimhnich Peadar
focal an Tighearna, mar thubh-
airt e ris, Mun goir an coileach,

[1] *creachadair, meirlich.* [2] *agus thug iad e.*

[3] *am fochair.* [4] *chathaich.*

àicheadhaidh tu mi trì uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuail iad e san aghaidh, agus dh'fhiosraich iad deth ag ràdh, Dèan fàidheadaireachd cò e a bhuail thu?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean an ceann a chéile, agus thug iad e-san chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Crìosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh:

68 Agus ma dh'fhiosraicheas mi *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as *mi*.

69 O 'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A ta sibhse ag ràdh gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a ta againn air fianuis? oir chuala sinn féin *i* as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

1 *Chasaid na h-Iùdhaich Crìosd an làthair Philait.* 8 *Rinn Herod fanoid air.* 12 *Rinneadh Herod agus Pilat 'nan càirdibh.* 18 *Dh'iarradh Barabas leis an t-sluagh, agus air fhuasgladh le Pilat, thug e Iosa thairis gu bhi air a chéusadh:* 34 *Ghuidh Crìosd air son a naimhde.* 46 *A bhàs* 59 *agus 'adhlac.*

AGUS air éirigh d' an cuideachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' claonadh a' chinnich, agus a' bacadh cìs a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin Crìosd an rìgh.

3 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan Iùdhach? agus fhreagair e-san agus thubhairt e, A ta thu 'g a ràdh.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd-shagartaibh agus ris an t-sluagh, Cha 'n 'eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluaigh, a' teagasg troimh Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile, gus an àit so.

6 'Nuair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fhiosraich e am bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu 'm b' ann fo uachdaranachd[1] Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin ann an Ierusalem sna làithibh sin.

8 Agus an uair a chunnaic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh aige rè ùine fhada air e-san fhaicinn, do bhrìgh gu 'n cual e mòran uime; agus bha dùil[2] aige gum faiceadh e mìorbhuil éigin air a dhèanamh leis.

9 An sin dh'fheòraich e mòran do cheisdibh dheth; ach cha

[1] *fo chumhachd, fo riaghladh.* [2] *dòchas.*

d' thug e freagradh sam bith air.
10 Agus sheas na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean 'ga chas-
aid gu dian.
11 Ach chuir Herod agus a
luchd-cogaidh an neo-mheas e,
agus rinn iad fanoid air, agus an
déigh a sgeadachadh an eudach
dealrach[1] chuir e air ais gu Pi-
lat e.
12 Agus rinneadh Pilat agus
Herod 'nan càirdibh d' a chéile
san là sin: oir bha iad roimhe
sin an naimhdeas r' a chéile.
13 Agus an uair a ghairm Pilat
an ceann a chéile na h-àrd-
shagairt, agus na h-uachdarain,
agus an sluagh,
14 Thubhairt e riu, Thug sibh
a m' ionnsuidh-sa an duine so,
mar neach a ta tionndadh an
t-sluaigh a thaobh: agus, feuch,
air dhomh *a* cheasnachadh ann
bhur làthair, cha d' fhuair mi
coire air bith san duine so thaobh
nan nithe sin mu 'm bheil sibh a'
dèanamh casaid air;
15 No mar an ceudna Herod:
oir chuir mi d' a ionnsuidh sibh,
agus, feuch, cha d' rinneadh ni
air bith leis[2] toilltinneach air
bàs.
16 Uime sin, air dhomh-sa a
smachdachadh, leigidh mi as *e*.
17 (Oir b' éigin da aon a leig-
eadh as doibh air an fhéill.)
18 Agus ghlaodh iad a mach
dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir
uainn *am fear* so, agus leig air
a chomas duinne Barabas:
19 (Neach air son ceannairc
àraidh a rinneadh anns a' bhaile,
agus air son mòrtaidh, a thilg-
eadh am prìosan.)
20 Air an aobhar sin labhair
Pilat riu a rìs, air dha bhi toil-
each Iosa a chur fa sgaoil.
21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh,
Céus *e*, céus e.
22 Agus thubhairt e riu an
treas uair, C' ar son? ciod an
cron a rinn e? cha d' fhuair mise
cùis bhàis air bith ann: uime
sin, an déigh dhomh a smachd-
achadh, leigidh mi as *e*.
23 Agus luidh iadsan air le
guthaibh mòra, ag iarraidh e-san
a chéusadh: agus bhuadhaich an
guthanna-san, agus *guthanna* nan
àrd-shagart.
24 Agus thug Pilat breth gu 'n
dèanta na dh'iarr iad.
25 Agus leig e mach dhoibh
e-san a thilgeadh am prìosan air
son ceannairc agus mortaidh, an
neach a dh'iarr iad; ach thug e
thairis Iosa d' an toil.
26 Agus an tràth thug iad leo
e, rug iad air Simon, duine àraidh
o Chirene, a bha teachd o 'n
dùthaich, agus chuir iad an
crann-céusaidh air, g' a ghiùlan
an déigh Iosa.
27 Agus lean cuideachd mhòr
e do 'n t-sluagh, agus do mhnaibh,
a bha mar an ceudna ri bròn[3],
agus 'ga chaoineadh-san.
28 Ach air tionndadh do Iosa
riu, thubhairt e, A nigheana Ie-
rusaleim, na guilibh air mo shon-
sa, ach guilibh air bhur son féin,
agus air son bhur cloinne:
29 Oir feuch, a ta na làithean
a' teachd, anns an abair iad, Is
beannaichte na *mnài* neo-thorr-
ach[4], agus na bronna nach do

[1] *ro gheal.* [2] *dha.*

[3] *bas-bhualadh.* [4] *sheasga, gun sliochd.*

ghiùlain *clann*, agus na cìocha
nach d' thug bainne.
30 An sin tòisichidh iad air a
ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh
oirnne; agus ris na cnocaibh,
Folaichibh sinn.
31 Oir ma nì iad na nithe so
ris a' chrann ùr, ciod a nì iad ris
a' chrìonaich?
32 Agus thugadh mar an ceudna
dithis eile, a bha 'nan luchd
droch-bheirt, chum bhi air an
céusadh maille ris.
33 Agus an uair a thàinig iad
do 'n àit d' an goirear Calbhari[1],
an sin chéus iad e féin, agus na
droch dhaoine; fear dhiubh air
a làimh dheis, agus am fear eile
air a làimh chlì.
34 An sin thubhairt Iosa, Ath-
air, maith dhoibh; oir cha 'n 'eil
fhios aca ciod a ta iad a' dèan-
amh. Agus roinn iad 'eudach,
agus thilg iad crannchur *air*.
35 Agus sheas an sluagh ag
amharc: agus rinn na h-uachd-
arain fanoid *air* maille riusan,
ag ràdh, Shaor e daoine eile;
saoradh se e féin, ma 's e so
Crìosd, aon taghta Dhé.
36 Agus rinn na saighdearan
mar an ceudna fanoid air, a'
teachd d' a ionnsuidh, agus a'
tairgseadh fìon geur dha,
37 Agus ag ràdh, Ma 's tu rìgh
nan Iùdhach, teasairg thu féin.
38 Agus bha sgrìobhadh mar
an ceudna air a sgrìobhadh os a
cheann, ann an litrichibh Gréigis,
agus Laidin, agus Eabhra, IS
E SO RIGH NAN IUDHACH.
39 Agus thug aon do na droch
dhaoinibh, a chrochadh, toibheum
dha, ag ràdh, Ma 's tu Crìosd,
saor thu féin agus sinne.
40 Ach fhreagair am fear eile,
agus chronuich se e, ag ràdh,
Nach 'eil eagal Dé ort, agus gu
bheil thu fo 'n aon dìteadh *ris?*
41 Agus sinne da rìreadh an
ceartas; oir a ta sinn a' faotainn
nan nithe sin a thoill ar gnìomh-
aran: ach cha d' rinn an duine
so cron air bith.
42 Agus thubhairt e ri Iosa,
A Thighearn, cuimhnich ormsa
'nuair a thig thu do d' rìoghachd.
43 Agus thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
gu 'm bì thu maille riumsa an
diugh ann am pàras.
44 Agus bha e mu thimchioll
na seathadh uaire, agus bha
dorchadas air an talamh uile gus
an naothadh uair.
45 Agus dhorchaicheadh a'
ghrian, agus reubadh brat-roinn
an teampuill 'na mheadhon.
46 Agus an uair a ghlaodh
Iosa le guth mòr, thubhairt e,
Athair, a ta mi tiomnadh mo
spioraid a' d' làmhaibh-sa: agus
an uair a thubhairt e so, thug e
suas an deò.
47 A nis an uair a chunnaic
an ceannard-ceud an ni a rinn-
eadh, thug e glòir do Dhia, ag
radh, Gu fìrinneach b' ionracan
an duine so.
48 Agus an sluagh uile a
chruinnich dh'ionnsuidh an t-
seallaidh sin, an uair a chunn-
aic iad na nithe a rinneadh,
phill iad air an ais, a' bualadh
an uchd.
49 Agus sheas a luchd-eòlais
uile agus na mnài a lean e o

[1] *àit a' chlaiginn.*

Ghalile, am fad uaith, ag amh-
arc air na nithibh sin.
50 Agus, feuch, duine *àraidh*
d' am b' ainm Ioseph, comh-
airleach, *a bha* 'na dhuine maith,
agus 'na fhìrean;
51 (Cha d' aontaich an duine
so d' an comhairle no d' an
gnìomh;) O Arimatea, baile leis
na h-Iùdhaich; neach mar an
ceudna aig an robh sùil ri rìogh-
achd Dhé.
52 Chaidh e-san gu Pilat, agus
dh'iarr e corp Iosa.
53 Agus air dha a thoirt a
nuas, phaisg e ann an lìon-eud-
ach e, agus chuir e ann an uaigh
e a chladhaicheadh á carraig,
anns nach do chuireadh aon
duine riamh roimhe.
54 Agus b' e sin là an ull-
uchaidh, agus bha an t-sàbaid
am fagus.
55 Agus lean na mnài a thàin-
ig maille ris o Ghalile, agus
chunnaic iad an uaigh, agus
cionnus a chuireadh a chorp.
56 Agus phill iad, agus dh'-
ulluich iad spìosraidh [1], agus
oladh deadh fhàile; agus ghabh
iad tàmh air là na sàbaid, a réir
na h-àithne.

CAIB. XXIV.

1 *Chuireadh aiseirigh Chrìosd an céill le dà aingeal do na mnaibh a thàinig a dh'amharc na h-uaighe: 13 Dh'fhoillsicheadh Crìosd féin do'n dithis dheisciobul a chaidh gu h-Emaus: 36 'na dhéigh sin dh'fhoillsicheadh e do na h-abstolaibh, agus chronuich e iad air son am mì-chreidimh: 47 thug e àithne dhoibh; 49 gheall e an Spiorad Naomh, 51 agus chaidh e suas do nèamh.*

ANIS air a cheud *là* do 'n t-
seachduin, gu ro mhoch
air mhaduinn, thàinig iad chum
na h-uaighe, a' toirt leo nan
spìosraidh a dh'ulluich iad, agus
mnài àraidh *eile* maille riu.
2 Agus fhuair iad a' chlach
air a caruchadh o 'n uaigh.
3 Agus air dhoibh dol a steach
cha d'fhuair iad corp an Tigh-
earn Iosa.
4 Agus am feadh a bha iad
an ioma-cheisd mu 'n ni so,
feuch, sheas dithis dhaoine làimh
riu ann an eudaichibh dealrach.
5 Agus air dhoibh bhi fuidh
eagal, agus a' cromadh *an* agh-
aidh chum na talmhainn, thubh-
airt iad riu, C' ar son a ta sibh
ag iarraidh an Tì a ta beò am
measg nam marbh?
6 Cha 'n 'eil e 'n so, ach dh'
éirich e: cuimhnichibh mar a
labhair e ribh air dha bhi fathast
ann an Galile,
7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac
an duine bhi air a thoirt thairis
do làmhaibh dhaoine peacach,
agus a bhi air a chéusadh, agus
éirigh a rìs an treas là.
8 Agus chuimhnich iad a
bhriathran.
9 Agus air dhoibh pilltinn o 'n
uaigh, dh'innis iad na nithe so
uile do'n aon fhear deug, agus
do chàch uile.
10 Agus b'i Muire Magdalen,
agus Ioanna, agus Muire *màth-
air* Sheumais, agus mnài eile
maille riu, a dh'innis na nithe
so do na h-abstolaibh.
11 Agus mheasadh am briath-
ra leo-san mar sgeula faoine, ag-
us cha do chreid siad iad.
12 An sin air éirigh do Phead-
ar, ruith e chum na h-uaighe;

[1] *luibhean cùbhraidh.*

agus air dha cromadh sìos, chunn-
aic e'n lìon-eudach 'na luidhe
leis féin, agus dh'fhalbh e, a'
gabhail iongantais leis féin mu'n
ni so a rinneadh.
13 Agus, feuch, bha dithis
diubh a' dol air an là sin féin
gu baile d' am b'ainm Emaus, a
bha trì fichead stàid o Ierusalem.
14 Agus bha iad a' labhairt
eatorra féin mu thimchioll nan
nithe ud uile a thachair.
15 Agus an uair a bha iad a'
còmhradh, agus a' co-reusonach-
adh, thàinig Iosa e féin am fag-
us, agus dh'imich e maille riu.
16 Ach bha 'n sùilean air an
cumail, air chor as nach d'aith-
nich iad e.
17 Agus thubhairt e riu, Ciod
e an còmhradh so air am bheil
sibh a' teachd eadaraibh féin, ag
imeachd dhuibh, agus sibh dubh-
ach ?
18 Agus fhreagair fear diubh
d'am b'ainm Cleopas, agus thubh-
airt e ris, Am bheil thusa a
mhàin a' d' choigreach an Ieru-
salem, agus gun fhios agad air
na nithibh a rinneadh innte anns
na làithibh so ?
19 Agus thubhairt e riu, Ciod
na nithe ? Agus thubhairt iad-
san ris, Na nithe a thaobh Iosa
o Nasaret, a bha 'na fhàidh
cumhachdach ann an gnìomh
agus ann am focal am fianuis
Dé, agus an t-sluaigh uile :
20 Agus cionnus a thug na
h-àrd-shagairt agus ar n-uachd-
arain thairis chum dìtidh bàis e,
agus a chéus iad e.
21 Ach bha dùil againne gu 'm
b' e-san an Tì a bha gu Israel a
shaoradh ; agus a thuilleadh air
so uile, is e 'n diugh an treas là
o rinneadh na nithe so.
22 Agus mar an ceudna, chuir
mnài àraidh dhinn féin, a chaidh
gu moch a dh' ionnsuidh na
h-uaighe, mòr-ìoghnadh[1] oirnn :
23 Agus an uair nach d' fhuair
iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh,
gu 'm fac iad sealladh do aing-
libh a thubhairt gu bheil e beò.
24 Agus chaidh dream àraidh
dhiubh-san a bha maille ruinn
féin, chum na h-uaighe, agus
fhuair iad eadhon mar thubhairt
na mnài ; ach cha 'n fhac iad
e-san.
25 An sin thubhairt e riu, O
dhaoine amaideach,[2] agus mall-
chridheach a chreidsinn nan
nithe sin uile a labhair na fàidh-
ean !
26 Nach b'éigin do Chrìosd na
nithe so fhulang, agus dol a
steach d' a ghlòir ?
27 Agus air dha tòiseachadh
o Mhaois, agus o na fàidhibh
uile, dh'eadar-mhìnich e dhoibh
anns na sgriobtuiribh uile na
nithe m' a thimchioll féin.
28 Agus dhruid iad ris a'
bhaile, d'an robh iad a' dol : agus
leig e-san air gu 'n rachadh e ni
b'fhaide.
29 Ach cho-éignich iadsan e,
ag rádh, Fan maille ruinne, oir
a ta e dlùth do 'n fheasgar, agus
tha deireadh an là ann. Agus
chaidh e steach a dh'fhuireach
maille riu.
30 Agus an uair a shuidh e gu
biadh maille riu, air dha aran
a ghlacadh, bheannaich se *e*,

[1] *uamhas* [2] *neo-mhothachail.*

agus, bhris se *e*, agus thug e
dhoibh *e*.
31 Agus dh'fhosgladh an sùil-
ean, agus dh'aithnich iad e ; ag-
us chaidh e as an t-sealladh.
32 Agus thubhairt iad r' a
chéile, Nach robh ar cridhe a'
lasadh annainn, am feadh a bha
e a' labhairt ruinn air an t-slighe,
agus an uair a dh'fhosgail e
dhuinn na sgriobtuirean ?
33 Agus dh'éirich iad air an
uair sin féin, agus phill iad gu
Ierusalem, agus fhuair iad an
t-aon fhear deug cruinn an
ceann a chéile, agus an dream
a bha maille riu,
34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tigh-
earna da rìreadh, agus chunn-
acas le Simon e.
35 Agus dh'innis iad na nithe
a rinneadh air an t-slighe, agus
mar a dh'aithnicheadh leo e ann
am briseadh an arain.
36 Agus ag labhairt nan nithe
so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam
meadhon, agus thubhairt e riu,
Sìth maille ribh.
37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-
chrith agus fuidh eagal, agus
shaoil iad gur spiorad a chunn-
aic iad.
38 Agus thubhairt e riu, C' ar
son a ta sibh fo bhuaireas,[1] agus
c' ar son a ta smuaintean ag éir-
igh suas ann bhur cridheach-
aibh ?
39 Feuchaibh mo làmhan agus
mo chosan, gur mi féin a th'ann :
làimhsichibh mi, agus faicibh ;
oir cha 'n 'eil aig spiorad feoil
agus cnàmha, mar a chì sibh
agam-sa.
40 Agus an uair a thubhairt
e so, nochd e dhoibh a làmhan
agus a chosan.
41 Agus air dhoibh bhi fath-
ast mì-chreideach troimh aoibh-
neas, agus iad fuidh iongantas,
thubhairt e riu, Am bheil biadh
sam bith agaibh an so ?
42 Agus thug iad da mìr do
iasg ròiste, agus do chìr-mheala.
43 Agus ghlac se e, agus dh'-
ith e 'nam fianuis.
44 Agus thubhairt e riu, 'S iad
so na briathran a labhair mi
ribh, 'nuair a bha mi fathast
maille ribh, gur éigin do na
h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann
an lagh Mhaois, agus *anns* na
fàidhibh, agus *anns* na salmaibh
mu m' thimchioll-sa, bhi air an
coimhlionadh.
45 An sin dh'fhosgail e an
tuigse, chum gu 'n tuigeadh iad
na sgriobtuirean.
46 Agus thubhairt e riu, Mar
so a ta e sgrìobhta, agus mar so
b' éigin do Chriosd fulang, agus
éirigh o na marbhaibh an treas
là :
47 Agus aithreachas agus maith-
eanas peacaidh bhi air an sear-
monachadh 'na ainm-san, do na
h-uile chinnich, a' tòiseachadh
aig Ierusalem.
48 Agus is fianuisean sibhse
air na nithibh so.
49 Agus, feuch, cuiridh mise
gealladh m' Athar oirbh :[2] ach
fanaibh-sa ann am baile Ierusa-
leim, gus an sgeadaichear le
cumhachd o na h-àrdaibh sibh.
50 Agus thug e mach iad co

[1] *thrioblaid.*

[2] *cuiridh mise na gheall m' Athair d' ur n-ionnsuidh.*

fhad ri[1] Betani; agus thog e suas
a làmhan, agus bheannaich e iad.
51 Agus am feadh a bha e 'gam
beannachadh, dhealaicheadh riu
e, agus thogadh suas gu nèamh e.

[1] as.

52 Agus rinn iad aoradh dha,
agus phill iad gu Ierusalem le
gàirdeachas mòr:
53 Agus bha iad a ghnàth
anns an teampull, a' moladh ag-
us a' beannachadh Dhé. Amen.

An SOISGEUL a reir EOIN.

CAIB. I.

1 *Diadhachd, daoineachd, agus dreuchd Iosa Crìosd.* 15 *Fianuis Eoin.* 39 *Gairm Aindreais, Pheadair,* 43 *Philip,* 45 *agus Natanaeil.*

ANNS an toiseach bha am
Focal, agus bha am Focal
maille ri Dia, agus b' e am Focal
Dia.
2 Bha e so air tùs maille ri
Dia.
3 Rinneadh na h-uile nithe
leis; agus as eugmhais cha d'-
rinneadh aon ni a rinneadh.
4 Ann-san bha beatha, agus
b' i a' bheatha solus dhaoine.
5 Agus tha 'n solus a' soill-
seachadh anns an dorchadas,
agus cha do ghabh an dorchad-
as e.
6 Chuireadh duine o Dhia, d'
am b' ainm Eoin.
7 Thàinig e-san mar fhianuis,
chum fianuis a thoirt mu 'n t-
solus, chum gu 'n creideadh na
h-uile dhaoine trìd-san.
8 Cha b' e-san an solus sin, ach
chuireadh e chum gu tugadh e
fianuis mu 'n t-solus.
9 B'e so an solus fior a ta soill-
seachadh gach uile dhuine tha
teachd chum an t-saoghail.
10 Bha e anns an t-saoghal,
agus rinneadh an saoghal leis,
agus cha d'aithnich an saoghal e.
11 Thàinig e dh'ionnsuidh a
dhùthcha féin, agus cha do
ghabh a *mhuinntir* féin ris.
12 Ach a mheud as a ghabh
ris, thug e dhoibh cumhachd a
bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadhon*
dhoibh-san a ta creidsinn 'na
ainm:
13 A bha air an gineamhuin,
cha 'n ann o fhuil, no o thoil na
feòla, no o thoil duine, ach o
Dhia.
14 Agus rinneadh[1] am Foc-
al 'na fheoil, agus ghabh e
còmhnuidh 'nar measg-ne, (agus
chunnaic sinn a ghlòir, mar
ghlòir aoin ghin Mhic an Athar,)
làn gràis agus fìrinn.
15 (Thug Eoin fianuis uime,
agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e so
an Tì mu 'n do labhair mi, An Tì
a ta teachd a' m' dhéigh, tha
toiseach aig orm; oir bha e
romham.)
16 Agus as a lànachd-san
fhuair sinne uile, agus gràs air
son gràis.
17 Oir thugadh an lagh le
Maois, ach thàinig an gràs agus
an fhìrinn le Iosa Crìosd.
18 Cha 'n fhaca neach air bith

[1] dh'fhàs.

Dia riamh; an t-aon-ghin Mic,
a ta ann an uchd an Athar, is
e-san a dh'fhoillsich *e*.
19 Agus is i so fianuis Eoin:
An uair a chuir na h-Iùdhaich
sagairt agus Lebhithich o Ieru-
salem, chum gu 'm fiosraicheadh
iad deth, Cò thusa?
20 Dh'aidich e-san, agus cha
d' àicheadh e; ach dh'aidich e,
Cha mhi Crìosd.
21 Agus dh'fhiosraich iad deth,
Ciod ma seadh? An tu Elias?
Agus thubhairt e, Cha mhi. An
tu am fàidh? Agus fhreagair e,
Cha *mhi*.
22 An sin thubhairt iad ris,
Cò thu? chum gu 'n toir sinn
freagradh dhoibh-san a chuir
uatha sinn: ciod a tha thu 'g
ràdh mu do thimchioll féin?
23 Thubhairt e, *Is* mise guth
an Tì a ghlaodhas[1] anns an fhàs-
ach, Dèanaibh dìreach slighe an
Tighearna, mar thubhairt am
fàidh Esaias.
24 Agus an dream a chuir-
eadh *leis an teachdaireachd*, b'ann
do na Phàirisich *iad*.
25 Agus dh'fhiosraich iad deth,
agus thubhairt iad ris, C' ar son
ma seadh a ta thu a' baisteadh,
mur tu Crìosd, no Elias, no am
fàidh?
26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh,
A ta mise a' baisteadh le h-uisge;
ach a ta neach 'na sheasamh 'nur
measg, nach aithne dhuibh;
27 Is e so an Tì, a ta teachd
a' m' dhéigh-sa, aig am bheil tois-
each orm, neach nach airidh
mise air barr-iall a bhròige
fhuasgladh.

[1]*Is mise e-san aig am bheil a ghuth ag eigheach.*

28 Rinneadh na nithe so ann
am Betani[2] air an taobh thall do
Iordan, far an robh Eoin a'
baisteadh.
29 Air an là màireach chunn-
aic Eoin Iosa a' teachd d' a ionn-
suidh, agus thubhairt e, Feuch
Uan Dé, a ta toirt air falbh peac-
aidh an t-saoghail!
30 Is e so an Tì mu 'n dubh-
airt mi, Tha fear a' teachd a' m'
dhéigh, aig am bheil barrachd
orm; oir bha e romham.
31 Agus cha robh aithne agam-
sa air: ach a chum gu 'm bith-
eadh e air fhoillseachadh do
Israel, uime sin thàinig mi a'
baisteadh le h-uisge.
32 Agus thug Eoin fianuis, ag
ràdh, Chunnaic mi an Spiorad
a' teachd a nuas mar choluman
o nèamh, agus ghabh e còmh-
nuidh air.
33 Agus cha b' aithne dhomh-sa
e: ach an Tì a chuir mi a bhaist-
eadh le h-uisge, thubhairt e-san
rium, Ge b' e air am faic thu an
Spiorad a' teachd a nuas agus a'
gabhail còmhnuidh air, is e sin
an Tì a bhaisteas leis an Spiorad
naomh.
34 Agus chunnaic mi, agus rinn
mi fianuis, gur e so Mac Dhé.
35 Air an là màireach a rìs
sheas Eoin, agus dithis d'a dheis-
ciobluibh;
36 Agus air dha amharc air
Iosa agus e ag imeachd,[3] thubh-
airt e, Feuch Uan Dé!
37 Agus chual an dithis dheis-
ciobul e a' labhair, agus lean iad
Iosa.
38 Agus air tionndadh do Iosa,

[2]*Betabara.* [3]*a' sràid-imeachd.*

chunnaic e iad *'ga* leantuinn,
agus thubhairt e riu, Ciod a
ta sibh ag iarraidh? Thubhairt
iadsan ris, Rabbi, (is e sin r' a
ràdh, air eadar-theangachadh, A
mhaighstir,) c' àit am bheil thu
gabhail còmhnuidh?
39 Thubhairt e riu, Thigibh
agus faicibh. Thàinig iad agus
chunnaic iad c' àit an robh e
gabhail còmhnuidh, agus dh'-
fhan iad maille ris an là sin:
oir bha e mu thimchioll na
deicheamh uaire.
40 B' e Aindreas, bràthair Shim-
oin Pheadair, aon do 'n dithis a
chual Eoin *a' labhairt*, agus a
lean e-san.
41 Fhuair e-san air tùs a bhràth-
air féin Simon, agus thubhairt e
ris, Fhuair sinne am Mesias, is
e sin, air eadar-theangachadh,
Crìosd[1].
42 Agus thug e chum Iosa e;
Agus an uair a dh'amhairc Iosa
air, thubhairt e, is tusa Simon
mac Iona: gairmear Cephas
dhìot, is e sin air eadar-theang-
achadh, Peadar[2].
43 Air an là 'na dhéigh sin,
bu toil le Iosa dol a mach do
Ghalile, agus fhuair e Philip,
agus thubhairt e ris, Lean mise.
44 A nis bha Philip o Bhet-
saida, baile Aindreais agus Phead-
air.
45 Fhuair Philip Natanael, agus
thubhairt e ris, Fhuair sinne an
Tì mu 'n do sgrìobh Maois anns
an lagh, agus na fàidhean, Iosa o
Nasaret, mac Ioseiph.
46 Agus thubhairt Natanael ris,
Am feud ni maith air bith teachd
á Nasaret? Thubhairt Philip
ris, Thig agus faic.
47 Chunnaic Iosa Natanael a'
teachd d' a ionnsuidh, agus thubh-
airt e uime, Feuch Israeleach da
rìreadh, anns nach 'eil cealg!
48 Thubhairt Natanael ris,
Cionnus is aithne dhuit mi?
Fhreagair Iosa agus thubhairt
e ris, Mun do ghairm Philip thu,
'nuair a bha thu fo 'n chrann-
fhìge, chunnaic mise thu.
49 Fhreagair Natanael agus
thubhairt e ris, Rabbi, is tusa
Mac Dhé; is tu Rìgh Israeil.
50 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e ris, A chionn gu'n dubh-
airt mi riut, chunnaic mi thu fo
'n chrann-fhìge, am bheil thu
creidsinn? chì thu nithe a's mò
na iad so.
51 Agus thubhairt e ris, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, 'Na dhéigh so chì sibh
nèamh fosgailte, agus aingil Dhé
a' dol suas agus a' teachd a nuas
air Mac an duine.

CAIB. II.

1 *Rinn Crìosd fìon do 'n uisge:* 12 *chaidh e do Chapernaum, agus do Ierusalem.* 14 *far an do ghlan e an teampull o lùchd-reicidh agus ceannachd:* 19 *roimh-innis e a bhàs agus 'aiseirigh.* 23 *Chreid mòran ann air son a mhìorbhuilean, ach cha d'earb se e féin riu.*

AGUS air an treas là bha pòs-
adh ann an Cana Ghalile;
agus bha màthair Iosa an sin.
2 Agus fhuair Iosa mar an
ceudna agus a dheisciobuil cuir-
eadh chum a' phòsaidh.
3 Agus air teireachdainn do 'n
fhìon, thubhairt màthair Iosa ris,
Cha 'n 'eil fìon aca.

[1] *Christos, Gr.* i. e. *Aon ungta.*

[2] *Petros, Gr.* i. e. *carraig.*

4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod e mo ghnothuch-sa riut, a bhean? cha d' thàinig m' uair-sa fathast.

5 Thubhairt a mhàthair ris an luchd-frithealaidh, Ge b' e ni a their e ribh, dèanaibh *e*.

6 Agus bha sè soithichean uisge do chloich air an cur an sin, a réir gnàtha glanaidh nan Iùdhach, a ghabhadh dà fheircin no trì gach aon diubh.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìonaibh na soithiche le uisge. Agus lìon siad iad gus am beul.

8 Agus thubhairt e riu, Tairngibh a nis, agus thugaibh chum uachdarain na cuirme[1]. Agus thug iad *ann e*.

9 'Nuair a bhlais uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh 'na fhìon, (agus cha robh fhios aige cia as a thàinig e; ach bha fhios aig an luchd-frithealaidh a tharruing an t-uisge,) ghairm uachdaran na cuirme am fear nuadh-pòsda[2].

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fìon maith a làthair air tùs; agus an uair a dh'òlas daoine gu leoir, an sin *am fìon* a 's miosa: *ach* ghléidh thusa am fìon maith gus a nis.

11 An toiseach so do mhìorbhuilibh rinn Iosa ann an Cana Ghalile, agus dh'fhoillsich e a ghlòir; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 An déigh so chaidh e sìos do Chapernaum, e féin, agus a mhàthair, agus a bhràithrean, agus a dheisciobuil; agus cha d' fhan iad ann mòran do làithibh.

[1] *féisde.* [2] *fear na bainnse.*

13 Agus bha càisg nan Iùdhach am fagus; agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan suidhe anns an teampull luchd-reicidh cruidh[3], agus chaorach, agus choluman, agus luchd-malairt an airgid:

15 Agus air dèanamh sgiùrsair[4] dha do chòrdaibh caola, dh'-fhuadaich e mach as an teampull iad uile, agus na caoraich agus an crodh; agus dhòirt e mach airgiod an luchd-malairt, agus thilg e na bùird thairis;

16 Agus thubhairt e riusan a bha reiceadh choluman, Togaibh iad sin a so; na dèanaibh tigh m' Athar-sa 'na thigh marsandachd.

17 Agus chuimhnich a dheisciobuil gu 'n robh e sgrìobhta, Dh'ith eud[5] do thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iùdhaich, agus thubhairt iad ris, Ciod an comhar a nochdas tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil thu dèanamh nan nithe sin?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Leagaibh sìos an teampull so, agus an trì làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iùdhaich, Sè bliadhna agus dà fhichead bha an teampull so 'ga thogail, agus an cuir thusa suas an trì làithibh e?

21 Ach labhair e-san mu theampull a chuirp.

22 Uime sin an uair bha e air éirigh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil gu 'n dubhairt e so: agus chreid iad an

[3] *dhamh.* [4] *cuipe.* [5] *ro-chùram.*

sgrìobtuir, agus am focal a
thubhairt Iosa.
23 A nis an uair a bha e an
Ierusalem aig a' chàisg, air an
fhéill[1], chreid mòran 'na ainm,
an uair a chunnaic iad na mìor-
bhuilean a rinn e.
24 Ach cha d' earb Iosa e féin
riu, do bhrìgh gu 'm b' aithne
dha na h-uile dhaoine,
25 Agus nach robh feum aige
neach air bith a' dhèanamh fian-
uis air duine: oir bha fhios aige
ciod a bha anns an duine.

CAIB. III.

1 Theagaisg Crìosd do Nicodemus feum na h-ath-ghin:amhuin. 14 Mu chreidimh 'na bhàs. 16 Mòr ghràdh Dhé do 'n chinne-daoine. 23 Baisteadh, fianuis, agus teagasg Eoin.

AGUS bha duine do na Phàir-
isich, d' am b' ainm Nico-
demus, *a bha* 'na uachdaran air
na h-Iùdhaich:
2 Thàinig e-san chum Iosa san
oidhche, agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, tha fhios againn gur
fear-teagaisg thu a thàinig o
Dhia: oir cha 'n urrainn duine
air bith na mìorbhuile so a
dhèanamh a ta thusa a' dèan-
amh, mur bì Dia maille ris.
3 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e nis, Gu deimhin deimhin
a ta mi ag ràdh riut, mur
beirear duine a ris[2], nach feud e
rìoghachd Dhé fhaicinn.
4 Thubhairt Nicodemus ris,
Cionnus a dh'fheudas duine bhi
air a bhreith 'nuair a ta e aosda?
am bheil e comasach air dol a
stigh an dara uair do bhroinn a
mhàthar, agus a bhi air a bhreith?
5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
mur bì duine air a bhreith o
uisge, agus o 'n Spiorad, cha 'n
urrainn e dol a steach do rìogh-
achd Dhé.
6 An ni sin a ta air a bhreith
o 'n fheoil, is feoil e; agus an
ni sin a ta air a bhreith o 'n
Spiorad, is spiorad e.
7 Na gabh iongantas gu 'n dubh-
airt mi riut, Is éigin duibh bhi
air bhur breith a rìs.
8 Tha a' ghaoth a' séideadh
far an àill leatha, agus tha thu
a' cluinntinn a fuaim, ach cha 'n
'eil fhios agad cia as a tha i
teachd, no c' àit a tha i dol: is
ann mar sin a tha gach neach a
tha air a bhreith o 'n Spiorad.
9 Fhreagair Nicodemus agus
thubhairt e ris, Cionnus a dh'-
fheudas na nithe so bhi?
10 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e ris, Am bheil thusa a' d'
fhear-teagaisg Israeil, agus nach
aithne dhuit na nithe so?
11 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh riut, gu bheil sinne
a' labhairt an ni a 's fios duinn,
agus a' toirt fianuis air an ni
sin a chunnaic sinn; agus cha
ghabh sibhse ar fianuis.
12 Ma dh' innis mi dhuibh
nithe talmhaidh, agus nach creid
sibh, cionnus a chreideas sibh
ma dh'innseas mi dhuibh nithe
nèamhaidh?
13 Agus cha deachaidh aon
neach suas do nèamh, ach an
Tì a thàinig a nuas o nèamh,
Mac an duine a ta air nèamh.
14 Agus mar a thog Maois
suas an nathair san fhàsach, is an
mar sin is éigin do Mhac an

[1] *an àm na fèisde.* [2] *o'n àirde.*

duine bhi air a thogail suas:
15 Chum as ge b' e neach a
chreideas ann, nach sgriosar e[1],
ach gu 'm bì a' bheatha mhair-
eannach aige.
16 Oir is ann mar sin a ghràdh-
aich Dia an saoghal, gu 'n d' thug
e 'aon-ghin Mhic féin, chum as
ge b' e neach a chreideas ann,
nach sgriosar e, ach gu 'm bì a'
bheatha shìorruidh aige.
17 Oir cha do chuir Dia a
Mhac do 'n t-saoghal, chum gu 'n
dìteadh e an saoghal, ach a chum
gu 'm biodh an saoghal air a
shaoradh trìd-san.
18 An tì a chreideas ann, cha
dìtear e: ach an tì nach creid,
tha e air a dhìteadh cheana, a
chionn nach do chreid e an ainm
aoin-ghin Mhic Dhé.
19 Agus is e so an dìteadh,
gu 'n d' thàinig an solus do 'n
t-saoghal, agus gu 'n do ghràdh-
aich daoine an dorchadas ni 's
mò na 'n solus, a chionn gu 'n
robh an gnìomharan olc.
20 Oir gach neach a ta dèan-
amh uilc, tha e toirt fuatha do 'n
t-solus, agus cha 'n 'eil e teachd
chum an t-soluis, air eagal gu 'm
biodh 'oibre air an cronachadh.
21 Ach an tì a nì an fhìrinn,
thig e chum an t-soluis, chum
gu 'm bì 'oibre follaiseach, gur
ann an Dia a rinneadh iad.
22 An déigh sin thàinig Iosa
agus a dheisciobuil do thìr Iu-
dea; agus dh'fhan e an sin
maille riu, agus bhaist e.
23 Agus bha Eoin mar an
ceudna a' baisteadh ann an Enon,
làimh ri Salim, do bhrìgh gu 'n
robh mòran uisgeachan an sin;
agus thàinig iad, agus bhaist-
eadh iad.
24 Oir cha robh Eoin fathast
air a thilgeadh am prìosan.
25 An sin dh'éirich ceisd eadar
deisciobuil Eoin agus na h-Iùdh-
aich, mu thimchioll glanaidh.
26 Agus thàinig iad chum
Eoin, agus thubhairt iad ris, A
mhaighstir, an tì a bha maille
riut an taobh thall do Iordan,
d' an d' thug thu fianuis, feuch,
tha e-san a' baisteadh, agus tha
na h-uile dhaoine a' teachd d' a
ionnsuidh.
27 Fhreagair Eoin agus thubh-
airt e, Cha 'n 'eil duine com-
asach air ni sam bith a ghabhail,
mur bì e air a thoirt da o neàmh.
28 Tha sibhse féin a' toirt
fianuis dhomh-sa, gu 'n dubhairt
mi, Cha mhi Crìosd, ach gu 'n do
chuireadh roimhe mi.
29 An tì aig am bheil a' bhean
nuadh-phòsda, is e am fear
nuadh-pòsda e: ach caraid an
fhir nuaidh-phòsda, a ta 'na
sheasamh agus ag éisdeachd ris,
tha e a' dèanamh gàirdeachais
mhòir air son gutha an fhir
nuaidh-phòsda: uime sin tha mo
ghàirdeachas so air a choimh-
lionadh.
30 Is éigin dasan fàs, ach
dhomh-sa bhi air mo lughdach-
adh.
31 An Tì a thig a nuas, tha e
os ceann nan uile: an tì a tha
o'n talamh, tha e talmhaidh, agus
labhraidh e air mhodh talmh-
aidh: an Tì a thig o nèamh, tha
e os ceann nan uile.
32 Agus an ni a chunnaic agus

[1] *bì e caillte.*

a chual e, air sin tha e toirt
fianuis; agus cha'n 'eil aon duine
a' gabhail r' a fhianuis.
33 An tì a ghabh r' a fhianuis-
san, chuir e a sheula ris, gu bheil
Dia fìor.
34 An Tì a chuir Dia uaith,
tha e a' labhairt bhriathra Dhé:
oir cha'n ann a réir tomhais a
tha Dia a' toirt an Spioraid *da.*
35 Is toigh leis an Athair am
Mac, agus thug e na h-uile nithe
'na làimh.
36 An tì a chreideas anns a'
Mhac, tha a' bheatha mhair-
eannach aige; ach an tì nach 'eil
a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n
fhaic e beatha; ach a ta fearg
Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

1 *Rinn Crìosd còmhradh ris a Bhan-samaraich, agus dh'fhoillsich se e féin d'i.* 27 *Tha dheisciobuil fo iongantas.* 31 *Chuir e an céill doibh 'eud féin air son glòire Dhé.* 39 *Chreid mòran do na Samaraich ann.* 43 *Chaidh e do Ghalile, agus shlànuich e mac an uachdarain a bha 'na luidhe gu tinn ann an Capernaum.*

AIR an aobhar sin an uair a
thuig Iosa gu'n cuala na
Phàirisich gu'n robh e a' dèan-
amh agus a' baisteadh tuilleadh
dheisciobul na Eoin,
2 (Ged nach do bhaist Iosa
féin *iad* ach a dheisciobuil,)
3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh
e a rìs do Ghalile.
4 Agus b' éigin da dol troimh
Shamaria.
5 An sin thàinig e gu baile *a*
bhuineadh do Shamaria, ris an
abrar Sichar, fagus do'n fhear-
ann a thug Iacob d' a mhac Io-
seph.
6 A nis bha tobar Iacoib an sin.
Uime sin air do Iosa bhi sgìth
le a thurus, shuidh e mar sin
làimh ris an tobar; agus bha e
mu thimchioll na seathadh uaire.
7 Thàinig bean o Shamaria a
tharruing uisge: thubhairt Iosa
rithe, Thoir dhomh-sa deoch.
8 Oir bha a dheisciobuil air
dol do'n bhaile a cheannach
bìdh.
9 An sin thubhairt a' bhean
o Shamaria ris, Cionnus a ta
thusa agus gur Iùdhach thu, ag
iarraidh deoch uam-sa, a ta am
Bhan-samaritanaich? oir cha'n
'eil comunn aig na h-Iùdhaich
ris na Samaritanaich.
10 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e rithe, Nam b'aithne dhuit
tiodhlac[1] Dhé, agus cò e a ta 'g
ràdh riut, Thoir dhomh deoch,
dh'iarradh tu air-san, agus bheir-
eadh e uisge bèo dhuit.
11 Thubhairt a' bhean ris, a
Thighearn, cha 'n 'eil inneal
tarruing agad, agus tha 'n tobar
domhain: uime sin cia as a ta
an t-uisge beò sin agad?
12 Am mò thusa na ar n-athair
Iacob, a thug dhuinne an tobar
so, agus a dh' òl as e féin, agus a
chlann, agus a spréidh?
13 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e rithe, Ge b' e neach a
dh'òlas do'n uisge so, bithidh
tart[2] air a rìs:
14 Ach ge b' e neach a dh'òl-
as do'n uisge a bheir mise dha,
cha bhi tart gu bràth air: ach
an t-uisge a bheir mise dha, bith-
idh e 'na thobar uisge ann, a'
sruthadh suas chum na beatha
maireannaich.

[1] *toirbheartas.* [2] *iota.*

15 Thubhairt a' bhean ris, a Thighearn, thoir dhomh-sa an t-uisge so, chum nach bì tart orm, agus nach tig mi an so a tharruing.

16 Thubhairt Iosa rithe, Imich, gairm t' fhear-*pòsda*, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n 'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha 'n 'eil fear agam:

18 Oir bha cùignear fhear agad, agus e-san a ta agad a nis, cha 'n e t' fhear féin e: thubhairt thu so gu fìor.

19 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rinn ar n-aithriche aoradh san t-sliabh so; agus tha sibhse ag ràdh, gur ann an Ierusalem a ta an t-ionad anns an còir aoradh a dhèanamh.

21 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach dèan sibh aoradh do 'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' dèanamh aoraidh do 'n ni nach aithne dhuibh: tha sinne a' dèanamh aoraidh do 'n ni a 's aithne dhuinn: oir is ann o na h-Iùdhaich a ta slàinte.

23 Ach a ta an uair a' teachd, agus a ta *i* nis ann, anns an dèan am fìor luchd-aoraidh aoradh do 'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn: oir a ta an t-Athair ag iarraidh an leithide so do luchd-aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d' a luchd-aoraidh, aoradh a dhèanamh *dha* an spiorad agus am fìrinn.

25 Thubhairt a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am Mesias a' teachd, ris an abrar Crìosd: 'nuair a thig e-san, innsidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 Thubhairt Iosa rithe, Is mise *e*, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thàinig a dheisciobuil, agus b' iongantach leo gu 'n robh e labhairt ris a' mhnaoi: ach cha dubhairt aon neach, Ciod a tha thu 'g iarraidh? no, C' ar son a tha thu labhairt rithe?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh'fhalbh i do 'n bhaile, agus thubhairt i ris na daoinibh.

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis dhomh-sa na h-uile nithe a rinn mi riamh: Nach e so Crìosd[1]?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thàinig iad d' a ionnsuidh-san.

31 San àm sin féin ghuidh a dheisciobuil air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt e-san riu, Tha agam-sa biadh r' a itheadh air nach 'eil fhios agaibh-sa.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil r' a chéile, An d'thug neach air bith *ni* d' a ionnsuidh r' a itheadh?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo bhiadh-sa toil an Tì a chuir uaith, mi a dhèanamh, agus obair a chrìochnachadh.

35 Nach abair sibhse, A ta *ùine*

[1] *An e so Crìosd?*

cheithir mìosan ann fathast, agus
an sin thig am fogharadh ? feuch,
a ta mi ag ràdh ribh, Togaibh
suas bhur sùilean, agus seallaibh
air na h-achaibh ; oir a ta iad a
cheana geal chum an fhoghar-
aidh.
36 Agus an tì a bhuaineas tha e
faotainn tuarasdail, agus a' cruinn-
eachadh toraidh chum na beatha
maireannaich ; chum gu 'n dèan
an tì a chuireas, agus an tì a
bhuaineas, gàirdeachas le chéile[1].
37 Agus an so tha an ràdh[2] ud
fìor, Gu bheil neach a' cur, agus
neach eile a' buain.
38 Chuir mise sibhse a bhuain an
ni sin nach do shaothraich sibh :
shaothraich daoine eile, agus
chaidh sibhse steach 'nan saothair
39 Agus chreid mòran do Sha-
maritanaich a' bhaile sin ann,
air son cainnte na mnà, a thug
fianuis, *ag ràdh*, Dh'innis e dhomh
na h-uile nithe a rinn mi riamh.
40 Uime sin an uair a thàinig
na Samaritanaich d' a ionnsuidh,
ghuidh iad air fantuinn maille
riu : agus dh'fhuirich e an sin
dà là.
41 Agus chreid mòran tuill-
eadh air son 'fhocail féin :
42 Agus thubhairt iad ris a'
mhnaoi, Tha sinn a' creidsinn,
cha 'n ann á so suas air son do
chòmhraidh-sa : oir chuala sinn
féin e, agus a ta fhios againn gur
e so da rireadh Crìosd, Slànuigh-
ear an t-saoghail.
43 Agus an déigh dà là dh'-
fhalbh e as a sin, agus chaidh e
do Ghalile :
44 Oir thug Iosa féin fianuis,
nach 'eil urram aig fàidh 'na thìr
féin.
45 Uime sin, an uair a thàinig
e do Ghalile, ghabh na Galilé-
aich ris, air dhoibh na nithe sin
uile fhaicinn a rinn e ann an Ie-
rusalem air an fhéill : oir chaidh
iadsan mar an ceudna chum na
féille.
46 An sin thàinig Iosa a rìs do
Chana Ghalile, far an d' rinn e
fìon do 'n uisge. Agus bha
duine cumhachdach[3] àraidh, aig
an robh a mhac gu tinn ann an
Capernaum.
47 'Nuair a chual e-san gu 'n
robh Iosa air teachd á Iudea
do Ghalile, chaidh e d' a ionn-
suidh, agus ghuidh e air gu 'n
rachadh e sìos, agus gu 'n slàn-
uicheadh e a mhac : oir bha e ri
h-uchd bàis.
48 An sin thubhairt Iosa ris,
Mur faic sibh comharan agus
mìorbhuilean, cha chreid sibh.
49 Thubhairt an duine cumh-
achdach ris, A Thighearn, rach[4]
sìos mum faigh mo leanaban bàs.
50 Thubhairt Iosa ris, Imich ;
tha do mhac beò. Agus chreid
an duine am focal a labhair Iosa
ris, agus dh'imich e.
51 Agus am feadh a bha e
fathast a' dol sìos, choinnich a
sheirbhisich e, agus dh'innis iad
da, ag ràdh, Tha do mhac beò[5].
52 An sin dh'fhiosraich e dhiubh
an uair anns an deachaidh e am
feabhas : agus thubhairt iad ris,
An dé air an t-seachdamh uair
dh'fhàg am fiabhras e.
53 An sin dh'aithnich an t-

[1] *cuideachd, maraon.* [2] *an gnàth-fhocal.*

[3] *mòr, rìoghail.* [4] *theirig, falbh, gabh.* [5] *gu maith.*

athair gu'm *b' i* an uair sin féin,
anns an dubhairt Iosa ris, Tha
do mhac beò; agus chreid e
féin, agus a theaghlach uile.
54 *'S e* so a rìs an dara mìor-
bhuil a rinn Iosa, 'nuair a thàinig
e á Iudea do Ghalile.

CAIB. V.

1 Leighis Iosa air là na sàbaid an duine a bha fuidh leòn rè ochd bliadhna deug thar fhichead: 10 Rinn na h-Iùdhaich uime sin connsachadh ris, agus geur-leanmhuinn air. 17 Fhreagair e air a shon féin, agus nochd e dhoibh cò e, le teisteas 'athar, agus as na sgriobtuiribh.

'NA dhéigh so bha féill nan
Iùdhach *ann;* agus chaidh
Iosa suas gu Ierusalem.
2 A nis a ta ann an Ierusalem
làimh ri *geata*[1] nan caorach loch-
an, ris an abrar sa' chainnt
Eabhruidhich, Betesda, aig am
bheil cùig tighean-fasgaidh[2].
3 Annta sin bha 'nan luidhe
mòr-bhuidheann do dhaoinibh
euslan, dalla, bacach, seargta, a'
feitheamh ri caruchadh an uisge.
4 Oir chaidh aingeal sìos an
àm àraidh san lochan, agus chuir
e an t-uisge troimh chéile: uime
sin an ceud neach a rachadh sìos
ann, an déigh cur troimh chéile
an uisge, rinneadh slàn e a dh'-
aon tinneas a bhiodh air.
5 Agus bha duine àraidh an
sin, a bha ochd bliadhna deug
thar fhichead ann an euslaint.
6 'Nuair a chunnaic Iosa e-san
'na luidhe, agus fios aige gu 'n
robh e nis ùine fhada *mar sin,*
thubhairt e ris, Am miann leat
bhi air do dhèanamh slàn?
7 Fhreagair an duine euslan
e, A Thighearn, cha 'n 'eil duine
agam, an uair a chuirear an t-
uisge troimh a chéile, a chuireas
anns an lochan mi: ach am feadh
a ta mise teachd, tha neach eile
a' dol sìos romham.
8 Thubhairt Iosa ris, Eirich,
tog do leabadh, agus imich.
9 Agus air ball rinneadh an
duine slàn, agus thog e a leab-
adh, agus dh'imich e: agus bha
'n t-sàbaid ann air an là sin.
10 Uime sin thubhairt na h-
Iùdhaich ris an tì a shlànuich-
eadh, Is i an t-sàbaid a ta ann;
cha 'n 'eil e dligheach dhuit do
leabadh a ghiùlan.
11 Fhreagair e iad, An Tì a
rinn slàn mi, thubhairt e-san
rium, Tog do leabadh agus imich?
12 An sin dh'fhiosraich iad
deth, Cò an duine a thubhairt
riut, Tog do leabadh agus imich?
13 Agus cha robh fhios aig an
tì a shlànuicheadh, cò e: oir
chaidh Iosa as a shealladh, air
do mhòr-shluagh bhi anns an
àit.
14 'Na dhéigh so fhuair Iosa
e anns an teampull, agus thubh-
airt e ris, Feuch, rinneadh slàn
thu: na peacaich ni 's mò, air
eagal gu 'n tachair ni 's miosa
dhuit.
15 Dh'imich an duine, agus dh'-
innis e do na h-Iùdhaich gu 'm
b' e Iosa rinn slàn e.
16 Agus air a shon so rinn na
h-Iùdhaich geur-leanmhuinn air
Iosa, agus dh'iarr iad a mharbh-
adh, do bhrìgh gu 'n d' rinn e na
nithe so air an t-sàbaid.
17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha
m' Athair ag oibreachadh gus a
nis, agus tha mise ag oibreachadh.

[1] *margadh.* [2] *sgàth thighean.*

N 2

18 Uime sin bu mhòid a dh'-
iarr na h-Iùdhaich a mharbh-
adh, a chionn nach e mhàin gu 'n
do bhris e 'n t-sàbaid, ach gu 'n
dubhairt e mar an ceudna gu 'm
b' e Dia 'Athair-san, 'ga dhèan-
amh féin co-ionann ri Dia.
19 Air an aobhar sin fhreagair
Iosa, agus thubhairt e riu, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach 'eil am mac comasach
air ni sam bith a dhèanamh uaith
féin, ach an ni a chì e an t-Ath-
air a' dèanamh: oir ge b' e nithe
a nì e-san, na nithe sin féin nì
am Mac mar an ceudna.
20 Oir is ionmhuinn leis an
Athair am Mac, agus a ta e a'
foillseachadh dha nan uile nithe
a tha e féin a' dèanamh: agus
foillsichidh e dha oibre a 's mò
na iad so, air chor as gu 'm bì
iongantas oirbhse.
21 Oir mar a ta an t-Athair a'
dùsgadh, agus a' beothachadh
nam marbh, is amhuil sin a ta
am Mac a' beothachadh an dream
a 's àill leis.
22 Oir cha 'n 'eil an t-Athair
a' toirt breth air duine sam bith;
ach thug e gach uile bhreith-
eanas do 'n Mhac:
23 Chum gu 'n tugadh na h-
uile dhaoine urram do 'n Mhac,
amhuil mar a ta iad a' toirt
urraim do 'n Athair. An tì nach
'eil a' toirt urraim do 'n Mhac,
cha 'n 'eil e toirt urraim do 'n
Athair a chuir uaith e.
24 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An tì a dh'-
éisdeas ri m' fhocal-sa, agus a
ta creidsinn anns an Tì a chuir
uaith mi, tha a' bheatha mhair-
eannach aige, agus cha tig e
chum dìtidh; ach chaidh e
thairis o bhàs gu beatha.
25 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Gu bheil an
uair a' teachd, agus gu bheil i
nis ann, anns an cluinn na
mairbh guth Mhic Dhé: agus
an dream a chluinneas, bithidh
iad beò.
26 Oir mar a ta aig an Ath-
air beatha ann féin, is amhuil sin
a thug e do 'n Mhac beatha a
bhi aig ann féin;
27 Agus thug e mar an ceud-
na dha ùghdarras chum breth a
thabhairt, do bhrìgh gur e Mac
an duine.
28 Na gabhaibh iongantas deth
so; oir a ta an uair a' teachd,
anns an cluinn iadsan uile a ta
sna h-uaighibh a ghuth-san:
29 Agus théid iad a mach;
iadsan a rinn maith, chum ais-
eirigh na beatha; agus iadsan a
rinn olc, chum aiseirigh an dam-
naidh.
30 Cha 'n 'eil mise comasach
air ni sam bith a dhèanamh uam
féin: mar a chluinneas mi bheir
mi breth: agus a ta mo bhreith-
eanas ceart; do bhrìgh nach 'eil
mi ag iarraidh mo thoile féin,
ach toil an Athar a chuir uaith
mi.
31 Ma bheir mise fianuis mu
m' thimchioll féin, cha 'n 'eil m'
fhianuis fìor.[1]
32 Tha neach eile a' toirt
fianuis mu m' thimchioll, agus
a ta fhios agam gur fìor an
fhianuis a ta e dèanamh mu m'
thimchioll.

[1] *iomchuidh.*

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do 'n fhìrinn.

34 Ach cha 'n 'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine: ach a ta mi ag ràdh nan nithe so, chum gu'm bì sibhse air bhur tèarnadh.

35 B' e-san an lòchran lasarach[1] agus dealrach: agus bha sibhse toileach car tamuill gàirdeachas a dhèanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a 's mò na *fianuis* Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomhsa chum gu 'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' dèanamh, a' toirt fianuis mu m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis mu m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha 'n 'eil 'fhocal-san agaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh: oir an tì sin a chuir e-san uaith, cha 'n 'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh[2] na sgriobtuirean, oir a ta sibh a' saoilsinn gu bheil a' bheatha mhaireann ach agaibh annta-san; agus is iad sin a ta toirt fianuis mu m' thimchioll-sa.

40 Gidheadh cha 'n àill leibh teachd a m' ionnsuidh-sa, chum gu'm faigheadh sibh beatha.

41 Cha 'n 'eil mise a' gabhail urraim[3] o dhaoinibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm m' Athar, agus cha 'n 'eil sibh a' gabhail rium: ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhail urraim o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim *a thig* o Dhia a mhàin?

45 Na saoilibh gu 'n dèan mise bhur casaid ris an Athair: tha aon a tha dèanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dòchais[4].

46 Oir nan creideadh sibh Maois chreideadh sibh mise: oir sgrìobh e-san mu m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgrìobhadh-san, cionnus a chreideas sibh mo bhriathra-sa?

CAIB. VI.

1 *Bheathaich Crìosd cùig mìle fear le cùig
builinnibh arain agus dà iasg:* 15 *Air an
aobhar sin b' àill leis an t-sluagh e-san a
dhèanamh 'na rìgh:* 16 *Ach air dhasan a
sgaradh féin uatha, chaidh e suas gu beinn,
agus dh'imich e air a' chuan a dh'ionnsuidh
a dheisciobul.* 66 *Dh'fhàg mòran d'a
dheisciobluibh e, &c.*

'NA dhéigh sin chaidh Iosa thar muir[5] Ghalile, *no* Thiberiais.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu'm fac iad a mhìorbhuilean a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas air beinn, agus shuidh e an sin maille r' a dheisciobluibh.

4 Agus bha a' chàisg, féill nan Iùdhach, am fagus.

---

[1] *lasta.* [2] *Tha sibh a' rannsachadh.* [3] *glòire.*

[4] *as am bheil sibh ag earbsadh.* [5] *fairye.*

5 An sin an uair a thog Iosa
suas *a* shùilean, agus a chunnaic
e gu 'n d' thàinig buidheann
mhòr shluaigh d' a ionnsuidh,
thubhairt e ri Philip, Cia an
t-àit as an ceannaich sinn aran
chum gu 'n ith iad so?
6 (Ach thubhairt e so 'ga dhear-
bhadh-san; oir bha fhios aige
féin ciod a dhèanadh e.)
7 Fhreagair Philip e, Cha leoir
dhoibh luach dhà cheud peghinn
a dh' aran, chum gu 'n gabhadh
gach aon diubh beagan.
8 Thubhairt aon d' a dheis-
ciobluibh. Aindreas, bràthair
Shimoin Pheadair, ris,
9 Tha òganach an so, aig am
bheil cùig builinnean eòrna, ag-
us dà iasg bheag: ach ciod iad
so am measg na h-uiread?
10 Agus thubhairt Iosa, Thug-
aibh air na daoinibh suidhe sìos.
A nis bha mòran feoir anns an
àit. Air an aobhar sin shuidh
na daoine sìos, an àireamh tim-
chioll chùig mìle.
11 Agus ghlac Iosa na buil-
innean, agus air tabhairt[1] buidh-
eachais da, roinn e air na deis-
ciobluibh *iad*, agus na deisciob-
uil orra-san a shuidh: agus mar
an ceudna do na h-iasgaibh beaga,
mheud as a b' àill leo.
12 'Nuair a shàsuicheadh iad,
thubhairt e r' a dheisciobluibh,
Cruinnichibh am biadh briste a
ta thuilleadh ann, chum nach
caillear a bheag.
13 Air an aobhar sin chruinn-
ich iad *e* r' a chéile, agus lìon iad
dà chliabh dheug do sbruileach
nan cùig builinnean eòrna, a bha
dh' fhuigheall aig a' mhuinntir a
dh' ith.
14 An sin an uair a chunnaic
na daoine sin am mìorbhuil a
rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìr-
inneach is e so am fàidh a bha
gu teachd chum an t-saoghail.
15 Uime sin an uair a thuig
Iosa gu 'n robh iad air tì[2] teachd
agus breith air le làimh làidir,
chum gu 'n dèanadh iad rìgh
dheth, dh'imich e rìs do 'n bheinn
'na aonar.
16 Agus an uair a thàinig am
feasgar, chaidh a dheisciobuil
sìos chum na mara.
17 Agus air dol an luing dhoibh,
chaidh iad thar a' mhuir gu Ca-
pernaum: agus bha an dorchad-
as a nis ann, agus cha robh Iosa
air teachd d' an ionnsuidh.
18 Agus ag séideadh do ghaoith
mhòir, dh'éirich a' mhuir.
19 Uime sin an uair a rinn iad
iomramh timchioll cùig no deich
thar fhichead do stàidibh, chunn-
aic iad Iosa ag imeachd air a'
mhuir, agus a' druideadh ris an
luing; agus ghabh iad eagal.
20 Ach thubhairt e-san riu, Is
mise ta ann; na biodh eagal
oirbh.
21 Uime sin ghabh iad gu
toileach a steach do 'n luing e:
agus air ball ràinig an long an
tìr gus an robh iad a' dol.
22 Air an là 'na dhéigh sin,
an uair a chunnaic an sluagh a
sheas air taobh eile na mara,
nach robh long eile an sin, ach
an *long* sin anns an deachaidh a
dheisciobuil a steach, agus nach
deachaidh Iosa san luing maille

[1] *breith.*

[2] *rùn orra.*

r' a dheisciobluibh, ach *gu 'n* d'-
fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar ;
23 (Gidheadh thàinig longa
beaga eile o Thiberias, làimh ris
an àit san dh'ith iad an t-aran,
an déigh do 'n Tighearn buidh-
eachas a thoirt;)
24 Uime sin an uair a chunn-
aic an sluagh nach robh Iosa an
sin, no a dheisciobuil, chaidh
iad féin mar an ceudna ann an
longaibh, agus thàinig iad gu
Capernaum, ag iarraidh Iosa.
25 Agus air dhoibh fhaotainn
air an taobh thall do 'n mhuir,
thubhairt iad ris, A mhaighstir,
c' uin' a thàinig thu an so?
26 Fhreagair Iosa iad agus
thubhairt e, Gu deimhin deimh-
in a ta mi ag ràdh ribh, Tha
sibh ga m' iarraidh, cha 'n ann a
chionn gu 'm faca sibh na mìor-
bhuilean, ach a chionn gu 'n d'ith
sibh do na builinnibh, agus gu 'n
do shàsuicheadh sibh.
27 Dèanaibh saothair cha 'n
ann air son a' bhìdh a theirgeas,
ach air son a' bhìdh a mhaireas
chum na beatha sìorruidh, a
bheir Mac an duine dhuibh: oir
e-san sheulaich[1] Dia an t-Athair.
28 An sin thubhairt iad ris,
Ciod a ni sinn, chum as gu 'n
oibrich sinn oibre Dhé?
29 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e riu, Is i so obair Dhé, gu
'n creid sibh anns an Tì a chuir
e uaith.
30 Uime sin thubhairt iad ris,
Ciod an comhar a nì thusa ma
ta, chum gu 'm faic sinn, agus
gu 'n creid sinn thu? ciod an
obair a nì thu?

[1] *chòmhraich, shònraich.*

31 Dh'ith ar n-aithriche mana
san fhàsach ; a réir mar a ta e
sgrìobhta, Thug e dhoibh aran
o nèamh r' a itheadh.
32 An sin thubhairt Iosa riu,
Gu deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach d' thug Maois
dhuibh an t-aran o nèamh ; ach
a ta m' Athair-sa a' toirt dhuibh
an arain fhìor o nèamh.
33 Oir is e sin aran Dhé a ta
teachd a nuas o nèamh, agus a
ta tabhairt beatha do 'n t-saoghal.
34 An sin thubhairt iad ris, A
Thighearn, thoir dhuinne an
t-aran so an còmhnuidh.
35 Agus thubhairt Iosa riu,
Is mise aran na beatha: an tì a
thig a m' ionnsuidh-sa, cha bhi
ocras gu bràth air; agus an tì a
chreideas annam-sa, cha bhi tart
gu bràth air.
36 Ach mar a thubhairt mi
ribh, ge do chunnaic sibh mi'
cha 'n 'eil sibh a' creidsinn.
37 Gach ni a bheir an t-Ath-
air dhomh-sa, thig e a m' ionn-
suidh ; agus an tì a thig a m'
ionnsuidh, cha tilg mi air chor
sam bith a mach *e*.
38 Oir thàinig mi nuas o
nèamh, cha 'n ann chum gu 'n
dèanainn mo thoil féin, ach toil
an Tì a chuir uaith mi.
39 Agus is i so toil an Athar
a chuir uaith mi, nach caillinn
a bheag sam bith do 'n uile a
thug e dhomh, ach gu 'n togainn
suas e rìs air an là dheireann-
ach.
40 Agus is i so toil an Tì a
chuir uaith mi, gu 'm biodh a'
bheatha mhaireannach aig gach
neach a chì am Mac, agus a

chreideas ann: agus togaidh
mise suas e air an là dheireann-
ach.
41 An sin rinn na h-Iùdh-
aich gearan uime, a chionn gu'n
dubhairt e, Is mise an t-aran a
thàinig a nuas o nèamh.
42 Agus thubhairt iad, Nach
e so Iosa mac Ioseiph, neach
aig an aithne dhuinn 'athair ag-
us a mhàthair? cionnus ma
seadh a ta e ag ràdh, Thàinig
mi nuas o nèamh.
43 Air an aobhar sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e riu,
Na dèanaibh gearan 'nur measg
féin.
44 Cha 'n urrainn neach air
bith teachd a m' ionnsuidh-sa,
mur tarruing an t-Athair a
chuir uaith mise e: agus tog-
aidh mise suas e air an là dheir-
eannach.
45 Tha e sgrìobhta sna fàidh-
ibh, Agus bithidh iad uile air
an teagasg o Dhia. Uime sin
gach[1] neach a chuala, agus a dh'-
fhòghluim o 'n Athair, thig e a
m' ionnsuidh-sa.
46 Cha 'n e gu 'm faca neach
sam bith an t-Athair, ach an Tì
a ta o Dhia; chunnaic e-san an
t-Athair.
47 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An tì a ta
creidsinn annam-sa, tha bheatha
mhaireannach aige.
48 Is mise aran na beatha.
49 Dh'ith bhur n-aithriche
mana san fhàsach, agus fhuair
iad bàs.
50 Is e so an t-aran a tha
teachd a nuas o nèamh, chum
as gu 'n ith neach dheth, agus
nach faigh e bàs.
51 Is mise an t-aran beò, a
thàinig a nuas o nèamh: ma
dh'itheas neach air bith do 'n
aran so, bithidh e beò gu sìor-
ruidh: agus an t-aran a bheir
mise uam, is e m' fheoil e, a bheir
mi air son beatha an t-saoghail.
52 Air an aobhar sin bha conn-
sachadh[2] aig na h-Iùdhaich r' a
chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'-
fheudas an duine so 'fheoil a
thoirt duinn r' a itheadh.
53 An sin thubhairt Iosa riu,
Gu deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, mur ith sibh feoil
Mhic an duine, agus mur òl
sibh 'fhuil, cha 'n 'eil beatha ag-
aibh annaibh.
54 E-san a dh'itheas m' fheoil-
sa, agus a dh'òlas m' fhuil-sa, a
ta a' bheatha shìorruidh aige;
agus togaidh mise suas e air an
là dheireannach.
55 Oir is biadh gu fìrinneach
m' fheoil, agus is deoch gu fìrinn-
each m' fhuil.
56 E-san a dh'itheas m' fheoil-
sa, agus a dh'òlas m' fhuil-sa,
tha e gabhail còmhnuidh annam-
sa, agus mise annsan.
57 Mar a ta 'n t-Athair beò
a chuir uaith mise,[3] agus a ta
mise beò troimh[4] an Athair; is
amhuil sin e-san a dh'itheas mise,
bithidh e mar an ceudna beò
tromham-sa[5].
58 Is e so an t-aran sin a thàinig
a nuas o nèamh; cha 'n e mar
a dh'ith bhur n-aithriche mana,

[1] *Gach.*
[2] *deasboireachd, tagradh.*

[3] *Mar a chuir an t-Athair beò uaith mise.*
[4] *tre.* [5] *triom-sa.*

agus fhuair iad bàs: e-san a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagog, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin 'nuair a chual mòran d' a dheisciobluibh *so*, thubhairt iad, is cruaidh a' chainnt so; cò a dh'fheudas éisd-eachd rithe.

61 'Nuair a thuig Iosa ann féin gu 'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh-sa?

62 Agus *ciod* nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do 'n àit anns an robh e roimhe?

63 Is e an Spiorad a bheoth-aicheas; cha 'n 'eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha *iad*.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b' aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an tì a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urrainn neach air bith teachd a' m' ionnsuidh, mur bì e air a thoirt da o m' Athair.

66 O 'n *àm* sin chaidh mòran d' a dheisciobluibh air an ais, agus cha d' imich iad ni 's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill leibh-se falbh cuideachd?

68 An sin fhreagair Simon Peadar e, A Thighearn, cò dh'-ionnsuidh an téid sinn? agadsa tha briathra na beatha maireann-aich.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fhios againn gur tusa Crìosd[1] Mac an Dé bheò.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhul?

71 Ach labhair e mu Iudas Iscariot, *mac* Shimoin: oir is e so an tì a bha gu e-san a bhrath, air dha bhi 'na aon do 'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

1 *Chronuich Iosa àrd-inntinn agus dànadas a chàirdean;* 10 *chaidh e suas o Ghalile gu féill nam pàilliun;* 14 *agus theagaisg e anns an teampull.* 40 *Iomadh gnè bharail mu thimchioll Iosa am measg an t-sluaigh.* 45 *Tha na Phàirisich an corruich ris na maoir do bhrìgh nach do ghlac iad Iosa:* 50 *Thug iad achmhasan do Nicodemus.*

AGUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu 'n cuairt ann an Galile: oir cha b' àill leis a bhi 'g imeachd[2] ann an Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iùdhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féill nan Iùdhach, *eadhon* féill nam pàilliun, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràith-re ris, Imich as so agus rach[3] do Iudea, chum gu faic do dheis-ciobuil mar an ceudna t' oibre a tha thu a' dèanamh.

4 Oir cha dèan neach air bith aon ni am folach, a dh' iarras e féin a bhi am follais:[4] ma tha thu

[1] *an Crìosd, am Mesias.*
[2] *còmhnuidh a ghabhail.*
[3] *theirig.*
[4] *bhi iomraideach.*

a' dèanamh nan nithe so, nochd thu féin do 'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann:

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d' thàinig m' àm-sa fathast; ach a ta bhur n-àm-sa ghnàth deas.

7 Cha 'n 'eil e 'n comas do 'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu bheil mi toirt fianuis m' a thimchioll gu bheil 'oibre olc.

8 Rachaibh-sa suas chum na féille so: cha téid mise suas fathast chum na féille so, do bhrìgh nach 'eil m' àm fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh e-san suas mar an ceudna chum na féille, cha 'n ann am follais[1], ach mar gu b' ann an uaignidheas[2].

11 An sinn dh'iarr na h-Iùdhaich e air an fhéill, agus thubhart iad, C' àit am bheil e?

12 Agus bha borbhan[3] mòr am measg an t-sluaigh m' a thimchioll: oir thubhairt cuid, Is duine maith e: ach thubhairt cuid eile, Cha 'n eadh[4]; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air eagal nan Iùdhach.

14 A nis mu mheadhon na féille, chaidh Iosa suas do 'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iùdhaich iongantas, ag ràdh, Cionnus is aithne do 'n duine so litrichean, agus nach d'fhòghluim e?

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam féin mo theagasg, ach leis-san a chuir uaith mi.

17 Ma 's àill le neach sam bith a thoil-san a dhèanamh, bithidh fios aige mu 'n teagasg, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a' labhairt uam féin.

18 An tì a labhras uaith féin, tha e 'g iarraidh a ghlòire féin: ach ge b' e dh'iarras glòir an tì a chuir uaith e, tha e-san fìrinneach, agus cha'n 'eil eucoir[5] air bith ann.

19 Nach d' thug Maois an lagh dhuibh, agus *gidheadh* cha 'n 'eil aon neach agaibh a' coimhlionadh an lagha? C' ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantas oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha 'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach o na h-aithrichibh,) agus timchioll-ghearraidh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearraidh, chum nach bì lagh Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh riumsa, a chionn gu 'n

[1] *os àird.* [2] *os ìosal* [3] *cogarsaich* [4] *Ni h-eadh.* [5] *cealg.*

d' rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusaleim, Nach e so e-san a tha iad ag iarraidh a mharbhadh?

26 Agus, feuch, tha e labhairt gu follaiseach, agus cha 'n 'eil iad ag ràdh ni sam bith ris: am bheil dearbh-fhios aig na h-uachdarain gur e so da rìreadh Crìosd?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da: ach an uair a thig Crìosd, cha 'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasg, ag ràdh, Is aithne[1] dhuibh araon mise, agus cia as domh: agus cha d' thàinig mi uam féin, ach a ta e-san fìor a chuir uaith mi, air nach 'eil eòlas agaibh-sa.

29 Ach a ta eòlas agam-sa air; oir is ann uaith a ta mi, agus chuir e-san uaith mi.

30 An sin dh'iarr iad a ghlacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh 'uair-san fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do 'n t-sluagh air, agus thubhairt iad, 'Nuair a thig Crìosd, an dèan e ni's mò do mhìorbhuilibh na iad sin a rinn an duine so?

32 Chuala na Phàirisich gu 'n robh an sluagh a' borbhanaich nan nithe so m' a thimchioll: agus chuir na Phàirisich agus na h-àrd-shagairt maoir g' a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa[2], Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus *an sin* a ta mi dol chum an Tì a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha 'n fhaigh sibh *mi:* agus do 'n àit am bì mi, cha 'n urrainn sibhse teachd.

35 An sin thubhairt na h-Iùdhaich eatorra féin, C' àit an téid am fear so, nach faigh sinn e? an téid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg e na Greugaich?

36 Ciod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha 'n fhaigh sibh *mi:* agus do 'n àit am bheil mise, cha 'n urrainn sibhse teachd?

37 Air an là dheireannach, *là* mòr sin na féille, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith, thigeadh e m' ionnsuidh-sa, agus òladh e.

38 An tì a chreideas annamsa, mar a ta an sgriobtuir ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn[3] aimhnichean do uisge beò.

39 (Ach labhair e so mu 'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh an Spiorad[4] fathast *air a thabhairt,* do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlòrachadh.)

40 Uime sin, an uair a chuala mòran do 'n t-sluagh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh.

41 Thubhairt cuid eile, Is e so Crìosd. Ach thubhairt dream

[1] *An aithne,* [2] *thubhairt Iosa riu.*
[3] *a chom, a ch'iabh.*
[4] *Spiorad naomh.*

eile, An ann o Ghalile a thig
Crìosd?
42 Nach dubhairt an sgrìob-
tuir, Gu 'n tig Crìosd do shìol
Dhaibhidh, agus á Betlehem, am
baile san robh Daibhidh?
43 Air an aobhar sin dh'éir-
ich eas-aonachd[1] am measg an
t-sluaigh air a shon-san.
44 Agus b'àill le cuid diubh
a ghlacadh; ach cha do chuir
duine air bith làmh ann.
45 An sin thàinig na maoir
chum nan àrd-shagart agus nam
Phàiriseach; agus thubhairt iad-
san riu, C'ar son nach d' thug
sibh leibh e?
46 Fhreagair na maoir, Cha do
labhair duine riamh mar an duine
so.
47 An sin fhreagair na Phàir-
isich iad, Am bheil sibhse mar
an ceudna air bhur mealladh?
48 An do chreid aon air bith
do na h-uachdarain ann, no do
na Phàirisich?
49 Ach an sluagh so aig nach 'eil
eòlas an lagha, tha iad malluichte.
50 Thubhairt Nicodemus riu,
(e-san a thàinig d' a ionnsuidh
san oidhche, air dha bhi 'na aon
diubh,)
51 Am bheil ar lagh-ne toirt
breth air duine sam bith gus an
cluinn e uaith féin an toiseach,
agus *gus* am bì fhios aige ciod
a tha e a' dèanamh?
52 Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad ris, Am bheil thusa mar
an ceudna o Ghalile? Ranns-
aich, agus faic: oir á Galile cha
d' éirich faidh[2].
53 Agus dh'imich gach aon d'
a thigh féin.

CAIB. VIII.

*1 Thug Crìosd a' bhean a ghlacadh an adhal-
trannas as saor: 12 shearmonaich e gur e
féin solus an t-saoghail, agus dhearbh e gu
bheil a theagasg ceart. 33 Fhreagair e na
h-Iùdhaich a bha dèanamh bòsd á Abraham;
39 agus thug se e féin as o 'n ain-iochd.*

ACH chaidh Iosa chum sléibh
nan crann-oladh:
2 Agus gu moch air mhaduinn
thàinig e rìs do 'n teampull, agus
thàinig an sluagh uile d' a ionn-
suidh; agus air suidhe dha,
theagaisg e iad.
3 Agus thug na sgrìobhaich-
ean agus na Phàirisich bean d' a
ionnsuidh a ghlacadh an adhal-
trannas; agus air dhoibh a cur
anns a' mheadhon,
4 Thubhairt iad ris, A mhaigh-
stir, ghlacadh a' bhean so anns
a' ghnìomh féin, a' dèanamh adh-
altrannais.
5 A nis dh'àithn Maois dhuinn
san lagh, an leithide so a chlach-
adh: ciod ma seadh a ta thusa
ag ràdh?
6 Thubhairt iad so 'ga dhearbh-
adh[3], chum gu'm biodh aca cùis-
chasaid 'na aghaidh. Ach chrom
Iosa sìos, agus sgrìobh e le 'mheur
air an làr, (mar nach biodh e
'gan cluinntinn.)
7 Mar sin air dhoibh buanach-
adh a' feòraich dheth, thog se e
féin suas agus thubhairt e riu,
An neach a ta gun pheacadh
agaibh-sa, tilgeadh e a' cheud
chlach oirre.
8 Agus chrom e sìos a rìs, agus
sgrìobh e air an làr.

[1] *roinn, connsachadh.* [2] *Rannsaich agus faic nach éirich fàidh á Galile.*
[3] *'ga fheuchainn, 'ga bhuaireadh.*

9 Agus an uair a chual iadsan
so, (air dhoibh bhi air an agairt
le 'n coguis[1] féin,) chaidh iad a
mach an déigh a chéile, a' tòis-
eachadh aig an dream bu shine,
gus an dream mu dheireadh:
agus dh'fhàgadh 'na aonar Iosa,
agus a' bhean 'na seasamh sa'
mheadhon.
10 Agus 'nuair a dh'éirich Iosa
suas, agus nach fac e aon air
bith ach a' bhean, thubhairt e
rithe, A bhean, c'àit am bheil
iad sud do luchd-casaid? an do
dhìt duine air bith thu?
11 Thubhairt ise, Cha do dhìt
aon duine, a Thighearn. Agus
thubhairt Iosa rithe, Cha mhò
a tha mise ga d' dhìteadh: imich
romhad, agus na peacaich ni 's mò.
12 An sin labhair Iosa riu a
rìs, ag ràdh, Is mise solus an t-
saoghail: an tì a leanas mise,
cha siubhail e an dorchadas, ach
bithidh solus na beatha aige.
13 Uime sin thubhairt na Phàir-
isich ris, Tha thu toirt fianuis
mu d' thimchioll féin; cha 'n 'eil
t' fhianuis fìor.
14 Fhreagair Iosa, agus thubh-
airt e riu, Ged tha mi toirt
fianuis mu m' thimchioll féin,
gidheadh a ta m' fhianuis fìor:
oir a ta fhios agam cia as a
thàinig mi, agus c' àit am bheil
mi dol; ach cha 'n 'eil fhios
agaibh-sa cia as a thàinig mi, no
c' àit am bheil mi dol.
15 Tha sibhse a' toirt breth a
réir na feòla; cha 'n 'eil mise a'
toirt breth air aon duine.
16 Agus gidheadh ma bheir
mise breth, tha mo bhreth fìr-
inneach: oir cha 'n 'eil mi m'
aonar, ach mise agus an t-Athair
a chuir uaith mi.
17 Agus a ta e sgrìobhta ann
bhur lagh féin, gu bheil fianuis
dithis dhaoine fìor.
18 Is aon mise a ta dèanamh
fianuis mu m' thimchioll féin,
agus a ta an t-Athair a chuir
uaith mi, a' dèanamh fianuis mu
m' thimchioll.
19 An sin thubhairt iad ris,
C' àit am bheil t'Athair? Fhreag-
air Iosa, Cha 'n aithne dhuibhse
aon chuid mise no m' Athair:
nam biodh eòlas agaibh ormsa,
bhiodh eòlas agaibh air m' Ath-
air mar an ceudna.
20 Labhair Iosa na briathra so
an tigh-coimhead an ionmhais,
ag teagasg dha san teampull:
agus cha do chuir duine air bith
làmh ann; oir cha robh 'uair
fathast air teachd.
21 An sin thubhairt Iosa riu
a rìs, Tha mise a' falbh, agus
iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh
sibh ann bhur peacadh: cha 'n
urrainn sibhse teachd do 'n àit
am bheil mise a' dol.
22 An sin thubhairt na h-Iùdh-
aich, Am marbh se e féin? do
bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far
am bheil mise a' dol, cha 'n urr-
ainn sibhse teachd.
23 Agus thubhairt e riu, Tha
sibhse o shìos, tha mise o shuas:
tha sibhse do 'n t-saoghal so, cha
'n 'eil mise do 'n t-saoghal so.
24 Uime sin thubhairt mi ribh,
Gu'm bàsaich sibh ann bhur
peacaibh: oir mur creid sibh
gur mise *e*, gheibh sibh bàs ann
bhur peacaibh.

[1] *comh-fhios, coinsiens.*

25 An sin thubhairt iad ris,
Cò thusa? Agus thubhairt Iosa
riu, *An neach* sin féin a thubh-
airt mi ribh o thùs.
26 Tha mòran agam ri ràdh,
agus r' a bhreithneachadh m' ur
timchioll-sa: ach a ta an Tì a
chuir uaith mi fìrinneach; agus
a ta mise a' labhairt ris an t-
saoghal nan nithe a chuala mi
uaith-san.
27 Cha do thuig iad gu 'm
b' ann mu thimchioll an Athar a
labhair e riu.
28 An sin thubhairt Iosa riu,
'Nuair a thogas sibh suas Mac
an duine, an sin bithidh fios
agaibh gur mise *e*[1], agus nach 'eil
mi dèanamh ni sam bith uam
féin; ach mar a theagaisg m'
Athair mi, gu bheil mi labhairt
nan nithe so.
29 Agus tha 'n Tì a chuir uaith
mi maille rium: cha d' fhàg an
t-Athair a' m' aonar mi, do
bhrìgh gu bheil mi dèanamh a
ghnàth nan nithe sin a 's tait-
neach leis.
30 An uair a bha e labhairt
nan nithe so, chreid mòran ann.
31 An sin thubhairt Iosa ris
na h-Iùdhaich a chreid ann, Ma
bhuanaicheas sibh ann am fhoc-
al-sa, bithidh sibh da rìreadh 'nur
deisciobuil agam;
32 Agus bithidh eòlas agaibh
air an fhìrinn, agus nì an fhìr-
inn saor sibh.
33 Fhreagair iad e, Is sinne
sliochd Abrahaim, agus cha robh
sinn riamh fo dhaorsa aig duine
sam bith: cionnus a ta thusa ag
ràdh, Bithidh sibh saor?
34 Fhreagair Iosa iad, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b' e nì peacadh, is
seirbhiseach do 'n pheacadh e.
35 Agus cha 'n fhan an seirbh-
iseach san tigh gu bràth: *ach*
fanaidh am mac gu bràth.
36 Uime sin ma nì am Mac
saor sibh, bithidh sibh saor da
rìreadh.
37 Tha fhios agam gur sibh
sliochd Abrahaim; ach a ta sibh
ag iarraidh mise a mharbhadh,
do bhrìgh nach 'eil àit aig m'
fhocal annaibh.
38 Tha mise a' labhairt an ni
sin a chunnaic mi aig m' Athair;
agus tha sibhse a' dèanamh an ni
a chunnaic sibh aig bhur n-athair
féin.
39 Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad ris, Is e Abraham ar
n-athair-ne. Thubhairt Iosa riu,
Nam bu chlann do Abraham
sibh, dhèanadh sibh oibre Abra-
haim.
40 Ach a nis tha sibh ag iarr-
aidh mise a mharbhadh, duine
a dh' innis duibh an fhìrinn, a
chuala mi o Dhia: cha d' rinn
Abraham so.
41 Tha sibhse a' dèanamh oibre
bhur n-athair féin. An sin
thubhairt iad ris, Cha d' rugadh
an strìopachas sinne; tha aon
Athair againn, *eadhon* Dia.
42 An sin thubhairt Iosa riu,
Nam b' e Dia bhur n-Athair,
ghràdhaicheadh sibh mise: oir
chaidh mise mach, agus thàinig
mi o Dhia; agus cha d' thàinig
mi uam féin, ach chuir e-san
uaith mi.
43 C' ar son nach 'eil sibh a'

[1] *bithidh fios agaibh co mise.*

tuigsinn mo chòmhraidh? do
bhrìgh nach urrainn sibh éisd-
eachd ri m' fhocal.
44 Tha sibhse o *bhur* n-ath-
air an diabhul, agus is iad ana-
mianna bhur n-athar a's toil
leibh a dhèanamh: bha e-san 'na
mhortair[1] o thùs, agus cha d' fhan
e san fhìrinn, a chionn nach 'eil
fìrinn ann. 'Nuair a labhras e
breug, is ann uaith féin a ta e
labhairt: oir is breugaire e, ag-
us *is e* athair na bréige.
45 Agus do bhrìgh gu bheil
mise ag innseadh na fìrinn,
cha 'n 'eil sibh ga m' chreidsinn.
46 Cò agaibh-sa chuireas peac-
adh as mo leth-sa? agus ma
tha mi ag innseadh na fìrinn,
c' ar son nach 'eil sibh ga m'
chreidsinn?
47 An tì a ta o Dhia, éisdidh
e ri briathraibh Dhé: uime sin
cha 'n 'eil sibhse ag éisdeachd,
a chionn nach an o Dhia a ta
sibh.
48 An sin fhreagair na h-
Iùdhaich, agus thubhairt iad ris,
Nach maith a thubhairt sinn gur
Samaritanach thu, agus gu bheil
deamhan agad?
49 Fhreagair Iosa, Cha 'n 'eil
deamhan agam; ach a ta mi
toirt urraim do m' Athair, agus
a ta sibhse toirt eas-urraim
dhomh-sa.
50 Agus cha 'n 'eil mi 'g iarr-
aidh mo ghlòire féin: tha neach
a ta 'g iarraidh agus a' toirt
breth.
51 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Ma choimhid-
eas neach m' fhocal-sa, cha 'n
fhaic e bàs am feasd.
52 An sin thubhairt na h-Iùdh
aich ris, A nis tha fhios againn
gu bheil deamhan agad. Fhuair
Abraham bàs, agus na fàidhean;
gidheadh a ta thusa ag ràdh,
Ma choimhdeas duine m' fhocal-
sa, cha bhlais e bàs am feasd.
53 Am mò thusa na ar n-ath-
air Abraham, a fhuair bàs?
agus fhuair na fàidhean bàs:
cò a tha thu dèanamh dhìot
féin?
54 Fhreagair Iosa, Ma tha mi
toirt glòire dhomh féin, cha 'n
'eil ach neo-ni a' m' ghlòir: is
e m' Athair a ta toirt glòire
dhomh, neach a ta sibhse ag
ràdh gur e bhur Dia e:
55 Gidheadh cha do ghabh
sibh eòlas air; ach a ta eòlas
agam-sa air: agus nan abrainn,
Nach aithne dhomh e, bhithinn
cosmhuil ribhse a' m' bhreugaire:
ach is aithne dhomh e, agus a ta
mi coimhead[2] 'fhocail.
56 Bha déidh[3] mhòr aig Abra-
ham bhur n-athair-sa air mo
là-sa fhaicinn: agus chunnaic
se *e*, agus rinn e gàirdeachas.
57 An sin thubhairt na h-
Iùdhaich ris, Cha 'n 'eil thu
fathast leth-cheud bliadhna dh'-
aois, agus am faca tu Abra-
ham?
58 Thubhairt Iosa riu, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Mun robh Abraham
ann, A TA MISE.
59 An sin thog iadsan clachan
chum an tilgeadh air: ach dh'-
fholaich Iosa e féin, agus chaidh
e mach as an teampull, a' dol

[1] *'na fhear millidh dhaoine.*
[2] *gléidheadh.* [3] *togradh, gàirdeachas.*

troimh am meadhon, [agus mar
sin chaidh e seachad.]

CAIB. IX.

1 *Dh'aisigeadh a radharc do dhuine a rugadh dall: 13 Thugadh e chum nam Phàiriseach: 15 ghabh iad corruich ris, agus thilg iad mach as an t-sionagog e; 35 ach a ta Crìosd a' gabhail ris. 39 Cò iadsan a ta Crìosd a' soillseachadh.*

AGUS an uair a ghabh *Iosa*
seachad, chunnaic e duine
a bha dall o rugadh e.
2 Agus dh'fheòraich a dheis-
ciobuil deth, ag ràdh, A mhaigh-
stir, cò a pheacaich, an duine
so, no a phàrantan, gu 'n d' rug-
adh dall e?
3 Fhreagair Iosa, Cha do pheac-
aich aon chuid an duine so, no
a phàrantan: ach a chum gu 'm
foillsichte oibre Dhé ann.
4 Is éigin domh-sa oibre an Tì
a chuir uaith mi a dhèanamh, am
feadh is là e: tha 'n oidhche a'
teachd, 'nuair nach urrainn aon
duine obair a dèanamh.
5 Am feadh a ta mise san t-
saoghal, is mi solus an t-saoghail.
6 'Nuair a thubhairt e na nithe
so, chuir e sile air an talamh,
agus rinn e criadh[1] do 'n t-sile,
agus sgaoil e a' chriadh air sùil-
ibh an doill.
7 Agus thubhairt e ris, Imich,
ionnlaid ann an lochan Shiloaim,
(is e sin air eadar-theangach-
adh, Air a chur.) Uime sin dh'-
imich e, agus dh'ionnlaid e, agus
thàinig e a' faicinn.
8 Uime sin thubhairt na coimh-
earsnaich, agus iadsan a chunn-
aic dall e roimhe sin, Nach e so
e-san a bha 'na shuidhe ag iarr-
aidh na déirce?
9 Thubhairt cuid, Is e so e;
cuid eile, Tha e cosmhuil ris:
thubhairt e féin, Is mise *e*.
10 Air an aobhar sin thubh-
airt iad ris, Cionnus a dh'fhosg-
ladh do shùilean?
11 Fhreagair e-san agus thubh-
airt e, Rinn duine d' an ainm
Iosa criadh, agus sgaoil e air mo
shùilibh i, agus thubhairt e rium,
Imich gu lochan Shiloaim, agus
ionnlaid: agus dh'imich mi agus
dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi
mo radharc.
12 An sin thubhairt iad ris,
C' àit am bheil e? Thubhairt
e-san, Cha 'n aithne dhomh.
13 Thug iad chum nam Phàir-
iseach e-san a bha roimhe dall.
14 Agus b' i an t-sàbaid a bha
ann an uair a rinn Iosa a'
chriadh, agus a dh'fhosgail e
'shuilean.
15 An sin a rìs dh'fheòraich na
Phàirisich dheth mar an ceudna
cionnus a fhuair e a radharc.
Agus thubhairt e-san riu, Chuir
e criadh air mo shùilibh, agus
dh' ionnlaid mi, agus tha mi a'
faicinn.
16 Uime sin thubhairt cuid do
na Phàirisich, Cha 'n 'eil an
duine so o Dhia, do bhrìgh nach
'eil e gléidheadh na sàbaid.
Thubhairt cuid eile, Cionnus a
dh'fheudas duine a ta 'na pheac-
ach, an leithide so do mhìor-
bhuilibh a dhèanamh? Agus bha
eas-aonachd 'nam measg.
17 Thubhairt iad a rìs ris an
duine dhall, Ciod a ta thusa ag
ràdh uime, a thaobh gu 'n d'

[1] la'thach.

[2] roinn, sgaradh

fhosgail e do shùilean? Agus
thubhairt e-san, is fàidh e.
18 Ach cha do chreid na h-
Iùdhaich m' a thimchioll, gu 'n
robh e dall, agus gu 'n d'fhuair
e a radharc, gus an do ghairm
iad pàrantan an tì a fhuair a
radharc.
19 Agus dh'fhiosraich iad
dhiubh, ag ràdh, An e so bhur
mac-sa, a ta sibh ag ràdh a rugadh
dall? cionnus ma seadh a ta e
nis a' faicinn?
20 Fhreagair a phàrantan iad
agus thubhairt iad, Tha fhios
againn gur e so ar mac, agus
gu 'n do rugadh dall e:
21 Ach cionnus a ta e nis a'
faicinn, cha 'n 'eil fhios againn;
no cò a dh'fhosgail a shùilean,
cha 'n aithne dhuinn: tha e féin
air teachd gu aois, feòraichibh
dheth, labhraidh e air a shon
féin.
22 Thubhairt a phàrantan na
briathra so, a chionn gu robh
eagal nan Iùdhach orra: oir
shuidhich na h-Iùdhaich a
cheana eatorra féin, Nan aid-
icheadh duine sam bith gu 'm
b' e-san Crìosd, gu'n rachadh a
chur as an t-sionagog.
23 Air an aobhar sin thubh-
airt a phàranta, Tha e air teachd
gu aois, feòraichibh dheth féin.
24 Air an aobhar sin ghairm
iad an dara uair an duine a
bha dall, agus thubhairt iad
ris, Thoir glòir do Dhia: tha
fhios againne gur peacach an
duine so.
25 An sin fhreagair e-san ag-
us thubhairt e, Am peacach e
cha 'n aithne dhomh: air aon ni
tha fhios agam, air dhomh bhi
dall, gu bheil mi nis a' faicinn.
26 Ach thubhairt iad ris a rìs,
Ciod a rinn e dhuit? cionnus a
dh'fhosgail e do shùilean?
27 Fhreagair e iad, Dh'innis
mi dhuibh a cheana, agus cha
d' éisd sibh; c' ar son a b' àill
leibh a chluinntinn a rìs? am
bheil a' mhiann oirbhse bhi 'nur
deisciobuil aige mar an ceud-
na?
28 An sin chàin iad e, agus
thubhairt iad, Is tusa a dheis-
ciobul; ach is sinne deisciobuil
Mhaois.
29 Tha fhios againn gu 'n do
labhair Dia ri Maois: ach mu
thimchioll an fhir so, cha 'n 'eil
fhios againn cia as da.
30 Fhreagair an duine agus
thubhairt e riu, An so tha ni
iongantach, nach 'eil fhios ag-
aibh cia as da, agus gu 'n d'
fhosgail e mo shùilean;
31 Ach a ta fhios againn nach
éisd Dia ri peacaich: ach ma ta
neach air bith 'na fhear-aoraidh
do Dhia, agus a' dèanamh a
thoile, ris-san éisdidh e.
32 O thoiseach an t-saoghail
cha chualas gu 'n d' fhosgail aon
neach sùilean duine a rugadh
dall.
33 Mur biodh an duine so o
Dhia, cha b' urrainn e ni sam
bith a dhèanamh.
34 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Rugadh thusa
uile ann am peacaibh, agus am
bheil thu 'gar teagasg-ne? ag-
us thilg iad a mach e.
35 Chual Iosa gu 'n do thilg
iad a mach e; agus air dha

o

fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé?

36 Fhreagair e-san agus thubh-
airt e, Cò e, a Thighearn, chum gu 'n creid mi ann?

37 Agus thubhairt Iosa ris,
Chunnaic thu araon e, agus an Tì a ta labhairt riut, is e-san e.

38 Agus thubhairt e-san, Tha
mi creidsinn, a Thighearn. Ag-
us rinn e aoradh dha.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann
chum breitheanais a thàinig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu 'm faiceadh iad; agus gu 'm biodh iadsan a ta faicinn, air an dèanamh dall.

40 Agus chuala *cuid* do na
Phàirisich, a bha maille ris na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam
bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a ta sibh ag ràdh, Is léir dhuinn; uime sin tha bhur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

1 *Is e Crìosd an dorus agus an deadh bhuachaill.* 19 *Iomadh gnè bharail m' a thimchioll.* 24 *dhearbh e le 'oibribh gur e fèin Crìosd Mac Dhé;* 39 *chaidh e as o na h-Iùdhaich;* 40 *agus ràinig e taobh thall Iordain, far an do chreid mòran ann.*

GU deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An tì nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach, ach a théid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn e-san.

2 Ach an tì a théid a steach air
an dorus, is e-san buachaill nan caorach.

3 Dhasan fosglaidh an dorsair;
agus éisdidh na caoraich r' a ghuth: agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraicheadh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas e
mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach,
ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair
Iosa riu: ach cha do thuig iad-san ciod iad na nithe a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a
rìs, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thàinig romh-
am-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d' éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma théid
neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha tig an gaduiche ach a
ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum gu 'm biodh beatha aca, agus gu 'm biodh *i* aca ni 's pailte.

11 Is mise am buachaill maith:
leigidh[1] am buachaill[2] maith 'anam sìos air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail,
agus an tì nach e am buachaill,

[1] *cuiridh.* [2] *an t-aodhaire.*

agus nach leis féin na caoraich,
chì e am madadh-alluidh a'
teachd, agus fàgaidh e na caor-
aich, agus teichidh e: agus glac-
aidh am madadh-alluidh iad,
agus sgapaidh e na caoraich.
13 Ach teichidh am fear-
tuarasdail, a chionn gur fear-
tuarasdail e, agus nach 'eil suim
aige do na caoraich.
14 Is mise am buachaill
maith, agus is aithne dhomh
mo *chaoraich* féin, agus aithnich-
ear le *m' chaoraich* féin mi.
15 Mar is aithne do 'n Athair
mise, mar sin is aithne dhomh-
sa an t-Athair: agus a ta mi
leigeadh m' anama sìos air son
nan caorach.
16 Agus a ta caoraich eile
agam, nach 'eil do 'n chrò so: is
éigin domh iad sin mar an
ceudna thoirt *a stigh,* agus éisd-
idh iad ri m' ghuth; agus bith-
idh aon treud ann, *agus* aon
bhuachaill.
17 Air an aobhar so is ionmh-
uinn[1] leis an Athair mise, air
son gu 'n leig mi sìos m' anam,
chum gu 'n glac mi e a rìs.
18 Cha 'n 'eil neach air bith
'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga
leigeadh sìos uam féin: tha
cumhachd agam a leigeadh sìos,
agus tha cumhachd agam a
ghlacadh a rìs. An àithne so
fhuair mi o m' Athair.
19 Air an aobhar sin dh'-
éirich eas-aonachd a rìs am
measg nan Iùdhach air son nam
briathra so.
20 Agus thubhairt mòran
diubh, Tha deamhan aige, agus
tha e air bhoile[2]; c' ar son a tha
sibh ag éisdeachd ris?
21 Thubhairt cuid eile, Cha 'n
iad so briathra duine anns am
bheil deamhan; am bheil deamh-
an comasach air sùilean nan
dall fhosgladh?
22 Agus bha féill-chuimhne
an ath-choisreagaidh[3] ann an Ie-
rusalem, agus b' e an geamh-
radh a bha ann.
23 Agus bha Iosa a' sràid-
imeachd san teampull ann an
sgàth-thigh[4] Sholaimh.
24 An sin chruinnich na h-
Iùdhaich m' a thimchioll, agus
thubhairt iad ris, Cia fhad a
chumas tu ar n-anama an amh-
arus? ma 's tu Crìosd, innis
dhuinn gu follaiseach.
25 Fhreagair Iosa iad, Dh'-
innis mi dhuibh, agus cha do
chreid sibh: na h-oibre a ta mi
dèanamh an ainm m' Athair,
tha iad sin a' toirt fianuis mu m'
thimchioll.
26 Ach cha 'n 'eil sibhse a'
creidsinn; oir cha 'n ann do m'
chaoraich sibh, mar thubhairt
mi ribh.
27 Tha mo chaoraich-sa ag
éisdeachd ri m' ghuth, agus is
aithne dhomh iad, agus leanaidh
iad mi:
28 Agus bheir mi a' bheatha
mhaireannach dhoibh; agus cha
sgriosar[5] iad am feasd, ni mò a
spìonas neach air bith as mo
làimh iad.
29 M' Athair a thug dhomh-sa
iad, is mò e na na h-uile; agus

[1] *toigh.* [2] *m'a chéill.*

[3] *feill an ath-nuadhachaidh.* [4] *àileir.* [6] *chaillear.*

cha 'n urrainn neach air bith *an* spìonadh á làimh m' Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iùdhaich clachan a rìs chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran do oibribh maithe o m' Athair; cia do na h-oibribh sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh?

33 Fhreagair na h-Iùdhaich e, ag ràdh, Air son oibre maithe cha 'n 'eil sinn ga d' chlachadh; ach air son toibheim, agus air son, air bhi dhuitse a' d' dhuine, gu bheil thu dèanamh Dé dhìot féin.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach 'eil e sgrìobhta ann bhur lagh-sa, Thubhairt mi, Is dée sibh?

35 Ma thubhairt e dée riusan, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an sgriobtuir a bhriseadh[1];

36 An abair sibh ris-san, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labhairt toibheim; air son gu 'n dubhairt mi, Is mi Mac Dhé?

37 Mur dèan mi oibre m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma nì, ged nach creid sibh mise, creidibh na h-oibre, chum gu 'm bì fios agaibh, agus gu 'n creid sibh gu bheil an t-Athair annam-sa, agus mise annsan.

39 Uime sin dh'iarr iad a rìs a ghlacadh: ach chaidh e as an làimh.

[1] *sgaoileadh.*

40 Agus chaidh e rìs do 'n taobh thall do Iordan, do 'n ionad anns an robh Eoin air tùs ri baisteadh; agus rinn e còmhnuidh an sin.

41 Agus thàinig mòran d' a ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha d' rinn Eoin aon mhìorbhuil: ach bha na h-uile nithe thubhairt Eoin mu 'n duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin air.

CAIB. XI.

1 *Thog Crìosd suas Lasarus an déigh dha bhi ceithir làithean san uaigh.* 45 *Chreid mòran do na h-Iùdhaich.* 47 *Chum na h-àrd-shagairt agus na Phàirisich comhairle an aghaidh Chrìosd.* 49 *Rinn Caiaphas faidheadaireachd.* 55 *Aig a' chàisg dh' iarr an sluagh Crìosd;* 57 *dhealbh na h-uachdarain innleachdan gu e-san a ghlacadh.*

ANIS bha duine àraidh gu tinn, d' am *b' ainm* Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B' i Mhuire *sin* a dh'ùng an Tighearn le oladh luachmhoir, agus a thiormaich a chosan le a folt, aig an robh a bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uime sin chuir a pheathraiche fios d' a ionnsuidh, ag ràdh, A Thighearn, feuch, tha 'n tì a 's ionmhuinn leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa *so*, thubhairt e, Cha 'n 'eil an tinneas so chum bàis, ach a chum glòire Dhé, chum gu 'm bì Mac Dhé air a ghlòrachadh d' a thaobh.

5 A nis b' ionmhuinn le Iosa Marta, agus a piuthar, agus Lasarus.

6 Uime sin an uair a chual e

gu 'n robh e-san tinn, dh'fhan e
fathast dà là anns an ionad an
robh e.
7 'Na dhéigh sin thubhairt e
r' a dheisciobluibh, Rachamaid a
rìs do Iudea.
8 Thubhairt a dheisciobuil
ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr
na h-Iùdhaich do chlachadh;
agus am bheil thu dol a rìs an
sin?
9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil
dà uair dheug san là? Ma dh'-
imicheas duine anns an là, cha
tuislich e, oir tha e faicinn sol-
uis an t-saoghail so:
10 Ach ma dh'imicheas duine
anns an oidhche, tuislichidh e,
do bhrìgh nach 'eil an solus ann.
11 Na nithe so labhair e:
agus 'na dhéigh sin thubhairt e
riu, Tha ar caraid Lasarus 'na
chodal; ach a ta mise a' dol
chum gu'n dùisg mi as a chodal e.
12 An sin thubhairt a dheis-
ciobuil, A Thighearn, ma tha e
'na chodal, bithidh e slàn.
13 Gidheadh labhair Iosa m' a
bhàs: ach shaoil iadsan gu 'n do
labhair e mu thimchioll fois
codail.
14 An sin thubhairt Iosa riu
gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:
15 Agus a ta mi subhach air
bhur son-sa nach robh mi an sin,
chum gu 'n creid sibh; ach rach-
amaid d' a ionnsuidh.
16 An sin thubhairt Tomas, ris
an abrar Didimus, r' a cho-dheis-
ciobluibh, Rachamaid-ne mar
an ceudna, chum gu 'm faigh
sin bàs maille ris.
17 An sin an uair a thàinig
Iosa, fhuair se e an déigh dha
bhi cheana ceithir làithean san
uaigh.
18 (A nis bha Betani fagus do
Ierusalem, mu thimchioll cùig
stàide deug uaith.)
19 Agus thàinig mòran do
na h-Iùdhaich chum Mharta ag-
us Mhuire, gu comhfhurtachd
a thoirt doibh a thaobh am
bràthar.
20 An sin an uair a chuala
Mharta gu 'n robh Iosa a' teachd,
chaidh i 'na chòdhail: ach
shuidh Muire san tigh.
21 An sin thubhairt Marta ri
Iosa, A Thighearn, nam biodh
tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo
bhràthair bàs.
22 Ach a ta fhios agam a nis
féin, ge b' e air bith nithe a dh'-
iarras tu air Dia gu 'n toir Dia
dhuit *iad.*
23 Thubhairt Iosa rithe, Eir-
idh do bhràthair a rìs.
24 Thubhairt Marta ris, Tha
fhios agam gun éirich e a rìs
san aiseirigh air an là dheir-
eannach.
25 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise an aiseirigh, agus a' beatha:
an tì a chreideas annam-sa, ged
gheibheadh e bàs, bithidh e
beò:
26 Agus ge b' e neach a ta beò,
agus a' creidsinn annam-sa, cha 'n
fhaigh e bàs am feasd. Am
bheil thu creidsinn so?
27 Thubhairt i ris, Tha, a
Thighearn: tha mi creidsinn
gur tusa Crìosd, Mac Dhé, a
bha gu teachd chum an t-saogh-
ail.
28 Agus air dh' i na nithe so
ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm i

a piuthar Muire an uaignidheas[1],
ag ràdh, Thàinig am Maighstir,
agus tha e ga d' ghairm.
29 'Nuair a chual ise *sin,* dh'-
éirich i gu grad, agus thàinig i
d' a ionnsuidh.
30 A nis cha robh Iosa fathast
air teachd do 'n bhaile, ach bha
e anns an àit an do choinnich
Marta e.
31 An sin na h-Iùdhaich a bha
maille rithe san tigh, agus a'
toirt comhfhurtachd dh' i, 'nuair
a chunnaic iad Muire gu 'n d'
éirich i gu grad, agus gu 'n deach-
aidh i mach, lean iad i, ag ràdh,
Tha i dol chum na h-uaighe, a
chaoineadh an sin.
32 An sin an uair a thàinig
Muire do 'n àit an robh Iosa,
agus a chunnaic i e, thuit i aig a
chosaibh, ag ràdh ris, A Thigh-
earn, nam biodh tusa an so, cha 'n
fhaigheadh mo bhràthair bàs.
33 Uime sin an uair a chunn-
aic Iosa i a' gul, agus na h-Iùdh-
aich a thàinig maille rithe a' gul
mar an ceudna, rinn e osna 'na
spiorad, agus chuir se e féin fo
àmhghar[2].
34 Agus thubhairt e, C' àit an
do chuir sibh e? Thubhairt iad
ris, A Thighearn, thig agus faic.
35 Ghuil Iosa.
36 An sin thubhairt na h-Iùdh-
aich, Feuch cionnus a ghràdh-
aich se e!
37 Agus thubhairt cuid diubh,
Nach feudadh an duine so a dh'-
fhosgail sùilean an doill, a thoirt
fa 'near nach faigheadh eadhon
am fear so bàs?
38 Uime sin thàinig Iosa, ag
osnaich a rìs ann féin, chum na
h-uaighe. Agus b' uaimh[3] i, ag-
us bha clach air a cur oirre.
39 Thubhairt Iosa, Togaibh a'
chlach. Thubhairt Marta, piuth-
ar an duine mhairbh, ris, A
Thighearn, tha nis droch bhol-
adh dheth; oir is e so an ceath-
ramh là[4].
40 Thubhairt Iosa rithe, Nach
dubhairt mi riut, Ma chreideas
tu, gu 'm faic thu glòir Dhé?
41 An sin thog iad a' chlach
(*o 'n àit* anns an robh an duine
marbh air a chur.) Agus thog
Iosa suas a shùilean, agus thubh-
airt e, Athair, tha mi toirt buidh-
eachais duit gu 'n d' éisd thu
rium.
42 Agus bha fhios agam gu
bheil thu ag éisdeachd rium a
ghnàth: ach thubhairt mi *e* air
son an t-sluaigh a tha 'nan seas-
amh mu m' thimchioll, chum
gu 'n creid iad gu 'n do chuir
thusa uait mi.
43 Agus an uair a labhair e na
nithe so, ghlaodh e le guth mòr,
A Lasaruis, thig a mach.
44 Agus thàinig e-san a bha
marbh a mach, agus a chosan
agus a làmhan ceangailte leis an
eudach mhairbh: agus bha 'agh-
aidh ceangailte mu 'n cuairt le
neapaicin. Thubhairt Iosa riu,
Fuasglaibh e, agus leigibh leis
imeachd.
45 An sin chreid mòran do na
h-Iùdhaich ann, a thàinig chum
Mhuire, agus a chunnaic na nithe
a rinn Iosa.
46 Ach dh'fhalbh cuid diubh
chum nam Phàiriseach, agus dh'-

[1] *os iosal.* [2] *thrioblaid.* [3] *chuas.* [4] *tha e ceithir làithean san uaigh.*

innis iad dhoibh na nithe a rinn
Iosa.
47 An sin chruinnich na h-àrd-
shagairt agus na Phàirisich comh-
airle, agus thubhairt iad, Ciod a
tha sinn a' dèanamh? oir a ta
an duine so dèanamh mòrain
mhìorbhuile.
48 Ma leigeas sinn leis air an
dòigh so, creididh na h-uile
dhaoine ann; agus thig na Romh-
anaich[1], agus sgriosaidh iad[2] ar
n-àit, agus ar cinneach.
49 An sin thubhairt fear àraidh
dhiubh *d' am b' ainm* Caiaphas,
air dha bhi 'na àrd-shagart air a'
bhliadhna sin, riu, Cha 'n aithne
dhuibh ni sam bith,
50 Ni mò tha sibh a' toirt fa-
'near gur iomchuidh dhuinne
gu 'm faigheadh aon duine bàs air
son an t-sluaigh, agus nach biodh
an cinneach uile air a sgrios.
51 Ach cha b' ann uaith féin a
labhair e so: ach air dha bhi 'na
àrd-shagart air a' bhliadhna sin,
rinn e fàidheadaireachd gu 'm
faigheadh Iosa bàs air son a'
chinnich sin;
52 Agus cha 'n ann air son a'
chinnich sin a mhàin, ach a chum
mar an ceudna gu 'n cruinnich-
eadh e an ceann a chéile 'nan aon
clann Dhé a bha air an sgapadh.
53 Uime sin o 'n là sin a mach,
chuir iad an comhairle r' a chéile
chum e-san a chur gu bàs.
54 Air an aobhar sin cha d'-
imich Iosa ni 's mò gu follaiseach[3]
am measg nan Iùdhach; ach
chaidh e as a sin do dhùthaich
làimh ris an fhàsach, gu baile
ris an abrar Ephraim, agus an
sin ghabh e còmhnuidh maille
r' a dheisciobluibh.
55 Agus bha càisg nan Iùdhach
am fagus: agus chaidh mòran
suas as an dùthaich do Ierusalem
roimh an chàisg, chum iad féin
a ghlanadh.
56 An sin dh' iarr iad Iosa, agus
labhair iad r' a chéile 'nan seas
amh san teampull, Ciod bhur
barail-sa? an e nach tig e chum
na féille?
57 A nis bha araon na h-árd-
shagairt agus na Phàirisich air
toirt àithne, nam biodh fhios aig
neach air bith c' àit an robh e,
gu 'n innseadh se *e*, chum gu 'n
glacadh iad e.

CAIB. XII.

1 *Ghabh Iosa leithsgeul Mhuire air son gu 'n d' ùng i a chosan.* 9 *Thàinig an sluagh 'nam buidhnibh a dh'fhaicinn Lasaruis* 10 *Ghabh na h-àrd-shagairt comhairle chum Lasarus a mharbhadh.* 12 *Mharcaich Crìosd gu Ierusalem.* 23 *Roimh-innis e a bhàs.* 37 *Tha na h-Iudhaich air an dalladh.*

AN sin thàinig Iosa, sè làith
ean roimh an chàisg, gu
Betani, far an robh Lasarus a
bha marbh, neach a thog e-san o
na marbhaibh.
2 Uime sin rinn iad suipeir
dha an sin; agus bha Marta a'
frithealadh: ach bha Lasarus
'na aon diubh-san a shuidh air
bòrd maille ris.
3 An sin ghabh Muire pund do
oladh spicnaird ro luachmhoir,
agus dh' ùng i cosan Iosa, agus
thiormaich i a chosan le a folt:
agus lìonadh an tigh le fàile[4]
chùbhraidh na h-oladh.

[1] *Romanaich.*
[2] *dithichidh iad, bheir iad air falbh.*
[3] *os àird.*
[4] *boltrach.*

4 An sin thubhairt aon d' a
dheisciobluibh, Iudas Iscariot,
mac Shimoin, a bha gu e-san a
bhrath,
5 C' ar son nach do reiceadh
an oladh so air son trì cheud
peghinn, agus nach d' thugadh
do na bochdaibh e?
6 Thubhairt e so, cha b' ann a
chionn gu 'n robh suim aige do
na bochdaibh; ach a chionn
gu 'm bu ghaduiche e, agus gu 'n
robh an sporan aige, agus gu 'n
do ghiùlain e na nithe a chuir-
eadh ann.
7 An sin thubhairt Iosa, Leig
leatha: fa chomhair là m' adh-
laic ghléidh i so.
8 Oir tha na bochdan a ghnàth
agaibh maille ribh, ach cha 'n 'eil
mise agaibh a ghnàth.
9 Agus bha fhios aig sluagh
mòr do na h-Iùdhaich gu 'n robh
e an sin: agus thàinig iad, cha'n
ann a mhàin air son Iosa, ach a
chum gu 'm faiceadh iad mar an
ceudna Lasarus, a thog e-san o
na marbhaibh.
10 Ach ghabh na h-árd-shagairt
comhairle, chum Lasarus mar
an ceudna a mharbhadh;
11 Do bhrìgh air a shon-san
gu 'n d' imich mòran do na h-
Iùdhaich, agus gu 'n do chreid
iad ann an Iosa.
12 Air an là màireach, air
cluinntinn do mhòr-shluagh a
thàinig chum na féille[1], gu 'n
robh Iosa a' teachd gu Ierusalem,
13 Ghlac iad geuga pailme,
agus chaidh iad a mach 'na
chòdhail, agus ghlaodh iad Hos-
anna, beannaichte gu robh Rìgh
Israeil a tha teachd ann an ainm
an Tighearn!
14 Agus air do Iosa asal òg
fhaotainn, shuidh e air; a réir
mar a ta e sgrìobhta,
15 Na biodh eagal ort, a nigh-
ean Shioin: feuch, a ta do Rìgh
a' teachd, 'na shuidhe air loth
asail.
16 Cha do thuig a dheisciobuil
na nithe so air tùs: ach an uair
a ghlòraicheadh Iosa, an sin
chuimhnich iad gu 'n robh na
nithe so sgrìobhta uime, agus
gu 'n d' rinn iad na nithe so dha.
17 Uime sin rinn an sluagh a
bha maille ris fianuis, gu 'n do
ghairm e Lasarus as an uaigh,
agus gu 'n do thog e o na marbh-
aibh e.
18 Air an aobhar sin mar an
ceudna choinnich an sluagh e,
do bhrìgh gu 'n cual iad gu 'n
d' rinn e am mìorbhuil so.
19 Thubhairt na Phàirisich
uime sin eatorra féin, Am faic
sibh nach 'eil sibh a' buadhach-
adh bheag sam bith? feuch,
tha 'n saoghal air dol 'na dhéigh.
20 Agus bha Greugaich àraidh
am measg na muinntir a chaidh
suas chum aoradh a dhèanamh
aig an fhéill:
21 Air an aobhar sin thàinig
iadsan gu Philip, a *bha* o Bhet-
saida Ghalile, agus dh' iarr iad
air, ag ràdh, A Thighearn, bu
mhiann leinn Iosa fhaicinn.
22 Thàinig Philip agus dh'-
innis e do Aindreas; agus a rìs
dh'innis Aindreas agus Philip
do Iosa.
23 Agus fhreagair Iosa iad,
ag ràdh, Thàinig an uair, chum

[1] *féisde.*

gu 'm biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.
24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mur faigh an gràinne cruithneachd a thuiteas anns an talamh bàs, fanaidh e 'na aonar: ach ma gheibh e bàs, bheir e toradh mòr uaith.
25 E-san a ghràdhaicheas 'anam, caillidh se e; agus e-san a dh'fhuathaicheas 'anam anns an t-saoghal so, gléidhidh se e chum na beatha maireannaich.
26 Ma nì neach air bith seirbhis dhomh-sa, leanadh e mi; agus ge b' e àit am bì mise, an sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna: ma nì neach seirbhis dhomh-sa bheir m' Athair urram[1] dha.
27 A nis tha m' anam fo àmhghar[2]; agus ciod a their mi? Athair, saor mi o 'n uair so: ach is ann air a shon so a thàinig mi chum na h-uaire so.
28 Athair, glòraich t' ainm. An sin thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Ghlòraich mi araon *e*, agus glòraichidh mi rìs *e*.
29 Uime sin thubhairt an sluagh a sheas a làthair, agus a chuala *so*, Gu 'n robh tairneanach ann: thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.
30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha 'n ann air mo shon-sa thàinig an guth so, ach air bhur son-sa.
31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann: a nis tilgear uachdaran an t-saoghail so mach.
32 Agus mise, ma thogar suas o 'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a m' ionnsuidh.
33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)
34 Fhreagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu 'm fan Crìosd gu sìorruidh: agus cionnus a ta thusa ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas? cò e mac an duine so?
35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast rè tamuill bhig tha 'n solus maille ribh: gluaisibh am feadh 's a ta an solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an tì a ta ag imeachd san dorchadas, cha 'n aithne dha c' àit am bheil e dol.
36 Am feadh as a ta 'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu 'm bì sibh 'nur cloinn do 'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh'fhalbh e, agus dh'fholaich se e féin uatha.
37 Ach ge do rinn e a choimhlion so do mhìorbhuilibh 'nan làthair, cha do chreid iad ann:
38 Chum gu 'm biodh briathran an fhàidh Esaiais air an coimhlionadh, a thubhairt e. A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne[3]? agus cò dha a dh'fhoillsicheadh gàirdean an Tighearna?
39 Air an aobhar so cha robh e 'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu 'n dubhairt Esaias a rìs,
40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le 'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le 'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu 'n slànuichinn iad.

[1] *onoir.* [2] *bhuaireas, thrioblaid.*

[3] *iomradh-ne.*

41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranaibh féin ann: ach air son nam Phàiriseach cha d' aidich iad *e*, air eagal gu 'n cuirte mach as an t-sionagog iad.

43 Oir b' annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An tì a ta creidsinn annam-sa, cha 'n ann annam-sa tha e creidsinn, ach anns an Tì a chuir uaith mi.

45 Agus an tì a tha ga m' fhaicinn-sa, tha e faicinn an Tì a chuir uaith mi.

46 Thàinig mi a' m' sholus chum an t-saoghail, chum ge b' e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathran-sa, agus nach creid e, cha 'n 'eil mise 'ga dhìteadh: oir cha d' thàinig mi a dhìteadh an t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An tì a tha cur cùil rium-sa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhrainn.

50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach 'àithne-san: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

1 *Nigh Crìosd cosan nan deisciobul,* 13 *dh'earail e orra bhi iriosal agus seirceil;* 18 *dh'innis e roimh-laimh, agus dh'fhoillsich e do Eoin le comhara, gu 'm b' e Iudas a bhrathadh e;* 31 *thug e àithne dhoibh iad a ghràdhachadh a chéile;* 36 *agus roimh-innis e do Pheadar gu 'n robh e gu e-san àicheadh.*

A NIS roimh fhéill na càisge, air do Iosa fios a bhi aige gu 'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athar, air dha a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis[1], (air do 'n diabhul a nis a chur an cridhe Iudais Iscarioit, *mhic* Shimoin, e-san a bhrath,)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d' thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmhaibh, agus gur ann o Dhia a thàinig e, agus gur ann a dh' ionnsuidh Dhé a bha e dol;

4 Dh'éirich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluinn[2] agus ghlac e làmh-anart, agus cheangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thaom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thàinig e gu Simon Peadar: agus thubhairt e-san ris, a Thighearn, am bheil thusa ag ionnlad mo chosan-sa?

[1] *an uair a bha iad r' an suipeir.*

[2] *'eudach-uachdair.*

7 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e ris, An ni so ta mi dèan-
amh cha 'n aithne dhuitse a nis;
ach bithidh fios agad air an
dhéigh so.
8 Thubhairt Peadar ris, Cha
nigh thu mo chosan-sa gu bràth.
Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi
thu, cha 'n 'eil cuid agad maille
rium.
9 Thubhairt Simon Peadar ris,
A Thighearn, cha'n iad mo chos-
an a mhàin, ach mar an ceudna
mo làmhan agus mo cheann.
10 Thubhairt Iosa ris, An tì
a ta air ionnlad, cha 'n 'eil feum
aige ach a chosan ionnlad, ach
tha e gu h-iomlan glan: agus
a ta sibhse glan, ach cha 'n 'eil
sibh uile *glan*.
11 Oir bha fhios aige cò a
bhrathadh e; uime sin thubhairt
e, Cha 'n 'eil sibh uile glan.
12 An sin, an déigh dha an
cosan ionnlad, agus 'fhalluinn a
ghabhail *d' a ionnsuidh*, shuidh e
a rìs, agus thubhairt e riu, Am
bheil fhios agaibh ciod a rinn mi
dhuibh?
13 Tha sibh a' gairm Maighstir,
agus Tighearn dhìom-sa: agus
tha sibh ag ràdh gu maith; oir
is mi *sin*.
14 Uime sin ma dh'ionnlaid
mise, bhur Tighearn agus bhur
Maighstir, bhur cosan-sa, is còir
dhuibh-sa mar an ceudna cosan
a chéile ionnlad.
15 Oir thug mi eisempleir
dhuibh, chum mar a rinn mise
dhuibh, gu'n dèanadh sibhse mar
an ceudna.
16 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Cha mhò an
t-òglach na'mhaighstir, agus cha
mhò an teachdair na 'n tì a chuir
uaith e.
17 Ma 's aithne dhuibh na nithe
so, is beannaichte sibh ma nì
sibh iad.
18 Cha 'n 'eil mi labhairt oirbh
uile: is aithne dhomh cò a thagh
mi: ach is éigin an sgriobtuir a
choimhlionadh, An tì a ta 'g ith-
eadh arain maille rium, thog e
a shàil a' m' aghaidh.
19 A nis a ta mi ag ràdh so
ribh mun tig e gu crìch, chum,
'nuair a thàrlas e, gu'n creid sibh
gur mise *e*.
20 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, an tì a ghabhas
ri neach sam bith a chuireas
mise uam, gabhaidh e rium-sa;
agus an tì a ghabhas rium-sa,
gabhaidh e ris an Tì a chuir
uaith mi.
21 Air do Iosa na nithe so ràdh,
bha e fo thrioblaid 'na spiorad,
agus rinn e fianuis, agus thubh-
airt e, Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu 'm brath aon
agaibh mise.
22 An sin dh'amhairc na deis-
ciobuil air a chéile, fo amharus
co uime a labhair e.
23 A nis bha aon d' a dheis-
ciobluibh, 'na luidhe an uchd[1]
Iosa, neach a b' ionmhuinn le
Iosa.
24 Air an aobhar sin smèid
Simon Peadar air-san, gu 'm feòr-
aicheadh e cò uime a labhair e.
25 An sin air dhasan aomadh
ri uchd Iosa, thubhairt e ris, A
Thighearn, cò e?
26 Fhreagair Iosa, Is e an tì

[1] *ag aomadh ri uchd.*

sin e, d' an toir mise an greim,
an déigh dhomh a thumadh.
Agus an uair a thum e an greim,
thug se e do Iudas Iscariot, *mac*
Shimoin.
27 Agus an sin an déigh a'
ghreama, chaidh Sàtan a steach
ann-san. An sin thubhairt Iosa
ris, An ni a ta thu a' dèanamh,
dèan gu grad e.
28 A nis cha do thuig aon
diubh-san a bha 'nan suidhe air
a' bhòrd c' ar son a thubhairt e
so ris.
29 Oir shaoil cuid diubh, do
bhrìgh gu 'n robh an sporan aig
Iudas, gu 'n dubhairt Iosa ris,
Ceannaich *na nithe* a ta dh'uir-
easbhuidh oirnn chum na féille;
no gu 'n tugadh e ni-éigin do na
bochdaibh.
30 An sin an déigh dhasan an
greim a ghabhail, chaidh e mach
air ball; agus bha 'n oidhche
ann.
31 Uime sin, 'nuair a chaidh
e-san a mach, thubhairt Iosa, A
nis a ta Mac an duine air a
ghlòrachadh, agus tha Dia air a
ghlòrachadh ann.
32 Ma tha Dia air a ghlòrachadh
ann, glòraichidh Dia e-san mar
an ceudna ann féin, agus air ball
glòraichidh se e.
33 A chlann bheag, fathast ùine
bheag tha mise maille ribh.
Iarraidh sibh mi: agus mar a
thubhairt mi ris na h-Iùdhaich,
Do 'n àit an téid mise, cha 'n 'eil
e 'n comas duibhse teachd; mar
sin a ta mi ag ràdh ribhse nis.
34 Aithne nuadh tha mi toirt
dhuibh, Gu 'n gràdhaich sibh a
chéile; mar a ghràdhaich mise
sibhse, gu 'n gràdhaich sibh féin
a chéile mar an ceudna.
35 Le so aithnichidh na h-uile
dhaoine gur sibh mo dheisciob-
uil-sa, ma bhios gràdh agaibh
féin d' a chéile.
36 Thubhairt Simon Peadar
ris, A Thighearn, c' àit a théid
thu? Fhreagair Iosa e, Do 'n
àit an téid mi, cha 'n urrainn
thusa nis mo leantuinn: gidh-
eadh leanaidh tu mi 'na dhéigh
so.
37 Thubhairt Peadar ris, a
Thighearn, c' ar son nach urrainn
mi do leantuinn a nis? Leigidh
mi sìos m' anam air do shon.
38 Fhreagair Iosa e, An leig
thu t' anam sìos air mo shon-sa?
Gu deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh riut, Nach goir an coileach.
gus an àicheadh thu mi trì
uairean.

CAIB. XIV.

*1 Thug Crìosd comhfhurtachd d' a deisciob-
luibh le dòchas fhlaitheanais: 6 dh'innis e
gur e féin an t-slighe, an fhìrinn, agus a'
bheatha, agus gur aon e féin agus an
t-Athair: 13 thug e fios doibh gu 'm bi
an ùrnuighean 'na ainm-san éifeachdach.
16 Gheall e an spiorad naomh dhoibh.*

NA biodh bhur cridhe fo
thrioblaid[1]: tha sibh a,
creidsinn ann an Dia, creidibh
annam-sa mar an ceudna[2].
2 Ann an tigh m' Athar-sa tha
iomadh àite-còmhnuidh: mur
biodh *e mar sin*, dh'innsinn-sa
dhuibh. Tha mi dol a dh'ull-
uchadh àite dhuibh.
3 Agus ma théid mi agus gu 'n
ulluich mi àit dhuibh, thig mi
rìs, agus gabhaidh mi sibh a m'

[1] *bhuaireas.*

[2] *creidibh ann an Dia, agus creidibh annam-sa.*

ionnsuidh féin; chum far am
bheil mise, gu 'm bì sibhse mar
an ceudna.
4 Agus is aithne dhuibh c' àit
am bheil mi dol, agus is aithne
dhuibh an t-slighe.
5 Thubhairt Tomas ris, A
Thighearn, cha 'n 'eil fhios ag-
ainn c' àit am bheil thu dol:
agus cionnus a dh'fheudas eòlas
na slighe bhi againn?
6 Thubhairt Iosa ris, Is mise
an t-slighe, agus an fhìrinn, ag-
us a' bheatha: cha tig aon neach
chum an Athar ach tromham-sa.
7 Nam b' aithne dhuibh mise,
b' aithne dhuibh m' Athair mar
an ceudna: agus á so suas is
aithne dhuibh e, agus chunnaic
sibh e.
8 Thubhairt Philip ris, A
Thighearn foillsich an t-Athair
dhuinne, agus is leoir leinn e.
9 Thubhairt Iosa ris, Am
bheil mise ùine co fhada maille
ribh, agus nach aithne dhuit
fathast mi, Philip? an tì a chunn-
aic mise, chunnaic e 'n t-Athair;
agus cionnus a ta thu ag ràdh,
Foillsich an t-Athair dhuinn?
10 Nach 'eil thu creidsinn gu
bheil mise anns an Athair, agus
an t-Athair annam-sa? na briath-
ran a ta mi labhairt ribh, cha 'n
ann uam féin a ta mi 'gan labh-
airt: ach an t-Athair, a ta gabh-
ail còmhnuidh annam-sa, tha
e-san a' dèanamh nan oibre.
11 Creidibh mise gu *bheil* mi
anns an Athair, agus an t-Athair
annam-sa; no, creidibh mi air
son nan oibre féin.
12 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An tì a chreid-
eas annam-sa, na h-oibre a ta
mise a' dèanamh, nì e-san mar
an ceudna; agus nì e *oibre* a 's
mò na iad so, do bhrìgh gu bheil
mise dol chum m' Athar.
13 Agus ge b' e ni a dh'iarras
sibh a' m' ainm-sa, nì mise sin:
chum gu 'm bì an t-Athair air a
ghlòrachadh anns a' Mhac.
14 Ma dh'iarras sibh ni air
bith a' m' ainm-sa, nì mise *e*.
15 Ma 's toigh leibh mise,
coimhidibh m' àitheantan:
16 Agus guidhidh mise an t-
Athair, agus bheir e dhuibh
Comhfhurtair[1] eile, chum gu fan
e maille ribh gu bràth;
17 Spiorad na fìrinn; neach
nach urrainn an saoghal a ghabh-
ail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga
fhaicinn, agus nach aithne dha
e: ach is aithne dhuibhse e, oir
tha e fantuinn maille ribh, agus
bithidh e annaibh.
18 Cha 'n fhàg mi sibh 'nur
dìlleachdain; thig mi do 'ur n-
ionnsuidh.
19 Tamull beag fathast, agus
cha 'n fhaic an saoghal mi tuill-
eadh; ach chì sibhse mi: do
bhrìgh gu bheil mise beò, bith-
idh sibhse beò mar an ceudna.
20 Anns an là sin bithidh fios
agaibh gu *bheil* mise ann am
Athair, agus sibhse annam-sa,
agus mise annaibh-sa.
21 An tì aig am bheil m' àith-
eanta-sa, agus a ta 'gan coimh-
ead, is e-san aig am bheil gràdh
dhomh-sa: agus an tì aig am
bheil gràdh dhomh-sa, gràdh-
aichear le m' Athair e, agus

[1] *Fear-comhfhurtachd, Fear-comhairle, Fear-iuil.*

gràdhaichidh mise e, agus foill-
sichidh mi mi féin da.
22 Thubhairt Iudas, (cha 'n e
Iscariot,) ris, A Thighearn, c' ar
son a dh'fhoillsicheas tu thu féin
dhuinne, agus nach *dèan thu sin*
do 'n t-saoghal?
23 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e ris, Ma ghràdhaicheas
neach mise, coimhididh e m'
fhocal: agus gràdhaichidh m'-
Athair e-san, agus thig sinn d'a
ionnsuidh, agus nì sinn còmh-
nuidh maille ris.
24 An tì nach gràdhaich mise,
cha choimhid e mo bhriathra:
agus am focal a ta sibh a' cluinn-
tinn, cha leam-sa e, ach leis an
Athair a chuir uaith mi.
25 Na nithe so labhair mi ribh,
air dhomh bhi m' chòmhnuidh
maille ribh:
26 Ach an Comhfhurtair, an
Spiorad naomh, a chuireas an t-
Athair uaith a' m' ainm-sa, teag-
aisgidh e-san dhuibh na h-uile
nithe, agus cuiridh e 'n cuimhne
dhuibh na h-uile nithe a labhair
mise ribh.
27 Tha mi fàgail sìthe agaibh,
mo shìth-sa a ta mi toirt duibh:
cha 'n ann mar a bheir an saogh-
al, a tha mise toirt duibh. Na
biodh bhur cridhe fo thrioblaid,
agus na biodh eagal air.
28 Chuala sibh mar thubh-
airt mi ribh, Tha mi falbh, agus
thig mi *rìs* do 'ur n-ionnsuidh.
Nam biodh gràdh agaibh dhomh-
sa, bhiodh aoibhneas oirbh, a
chionn gu 'n dubhairt mi, Tha
mi dol[1] chum an Athar: oir is
mò m' Athair na mise.

[1] *a chionn gu bheil mi dol.*

29 Agus a nis dh'innis mi
dhuibh *so* roimh dha teachd gu
crìch, chum, 'nuair a thig e gu
crìch, gu creideadh sibh.
30 A so suas cha labhair mi
mòran ribh: oir a ta uachdaran
an t-saoghail so a' teachd, agus
cha 'n 'eil ni air bith aige annam-
sa.
31 Ach a chum gu 'm bì fios
aig an t-saoghal gur ionmhuinn
leam an t-Athair; agus mar a
thug an t-Athair àithne dhomh,
mar sin a ta mi a' dèanamh.
Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

1 *An sòlas a ta aig deisciobluibh Chrìosd;*
9 an gaol agus an coimhcheangal a ta eadar
iad agus e-san. 18 Comhfhurtachd fuidh
fhuath agus gheur-leanmhuinn an t-saogh-
ail so. 26 Dreuchd an Spioraid naoimh,
agus nan abstol.

IS mise an fhìonain fhìor, agus
is e m' Athair an treabhaiche[2].
2 Gach uile gheug annam-sa
nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir
e air falbh; agus gach uile *gheug*
a ta tabhairt toraidh, glanaidh
e i, chum gu 'n giùlain i tuill-
eadh toraidh.
3 A nis a ta sibhse glan tre
an fhocal a labhair mi ribh.
4 Fanaibh annam-sa, agus mise
annaibh-sa. Mar nach urrainn
a' gheug toradh a thoirt uaipe[3]
féin, mur fan i san fhìonain, cha
mhò is urrainn sibhse, mur fan
sibh annam-sa.
5 Is mise an fhìonain, sibhse
na geuga: an tì a dh'fhanas
annam-sa, agus mise annsan,
bheir e-san mòr-thoradh uaith;
oir as m' eugmhais-sa cha 'n urr-
ainn sibh aon ni a dhèanamh.

[2] *tuathanach* [3] *uaithe.*

6 Mur fan neach annam-sa,
tha e air a thilgeadh a mach
mar ghéig, agus air crìonadh[1];
agus tionailidh daoine iad, agus
tilgidh iad san teine iad, agus
loisgear iad.
7 Ma dh'fhanas sibh-annam-
sa, agus ma dh'fhanas m' fhoc-
ail-sa annaibh-sa, iarraidh sibh
gach ni a 's àill leibh, agus nith-
ear dhuibh e.
8 An so tha m' Athair-sa air
a ghlòrachadh, gu 'n toir sibhse
mòr-thoradh uaibh; agus bith-
idh sibh 'nur deisciobuil dhomh-
sa.
9 Mar a ghràdhaich an t-Ath-
air mise, mar sin ghràdhaich
mise sibhse: fanaibh ann am
ghràdh-sa.
10 Ma choimhideas sibh m'
àitheanta, fanaidh sibh ann am
ghràdh; mar a choimhid mise
àitheanta m' Athar, agus a tha
mi a' fantuinn 'na ghràdh.
11 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu fanadh mo ghàird-
eachas annaibh, agus gu'm biodh
bhur gàirdeachas-sa làn.
12 Is i so m' àithne-sa, gu 'n
gràdhaich sibhse a chéile, mar
a ghràdhaich mise sibhse.
13 Gràdh a 's mò na so cha 'n
'eil aig neach air bith, gu 'n
leigeadh duine 'anam sìos air
son a chàirdean.
14 Is sibhse mo chàirdean-sa,
ma nì sibh gach ni a ta mi ag
àithneadh dhuibh.
15 A so suas cha ghairm mi
seirbhisich dhibh; oir cha 'n
aithne do 'n t-seirbhiseach ciod
a ta a Thighearn a' dèanamh:
ach ghairm mi càirde dhibh;
oir na h-uile nithe a chuala mi o
m' Athair, thug mi fios duibhse
orra.
16 Cha sibhse a thagh mise,
ach is mise a thagh sibhse, agus
dh' òrduich[2] mi sibh, chum gu 'n
rachadh sibh, agus gu 'n tugadh
sibh a mach toradh, agus gu
maireadh bhur toradh: chum
ge b' e ni a dh'iarras sibh air an
Athair ann am ainm-sa, gu 'n
toir e dhuibh e.
17 Tha mi 'g àithneadh nan
nithe so dhuibh, chum gu 'n
gràdhaich sibh a chéile.
18 Ma tha an saoghal 'gur
fuathachadh, tha fhios agaibh
gu 'n d'fhuathaich e mise roimh-
ibh.
19 Nam b' ann do 'n t-saoghal
sibh, ghràdhaicheadh an saoghal
a chuid féin: ach do bhrìgh
nach ann do 'n t-saoghal sibh,
ach gu 'n do thagh mise sibh as
an t-saoghal, uime sin tha fuath
aig an t-saoghal duibh.
20 Cuimhnichibh am focal a
thubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil an
seirbhiseach ni 's mò na a
Thighearn. Ma rinn iad geur-
leanmhuinn ormsa, nì iad geur-
leanmhuinn oirbhse mar an
ceudna: ma choimhid iad m'
fhocal-sa, coimhididh iad bhur
focal-sa mar an ceudna.
21 Ach na nithe so uile nì iad
oirbh air son m' ainme-sa, do
bhrìgh nach aithne dhoibh e-san
a chuir uaith mi.
22 Mur bithinn-sa air teachd,
agus air labhairt riu, cha bhiodh
peacadh aca: ach a nis cha 'n 'eil

[1] *mar ghéig a ta e air crìonadh.*

[2] *shuidhich, shrònuich.*

leithsgeul am peacaidh aca.
23 An tì aig am bheil fuath
dhomh-sa, tha fuath aige do m'
Athair mar an ceudna.
24 Mur bithinn-sa air dèan-
amh nan oibre 'nam measg nach
d' rinn aon neach eile, cha bhiodh
peacadh aca: ach a nis chunn-
aic siad *iad*, agus dh'fhuathaich
iad araon mise agus m' Athair.
25 Ach *rinneadh so* chum gu 'n
coimhliontadh am focal a ta
sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh'-
fhuathaich iad mi gun aobhar.
26 Ach an uair a thig an
Comhfhurtair, a chuireas mise
do 'ur n-ionnsuidh o 'n Athair,
Spiorad na fìrinn, a tha teachd
a mach o 'n Athair, nì e-san fian-
uis mu m' thimchioll-sa.
27 Agus nì sibhse fianuis mar
an ceudna, do bhrìgh gu bheil
sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

1 *Thug Crìosd comhfhurtachd d' a dheisciob-
luibh an aghaidh trioblaid le gealladh an
Spioraid naoimh, agus 'aiseirigh agus a dhol
suas air nèamh ;* 23 *thug e cinnte dhoibh
gu'm bì na h-ùrnuighean a nithear 'na ainm-
san taitneach d' a Athair ;* 33 *tha sìth ann
an Crìosd, ach anns an t-saoghal, trioblaid.*

1 NA nithe so labhair mi ribh,
chum nach faigheadh[1] sibh
oilbheum.
2 Cuiridh iad as an t-sionagog
sibh: seadh, thig an uair, ge b' e
neach a mharbhas sibh, gu 'n
saoil e gu bheil e dèanamh
seirbhis do Dhia.
3 Agus nì iad na nithe so[2], do
bhrìgh nach aithne dhoibh an
t-Athair, no mise.
4 Ach dh'innis mi na nithe so
dhuibh, chum 'nuair a thig an
t-àm, gu 'n cuimhnich sibh gu 'n
d' innis mi dhuibh iad. Ach cha
dubhairt mi na nithe so ribh o
thùs, do bhrìgh gu 'n robh mi
maille ribh.
5 Ach a nis a ta mi dol chum
an tì a chuir uaith mi; agus cha
'n 'eil a h-aon agaibh-sa a' feòr-
aich dhìom, C' àit tha thu dol?
6 Ach a chionn gu 'n dubhairt
mi na nithe so ribh, lìon do-
bhròn bhur cridhe.
7 Gidheadh a ta mi ag inn-
seadh dhuibh na fìrinn, Is
buannachd dhuibh mise a dh'-
fhalbh: oir mur falbh mi, cha
tig an Comhfhurtair do 'ur
n-ionnsuidh-sa; ach ma dh'-
fhalbhas mi, cuiridh mi e-san do
'ur n-ionnsuidh.
8 Agus an uair a thig e-san,
bheir e dearbh-shoilleireachd
do 'n t-saoghal mu pheacadh,
agus mu fhìreantachd, agus mu
bhreitheanas:
9 Mu pheacadh, do bhrìgh
nach 'eil iad a' creidsinn annam-
sa;
10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh
gu bheil mi dol a dh'ionnsuidh
m' Athar, agus nach faic sibh
ni 's mo mi;
11 Mu bhreitheanas, a chionn
gu bheil uachdaran an t-saoghail
so air a dhìteadh.
12 Tha mòran nithe agam
fathast ri ràdh ribh, ach cha 'n
urrainn sibh an giùlan an tràth
so.
13 Ach an uair a thig e-san,
Spiorad na fìrinn, treòraichidh
e sibh chum gach uile fhìrinn:
oir cha labhair e uaith féin:

[1] *gabhadh.* [2] *na nithe so* [*dhuibh.*]

ach labhraidh e na h-uile nithe
a chluinneas e: agus foillsichidh
e dhuibhse nithe a ta ri teachd.
14 Bheir e-san glòir dhomh-sa:
oir gheibh e do m' chuid-sa, ag-
us nochdaidh e dhuibh-se *e*.
15 Na h-uile nithe a ta aig an
Athair, is leam-sa iad: air an
aobhar so thubhairt mi, gu 'm
faigh e do m' chuid-sa, agus
nochdaidh e dhuibh-se *e*.
16 Tamull beag agus cha 'n
fhaic sibh mi; agus a rìs, tam-
ull beag agus chì sibh mi, do
bhrìgh gu bheil mi dol chum an
Athar.
17 An sin thubhairt *cuid* d' a
dheisciobluibh eatorra féin, Ciod
e so a ta e ag ràdh ruinn, Tam-
ull beag agus cha 'n fhaic sibh
mi: agus a rìs, tamull beag ag-
us chì sibh mi: agus, Do bhrìgh
gu bheil mi dol chum an Athar?
18 Air an aobhar sin thubh-
airt iad, Ciod e so a ta e ag
ràdh, Tamull beag? Cha 'n 'eil
sinne a' tuigsinn ciod a ta e ag
ràdh.
19 A nis dh'aithnich Iosa gu 'n
robh toil aca fheòraich dheth,
agus thubhairt e riu, Am bheil
sibh a' feòraich 'nur measg féin
mar a thubhairt mi, Tamull
beag agus cha 'n fhaic sibh mi:
agus a rìs; tamull beag agus chì
sibh mi?
20 Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, gu 'n dèan sibh-
se gul agus caoidh, ach nì an
saoghal gàirdeachas: agus bith-
idh sibhse do-bhrònach, ach
pillear bhur bròn gu gàirdeach-
as.
21 'Nuair a bhios bean ri
saothair-chloinne, bithidh i fo
dhoilgheas, chionn gu bheil a
h-uair air teachd: ach an uair
a bheireas i an leanabh, cha
chuimhnich i a h-àmhghar ni 's
mò, tre aoibhneas gu 'n d' rugadh
duine chum an t-saoghail.
22 Agus a ta nis uime sin doilgh-
eas oirbh-sa: ach chì mise a rìs
sibh, agus nì bhur cridhe gàird-
eachas, agus bhur gàirdeachas
cha bhuin neach air bith uaibh.
23 Agus air an là sin cha 'n
fheòraich sibh ni air bith dhìom-
sa[1]: Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, Ge b' e nithe dh'-
iarras sibh air an Athair ann am
ainm-sa, gu 'n toir e dhuibh iad.
24 Gus a so cha d' iarr sibh ni
air bith ann am ainm-sa: iarr-
aibh, agus gheibh sibh, chum
gu 'm bì bhur n-aoibhneas làn[2].
25 Na nithe so labhair mi ribh
am briathraibh dorcha[3]: ach thig
an uair anns nach labhair mi
ni 's mò ribh am briathraibh
dorcha, ach innsidh mi gu soill-
eir mu 'n Athair dhuibh.
26 Anns an là sin iarraidh sibh
a' m' ainm-sa: agus cha 'n 'eil mi
ag ràdh ribh, gu 'n guidh mi an
t-Athair air bhur son:
27 Oir is toigh leis an Athair
féin sibh, air son gu 'n d' thug
sibh gràdh dhomh-sa, agus gu 'n
do chreid sibh gur ann o Dhia a
thàinig mi.
28 Thàinig mi mach o 'n Athair,
agus tha mi air teachd chum an
t-saoghail: a rìs, tha mi fàgail
an t-saoghail, agus a' dol chum
an Athar.

[1] *cha 'n iarr sibh ni air bith ormsa*

[2] *coimhlionta.* [3] *an comhadaibh*

29 Thubhairt a dheisciobuil ris, Feuch, a nis tha thu labhairt gu soilleir, agus cha 'n 'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh'fheòraich dhìot: air a shon so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thàinig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àm[1], seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgapar o chéile sibh, gach aon g' a ionad féin, agus am fàg sibh mise a' m' aonar: gidheadh cha 'n 'eil mise a' m' aonar, oir tha an t-Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu 'm biodh sìth agaibh annam-sa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh: ach biodh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

1 *Tha Crìosd a' dèanamh ùrnuigh r' a Athair gu'n glòraicheadh se e,* 6 *gu'n coimhdeadh e 'abstoil,* 11 *ann an aonachd,* 17 *agus anns an fhìrinn ;* 20 *gu'n glòraicheadh e iad, agus na h-uile chreidich maille ris féin air nèamh.*

LABHAIR Iosa na briathra so; agus thog e suas a shùilean gu nèamh, agus thubhairt e, Athair, thàinig an uair; glòraich do mhac, chum gu 'n glòraich do mhac thusa mar an ceudna:

2 Chum mar a thug thu cumhachd dha air gach feoil, na h-uile a thug thu dha, gu 'n tugadh e-san dhoibh a' bheatha mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhaireannach, eòlas a bhi aca ortsa an t-aon Dia fìor, agus air Iosa Crìosd a chuir thu uait.

4 Ghlòraich mise thusa air thalamh: chrìochnaich mi 'n obair a thug thu dhomh r' a dhèanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòraich thusa mise maille riut féin[2], leis a' ghlòir a bha agam maille riut mun robh an saoghal ann.

6 Dh'fhoillsich mise t' ainm do na daoinibh a thug thu dhomh as an t-saoghal: bu leatsa iad, agus thug thu dhomh-sa iad; agus choimhid iad t-fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann uait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhomh-sa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathran a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinneach gur ann uait-sa thàinig mi, agus chreid iad gu 'n do chuir thu uait mi.

9 Air an sonsan tha mi guidhe: cha 'n 'eil mi guidhe air son an t' saoghail, ach air son na muinntir sin a thug thu dhomh, oir is leat-sa iad.

10 Agus is leat-sa na h-uile nithe a 's leamsa, agus is leamsa na nithe a 's leatsa; agus a ta mi air mo ghlòrachadh annta.

11 Agus a nis cha 'n 'eil mise ni 's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan san t-saoghal, agus a ta mise a' teachd a d' ionnsuidh-sa. Athair naoimh, coimhid iadsan tre t' ainm[3], a thug thu dhomh-sa, chum gu 'm bì iad 'nan aon, mar *a ta* sinne.

12 Am feadh 's a bha mise

[1] *an uair.*

[2] *a' d' fhianuis.*

[3] *ann ad ainm.*

maille riu anns an t-saoghal,
choimhid mi iad tre t' ainm-sa:
ghléidh mi a' mhuinntir a thug
thu dhomh, agus cha do chaill-
eadh a h-aon diubh, ach mac
an sgrios; chum gu biodh an
sgriobtuir air a choimhlionadh.
13 Agus a nis tha mi teachd a
d' ionnsuidh-sa; agus tha mi
labhairt nan nithe so anns an
t-saoghal, chum gu 'm biodh mo
ghàirdeachas aca air a choimh-
lionadh annta.
14 Thug mi t' fhocal dhoibh;
agus thug an saoghal fuath
dhoibh, air son nach ann do 'n
t-saoghal iad, mar nach 'eil mise
do 'n t-saoghal.
15 Cha 'n 'eil mi guidhe gu 'n
tugadh tu as an t-saoghal iad,
ach gu 'n coimhideadh tu o 'n
olc iad.
16 Cha 'n 'eil iadsan do 'n t-
saoghal, mar nach 'eil mise do 'n
t-saoghal.
17 Naomhaich iad troimh an
fhìrinn[1]: is e t' fhocal-sa an
fhìrinn.
18 Mar a chuir thusa mise chum
an t-saoghail, mar sin chuir mise
iadsan chum an t-saoghail.
19 Agus air an sonsan tha mise
ga m' naomhachadh féin, chum
gu 'm bì iadsan mar an ceudna
air an naomhachadh troimh an
fhìrinn.
20 Agus cha 'n 'eil mi guidhe
air an sonsan a mhàin, ach mar
an ceudna air son na muinntir
sin a chreideas annam-sa troimh
am focal-san.
21 Chum gu 'm bì iad uile 'nan
aon; chum mar *a ta* thusa, Ath-
air, annam-sa, agus mise annad-
sa, gu 'm bì iadsan mar an ceud-
na 'nan aon annainne; chum
gu 'n creid an saoghal gu 'n do
chuir thusa uait mi.
22 Agus thug mise dhoibh-san
a' ghlòir a thug thusa dhomh-sa,
chum gu 'm bì iad 'nan aon, mar
a ta sinne 'nar n-aon;
23 Mise annta-san, agus thusa
annam-sa, chum gu 'n dèanar
coimhlionta iad ann an aon;
agus a chum gu 'm bì fios aig an
t-saoghal gu 'n do chuir thusa
uait mi, agus gu 'n do ghràdhaich
thu iadsan, mar a ghràdhaich
thu mise.
24 Athair, is àill leam an dream
a thug thu dhomh, gu 'm bì iad
maille rium, far am bheil mi;
chum gu faic iad mo ghlòir a
thug thu dhomh: oir ghràdh-
aich thusa mi mun do leagadh
bunaite an domhain.
25 Athair chothromaich, cha
b' aithne do 'n t-saoghal thusa;
ach b' aithne dhomhsa thu, agus
thuig iad so gu 'n do chuir thusa
uait mi.
26 Agus dh'fhoillsich mise t'
ainm dhoibh, agus foillsichidh
mi *e*, chum gu 'm bì an gràdh
leis an do ghràdhaich thu mise,
annta-san, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

1 *Bhrath Iudas Iosa.* 6 *Thuit na maoir air an talamh.* 10 *Ghearr Peadar cluais Mhalchuis dheth.* 12 *Ghlac na maoir Iosa, agus thug iad gu Annas agus Caiaphas e.* 15 *Aicheadh Pheadair.* 19 *Chaidh Crìosd a cheasnachadh an làthair Chaiaphais.* 40 *Dh'iarr na h-Iùdhaich Barabas.*

'NUAIR a labhair Iosa na
briathra so, chaidh e maille
r' a dheisciobluibh thairis air

[1] *tre t'fhìrinn.*

sruth Chedroin, far an robh lios,
anns an deachaidh e féin agus a
dheisciobuil.
2 Agus b' aithne do Iudas, a
bhrath e-san, an t-àit: oir thàinig
Iosa gu tric an sin maille r' a
dheisciobluibh.
3 An sin air do Iudas buidh-
eann agus maoir fhaotainn o na
h-àrd-shagairt agus na Phàiris-
ich, thàinig e do 'n àit sin le
leusaibh, agus lòchranaibh, agus
armaibh.
4 Uime sin air do Iosa fios a
bhi aige air na h-uile nithibh a
bha gu teachd air, chaidh e
mach, agus thubhairt e riu, Cò
tha sibh ag iarraidh?
5 Fhreagair iadsan e, Iosa o
Nasaret. Thubhairt Iosa riu,
Is mise *e*. Agus sheas mar an
ceudna Iudas, a bhrath e-san,
maille riu.
6 An sin co luath 's a thubh-
airt e riu, Is mise e, chaidh iad
air an ais, agus thuit iad air an
làr.
7 An sin dh'fheòraich e dhiubh
a rìs, Cò tha sibh ag iarraidh?
Thubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.
8 Fhreagair Iosa, Thubhairt
mi ribh gur mise e. Uime sin
ma 's mise tha sibh ag iarraidh,
leigibh leo sin falbh:
9 Chum gu 'n coimhliontadh
am focal a labhair e, An dream
a thug thu dhomh, cha do chaill
mi aon diubh.
10 An sin air do Shimon Peadar
claidheamh a bhi aige, tharruing
se e, agus bhuail e òglach an
àrd-shagairt, agus ghearr e a'
chluas dheas deth. Agus b' e
ainm an òglaich Malchus.
11 An sin thubhairt Iosa ri
Peadar, Cuir do chlaidheamh san
truaill: an cupan a thug m'
Athair dhomh-sa, nach òl mi e?
12 An sin rug a bhuidheann,
agus an ceannard, agus maoir
nan Iùdhach air Iosa, agus
cheangail iad e,
13 Agus thug iad leo e air tùs
gu Annas; (oir b' e-san athair-
céile Chaiaphais, a bha 'na àrd-
shagairt air a' bhliadhna sin.)
14 A nis b' e Caiaphas a thug
comhairle do na h-Iùdhaich, gu
'm b' iomchuidh gu 'm faigh-
eadh aon duine bàs air son an t-
sluaigh.
15 Agus lean Simon Peadar
agus deisciobul eile Iosa. B'
aithne do 'n àrd-shagart an deis-
ciobul sin, agus chaidh e steach
maille ri Iosa do chùirt an àrd-
shagairt.
16 Ach sheas Peadar aig an
dorus an leth muigh. Uime sin
chaidh an deisciobul sin eile a
b' aithne do 'n àrd-shagart a mach,
agus labhair e ris a' bhan-dorsair,
agus thug e Peadar a steach.
17 An sin thubhairt a' bhanog-
lach a bha gléidheadh an doruis
ri Peadar, Nach ann do dheis-
ciobluibh an duine so thusa mar
an ceudna? thubhairt e-san,
Cha 'n ann.
18 Agus bha na seirbhisich ag-
us na maoir 'nan seasamh, air
dhoibh teine guail a chur suas,
oir bha 'm fuachd ann, agus bha
iad 'gan garadh féin: agus bha
Peadar 'na sheasamh maille riu,
agus 'ga gharadh féin.
19 An sin dh'fhiosraich an t-
àrd-shagart do Iosa mu thim-

chioll a dheisciobul, agus mu
thimchioll a theagaisg.
20 Fhreagair Iosa e, Labhair
mise gu follaiseach[1] ris an t-
saoghal; theagaisg mi a ghnàth
anns an t-sionagog, agus anns an
teampull, far am bheil na h-
Iùdhaich a' cruinneachadh as
gach àit; agus am folach cha do
labhair mi ni air bith.
21 C' ar son a ta thu fiosrach-
adh dhìom-sa? Fiosraich dhiubh-
san a chuala, ciod a thubhairt
mi riu: feuch, a ta fhios aca-san
ciod a thubhairt mi.
22 Agus an uair a thubhairt e
na nithe so, bhuail aon do na
maoraibh, a bha 'na sheasamh a
làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh,
An ann mar so a fhreagras tu an
t-àrd-shagart?
23 Fhreagair Iosa e, Ma labh-
air mi gu h-olc, dèan fianuis air
an olc: ach ma 's ann gu maith,
c' ar son a ta thu ga 'm bhualadh?
24 (A nis chuir Annas e ceang-
ailte gu Caiaphas an t-àrd-shag-
art.)
25 Agus bha Simon Peadar 'na
sheasamh agus 'ga gharadh:
Uime sin thubhairt iad ris, Nach
aon d' a dheisciobluibh thusa
mar an ceudna? Dh'àicheadh
e-san, agus thubhairt e, cha mhi.
26 Thubhairt aon do sheirbh-
isich an àrd-shagairt, (caraid do 'n
fhear do 'n gheàrr Peadar a
chluas,) Nach faca mise thu san
lios maille ris?
27 An sin dh'àicheadh Peadar
a rìs, agus air ball ghoir an coil-
each.
28 An sin thug iad Iosa o
Chaiaphas gu àit a' bhreithean-
ais: agus b' i mhaduinn a bh' ann,
agus cha deachaidh iad féin do
àit a' bhreitheanais, chum nach
biodh iad air an salachadh; ach
gu 'n itheadh iad a' chàisg.
29 An sin chaidh Pilat a mach
d' an ionnsuidh-san, agus thubh-
airt e, Ciod a' chasaid a tha sibh
a' toirt an aghaidh an duine so?
30 Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad ris, Mur b' fhear droch-
bheirt e, cha tugamaid thairis
dhuitse e.
31 An sin thubhairt Pilat riu,
Gabhaibh-sa e, agus thugaibh
breth air a réir bhur lagha féin.
An sin thubhairt na h-Iùdhaich
ris, Cha 'n 'eil e ceaduichte
dhuinne neach air bith a chur
gu bàs:
32 Chum gu 'm biodh focal
Iosa air a choimhlionadh, a labh-
air e, a' ciallachadh ciod a' ghnè
bàis a bha e gu fhaotainn.
33 An sin chaidh Pilat a steach
a rìs do àit a' bhreitheanais, ag-
us ghairm e Iosa, agus thubhairt
e ris, An tusa Rìgh nan Iùdhach?
34 Fhreagair Iosa e, Am bheil
thu ag ràdh so uait féin, no an
d' innis *dàoine* eile dhuit e mu
m' thimchioll-sa?
35 Fhreagair Pilat, An Iùdh-
ach mise? Thug do chinneach
féin, agus na h-àrd-shagairt thair-
is dhomh-sa thu: ciod a rinn
thu?
36 Fhreagair Iosa, Cha 'n ann
do 'n t-saoghal so tha mo rìogh-
achd-sa: nam b' ann do 'n t-saogh-
al so bhiodh mo rìoghachd,
dhèanadh mo sheirbhisich cog-
adh, chum nach tugtadh thairis

[1] *os àird.*

do na h-Iùdhaich mi: ach a nis cha 'n ann o so a ta mo rìoghachd.

37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An rìgh thu ma seadh? Fhreagair Iosa, Thubhairt thusa gur rìgh mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thàinig mi do 'n t-saoghal, chum gu 'n dèanainn fianuis do 'n fhìrinn. Gach neach a ta air taobh na firinn, éisdidh e ri m' ghuth-sa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhìrinn? Agus air dha so a ràdh, chaidh e mach a rìs chum nan Iùdhach, agus thubhairt e riu, Cha 'n 'eil mise a' faotainn coire air bith ann.

39 Ach a ta gnàth agaibh-sa, gu 'n leiginn as duine dhuibh air a' chàisg: uime sin an àill leibh mi a leigeadh rìgh nan Iùdhach fa sgaoil duibh?

40 An sin ghlaodh iadsan uile[1], ag ràdh, Cha 'n e an duine so, ach Barabas. A nis b' fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

1 *Chaidh Crìosd a sgiùrsadh, a chrùnadh le droighinn, agus a bhualadh.* 4 *Bha Pilat togarrach a leigeadh fa sgaoil, ach air dha bhi air aomadh le gàraich nan Iùdhach, thug e thairis e gu bhi air a chéusadh.* 23 *Thilg iad croinn air 'eudach:* 26 *Dh'earb e-san a mhàthair ri Eoin:* 28 *Fhuair e bàs:* 38 *Dh'adhlaic Ioseph agus Nicodemus e.*

AN sin air an aobhar sin ghlac Pilat Iosa, agus sgiùrs se *e*.

2 Agus dh'fhigh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad falluinn phurpuir[2] uime.

3 Agus thubhairt iad, Fàilte ort, a rìgh nan Iùdhach! agus bhuail iad le 'm basaibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a rìs, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach do 'ur n-ionnsuidh, chum gu 'm bì fios agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thàinig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluinn phurpuir uime. Agus thubhairt *Pilat* riu, Feuch an duine!

6 Uime sin, an uair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Céus *e*, céus *e*. Thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus céusaibh *e:* oir cha 'n 'eil mise a' faotainn coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iùdhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar lagha-ne is còir a chur gu bàs, air son gu 'n d' rinn e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh'eagal air;

9 Agus chaidh e steach a rìs do àit a' bhreitheanais, agus thubhairt e ri Iosa, Cia as duit? ach cha d' thug Iosa freagradh air.

10 An sin thubhairt Pilat ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'eil fhios agad gu bheil cumhachd agam-sa do chéusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a' m' aghaidh-sa, mar tugtadh dhuit o 'n àird e: air an aobhar sin an tì a thug mise thairis dhuit, tha aige-san am peacadh a 's mò.

---

[1] *uile [a rìs.]* [2] *chorcuir.*

12 Agus o sin suas dh'iarr Pilat
a chur fa sgaoil: ach ghlaodh
na h-Iùdhaich, ag ràdh, Ma leig-
eas tu am fear so fa sgaoil, cha
charaid do Cheasar thu: ge b' e
neach a ta 'ga dhèanamh féin 'na
rìgh, tha e labhairt an aghaidh
Cheasair.
13 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, thug e mach
Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-
bhreitheanais, anns an ionad ris
an abrar an Leac-ùrlar, ach anns
an Eabhra[1], Gabata.
14 Agus b' e là-ulluchaidh na
càisge e, agus mu thimchioll na
seathadh uaire: agus thubhairt
e ris na h-Iùdhaich, Feuch bhur
rìgh!
15 Ach ghlaodh iadsan a mach,
Beir uainn, beir uainn, céus e.
Thubhairt Pilat riu, An céus mi
bhur rìgh-sa? Fhreagair na
h-àrd-shagairt, Cha 'n 'eil rìgh
againne ach Ceasar.
16 An sin air an aobhar sin
thug e thairis dhoibh e, gu bhi
air a chéusadh. Agus ghlac iad
Iosa, agus thug iad leo e.
17 Agus chaidh e mach, a'
giùlan a chrann-céusaidh, do 'n
ionad d' an goirear *àit* a' chloig-
inn, d' an ainm san Eabhra, Gol-
gota.
18 An sin chéus iad e, agus
dithis eile maille ris, fear air
gach taobh, agus Iosa sa
mheadhon.
19 Agus sgrìobh Pilat mar an
ceudna tiodal, agus chuir e air
a' chrann-chéusaidh e. Agus b' e
an sgrìobhadh, IOSA O NASA-
RET RIGH NAN IUDHACH.
20 Uime sin leugh mòran do
na h-Iùdhaich an tiodal so: oir
bha 'n t-àit anns an do chéusadh
Iosa fagus do 'n bhaile: agus
bha an sgrìobhadh an Eabhra,
an Greugais, agus an Laidin.
21 An sin thubhairt àrd-shag-
airt nan Iùdhach ri Pilat, Na
sgrìobh, Rìgh nan Iùdhach; ach
gu 'n dubhairt e féin, Is mi rìgh
nan Iùdhach.
22 Fhreagair Pilat, An ni a
sgrìobh mi, sgrìobh mi e.
23 An sin an uair a chéus na
saighdearan Iosa, ghlac iad a
thrusgan, (agus rinn iad ceithir
earrannan, earrann do gach
saighdear,) agus *a* chòta mar an
ceudna: agus bha 'n còta gun
fhuaigheal, air fhigheadh o
bhràigh sìos gu h-iomlan.
24 Thubhairt iad uime sin eat-
orra féin, Na reubamaid e, ach
tilgeamaid croinn air, cò aig a
bhitheas e: chum gu 'n coimh-
liontadh an sgriobtuir, a ta 'g
ràdh, Roinn iad mo thrusgan
eatorra, agus thilg iad croinn air
mo bhrat. Air an aobhar sin
rinn na saighdearan na nithe so.
25 A nis sheas làimh ri crann-
céusaidh Iosa, a mhàthair, agus
piuthar a mhàthar, Muire *bean*
Chleophais, agus Muire Mag-
dalen.
26 Uime sin an uair a chunn-
aic Iosa a mhàthair, agus an
deisciobul a b' ionmhuinn leis 'na
sheasamh a làthair, thubhairt e
r' a mhàthair, A bhean, feuch do
mhac!
27 An sin thubhairt e ris an
deisciobul, Feuch do mhàthair!
Agus o 'n àm sin a mach thug

[1] *Eabhrais.*

an deisciobul *sin* leis i d' a thigh
féin.
28 An déigh so air do Iosa fios
a bhi aige gu 'n robh na h-uile
nithe a nis air an crìochnachadh,
chum gu 'n coimhliontadh an
sgriobtuir, thubhairt e, Tha tart
orm.
29 A nis bha an sin soitheach
làn do fhìon geur: agus air
dhoibh-san spong a lìonadh do 'n
fhìon gheur, agus a chur air
hisop, shìn iad chum a bheoil e.
30 An sin an uair a ghabh
Iosa am fìon geur, thubhairt e,
Tha e crìochnaichte: agus air
cromadh a chinn da, thug e suas
a spiorad.
31 An sin chum nach fanadh
na cuirp air a' chrann-chéusaidh
air an t-sàbaid, a chionn gu 'm
b' e là an ulluchaidh a bha ann,
(oir bu là mòr an là sàbaid sin,)
dh'iarr na h-Iùdhaich air Pilat
gu 'n rachadh an luirgne a bhris-
eadh, agus gu 'n tugtadh air
falbh iad.
32 An sin thàinig na saighd-
earan, agus bhris iad luirgne
a' cheud fhir, agus luirgne an
fhir eile, a chéusadh maille ris.
33 Ach air dhoibh teachd chum
Iosa, an uair a chunnaic iad gu 'n
robh e cheana marbh, cha do
bhris iad a luirgne-san.
34 Ach lot fear do na saighd-
earaibh a thaobh le sleagh, agus
air ball thàinig a mach fuil agus
uisge.
35 Agus thug an tì a chunnaic
sin fianuis, agus a ta 'fhianuis
fìrinneach: agus a ta fhios aige
gu bheil e labhairt na fìrinn,
chum gu 'n creideadh sibhse.
36 Oir rinneadh na nithe so
chum gu 'n coimhliontadh an
sgriobtuir, Cha bhrisear cnàimh
dheth.
37 Agus a rìs a ta sgriobtuir
eile ag ràdh, Amhaircidh iad air-
san a lot iad[1].
38 'Na dhéigh so dh'iarr Ioseph
o Arimatea, (a bha 'na dheisciobul
aig Iosa, ach am folach air eagal
nan Iùdhach,) air Pilat comas
corp Iosa a thoirt leis: agus leig
Pilat *sin* leis, Thàinig e air an
aobhar sin, agus thug e leis corp
Iosa.
39 Thàinig mar an ceudna
Nicodemus, (a thàinig air tùs
gu Iosa san oidhche,) agus thug
e leis mu thimchioll ceud pund
do mhirr agus do aloes air am
measgadh feadh a chéile.
40 An sin ghabh iad corp Iosa,
agus cheangail[2] iad e ann an
lìon-eudaichibh, maille ris an
spìosraidh[3], mar is gnàth leis na
h-Iùdhaich adhlac a dhèanamh[4].
41 A nis bha lios anns an àit
an do chéusadh e; agus anns an
lios uaigh nuadh, anns nach do
chuireadh aon duine riamh.
42 Air an aobhar sin air son
ulluchaidh *càisge* nan Iùdhach,
do bhrìgh gu 'n robh an uaigh
am fagus, chuir iad Iosa an sin.

CAIB. XX.

1 *Thàinig Muire chum na h-uaighe;* 3 *agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhios aca air aiseirigh Chrìosd.* 14 *Dh' fhoillsicheadh Criosd do Mhuire Magdalen.* 19 *agus d' a dheisciobluibh.* 24 *Mì-chreidimh agus aidmheil Thomais.* 30 *Tha an sgriobtuir foghainteach chum slàinte.*

[1] *shàth iad troimhe.* [2] *phaisg.*

[3] *maille ris na luibhibh cùbhraidh.*
[4] *spìosraidh chur air corp; embalm* Sasg.

AIR a' cheud là do 'n t-seachduin thàinig Muire Magdalen gu moch, agus an dorchadas fathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlach air a togail o 'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus thàinig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b' ionmhuinn le Iosa, agus thubhairt i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha 'n 'eil fhios againn c' àit an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thàinig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis cuideachd[1]: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thàinig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thàinig Simon Peadar 'ga leantuinn, agus chaidh e steach do 'n uaigh[2], agus chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m' a cheann, cha 'n ann 'na luidhe maille ris an lìon-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thàinig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an sgriobtuir, gu 'm b' éigin gu 'n éireadh e-san a rìs o na marbhaibh.

[1] *maraon* [2] *àit-adhlacaidh.*

10 An sin dh' imich na deisciobuil a rìs chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul d' i chrom i sìos, *ag amharc* a steach do 'n uaigh,

12 Agus chunnaic i dà aingeal ann an *culaidhibh* geala, 'nan suidhe, fear aig a' cheann, agus fear aig na cosaibh, san àit an robh corp Iosa 'na luidhe;

13 Agus thubhairt iadsan rithe, A bhean, c' ar son a ta thu gul? Thubhairt i riu, Air son gu 'n d' thug iad mo Thighearn leo, agus nach 'eil fhios agam c' àit an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubhairt i so, phill i air a h-ais, agus chunnaic i Iosa 'na sheasamh, agus cha d' aithnich i gu 'm b' e Iosa bha ann.

15 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, c' ar son a ta thu gul? cò tha thu 'g iarraidh? air saoilsinn d' ise gu 'm b' e an gàradair a bh' ann, thubhairt i ris, A thighearn, ma thug thusa leat e, innis dhomh-sa c' àit an do chuir thu e, agus bheir mise leam e.

16 Thubhairt Iosa rithe, A Mhuire. Air tionndadh dh'ise, thubhairt i ris, Rabboni, 's e sin r' a ràdh, A Mhaighstir.

17 Thubhairt Iosa rithe, Na bean rium; oir cha deachaidh mi fathast suas chum m' Athar: ach imich chum mo bhràithre, agus abair riu, Tha mise dol suas chum m' Athar féin agus bhur n-Athar-sa, agus *chum* mo Dhé féin agus bhur Dé-sa.

18 Thàinig Muire Magdalen

agus dh'innis i do na deisciobluibh, gu 'm fac i an Tighearn, agus gu 'n dubhairt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do 'n fheasgar an là sin féin, air a' cheud *là* do 'n t-seachduin, agus na dorsa dùinte far an robh na deisciobuil cruinn air eagal nan Iùdhach, thàinig Iosa agus sheas e sa' mheadhon, agus thubhairt e riu, Sìth dhuibh.

20 Agus air dha so a ràdh, nochd e dhoibh *a* làmhan agus a thaobh. An sin bha aoibhneas air na deisciobluibh an uair a chunnaic iad an Tighearn.

21 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Sìth dhuibh : mar a chuir an t-Athair uaith mise, mar sin a ta mise 'gur cur-sa uam.

22 Agus air dha so a ràdh, shéid e orra, agus thubhairt e riu, Gabhaibh-sa an Spiorad naomh.

23 Cò air bith iad d' am maith sibh am peacanna, tha iad maithte dhoibh ; *agus* cò air bith iad d' an cum sibh am *peacanna gun am maitheadh,* tha iad air an cumail.

24 Ach cha robh Tomas, aon do 'n dà fhear dheug, d' an goirear Didimus, maille riu, 'nuair a thàinig Iosa.

25 Uime sin thubhairt na deisciobuil eile ris, Chunnaic sinne an Tighearn. Ach thubhairt e-san riu, Mur faic mise aileadh nan tairngean 'na làmhaibh, agus mur cuir mi mo mheur ann an aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo làmh 'na thaobh, cha chreid mi.

26 Agus an ceann ochd làithean 'na dhéigh sin, bha a dheisciobuil a rìs a stigh, agus Tomas maille riu : thàinig Iosa, agus na dorsa dùinte, agus sheas e sa' mheadhon, agus thubhairt e, Sìth dhuibh.

27 'Na dhéigh sin thubhairt e ri Tomas, Cuir an so do mheur, agus feuch mo làmhan ; agus sìn an so do làmh, agus cuir a' m' thaobh i : agus na bì mì-chreideach, ach creideach.

28 Agus fhreagair Tomas, agus thubhairt e ris, Mo Thighearn agus mo Dhia.

29 Thubhairt Iosa ris, Air son gu faca tu mi, a Thomais, chreid thu : is beannaichte iadsan nach faca, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu fìrinneach mòran do mhìorbhuilibh eile am fianuis a dheisciobul, nach 'eil sgrìobhta, san leabhar so.

31 Ach tha iad so sgrìobhta, chum gu 'n creideadh sibh gur e Iosa an Crìosd Mac Dhé, agus ag creidsinn [1]duibh, gu 'm biodh agaibh beatha troimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

1 *Dh'fhoillsich Crìosd e féin a rìs d' a dheis-*
ciobluibh, agus dh' aithnicheadh leo e leis an
tarruing mhòr éisg : 12 *Ghabh e a dhìnneir*
maille riu : 15 *thug e sparradh do Pheadar*
'uain agus a chaoraich a bhiadhadh ; 18
roimh-innis e a bhàs dha, 22 *chronuich se e*
air son a thograidh air fios fhaotainn mu
bhàs Eoin. 25 *Comh-dhùnadh an leabhair.*

AN déigh nan nithe sin dh'fhoillsich Iosa e féin a rìs d' a dheisciobluibh aig muir Thiberiais ; agus air an dòigh so nochd se *e féin :*

2 Bha maille r' a chéile Simon Peadar, agus Tomas d' an goirear

[1] *lorg, áit.*

Didimus, agus Natanael o Chàna
Ghalile, agus *mic* Shebede, agus
dithis eile d' a dheisciobluibh.
3 Thubhairt Simon Peadar riu,
Tha mi dol a dh'iasgach. Thubh-
airt iadsan ris, Tha sinne a' dol
maille riut. Dh'imich iad a
mach, agus chaidh iad a steach do
luing air ball; agus cha do ghlac
iad ni air bith an oidhche sin.
4 Ach an uair a bha a' mhad-
uinn a nis air teachd, sheas Iosa
air an tràigh[1]: gidheadh cha
robh fhios aig na deisciobluibh
gu 'm b' e Iosa bha ann.
5 An sin thubhairt Iosa riu, A
chlann, am bheil biadh air bith
agaibh? Fhreagair iadsan e, Cha
'n 'eil.
6 Agus thubhairt e-san riu,
Tilgibh an lìon air an taobh deas
do 'n luing, agus gheibh sibh.
Thilg iad uime sin, agus a nis cha
b' urrainn iad a tharruing air son
lìonmhoireachd an éisg.
7 Uime sin thubhairt an deis-
ciobul sin, a b' ionmhuinn le
Iosa, ri Peadar, Is e 'n Tighearn
a ta ann. A nis an uair a chuala
Simon Peadar gur e an Tigh-
earn a bh' ann, cheangail e a
chòt-uachdair *uime*, (oir bha e
lomnochd,) agus thilg se e féin
sa' mhuir.
8 Thàinig na deisciobuil eile
ann an luing bhig; (oir cha
robh iad fada o thìr, ach mu
thimchioll dà cheud làmh-
choille[2],) a' tarruing an lìn éisg.
9 Uime sin an uair a thàinig
iad air tìr, chunnaic iad grìosach
an sin, agus iasg air a chur oirre,
agus aran.

[1] *a' chladach.* [2] *bann-làmh.*

10 Thubhairt Iosa riu, Thug-
aibh an so do 'n iasg a ghlac sibh
a nis.
11 Chaidh Simon Peadar suas,
agus tharruing e an lìon gu tìr,
làn do iasgaibh mòra, ceud agus
leth-cheud agus trì: agus ged
bha 'n uiread sin ann, cha do
bhriseadh an lìon.
12 Thubhairt Iosa riu, Thigibh,
gabhaibh bhur dìnneir. Agus
cha robh a chridhe[3] aig a h-aon
do na deisciobluibh fheòraich
dheth, Cò thusa? oir dh'aith-
nich iad gur e an Tighearn a
bha ann.
13 An sin thàinig Iosa, agus
ghlac e aran, agus thug e dhoibh
e, agus iasg mar an ceudna.
14 Is i so a nis an treas uair
a nochd Iosa e féin d' a dheis-
ciobluibh, an déigh dha éirigh o
na marbhaibh.
15 An sin an déigh dhoibh an
dìnneir a ghabhail, thubhairt
Iosa ri Simon Peadar, a Shimoin
mhic Ionais, am bheil barrachd
gràidh agad dhomh-sa orra sin?
Thubhairt e ris, Tha, a Thigh-
earn; tha fios agad gur toigh
leam thu. Thubhairt e ris,
Beathaich m' uain.
16 Thubhairt e ris a rìs an
dara uair, A Shimoin *mhic* Ionais,
an toigh leat mise? Thubhairt
e ris, Seadh, a Thighearn; tha
fios agad gur toigh leam thu.
Thubhairt e ris, Beathaich mo
chaoraich[4].
17 Thubhairt e ris an treas
uair, A Shimoin *mhic* Ionais,
an toigh leat mise? Bha Peadar
doilich a chionn gu 'n dubhairt

[3] *mhisnich.* [4] *bì d' aodhaire air mo chaoraich.*

e ris an treas ùair, An toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhuit na h-uile nithe; tha fhios agad gur toigh leam thu. Thubhairt Iosa ris, Beathaich mo chaoraich.
18 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, an uair a bha thu òg, chrioslaich thu thu féin, agus dh'imich thu an taobh bu mhiann leat: ach an uair a bhios tu aosmhor, sìnidh tu mach do làmhan, agus crioslaichidh neach eile thu, agus bheir e *thu* an taobh nach àill leat.
19 So thubhairt e, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis leis an tugadh e glòir do Dhia. Agus air dha so a ràdh, thubhairt e ris, Lean mise.
20 An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deisciobul a b' ionmhuinn le Iosa, a' leantuinn; an tì mar an ceudna a luidh air uchd Iosa air a shuipeir, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?
21 Air do Pheadar e-san fhaicinn, thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, ciod *a nì* am fear so?
22 Thubhairt Iosa ris, Ma 's àill leam-sa e dh'fhantuinn gus an tig mi, ciod e *sin* duitse? Lean thusa mise.
23 Uime sin chaidh an ràdh so mach am measg nam bràithre, nach faigheadh an deisciobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigheadh e bàs: ach, Ma 's i mo thoil-sa e dh'fhantuinn gus an tig mi, ciod e *sin* duitse?
24 Is e so an deisciobul a ta dèanamh fianuis air na nithibh so, agus a sgrìobh na nithe so: agus a ta fhios againne gu bheil 'fhianuis fìor.
25 Agus a ta mar an ceudna mòran do nithibh eile a rinn Iosa, agus nam biodh iad uile sgrìobhta, is i mo bharail nach cumadh an saoghal féin na rachadh a sgrìobhadh do leabhraichibh. Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

1 *Dol suas Iosa gu nèamh,* 10 *an déigh a dhol suas thug dà aingeal rabhadh do na h-abstolaibh iad a dh'imeachd rompa, agus a shocrachadh an inntinn air 'ath-theachdsan:* 12 *a réir sin phill iad, agus rinn iad ùrnuigh, agus thagh iad Matias 'na Abstol an àit Iudais.*

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thimchioll nan uile nithe a thòisich[1] Iosa air a dhèanamh agus a theagasg,
2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, troimh an Spiorad Naomh, àitheantan a thoirt do na h-abstolaibh a thagh e:
3 D' ann d' rinn e mar an ceudna e féin a nochdadh beò an déigh 'fhulangais, le mòran do chomharaibh fìrinneach, air dha bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead là, agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh

[1] *thionnsgain.*

do rìoghachd Dhé:
4 Agus air dha bhi maille riu,
dh'àithn e dhoibh gu 'n iad a
dhol o Ierusalem, ach feitheamh
ri gealladh an Athar, *ars' e-san*,
a chuala sibh uam-sa.
5 Oir bhaist Eoin gu deimhin
le uisge: ach baistear sibhse leis
an Spiorad Naomh, air bheag do
làithibh an déigh so.
6 Uime sin an uair a chruinn-
ich iad an ceann a chéile, dh'-
fheòraich iad deth, ag ràdh, A
Thighearn, an aisig thu san àm
so an rìoghachd do Israel?
7 Ach thubhairt e-san riu, Cha
bhuin e dhuibh-sa fios nan aim-
sir no nan àm fhaotainn, a chuir
an t-Athair 'na chumhachd féin.
8 Ach gheibh sibhse cumhachd
an uair a thig an Spiorad Naomh
oirbh: agus bithidh sibh 'nur
fianuisibh dhomh-sa, araon ann
an Ierusalem, agus ann an Iudea
uile, agus ann an Samaria, agus
gu iomall na talmhainn.
9 Agus an uair a thubhairt e na
nithe so, thogadh suas e, agus
iadsan 'ga fhaicinn; agus thug
neul as an sealladh e.
10 Agus am feadh a bha iad-
san a' geur-amharc gu nèamh,
agus e-san a' dol suas, feuch,
sheas dithis fhear làimh riu ann
an eudach geal;
11 Agus thubhairt iad, Fheara
Ghalile, c' ar son a ta sibh 'nur
seasamh ag amharc gu nèamh?
An t-Iosa so a thogadh suas
uaibh gu nèamh, is amhuil sin a
thig e, mar a chunnaic sibh e a'
dol gu nèamh.
12 An sin phill iad gu Ierusa-
lem, o 'n t-sliabh ris an abrar
sliabh nan crann-oladh, a tha 'm
fagus do Ierusalem, astar là sàb-
aid as.
13 Agus an uair a thàinig iad a
stigh, chaidh iad suas do sheòm-
ar uachdarach, far an robh a'
fantuinn Peadar, agus Seumas,
agus Eoin, agus Aindreas, Phi-
lip, agus Tomas, Bartolomeus,
agus Mata, Seumas *mac* Alphe-
uis, agus Simon Selotes, agus
Iudas *bràthair* Sheumais.
14 Bhuanaich iad so uile a dh'-
aon inntinn ann an ùrnuigh, [agus
an guidhe,] maille ris na mnaibh,
agus Muire màthair Iosa, agus
maille r' a bhràithribh.
15 Agus anns na làithibh sin
dh'éirich Peadar ann am meadh-
on nan deisciobul, agus thubhairt
e, (b' e àireamh nan ainm a bha
làthair, mu thimchioll ceud agus
fichead,)
16 Fheara *agus* a bhràithre, b'
éigin an sgriobtuir so bhi air
a choimhlionadh, a roimh-labh-
air an Spiorad Naomh le beul
Dhaibhidh timchioll Iudais, a
bha 'na cheann-iuil[1] aca-san a
ghlac Iosa.
17 Oir bha e air àireamh maille
ruinne, agus fhuair e cuibhrionn
do 'n fhrithealadh so.
18 A nis cheannaich am fear so
fearann le duais na h-eucorach;
agus air dha tuiteam sìos air
'aghaidh[2], sgàin e sa' mheadhon,
agus bhrùchd a mhionach uile
mach.
19 Agus rinneadh so aithnichte
do luchd-àiteachaidh Ierusaleim
uile; air chor as gu 'n abrar ris
an fhearann sin 'nan cainnt féin.

[1] *threòruiche.* [2] *an comhair a chinn.*

Aceldama, sin ri ràdh, Fearann
fola.
20 Oir a ta e sgrìobhta ann an
leabhar nan Salm, Biodh 'àite-
còmhnuidh 'na fhàsach, agus na
gabhadh neach sam bith tàmh
ann: agus, Glacadh neach eile a
dhreuchd[1].
21 Air an aobhar sin is còir
aon do na daoinibh sin a bha
maille ruinne, rè na h-aimsir *sin*
uile anns an deachaidh an Tigh-
earn Iosa steach agus a mach
'nar measg-ne,
22 A' tòiseachadh o bhaisteadh
Eoin, gus an là an do thogadh
suas uainn e, bhi air a dhèan-
amh 'na fhianuis air 'aiseirigh-
san maille ruinne.
23 Agus shònraich iad dithis,
Ioseph ris an abrar Barsabas,
d' am bu cho-ainm Iustus, agus
Matias.
24 Agus rinn iad ùrnuigh, agus
thubhairt iad, Thusa a Thigh-
earn, d' an aithne cridheacha
nan uile dhaoine, foillsich cò
do 'n dithis so a thagh thu,
25 A ghabhail cuibhrinn do 'n
fhrithealadh agus do 'n abstol-
achd so, o 'n do thuit Iudas le
seacharan[2] gu dol d' a àit féin.
26 Agus thilg iad an crann-
chur; agus thuit an crannchur
air Matias; agus bha e air àir-
eamh maille ris an aon abstol
deug.

CAIB. II.

1 *Lìonadh na h-abstoil leis an Spiorad naomh, agus labhair iad iomadh gnè cainnte: 7 ghabh cuid iongantas riu, agus rinn cuid di e fanoid orra: 14 Nochd Peadar gu 'n do labhair na h-abstoil le cumhachd an Spioraid naoimh, gu 'n d' éirich Crìosd o na marbhaibh, agus gu 'n deachaidh e suas air nèamh, &c.*

AGUS an uair a thàinig là na
cuingis[3] bha iad gu léir a
dh'aon inntinn ann an aon àit.
2 Agus thàinig gu h-obann
toirm o nèamh, mar shéideadh
gaoithe ro thréin, agus lìon i an
tigh uile far an robh iad 'nan
suidhe.
3 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh
teanganna sgoilte, mar do theine,
agus shuidh e air gach aon diubh
fa leth:
4 Agus lìonadh iad uile leis an
Spiorad Naomh, agus thòisich
iad air labhairt le teangaibh eile,
a réir mar a thug an Spiorad
comas labhairt dhoibh.
5 Agus bha a' gabhail còmh-
nuidh ann an Ierusalem, Iùdh-
aich, daoine cràbhach, do gach
uile chinneach fo nèamh.
6 A nis an uair a sgaoileadh
an t-iomradh so, thàinig an
sluagh an ceann a chéile, agus
bha iad fo amhluadh, do bhrìgh
gu 'n cuala gach aon iad a' labh-
airt 'nan cànain[4] féin.
7 Agus bha iad uile fo uamhas
agus ghabh iad iongantas, ag
ràdh r' a chéile, Feuch, nach
Galiléich iad sin uile a ta labh-
airt?
8 Agus cionnus a ta sinne 'gan
cluinntinn gach aon 'nar cànain
féin, anns an d' rugadh sinn?
9 Partaich, agus Medich, agus
Elamaich, agus luchd-àiteach-
aidh Mhesopotamia, Iudea, agus
Chapadocia, Phontuis, agus Asia,
10 Phrigia, agus Phamphilia,
na h-Eiphit, agus chrìoch na

[1] *oifig.* [2] *a dh' fhàg Iudas.*

[3] *an uair a choimhlìonadh là na cuingis.*
[4] *cainnt.*

Libia timchioll Chirene, agus coigrich o 'n Roimh, Iùdhaich agus Proselitich[1].

11 Muinntir Chrete, agus Arabia, tha sinn 'gan cluinntinn a' labhairt 'nar teangaibh féin gnìomhara mòralach Dhé.

12 Agus bha iad uile fo uamhas, agus ann an ioma-chomhairle, ag ràdh, gach aon r' a chéile, Ciod is ciall da so?

13 Ach thubhairt dream eile a' fanoid, Tha na daoine so làn do fhìon ùr.

14 Ach air seasamh do Pheadar maille ris an aon fhear deug, thog e a ghuth, agus thubhairt e riu, Fheara Iudea, agus sibhse uile a luchd-àiteachaidh Ierusaleim, biodh fios so agaibh, agus éisdibh ri m' bhriathraibh-sa:

15 Oir cha 'n 'eil iad so air mhisg, mar a ta sibhse a' meas, oir is i an treas uair do 'n là[2] a ta ann.

16 Ach is e so an ni a chaidh labhairt leis an fhàidh Ioel:

17 Agus tàrlaidh[3] anns na laithibh deireannach, (arsa Dia,) dòirtidh mise do m' Spiorad air gach uile fheoil; agus nì bhur mic agus bhur nigheana fàidheadaireachd, agus chì bhur n-òganaich seallanna, agus bruadaraidh bhur seann daoine bruadaran[4]:

18 Agus dòirtidh mise air m' òglaich, agus air mo bhanoglaich do m' Spiorad anns na làithibh sin; agus nì iad fàidheadaireachd:

19 Agus nochdaidh mise iongantais anns na nèamhaibh shuas, agus comharan air an talamh shìos; fuil, agus teine, agus duibh-neul deataich.

20 Iompaichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun tig là mòr agus comharaichte sin an Tighearna:

21 Agus tàrlaidh, ge b' e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu 'n tèarnar e.

22 Fheara Israeil, éisdibh ris na briathraibh so: Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nur measg-sa, le cumhachdaibh agus le mìorbhuilibh agus le comharaibh, a rinn Dia leis-san 'nur meadhon-sa, mar a ta fhios agaibh féin;

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus le làmhaibh dhroch dhaoine[5] chéus agus mharbh sibh e[6]:

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantan[7] a' bhàis fhuasgladh; do bhrìgh nach robh e 'n comas gu 'n cumtadh e-san leis:

25 Oir thubhairt Daibhidh m' a thimchioll, Chunnaic mi an Tighearn romham a ghnàth; oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluaisteadh mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gàirdeachas, agus rinn mo theangadh aoibhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m' fheoil còmhnuidh fhoisneach ann an dòchas[8]:

---

[1] i.e. *Geintilich a dh'iompaicheadh gu creidimh nan Iùdhach.*
[2] i.e. *an naothadh uair roimh mheadhon-là.*
[3] *tachairidh.*
[4] *chi bhur seann daoine aislingean.*
[5] *le làmhan aingidh.*
[6] *'nuair a rinn sibh fanoid air, mharbh sibh e.*
[7] *cuibhreach, binn.*
[8] *earbsa.*

27 Do bhrìgh nach fàg thu m'
anam shìos ann an ifrinn[1] ni mò
a dh'fhuilingeas tu do d' naomh
Aon féin gu faic e truaillidh-
eachd.
28 Dh'fhoillsich thu dhomh-sa
slighean na beatha ; lìonaidh tu
mi do shubhachas le d' ghnùis.
29 Fheara *agus* a bhràithre,
leigibh leam-sa labhairt gu dàna
ribh mu 'nphrìomh-athair Daibh-
idh, araon gu 'n d' fhuair e bàs,
agus gu 'n d' adhlaiceadh e, agus
gu bheil 'uaigh maille ruinne gus
an là 'n diugh :
30 Air an aobhar sin air dha
bhi 'na fhàidh, agus fiosrach gu
'n do mhionnaich Dia le mionn-
aibh dha, do thoradh a leas-
raidh, [a réir na feòla, gu togadh
e suas Crìosd,] gu suidhe[2] air a
rìgh-chaithir-san.
31 Air dhasan so a roimh-
fhaicinn, labhair e mu aiseirigh
Chrìosd, nach d' fhàgadh 'anam
ann an ifrinn[3], agus nach fac
'fheoil truaillidheachd.
32 An t-Iosa so thog Dia suas,
air am bheil sinne uile 'nar fian-
uisibh.
33 Uime sin air dha bhi air
àrdachadh le[4] deas làimh Dhé,
agus gealladh an Spioraid Naoimh
fhaotainn o 'n Athair, dhòirt e
mach an ni so, a tha sibhse nis a'
faicinn agus a' cluinntinn.
34 Oir cha deachaidh Daibh-
idh suas chum nan nèamh : ach
a ta e féin ag ràdh, Thubhairt an
Tighearn ri m' Thighearn, Suidh
air mo làimh dheis,
35 Gus an cuir mi do naimhde
'nan stòl fo d' chosaibh.
36 Uime sin biodh fios gu cinnt-
each aig tigh Israeil uile, gu 'n
d' rinn Dia 'na Thighearn agus
'na Chrìosd an t-Iosa so féin, a
chéus sibhse.
37 A nis an uair a chual iad *so*,
bha iad air am bioradh 'nan
cridhe, agus thubhairt iad ri
Peadar, agus ris a' chuid eile do
na h-abstolaibh, Fheara *agus* a
bhràithre, ciod a nì sinn ?
38 An sin thubhairt Peadar riu,
Dèanaibh aithreachas, agus bith-
ibh air bhur baisteadh gach aon
agaibh ann an ainm Iosa Crìosd,
chum maitheanais pheacanna,
agus gheibh sibh tiodhlac an
Spioraid Naoimh.
39 Oir a ta an gealladh dhuibh-
sa, agus do 'ur cloinn, agus do
na h-uile a ta fad o làimh, eadh-
on a mheud as a ghairmeas an
Tighearn ar Dia.
40 Agus le mòran do bhriath-
raibh eile rinn e fianuis agus dh'-
earalaich e *iad*[5], ag ràdh, Saor-
aibh sibh féin o 'n ghinealach
fhiar[6] so.
41 An sin bhaisteadh iadsan a
ghabh r' a fhocal gu toileach :
agus an là sin féin chuireadh *riu*
timchioll trì mìle anam.
42 Agus bhuanaich iad gu
seasmhach ann an teagasg nan
abstol, agus ann an co-chomunn,
agus ann am briseadh arain, ag-
us ann an ùrnuighibh.
43 Agus thàinig eagal air gach
anam : agus rinneadh mòran do
mhìorbhuilibh agus do chomh-
araibh leis na h-abstolaibh.

[1] *san uaigh.* [2] *gu' n suidhicheadh e.*
[3] *san uaigh.* [4] *aig.*
[5] *chomhairlich e iad, ghuidh e orra.*
[6] *olc.*

44 Agus bha iadsan uile a
chreid ann an aon àit, agus bha
na h-uile nithe aca coitchionn[1];
45 Agus reic iad an seilbh agus
am maoin, agus roinn iad air
na h-uile iad, a réir mar a bha
feum gach neach.
46 Agus ag buanachadh dhoibh
gach là a dh'aon inntinn anns
an teampull, agus a' briseadh
arain o thigh gu tigh, chaith iad
am biadh le gàirdeachas agus le
aon-fhillteachd cridhe,
47 A' moladh Dhé, agus deadh-
ghean aca o 'n t-sluagh uile.
Agus chuir an Tighearn gach là
ris an eaglais an dream a thèar-
uinear.

CAIB. III.

1 Leighis Peadar agus Eoin duine bacach; 12 dh'innis iad do 'n t-sluagh a bha air cruinneachadh nach d' rinneadh am mòr-bhuil so le naomhachd nan Abstol, ach le cumhachd diadhaidh Chrìosd; 13 chronuich siad iad air son e-san a chur gu bàs; 19 thug iad earail doibh aithreachas a ghabhail, &c.

AGUS chaidh Peadar agus
Eoin le chéile suas do 'n
teampull, aig uair na h-ùrnuigh,
eadhon an naothadh *uair*[2].
2 Agus bha duine àraidh a bha
'na bhacach[3] o bhroinn a mhàth-
ar air a ghiùlan, neach a chuir-
eadh gach là aig dorus sin an
teampuill ris an abrar Sgiamhach,
a dh'iarraidh déirce orra-san a
bha dol a steach do 'n team-
pull:
3 Neach, an uair a chunnaic e
Peadar agus Eoin air ti dol a
steach do'n teampull, a dh'iarr
déirc.
4 Agus air do Pheadar seall-
tuinn gu geur air, maille ri Eoin,
thubhairt e, Amhairc oirnne.
5 Agus thug e-san aire dhoibh
an dòchas gu 'm faigheadh e ni-
éigin uatha.
6 An sin thubhairt Peadar,
Airgiod no òr cha 'n 'eil agam;
ach an ni a ta agam, so bheir mi
dhuit: An ainm Iosa Crìosd o
Nasaret, éirich agus imich.
7 Agus air dha breith air a
làimh dheis, thog e suas *e;* agus
air ball neartaicheadh 'aobrunn-
an agus a throidhean.
8 Agus leum e suas, agus sheas,
agus dh'imich e, agus chaidh e
steach maille riu do 'n teampull,
ag imeachd, agus a' leumnaich
agus a' toirt cliù do Dhia.
9 Agus chunnaic an sluagh uile
e ag imeachd, agus a' toirt cliù
do Dhia.
10 Agus dh'aithnich iad e-san
gu 'm b' e a bha 'na shuidhe aig
geata Sgiamhach an teampuill
ag iarraidh déirce: agus lìonadh
iad le h-iongantas agus le h-
uamhas air son an ni sin a thach-
air dha.
11 Agus ag cumail Pheadair ag-
us Eoin, [do 'n bhacach a chaidh
leigheas,] ruith an sluagh uile d'
an ionnsuidh anns an sgàth-thigh[4]
ris an abrar sgàth-thigh Shol-
aimh, làn iongantais.
12 Agus an uair a chunnaic
Peadar *so,* fhreagair e an sluagh,
Fheara Israeil, c' ar son a ta ion-
gantas oirbh mu 'n ni so? no c'
ar son a ta sibh a' geur-amharc
oirnne, mar gu b' ann le ar cumh-

[1] *ann an comhpàirt.*
[2] i. e. *an treas uair an déigh mheadhon-là.*
[3] *chrioplach.*
[4] *àileir, phòrsa.*

achd no ar naomhachd féin a thug sinn air an duine so imeachd?

13 Ghlòraich Dia Abrahaim, agus Isaaic, agus Iacoib, Dia ar n-aithriche a Mhac Iosa; a thug sibhse thairis, agus a dh'àicheadh sibh an làthair Philait, an uair a b' i a bhreth *a* chur fa sgaoil.

14 Ach dh'àicheadh sibhse an t-Aon naomh, agus am Fìrean, agus dh'iarr sibh mortair a thiodhlacadh[1] dhuibh;

15 Agus mharbh sibh Prionnsa[2] na beatha, a thog Dia o na marbhaibh; air am bheil sinne 'nar fianuisibh.

16 Agus tre chreidimh 'na ainm neartaich e an tì so, a tha sibhse a' faicinn, agus a 's aithne dhuibh: seadh, thug 'ainm-san agus an creidimh a ta trid-san, dhasan an t-slàinte iomlan so 'nur làthair-sa uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, tha fhios agam gur ann troimh aineolas a rinn sibh *e*, mar *a rinn* mar an ceudna bhur n-uachdarain.

18 Ach choimhlion Dia air an dòigh so na nithe sin a roimhfhoillsich e le beul 'fhàidhean uile, gu 'm fuilingeadh Crìosd.

19 Air an aobhar sin dèanaibhsa aithreachas agus bithibh air bhur n-iompachadh, chum gu 'm bì bhur peacanna air an glanadh as, 'nuair a thig amanna fionnuaireachd o làthair an Tighearn.

20 Agus a chuireas e Iosa[3] Crìosd d' ùr ionnsuidh, a chaidh roimh-òrduchadh[4];

21 Neach is éigin do nèamh a ghabhail gu aimsiribh aisig nan uile nithe, air an do labhair Dia le beul 'fhàidhean naomha uile, o thoiseach an t-saoghail.

22 Oir gu fìrinneach thubhairt Maois ris na h-aithrichibh, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh, do 'ur bràithribh, mar mise; ris-san éisdidh sibh anns na h-uile nithibh a labhras e ribh.

23 Agus tàrlaidh, gach anam nach éisd ris an fhàidh sin, *gu 'n* sgriosar a mach as an t-sluagh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na fàidhean uile o Shamuel, agus iadsan a lean o sin, a mheud diubh as a labhair, roimh-làimh mu na làithibh so.

25 Is sibhse clann nam fàidhean, agus a' choimhcheangail a rinn Dia r' ar n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shliochd-sa bithidh uile theaghlaiche na talmhainn air am beannachadh.

26 Air do Dhia a Mhac Iosa thogail suas, chuir e do 'ur n-ionnsuidh-sa e air tùs, chum gu 'm beannaicheadh e sibh, leis gach aon agaibh iompachadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

1 Chuir uachdarain nan Iùdhach Peadar agus Eoin am prìosan, air son iad a bhi searmonachadh Iosa do 'n t-sluagh: 5 an déigh an ceasnachadh dh'aidich Peadar gu 'n do leighiseadh am bacach le cumhachd diadhaidh Iosa a mhàin, agus gur ann trid-san 'na aonar a ta slàinte shìorruidh r' a faghail. 13 Thugadh sparradh teann doibh gu 'n iad

---

[1] *thabhairt.* [2] *Ceann-iuil, Ceannard.*
[3] *chum gu tig amanna fois o làthair an Tighearna, agus gu cuir e Iosa.*
[4] *roimhe so a shearmonaicheadh dhuibh.*

a shearmonachadh ni 's mò ann an ainm Iosa.

AGUS am feadh 's a bha iad
a' labhairt ris an t-sluagh,
thàinig orra na sagairt, agus
ceannard an teampuill, agus na
Sadusaich;
2 Agus bha iad fo dhoilgheas
gu 'n robh iadsan a' teagasg an
t-sluaigh, agus a' searmonachadh
tre Iosa aiseirigh nam marbh.
3 Agus chuir iad làmh annta,
agus chuir iad am prìosan iad
gus an là màireach[1]: oir b' e nis
am feasgar a bh' ann.
4 Gidheadh, chreid mòran
diubh-san a chual am focal; agus
b' e àireamh nan daoine timchioll
chùig mìle.
5 Agus thàrladh air an là
màireach, gu 'n do chruinnich-
eadh an ceann a chéile an uachd-
arain, agus an seanairean, agus
an sgrìobhaichean, ann an Ieru-
salem,
6 Agus Annas an t-àrd-shagart,
agus Caiaphas, agus Eoin, agus
Alecsander[2], agus a mheud as a
bha do chinneach an àrd-shagairt.
7 Agus air dhoibh iadsan a
chur anns a' mheadhon, dh'-
fhiosraich iad, Ciod e an cumh-
achd, no ciod e an t-ainm anns
an d' rinn sibh so?
8 An sin air do Pheadar bhi
air a lìonadh leis an Spiorad
Naomh, thubhairt e riu, Uachd-
arana a' phobuill, agus a shean-
airean Israeil,
9 Ma tha sinne an diugh air
ar ceasnachadh mu 'n deadh
ghnìomh a rinneadh do 'n duine
euslan, cionnus a shlànuicheadh e;
10 Biodh e aithnichte dhuibh-
sa uile, agus do phobull Israeil
uile, gur ann tre ainm Iosa
Crìosd o Nasaret, a chéus sibhse,
a thog Dia o na marbhaibh,
eadhon trid-san a ta 'n duine so
'na sheasamh an so 'nur làthair-sa
slàn.
11 Is i so a' chlach sin a dhiùlt-
adh leibhse, a luchd togail, a
rinneadh 'na ceann na h-oisne.
12 Agus cha 'n 'eil slàinte ann
an neach air bith eile: oir cha 'n
'eil ainm air bith eile fo nèamh
air a thoirt am measg dhaoine,
tre am feud sinn bhi air ar
tèarnadh[3].
13 A nis an uair a chunnaic iad
dànachd Pheadair agus Eoin, ag-
us a thuig iad gu 'm bu daoine
gun fhòghlum agus cumanta iad,
ghabh iad iongantas; agus dh'-
aithnich siad iad[4] gu 'n robh iad-
san maille ri Iosa.
14 Agus air faicinn an duine a
leighiseadh 'na sheasamh maille
riu, cha robh ni air bith aca ri
ràdh 'na aghaidh.
15 Agus an déigh dhoibh òrd-
uchadh dhoibh-san dol a mach as
a' chomhairle, chuir iad an cinn
cuideachd[5],
16 Ag ràdh, Ciod a nì sinn ris
na daoinibh so? Oir gu 'n deach-
aidh mìorbhuil aithnichte[6] dhèan-
amh leo, a ta e follaiseach do
luchd - àiteachaidh Ierusaleim
uile, agus cha 'n urrainn sinne
àicheadh.
17 Ach a chum nach sgaoilear
e ni 's mò air feadh an t-sluaigh,

[1] *gus an là air na mhàireach.* [2] *Alastair.*
[3] *slànuchadh, sàbhaladh.*

[4] *thug iad aire dhoibh.*
[5] *an comhairle r' a chéile.* [6] *soilleir.*

bagramaid orra gu geur, gu 'n iad
a labhairt ni 's mò ri neach air
bith anns an ainm so.
18 Agus air dhoibh an gairm,
dh'àithn iad dhoibh gu 'n iad a
labhairt air chor sam bith, no a
theagasg ann an ainm Iosa.
19 Ach fhreagair Peadar agus
Eoin agus thubhairt iad riu, Am
bheil e ceart am fianuis Dé, eisd-
eachd ribhse roimh Dhia, thug-
aibh féin breth.
20 Oir cha 'n 'eil e 'n comas
duinne gu 'n na nithe a chunnaic
agus a chuala sinn a labhairt.
21 Ach air dhoibh-san tuilleadh
bagraidh a dhèanamh orra, leig
iad as iad, gun dòigh air bith
fhaotainn air am feudadh iad
peanas a dhèanamh orra, air son
an t-sluaigh: oir bha na h-uile
a' toirt glòire do Dhia air son an
ni a rinneadh.
22 Oir bha an duine air an d'
rinneadh am mìorbhuil leighis
so tuilleadh as dà fhichead
bliadhna dh'aois.
23 Agus an uair a leigeadh as
iad, thàinig iad dh'ionnsuidh am
muinntir féin, agus dh'innis iad na
h-uile nithe a thubhairt na h-àrd-
shagairt, agus na seanairean riu.
24 Agus an uair a chual iadsan
so, thog iad suas a dh'aon inn-
tinn an guth ri Dia, agus thubh-
airt iad, A Thighearn, is tusa an
Dia a rinn nèamh agus talamh,
agus an fhairge, agus na h-uile
nithe ta annta:
25 A thubhairt le beul Dhaibh-
idh do sheirbhisich, C' ar son a
ghabh na Cinnich boil, agus a
smuainich an sluagh nithe dìomh-
anach?
26 Sheas rìghrean na talmhainn
suas, agus chruinnicheadh na h-
uachdarain an ceann a chéile, an
aghaidh an Tghearn, agus an
aghaidh a Chrìosd[1].
27 Oir gu fìrinneach chruinn-
icheadh an ceann a chéile, an
aghaidh do Leinibh naoimh Iosa,
a dh'ùng thu, araon Herod agus
Pontius Pilat, maille ris na Cinn-
ich, agus sluagh Israeil,
28 A dhèanamh gach ni a
roimh-òrduich do làmh agus do
chomhairle a bhi dèanta.
29 Agus a nis, a Thighearn,
amhairc air am bagraidhibh: ag-
us deònaich do d' sheirbhisich
féin, t' fhocal a labhairt leis gach
uile dhànachd.
30 Le d' làimh a shìneadh a
mach chum leighis: agus gu 'm
bì comharan agus mìorbhuilean
air an dèanamh tre ainm do
Leinibh naoimh Iosa.
31 Agus air dhoibh ùrnuigh a
dhèanamh, chrathadh an t-àit
anns an robh iad cruinn; agus
lìonadh iad uile do 'n Spiorad
Naomh, agus labhair iad focal
Dé le dànachd.
32 Agus bha aig a' chuideachd a
chreid aon chridhe, agus aon an-
am: agus ni mò a thubhairt neach
air bith *dhiubh*, gu 'm bu leis féin
aon ni a shealbhaich e; ach bha
na h-uile nithe coitchionn aca.
33 Agus le mòr-chumhachd
thug na h-abstoil fianuis air ais-

[1] *an aghaidh Aoin ungta-san.*

eirigh an Tighearna Iosa: agus
bha mòr-ghràs orra uile.
34 Agus ni mò a bha aon neach
uireasbhuidheach 'nam measg:
oir a mheud as a bha 'nan sealbh-
adairibh fearainn, no thighean,
air dhoibh an reiceadh, thug iad
luach nan nithe a chaidh reiceadh
leo;
35 Agus chuir iad aig cosaibh
nan abstol *e*: agus roinneadh e
air gach neach a réir 'fheuma.
36 Agus air do fhearann a bhi
aig Ioses d' an do ghoireadh leis
na h-abstolaibh Barnabas, (is e
sin, air eadar-theangachadh, Mac
na comhfhurtachd,) Lebhitheach,
d' am bu dùthaich Ciprus.
37 Reic se e, agus thug e 'n
t-airgiod, agus chuir e aig cos-
aibh nan abstol *e*.

CAIB. V.

1 *Air son an céilge thuit Ananias agus Saphira sìos marbh le cronachadh Pheadair.* 12 *Mòran mhìorbhuilean air an oibreachadh;* 17 *chuireadh na h-abstoil a rìs am prìosan,* 19 *ach a ta iad a'r an leigeadh as le aingeal, a thug òrdugh doibh searmonachadh gu follaiseach, &c.*

ACH reic fear àraidh d' am
b' ainm Ananias, maille r' a
mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,
2 Agus cheil e *cuid* do'n luach,
le fios a mhnà, agus air dha cuid-
éigin a thoirt leis, chuir e aig
cosaibh nan abstol *e*.
3 Ach thubhairt Peadar, Ana-
niais, c' ar son a lìon Sàtan do
chridhe a dhèanamh bréige do
'n Spiorad Naomh, agus a cheil-
tinn *cuid* do luach an fhearainn?
4 Am feadh 's a dh'fhuirich e
gun reiceadh, nach bu leat féin
e? agus an déigh a reiceadh
nach robh e a' d' chomas féin?
c' ar son a smuainich thu ann do
chridhe an gnìomh so? cha d'
rinn thu breug do dhaoinibh, ach
do Dhia.
5 Agus an uair a chuala An-
anias na briathra so, thuit e sìos,
agus chaidh an deò as: agus
thàinig eagal mòr air na h-uile a
chuala na nithe so.
6 Agus air éirigh do na h-
òganaich, phaisg iad an eudach-
mairbh e, agus air dhoibh a
ghiùlan a mach, dh'adhlaic iad *e*.
7 Agus thàrladh timchioll trì
uaire 'na dhéigh sin, gu 'n d'-
thàinig a bhean a steach, gun
fhios aice air an ni a rinneadh.
8 Agus fhreagair Peadar i, In-
nis dhomh-sa an ann air an uir-
ead so reic sibh am fearann?
Agus thubhairt ise, Is ann, air
son an uiread sin.
9 An sin thubhairt Peadar
rithe, C' ar son a cho-aontaich
sibh Spiorad an Tighearna a
dhearbhadh[1]? feuch, *tha* cosan
na muinntir a dh'adhlaic t' fhear
aig an dorus, agus giùlainidh iad
thusa mach.
10 An sin thuit i air ball aig
a chosaibh, agus chaidh an deò
aisde: agus air do na h-òganaich
teachd a steach, fhuair iad i
marbh, agus air dhoibh a giùlan
a mach, dh'adhlaic iad làimh r' a
fear i.
11 Agus thàinig eagal mòr air
an eaglais uile, agus air na h-uile
a chuala na nithe so.
12 Agus rinneadh mòran chomh-
aran agus mhìorbhuilean am
measg a' phobuill le làmhaibh
nan abstol; (agus bha iad uile

[1] *a bhuaireadh.*

dh'aon inntinn ann an sgàth-
thigh[1] Sholaimh :
13 Agus cha robh chridhe aig
aon do chàch e féin a cheangal
riu :) ach bha mòr-mheas aig a'
phobull orra.
14 Agus is mòid a chuireadh
creidich ris an Tighearn, buidh-
eann mhòr[2] araon do fhearaibh
agus do mhnaibh :
15 Air chor as gu 'n d' thug
iad a mach a' mhuinntir euslan
air na sràidibh, agus gu 'n do
chuir iad air leabaichibh agus air
uirighibh[3] *iad*, chum ag teachd
do Pheadar gu 'n cuireadh 'fhail-
eas, mar bu lugha, sgàile[4] air
neach éigin aca.
16 Agus thàinig mar an ceud-
na mòr-shluagh as na bailtibh
mu 'n cuairt air Ierusalem, a'
toirt leo muinntir euslain, agus
dream a bha air am buaireadh
le spioradaibh neòghlan : agus
leighiseadh iad uile.
17 An sin dh'éirich an t-àrd-
shagart, agus iadsan uile a bha
maille ris, (eadhon luchd-bharail
nan Sadusach,) agus lìonadh iad
le tnùth[5],
18 Agus chuir iad làmh anns
na h-abstolaibh, agus chuir iad
sa' phrìosan chumanta iad.
19 Ach dh'fhosgail aingeal an
Tighearna dorsan a' phrìosain
san oidhche, agus thug e iadsan
a mach, agus thubhairt e,
20 Imichibh, agus ag seasamh
dhuibh labhraibh san teampull
ris an t-sluagh, uile bhriathra na
beatha so.
21 Agus an uair a chual iad *so*,
chaidh iad gu moch a steach
do 'n teampull, agus theagaisg
iad. Ach thàinig an t-àrd-shag-
art agus iadsan a bha maille ris,
agus ghairm iad a' chomhairle,
agus seanadh chloinn Israeil uile
an ceann a chéile, agus chuir iad
do 'n phrìosan chum gu 'n tug-
tadh iadsan *d' an ionnsuidh.*
22 Ach an uair a thàinig na
maoir, cha d' fhuair iad sa' phrìos-
an iad, agus air pilltinn dhoibh,
dh'innis iad.
23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu
fìrinneach am prìosan dùinte gu
ro thèaruinte, agus an luchd-
coimhead 'nan seasamh a mach
fa chomhair nan dorsan ; ach an
uair a dh'fhosgail sinn, cha d'
fhuair sinn aon duine a stigh.
24 A nis an uair a chual an
t-àrd-shagart, agus ceannard an
teampuill, agus uachdarain nan
sagart na briathra so, bha iad fo
amharus mu 'n timchioll ciod gus
an tigeadh so.
25 An sin thàinig neach *àraidh*
agus dh'innis e dhoibh, ag ràdh,
Feuch, a ta na daoine a chuir
sibh sa' phrìosan, 'nan seasamh
san teampull, agus a' teagasg a'
phobuill.
26 An sin dh'imich an ceann-
ard maille ris na maoraibh, agus
thug e leis iad gun ainneart :
(oir bha eagal orra roimh an t-
sluagh, gu 'm biodh iad air an
clachadh *leo.*)
27 Agus an uair a thug iad leo
iad, chuir iad ann am fianuis na
comhairle *iad :* agus dh'fheòr-
aich an t-àrd-shagart diubh,
28 Ag ràdh, Nach d' thug sinne
geur-òrdugh dhuibh gu'n teagasg

[1] *àilear, pòrsa.* [2] *sluagh mòr* [3] *couches.* Sasg. [4] *dubhar.* [5] *eud.*

a dhèanamh san ainm so? agus,
feuch, lìon sibh Ierusalem le 'ur
teagasg, agus is àill leibh fuil
an duine so a tharruing[1] oirnne.
29 An sin fhreagair Peadar ag-
us na h-abstoil *eile*, agus thubh-
airt iad, Is còir géill a thoirt do
Dhia ni 's mò na do dhaoinibh.
30 Thog Dia ar n-aithriche
Iosa, a mharbh sibhse agus a
chroch sibh air crann.
31 E-san dh'àrdaich Dia le a
dheas làimh 'na Cheannard[2] ag-
us 'na Shlànuighear, a thoirt aith-
reachais agus maitheanais pheac-
anna do Israel.
32 Agus tha sinne 'nar fian-
uisibh dha air na nithibh so;
agus mar an ceudna an Spiorad
Naomh, a thug Dia dhoibh-san a
ta ùmhal dha.
33 Agus an uair a chual iad-
san *so*, bha iad air an gonadh[3],
agus ghabh iad comhairle an cur
gu bàs.
34 An sin dh'éirich Phàiriseach
àraidh anns a' chomhairle, d' am
b' ainm Gamaliel, fear teagaisg
an lagha, air an robh meas aig
an t-sluagh uile, agus dh'òrduich
e na h-abstoil a chur a mach rè
tamuill;
35 Agus thubhairt e riu, Fheara
Israeil, thugaibh aire dhuibh féin,
ciod a ta roimhibh a dhèanamh
mu thimchioll nan daoine sin.
36 Oir roimh na làithibh so
dh'éirich Teudas suas, ag ràdh,
gu 'm bu neach éigin mòr e féin,
agus cheangail àireamh dhaoine,
timchioll ceithir cheud, iad féin
ris: mharbhadh e-san, agus a

[1] *thoirt.* [2] *Phrionnsa.*
[3] *chas iad am fiacla.*

mheud 's a dh'aontaich leis, sgaoil-
eadh iad uile as a chéile, agus
chaidh iad gu neo-ni.
37 An déigh an fhir so dh'éir-
ich Iudas an Galiléach suas, ann
an làithibh na cìs-mheasaidh,
agus tharruing e mòran sluaigh
'na dhéigh: sgriosadh e-san mar
an ceudna, agus a mheud 's a
ghéill da[4], sgapadh iad uile.
38 Agus a nis a ta mi ag ràdh
ribh, Fanaibh o na daoinibh so,
agus leigibh leo: oir ma 's ann o
dhaoinibh a ta a' chomhairle so,
no an obair so, thig i gu neo-
bhrigh[5]:
39 Ach ma 's ann o Dhia a ta
i, cha 'n urrainn sibhse a cur gu
neo-bhrigh: air eagal gu 'n tàr
ladh gu 'm faighear sibh eadhon
a' cogadh an aghaidh Dhé.
40 Agus dh'aontaich iad leis-
san: agus an uair a ghairm iad
na h-abstoil, agus a ghabh iad
orra, dh'òrduich iad dhoibh gu 'n
labhairt ann an ainm Iosa, agus
leig iad as iad.
41 Agus dh'imich iadsan o
làthair na comhairle, le gàird-
eachas a chionn gu 'n do mheas-
adh gu 'm b' airidh iad air eas-ur-
ram fhulang air son 'ainme-san.
42 Agus gach là anns an team-
pull, agus o thigh gu tigh, cha
do sguir iad a bhi teagasg, agus
a' searmonachadh Iosa Crìosd.

CAIB. VI.

1 *Thagh na h-abstoil seachdnar gu frithealadh do uireasbhuidh nam bochd: 5 b' aon diubh so Stephan, neach a bha làn do chreidimh, agus do 'n Spiorad Naomh: 12 Ghlacadh e-san agus chaidh agairt gu h-eucorach an làthair na comhairle, leis an dream a chuir e 'nan tosd le deasboireachd.*

[4] *dh'earb as.* [5] *théid as d' i.*

AGUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh'éirich gearan am measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu 'n do dhearmaideadh am bantraichean san fhrithealadh lathail.
2 An sin ghairm an dà fhear dheug mòr-chuideachd nan deisciobul d' an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha 'n 'eil e iomchuidh sinne dh'fhàgail focail Dé, agus a fhrithealadh do bhòrdaibh.
3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nur measg seachdnar dhaoine fo dheadh iomradh, làn do 'n Spiorad Naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os ceann an dreuchd so[1].
4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an ùrnuigh, agus am ministreileachd an fhocail.
5 Agus bha chainnt *so* taitneach an làthair na mòr-chuideachd uile: agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh, agus do 'n Spiorad Naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach do mhuinntir Antioch:
6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol: agus air dèanamh ùrnuigh dhoibh, chuir iad an làmhan orra.
7 Agus dh'fhàs focal Dé; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh ùmhal do 'n chreidimh.
8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, mìorbhuilean agus comharan mòra am measg an t-sluaigh.
9 An sin dh'éirich dream àraidh do 'n t-sionagog, ris an abrar *sionagog* nan Libertineach[2], agus nan Cirenianach, agus mhuinntir Alecsandria, agus na dream o Chilicia, agus o 'n Asia, a' deasboireachd ri Stephan.
10 Agus cha b' urrainn iad cur an aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.
11 An sin thug iad a steach an uaignidheas daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.
12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean, agus thàinig iad air, agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle *e*.
13 Agus chuir iad suas fianuisean bréige, a thubhairt, Cha 'n 'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathra toibheumach[3] an aghaidh an ionaid naoimh so, agus an lagha.
14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu 'n sgrios an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu 'n caochail e na gnàthanna[4] a thug Maois dhuinne.
15 Agus air dhoibh-san uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad 'aghaidh mar aghaidh aingil.

[1] *na h-oibre.*
[2] *Saoirsineach.*
[3] *maslach.*
[4] *cleachdan, òrduighean.*

CAIB. VII.

1 *Air do Stephan comas fhaghail freagairt air a shon féin,* 2 *nochd e gu 'n d' rinn Abraham aoradh do Dhia gu taitneach;* 37 *gu 'n d' thug Maois féin fianuis mu Chrìosd;* 51 *chronuich e iad air son an ceannairc, agus morta Chrìosd:* 54 *air a so chlach iad gu bàs e.* 59 *Tha e tiomnadh anama do Iosa, agus a' guidheadh Dhé air an sonsan.*

AN sin thubhairt an t-àrd-
shagart, Am bheil ma ta na
nithe so mar so?
2 Agus thubhairt e-san, Fheara,
a bhràithre, agus aithriche éisd-
ibh; Dh'fhoillsicheadh Dia na
glòire d' ar n-athair Abraham,
'nuair a bha e ann am Mesopo-
tamia, mun do ghabh e còmh-
nuidh ann an Charan.
3 Agus thubhairt e ris, Rach a
mach à d' thìr féin, agus o d'
chinneach, agus thig chum na
tìre a nochdas mise dhuit.
4 An sin chaidh e-san a mach á
talamh nan Caldéach, agus ghabh
e còmhnuidh ann an Charan:
agus as a sin, an déigh bàis 'ath-
ar, dh'atharraich se e do 'n fhear-
ann so anns am bheil sibhse nis
'nur còmhnuidh.
5 Agus cha d' thug e dha oigh-
reachd *sam bith* ann, cha d' thug
fiù leud troidhe: gidheadh
gheall e gu 'n tugadh e mar
sheilbh e dha féin agus d' a
shliochd 'na dhéigh, ged nach
robh fathast duine cloinne aige.
6 Agus labhair Dia air an
dòigh so, Gu 'm biodh a shliochd
air chuairt ann an dùthaich
choigrich, agus gu 'n dèanadh
iad tràillean diubh, agus gu 'm
buineadh iad gu h-olc *riu* rè
ceithir cheud bliadhna.
7 Agus air a' chinneach sin
d' am bì iadsan fo dhaorsa, bheir
mise breth, arsa Dia: agus an
déigh nan nithe sin thig iad a
mach, agus nì iad seirbhis
dhomh-sa anns an àit so.
8 Agus thug e dha coimh-
cheangal[1] an timchioll-ghearr-
aidh: agus mar sin ghin *Abra-
ham* Isaac, agus thimchioll-
gheàrr se e air an ochdamh là:
agus *ghin* Isaac Iacob, agus
Iacob an dà phrìomh-athair
dheug.
9 Agus a' gabhail farmaid reic[2]
na prìomh-aithriche Ioseph do 'n
Eiphit: ach bha Dia maille ris,
10 Agus shaor se e as a thriob-
laidibh uile, agus thug e deadh-
ghean[3] agus gliocas da an làth-
air Pharaoh rìgh na h-Eiphit;
agus chuir se e 'na uachdaran air
an Eiphit, agus air a theaghlach
féin uile.
11 Nis thàinig gorta agus
àmhghar mòr air an Eiphit uile,
agus air talamh Chanaain; agus
cha d' fhuair ar n-aithriche
teachd-an-tir.[4]
12 Ach an uair a chuala Iacob
gu 'n robh arbhar san Eiphit,
chuir e mach ar n-aithriche air
tùs.
13 Agus air an dara *uair* rinn-
eadh Ioseph aithnichte d' a
bhràithribh; agus rinneadh cinn-
each Ioseiph follaiseach do Pha-
raoh.
14 An sin chuir Ioseph *fios*
uaith, agus ghairm e d' a ionn-
suidh Iacob 'athair, agus a luchd-
dàimhe uile, cùig anama deug

[1] *cùnradh, cùmhnant.* [2] *chreic.* [3] *bàigh, fabhor.* [4] *biutachd.*

agus trì fichead.
15 Agus chaidh Iacob sìos do 'n
Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin
agus ar n-aithriche.
16 Agus ghiùlaineadh thairis
iad gu Sichem, agus chuireadh
iad anns an àit-adhlaic a cheann-
aich Abraham air suim airgid o
mhic Emoir, *athar* Shicheim.
17 Ach an uair a dhruid àm a'
gheallaidh, a mhionnaich Dia do
Abraham, dh'fhàs an sluagh ag-
us rinneadh iad lìonmhor san
Eiphit,
18 Gus an d' éirich rìgh eile,
do nach b' aithne Ioseph.
19 Bhuin e-san[1] gu cuilbheirt-
each r' ar cinneach, agus rinn e
olc air ar n-aithrichibh, air chor
as gu 'n d' thug e orra an naoidh-
eana a thilgeadh mach, chum
nach sìolaicheadh iad[2].
20 Anns an àm sin rugadh
Maois, agus bha e ro sgiamh-
ach, agus dh'altrumadh e trì
mìosan ann an tigh 'athar:
21 Agus an uair a thilgeadh
a mach e, thog nighean Pharaoh
leatha e, agus dh'altrum[3] i e
mar mhac dh' i féin.
22 Agus dh'fhòghlumadh[4] Ma-
ois ann an uile ghliocas nan Ei-
phiteach, agus bha e cumhachd-
ach am briathraibh agus an
gnìomharaibh.
23 Agus an uair a bha e dà
fhichead bliadhna iomlan a dh'
aois, thàinig e 'na chridhe a
bhràithre clann Israeil fhios-
rachadh[5].
24 Agus air dha duine àraidh
dhiubh fhaicinn a' fulang eucoir,
theasairg se *e*, agus air bualadh
an Eiphitich dha, rinn e dìogh-
altas do 'n fhear air an d' rinn-
eadh an eucoir:
25 Oir shaoil e gu 'n tuigeadh
a bhràithre, gu 'n tugadh Dia le
a làimh-san saorsa dhoibh; ach
cha do thuig iadsan.
26 Agus air an là 'na dhéigh
sin nochd se e féin doibh agus
iad a' comh-stri, agus b' àill leis
sìth a dhèanamh eatorra[6], ag
ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh
féin; c' ar son a ta sibh a' dèan-
amh eucoir air a chéile?
27 Ach chuir am fear a rinn an
eucoir air a' choimhearsnach
uaith e, ag ràdh, Cò a rinn
thusa a' d' uachdaran agus a' d'
bhreitheamh oirnne?
28 Am miann leat mise a
mharbhadh, mar a *mharbh thu* an
t-Eiphiteach an dé?
29 An sin theich Maois air son
an fhocail so, agus bha e 'na
choigreach ann an dùthaich
Mhidiain, far an do ghin e dithis
mhac.
30 Agus an uair a choimh-
lionadh dà fhichead bliadhna,
dh'fhoillsicheadh dha ann am fàs-
ach beinne Shina, aingeal an Tigh-
earn ann an lasair theine ann am
preas.
31 Agus an uair a chunnaic
Maois *so*, ghabh e iongantas mu 'n
t-sealladh; agus air dha teachd
am fagus gu beachdachadh *air*,
thàinig guth an Tighearna d' a
ionnsuidh,
32 *Ag ràdh*, *Is* mise Dia t' aith-
riche, Dia Abrahaim, agus Dia

[1] *Ghiulain se e féin*
[2] *nach fàsadh sìochd orra, nach maireadh iad beò.*
[3] *dh'oil.*
[4] *dh' ionnsaicheadh.*
[5] *dol a shealltuinn a bhràithre cloinn Israeil.*
[6] *an cur réidh.*

Isaaic, agus Dia Iacoib. An sin
chriothnuich Maois, agus cha
robh chridhe aige amharc[1].
33 An sin thubhairt an Tigh-
earn ris, Fuasgail do bhrògan ó
d' chosaibh: oir is talamh naomh
an t-àit air am bheil thu a' d'
sheasamh.
34 Chunnaic mi gu cinnteach
àmhghar mo phobuill a ta san
Eiphit, agus chuala mi an os-
naidh, agus thàinig mi nuas g' an
saoradh. Agus a nis thig, cuiridh
mi do 'n Eiphit thu.
35 Am Maois so féin a dhiùlt
iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachd-
aran agus breitheamh dhìot-sa?
e-san chuir Dia *gu bhi* 'na uachd-
aran agus 'na fhear-saoraidh le
làimh an aingil a dh'fhoillsich-
eadh dha sa' phreas.
36 Thug e-san a mach iad an
déigh dha mìorbhuilean, agus
comharan a dhèanamh ann an
tìr na h-Eiphit, agus anns a'
mhuir ruaidh, agus anns an
fhàsach rè dhà fhichead bliadh-
na.
37 Is e so am Maois ud a
thubhairt ri cloinn Israeil, Tog-
aidh an Tighearn bhur Dia suas
fàidh dhuibh do 'ur bràithribh,
cosmhuil rium-sa; ris-san éisd-
idh sibh.
38 So e-san a bha san eaglais
anns an fhàsach, maille ris an
aingeal a labhair ris ann am
beinn Shina, agus maille r' ar
n-aithrichibh-ne: neach a fhuair
briathra na beatha[2] chum an
toirt dhuinne:
39 Do nach b' àill le ar n-aith-
richibh bhi ùmhal, ach chuir iad
uatha *e*, agus 'nan cridhe phill
iad air an ais do 'n Eiphit,
40 Ag ràdh ri Aaron, Dèan
dhuinne dée a théid romhainn:
oir mu thimchioll a' Mhaois so, a
thug a mach sinn á tìr na h-
Eiphit, cha 'n 'eil fhios againn
ciod a dh'éirich dha.
41 Agus rinn iad laogh sna
làithibh sin, agus thug iad ìob-
airt do 'n dealbh, agus rinn iad
gàirdeachas ann an oibribh an
làmha féin.
42 An sin phill Dia, agus thug
e thairis iad chum aoradh a
dhèanamh do armailt nèimh, a
réir mar a ta e sgrìobhta ann an
leabhar nam fàidhean, An d'
thug sibh dhomh-sa beathaichean
marbhta, agus ìobairte rè dhà
fhichead bliadhna anns an
fhàsach, O a thigh Israeil?
43 Seadh, thog sibh suas pàill-
iun Mholoich, agus reult bhur
dé Remphain, dealbhan a rinn
sibh chum aoraidh dhoibh: uime
sin atharraichidh mi sibh an
taobh thall do Bhabilon.
44 Bha pàilliun na fianuis aig
ar n-aithrichibh san fhàsach, a
réir mar a dh'àithn an Tì a labh-
air ri Maois, gu 'n dèanadh se e
a réir an t-samhlaidh[3] a chunn-
aic e.
45 An ni a thug mar an ceud-
na ar n-aithriche a bha 'nan
déigh, a steach maille ri Iosa do
sheilbh nan Cinneach, a thilg
Dia a mach roimh ghnùis ar
n-aithriche, gu làithibh Dhaibh-
idh;
46 Neach a fhuair deadh-ghean
am fianuis Dhé, agus a dh'iarr

[1] *aire a thabhairt.* [2] *na beò-bhriathra.*

[3] *an t-saimpleir, an t-samhlachais.*

pàilliun fhaotainn do Dhia Ia-
coib.
47 Ach thog Solamh tigh dha.
48 Gidheadh cha 'n 'eil an Tì
a 's àirde a' gabhail còmhnuidh
ann an teampluibh làmh-dhèan-
ta; mar a ta am fàidh ag ràdh,
49 *Is e* nèamh mo rìgh-chaithir,
agus an talamh stòl mo chos:
ciod an tigh a thogas sibh
dhomh? a ta an Tighearn ag
ràdh: no ciod e ionad mo
thàimh?
50 Nach do rinn mo làmh na
nithe so uile?
51 A dhaoine cruaidh-mhuin-
ealach, agus neo-thimchioll
ghearrta ann an cridhe agus ann
an cluasaibh, tha sibh a ghnàth
a' cur an aghaidh an Spioraid
Naoimh: mar *a rinn* bhur n-
aithriche, mar sin a ta sibhse *a'
dèanamh.*
52 Cò do na fàidhibh air nach
d' rinn bhur n-aithriche geur-
leanmhuinn? agus mharbh siad
iadsan a roimh-fhoillsich teachd
an Fhìrein ud; air an robh
sibhse a nis 'nur luchd-brath-
aidh, agus 'nur mortairibh:
53 *Sibhse* a fhuair an lagh le
frithealadh nan aingeal, agus
nach do choimhid *e*.
54 'Nuair a chual iad na nithe
sin, bha iad air an gonadh 'nan
cridhe, agus chas iad *am* fiaclan
ris.
55 Ach air dhasan bhi làn do 'n
Spiorad Naomh, dh'amhairc e
gu geur suas gu nèamh, agus
chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa
'na sheasamh air deas làimh
Dhé;
56 Agus thubhairt e, Feuch,
tha mi faicinn nan nèamh fosg-
ailte, agus Mac an duine 'na
sheasamh air deas làimh Dhé.
57 An sin ghlaodh iadsan le
guth mòr, agus dhruid[1] iad an
cluasan, agus leum iad air a
dh'aon inntinn,
58 Agus air dhoibh a thilgeadh
a mach as a' bhaile[2], chlach iad
e: agus thilg na fianuisean an
eudach sìos aig cosaibh òganaich,
d' am b' ainm Saul.
59 Agus chlach iad Stephan,
agus e a' gairm air *Crìosd*, agus
ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac
mo spiorad.
60 Agus air dha a leigeadh
féin air a ghlùinibh, ghlaodh e
le guth mòr, A Thighearn, na
cuir am peacadh so as an leth.
Agus air dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

1 *Shearmonuicheadh an soisgeul ann an Samaria le Philip, a bhaist mòran, agus am measg chàich Simon an Druidh.* 14 *Thàinig Peadar agus Eoin a dhaingneachadh na h-eaglais:* 17 *le cur an làmh air an dream a chreid, bha an Spiorad Naomh air a thiodhlacadh:* 18 *'nuair a b' àill le Simon an tiodhlac ceudna cheannach uatha le h-airgiod,* 20 *chronuicheadh gu geur e le Peadar, &c.*

AGUS bha Saul ag aontach-
adh le a bhàs-san. Agus
dh'éirich anns an àm sin geur-
leanmhuinn mhòr an aghaidh na
h-eaglais a bha ann an Ierusa-
lem; agus bha iad uile air an
sgapadh air feadh tìre Iudea ag-
us Shamaria, ach na h-abstoil *a
mhàin.*
2 Agus ghiùlain daoine diadh-
aidh[3] Stephan *chum 'adhlaic*, agus
rinn iad caoidh mhòr air a shon.

[1] *dhuin, stop.* [2] *a' chaithir.* [3] *crabhach.*

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h-eaglais, a' dol a steach do gach tigh; agus ag tarruing a mach fhear agus bhan, chuir e am prìosan *iad*.

4 Uime sin dh'imich an dream a sgapadh, feadh gach àite, a' searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhaile Shamaria, agus shearmonaich e Crìosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh'aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éisdeachd ris[1], agus a' faicinn nam mìorbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neòghlan a mach á moran anns an robh iad, a' glaodhaich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pairilis[2], agus a bha 'nam bacaich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gàirdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d' am b' ainm Simon, a ghnàthaich druidheachd, agus a mheall[3] muinntir Shamaria, ag ràdh gu 'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire o 'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, Is e an duine so cumhachd mòr Dhé

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu 'n do mheall e iad rè ùine fhada le a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Crìosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnài.

[1] *riu.* [2] *crith-ghalar, palsy.* Sasg.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feartan a rinneadh, ghabh e iongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu 'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d' an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus an uair a chaidh iad sìos, ghuidh iad air an son gu 'm faigheadh iad an Spiorad Naomh.

16 (Oir cha d' thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad *an* làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon gu 'n robh an Spiorad Naomh air a thoirt tre làmhan nan abstol a chur orra, thairg e airgiod dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomhsa mar an ceudna an cumhachd so, ge b' e neach air an cuir mi *mo* làmha, gu 'm faigh e an Spiorad Naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t' airgiod am mugha maille riut féin, a chionn gu 'n do mheas thu gu 'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgiod.

21 Cha 'n 'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so: oir cha 'n 'eil do chridhe dìreach[4] am fianuis Dhé.

[3] *a chuir uamhas air, a chuir 'nam breathal.*
[4] *ceart, tréibhdhireach.*

22 Gabh aithreachas uime sin
do t' olc so, agus guidh air Dia,
ma dh'fheudar gu maithear
dhuit smuaine do chridhe.
23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn
ann an domblas na seirbhe, agus
fo chuibhreach na h-eucorach.
24 An sin fhreagair Simon, ag-
us thubhairt e, Guidhibh-sa an
Tighearn air mo shon, nach tig
aon do na nithibh sin a thubh-
airt sibh orm.
25 An sin air dhoibh-san fianuis
a dhèanamh agus focal an Tigh-
earn a labhairt, phill iad gu
Ierusalem, agus shearmonaich
iad an soisgeul ann am mòran
do bhailtibh nan Samaritanach.
26 Agus labhair aingeal an
Tighearna ri Philip, ag ràdh,
Eirich agus imich chum na h-
àirde deas, chum na slighe a ta
dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a
ta 'na fhàsach[1].
27 Agus dh'éirich e, agus dh'-
imich e: agus, feuch, duine
àraidh, caillteanach o Etiopia,
aig an robh mòr-ùghdarras fo
Chandace ban-rìghinn na h-
Etiopia, agus a bha os ceann a
h-ionmhais uile, agus a bha air
teachd gu Ierusalem chum aor-
adh a dhèanamh,
28 Bha e a' pilltinn air ais, agus
'na shuidhe 'na charbad, agus bha
e a' leughadh an fhàidh Esaiais.
29 An sin thubhairt an Spior-
ad ri Philip, Imich am fagus,
agus druid ris a' charbad so.
30 Agus ruith Philip d' a ionn-
suidh, agus chuala se e a' leugh-
adh an fhàidh Esaiais, agus
thubhairt e, Am bheil thu a'
tuigsinn nan nithe a tha thu a'
leughadh?
31 Agus thubhairt e-san, Cionn-
us is urrainn mi, mur seòl neach
éigin mi? Agus dh'iarr e air
Philip teachd a nìos, agus suidhe
maille ris.
32 A' chuibhrionn do 'n sgriob-
tuir a bha e leughadh, b' i so i,
Thugadh *e* mar chaora chum
marbhaidh; agus mar uan a ta
'na thosd am fianuis an fhir-
lomairt, mar sin cha d' fhosgail
e a bheul:
33 'Na ìsleachadh thugadh a
bhreitheanas air falbh: agus cò
a nochdas a ghinealach? oir
thogadh a bheatha o 'n talamh.
34 Agus fhreagair an caill-
teanach, agus thubhairt e ri
Philip, Guidheam thu, cò uime
tha am fàidh ag ràdh so? uime
féin, no mu neach éigin eile?
35 An sin dh'fhosgail Philip a
bheul, agus a' tòiseachadh o 'n
sgriobtuir sin, shearmonaich e
Iosa dha.
36 Agus an uair a dh'imich
iad air an t-slighe, thàinig iad
gu h-uisge àraidh: agus thubh-
airt an caillteanach, Feuch,
uisge; ciod a ta bacadh mise
bhi air mo bhaisteadh?
37 Agus thubhairt Philip, Ma
tha thu a' creidsinn le d' uile
chridhe, feudaidh tu. Agus
fhreagair e agus thubhairt e,
Tha mi a' creidsinn gur e Iosa
Crìosd Mac Dhé.
38 Agus dh'àithn e 'n carbad
a sheasamh: agus chaidh iad sìos
le chéile do 'n uisge, araon Phi-
lip agus an caillteanach; agus
bhaist se e.

[1] *troimh an fhàsach.*

39 Agus an uair a thàinig iad
a nìos as an uisge, thug Spiorad
an Tighearna Philip leis, agus
cha 'n fhac an caillteanach tuill-
eadh e: agus dh'imich e air
'aghaidh le gàirdeachas.
40 Ach fhuaradh Philip ann
an Asotos: agus shearmonaich
e anns na bailtibh uile, a' dol
troimh *an dùthaich*, gus an d'
thàinig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

1 *Tha Saul, air dha bhi 'g imeachd gu Damascus, air a leagadh sìos gu talamh le solus, agus guth o nèamh:* 10 *ghairmeadh e chum na h-abstolachd,* 18 *agus bhaisteadh e le Ananias:* 20 *shearmonaich e Crìosd gu dàna.* 23 *Chuir na h-Iùdhaich, agus mar an ceudna na Greugaich, an comhairle ri chéile chum a mharbhadh.* 31 *Leigheas Peadar Eneas do 'n phairilis;* 38 *thug e Tabita beò.*

AGUS air do Shaul bhi fath-
ast a' séideadh bagraidh,
agus àir[1] an aghaidh dheisciobul
an Tighearna, chaidh e chum an
àrd-shagairt,
2 Agus dh'iarr e litrichean
uaith gu Damascus chum nan
sionagog, chum nam faigheadh e
aon neach do 'n t-slighe so, co
aca b' fhir no mnài iad, gu 'n
tugadh e leis ceangailte gu Ieru-
salem iad.
3 Agus ag imeachd dha, thàr-
ladh[2] gu 'n do dhruid e ri Da-
mascus; agus dhealraich gu h-
obann mu 'n cuairt air solus o
nèamh.
4 Agus air tuiteam dha air an ta-
lamh, chual e guth ag ràdh ris,
A Shauil, A Shauil, c' ar son a ta
thu 'gam gheur-leanmhuinn-sa?
5 Agus thubhairt e-san, Cò thu,
a Thighearn? Agus thubhairt
an Tighearn, Is mise Iosa a ta
thusa a' geur-leanmhuinn: *is*
cruaidh dhuitse breabadh an
aghaidh nan dealg.
6 Agus air dhasan bhi air
chrith agus làn uamhainn, thubh-
airt e, A Thighearn, ciod is àill
leat mise a dhèanamh? Agus
thubhairt an Tighearn ris, Eirich,
agus rach[3] a steach do 'n bhaile,
agus innsear dhuit ciod is còir
dhuit a dhèanamh.
7 Agus sheas na daoine bha 'g
imeachd maille ris 'nan tosd, a'
cluinntinn a' ghutha, ach gun
neach air bith fhaicinn.
8 Agus dh'éirich Saul o 'n tal-
amh, agus air fosgladh a shùl
dha, cha 'n fhac e neach[4] air
bith: ach air dhoibh breith air
a làimh, threòraich iad *e* gu Da-
mascus.
9 Agus bha e trì làithean gun
radharc, agus cha d' ith agus cha
d' òl e ni air bith.
10 Agus bha deisciobul àraidh
ann an Damascus, d' am b' ainm
Ananias; agus thubhairt an
Tighearn ris ann am foillseach-
adh[5], Ananiais. Agus thubhairt
e-san, Feuch *a ta* mi *an so*, a
Thighearn.
11 Agus *thubhairt* an Tighearn
ris, Eirich, agus imich do 'n t-
sràid, ris an abrar Dìreach, agus
iarr ann an tigh Iudais, duine o
Tharsus d' ann goirear Saul: oir
feuch, a ta e ri ùrnuigh,
12 Agus chunnaic e ann am

[1] *marbhaidh.*
[2] *thachair.*

[3] *theirig, gabh.* [4] *ni.*
[5] *scalladh.*

foillseachadh duine d' an ainm
Ananias, a' teachd a steach, agus
a' cur *a* làimhe air, chum gu 'm
faigheadh e a radharc.
13 An sin fhreagair Ananias,
A Thighearn, chuala mi o mhòr-
an mu 'n duine so, cia lìon olc a
rinn e do d' naomhaibh ann an
Ierusalem :
14 Agus a ta an so ùghdarras
aige o uachdaranaibh nan sag-
art, iadsan uile a cheangal a ta
gairm air t' ainm-sa[1].
15 Ach thubhairt an Tigh-
earn ris, Imich ; oir is soitheach
taghta dhomh-sa e, chum m' ainm
a ghiùlan am fianuis nan Cinn-
each, agus rìghrean, agus chloinn
Israeil.
16 Oir nochdaidh mise dha
cia mòr na nithe a 's éigin da
fhulang air sgath m' ainme-sa.
17 Agus dh'imich Ananias, ag-
us chaidh e steach do 'n tigh;
agus chuir e a làmhan air, agus
thubhairt e, A Shauil, a bhràth-
air, chuir an Tighearn, (*eadhon*
Iosa a dh'fhoillsicheadh dhuitse
anns an t-slighe air an d' thàinig
thu,) mise chum gu 'm faigheadh
tu do radharc, agus gu 'm biodh
tu air do lìonadh leis an Spiorad
Naomh.
18 Agus air ball thuit o 'shùil-
ibh mar gu 'm biodh lannan ;
agus dh'aisigeadh a radharc dha
gun dàil, agus, air dha éirigh,
bhaisteadh e.
19 Agus an uair a ghabh e
biadh, neartaicheadh e. An sin
bha Saul làithean àraidh maille
ris na deisciobluibh a bha ann
an Damascus.
20 Agus air ball shearmonaich
e Iosa[2] anns na sionagogaibh,
gur e-san Mac Dhé.
21 Ach bha na h-uile a chual
e fo uamhas, agus thubhairt iad,
Nach e so e-san a bha sgrios ann
an Ierusalem iadsan a bha gairm
air an ainm so, agus a thàinig
an so chum na crìche so, gu 'n
tugadh e ceangailte iad dh'ionn-
suidh uachdarana nan sagart ?
22 Ach bu mhòid a neartaich-
eadh Saul, agus chuir e gu h-
amhluadh na h-Iùdhaich a bha
chòmhnuidh ann an Damascus,
a' dearbhadh gur e so an Crìosd.
23 Agus air dol do mhòran
làithean seachad, rinn na h-Iùdh-
aich comhairle r' a chéile e-san a
mharbhadh :
24 Ach thugadh fios do Shaul
air am feill[3] : agus bha faire aca
air na geatachaibh a là agus a
dh'oidhche chum a mharbhadh.
25 An sin ghabh na deisciob-
uil e san oidhche, agus chuir iad
a mach thar a' bhalla e, agus leig
iad sìos ann an cliabh *e*.
26 Agus an uair a thàinig Saul
gu Ierusalem, dh'fheuch e ri e
féin a cheangal ris na deisciob-
luibh : ach bha eagal orra uile
roimhe, agus cha do chreid iad
gu 'm bu deisciobul e.
27 Ach ghabh Barnabas d' a
ionnsuidh e, agus thug e chum
nan abstol *e*, agus chuir e 'n ceill
doibh cionnus a chunnaic e 'n
Tighearn anns an t-slighe, agus
gu 'n do labhair e ris, agus cionn-
us a shearmonaich e gu dàna
ann an Damascus an ainm Iosa.
28 Agus bha e maille riu a'

[1] *a tha air an gairm air t' ainm.*

[2] *Crìosd.* [3] *ceilg.*

teachd a steach, agus a' dol a
mach ann an Ierusalem.
29 Agus labhair e gu dàna an
ainm an Tighearna Iosa, agus
rinn e deasboireachd an aghaidh
nan Greugach: ach chuir iad-
san rompa e-san a mharbhadh.
30 Ach an uair a thuig na
bràithre *so*, thug iad sìos e gu
Cesarea, agus chuir iad air falbh
gu Tarsus e.
31 An sin bha fois aig na h-
eaglaisibh troimh Iudea uile,
agus Ghalile, agus Shamaria, ag-
us air dhoibh bhi air an togail
suas, agus a' siubhal ann an
eagal an Tighearn, agus ann
an comhfhurtachd[1] an Spioraid
Naoimh, mheudaicheadh gu mòr
iad.
32 Agus thàrladh, air do Phead-
ar imeachd troimh gach *àite*,
gu 'n deachaidh e sìos mar an
ceudna chum nan naomh a bha
gabhail còmhnuidh ann an Lida.
33 Agus fhuair e an sin duine
àraidh d' am b' ainm Eneas, a
bha rè ochd bliadhna air a leab-
aidh, agus e gu tinn leis a' phair-
ilis[2].
34 Agus thubhairt Peadar ris,
Eneais, tha Iosa Crìosd ga d'
leigheas: éirich agus dèan do
leabadh. Agus air ball dh'eir-
ich e.
35 Agus chunnaic iadsan uile
e, a bha chòmhnuidh ann an
Lida, agus *ann* an Saron, agus
phill iad chum an Tighearn.
36 A nis bha ban-deisciobul
àraidh ann an Iopa d' am b' ainm
Tabita, 's e sin, air eadar-theang-
achadh, Dorcas: bha a' bhean
so làn do dheadh oibribh, agus
do dhéircibh a rinn i.
37 Agus thàrladh anns na làith-
ibh sin, air dh'i bhi gu tinn
gu 'n d' fhuair i bàs: Agus air
dhoibh a h-ionnlad, chuir iad
ann an seòmar uachdarach *i*.
38 Agus air do Lida bhi fagus
do Iopa, *agus* air cluinntinn do
na deisciobluibh gu 'n robh Pead-
ar an sin, chuir iad dithis
dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidhe
air e theachd d' an ionnsuidh
gun dàil.
39 An sin dh'éirich Peadar,
agus chaidh e maille riu. Agus
an uair a bha e air teachd,
threòraich iad suas e do 'n t-
seòmar uachdarach: agus sheas
na bantraichean uile làimh ris a'
caoineadh, agus a' nochdadh nan
còta agus nan trusgan a rinn
Dorcas am feadh a bha i maille
riu.
40 Ach air do Pheadar an
cur a mach uile, leig se e féin
air a ghlùinibh agus rinn e ùrn-
uigh; agus air dha tionndadh
ris a' chorp, thubhairt e, A
Thabita, éirich. Agus dh'fhosg-
ail ise a sùilean: Agus air dh'i
Peadar fhaicinn, dh'éirich i 'na
suidhe.
41 Agus thug e a làmh dh'i,
agus thog e 'na seasamh i; agus
an uair a ghairm e na naoimh
agus na bantraichean, chuir e
'nan làthair beò i.
42 Agus fhuaradh fios air so
tre Iopa uile; agus chreid mòr-
an anns an Tighearn.
43 Agus thàrladh gu 'n d' fhan
e mòran do làithibh ann an Iopa

[1] *còmhnadh, cuideachadh.*

[2] *chrith-ghalar.*

maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

1 *Air do Chornelius, duine cràbhach, àithne fhaotainn o aingeal, chuir e fios air Peadar,* 11 *a bha air a theagasg ann an taisbean gun e dheanamh tàir air na Cinnich:* 34 *Am feadh a bha e searmonachadh Chrìosd do Chornelius agus d' a chuideachd, thàinig an Spiorad Naomh nuas orra, agus bhaisteadh iad.*

AGUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d' am b' ainm Cornelius, ceannard-ceud do 'n chuideachd ris an abrar *a' chuideachd* Eadailteach,

2 *Duine* cràbhach, agus air an robh eagal Dé maille r' a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do 'n t-sluagh, agus a' dèanamh ùrnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chunnaic e ann an sealladh[1] gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do 'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d' a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.

4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t' ùrnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fianuis Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d' an co-ainm Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh e-san duit ciod is còir dhuit a dhèanamh.

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d' a ionnsuidh dithis do mhuinntir a thighe, agus saighdear cràbhach do 'n dream a bha ghnàth a' feitheamh air;

8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là màireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do 'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dhèanamh ùrnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire[2].

10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis *biadh* itheadh: ach am feadh a bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul,

11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd a nuas d' a ionnsuidh, mar bhraith-lìn[3] mhòir, ceangailte air a ceithir oisnibh[4], agus air a leigeadh sìos air an talamh;

12 Anns an robh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche allta, agus bhiasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

13 Agus thàinig guth d' a ionnsuidh, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn; oir cha d' ith mi riamh aon ni coitchionn[5] no neò-ghlan.

15 Agus *thubhairt* an guth ris a rìs an dara uair, Na nithe sin

[1] *foillseachadh, taisbeanadh.*
[2] i. e. *meadhon-là.*
[3] *lìon-eudach.*
[4] *beannaibh.*
[5] *cumanta.*

a ghlan Dia, na gairm thusa
coitchionn.
16 Agus rinneadh so trì uair-
ean: agus thogadh an soitheach
a rìs suas gu nèamh.
17 A nis an uair a bha Pead-
ar fo amharus ann féin ciod bu
chiall do 'n t-sealladh a chunnaic
e, feuch, bha na daoine a chuir-
eadh o Chornelius, an déigh
dhoibh tigh Shimoin iarraidh,
'nan seasamh aig an dorus.
18 Agus air gairm dhoibh,
dh'fheòraich iad an robh Simon
d' an co-ainm Peadar, air aoidh-
eachd an sin.
19 Am feadh a bha Peadar a'
smuaineachadh air an t-sealladh,
thubhairt an Spiorad ris, Feuch,
tha triuir dhaoine ga d' iarraidh.
20 Uime sin éirich, agus gabh
sìos, agus imich maille riu, gun
amharus air bith a bhi ort: oir
is mise a chuir uam iad.
21 Agus chaidh Peadar sìos
chum nan daoine, [a chuireadh
d' a ionnsuidh o Chornelius,]
agus thubhairt e, Feuch, is mise
an tì a tha sibh ag iarraidh:
ciod e an t-aobhar mu 'n d' thàin-
ig sibh ?
22 Agus thubhairt iadsan,
Fhuair Cornelius an ceannard-
ceud, duine cothromach, air am
bheil eagal Dé, agus fo dheadh
ainm[1] aig cinneach nan Iùdhach
uile, rabhadh o Dhia le aingeal
naomh, fios a chur ortsa d' a
thigh, agus briathran a chluinnt-
inn uait.
23 An sin ghairm e steach iad,
agus thug e aoidheachd *dhoibh.*
Agus air an là màireach dh'im-
ich Peadar maille riu, agus
chaidh dream àraidh do na
bràithribh o Iopa maille ris.
24 Agus air an là màireach
chaidh iad a steach do Chesarea:
agus bha Cornelius a' feitheamh
riu, agus air gairm a luchd-
dàimh agus a chàirde dìsle an
ceann a chéile.
25 Agus an uair a bha Pead-
ar a' dol a steach, choinnich
Cornelius e, agus thuit e sìos
aig a chosaibh, agus rinn e aor-
adh *dha.*
26 Ach thog Peadar suas e,
ag ràdh, Seas suas; is duine
mise mar an ceudna.
27 Agus ag còmhradh ris,
chaidh e steach, agus fhuair e
mòran cruinn.
28 Agus thubhairt e riu, Tha
fios agaibh gu bheil e mì-dhligh-
each do dhuine a tha 'na Iùdh-
ach, comhluadar a chumail ri
neach a tha do chinneach eile,
no teachd am fagus da; ach
nochd Dia dhomh-sa, gu 'n duine
air bith a ghairm coitchionn no
neò-ghlan.
29 Uime sin thàinig mise
'nuair a chuireadh fios orm, gun
aon ni a ràdh 'na aghaidh: air
an aobhar sin tha mi feòraich
c' ar son a chuir sibh fios orm ?
30 Agus thubhairt Cornelius,
O 'n cheathramh là gus an uair
so bha mi a' dèanamh trasgaidh;
agus air an naothadh uair bha
mi dèanamh ùrnuigh ann mo
thigh, agus, feuch, sheas duine
a' m' làthair ann an eudach deal-
rach[2].
31 Agus thubhairt e, A Chor-

[1] *air am bheil deadh theisteas.*

[2] *ro gheal.*

neliuis, fhuair t' ùrnuigh éisd-
eachd[1], agus tha do dhéircean
air an cuimhneachadh am fian-
uis Dé.
32 Uime sin cuir gu Iopa, ag-
us cuir fios air Simon, d 'an co-
ainm Peadar; tha e air aoidh-
eachd ann an tigh Shimoin
fear-deasachaidh leathair, làimh
ris a' mhuir; neach, 'nuair a thig
e, a labhras riut.
33 Uime sin chuir mi air ball
fios ort; agus is maith a rinn
thu teachd. Air an aobhar sin
tha sinne uile an so a làthair am
fianuis Dé, a dh'éisdeachd nan
uile nithe a tha air an àithneadh
dhuitse le Dia.
34 An sin dh'fhosgail Peadar
a bheul, agus thubhairt e, Gu
fìrinneach tha mi 'g aithneach-
adh nach 'eil Dia ag amharc air
pearsaibh seach a chéile:
35 Ach anns gach uile chinn-
each a ta an neach air am bheil
'eagal-san, agus a ta 'g oib-
reachadh fìreantachd, taitneach
aige.
36 Am focal a chuir Dia gu
cloinn Israeil, a' searmonach-
adh sìth tre Iosa Crìosd, (neach
is e Tighearna nan uile,)
37 Am focal sin is aithne
dhuibh, a sgaoileadh air feadh
tìre Iudea uile, agus a thòisich
o Ghalile, an déigh a bhaistidh a
shearmonaich Eoin:
38 Cionnus a dh'ùng Dia Iosa
o Nasaret leis an Spiorad Naomh,
agus le cumhachd; neach a
chaidh mu 'n cuairt a' dèanamh
maith, agus a' slànuchadh nan
uile a bha air am foir-eigneach-
adh[2] leis an diabhul: oir bha
Dia maille ris.
39 Agus tha sinne 'nar fian-
uisibh air na h-uile nithibh a rinn
e, araon ann an tìr nan Iùdhach,
agus ann an Ierusalem; neach
a mharbh iad, 'ga chrochadh air
crann:
40 E-san thog Dia suas air an
treas là, agus nochd se e gu
follaiseach;
41 Cha 'n ann do 'n t-sluagh
uile, ach do fhianuisibh, a thagh-
adh le Dia roimh-làimh, *eadhon*
dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl
maille ris an déigh dha éirigh o
na marbhaibh.
42 Agus dh'àithn e dhuinne
searmonachadh do 'n t-sluagh,
agus fianuis a dhèanamh gur
e-san a dh'òrduicheadh le Dia 'na
bhreitheamh air bheòthaibh agus
air mharbhaibh.
43 Dhasan tha na fàidhean uile
a' toirt fianuis, gu 'm faigh gach
neach a chreideas ann maith-
eanas 'nam peacaibh tre 'ainm-
san.
44 Am feadh a bha Peadar
fathast a' labhairt nam briathra
sin, thuirling[3] an Spiorad Naomh
orra-san uile a chual am focal.
45 Agus ghabh na creidich
do 'n timchioll-ghearradh, a
mheud diubh 'sa thàinig maille
ri Peadar, iongantas mòr, do
bhrìgh gu 'n do dhòirteadh air na
Cinnich mar an ceudna tiodhlac
an Spioraid Naoimh.
46 Oir chuala siad iad a' labh-
airt le teangaibh, agus ag àrd-
mholadh Dhé. An sin fhreag-
air Peadar,

[1] *dh'éisdeadh ri t' ùrnuigh.*
[2] *thugadh fo cheannsal.*
[3] *thuit.*

47 Am feud neach sam bith
uisge a thoirmeasg, chum nach
rachadh iad so a bhaisteadh, a
fhuair an Spiorad Naomh, co
maith ruinne ?
48 Agus dh'òrduich e iad a bhi
air am baisteadh ann an ainm
an Tighearna. An sin ghuidh
iad air fantuinn *maille riu* làith-
ean àraidh.

CAIB. XI.

*1 Fhuaradh cron do Pheadar air son comh-
luadar a ghléidheadh ris na Cinnich: 4
dh' innis e a reuson, agus thaitinn sin r' a
luchd-dìtidh. 19 Sgaoileadh an soisgeul
feadh Phenice, agus Chipruis, agus An-
tioch. 26 Dh'ainmicheadh na deisciobuil
'nan Crìosduidhean air tùs ann an An-
tioch, &c.*

AGUS chuala na h-abstoil ag-
us na bràithrean a bha ann
an Iudea, gu 'n do ghabh na
Cinnich mar an ceudna ri focal
Dé.
2 Agus an uair a chaidh Peadar
suas gu Ierusalem, rinn iadsan a
bha do 'n timchioll-ghearradh
conspoid ris,
3 Ag ràdh, Chaidh thu steach
a dh'ionnsuidh dhaoine nach
robh air an timchioll-ghearradh,
agus dh'ith thu maille riu.
4 Agus thòisich Peadar, agus
chuir e 'n *t-iomlan* an céill doibh
an òrdugh, ag ràdh,
5 Bha mi ann am baile[1] Iopa
ri ùrnuigh; agus ann an neul
chunnaic mi sealladh, Soitheach
àraidh a' teachd a nuas, mar
bhraith-lìn mhòir, air a leigeadh
a nuas o nèamh air a ceithir ois-
nibh[2]; agus thàinig i a m' ionn-
suidh-sa.
6 Agus air dhomh beachdach-
adh gu geur oirre, thug mi fa 'n-
ear, agus chunnaic mi beathaiche
ceithir-chosach na talmhainn,
agus na fiadh-bheathaiche, agus
na biasda snàigeach, agus eun-
laith an athair.
7 Agus chuala mi guth ag
ràdh rium, Eirich, a Pheadair;
marbh agus ith.
8 Ach thubhairt mise, Ni h-
eadh, a Thighearn: oir cha
deachaidh riamh aon ni coit-
chionn no neò-ghlan a steach do
m' bheul.
9 Ach fhreagair an guth mi
an dara uair o nèamh, Na nithe
a ghlan Dia na meas thusa neò-
ghlan[3].
10 Agus rinneadh so trì uair-
ean: agus thogadh an t-iomlan
a rìs suas gu nèamh.
11 Agus, feuch, air ball bha
triuir dhaoine air teachd chum
an tighe anns an robh mi, a
chuireadh o Chesarea a m' ionn-
suidh.
12 Agus thubhairt an Spiorad
rium dol maille riu, gun amhar-
us air bith a bhi orm. Agus
chaidh mar an ceudna an t-seath-
nar bhràithre so maille rium,
agus chaidh sinn a steach do
thigh an duine:
13 Agus nochd e dhuinn cionn-
us a chunnaic e aingeal 'na
sheasamh 'na thigh, a thubhairt
ris, Cuir daoine gu Iopa, agus
cuir fios air Simon, d' an co-
ainm Peadar;
14 Neach a labhras briathra
riut, leis an tèarnar[4] thu féin ag-
us do thigh uile.
15 Agus an uair a thòisich mi

[1] *caithir.* [2] *beannaibh.* [3] *coitchionn.* [4] *saorar.*

air labhairt, thuirling[1] an Spiorad
Naomh orra-san, mar oirnne air
tùs.
16 An sin chuimhnich mise
focal an Tighearna, mar a thubh-
airt e, Bhaist Eoin gun amharus
le h-uisge; ach baistear sibhse
leis an Spiorad Naomh.
17 Uime sin ma thug Dia
dhoibh-san a cho-ionann tiodh-
laca ruinne, a chreid anns an
Tighearn Iosa Crìosd, cò mise
gu'm bithinn comasach bacadh a
chur air Dia?
18 Agus an uair a chual iad na
nithe so, thosd iad, agus thug iad
glòir do Dhia, ag ràdh, Thug
Dia ma seadh mar an ceudna do
na Cinnich aithreachas chum na
beatha.
19 A nis chaidh iadsan a sgap-
adh a mach leis an àmhghar[2] a
dh'éirich air son Stephain, gu
ruig Phenice, agus Ciprus, agus
Antioch, gun am focal a labh-
airt ri aon neach ach ris na h-
Iùdhaich a mhàin.
20 Agus bha cuid diubh o
Chiprus, agus o Chirene, dream
air dhoibh dol a steach do An-
tioch, a labhair ris na Greugaich,
a' searmonachadh an Tighearna
Iosa.
21 Agus bha làmh an Tigh-
earna maille riu: agus chreid
àireamh mhòr, agus phill iad
chum an Tighearn.
22 Agus thàinig sgeula air na
nithibh sin gu cluasaibh na h-
eaglais a bha ann an Ierusalem:
agus chuir iad Barnabas uatha,
chum gu 'n rachadh e gu An-
tioch:
23 Neach an uair a thàinig e,
agus a chunnaic e gràs Dhé, a
rinn gàirdeachas, agus a dh'-
earail orra uile, gu 'n dlùth-lean-
adh iad ris an Tighearn le rùn
cridhe.
24 Oir bha e 'na dhuine maith,
agus làn do 'n Spiorad Naomh,
agus do chreidimh. Agus chuir-
eadh sluagh mòr ris an Tighearn.
25 An sin chaidh Barnabas gu
Tarsus, a dh'iarraidh Shauil.
26 Agus air dha fhaotainn,
thug e leis e gu Antioch. Agus
thàrladh, gu 'n robh iad rè bliadh-
na iomlain air an cruinneach-
adh maille ris an eaglais, agus
gu 'n do theagaisg iad sluagh
mòr; agus gu 'n do ghoireadh
Crìosduidhean do na deisciob-
luibh air tùs ann an Antioch.
27 Agus anns na làithibh sin
thàinig fàidhean o Ierusalem gu
Antioch.
28 Agus air seasamh suas do
aon diubh d' am b' ainm Agabus,
dh' fhoillsich e troimh an Spiorad,
gu 'm biodh gorta mhòr air feadh
an domhain uile[3]: ni mar an
ceudna a thachair ri linn Chlau-
diuis Cheasair.
29 An sin chuir gach aon do
na deisciobluibh roimhe, a réir a
chomais, còmhnadh a chur chum
nam bràithrean, a bha chòmh-
nuidh ann an Iudea.
30 Ni mar an ceudna a rinn
iad, agus chuir iad e chum nan
seanairean le làimh Bharnabais
agus Shauil.

[1] *thuit.* [2] *trioblaid.*

[3] *na tìre uile.*

CAIB. XII.

1 Rinn Herod geur-leanmhuinn air na Crìosduidhibh, 2 mharbh e Seumas, 3 agus chuir e Peadar am prìosan, neach a thugadh a mach le aingeal tre ùrnuighibh na h-eaglais: 23 Bhuaileadh Herod le aingeal, agus bhàsaich e gu truagh: 24 Shoirbhich focal Dé an déigh bàis Heroid.

ANIS mu 'n àm sin, shìn Herod an righ *a* làmhan, a dhèanamh uilc air dream àraidh do 'n eaglais.

2 Agus mharbh e Seumas bràthair Eoin leis a' chlaidheamh.

3 Agus an uair a chunnaic e gu 'n do thaitinn sin ris na h-Iùdhaich, chaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair mar an ceudna. (Agus b' iad làithean an arain neo-ghoirtichte a bh' ann.)

4 Agus ghlac e agus chuir e 'm prìosan e, agus thug se e r' a ghléidheadh do cheithir cheathrar shaighdearan, fa rùn a thoirt a mach do 'n t-sluagh an déigh na càisge.

5 Air an aobhar sin ghléidheadh Peadar anns a' phrìosan: ach bha bith-ùrnuigh[1] air a dèanamh leis an eaglais ri Dia air a shon.

6 Agus an uair a b' àill le Herod a thoirt a mach, san oidhche sin féin bha Peadar 'na chodal eadar dithis shaighdearan, ceangailte le dà shlabhruidh: agus bha 'n luchd-faire fa chomhair an doruis a' coimhead a' phrìosain.

7 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn air, agus dhealraich solus anns a' phrìosan: agus bhuail e taobh Pheadair, agus dhùisg se e, ag ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d' a làmhaibh.

8 Agus thubhairt an t-aingeal ris, Crioslaich thu féin, agus ceangail ort do bhonn-bhrògan[2]: agus rinn e mar sin. Agus thubhairt e ris, Tilg t' fhalluinn[3] umad, agus lean mise.

9 Agus chaidh e mach, agus lean se e; agus cha robh fhios aige gu 'n robh e fìor an ni a rinneadh leis an aingeal: ach shaoil e gu 'm bu taisbean[4] a chunnaic e.

10 Agus air dhoibh dol troimh 'n cheud agus an dara faire, thàinig iad chum a' gheata iaruinn a ta treòrachadh do 'n bhaile, a dh'fhosgail doibh leis féin: agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh troimh aon sràid, agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal uaith.

11 Agus an uair a thàinig Peadar d' a ionnsuidh féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fìrinneach gu 'n do chuir an Tighearn 'aingeal uaith, agus gu 'n do shaor e mi o làimh Heroid, agus *o* uile dhùil pobuill nan Iùdhach.

12 Agus an uair a smuainich *e air a' chùis*, thàinig e gu tigh Mhuire màthar Eoin, d' an co-ainm Marcus, far an robh mòran cruinn, agus iad ri ùrnuigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a' bualadh doruis a' gheata, thàinig gruagach d' am b' ainm Roda a dh'éisdeachd.

14 Agus an uair a dh'aithnich i guth Pheadair, tre aoibhneas

[1] *gnàth-ùrnuigh, sìor-ùrnuigh.* [2] *chuarain.*

[3] *do bhrat, t' eudach-uachdair.* [4] *shealladh.*

cha d' fhosgail i an geata, ach ruith i stigh, agus dh'innis i gu 'n robh Peadar 'na sheasamh aig a' gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, Tha thu air mhì-chéill. Ach bha ise toirt dearbh-chinnte[1] gu 'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, Is e 'aingeal a ta ann.

16 Ach bhuanaich Peadar a' bualadh *an doruis:* agus an uair a dh'fhosgail iad, agus a chunnaic iad e, bha iad làn uamhais.

17 Ach air dhasan smèideadh orra le a làimh iad a bhi 'nan tosd, chuir e 'n céill doibh cionnus a thug an Tighearn as a' phrìosan e. Agus thubhairt e, Innsibh na nithe so do Sheumas agus do na bràithribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu àit eile.

18 Agus air teachd do 'n là bha iomairt[2] nach bu bheag am measg nan saighdearan, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus an uair a dh'iarr Herod e, agus nach d'fhuair se e, rannsaich e an luchd-coimhead, agus dh'òrduich e an toirt air falbh *chum peanais.* Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e còmhnuidh *an sin.*

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thiruis agus Shidoin: ach thàinig iadsan a dh'aon inntinn d' a ionnsuidh, agus, air dhoibh Blastus seomradair an rìgh a thoirt air an crann, dh' iarr iad sìth; do bhrìgh gu'n robh an tìr air a beathachadh le *tìr* an rìgh.

21 Agus air là òrduichte, air do Herod bhi air a sgeudachadh le eudach rìoghail, agus 'na shuidhe air a rìgh-chaithir, labhair e gu deas-bhriathrach riu[3].

22 Agus rinn an sluagh iolach[4], *ag ràdh, Is* guth Dé *so,* agus cha *ghuth* duine.

23 Agus air ball bhuail aingeal an Tighearn e, do bhrìgh nach d' thug e a' ghlòir do Dhia: agus dh'itheadh le cnuimhibh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearn agus mheudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Ierusalem, air dhoibh *am* ministrileachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d' an co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

1 *Thaghadh Pòl agus Barnabas gu dol chum nan Cinneach.* 7 *Mu thimchioll Shergiuis Pauluis, agus Elimais an druidh,* 14 *Shearmonaich Pòl aig Antioch, gur e Iosa an Crìosd.* 42 *Chreid na Cinnich, ach labhair na h-Iùdhaich an aghaidh na fìrinn.*

ANIS bha anns an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh; mar a ta Barnabas, agus Simeon ris an abrar Niger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen comh-alta Heroid an Tetrairc, agus Saul.

2 Agus air dhoibh bhi ri ministrileachd do 'n Tighearn, agus a' trasgadh, thubhairt an Spiorad Naomh, Cuiribh air leth dhomhsa Barnabas agus Saul, chum na h-oibre gus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trasgadh agus ùrnuigh a dhèanamh, agus an làmhan a chur orra, leig iad uatha *iad.*

4 Mar sin air dhoibh-san a bhi

[1] *a cathachadh.* [2] *buaireas.*

[3] *rinn e òraid doibh.* [4] *gàir.*

air an cur a mach leis an Spiorad
Naomh, chaidh iad sìos gu Seleu-
cia; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.
5 Agus air dhoibh bhi ann an
Salamis, shearmonaich iad focal
Dé ann an sionagogaibh nan
Iùdhach: agus bha mar an
ceudna Eoin aca mar fhear-
frithealaidh.
6 Agus an uair a chaidh iad
troimh an eilean gu Paphos,
fhuair iad druidh àraidh, fàidh
bréige, Iùdhach, d' am b' ainm
Bariesus:
7 Neach a bha maille ri Ser-
gius Paulus an t-uachdaran,
duine tuigseach; air dhasan
Barnabas agus Saul a ghairm d'
a ionnsuidh, dh'iarr e focal Dé
a chluinntinn.
8 Ach chuir Elimas an druidh,
(oir is ann mar so a dh'eadar-
theangaichear 'ainm,) 'nan agh-
aidh, ag iarraidh an t-uachdaran
a thionndadh o 'n chreidimh.
9 An sin air bhi do Shaul, (d'
an *goirear* Pòl,) làn do 'n Spiorad
Naomh, agus ag amharc gu geur
air,
10 Thubhairt e, O thusa a ta
làn do 'n uile cheilg, agus do 'n
uile dhroch-bheirt, a mhic an
diabhuil, a nàmhaid na h-uile
fhìreantachd, nach sguir thu do
fhiaradh shlighean dìreach an
Tighearna?
11 Agus feuch a nis, *tha* làmh
an Tighearn ort, agus bithidh tu
dall, gun a' ghrian fhaicinn rè
tamuill. Agus air ball thuit ceò
agus dorchadas air; agus a'
tionndadh mu 'n cuairt, dh'iarr
e dream a threòraicheadh air
làimh e.

12 An sin an uair a chunnaic
an t-uachdaran an ni a rinneadh,
chreid e, air dha bhi làn iong-
antais mu theagasg an Tighearna.
13 Agus air gabhail luinge
do Phòl agus d' a chuideachd o
Phaphos, thàinig iad gu Perga
na Pamphilia: agus air do Eoin
am fàgail, phill e gu Ierusalem.
14 Ach air dhoibh-san imeachd
o Pherga, thàinig iad gu An-
tioch na Pisidia, agus chaidh iad
a steach do 'n t-sionagog air là
na sàbaid, agus shuidh iad.
15 Agus an déigh leughadh
an lagha agus nam Fàidhean,
chuir uachdarain na sionagoig
d' an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara
agus a bhràithre, ma tha focal
earail agaibh do 'n t-sluagh, ab-
raibh *e*.
16 An sin an uair a sheas Pòl
suas agus a smèid e orra le
'làimh, thubhairt e, Fheara Is-
raeil, agus sibhse air am bheil
eagal Dé, éisdibh.
17 Thagh Dia a' phobuill so
Israeil ar n-aithriche, agus dh'-
àrdaich e 'm pobull 'nuair a bha
iad air choigrich ann an tìr na
h-Eiphit, agus le làimh àrd thug
e iad a mach aisde.
18 Agus mu thimchioll ùine
dhà fhichead bliadhna ghiùlain
e le 'm beusaibh[1] anns an fhàs-
ach.
19 Agus an uair a sgrios e
seachd cinnich ann an tìr Cha-
naain, roinn e am fearann orra-
san le crannchur.
20 Agus 'na dhéigh sin mu
thimchioll ceithir cheud agus
leth-cheud bliadhna, thug e

[1] *dh'altrum e iad.*

dhoibh breitheamhna, gu Samuel
am fàidh.
21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr
iad rìgh: agus thug Dia dhoibh
Saul mac Chis, duine do thréibh
Bheniamin, rè dhà fhichead
bliadhna.
22 Agus air dha e-san atharr-
achadh, thog e suas Daibhidh
gu bhi 'na rìgh dhoibh; d' an
d' thug e mar an ceudna fianuis,
ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh *mac*
Iese, duine a réir mo chridhe
féin, a nì m' uile thoil.
23 Do shliochd an duine so
thog Dia suas do Israel, a réir *a*
gheallaidh, Slànuighear, *eadhon*
Iosa:
24 Air do Eoin roimh a
theachd-san, baisteadh an aith-
reachais air tùs a shearmonach-
adh do phobull Israeil uile.
25 Agus mar a choimhlion
Eoin a thriall[1], thubhairt e, An
tì a ta sibh a' saoilsinn is mise,
cha mhi *e*. Ach feuch, a ta
neach a' teachd a' m' dhéigh,
nach airidh mi air brògan a chos
fhuasgladh.
26 Fheara *agus* a bhràithre, a
chlann fine Abrahaim, agus a
mheud agaibh air am bheil eagal
Dé, is ann do 'ur n-ionnsuidh-sa
a chuireadh focal na slàinte so.
27 Oir iadsan a ta chòmh-
nuidh ann an Ierusalem, agus
an uachdarain, air dhoibh bhi
aineolach air-san, agus air foc-
laibh nam Fàidhean a ta air an
leughadh gach sàbaid, le *e-san* a
dhìteadh choimhlion siad *iad*.
28 Agus ged nach d' fhuair
iad coire bàis air bith *ann*, dh'-
iarr iad air Pilat gu 'n cuirteadh
e-san gu bàs.
29 Agus an uair a choimhlion
iad na h-uile nithe bha sgrìobh-
ta mu 'thimchioll, thug iad a
nuas o 'n chrann *e*, agus chuir
iad ann an uaigh *e*.
30 Ach thog Dia suas o na
marbhaibh e:
31 Agus chunnacas e rè mòr-
ain làithean leo-san a chaidh
suas maille ris o Ghalile gu Ie-
rusalem, dream a ta 'nam fian-
uisibh dhasan do 'n t-sluagh.
32 Agus a ta sinne a' soisg-
eulachadh dhuibhse a' gheall-
aidh[2], a rinneadh do na h-aith-
richibh,
33 Gu 'n do choimhlion Dia so
dhuinne an clann, air dha Iosa
thogail suas; mar a ta e sgrìobh-
ta mar an ceudna san dara Salm,
Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin
mi thu.
34 Agus *mar dhearbhadh* gu 'n
do thog e suas e o na marbhaibh,
gun e a philltinn air ais tuilleadh
chum truaillidheachd, thubhairt
e mar so, Bheir mise dhuibh
tròcaire cinnteach Dhaibhidh.
35 Uime sin thubhairt e mar
an ceudna ann an *Salm* eile, Cha
'n fhuiling thu do d' Aon Naomh
gu 'm faic e truaillidheachd:
36 Oir an déigh do Dhaibhidh
a ghinealach féin a riarachadh
a réir toil Dhé, choidil e, agus
chuireadh e chum aithriche, agus
chunnaic e truaillidheachd:
37 Ach an Tì a thog Dia suas,
cha 'n fhac e truaillidheachd.
38 Uime sin biodh fhios ag-

[1] *a thurus, a chursa.*

[2] *ag innseadh deadh sgéil duibhse* eadhon *a' gheallaidh.*

aibh-sa, fheara *agus* a bhràithre,
gur ann tre 'n duine so a ta
maitheanas pheacanna air a
shearmonachadh dhuibh :
39 Agus trid-san a ta gach
neach a chreideas air a shaoradh
o na h-uile nithibh, o nach robh
e 'n comas duibh bhi air bhur
saoradh le lagh Mhaois.
40 Thugaibh aire uime sin,
nach tig oirbh an ni a ta air a
ràdh anns na Fàidhibh ;
41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis,
agus gabhaibh iongantas, agus
rachadh as duibh[1]: oir oibrichidh
mise obair ann bhur làithibh-sa,
obair nach creid sibh idir, ge do
chuireadh duine an céill duibh
e.
42 Agus an uair a chaidh na
h-Iùdhaich a mach as an t-sion-
agog, ghuidh na Cinnich gu 'n
rachadh na briathra so a labh-
airt riu féin an t-sàbaid 'na
dhéigh sin.
43 A nis an uair a sgaoil an
coimhthional, lean mòran do na
h-Iùdhaich agus do na proselitich
chràbhach Pòl agus Barnabas:
agus labhair iadsan riu, agus
chuir iad impidh orra fuireach
ann an gràs Dhé.
44 Agus air an là sàbaid a
b' fhaigse, is beag nach do
chruinnich am baile gu h-iomlan
a dh'éisdeachd ri focal Dé.
45 Ach an uair a chunnaic na
h-Iùdhaich na slòigh, lìonadh
iad le h-eud[2], agus labhair iad an
aghaidh nan nithe sin a labh-
radh le Pòl, a' labhairt 'nan agh-
aidh agus a' tabhairt toibheim.
46 An sin dh'fhàs Pòl agus
Barnabas dàna, agus thubhairt
iad, B' éigin focal Dé bhi air a
labhairt ribhse air tùs: ach do
bhrìgh gu 'n do chuir sibh cùl
ris, agus gur i bhur breth oirbh
féin nach airidh sibh air a'
bheatha mhaireannach, feuch, a
ta sinne a' pilltinn chum nan
Cinneach.
47 Oir is ann mar sin a dh'-
àithn an Tighearna dhuinn, *ag
ràdh*, Chuir mi thu mar sholus
do na Cinnich, chum gu 'm
bitheadh tu mar shlàinte gu iom-
all na talmhainn.
48 Agus an uair a chuala na
Cinnich so, rinn iad gàirdeach-
as, agus ghlòraich iad focal an
Tighearna: agus chreid a mheud
'sa bha òrduichte[3] chum na
beatha maireannaich.
49 Agus sgaoileadh focal an
Tighearna feadh na tìre uile.
50 Ach bhrosnuich na h-Iùdh-
aich na mnài chràbhach agus
urramach, agus daoine uaisle[4]
na caithreach, agus thog iad
geur-leanmhuinn air Pòl agus
Barnabas, agus thilg iad a mach
as an crìochaibh iad.
51 Ach chrath iadsan duslach
an cos dhiubh 'nan aghaidh, ag-
us thàinig iad gu Iconium.
52 Agus bha na deisciobuil air
an lìonadh le h-aoibhneas, agus
leis an Spiorad Naomh.

CAIB. XIV.

1 *Dhian-ruagadh Pòl agus Barnabas o Ico-
nium.* 8 *Aig Listra leigheas Pòl criop-
lach: uime sin mheasadh iad 'nan diath-
aibh.* 19 *Chlachadh Pòl:* 21 *chaidh iad
troimh iomadh eaglais, a' daingneachadh
nan deisciobul ann an creidimh agus ann*

[1] *rachaibh as an t-sealladh.* [2] *tnùth.*

[3] *air an cur an òrdugh.* [4] *prìomh-dhaoine.*

am foighidin : 26 agus an uair a phill iad gu Antioch, dh'aithris iad na nithe a rinn Dia leo.

AGUS thàrladh ann an Iconium, gu 'n deachaidh iad araon a steach do shionagog nan Iùdhach, agus gu 'n do labhair iad air chor as gu 'n do chreid cuideachd mhòr do na h-Iùdhaich, agus mar an ceudna do na Greugaich.

2 Ach bhrosnuich na h-Iùdhaich mhì-chreideach, agus lìon iad do dhroch rùn inntinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearn, a rinn fianuis do fhocal a ghràis, agus a thug fa 'near comharan agus mìorbhuilean a bhi air an dèanamh le 'n làmhaibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn : agus bha cuid diubh leis na h-Iùdhaich, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh araon leis na Cinnich, agus mar an ceudna leis na h-Iùdhaich, maille r' an uachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

6 'Nuair a thuig iadsan *so*, theich iad gu Listra agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùthcha mu 'n cuairt :

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Listra duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d' imich riamh :

9 Chual e-san Pòl a' làbhairt : neach air dha amharc gu geur air, agus a thuigsinn gu robh creidimh aige chum a leigheas,

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum e-san agus dh'imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànain Licaonia, Tha na Dée air teachd a nuas an coslas dhaoine d' ar n-ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter ; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu 'm b' e am prìomh fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir, a bha fa chomhair an caithreach-san, tairbh agus blàthfhleasgaidh[1] chum nan geata, agus b' àill leis ìobairt a dhèanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstoil Barnabas agus Pòl *so*, reub iad an eudach, agus ruith iad a steach am measg an t-sluaigh, ag éigheach,

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c' ar son a ta sibh a' dèanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais[2], a' searmonachadh dhuibhse, pilltinn o na nithibh dìomhain sin chum an Dé bheò, a rinn nèamh, agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta annta :

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh'fhuiling do na h-uile Chinnich imeachd 'nan slighibh féin.

[1] *lus-chràna.*

[2] *aig am bheil comh-aigne ribh féin.*

17 Gidheadh, cha d' fhàg se e
féin gun fhianuis, a' dèanamh
maith, agus a' toirt dhuinn uisge
o nèamh, agus aimsire tarbhach,
a' lìonadh ar cridheacha le biadh
agus le subhachas.
18 Agus ag ràdh nan nithe so
dhoibh, is gann a chum iad an
sluagh gun ìobairt a dhèanamh
dhoibh.
19 Agus thàinig Iùdhaich o An-
tioch agus o Iconium, agus chomh-
airlich iad an sluagh, agus air
dhoibh Pòl a chlachadh, tharr-
uing iad a mach as a' bhaile
e, a' saoilsinn gu robh e marbh.
20 Ach air seasamh do na
deisciobluibh m' a thimchioll,
dh'éirich e, agus chaidh e steach
do 'n bhaile; agus air an là màir-
each dh'imich e maille ri Bar-
nabas gu Derbe.
21 Agus an uair a shearmon-
aich iad an soisgeul do 'n bhaile
sin, agus a rinn iad mòran dheis-
ciobul, phill iad gu Listra, agus
Iconium, agus Antioch,
22 A' neartachadh anama nan
deisciobul, *agus* ag earail[1] orra
buanachadh sa' chreidimh, agus
a' teagasg gur an tre iomadh
amhghar is éigin duinn dol a
steach do rìoghachd Dhé.
23 Agus an uair a dh'òrduich
iad seanairean dhoibh anns gach
eaglais, agus a rinn iad ùrnuigh
maille ri trasgadh, dh'earb siad
iad ris an Tighearn, anns an do
chreid iad.
24 Agus an déigh dhoibh dol
troimh Phisidia, thàinig iad gu
Pamphilia.
25 Agus air dhoibh am focal a
labhairt ann am Perga, chaidh
iad sìos gu Atalia:
26 Agus sheòl iad as a sin gu
Antioch, *an t-àit* o 'n d' earbadh
iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre
a choimhlion iad.
27 Agus an uair a thàinig iad,
agus a chruinnich iad an eaglais
an ceann a chéile, dh'aithris iad
meud nan nithe a rinn Dia leo,
agus gu 'n d' fhosgail e dorus
creidimh do na Cinnich.
28 Agus dh'fhan iad an sin
aimsir nach bu bheag maille ris
na deisciobluibh.

CAIB. XV.

1 *Dh'éirich connsachadh mòr mu thimchioll an timchioll-ghearraidh:* 6 *chum na h-abstoil comhairle mu 'n chùis sin,* 22 *agus chuir iad òrdugh na comhairle ann an litrichibh chum nan eaglaisean.* 36 *Air do Phòl agus do Bharnabas bhi a' smuaineachadh air dol araon a dh'amharc am bràithre, chuir iad a mach air a chéile, agus dhealaich iad.*

AGUS theagaisg dream àr-
aidh, a thàinig a nuas o
Iudea, na bràithre, *ag ràdh,* Mur
timchioll-ghearrar sibh a réir
gnàtha Mhaois, cha 'n 'eil e 'n
comas duibh bhi air bhur tèarn-
adh[2].
2 Uime sin air do Phòl, agus
do Bharnabas connsachadh agus
deasboireachd nach bu bheag a
bhi aca riu, dh'òrduich iad Pòl
agus Barnabas, agus dream àr-
aidh eile dhiubh féin, a dhol
suas chum nan abstol agus nan
seanairean gu Ierusalem mu
thimchioll na ceisde so.
3 Agus air dhoibh bhi air an
toirt air an aghaidh leis an eag-
lais, chaidh iad tròimh Phenice,

[1] *a guidhe.*

[2] *slànuchadh.*

agus Shamaria, a' cur an céill
iompachaidh nan Cinneach: ag-
us thug iad aoibhneas mòr do na
bràithribh uile.
4 Agus an uair a thàinig iad
gu Ierusalem, ghabhadh riu leis
an eaglais, agus na h-abstolaibh,
agus na seanairibh, agus dh'innis
iad meud nan nithe a rinn Dia
leo-san.
5 Ach dh'éirich dream àraidh
do bharail nam Phàiriseach a
bha 'nan creidich, ag ràdh, Gur
còir an timchioll-ghearradh, agus
àithneadh *dhoibh* lagh Mhaois a
choimhead.
6 Agus thàinig na h-abstoil
agus na seanairean an ceann a
chéile a dh'fheuchainn mu 'n
chùis so.
7 Agus an déigh mòrain deasb-
oireachd, dh'éirich Peadar agus
thubhairt e riu, Fheara *agus* a
bhràithre, tha fhios agaibh o
cheann fhada gu 'n do ròghnuich
Dia 'nar measg-ne, o m' bheul-sa
gu 'n cluinneadh na Cinnich focal
an t-soisgeil, agus gu 'n creid-
eadh iad:
8 Agus rinn an Dia d' an aithne
an cridhe, fianuis dhoibh, a' tabh-
airt an Spioraid Naoimh dhoibh,
mar a *thug e* dhuinne;
9 Agus cha d' rinn e eadar-
dhealachadh eadar sinne agus
iadsan, a' glanadh an cridhe le
creidimh.
10 C' ar son uime sin a nis a
ta sibh a' brosnuchadh Dhè[1], le
cuing a chur air muineal nan
deisciobul, nach robh aon chuid
ar n-aithriche no sinne comasach
air a giùlan?

11 Gidheadh a ta sinn a' creid-
sinn, tre ghràs an Tighearna Iosa
Crìosd, gu saorar sinn amhuil
mar iadsan.
12 An sin dh'fhan a' chuid-
eachd uile 'nan tosd, agus thug
iad éisdeachd do Bharnabas agus
do Phòl, ag innseadh meud nan
comhara agus nam mìorbhuile
a rinn Dia leo-san am measg nan
Cinneach.
13 Agus an déigh dhoibh bhi
'nan tosd, fhreagair Seumas, ag
ràdh, Fheara *agus* a bhràithre,
éisdibh riumsa:
14 Chuir Simeon an céill cionn-
us a dh'fhiosraich Dia na Cinnich
air tùs, le pobull a ghabhail as
am measg d' a ainm féin.
15 Agus do so tha briathra nam
fàidhean a' co-fhreagairt; a réir
mar a ta e sgrìobhta.
16 An déigh so pillidh mi, ag-
us togaidh mi suas a rìs pàilliun
Dhaibhidh, a ta air tuiteam; agus
togaidh mi a rìs an ni a thuit
deth, agus cuiridh mi suas e:
17 Chum gu 'n iarr fuigheall
nan daoine an Tighearn, agus
na h-uile Chinnich, air an goir-
ear m' ainm-sa, tha an Tighearn
ag ràdh, a ta dèanamh nan nithe
sin uile.
18 Aithnichte do Dhia tha
'oibre féin uile o thoiseach an
t-saoghail.
19 Uime sin is i mo bhreth-sa,
nach cuir sinn mì-shuaimhneas[2]
orra-san do na Cinnich, a ta air
pilltinn chum Dhé:
20 Ach gu 'n sgrìobh sinn d' an
ionnsuidh, iad a sheachnadh
truillidheachd ìodhola, agus

[1] *a' cur cathachaidh air Dia, a' dearbhadh Dhé.*

[2] *dragh.*

striòpachais, agus ni tachdta,
agus fola.
21 Oir a ta aig Maois o na linn-
ibh cian anns gach baile daoine
a ta 'ga shearmonachadh, air dha
bhi a leughadh gach là sàbaid
anns na sionagogaibh.
22 An sin chunnacas iomchuidh
do na h-abstolaibh, agus do na
seanairibh, maille ris an eaglais
uile, daoine taghta dhiubh féin
a chur gu Antioch, maille ri Pòl
agus Barnabas; *eadhon*, Iudas
d' an co-ainm Barsabas, agus
Silas, daoine inbheach am measg
nam bràithre:
23 Agus sgrìobh iad litriche
leo air an dòigh so, Tha na h-
abstoil, agus na seanairean, agus
na bràithrean a' cur beannachd
chum nam bràithre do na Cinn-
ich a ta ann an Antioch, agus ann
an Siria, agus ann an Cilicia:
24 Do bhrìgh gu 'n cuala sinne,
gu 'n do chuir dream àraidh a
chaidh uainne mì-shuaimhneas
oirbh le briathraibh, ag atharr-
achadh [1] bhur n-inntinn, ag ràdh,
Gur còir dhuibh bhi air bhur
timchioll-ghearradh, agus an lagh
a choimhead; do nach d' thug
sinne *a leithid sin a dh'*àithne:
25 Chunnacas iomchuidh duinne,
air dhuinn bhi cruinn a dh'aon
toil, daoine taghta a chur do 'ur
n-ionnsuidh-sa, maille ri ar *bràith-
ribh* gràdhach Barnabas agus
Pòl;
26 Daoine a thug an anama féin
air son ainme ar Tighearna Iosa
Crìosd.
27 Chuir sinn uime sin Iudas
agus Silas uainn, a dh'innseas
dhuibh na nithe ceudna le cainnt
bheoil.
28 Oir chunnacas iomchuidh
do' n Spiorad Naomh, agus
dhuinne, gu 'n ni air bith tuill-
eadh a chur oirbh a dh'uallaich
ach na nithe feumail so;
29 Sibh a sheachnadh nithe a
chaidh ìobradh do ìodholaibh,
agus fola, agus ni tachdta, ag-
us strìopachais: uatha so ma
choimhideas sibh sibh féin, nì
sibh gu maith. Slàn leibh.
30 Uime sin an uair a leigeadh
uatha iad, thàinig iad gu Antioch:
agus air cruinneachadh an t-
sluaigh dhoibh, thug iad seachad
an litir.
31 Agus an uair a leugh iad
sin, rinn iad gàirdeachas air son
na comh-fhurtachd.
32 Agus air bhi do Iudas ag-
us do Shilas 'nam fàidhibh iad
féin, le mòran bhriathraibh dh'-
earailich, agus neartaich iad na
bràithre.
33 Agus air fuireach rè ùine
dhoibh, leigeadh air falbh an sìth
iad o na bràithribh chum nan
abstol.
34 Gidheadh chunnacas iom-
chuidh do Shilas còmhnuidh a
dhèanamh an sin.
35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna
agus Barnabas ann an Antioch,
a' teagasg agus a' searmonachadh
maille ri mòran eile mar an
ceudna, focail an Tighearna.
36 Agus an déigh làithean
àraidh, thubhairt Pòl ri Barna-
bas, Pilleamaid agus faiceamaid
ar bràithre, anns gach baile anns
an do shearmonaich sinn focal an
Tighearna, cionnus a ta iad.

[1] *a' daingneachadh.*

37 Agus b' àill le Barnabas
iad a thoirt Eoin, d' an co-ainm
Marcus leo.
38 Ach cha do mheas Pòl gu 'm
bu chòir dhoibh e-san, a dh'fhalbh
uatha o Phamphilia, agus nach
deachaidh maille riu chum na
h-oibre, a thoirt leo.
39 Dh'éirich uime sin conspoid
eatorra cho dian, as gu'n do sgar-
adh o chéile iad: agus mar sin
thug Barnabas leis Marcus, agus
chaidh e air luing gu Ciprus;
40 Ach thagh Pòl Silas, agus
dh'imich e, air dha bhi air earb-
sadh ri gràs Dé leis na bràithribh.
41 Agus shiubhail e troimh
Shiria agus Chilicia, a' daing-
neachadh[1] 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

1 *Thimchioll-gheàrr Pòl Timoteus:* 7 *ghairm-eadh e leis an Spiorad o dhùthaich gu dùthaich;* 14 *dh'iompaich e Lidia:* 16 *thilg e a mach spiorad fiosachd:* 19 *uime sin bha e féin agus Silas air an sgiùrsadh, agus air an cur am prìosan.* 26 *Dh'fhosgladh dorsan a' phrìosain, agus dh'iompaicheadh an dorsair.* 35 *Chuireadh iadsan fa sgaoil.*

AN sin thàinig e gu Derbe
agus Listra: agus, feuch,
bha deisciobul àraidh an sin, d'
am b' ainm Timoteus, mac mnà
àraidh do 'n chinneach Iùdhach,
a bha 'na creideach; ach bu
Ghreugach a b' athair dha:
2 A bha fo dheadh ainm aig
na bràithribh a bha ann an Lis-
tra agus ann an Iconium.
3 Bha toil aig Pòl am fear so
a dhol a mach maille ris; agus
ghabh e agus thimchioll-gheàrr
se e, air son nan Iùdhach a bha
anns na h-àitibh sin: oir bha fios
aca uile gu 'm bu Ghreugach
'athair.
4 Agus mar a shiubhail iad
troimh na bailtibh, thug iad
troimh na bailtibh, thug iad
doibh na h-òrduighean r' an
coimhead, a dh'òrduicheadh leis
na h-abstolaibh agus na sean-
airibh a bha ann an Ierusalem.
5 Agus mar sin bha na h-
eaglaisean air an daingneachadh
anns a' chreidimh, agus mheud-
aicheadh iad gach là an àireamh.
6 A nis an uair a chaidh iad
troimh Phrigia, agus tìr Ghala-
tia, agus a bhacadh dhoibh leis
an Spiorad Naomh am focal a
labhairt san Asia.
7 An déigh dhoibh teachd gu
Misia, dh'fheuch iad ri dol gu
Bitinia: ach cha do leig an
Spiorad[2] leo.
8 Agus air dhoibh gabhail
seachad air Misia, chaidh iad sìos
gu Troas.
9 Agus chunnacas sealladh[3] le
Pòl san oidhche: Sheas duine
àraidh o Mhacedonia, agus
ghuidh e air, ag ràdh, Thig
thairis gu Macedonia, agus cuid-
ich leinne.
10 Agus an uair a chunnaic
e an sealladh, air ball dh'iarr
sinn dol thairis gu Macedonia, a'
dearbh-thuigsinn gu 'n do ghairm
an Tighearna sinn chum an sois-
geul a shearmonachadh dhoibh.
11 Uime sin air dhuinn long a
ghabhail o Throas, thàinig sinn
gu dìreach gu Samotracia, agus
air *an là* 'na dhéigh sin gu Nea-
polis;
12 Agus o sin gu Philipi, ceud[4]

[1] *a' neartachadh.*

[2] *Spiorad Iosa.* [3] *taisbean.* [4] *prìomh.*

bhaile na cuid sin do Mhace-
donia, *agus b'* ùr-threabhachas[1] *e:*
agus bha sinn a chòmhnuidh anns
a' bhaile sin làithean àraidh.
13 Agus air là na sàbaid chaidh
sinn a mach as a' bhaile ri taobh
aimhne, far am b' àbhaist ùr-
nuigh a dhèanamh[2]; agus air
dhuinn suidhe, labhair sinn ris
na mnaibh a chruinnicheadh *an*
sin.
14 Agus dh'éisd bean àraidh
ruinn d' am b' ainm Lidia, bean-
reicidh purpuir[3], o bhaile Thia-
tira, a bha dèanamh aoraidh do
Dhia; aig an d' fhosgail an Tigh-
earn a cridhe, ionnus gu 'n d' thug
i aire do na nithibh a labhradh
le Pòl.
15 Agus an uair a bhaisteadh
i, agus a teaghlach, ghuidh i
oirnn, ag ràdh, Ma mheas sibh
mise bhi dìleas do 'n Tighearn,
thigibh a steach do m' thigh,
agus dèanaibh còmhnuidh *ann.*
Agus cho-éignich i sinn.
16 Agus thàrladh, ag dol
dhuinne chum ùrnuigh, gu 'n do
thachair oirnn banoglach àraidh
aig an robh spiorad fiosachd,
a thug mòr-bhuannachd d'a
maighstiribh le fiosachd a dhèan-
amh:
17 Lean ise Pòl agus sinne,
agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad
na daoine so seirbhisich an Dé
a 's ro-àirde, a ta a' nochdadh
dhuinne slighe na slàinte.
18 Agus rinn i so rè mòrain
do làithibh. Ach air do Phòl a
bhi doilich, thionndaidh e agus
thubhairt e ris an Spiorad, A
ta mi toirt òrduigh dhuit ann
an ainm Iosa Crìosd dol a mach
aisde. Agus chaidh e mach air
an uair sin féin.
19 Agus an uair a chunnaic
a maighstirean gu 'n d' fhalbh
dòchas[4] am buannachd, rug iad
air Pòl agus air Silas, agus
tharruing iad do 'n mhargadh
iad, chum nan uachdaran;
20 Agus air dhoibh an toirt
chum luchd-riaghlaidh *a' bhaile,*
thubhairt iad, Tha na daoine so
a' buaireadh ar baile gu ro mhòr,
air dhoibh bhi 'nan Iùdhaich,
21 Agus a ta iad a' teagasg
ghnàthanna nach 'eil ceaduichte
dhuinne a ghabhail no leantuinn,
do bhrìgh gur Romhanaich sinn.
22 Agus dh'éirich an sluagh dh'-
aon fheachd 'nan aghaidh: agus
reub na h-uachdarain an eudach
diubh, agus dh'àithn iad *an* sgiùrs-
adh le slataibh.
23 Agus an déigh dhoibh iom-
adh buille a leagadh orra, thilg
iad am prìosan *iad,* a' toirt sparr-
aidh do fhear-coimhead a' phrìos-
ain an gléidheadh gu tèaruinte.
24 Neach air dha an àithne sin
fhaotainn, a thilg iad do 'n phrìos-
an a b' fhaide a stigh, agus a
dhaingnich an cosa sa' cheap.
25 Agus mu mheadhon-oidhche
air do Phòl agus do Shilas ùr-
nuigh a dhèanamh, sheinn iad
laoidh-mholaidh do Dhia; agus
chuala na prìosanaich iad.
26 Agus gu h-obann bha crith-
thalmhainn mhòr ann, air chor
as gu 'n do chrathadh bunaitean
a' phrìosain: agus air ball dh'-

[1] *cholamhuin; colony.* Sasg.
[2] *far am b' àbhaist do thigh ùrnuigh a bhi.*
[3] *corcuir.*
[4] *earbsa.*

S

fhosgladh na dorsan uile, agus
dh'fhuasgladh cuibhreacha gach
neach *aca.*
27 Agus air do fhear-coimh-
ead a' phrìosain dùsgadh á codal,
agus air faicinn dorsa a' phrìos-
ain fosgailte, tharruing e a
chlaidheamh, air ti[1] e féin a
mharbhadh, a' saoilsinn gu robh
na prìosanaich air teicheadh.
28 Ach ghlaodh Pòl le guth
àrd, ag ràdh, Na dèan cron sam
bith ort féin; oir tha sinn uile
an so.
29 Agus air gairm soluis dasan,
leum e steach, agus thàinig e air
chrith, agus thuit e sìos an làth-
air Phòil agus Shilais;
30 Agus air dha an toirt a
mach, thubhairt e, A mhaigh-
stirean, ciod is còir domh a
dhèanamh chum gu tèarnar[2] mi?
31 Agus thubhairt iadsan,
Creid anns an Tighearna Iosa
Crìosd, agus tèarnar thu féin,
agus do thigh.
32 Agus labhair iad focal an
Tighearna ris, agus riusan uile
a bha 'na thigh.
33 Agus air dha an toirt leis
air an uair sin féin do 'n oidh-
che, nigh e *an* creuchdan; agus
bhaisteadh e féin, agus a mhuinn-
tìr uile, gun dàil.
34 Agus an uair a thug e d' a
thigh iad, chuir e bòrd rompa,
agus rinn e gàirdeachas maille
r' a theaghlach uile, a' creidsinn
ann an Dia.
35 Agus air teachd do 'n là
chuir an luchd-riaghlaidh na,
maoir uatha, ag ràdh, Leig air
an comas na daoine sin.
36 Agus dh'innis fear-coimh-
ead a' phrìosain na briathra so
do Phòl, Gu 'n do chuir an luchd-
riaghlaidh fios uatha sibhse a
leigeadh as: uime sin rachaibh
a mach, agus imichibh an sìth.
37 Ach thubhairt Pòl riu, an
déigh dhoibh ar sgiùrsadh gu
follaiseach gun ar dìteadh, agus
gur Romhanaich sinn, thilg iad
am prìosan sinn; agus a nis am
b' àill leo ar cur a mach an
uaignidheas? cha 'n eadh gu
deimhin; ach thigeadh iad féin
agus thugadh iad a mach sinn.
38 Agus dh'innis na maoir na
briathra sin do na h-uachdar-
anaibh: agus ghabh iad eagal
an uair a chual iad gu 'm bu
Romhanaich iad.
39 Agus thàinig iad agus chuir
iad impidh orra, agus air dhoibh
an toirt a mach, ghuidh iad
orra imeachd a mach as a' bhaile.
40 Agus air dol a mach as a'
phrìosan doibh, chaidh iad a
steach do *thigh* Lidia: agus an
uair a chunnaic iad na bràithre,
thug iad comh-fhurtachd dhoibh,
agus dh'imich iad rompa.

CAIB. XVII.

1 *Shearmonaich Pòl aig Tesalonica.* 4 *far an do chreid cuid agus an d' rinn cuid eile geur-leanmhuinn air.* 10 *Chuireadh e gu Berea, agus shearmonaich e an sin.* 13 *Rinneadh geur-leanmhuinn air;* 15 *thàinig e gu baile na h-Aithne, agus shearmonaich e dhoibh an Dia beò:* 34 *tha cuid air an iompachadh gu Crìosd.*

ANIS air dhoibh imeachd
troimh Amphipolis, agus
Apolonia, thàinig iad gu Tesa-
lonica, far an robh sionagog aig

[1] *fa rùn.*

[2] *saorar, slànuichear.*

na h-Iùdhaich:
2 Agus mar bu ghnàth le Pòl,
chaidh e steach d' an ionnsuidh,
agus air trì làithibh sàbaid
reusonaich[1] e riu as na sgriob-
tuiribh,
3 'Gam fosgladh agus a' dearbh-
adh gu 'm b' éigin do Chrìosd
fulang, agus éirigh a rìs o na
marbhaibh: agus gur e an t-Iosa
so, a ta mise a' searmonachadh
dhuibh, Crìosd.
4 Agus chreid cuid diubh, agus
lean iad ri Pòl agus ri Silas:
agus do na Greugaich chràbhach
buidheann mhòr, agus do na
mnaibh inbheach àireamh nach
bu bheag.
5 Ach air do na h-Iùdhaich
mì-chreideach bhi air am bros-
nuchadh le tnùth[2], ghabh iad
d' an ionnsuidh droch dhaoine
àraidh do na corraibh-margaidh[3],
agus air tional cuideachd mòire
dhiubh, chuir iad am baile uile
thar a chéile, agus chuairtich
iad tigh Iasoin, agus dh'iarr
iad an toirt a mach chum an
t-sluaigh.
6 Agus an uair nach d' fhuair
siad iad, tharruing iad Iason,
agus bràithrean àraidh chum
uachdaran a' bhaile, ag éigheach,
Tha na daoine so a chuir an
saoghal bun os ceann, air teachd
an so mar an ceudna;
7 D' an d' thug Iason aoidh-
eachd: agus a ta iad so uile a'
cur an aghaidh òrduigh Cheasair,
ag ràdh, Gu bheil rìgh eile ann,
eadhon Iosa.
8 Agus chuir iad buaireas[4] fo 'n
t-sluagh, agus fo uachdarain a'
bhaile, 'nuair a chual iad na
nithe so.
9 Agus an uair a ghabh iad
urras[5] o Iason, agus o chàch, leig
iad uatha iad.
10 Agus air ball chuir na
bràithre Pòl agus Silas san oidh-
che gu Berea: agus air teachd
dhoibh-san *an sin,* chaidh iad a
steach do shionagog nan Iùdh-
ach.
11 Bha iad sin ni b' uaisle na
muinntir Thesalonica, oir ghabh
iad am focal d' an ionnsuidh leis
an uile thogradh, a' rannsachadh
nan sgriobtuir gach aon là, *a*
dh'fheuchainn an robh na nithe
sin mar so.
12 Uime sin chreid mòran
diubh: agus mar an ceudna do
mhnaibh uaisle do na Greugaich,
agus do fhearaibh àireamh nach
bu bheag.
13 Ach an uair a thuig na
h-Iùdhaich o Thesalonica gu 'n
do shearmonaicheadh focal Dé
le Pòl am Berea, thàinig iad an
sin mar an ceudna, a' brosnuch-
adh an t-sluaigh.
14 An sin air ball chuir na
bràithrean uatha Pòl, chum gu 'n
rachadh e mar gu b' ann chum
na mara: ach dh'fhan Silas agus
Timoteus an sin fathast.
15 Agus threòraich luchd-
coimheadachd Phòil e gu *baile*
na h-Aithne[6]; agus air faghail
àithne dhoibh gu Silas agus Ti-
moteus, iad a theachd d' a ionn-
suidh-san mar bu luaithe, dh'-
imich iad rompa.

[1] *thagair.* [2] *farmad, eud.*
[3] *do 'n ghràisg.*
[4] *tuairgne, gluasachd.* [5] *duingneachadh.*
[6] *Athens.* Sasg.

16 A nis am feadh a bha Pòl
a' feitheamh riu san Aithne, bha
a spiorad air a bhrosnuchadh[1]
ann, do bhrìgh gu 'm fac e am
baile làn ìodhol-aoraidh.
17 Air an aobhar sin rinn e
deasboireachd ris na h-Iùdhaich,
agus ris na daoinibh cràbhach
anns an t-sionagog, agus air a'
mhargadh gach là riu-san a
thachair air.
18 An sin thug feallsanaich[2]
àraidh do na h-Epicuraich, agus
do na Stoicich, aghaidh air; agus
thubhairt cuid, Ciod a b' àill leis
an fhear bhith-bhriathrach so a
ràdh? thubhairt cuid eile, Is
cosmhuil gu bheil e a' searmon-
achadh dhée coimheach; do
bhrìgh gu 'n do shearmonaich e
dhoibh Iosa, agus an aiseirigh.
19 Agus rug iad air, agus thug
iad leo e gu Areopagus, ag ràdh,
Am feud sinn fios fhaotainn ciod
e an teagasg nuadh[3] so, a labhrar
leat?
20 Oir a ta thu toirt nithe
àraidh neo-ghnàthach chum ar
cluasan: b' àill leinn uime sin fios
fhaotainn ciod is ciall doibh sin.
21 (Oir cha do chaith muinntir
na h-Aithne uile, agus a' choig-
rich a bha air chuairt 'nam
measg, an ùine ri ni air bith eile,
ach ri innseadh, no ri cluinntinn
noimheachd éigin.)
22 An sin air seasamh do
Phòl am meadhon Areopaguis,
thubhairt e, A mhuinntir na h-
Aithne, tha mi faicinn gu bheil
sibh anns na h-uile nithibh
cràbhach thar tomhas:

[1] *bhuaireadh.*

[2] *daoine foghlumta, cagnuidhean.*

23 Oir air dhomh bhi dol
seachad, agus ag amharc air
bhur nithibh naomha, fhuair mi
altair air an robh an sgrìobh-
adh so, DO 'N DIA NEO-
AITHNICHTE. Uime sin e-san
d' am bheil sibh a' dèanamh aor-
aidh gun eòlas agaibh air, is e a
ta mise a' searmonachadh dhuibh.
24 An Dia a rinn an saoghal,
agus na h-uile nithe a ta ann,
do bhrìgh gur e féin Tighearna
nèimh agus na talmhainn, cha 'n
'eil e gabhail còmhnuidh ann an
teampluibh làmh-dhèanta:
25 Ni mò a bheirear aoradh
dha le làmhaibh dhaoine, mar
gu 'm biodh uireasbhuidh ni sam
bith air; oir is e féin a ta toirt
do na h-uile beatha, agus anail,
agus nan uile nithe:
26 Agus rinn e dh'aon fhuil
uile chinnich dhaoine, chum iad
a ghabhail còmhnuidh air agh-
aidh na talmhainn uile, agus
shònraich[4] e na h-amanna roimh-
òrduichte, agus crìochan an àite-
còmhnuidh;
27 Chum gu 'n iarradh iad an
Tighearn, a dh'fheuchainn 'an
tàrladh dhoibh, le mìn-rannsach-
adh, gu 'm faigheadh iad e, ged
nach 'eil e fada o gach aon ag-
ainn:
28 Oir annsan tha sinn beò, ag-
us a' gluasad, agus tha ar bith
againn; mar a thubhairt mar an
ceudna dream àraidh do 'ur bàrd-
aibh féin, Oir is sinne fòs a
ghineal-san.
29 Uime sin do bhrìgh gur
sinne gineal Dé, cha chòir dhuinn

[3] *nomha.*

[4] *shuidhich.*

a shaoilsinn gu bheil an Diadh-
achd cosmhuil ri h-òr, no ri h-
airgiod, no ri cloich, nithe a
ghearradh[1] le h-ealadhain agus
innleachd dhaoine.
30 A nis air do Dhia amharc
thairis air aimsiribh an aineolais
so, tha e nis ag àithneadh do na
h-uile anns gach àit aithreachas
a dhèanamh :
31 Do bhrìgh gu 'n do shuidh-
ich e là anns an toir e breth air
an t-saoghal am fìreantachd, tre
'n duine *sin* a dh'òrduich e ;
agus air so thug e dearbhadh do
na h-uile dhaoinibh, le e-san a
thogail suas o na marbhaibh.
32 Agus an uair a chual iad
mu aiseirigh nam marbh, rinn
cuid diubh fanoid : ach thubh-
airt cuid eile, Eisdidh sinn riut
a rìs mu 'n ni so.
33 Agus mar sin chaidh Pòl a
mach as am meadhon.
34 Gidheadh, lean cuid do
dhaoinibh ris, agus chreid iad.
'Nam measg so bha Dionisius an
t-Areopagach, agus bean d' am
b' ainm Damaris, agus dream eile
maille riu.

CAIB. XVIII.

1 Rinn Pòl obair le a làmhaibh féin, agus shearmonaich e do na Cinnich ann an Corintus : 9 Thug an Tighearn misneach dha ann an taisbean : 12 chaidh a chasaid an lathair an uachdarain Ghalio, ach leigeadh as e : 18 'na dhéigh sin, chaidh e o bhaile gu baile, agus neartaich e na deisciobuil, &c.

AN déigh nan nithe so, dh'-
fhàg Pòl baile na h-Aithne,
agus thàinig e gu Corintus ;
2 Agus fhuair e Iùdhach àr-
aidh d' am b' ainm Acuila, a rug-

[1] *a dhualadh, a ghràbhaladh.* [2] *reusonaich.*

adh am Pontus, air ùr-theachd
as an Eadailt, maille r' a mhnaoi
Priscila, (a chionn gu 'n d' òrd-
uich Claudius do na h-Iùdhaich
uile an Ròimh fhàgail,) agus
thàinig e d' an ionnsuidh.
3 Agus a chionn gu 'n robh e
a dh'aon cheird riu, dh'fhan e
maille riu, agus bha e ag obair,
(oir bu cheird doibh bhi dèan-
amh phàilliuna.)
4 Agus thagair[2] e anns an t-sion-
agog gach aon là sàbaid, agus
chuir e impidh air Iùdhaich
agus Greugaich.
5 Agus an uair a thàinig Silas
agus Timoteus o Mhacedonia,
bha Pòl air a theannadh 'na spior-
ad, agus rinn e fianuis do na h-
Iùdhaich, gu 'm b' e Iosa an
Crìosd.
6 Agus an uair a chuir iad 'na
aghaidh, agus a labhair iad toi-
bheum, chrath e 'eudach, agus
thubhairt e riu, *Biodh* bhur fuil
air bhur ceann féin ; *tha* mise
glan : á so suas théid mi chum
nan Cinneach.
7 Agus chaidh e as a sin, agus
thàinig e gu tigh duine àraidh,
d' am b' ainm Iustus, a bha dèan-
amh aoraidh do Dhia, agus aig
an robh a thigh làimh ris an t-
sionagog.
8 Agus chreid Crispus, prìomh[3]
uachdaran na sionagoig anns an
Tighearna, maille r' a theaghlach
uile : agus chreid mòran do na
Corintianaich, air dhoibh éisd-
eachd ris, agus bhaisteadh iad.
9 An sin thubhairt an Tighearn
ri Pòl ann an sealladh[4] san oidh
che, Na biodh eagal ort, ach

[3] *àrd.* [4] *taisbean*

labhair, agus na bì a' d' thosd :
10 Oir a ta mise maille riut, agus cha toir duine sam bith ionnsuidh ort, chum do chron a dhèanamh : oir a ta mòr-shluagh agam-sa anns a' bhaile so.
11 Agus dh'fhan e bliadhna agus sè mìosan *an sin,* a' teagasg focail Dé 'nam measg.
12 Agus an uair a bha Galio 'na uachdaran air Achaia, dh'éirich na h-Iùdhaich a dh'aon inntinn an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanais,
13 Ag ràdh, Tha 'n duine so a' comhairleachadh dhaoine aoradh a dhèanamh do Dhia an aghaidh an lagha.
14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh'fhòsgladh a bheoil, thubhairt Galio ris na h-Iùdhaich, Nam b' eucoir no droch ghnìomh a bhiodh ann, O Iùdhacha, bu reusonta, gu 'n giùlaininn leibh :
15 Ach ma 's ceisd a ta ann timchioll fhocla agus ainmean, agus bhur lagha féin, amhaircibh féin air sin ; oir cha 'n àill leamsa bhi m' bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.
16 Agus dh'fhuadaich e iad o chaithir a' bhreitheanais.
17 An sin rug na Greugaich uile air Sostenes, uachdaran na sionagoig, agus ghabh iad air an làthair caithir a' bhreitheanais : agus cha do ghabh Galio suim do ni sam bith dhiubh sin.
18 Agus dh'fhan Pòl fathast ùine mhaith *sa' bhaile sin,* agus an sin an déigh a chead a ghabhail do na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Sìria, agus maille ris-san Priscila agus Acuila ; an déigh a cheann a bhearradh[1] ann an Cenchrea : oir bha bòid air.
19 Agus thàinig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg e iadsan an sin : ach chaidh e féin a steach do 'n t-sionagog, agus reusonaich e ris na h-Iùdhaich.
20 Agus an uair a dh'iarr iad *air* fuireach maille riu ni b' fhaide, cha d' aontaich e :
21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin domh air gach aon chor an fhéill[2] so a ta teachd a choimhead ann an Ierusalem : ach pillidh mi a rìs do 'ur n-ionnsuidh-sa, ma 's toil le Dia. Agus sheòl e o Ephesus.
22 Agus thàinig e tìr aig Cesarea, agus air dha dol suas agus fàilt a chur air an eaglais, chaidh e sìos gu Antioch.
23 Agus an uair a dh'fhan e rè tamuill *an sin,* dh'imich e, agus chaidh e an òrdugh[3] troimh thìr Ghalatia uile agus Phrigia, a' neartachadh nan deisciobul uile.
24 Agus thàinig gu h-Ephesus Iùdhach àraidh d' am b' ainm Apollos, a rugadh an Alecsandria, duine deas-bhriathrach, *agus* cumhachdach anns na sgriobtuiribh.
25 Bha 'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearn ; agus air dha bhi dian[4] 'na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do 'n Tighearn, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.
26 Agus thòisich e air labhairt

[1] *a lomadh.* [2] *an fhéisd.* [3] *an eagar.* [4] *teth.*

gu dàna san t-sionagog. Agus
air do Acuila agus do Phris-
cila a chluinntinn, ghabh iad d'
an ionnsuidh e, agus mhìnich
iad dha slighe Dhé ni bu choimh-
lionta.
27 Agus an uair bu mhiann
leis dol gu Achaia, an déigh a
chomhairleachadh, sgrìobh na
bràithre chum nan deisciobul
iad a ghabhail ris: neach, air
dha teachd, a rinn còmhnadh[1]
mòr riu-san a chreid tre ghràs:
28 Oir le mòr-dhìchioll rinn
e deasboireachd[2] ris na h-Iùdh-
aich gu follaiseach, a' dearbhadh
leis na sgriobtuiribh, gur e Iosa
an Crìosd.

CAIB. XIX.

1 *Tha an Spiorad Naomh air a thabhairt le lamhaibh Phòil.* 9 *Thug nà h-Iùdhaich toibheum d' a theagasg, a bha air a dhaingneachadh le mìorbhuilibh.* 13 *Bhuaileadh na h-Iùdhaich a bha cur spiorada fo gheasaibh leis an Diabhul.* 19 *Loisgeadh leabhraiche druidheachd.* 24 *Air ghaol buannachd d' a féin bhuair Demetrius am pobull an aghaidh Phòil.*

AGUS thàrladh, 'nuair a bha
Apollos ann an Corintus,
air do Phòl dol troimh na crìoch-
aibh uachdarach, gu 'n d' thàinig
e gu Ephesus. Agus air faotainn
dheisciobul àraidh,
2 Thubhairt e riu, An d' fhuair
sibh an Spiorad Naomh o chreid
sibh? Agus thubhairt iadsan ris,
Cha chuala sinn uiread as gu
bheil Spiorad Naomh ann.
3 Agus thubhairt e riu, Ciod
ma seadh anns an do bhaisteadh
sibh? Agus thubhairt iadsan,
Am baisteadh Eoin.
4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist
Eoin gu deimhin le baisteadh
an aithreachais, ag ràdh ris an t-
sluagh, iadsan a chreidsinn anns
an neach a bha gu teachd 'na
dhéigh-san, sin r' a ràdh, ann an
Iosa Crìosd.
5 Agus an uair a chual iad *so*,
bhaisteadh iad ann an ainm an
Tighearna Iosa.
6 Agus air do Phòl *a* làmhan
a chur orra, thàinig an Spiorad
Naomh orra; agus labhair iad le
teangaibh, agus rinn iad fàidh-
eadaireachd.
7 Agus bha ann uile timchioll
dà fhear dheug.
8 Agus chaidh e-san a steach
do 'n t-sionagog, agus labhair e
gu dàna rè thrì mìosan, a' deas-
boireachd agus a' comhairleach-
adh nan nithe a bhuineas do
rìoghachd Dhé.
9 Ach an uair a chruadhaich-
eadh cuid, agus nach do chreid
iad, ach a labhair iad olc mu 'n
t-slighe sin an làthair an t-
sluaigh, dh'fhàg e iad, agus sgar
e na deisciobuil uatha, agus bha
e gach là a' deasboireachd ann
an sgoil neach àraidh *d' am b'
ainm* Tirannus.
10 Agus rinneadh so rè dhà
bhliadhna; air chor as gu 'n
cuala luchd-àiteachaidh na h-
Asia uile, eadar Iùdhaich agus
Ghreugaich, focal an Tighearna
Iosa.
11 Agus rinn Dia mìorbhuilean
nach bu bheag le làmhaibh
Phòil:
12 Air chor as gu 'n d' thugadh
o 'chorp-san chum nan daoine
tinne, neapaicinne no aprain,

[1] *còmhnadh, congnamh.*

[2] *le mòr-spairn thagair e.*

agus gu 'n d' fhalbh an euslaint-
ean uatha, agus gu deachaidh na
droch spioraïd a mach asda.
13 Agus ghabh dream àraidh
do na h-Iùdhaich, a bha 'g im-
eachd o àit gu h-àit, a' cur
spiorada fo gheasaibh[1], os làimh
ainm an Tighearna Iosa ainm-
eachadh os ceann na muinntir
sin anns an robh droch spioraid,
ag ràdh, Cuireamaid fo gheas-
aibh sibh tre Iosa a ta Pòl a'
searmonachadh.
14 Agus bha aig Scebha Iùdh-
ach *àraidh*, aon do na h-àrd-shag-
artaibh, seachdnar mhac a bha
dèanamh so.
15 Agus fhreagair an droch
spiorad, agus thubhairt e, Tha
eòlas agam air Iosa, agus is
aithne dhomh Pòl: ach cò
sibhse?
16 Agus leum an duine anns
an robh an droch spiorad orra,
agus air dha làmh an uachdar
fhaotainn orra, thug e buaidh
orra, air chor as gu 'n do theich
iad a mach as an tigh sin lom-
nochd agus reubta.
17 Agus fhuair na h-Iùdhaich
uile agus mar an ceudna na
Greugaich a bha thàmh ann an
Ephesus fios air so; agus thuit
eagal orra uile, agus bha ainm
an Tighearna Iosa air àrdachadh.
18 Agus thàinig mòran diubh-
san a chreid, ag aideachadh, ag-
us ag innseadh an gnìomhara.
19 Agus thug mòran diubhsan
a bha gnàthachadh dhroch inn-
leachda an leabhraiche leo, ag-
us loisg siad iad am fianuis nan
uile: agus dh'àireamh iad an
luach, agus fhuair iad e 'na leth-
cheud mìle *bonn* airgid.
20 Mar sin le cumhachd dh'-
fhàs agus bhuadhaich focal An
Tighearn.
21 Agus an uair a choimh-
lionadh na nithe so, chuir Pòl
roimhe 'na spiorad, an déigh
dha imeachd troimh Mhacedonia,
agus Achaia, dol gu Ierusalem,
ag ràdh, An déigh dhomh bhi
an sin, is éigin domh an Ròimh
fhaicinn mar an ceudna.
22 Agus air dha dithis dhiubh-
san a bha frithealadh dha, Ti-
moteus, agus Erastus, a chur do
Mhacedonia, dh'fhan e féin rè
tamuill san Asia.
23 Agus dh'éirich mu 'n àm
sin iomairt[2] nach bu bheag mu
thimchioll na slighe sin.
24 Oir bha ceard-airgid àr-
aidh d' am b' ainm Demetrius
ann, a bha dèanamh theampull
airgid[3] do Dhiana, agus a thug
buannachd nach bhu bheag do 'n
luchd-ceirde;
25 Agus air dha iadsan a
chruinneachadh an ceann a
chéile, agus a' mhuinntir eilè a
bha dh'aon cheird riu, thubhairt
e, Fheara, tha fhios agaibh gur
ann o 'n cheird so a ta ar beartas[4]
againne:
26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn
agus a' cluinntinn gu bheil am
Pòl so le 'chomhairle air tionn-
dadh air falbh sluaigh mhòir,
cha 'n e a mhàin ann an Ephe-
sus, ach cha mhòr[5] san Asia uile,
ag ràdh, Nach dée iad a nithear
le làmhaibh:
27 Air chor as nach e mhàin

[1] *a' cur spiorada fo mhionnaibh, a' tilgeadh a mach spiorada.*

[2] *buaireas.* [3] *dealbh-theampull.*
[4] *saibhreas.* [5] *air bheag nithe.*

gu bheil e 'n cunnart gu 'n dèanar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na ban-dé mòire Diana an neo-phrìs, agus gu claoidhear a mòrachd-sa, d' am bheil an Asia uile, agus an domhan a' dèanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan *so*, lìonadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag ràdh, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mì-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b' àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h-Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios d' a ionnsuidh, a' guidhe *air* nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional troimh a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c' ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharruing iad a mach Alecsander as an t-sluagh, air bhi do na h-Iùdhaich 'ga iomain rompa. Agus smèid Alecsander le 'làimh, agus b' àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad gu 'm b' Iùdhach e, rinneadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaodhaich, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiuinich an cléireach[1] an sluagh, thubhairt e, Fheara Ephesuis, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile[2] nan Ephesianach a' dèanamh aoraidh do 'n bhan-dia mhòir Diana, agus do 'n *dealbh* a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheudar cur an aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciuin, agus gu 'n ni sam bith a dhèanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim, d' ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha 'n lagh réidh *dhoibh*, agus tha uachdarain *ann;* agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dligheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairt air son ceannairc air an là 'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a' dh'fheudas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

1 *Chaidh Pòl do Mhacedonia : 7 fhritheil e suipeir an Tighearn, agus shearmonaich e: 9 air do Eutichus tuiteam sìos an cruth mairbh, thogadh suas beò e.* 17 *Aig Mile-*

[1] *Cléireach-sgrìobhaidh* a' bhaile. [2] *cathir.*

tus ghairm Pòl seanairean na h-eaglais an ceann a chéile, agus dh'innis e dhoibh ciod a bha gu tachairt dha féin, &c.

AGUS an déigh do 'n chomh-
ghàir[1] sgur, ghairm Pòl na
deisciobuil d' a ionnsuidh, agus
air dha a chead a ghabhail diubh[2],
thriall e gu dol do Mhacedonia.
2 Agus air dha dol triomh na
crìochaibh sin, agus mòr-earail
a dhèanamh orra, thàinig e do 'n
Ghréig;
3 Agus dh'fhan e *an sin* trì
mìosan: agus an uair a bha na
h-Iùdhaich ri feall-fholach[3] air a
shon, agus e air ti[4] dol air luing
do Shiria, chuir e roimhe pilltinn
troimh Mhacedonia.
4 Agus chaidh 'na chuideachd
gu h-Asia, Sopater o Bherea;
agus do mhuinntir Thesalonica,
Aristarchus agus Secundus; ag-
us Gaius o Dherbe, agus Timo-
teus; agus do mhuinntir na h-
Asia, Tichicus agus Trophimus.
5 Air dhoibh so imeachd romh-
ainne, dh'fheith iad ruinn ann
an Troas.
6 Agus sheòl sinn o Philipi, an
déigh làithean an arain neo-
ghoirtichte, agus thàinig sinn d'
an ionnsuidh-san gu Troas ann
an cùig làithibh, far an d'fhan
sinn seachduin.
7 Agus an ceud *là* do 'n t-
seachduin, air do na deisciobluibh
cruinneachadh an ceann a chéile
a bhriseadh arain, shearmonaich
Pòl doibh, agus a rùn air[5]
imeachd uatha air an là màir-
each, agus lean e air labhairt gu
meadhon-oidhche.
8 Agus bha mòran lòchran
anns an t-seòmar uachdarach,
far an robh iad cruinn.
9 Agus bha òganach àraidh d'
am b' ainm Eutichus 'na shuidhe
ann an uinneig, air tuiteam gu
trom 'na chodal: agus air do
Phòl bhi rè fad a' searmonach-
adh, shàruicheadh leis a' chodal
e, agus thuit e sìos o 'n treas lobh-
ta, agus thogadh marbh e.
10 Agus chaidh Pòl sìos, agus
thuit e air, agus air dha a ghlac-
adh 'na uchd, thubhairt e, Na
biodh trioblaid[6] oirbh; oir a ta
'anam ann.
11 Agus air dol suas da a rìs,
bhris e aran agus dh'ith e, agus
labhair e riu rè ùine fhada,
eadhon gu teachd na maidne,
agus mar sin dh'fhalbh e.
12 Agus thug iad leo an t-
òganach agus e beò, agus rinn
iad gàirdeachas nach bu bheag.
13 Agus air dhuinne imeachd
air thoiseach chum na luinge,
sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a
ghabhail a steach an sin: oir is
ann mar sin a dh'òrduich e, a'
cur roimh gu 'n imicheadh e féin
d' a chois.
14 Agus an uair a choinnich
e sinn aig Asos, ghabh sinn a
steach e, agus thàinig sinn gu
Mitilene.
15 Agus air seòladh dhuinn as
a sin, thàinig sinn air *an là*
màireach fa chomhair Chiois;
agus air an *là* 'na dhéigh sin
thàinig sinn gu Samos, agus
dh'fhan sinn aig Trogillium;
agus air an *là* b' fhaisge thàinig
sinn gu Miletus.
16 Oir chuir Pòl roimhe seòl-

[1] *bhuaireas.* [2] *an glacadh 'na uchd.*
[3] *a' luidhe am folach, am plaid.*
[4] *a rùn air.* [5] *air bhi fuidhe.* [6] *buaireas.*

adh seach Ephesus, chum nach
tàrladh dha moille a dhèanamh
anns an Asia: oir rinn e cabhag[1],
chum nam feudadh e, bhi ann an
Ierusalem air là na Cuingeis.
17 Agus chuir e fios o Mhiletus gu h-Ephesus, agus ghairm e d' a ionnsuidh seanairean na h-eaglais.
18 Agus an uair a thàinig iad d' a ionnsuidh, thubhairt e riu, Tha fhios agaibh, cionnus a bha mi 'nur measg anns an uile aimsir, o 'n cheud là a thàinig mi do 'n Asia,
19 A' dèanamh seirbhis do 'n Tighearn leis gach uile irioslachd inntinn, agus maille ri mòran dheur, agus dheuchainnean, a thachair dhomh le ceilg nan Iùdhach.
20 *Agus* cionnus nach do ghléidh mi ni sam bith am folach a bha feumail *dhuibhse*, gun a nochdadh dhuibh, agus gun sibhse a theagasg am follais, agus o thigh gu tigh,
21 A' dèanamh fianuis araon do na h-Iùdhaich, agus do na Greugaich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus *mu* chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Crìosd.
22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Ierusalem ceangailte san Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a thàrlas dhomh an sin;
23 Ach a mhàin gu bheil an Spiorad Naomh a' dèanamh fianuis anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geimhlichean agus trioblaidean[2] a' feitheamh orm.
24 Ach cha 'n 'eil suim agam do ni air bith, ni mò tha mi a' measadh m' anama féin luachmhor dhomh, chum gu crìochnaich mi mo thurus[3] le h-aoibhneas, agus gu *coimhlion* mi a' mhinistreileachd a fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a dhèanamh fianuis do shoisgeul gràis Dhé.
25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d' imich mise a' searmonachadh rìoghachd Dhé, mo ghnùis ni 's mò.
26 Uime sin a ta mi a' dèanamh fianuis duibh[4] air an là 'n diugh, gu bheil mise glan o fhuil nan uile.
27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.
28 Air an aobhar sin thugaibh aire dhuibh féin, agus do 'n treud uile, air an d' rinn an Spiorad Naomh luchd-coimhead[5] dhibh, a bheathachadh eaglais Dhé[6], a cheannaich e le 'fhuil féin.
29 Oir a ta fhios agam-sa air so, an déigh m' imeachd-sa gu 'n tig madaidh-allaidh gharga 'nur measg, nach caomhain an treud.
30 Agus éiridh daoine dhibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh féin.
31 Uime sin dèanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguir mise, rè thrì bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidhche le deuraibh.
32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhur

[1] *bha deifir air.* [2] *dmhghair*
[3] *thriall, chùrsa.*

[4] *gabham sibhse mar fhianuisibh.*
[5] *easbuigean.* [6] *eaglais an Tighearna,*

togail suas, agus oighreachd a
thoirt duibh am measg na muinn-
tir sin uile a ta air an naomhach-
adh.
33 Cha do shanntaich mi air-
giod, no òr, no eudach duine
sam bith.
34 Seadh, is aithne dhuibh féin,
gu 'n do fhritheil na làmhan so
do m' uireasbhuidh féin, agus do
'n mhuinntir sin a bha maille
rium.
35 Nochd mi na h-uile nithe
dhuibh, gur ann le saoithreach-
adh mar so is còir dhuibh còmh-
nadh a dhèanamh riu-san a ta
anmhunn[1]; agus focail an Tigh-
earna Iosa a chuimhneachadh,
mar a thubhairt e, *Tha* e ni 's
beannaichte *ni* a thoirt na ghabh-
ail.
36 Agus air dha na briathra
so a ràdh, leig se e féin air a
ghlùinibh, agus rinn e ùrnuigh
maille riu uile.
37 Agus ghuil iad uile gu goirt,
agus thuit iad air muineal Phòil,
agus phòg iad e.
38 Air dhoibh bhi gu h-àraidh
brònach air son nam briathra so
a thubhairt e, Nach faiceadh iad
a ghnùis-san ni 's mò. Agus
thug iad coimheadachd dha chum
na luinge.

CAIB. XXI.

1 *Cha ghabhadh Pòl comhairleachadh o dhol gu Ierusalem.* 8 *Mu Philip an soisgeulaiche, agus a cheathrar nighean a bha 'nam ban-fhàidhibh.* 17 *Thàinig Pòl gu Ierusalem,* 27 *far an robh e air a ghlacadh agus an cunnart mòr.* 31 *Theasairgeadh e leis an àrd-chaiptin.*

AGUS air dhuinn dealachadh
riu-san, sheòl sinn romhainn,
agus thàinig sinn gu dìreach gu
Coos, agus air an *là* màireach gu
Rodos, agus as a sin gu Patara:
2 Agus air dhuinn long fhaot-
ainn a bha a' gabhail thairis gu
Phenicia, chaidh sinn air bòrd,
agus sheòl sinn romhainn.
3 Agus air dhuinn teachd an
sealladh Chipruis, agus fhàgail
air an làimh chlì, sheòl sinn gu
Siria, agus thàinig sinn tìr aig
Tirus: oir is ann an sin a bha
an long gus a luchd a chur a
mach.
4 Agus air dhuinn deisciobuil
fhaotainn, dh'fhan sinn an sin
seachd làithean: muinntir a
thubhairt ri Pòl tre 'n Spiorad,
gu 'n e dhol suas gu Ierusalem.
5 Agus an uair a chrìochnaich-
eadh na làithean sin, chaidh sinn
a mach, agus thriall sinn romh-
ainn; agus thàinig iadsan uile
maille ri mnaibh agus ri cloinn
'nar cuideachd, a mach as a'
bhaile: agus chaidh sinn air ar
glùinibh air an tràigh, agus rinn
sinn ùrnuigh.
6 Agus an déigh dhuinn air
cead a ghabhail d' a chéile, chaidh
sinn do 'n luing; agus phill iad-
san d' an tighibh féin.
7 Agus an uair a chrìochnaich
sinn ar turus[2] o Thirus, thàinig
sinn gu Ptolemais, agus chuir
sinn failte air na bràithribh, agus
dh'fhan sinn aon là maille riu.
8 Agus air an *là* màireach, air
dhuinne, a bha do chuideachd
Phòil, imeachd, thàinig sinn gu
Cesarea; agus chaidh sinn a
steach do thigh Philip an t-soi-
sgeulaiche, (a bha do 'n t-seachd-

[1] *lag.*

[2] *triall, taisdeal, c rsa.*

nar,) agus dh'fhan sinn aige.
9 Agus bha ceathrar nighean
aige-san, òighean, a bha ri fàidh-
eadaireachd.
10 Agus ag fantuinn duinn
mòran do làithibh *an sin*, thàinig
a nuas o Iudea fàidh àraidh, d'
am b' ainm Agabus.
11 Agus an uair a thàinig e d'
ar n-ionnsuidh-ne, ghabh e crios
Phòil, agus cheangail e a làmhan
agus a chosan féin, agus thubhairt
e, Mar so tha an Spiorad Naomh
ag ràdh, Is ann mar so a cheang-
las na h-Iùdhaich ann an Ieru-
salem an duine d' am buin an
crios so, agus bheir iad thairis *e*
do làmhaibh nan Cinneach.
12 Agus an uair a chuala sinne
na nithe so, ghuidh sinn féin ag-
us muinntir an àite air, gu'n *e*
dhol suas gu Ierusalem.
13 An sin fhreagair Pòl, Ciod
is ciall duibh a' gul, agus a'
briseadh mo chridhe ? oir a ta
mise ullamh cha 'n e a mhàin
gu bhi air mo cheangal, ach eadh-
on gu bàsachadh ann an Ieru-
salem air son ainme an Tighear-
na Iosa.
14 Agus an uair nach gabhadh
e comhairle, sguir sinne, ag ràdh,
Dèanar toil an Tighearna.
15 Agus an déigh nan làithean
so, air dhuinn bhi ullamh [1], chaidh
sinn suas gu Ierusalem.
16 Agus chaidh mar an ceudna
maille ruinn *cuid* do na deisciob-
luibh o Chesarea, a' toirt leo
Mhnasoin o Chiprus, seann deis-
ciobul àraidh, aig an robh sinn
gu bhi air aoidheachd.
17 Agus an uair a thàinig sinn
gu Ierusalem, ghabh na bràithre
ruinn gu subhach.
18 Agus air an ath *là*, chaidh
Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh
Sheumais; agus bha na seanair-
ean uile a làthair.
19 Agus air dhasan fàilte chur
orra, chuir e 'n céill doibh fa leth
na nithe a rinn Dia le 'mhinis-
treileachd-san am measg nan
Cinneach.
20 Agus an uair a chual iad-
san *so*, thug iad glòir do 'n Tigh-
earn [2], agus thubhairt iad ris-san,
Tha thu faicinn, a bhràthair, cia
lìon mìle do na h-Iùdhaich a ta
creidsinn; agus tha iad uile ro
eudmhor mu 'n lagh.
21 Agus chual iad umad-sa,
gu bheil thu teagasg do na h-
Iùdhaich uile a ta measg nan
Cinneach, Maois a thréigsinn,
ag ràdh *riu*, Nach còir dhoibh *an*
clann a thimchioll-ghearradh, no
gluasad a réir nan gnàth [3].
22 Ciod uime sin *a nithear ?*
Gun teagamh, is éigin do 'n
t-sluagh cruinneachadh : oir
cluinnidh iad gu 'n d' thàinig thu.
23 Uime sin dèan so a ta sinne
ag ràdh riut: Tha ceathrar
fhear maille ruinne, air am bheil
bòid;
24 Thoir [4] iadsan leat, agus bì
air do ghlanadh maille riu, agus
dèan costus [5] leo, chum gu beàrr [6]
iad *an* cinn : agus gu 'm bì fhios
aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni
anns na chual iad mu d' thim-
chioll-sa, ach *gu* bheil thu féin
mar an ceudna ag imeachd gu

[1] *thog sinn ar n-airneis, agus, &c.*
[2] *do Dhia.*
[3] *a réir gnàthanna [an lagha.]*
[4] *Beir.*
[5] *caitheamh, cosgus.*
[6] *lom.*

riaghailteach agus a' coimhead
an lagha.
25 Ach mu thimchioll nan
Cinneach a chreid, sgrìobh sinne
agus b' i ar breth, gu 'n iad a
ghléidheadh a h-aon do na nith-
ibh sin, ach a mhàin iad féin
a choimhead o nìthibh a chaidh
ìobradh do ìodholaibh, agus o
fhuil, agus o ni tachdta, agus o
strìopachas.
26 An sin ghabh Pòl na daoine;
agus air an là màireach air dha
bhi air a ghlanadh maille riu,
chaidh e steach do 'n teampull,
a' foillseachadh coimhlionaidh
làithean a' ghlanaidh, gus an
tugtadh tabhartas air son gach
aon aca.
27 Agus an uair a bha na
seachd làithean air bheag nithe[1]
air an coimhlionadh, air do na
h-Iùdhaich o 'n Asia e-san fhaic-
inn san teampull, bhrosnuich iad
am pobull uile, agus chuir iad
làmh ann,
28 Ag éigheach, Fheara Isra-
eil, cuidichibh: is e so an duine a
ta teagasg nan uile dhaoine anns
gach àit an aghaidh a' phob-
uill, agus an lagha, agus an àite
so: agus os bàrr, thug e steach
Greugaich do 'n teampull, agus
shalaich e 'n t-ionad naomh so.
29 (Oir chunnaic iad Trophi-
mus an t-Ephesianach roimhe
sin anns a' bhaile maille ris, agus
shaoil iad gu 'n d' thug Pòl a
steach do 'n teampull e.)
30 Agus ghluaiseadh am baile
gu h-iomlan, agus ruith an
sluagh cuideachd: agus air
dhoibh breith air Pòl, tharruing
iad a mach as an teampull e:
agus air ball dhùineadh na dorsa.
31 Agus an uair a b' àill leo a
mharbhadh, chaidh sgeula dh'-
ionnsuidh àrd-cheannaird na
cuideachd, gu 'n robh Ierusalem
uile thar a chéile[2]:
32 Neach air ball a thug leis
saighdearan, agus ceannardan-
cheud, agus a ruith sìos d' an
ionnsuidh: Agus an uair a chunn-
aic iadsan an t-àrd-cheannard
agus na saighdearan, sguir iad
do bhualadh Phòil.
33 An sin thàinig an t-àrd-
cheannard am fagus agus rug e
air, agus dh'àithn e a cheangal
le dà shlabhraidh; agus dh'fhios-
raich e, Cò e, agus ciod a rinn e.
34 Agus ghlaodh aon chuid am
measg an t-sluaigh aon ni, agus
cuid eile ni eile: agus an uair
nach robh e an comas da cinnt-
eachd *na cùise* a thuigsinn air
son na h-àrd-bhruidhne, dh'òrd-
uich e e-san a thoirt do 'n
chaisteal.
35 Agus an uair a thàinig e
chum na staidhreach, thàrladh
gu 'n do ghiùlaineadh e leis na
saighdearaibh, air son foireigin
an t-sluaigh.
36 Oir lean am mòr-shluagh e,
a' glaodhaich, Beir uainn e.
37 Agus an uair a bha Pòl gu
bhi air a thoirt a steach do 'n
chaisteal, thubhairt e ris an àrd-
cheannard, An cead domh-sa ni
a labhairt riut? agus thubhairt
e-san, An labhair thu Gréigis?
38 Nach tusa an t-Eiphiteach
sin a thog ceannairc roimh na
làithibh so, agus a thug leat do 'n

[1] *cha mhòr.*

[2] *fo bhuaireas*

fhàsach ceithir mìle fear a bha
'nan luchd-mortaidh?
39 Ach thubhairt Pòl, Is duine
mise a tha a' m' Iùdhach gun
amharus o Tharsus, saor-dhuine
do bhaile ro inbheach ann an
Cilicia: agus guidheam ort, thoir
cead domh labhairt ris an t-sluagh.
40 Agus an uair a thug e cead
da, Air do Phòl seasamh air an
staidhir, smèid e le 'làimh air
an t-sluagh, ag iarraidh éisd-
eachd: agus air fantuinn ro
thosdach dhoibh-san, labhair e
riu sa' chànain Eabhruidhich, ag
ràdh,

CAIB. XXII.

1 *Chuir Pòl gu pailt an céill cionnus a' dh'-iompaicheadh e chum a' chreidimh,* 17 *agus a ghairmeadh e chum na h-abstolachd.* 22 *'Nuair a dh'ainmich e na Cinnich, thog am pobull aon ghàir ris:* 24 *Bha e gu bhi air a sgiùrsadh;* 25 *ach air dha a chòir-shaorsa mar Romhanach agairt, leigeadh as e.*

FHEARA, a bhràithre, agus
aithriche, éisdibh-sa ri m'
dhìon-chainnt[1] ribh a nis:
2 (Agus an uair a chual iadsan
gu 'n do labhair e riu sa' chànain
Eabhruidhich, bu mhòid a thosd
iad: agus thubhairt e-san,)
3 Is Iùdhach mise da rìreadh,
a rugadh ann an Tarsus na Ci-
licia, ach a dh'oileadh[2] sa' bhaile
so, aig cosaibh Ghamalieil, *agus*
a theagaisgeadh gu coimhlionta
a réir gnàtha lagha nan aith-
riche, agus bha mi eudmhor a
thaobh Dhé, mar a ta sibhse
uile an diugh.
4 Agus rinn mi geur-lean-
mhuinn gu bàs air an t-slighe so,
a' ceangal fhear agus bhan, agus
'gan tarruing gu prìosan:
5 Mar a nì an t-àrd-shagart
mar an ceudna fianuis domh,
agus comhairle nan seanairean
uile; o 'n d' fhuair mise mar an
ceudna litriche chum nam bràith-
re, agus chaidh mi gu Damascus,
chum an dream a bha 'n sin a
thoirt ceangailte gu Ierusalem,
chum gu dèantadh peanas orra.
6 Agus thàrladh, air dhomh
bhi 'g imeachd, agus a' druid-
eadh ri Damascus mu mheadhon-
là, gu 'n do dhealraich gu h-
obann o nèamh solus mòr mu 'n
cuairt orm.
7 Agus thuit mi air an talamh,
agus chuala mi guth ag ràdh,
A Shauil, a Shauil, c' ar son a ta
thu 'gam gheur-leanmhuinn-sa?
8 Agus fhreagair mise, Cò thu,
a Thighearn? Agus thubhairt e
rium, is mise Iosa o Nasaret, air
am bheil thusa a' dèanamh geur-
leanmhuinn.
9 Agus chunnaic na daoine a
bha maille rium an solus gu
deimhin, agus ghabh iad eagal;
ach cha chual iad guth an Tì a
labhair rium-sa.
10 Agus thubhairt mise, Ciod a
nì mi, a Thighearn? Agus thubh-
airt an Tighearn rium, Eirich,
agus imich gu Damascus, agus
an sin labhrar riut mu thim-
chioll nan nithe sin uile a dh'òrd-
uicheadh dhuitse a dhèanamh.
11 Agus an uair nach bu léir
dhomh tre ghlòir an t-soluis sin,
air dhomh bhi air mo threòrach-
adh air làimh leo-san a bha
maille rium, thàinig mi gu Da-
mascus.
12 Agus air do dhuine àraidh
d' am b' ainm Ananias, a bha

[1] *mo leithsgeul.* [2] *thogadh suas.*

cràbhach a réir an lagha, agus
air an robh deadh theisteas aig
na h-Iùdhaich uile a bha chòmh-
nuidh *an sin*,
13 Teachd a m' ionnsuidh, ag-
us seasamh làimh rium, thubh-
airt e rium, A Shauil a bhràthair,
faigh do radharc. Agus air an
uair sin féin dh'amhairc mi suas
air.
14 Agus thubhairt e-san, Thagh
Dia ar n-aithriche roimh-làimh
thusa, chum gu 'n gabhadh tu
eòlas air a thoil, agus gu 'm
faiceadh tu an t-Aon cothromach
sin, agus gu 'n cluinneadh tu
guth as a bheul.
15 Oir bithidh tu a' d' fhianuis
aige chum nan uile dhaoine, air
na nithibh a chunnaic agus a
chuala tu.
16 Agus a nis c' ar son a ta thu
a' dèanamh moille? Eirich, ag-
us bì air do bhaisteadh, agus
ionnlaid uait do pheacanna, a'
gairm air ainm an Tighearn.
17 Agus thàrladh, 'nuair a phill
mise gu Ierusalem, agus a bha
mi a' dèanamh ùrnuigh san team-
pull, gu 'n deachaidh mi ann an
neul,
18 Agus gu 'm faca mi e-san ag
ràdh rium, Dèan deifir, agus
imich gu grad á Ierusalem ; oir
cha ghabh iad ri d' theisteas mu
m' thimchioll-sa.
19 Agus thubhairt mise, A
Thighearn, tha fhios aca gu robh
mise a' tilgeadh am prìosan, ag-
us a' sgiùrsadh anns gach siona-
gog iadsan a chreid annad-sa:
20 Agus an uair a dhòirteadh
fuil do mhairtirich[1] Stephain,
bha mise mar an ceudna a' m'
sheasamh a làthair, agus ag
aontachadh leis a mharbhadh,
agus a' coimhead eudaich na
muinntir a mharbh e.
21 Agus thubhairt e rium, Im-
ich: oir cuiridh mise thu am fad
chum nan Cinneach.
22 Agus dh'éisd iad ris gus an
fhocal so, agus thog iad *an sin*
an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir
o 'n talamh a leithid so do
dhuine; oir cha chòir e bhi beò.
23 Agus an uair a bha iadsan
ag éigheach, agus a' tilgeadh
dhiubh *an* eudaich, agus a' tilg-
eadh luaithre san athar[2],
24 Dh'áithn an t-àrd-cheann-
ard e-san a thoirt do 'n chaisteal,
ag òrduchadh a cheasnachadh le
a sgiùrsadh; chum gu faigheadh
e fios ciod i a' choire mu 'n robh
iad a' glaodhaich mar sin 'na
aghaidh.
25 Agus an uair a bha iad 'ga
cheangal le iallaibh, thubhairt
Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas
a làthair, Am bheil e ceaduichte
dhuibhse duine a ta 'na Romh-
anach a sgiùrsadh, agus gun e
air a dhìteadh ?
26 Agus an uair a chual an
ceannard-ceud *so*, dh'imich e
agus dh'innis e do 'n àrd-cheann-
ard, ag ràdh, Thoir fa 'near ciod
a nì thu ; oir is Romhanach an
duine so.
27 An sin thàinig an t-àrd
cheannard d' a ionnsuidh, agus
thubhairt e ris, Innis domh-sa,
an Romhanach thu? Agus
thubhairt e-san, Is mi.
28 Agus fhreagair an t-àrd-

[1] *t' fhianuis-sa.*

[2] *aidhear.*

cheannard, Is mòr an t-suim air
an do cheannaich mise an t-saorsa
so. Agus thubhairt Pòl, Ach
rugadh mise *saor.*
29 An sin dh'imich iadsan
uaith air ball a bha gus a cheas-
nachadh: agus ghabh an t-àrd-
cheannard mar an ceudna eagal
'nuair a thuig e gu 'm bu Romh-
anach e, agus a chionn gu 'n do
cheangail se e.
30 Agus air an *là* màireach,
air dha bhi togarrach air fios
cinnteach fhaotainn ciod i a'
choire a bha na h-Iùdhaich a'
cur as a leth, dh'fhuasgail se e
o *a* chuibhreachaibh, agus dh'-
àithn e do na h-àrd-shagartaibh
agus d' an comhairle uile teachd
a làthair, agus air dha Pòl a
thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

1 *Thagair Pòl a chùis,* 2 *Dh'òrduich Ananias a bhualadh.* 7 *Connsachadh am measg a luchd-casaid.* 11 *Thug Dia misneach dha.* 14 *Nochdadh feall nan Iùdhach an aghaidh Phòil do 'n àrd-cheannard.* 23 *Chuir se e gu Felics an t-uachdaran.*

AGUS air dearcadh do Phòl
air a' chomhairle, thubh-
airt e, Fheara *agus* a bhràithre,
anns an uile dheadh choguis
chaith mise mo bheatha a thaobh
Dhé gus an là 'n diugh.
2 Agus dh'àithn an t-àrd-shag-
art Ananias dhoibh-san a bha
'nan seasamh làimh ris, a bhual-
adh air a bheul.
3 An sin thubhairt Pòl ris,
Buailidh Dia thusa, a bhalla
ghealaichte: oir am bheil thusa a'
d' shuidhe a thoirt breth ormsa a
réir an lagha, agus an aghaidh an
lagha ag òrduchadh mo bhualadh?
4 Agus thubhairt iadsan a sheas
làimh ris, Am bheil thusa a' toirt
ana-cainnt[1] do àrd-shagart Dhé?
5 An sin thubhairt Pòl, Cha
robh fhios agam[2], a bhràithre,
gu 'm b' e an t-àrd-shagart e: oir
a ta e sgrìobhta, Na labhair olc
mu uachdaran do phobuill.
6 Ach an uair a thuig Pòl, gu
robh cuid diubh 'nan Sadusaich,
agus a' chuid eile 'nam Phàiris-
ich, ghlaodh e anns a' chomh-
airle, Fheara *agus* a bhràithre,
is Phàiriseach mise, mac Phàiris-
ich: is ann á leth dòchais agus
aiseirigh nam marbh, a tha mi
air mo thoirt am breitheanas.
7 Agus air dhasan so a labh-
airt, dh'éirich comh-stri eadar na
Phàirisich agus na Sadusaich.
agus roinneadh an coimhthional
an aghaidh a chéile.
8 Oir tha na Sadusaich ag ràdh
nach 'eil aiseirigh, no aingeal,
no spiorad ann; ach a ta na
Phàirisich ag aideachadh gach
aon diubh[3].
9 Agus dh'éirich gàir[4] mhòr:
agus air seasamh suas do na
sgrìobhaichibh a bha air taobh
nam Phàiriseach, chathaich iad
'*nan aghaidh,* ag ràdh, Cha 'n 'eil
sinne faotainn[5] cron air bith san
duine so: ach ma labhair spiorad
no aingeal ris, na cogamaid an
aghaidh Dhé.
10 Agus an uair a dh'éirich
connsachadh mòr *eatorra,* air
do 'n àrd-cheannard bhi fo eagal
gu 'n rachadh Pòl a tharruing as

[1] *càineadh.*
[2] *Cha d' thug mi fa 'near.*
[3] *'gan aideachadh le chéile.*
[4] *iolach.*
[5] *faghail, faghainn.*

a chéile leo, dh'àithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus e-san a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do 'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil ; oir mar a rinn thu fianuis mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis a dhèanamh anns an Roimh.

12 Agus air teachd do 'n là, chruinnich dream àraidh do na h-Iùdhaich an ceann a chéile[1], agus chuir siad iad féin fo mhallachadh, ag ràdh, nach itheadh agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os ceann dà fhichead *fear* a rinn an co-mhionnachadh so.

14 Agus thàinig iad chum nan àrd-shagart, agus nan seanairean, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fo àrd-mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis uime sin iarraibh-sa maille ris a' chomhairle air an àrd-cheannard, gu 'n tugadh e do 'ur n-ionnsuidh-sa e am màireach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimh-lionta air ni éigin m' a thimchioll ; agus tha sinne deas chum e-san a mharbhadh, mu 'n tig e 'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach[2] so, thàinig e, agus, air dha dol a steach do 'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d' a ionnsuidh aon do na ceannard-aibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd-cheannaird ; oir a ta ni àraidh aige r' a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threòraich se e, chum an àrd-cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosanach mise d' a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a d' ionnsuidh-sa, aig am bheil ni éigin r' a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd-cheann-ard air a làimh, agus chaidh e a leth-taobh an uaignidheas *maille ris*, agus dh'fhiosraich *e dheth*, Ciod a tha agad r' a innseadh dhomh-sa ?

20 Agus thubhairt e-san, Rinn na h-Iùdhaich comhairle iarr-aidh ortsa, gu 'n tugadh tu Pòl am màireach do 'n chomhairle, mar gu 'm biodh iad gu rann-sachadh ni 's géire a dhèanamh air ni éigin m' a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo : oir a ta os ceann dà fhichead fear dhiubh ri feall-fholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fo mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e : agus a nis tha iad ullamh, a' feith-eamh ri gealladh uaitse.

22 *An sin* leig an t-àrd-cheann-ard uaith an t-òganach, agus dh'àithn e *dha, ag ràdh, Feuch,* nach innis thu do neach sam bith, gu 'n d' fhoillsich thu na nithe so dhomh-sa.

[1] *rinn dream àraidh do na h-Iudhaich comh-bhann r' a cheile.* [2] *plaid luidhe.*

23 Agus ghairm e d' a ionn-
suidh dà cheannard-ceud, agus
thubhairt e, Ulluichibh dà cheud
saighdear a théid gu Cesarea,
agus deich agus trì fichead marc-
ach, agus dà cheud fear-sleagha,
air an treas uair do 'n oidhche.
24 Agus ulluichibh eich, chum
air dhoibh Pòl a chur orra, gu 'n
toir iad e gu tèaruinte chum an
uachdarain Felics.
25 Agus sgrìobh e litir air a'
mhodh so:
26 Beatha agus slàinte o
Chlaudius Lisias, chum an
uachdarain ro òirdheirc Felics.
27 Ghlacadh an duine so leis
na h-Iùdhaich, agus an uair a
bha iad air ti a mharbhadh,
thàinig mise orra le saighdear-
aibh, agus thug mi dhuibh e, a'
tuigsinn gu 'm bu Romhanach e.
28 Agus air dhomh bhi toileach
air fios an aobhair fhaotainn air
son an d' agair iad e, thug mi
sìos e chum an comhairle-san:
29 Agus thuig mi gu 'n robh
e air agairt mu cheisdibh d' an
lagh féin, gun ni sam bith air a
chur as a leth a b' airidh air bàs
no air ceanglaichibh.
30 Ach an uair a dh'innseadh
dhomh gu 'n robh na h-Iùdhaich
gu feall a chaitheadh air an
duine, air ball chuir mi a d' ionn-
suidh-sa *e*, agus thug mi àithne
mar an ceudna d' a luchd-casaid,
gach cùis *a bha* aca 'na aghaidh
a chur an céill a' d' làthair-sa.
Slàn leat.
31 An sin air do na saighdear-
aibh Pòl a ghabhail, a réir mar a
dh'àithneadh dhoibh, thug iad
san oidhche *e* gu Antipatris.
32 Agus air an là màireach
leig iad do 'n mharc-shluagh dol
leis, agus phill iad féin do 'n
chaisteal.
33 Agus an uair a chaidh iad a
stigh do Chesarea, agus a thug
iad an litir do 'n uachdaran, chuir
iad mar an ceudna Pòl 'na fhian-
uis.
34 Agus an uair a leugh an t-
uachdaran *an litir*, dh'fhiosraich
e cò an dùthaich o 'n robh e.
Agus an uair a thuig e gur ann
o Chilicia *bha e*,
35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut,
'nuair a thig do luchd-casaid mar
an ceudna. Agus dh'àithn se e-san
a choimhead ann an talla-breith-
eanais Heroid.

CAIB. XXIV.

1 Air do Phòl a bhi air a chasaid le Tertullus an cainnt-fhear, 10 fhreagair e air a shon féin thaobh a chaithe-beatha, agus a theagaisg: shearmonaich e Crìosd do 'n uachdaran agus d' a mhnaoi. 26 Bha sùil aige-san ri airgiod fhaotainn uaith, ach an diomhanas: 27 fa dheireadh, 'nuair a chuireadh as a dhreuchd e, dh'fhàg e Pòl am prìosan.

AGUS an ceann chùig làithean
'na dhéigh sin, chaidh Anan-
ias an t-àrd-shagart sìos maille
ris na seanairibh, agus ri Tertul-
lus fear-tagraidh[1] àraidh, muinn-
tir a nochd iad féin an làthair
an uachdarain an aghaidh Phòil.
2 Agus an uair a ghairmeadh
a mach e thòisich Tertullus air
a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu
bheil sinn tromhad-sa a' meal-
tuinn mòr-shìth, agus gu 'n d'-
rinneadh *iomadh* deadh ghnìomh
do 'n chinneach so tre do ghlioc-
as-sa,

[1] *cainnt-fhear.*

3 Tha sinne gabhail ri *so*, anns
gach àm agus anns gach àit,
Fhelics ro òirdheirc, maille ris
gach uile bhuidheachas.
4 Ach, chum nach cuirinn mòr-
mhoille ort, guidheam ort, do d'
shuairceas gu 'n éisd thu ruinn
gu h-ath-ghoirid.
5 Oir fhuair sinn am fear so
'na phlàigh, agus a' dùsgadh[1] nan
Iùdhach uile gu ceannairc air
feadh an domhain, agus 'na
cheann-feadhna do luchd saobh-
chreidimh nan Nasarenach.
6 Neach mar an ceudna a thog-
air an teampull a shalachadh;
agus a ghlac sinne, agus b' àill
leinn breth a thoirt air a réir ar
lagha féin:
7 Ach air teachd do Lisias an
t-àrd-cheannard oirnn, thug e le
mòr-ainneart as ar làmhaibh *e*.
8 Ag àithneadh d' a luchd-
casaid teachd a d' ionnsuidh-sa;
neach o 'm feud thu le a cheas-
nachadh, fios fhaotainn air na h-
uile nithibh a tha sinne a' cur
as a leth.
9 Agus dh'aontaich na h-Iùdh-
aich mar an ceudna, ag ràdh,
Gu 'n robh na nithe sin mar sin.
10 An sin air do 'n uachdaran
smèideadh air Pòl e a labhairt,
fhreagair e-san, Is mòid mo mhis-
neach gu freagairt air mo shon
féin, gu bheil fhios agam gu robh
thusa rè mòrain bhliadhna a' d'
bhreitheamh air a' chinneach so:
11 Oir feudaidh tu fios fhaot-
ainn, nach mò na dà là dheug
o chaidh mi suas gu Ierusalem
a dhèanamh aoraidh.
12 Agus cha d' fhuair iad mi
a' deasboireachd ri aon neach
san teampull, no a' brosnuchadh
an t-sluaigh *gu ceannairc*, aon
chuid sna sionagogaibh, no anns
a' bhaile.
13 Ni mò is urrainn iad na
nithe sin a dhearbhadh a tha iad
a' cur as mo leth.
14 Ach tha mi ag aideachadh
so dhuitse, gur ann a réir na
slighe sin ris an abair iadsan
saobh-chreidimh, a ta mise a'
dèanamh aoraidh do Dhia m'-
aithriche, a' creidsinn nan uile
nithe a ta sgrìobhta san lagh
agus anns na fàidhibh:
15 Agus a ta dòchas agam an
Dia, ris am bheil sùil mar an
ceudna aca féin, gu 'n tig aiseirigh
nam marbh, nam fìrean araon
agus nan neo-fhìrean.
16 Agus an so tha mi a' saoith-
reachadh a ghnàth coguis[2] neo-
lochdach a bhi agam a thaobh
Dhé, agus a thaobh dhaoine.
17 A nis an déigh mòrain
bhliadhna, thàinig mi a thoirt
déirce chum mo chinnich, agus
thabhartas.
18 Air a so fhuair Iùdhaich
àraidh o 'n Asia mi air mo ghlan-
adh san teampull, gun sluagh,
agus gun bhuaireas.
19 Muinntir d' am bu chòir
bhi 'n so a' d' làthair-sa, agus m'-
agairt, nam biodh ni sam bith
aca a' m' aghaidh.
20 No abradh iad so féin, ma
fhuair iad eucoir[3] sam bith
annam-sa, 'nuair a sheas mi an
làthair na comhairle;
21 Mur ann a mhàin air son
an aoin fhocail so, a ghlaodh mi

[1] *brosnuchadh.*
[2] *coimh-fhios, coinsiens.*
[3] *mì-gnìomh.*

a' m' sheasamh 'nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an diugh.

22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so, air dha eòlas ni bu diongmhalta bhi aige air an t-slighe sin, chuir e air dàil iad, ag ràdh, 'nuair a thig Lisias an t-àrd-cheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi[1] bhur cùis.

23 Agus dh'àithn e do cheannard-ceud Pòl a ghléidheadh, agus e bhi fuasgailte aige, agus gu 'n neach d' a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d' a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thàinig Felics maille r' a mhnaoi Drusilla, a bha 'na Ban-Iùdhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éisd e ris mu thimchioll a' chreidimh[2] ann an Crìosd.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhìreantachd, stuaim[3], agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e, Imich romhad an tràth so; 'nuair a bhios ùine agam cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgiod a thoirt da le Pòl, chum gu 'm fuasgladh se e: uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhi air an coimhlionadh, thàinig Porcius Festus an àit Fhelics: agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iùdhaich[4], dh'fhàg e Pòl ceangailte.

[1] *bithidh làn-fhios agam air.*
[2] *na creidimh.*
[3] *measarrachd.*

CAIB. XXV.

1 Chasaid na h-Iùdhaich Pòl an làthair Fhestuis: 8 fhreagair Pòl air a shon féin,
11 agus thog e a chùis gu Ceasar. 14 Dh'fhosgail Festus cùis Phòil do Agripa, agus dh'innis e nach d' fhuaradh còire air bith ann a b' airidh air bas.

ANIS 'nuair a thàinig Festus do 'n mhòr-roinn[5], an ceann trì làithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart agus maithean nan Iùdhach iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fàbhoir 'na aghaidh, gu 'n cuireadh e fios air gu Ierusalem, *agus iad* a dhèanamh feall-fholach[6] chum e-san a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu 'm bu chòir Pòl a ghléidheadh ann an Cesarea, agus gu 'n rachadh e féin *an sin* gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' e-san, rachadh iadsan 'nur measg a dh'fheudas, sìos maille rium-sa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich làithean, chaidh e sìos do Chesarea; agus air an là màireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn e Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus an uair a thàinig e-san, sheas na h-Iùdhaich a thàinig a nuas o Ierusalem m' a thimchioll, a' cur choireanna lìonmhor agus mòra á leth Phòil, nach b' urrainn iad a dhearbhadh:

8 'Nuair a fhreagair e-san 'ga shaoradh féin, Cha d' rinn mi

[4] *gnìomh taitneach a dhèanamh do na h-Iùdhaich.*
[5] *earrainn; province.* Sasg. [6] *plaid-luidhe.*

cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iùdhach, no 'n aghaidh an teampuill, no 'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-inntinn a thoirt do na h-Iùdhaich, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An àill leatsa dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthair-sa?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir-breitheanais Cheasair, far an còir breth a thoirt orm: air na h-Iùdhaich cha d' rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agad-sa.

11 Oir ma tha mi dèanamh eucoir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bàs, cha 'n 'eil mi diùltadh bàs fhulang: ach mur 'eil ni sam bith dhiubh sin *fìor* a tha iad so a' cur as mo leth, cha 'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh[1]. Tha mi togail mo chùis gu Ceasar.

12 An sin an déigh do Fhestus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair e, An do thog thu do chùis gu Ceasar? gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thàinig Agripa an rìgh agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do 'n rìgh, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Felics 'na phrìosanach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn na h-àrd-shagairt agus seanairean nan Iùdhach casaid *rium*, ag iarraidh binne[2] 'na aghaidh.

16 D' an d' thug mise am freagradh so, Cha 'n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis[3], gus am bì aig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu 'm bì cothrom aige air e féin a shaoradh o 'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin an uair a thàinig iad araon an so, gun mhoille sam bith shuidh mi air an là màireach sa' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn mi 'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd-casaid[4] m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh[5] féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi beò.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, dh'fheòraich mi dheth[6] am b'àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a choimhead gus am fiosraichteadh a chùis-san le Augustus, dh'àithn mi e bhi air a ghléidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri

[1] *cha 'n fheud duine sam bith an toileachadh le mise a thoirt thairis doibh.* [2] *ditidh.*

[3] *milleadh.* [4] *luchd-tagraidh.*
[5] *an saobh-chreidimh.* [6] *thubhairt mi ris.*

Festus, B' àill leamsa féin an duine
so chluinntinn. Am màireach,
thubhairt e-san, cluinnidh tu e.
23 Uime sin air an là màireach,
'nuair a thàinig Agripa, agus
Bernice, le mòr-ghreadhnachas,
agus a chaidh iad a steach
maille ris na h-àrd-cheannard-
aibh agus prìomh-dhaoinibh na
caithreach do 'n ionad éisdeachd,
air do Fhestus àithne a thoirt,
thugadh Pòl a làthair.
24 Agus thubhairt Festus, A
rìgh Agripa, agus sibhse a
dhaoine uile a ta làthair an so
maille ruinn, tha sibh a' faicinn
an duine so, mu 'n do chuir
sluagh nan Iùdhach uile impìdh
ormsa, araon ann an Ierusalem,
agus an so, a' glaodhaich nach
bu chòir e bhi ni b' fhaide beò.
25 Ach an uair a thuig mise
nach d' rinn e ni sam bith a
thoill bàs, agus a chionn gu 'n do
thog e féin a chùis gu Augustus,
shònraich mi a chur *d'a ionnsuidh.*
26 Mu nach 'eil ni sam bith
cinnteach agam r' a sgrìobhadh
chum mo Thighearn. Uime sin
thug mi mach e do 'ur n-ionn-
suidh-sa, agus gu h-àraidh a d'
ionnsuidh-sa, a rìgh Agripa,
chum an déigh rannsachadh a
dhèanamh, gu 'm biodh agam ni
éigin r' a sgrìobhadh.
27 Oir is mì-reusonta a' m'
bheachd-sa prìosanach a chur
uam, agus gun na cùisean a ta
'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

1 *An làthair Agripa, chuir Pòl an céill a
chaithe-beatha o 'òige,* 12 *agus cionnus a dh'-
iompaicheadh e gu mìorbhuileach, agus a
ghairmeadh e gu bhi 'na abstol.* 24 *Chuir
Festus as a leth gu robh e air a chuthach,
ach fhreagair e san gu sèimh.* 31 *Mheas
a' chuideachd gu h-iomlan neo-chiontach e.*

AN sin thubhairt Agripa ri
Pòl, Tha cead agad labhairt
air do shon féin. An sin shìn
Pòl a mach a làmh, agus fhreag-
air e air a shon féin,
2 A ta mi 'gam mheas féin
sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh
gu bheil mi gu freagairt air mo
shon féin an diugh a' d' làthair-
sa, thaobh nan nithe sin uile a
ta air an cur as mo leth leis na
h-Iùdhaich.
3 Gu h-àraidh, a chionn gu
bheil thusa eòlach[1] air gach gnàth
agus ceisd a tha am measg nan
Iùdhach: uime sin guidheam
ort, éisd rium gu foighidneach.
4 Tha mo bheatha-sa o m'
òige, a chaitheadh air tùs am
measg mo chinnich féin ann an
Ierusalem, aithnichte do na h-
Iùdhaich uile;
5 D' am b' aithne mi o thùs,
(nam b' àill leo fianuis a dhèan-
amh,) gu 'n do chaith mi mo
bheatha a' m' Phàiriseach, a réir
an luchd comh-bharail a 's teinne
d' ar creidimh-ne.
6 Agus a nis tha mi m'
sheasamh fo bhreitheanas air son
dòchais a' gheallaidh a rinneadh
le Dia d' ar n-aìthrichibh:
7 Chum am bheil dùil aig ar
dà thréibh dheug-ne teachd, a'
dèanamh seirbhis *do Dhia* a là
agus a dh'oidhche do ghnàth;
agus air son an dòchais so tha
mise, a rìgh Agripa, air m' agairt
leis na h-Iùdhaich.
8 C' ar son a mheasar[2] leibhse

[1] *[gur aithne dhomh] gu bheil thusa eòlach.*
[2] *C' ar son? am measar.*

mar ni do-chreidsinn, gu 'n
dùisgeadh Dia na mairbh?
9 Gu deimhin mheas mise
annam féin, gu 'm bu chòir dhomh
mòran nithe a dhèanamh an agh-
aidh ainme Iosa o Nasaret.
10 Ni mar an ceudna a rinn
mi ann an Ierusalem: agus air
faotainn ùghdarrais o na-hàrd-
shagartaibh, dhruid mi mòran do
na naoimh am prìosanaibh; agus,
an uair a chuireadh gu bàs iad,
thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.
11 Agus a' dèanamh peanais
orra gu minic anns gach sion-
agog, cho-éignich mi *iad* gu
toibheum[1] a labhairt; agus air
dhomh bhi gu ro mhòr air bhoile
'nan aghaidh, rinn mi geur-lean-
mhuinn *orra,* eadhon gu bailtibh
coigreach.
12 Air a so 'nuair a bha mi
dol gu Damascus, le cumhachd
agus barantas[2] o na h-àrd-shag-
artaibh;
13 Mu mheadhon-là, O a rìgh,
chunnaic mi air an t-slighe solus
o nèamh, bu shoilleire na solus
na gréine, a' dealrachadh mu 'n
cuairt orm, agus orra-san a bha 'g
imeachd maille rium.
14 Agus an uair a thuit sinn
uile air an talamh, chuala mi
guth a' labhairt rium, agus ag
ràdh anns a' chainnt Eabhruidh-
ich, A Shauil, a Shauil, c' ar son
a ta thu ga m' gheur-lean-
mhuinn? *Is* cruaidh dhuitse bhi
breabadh an aghaidh nan dealg.
15 Agus thubhairt mise, Cò
thu, a Thighearn? Agus thubh-
airt e-san, Is mise Iosa a ta
thusa a' geur-leanmhuinn.
16 Ach éirich, agus seas air
do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi
mi féin duit chum na crìche so,
gu 'n òrduichinn thu a' d' mhinis-
teir agus a' d' fhianuis araon air
na nithibh sin a chunnaic thu,
agus air na nithibh anns am
foillsich mi mi féin duit;
17 Ga d' shaoradh o 'n t-sluagh
agus o na Cinnich, chum am
bheil mi nis ga d' chur,
18 A dh'fhosgladh an sùl, chum
gu tionndaidh iad[3] o dhorchad-
as gu solus, agus o chumhachd
Shàtain gu Dia, chum gu faigh
iad maitheanas pheacanna, agus
oighreachd maille ris a' mhuinn-
tir sin a ta air an naomhachadh
tre 'n chreidimh a ta annam-sa.
19 Uime sin, a rìgh Agripa,
cha robh mi eas-ùmhal do 'n
taisbean nèamhaidh:
20 Ach shearmonaich mi air
tùs dhoibh-san ann an Damascus,
agus ann an Ierusalem, agus air
feadh tìre Iudea uile, agus *an sin*
do na Cinnich, iad a dhèanamh
aithreachais agus pilltinn ri Dia,
a' dèanamh oibre iomchuidh an
aithreachais[4].
21 Air son nan nithe so ghlac
na h-Iùdhaich mi san teampull,
agus b' àill leo mo mharbhadh[5].
22 Uime sin air dhomh còmh-
nadh fhaotainn o Dhia, bhuan-
aich mi gus an là 'n diugh, a'
dèanamh fianuis do 'n bheag
agus do 'n mhòr, gu 'n ni air bith
a' labhairt ach na nithe sin a

[1] *gu beum a thabhairt do ainm Iosa.*
[2] *ùghdarras, comas.*
[3] *agus gu 'n tionndadh.*
[4] *cubhaidh do aithreachas, airidh air aith-reachas.*
[5] *làmh a chur annam.*

thubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu teachd ;

23 Gu robh Crìosd gu fulang, *agus* gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbhaibh, agus gu 'm foillsicheadh e solus do 'n phobull, agus do na Cinnich.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhì-chéill[1] a Phòil : tha mòr-fhòghlum ga d' chur air bhoile.

25 Ach thubhairt e-san, Cha 'n 'eil mi air bhoile, Fhestuis ro òirdheirc ; ach tha mi a' labhairt bhriathra na fìrinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an rìgh roimh am bheil mise a' labhairt gu saor, air na nithibh so: oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da ; oir cha 'n ann an cùil a rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidhean, a rìgh Agripa? tha fhios agam gu bheil thu 'g *an* creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu gam aomadh gu bhi am Chrìosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B' e mo ghuidhe air Dia, gu 'm biodh cha 'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am mor, mar a ta mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an rìgh, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu :

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-taobh, labhair iad r' a chéile, ag ràdh, Cha 'n 'eil an duine so a' dèanamh ni air bith toillteannach air bàs, no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudtadh an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu 'n do thog e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

1 *Ghabh Pol long do'n Roimh ;* 9 *dh'innis e roimh-làimh cunnart an turuis, ach cha d' thugadh creideas da.* 14 *Luaisgeadh iad null agus a nall le stoirm, agus dh' fhuiling iad long-bhrisidh ;* 44 *gidheadh thàinig iad air tìr gu tèaruinte.*

AGUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do 'n Eadailt, thug iad Pòl thairis maille ri prìosanaich àraidh eile, do cheannard-ceud d' am b' ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seoil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an *là* maireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce[2] ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha[3] 'nar n-aghaidh.

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh 'n fhairge ta làimh ri

[1] *air a chuthach.*

[2] *caoimhneil* [3] *an soirbheas*

Cilicia agus Pamphilia, thàinig
sinn gu Mira *baile*[1] do Licia.
6 Agus fhuair an ceannard-
ceud long an sin o Alecsandria, a
bha seòladh do 'n Eadailt, agus
chuir e sinn a steach innte.
7 Agus an uair a sheòl sinn
gu mall rè mòrain do làithibh,
agus a thàinig sinn air éigin fa
chomhair Chniduis, a chionn
nach do leig a' ghaoth leinn,
sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair
Shalmone ;
8 Agus air dhuinn seòladh air
éigin seachad air, thàinig sinn
gu ionad àraidh ris an abrar,
Na calaidh sgiamhach, am fagus
d' an robh baile Lasea.
9 Agus air do mhòran ùine dol
seachad, 'nuair a bha seòladair-
eachd a nis cunnartach, a chionn
gu 'n deachaidh an trasgadh[2]
cheana seachad, chomhairlich
Pòl *iad*,
10 Ag ràdh riu, Fheara,
tha mi faicinn gu 'm bì an t-
seòladaireachd so le dochann ag-
us call mòr, cha 'n e mhàin do 'n
luchd agus do 'n luing ach d' ar
n-anamaibh féin.
11 Gidheadh, is mò chreid an
ceannard-ceud am maighstir ag-
us sealbhadair na luinge, na na
nithe a labhradh le Pòl.
12 Agus a chionn gu 'n robh
an caladh neo-iomchuidh gus an
geamhradh a chaitheadh ann, b'i
comhairle na cuid bu mhò seòladh
as a sin mar an ceudna, agus
nam feudadh iad air chor sam
bith teachd gu Phenice, caladh
do Chrete a ta 'g amharc chum
an iar-dheas, agus an iar-thuath,
agus fantuinn rè a' gheamhraidh
an sin.
13 Agus an uair a shéid a'
ghaoth á deas gu ciuin, shaoil
iad gu d' fhuair iad an rùn, agus
ag togail an seòl dhoibh, stiuir
iad ri taobh Chrete.
14 Ach an ceann beagain 'na
dhéigh sin, shéid gaoth anrath-
ach[3] 'na h-aghaidh[4], ris an abrar
Euroclidon.
15 Agus air bhi do 'n luing air
a fuadachadh, agus gun chomas
d' i dol an aghaidh na gaoithe,
leig sinn ruith dh'i.
16 Agus air dhuinn ruith a
stigh fuidh eilean beag àraidh
d' am b' ainm Clauda, is ann le
éigin a ràinig sinn air a' bhàta:
17 Agus air dhoibh a thogail
suas, ghnàthaich iad gach gleus
còmhnaidh, a' criosadh na luinge
fuipe; agus air dhoibh bhi fo
eagal gu 'n tuiteadh iad sa' bheò-
ghaineimh, leig iad an seoil sìos,
agus mar sin dh'iomaineadh iad.
18 Agus air dhuinne bhi gu
ro mhòr air ar luasgadh[5] leis an
doininn[6], air an là 'na dhéigh sin
thilg iad a mach *an luchd;*
19 Agus air an treas *là* thilg
sinn le ar làmhaibh féin a mach
acfuinn na luinge.
20 Agus an uair nach robh a'
ghrian no na reulta r' am faicinn
rè mòrain do làithibh, agus a
luidh doinionn nach bu bheag
oirnn, thugadh an sin uainn gach
uile dhòchas gu teasairgteadh
sinn.
21 Ach air dhuinn bhi fada

[1] caithir. [2] *trosgadh.*
[3] *stoirmeil.* [4] *'nar n-aghaidh.*
[5] *séideadh o thonn gu tonn.*
[6] *stoirm.*

'nar trasg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gu'n fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh: oir cha bhi call anama sam bith 'nur measg, ach *a mhàin* na luinge.

23 Oir air an oidhche nochd sheas làimh rium-sa aingeal an Dé sin, d' am buin mi, agus d'am bheil mi dèanamh seirbhis,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair: agus, feuch, thiodhlaic[1] Dia dhuit iadsan uile a ta seòladh maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach: oir a ta mi creidsinn Dhé, gu 'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh null agus a nall[2] ann an *cuan* Adria, mu mheadhon-oidhche b' i barail nam maraichean gu robh iad am fagus do thìr éigin:

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh[3], fhuair iad *an doimhne* fichead aitheamh; agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a rìs, agus fhuair iad i '*na* cùig aitheamh deug.

29 An sin air dhoibh bhi fo eagal gu 'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean á deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air ti[4] teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos am bàta do 'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean á toiseach na luinge,

31 Thubhairt Pòl ris a' cheann-ard-ceud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n 'eil e 'n comas duibh bhi air bhur teasairginn.

32 An sin gheàrr na saighdearan cùird a' bhàta, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairle orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nur trasg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail; oir a ta so chum bhur slàinte: oir cha chaillear[5] fuiltean á ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so a labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile; agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile deadh mhisneach, agus ghabh iad biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'anamaibh uile anns an luing, dà cheud agus sè deug agus trì fichead.

---

[1] *dheònuich.* [2] *chuige agus uaith.* [3] *grunnachadh dhoibh.* [4] *fonn.* [5] *tuit.*

38 Agus an uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh'eutromaich iad an long, agus thilg iad a mach an cruithneachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha 'n là air teachd, cha d' aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do lùib[1] àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b' urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge *i*, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiuire, agus a thog iad am prìomh sheòl[2] ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad *àraidh* far an do choinnich dà fhairge a chéile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d' a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b' i comhairle nan saighdearan gu marbhadh iad na prìosanaich, air eagal gu 'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air do'n cheannard-ceud bhi toileach Pòl a theasairginn, chum e air ais o 'n comhairle iad, agus dh'àithn e dhoibh-san d' am b' aithne snàmh *iad féin* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch *dh'àithn* e, cuid diubh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *mìribh briste* do 'n luing: agus mar sin thàrladh gu 'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

1 *An déigh an long-bhrisidh thug an sluagh borb aoidheachd gu suairce do Phòl.* 5 *Cha do chiùrradh a làmh le nathair nimhe a lean rithe.* 8 *Shlanuich e mòran eucaile san eilean.* 11 *Ghabh iad an turus chum na Roimhe.* 17 *Chuir Pòl an céill do na h-Iùdhaich aobhar a theachd do 'n Roimh.*

AGUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad an sin gu'm b' e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r' a làimh, thubhairt iad r' a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling dìoghaltas bhi beò, ge do theasairgeadh o 'n fhairge e.

4 Agus air dhasan a' bhéisd a chrathath dheth anns an teine, cha d' fhulaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c' uin' a dh'atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu h-obann: ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd air, chaochail iad an inntinn, agus thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh

[1] gheodha. [2] an seòl mòr.

dhuine an eilein, d' am b' ainm
Publius, a ghabh ruinne agus a
thug rè thrì làithean aoidheachd
dhuinn gu càirdeil.
8 Agus thàrladh gu robh
athair Phubliuis 'na luidhe gu
tinn le fiabhrus[1], agus gearrthach
fola: air do Phòl dol a steach
d' a ionnsuidh, rinn e ùrnuigh,
agus air dha a làmhan a chur
air, leigheas se e.
9 Agus an uair a rinneadh so,
thàinig mar an ceudna muinn-
tir eile a bha euslan san eilean
d' a ionnsuidh, agus leighiseadh
iad:
10 Muinntir mar an ceudna a
thug mòr-urram dhuinn; agus
an uair a dh'fhalbh sinn, chuir
iad na nithe sin leinn a bha
feumail *duinn*.
11 Agus an déigh thrì mìosa
sheòl sinn ann an luing o Alec-
sandria, a chaith an geamhradh
san eilean, d' am bu shuaitheant-
as Castor agus Pollucs.
12 Agus an uair a chaidh sinn
air tìr[2] aig Siracuse, dh'fhan sinn
an sin trì làithean.
13 Agus air seòladh dhuinn
timchioll as a sin, thàinig sinn
gu Regium: agus an ceann là
'na dhéigh sin shéid a' ghaoth á
deas, agus thàinig sinn an t-ath
là gu Puteoli:
14 Air dhuinn bràithrean
fhaotainn an sin, chuireadh
impidh oirnn *leo* fantuinn seachd
làithean maille riu: agus mar
sin thriall sinn chum na Ròimhe.
15 Agus as a sin, air faotainn
ar sgéil do na bràithribh, thàinig
iad 'nar coinneamh gu Apii-
forum, agus na Trì tighibh-òsda;
agus an uair a chunnaic Pòl iad,
thug e buidheachas do Dhia, ag-
us ghabh e misneach.
16 Agus an uair a thàinig sinn
do 'n Ròimh, thug an ceannard-
ceud thairis na prìosanaich do
cheannard an fhreiceadain: ach
thugadh comas do Phòl a bhi leis
féin[3], maille ri *aon* saighdear a
bha 'ga ghléidheadh.
17 Agus thàrladh, an déigh
thrì làithean, gu'n do ghairm Pòl
maithean[4] nan Iùdhach an ceann
a chéile. Agus an uair a chruinn-
icheadh iad, thubhairt e riu,
Fheara *agus* a bhràithre, ged
nach d' rinn mise ni sam bith an
aghaidh a' phobuill no ghnàth-
anna nan aithriche, thugadh
thairis mi a' m' phrìosanach o
Ierusalem do làmhaibh nan
Romhanach.
18 Muinntir an déigh dhoibh
mo cheasnachadh, leis am bu
mhiann mo leigeadh as, a chionn
nach robh coire bàis sam bith
annam.
19 Ach an uair a bha na h-
Iùdhaich a' labhairt an aghaidh
so, b' éigin domh mò chùis a thog-
ail gu Ceasar; cha 'n e gu bheil
coire sam bith agam r' a chur á
leth mo chinnich.
20 Air an aobhar so uime sin
chuir mi fios oirbhse, chum gu
faicinn *sibh*, agus gu 'n labhrainn
ribh: oir is ann air son dòchais
Israeil a ta mi ceangailte leis an
t-slabhraidh so.
21 Agus thubhairt iadsan ris,

[1] *teasaich.*
[2] *air teachd gu tìr dhuinn.*
[3] *far am bu toil leis.*
[4] *uaislean, priomh dhaoine.*

Cha d'fhuair sinne litriche sam
bith á Iudea mu d' thimchioll,
cha mhò a dh'fhoillsich no dh'-
innis aon do na bràithribh a
thàinig, olc sam bith umad.
22 Ach bu mhaith leinn a
chluinntinn uaitse ciod i do
bharail: oir mu thimchioll na
gnè-chreidimh so, tha fhios
againn gu 'n labhrar sgach àit 'na
h-aghaidh.
23 Agus air suidheachadh là
ris, thàinig mòran d' a ionnsuidh
chum a cheithreanna; d' an do
mhìnich e rìoghachd Dhé, a'
dèanamh fianuis uimpe, agus a'
cur impidh orra thaobh nan
nithe a bhuineas do Iosa, araon á
lagh Mhaois, agus *as* na fàidhibh,
o mhoch-thrath gu feasgar.
24 Agus chreid cuid na nithe
a labhradh, agus cha do chreid
cuid eile dhiubh.
25 Agus air dhoibh bhi an
aghaidh a chéile, sgaoil iad, air
do Phòl aon fhocal a ràdh, Is
maith a labhair an Spiorad
Naomh tre 'n fhàidh Esaias, r' ar
n-aithrichibh,
26 Ag ràdh, Imich chum a'
phobuill so, agus abair, Le
cluinntinn cluinnidh sibh, agus
cha tuig sibh; agus le faicinn chì
sibh, agus cha 'n aithnich sibh[1].
27 Oir a ta cridhe a' phobuill
so air fàs reamhar, agus tha iad
a' cluinntinn gu tròm[2] le 'n cluas-
aibh, agus chaog[3] iad an sùilean;
air eagal gu faiceadh iad le '*n*
sùilibh, agus gu 'n cluinneadh iad
le '*n* cluasaibh, agus gu 'n tuig-
eadh iad le '*n* cridhe, agus gu 'm
pilleadh iad, agus gu 'n slànuich-
inn-sa iad.
28 Uime sin biodh fhios agaibh-
sa, gu 'n do chuireadh slàinte
Dhé chum nan Cinneach, agus
éisdidh iadsan.
29 Agus an uair a thubhairt
e na briathra so, dh'imich na h-
Iùdhaich rompa agus bha mòr-
reusonachadh[4] aca eatorra féin.
30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadh-
na iomlan 'na thigh-màil[5] féin,
agus ghabh e ris na h-uile
dhaoinibh a thàinig d' a ionn-
suidh,
31 A' searmonachadh rìogh-
achd Dhé, agus a' teagasg nan
nithe a bhuineas do 'n Tighearn
Iosa Crìosd, leis an uile dhàn-
achd gun toirmeasg.

[1] *cha léir dhuibh.* [2] *mall.* [3] *dhruid.*
[4] *mòr-dheasboireachd.* [5] *thigh-réidh.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN ROMHANACH.

CAIB. I.

1 Mhol Pòl a dhreuchd do na Romhanaich, agus dh'innis e a thogradh gu teachd d' an ionnsuidh. 16 Ciod e soisgeul Chrìosd, agus an fhìreantachd a ta e a' foillseachadh. 18 Tha fearg aig Dia ris gach uile ghnè peacaidh. 21 Ciod iad peacanna nan Cinneach.

POL, seirbhiseach Iosa Crìosd,
a ghairmeadh 'na abstol, a
chuireadh air leth[1] chum Soisgeil
Dé
2 (A roimh-gheall e le 'fhàidh-
ibh féin anns na sgriobtuiribh
naomha.)
3 Mu thimchioll a Mhic Iosa
Crìosd ar Tighearn, a rinneadh do
shìol Dhaibhidh, a réir na feòla ;
4 A dhearbhadh[2] *bhi* 'na Mhac
do Dhia le cumhachd, a réir
Spioraid na naomhachd, tre ais-
igh o na marbhaibh :
5 Tre an d' fhuair sinne gràs
agus abstolachd chum ùmhlachd
a' chreidimh am measg nan uile
chinneach air sgàth 'ainme-san :
6 Am measg am bheil sibhse
mar an ceudna air bhur gairm
le Iosa Crìosd :
7 Chum nan uile a ta san
Ròimh, air an gràdhachadh le
Dia, air an gairm 'nan naoimh :
Gràs *gu robh* dhuibhse, agus sìth[3]
o Dhia ar n-Athair, agus *o 'n*
Tighearn Iosa Crìosd.
8 Air tùs, tha mi toirt buidh-
eachais do m' Dhia tre Iosa
Crìosd, air bhur son-sa uile, do
bhrìgh gu bheil bhur creidimh
iomraideach air feadh an domh-
ain gu léir.

9 Oir is e Dia m' fhianuis, d'
am bheil mi a' dèanamh seirbhis
le m' spiorad ann an soisgeul a
Mhic, gu bheil mi gun sgur a'
dèanamh luaidh[4] oirbh,
10 A ghnàth a' guidhe ann am
ùrnuighibh, (nam feudainn a nis
fa-dheoidh air aon chor le toil
Dé turus soirbheasach fhaot-
ainn,) ri teachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa.
11 Oir a ta deidh[5] agam air
sibhse fhaicinn, ionnus gu pàirt-
ich mi tiodhlac àraidh spioradail
ribh, chum bhur neartachadh ;
12 Sin ri ràdh, chum gu faigh
mi comhfhurtachd annaibh-sa[6],
tre chreidimh a chéile, bhur
creidimh-sa, agus mo chreid-
imh-sa.
13 Agus cha 'n àill leam, a
bhràithre, e bhi 'n ain-fhios
duibhse gu 'n do chuir mi romh-
am gu minic teachd do 'ur n-
ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus
a so,) chum gu faighinn toradh
éigin 'nur measg-sa fòs, mar am
measg nan Cinneach eile.
14 Oir a ta mi fo fhiachaibh
araon do na Greugaich, agus do
na daoinibh borba, araon dhoibh-
san a ta glic, agus dhoibh-san
a ta neo-ghlic.
15 Uime sin, mheud 's a ta an
comas domh, tha mi ullamh chum
an soisgeul a shearmonachadh
dhuibhse mar an ceudna a ta
san Ròimh.
16 Oir cha nàr leam-sa sois-

[1] *sgaradh.* [2] *dh'òrduicheadh.* [3] *sìothchaint.*

[4] *iomraidh.* [5] *togradh.* [6] *maraon ribhse.*

geul Chrìosd : oir is e cumhachd
Dhé e chum slàinte do gach neach
a chreideas, do 'n Iùdhach air
tùs, agus mar an ceudna do 'n
Ghreugach.
17 Oir a ta fìreantachd Dhé
air a foillseachadh ann tre
chreidimh gu creidimh : mar a
ta e sgrìobhta, Bithidh am fìrean
beò tre chreidimh.
18 Oir a ta fearg Dhé air a
foillseachadh o nèamh an aghaidh
gach uile mhì-dhiadhaidheachd,
agus eucoir dhaoine, a tha bacadh[1]
na fìrinn ann an neo-fhìreant-
achd :
19 Do bhrìgh gu bheil an ni
air am feudar fios fhaotainn a
thaobh Dhé follaiseach annta-
san[2] ; oir rinn Dia follaiseach
dhoibh e.
20 Oir *riamh* o chruthachadh
an t-saoghail a ta a nithe-san
nach feudar fhaicinn, *eadhon* a
chumhachd sìorruidh agus a
Dhiadhachd, air am faicinn gu
soilleir, air dhoibh bhi so-thuig-
sinn o na nithibh a rinneadh ;
chum gu biodh[3] iad gun leith-
sgeul aca :
21 Do bhrìgh 'nuair a b' aithne
dhoibh Dia, nach d' thug iad
glòir dha mar Dhia, agus nach
robh iad taingeil, ach gu 'n d'
fhàs iad dìomhain 'nan reuson-
achadh féin, agus gu 'n do dhorch-
aicheadh an cridhe amaideach.
22 Ag ràdh gur daoine glice
iad féin, rinneadh amadain diubh :
23 Agus chaochail[4] iad glòir
an Dé neo-thruaillidh gu dealbh
a rinneadh cosmhuil ri duine
truaillidh, agus ri eunlaith, agus
ainmhidhibh ceithir-chosach, ag-
us bhéisdibh snàigeach.
24 Uime sin thug Dia thairis
iad mar an ceudna, tre ana-
miannaibh an cridhe féin, chum
neò-ghloine, a thoirt eas-urraim
d' an corpaibh féin eatorra féin :
25 Muinntir a chaochail fìrinn
Dé gu bréig, agus a thug aoradh
agus a rinn seirbhis do 'n chreut-
air ni 's mò na do 'n Chruithear,
a ta beannaichte gu sìorruidh.
Amen.
26 Air a shon so thug Dia
thairis iad do ana-miannaibh
gràineil : oir chaochail eadhon
am mnài an gnàthachadh nàdurra
chum a' ghnàtha a ta an aghaidh
nàduir :
27 Agus mar an ceudna na
fir, air tréigsinn doibh gnàthach-
adh nàdurra na mnà, loisgeadh
iad le 'n togradh' d' a chéile, fir-
ionnaich ri firionnaich ag oib-
reachadh gràineileachd[5] agus iad
a' faotainn dìol-thuarasdail an
seacharain annta féin, mar bu
chòir.
28 Agus amhuil mar nach bu
taitneach leo eòlas Dé a chumail,
thug Dia thairis iad do inntinn
mhì-chéillidh, a dhèanamh nithe
nach robh iomchuidh :
29 Air dhoibh bhi air an
lìonadh do 'n uile eucoir, strìop-
achas, olc, shannt, mhì-run : làn
do fharmad, do mhortadh, do
chonnsachadh[6], do cheilg, do
dhroch-bheusaibh[7] ; 'nan luchd-
cogarsaich,
30 'Nan luchd-anacainnt[8], 'nan

[1] *cumail.* [2] *'nam measg.* [3] *ionnus gu bheil.* [4] *dh'atharraich.*

[5] *an ni sin a ta mì chiatach.* [6] *chomh-stri.* [7] *ana-mèineachd, eascaoineachd.* [8] *'Nan luchd cùl-chàineadh.*

luchd-fuath air Dia, 'nan luchd-
tarcuis, uaibhreach, 'nan luchd-
ràiteachais[1], 'nan luchd-cumadh
uilc, eas-ùmhal do phàrantaibh,
31 Eu-ceillidh, 'nan luchd-
brisidh coimhcheangail, gun
ghràdh nàdurra, do-réiteachaidh,
neo-thruacanta :
32 Muinntir d' an aithne ceart-
as Dé, (gu bheil iadsan a nì an
leithide sin do nithibh toillteann-
ach air bàs,) *gidheadh* cha 'n e
mhàin gu bheil iad féin 'gan
dèanamh, ach a ta mar an
ceudna tlachd aca do 'n mhuinn-
tir a nì iad.

CAIB. II.

1 *Iadsan a ta peacachadh, ged tha iad a' cronachadh so an daoinibh eile, cha 'n urrainn iad an leithsgeul féin a ghabhail,* 6 *agus is lugha gu mòr na sin a dh'fheudas iad dol as o cheart-bhreitheanas Dé, ma 's Iùdhaich no Cinnich iad.* 14 *Cha 'n 'eil na Cinnich comasach air dol as,* 17 *no idir na h-Iùdhaich,* 25 *do nach 'eil feum san timchioll-ghearradh, mur coimhid iad an lagh.*

UIME sin a ta thu gun leith-
sgeul, O a dhuine, co air
bith thu a tha toirt breth : oir an
uair a tha thu toirt breth air
neach eile, tha thu ga d' dhìt-
eadh féin ; oir thusa a tha toirt
breth, tha thu dèanamh nan
nithe sin féin.
2 Ach a ta fios againne gu
bheil breitheanas Dé a réir fìr-
inn, an aghaidh na muinntir a
tha dèanamh an leithide sin.
3 Agus an saoil thusa so, O a
dhuine, a tha toirt breth orra-
san a nì an leithide sin, agus
a ta 'gan dèanamh thu féin, gu 'n
téid thu as o bhreitheanas Dé ?
4 No 'n dèan thu tarcuis air
saoibhreas a mhaitheis, agus
'fhoighidin, agus 'fhad-fhulang-
ais, gun fhios bhi agad gu bheil
maitheas Dé ga d' threòrachadh
chum aithreachais ?
5 Ach a réir do chruais agus
do chridhe neo-aithreachail, a ta
thu càrnadh[2] suas feirge dhuit
féin fa chomhair là na feirge,
agus foillseachaidh ceart-bhreith-
eanais Dé ;
6 A bheir do gach aon a réir
a ghnìomhara ;
7 Dhoibh-san a ta le buanach-
adh gu foighidneach ann an deadh
obair, ag iarraidh glòire, agus
urraim[3], agus neo-bhàsmhorachd,
a' bheatha mhaireannach :
8 Ach dhoibh-san a ta conspoid-
each, agus nach 'eil ùmhal do 'n
fhìrinn, ach a ta ùmhal do 'n
eucoir, dìom agus fearg ;
9 Amhghar agus teanntachd
air gach anam duine a ta dèan-
amh uilc, do 'n Iùdhach air tùs,
agus mar an ceudna do 'n
Ghreugach :
10 Ach glòir, agus urram, agus
sìth, do gach duine a nì maith,
do 'n Iùdhach air tùs, agus do 'n
Ghreugach mar an ceudna :
11 Oir cha 'n 'eil spéis aig Dia
do phearsa seach a chéile.
12 Oir a mheud as a pheac-
aich gun an lagh, sgriosar iad
gun an lagh ; agus a mheud as a
pheacaich fuidh an lagh, dìtear
iad leis an lagh :
13 (Oir cha 'n iad luchd-
éisdeachd an lagha *a ta* 'nam fìr-
eanaibh am fianuis Dé, ach
bithidh luchd-dèanamh an lagha
air am fìreanachadh[4].

[1] *bòst-r.* [2] *tasgaidh.* [3] *onoir.* [4] *air an saoradh, air an glanadh o chionta.*

14 Oir an uair a ta na Cinn-
ich aig nach 'eil lagh, a thaobh
nàduir a' dèanamh nan nithe a ta
san lagh, air dhoibh-san a bhi
gun lagh tha iad 'nan lagh
dhoibh féin :
15 Muinntir a ta nochdadh
obair an lagha sgrìobhta 'nan
cridheachaibh, air bhi d' an coguis
a' dèanamh fianuis leo, agus *an*
smuaintean eatorra féin 'gan ag-
airt, no a' gabhail an leithsgeil :)
16 San là anns an toir Dia
breth air nithibh uaigneach
dhaoine, a réir mo shoisgeil-sa,
tre Iosa Crìosd.
17 Feuch, goirear Iùdhach
dhìot-sa, agus tha thu cur dòigh
san lagh, agus a' dèanamh uaill
á Dia ;
18 Agus is aithne dhuit a thoil,
agus a ta thu a' dearbhadh nan
nithe[1] a's feàrr, air dhuit bhi air
do theagasg as an lagh,
19 Agus a ta thu dòchasach
gur ceann-iuil[2] thu féin do na
doill[3], solus dhoibh-san a ta an
dorchadas,
20 Fear-fòghluim do dhaoinibh
neo-eagnaidh, fear-teagaisg do
leanabaibh, aig am bheil samh-
ladh an eòlais agus na fìrinn a
ta san lagh.
21 Thusa uime sin a ta teagasg
neach eile, nach 'eil thu ga d'
theagasg féin ? thusa a ta sear-
monachadh gun ghoid a dhèan-
amh, am bheil thu ri goid ?
22 Thusa tha 'g ràdh gun
adhaltrannas a dhèanamh, am
bheil thu dèanamh adhaltrann-
ais ? thusa le 'n gràin ìodhola[4],
am bheil thu ri naomh-ghoid ?
23 Thusa a ta dèanamh uaill as
an lagh, an tabhair thu, le bris-
eadh an lagha, eas-urram do
Dhia ?
24 Oir a ta ainm Dhé a'
faotainn toibheim do 'ur taobh-sa
am measg nan Cinneach, mar a
ta e sgrìobhta.
25 Oir a ta tairbhe gu fìrinn-
each anns an timchioll-ghearradh,
ma ghléidheas tu an lagh : ach
ma 's fear-brisidh an lagha thu,
tha do thimchioll-ghearradh 'na
neo-thimchioll-ghearradh dhuit.
26 Uime sin, ma ghléidheas an
neo-thimchioll-ghearradh[5] fìr-
eantachd an lagha, nach measar
a neo-thimchioll-ghearradh-san
mar thimchioll-ghearradh ?
27 Agus nach dìt an neo-
thimchioll-ghearradh thaobh nà-
duir, a ta a' coimhlionadh an
lagha, thusa a tha tre 'n litir agus
tre 'n timchioll-ghearradh a' d'
fhear-brisidh an lagha ?
28 Oir cha 'n Iùdhach e-san, a
tha mar sin o 'n leth-muigh ; ag-
us cha 'n e sin an timchioll-
ghearradh, a tha gu follaiseach
san fheoil :
29 Ach is Iùdhach e-san, a tha
mar sin san taobh a stigh[6] ; agus
is e sin an timchioll-ghearradh a
tha sa' chridhe, agus san spiorad,
cha 'n ann san litir, aig am bheil
a chliù cha 'n ann o dhaoinibh,
ach o Dhia.

CAIB. III.

1 *Sochair nan Iùdhach ;* 3 *nach do chaill iad:*
9 *gidheadh dh'fhàg an lagh shìos iad mar*
an ceudna thaobh peacaidh. 20 *Uime sin*
cha 'n 'eil feoil air bith air an saoradh tre 'n

[1] *a' gabhail tlachd do na nithibh.*
[2] *fear-seòlaidh.* [3] *dallaibh.* [4] *dealbhan.*
[5] *e-san a tha neo-thimchioll-ghearrta.*
[6] *san ionad fholaichte.*

lagh, 28 *ach a ta na h-uile air an saoradh tre chreidimh a mhàin,* 31 *gidheadh cha 'n 'eil an lagh air a chur gu neo-bhrìgh.*

CIOD e uime sin barrachd an Iùdhaich? no ciod e tairbhe an timchioll-ghearraidh?

2 Is mor *sin* air gach dòigh: air tùs, do bhrìgh gur ann riu-san a dh'earbadh briathra[1] Dhé.

3 Oir ciod e *sin* ged nach do chreid cuid? an dèan am mì-chreidimh-san fìrinn Dhé gun éifeachd?

4 Nar leigeadh Dia: ach biodh Dia fìor, agus gach duine 'na bhreugaire; a réir mar a ta e sgrìobhta, Chum gu bì thu ceart ann ad bhriathraibh, agus gu 'n toir thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma mholas ar n-eucoir-ne fìreantachd Dhé, ciod a their sinn? am bheil Dia eucorach a tha dèanamh dìoghaltais? (tha mi a' labhairt mar dhuine,)

6 Nar leigeadh Dia: no cionnus a bheir Dia breth air an t-saoghal?

7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre mo bhréig-sa air a meudachadh chum a ghlòire-san; c' ar son a ta mise air mo dhìteadh mar pheacach?

8 Agus c' ar son nach dèan sinn olc, chum gu 'n tig maith as? (mar a labhrar gu toibheumach umainne, agus mar a thubhairt cuid gu bheil sinn ag ràdh,) *muinntir* d' am bheil[2] an dìteadh a réir ceartais.

9 Ciod uime sin? am bheil barrachd againne? cha 'n 'eil air aon chor: oir dhearbh sinn roimhe gu bheil araon na h-Iùdhaich agus na Cinnich uile fo pheacadh;

10 Mar a ta e sgrìobhta, Cha 'n 'eil ionracan ann, cha 'n 'eil fiù a h-aon:

11 Cha 'n 'eil neach *ann* a thuigeas, cha 'n eil neach *ann* a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile *as an t-slighe,* tha iad uile mì-tharbhach; cha 'n 'eil neach a tha dèanamh maith, cha 'n 'eil fiù a h-aon.

13 Is uaigh fhosgailte an scòrnach; labhair iad cealg le 'n teangaibh; tha nimh nan nathracha nimhe fo 'm bilibh:

14 Aig am bheil am beul làn do mhallachadh agus do sheirbhe:

15 *Tha* an cosan luath a dhòrtadh fola:

16 *Tha* léir-sgrios agus truaighe 'nan slighibh:

17 Agus slighe na sìthe cha b' aithne dhoibh:

18 Cha 'n 'eil eagal Dé fa chomhair an sùl.

19 A nis tha fhios againn ge b' e nithe a ta 'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san a ta fuidh 'n lagh a tha e 'gan labhairt: chum gu druidear gach uile bheul, agus gu 'm bì an saoghal uile air fhaotainn ciontach am fianuis Dé[3].

20 Uime sin cha bhi feoil air bith air a fìreanachadh[4], 'na fhianuis-san, tre oibribh an lagha: oir *is ann* tre an lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fìreantachd Dhé air a foillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn

[1] *oracla.*
[2] *a tha*

[3] *buailteach do bhreth Dhé, buailteach do dhìteadh Dhé.* [4] *saoradh, glanadh.*

fianuis o 'n lagh agus o na fàidh-
ibh ;
22 Eadhon fìreantachd Dhé tre
chreidimh Iosa Crìosd, do na h-
uile, agus air na h-uile a chreid-
eas ; oir cha 'n 'eil eadar-dhealach-
adh ann :
23 Oir pheacaich na h-uile,
agus tha iad air teachd geàrr[1] air
glòir Dhé ;
24 Air dhoibh bhi air am
fìreanachadh gu saor le a ghràs,
tre an t-saorsa a ta ann an Iosa
Crìosd :
25 Neach a shònraich Dia 'na
ìobairt-réitich, tre chreidimh 'na
fhuil, chum 'fhìreantachd fhoill-
seachadh le maitheanas nam
peacanna a chaidh seachad, tre
fhad-fhulangas Dé ;
26 A dh'fhoillseachadh, *tha mi
ag ràdh,* 'fhìreantachd-san san àm
a ta làthair ; chum gu 'm biodh e
cothromach, agus gu 'm fìrean-
aicheadh e an tì a chreideas ann
an Iosa.
27 C' àit uime sin *am bheil*
uaill ? Dhruideadh a mach i.
Ciod e an lagh *leis an do dhruid-
eadh a mach i? an e lagh* nan
oibre ? Cha 'n e ; ach tre lagh a'
chreidimh.
28 Tha sinn uime sin a' meas
gu bheil duine air fhìreanachadh
tre chreidimh as eugmhais oibre
an lagha.
29 An e Dia nan Iùdhach a
mhàin e ? Nach e mar an ceudna
Dia nan Cinneach ? Gu deimhin
nan Cinneach mar an ceudna :
30 Do bhrìgh gur aon Dia,
a dh'fhìreanaicheas[2] an timchioll-
ghearradh o chreidimh, agus an
neo - thimchioll - ghearradh tre
chreidimh.
31 Am bheil sinn uime sin a'
cur an lagha an neo-bhrìgh tre 'n
chreidimh ? Nar leigeadh Dia :
ach a ta sinne a' daingneachadh[3]
an lagha.

CAIB. IV.

1 *Mheasadh creidimh Abrahaim dha mar fhìreantachd,* 10 *mun do thimchioll-ghearradh e.* 13 *Tre chreidimh a mhàin shealbhaich e féin agus a shliochd an gealladh.* 16 *Is e Abraham athair nan uile dhaoine a ta creidsinn.* 24 *Bithidh ar creidimh-ne mar an ceudna air a mheas dhuinn mar fhìreantachd.*

CIOD ma ta a their sinn a
fhuair ar n-athair Abraham
a réir na feòla ?
2 Oir ma dh'fhìreanaicheadh
Abraham le oibribh, tha aobhar
uaill aige, ach cha 'n ann a thaobh
Dhé.
3 Oir ciod a ta an sgriobtuir
ag ràdh ? Chreid Abraham Dia,
agus mheasadh sin da mar fhìr-
eantachd.
4 A nis do 'n tì a nì obair cha 'n
ann mar ghean-maith[4] a mheas-
ar an tuarasdal, ach mar fhiach-
aibh.
5 Ach do 'n tì nach dèan obair,
ach a ta creidsinn anns an Tì a
dh'fhìreanaicheas an duine mì-
dhiadhaidh, measar a chreidimh
mar fhìreantachd.
6 Amhuil mar a ta Daibhidh
a' cur an céill beannachadh an
duine sin d' am meas Dia fìreant-
achd as eugmhais oibre, *ag ràdh,*
7 Is beannaichte iadsan a
fhuair maitheanas 'nan euceirt-

[1] *fa dheireadh, a dheidh-laimh.*
[2] *a shaoras, a ghairmeas glan.*
[3] *a' neartachadh.*
[4] *mar fhàbhor.*

ibh, agus aig am bheil am peac-
anna air am folach.
8 Is beannaichte an tì nach cuir
an Tighearn peacadh as a leth.
9 Am bheil ma ta am beann-
achadh so *teachd* air an timchioll-
ghearradh *a mhàin,* no mar an
ceudna air an neo-thimchioll-
ghearradh? Oir tha sinn ag ràdh
gu 'n do mheasadh creidimh do
Abraham mar fhìreantachd.
10 Cionnus ma ta a mheasadh
dha e? An ann an uair a bha e
san timchioll-ghearradh, no san
neo-thimchioll-ghearradh? Cha
'n ann san timchioll-ghearradh,
ach san neo-thimchioll ghearradh.
11 Agus fhuair e comhar an
timchioll-ghearraidh, seula fìr-
eantachd a' chreidimh a bha aige
san neo-thimchioll-ghearradh,
chum gu 'm biodh e 'na athair
aca-san uile a ta creidsinn san
neo-thimchioll-ghearradh, chum
gu measadh fìreantachd dhoibh-
san mar an ceudna:
12 Agus 'na athair an timchioll-
ghearraidh dhoibh-san nach 'eil
a mhàin do 'n timchioll-ghearr-
adh, ach mar an ceudna a ta 'g
imeachd ann an ceumaibh a'
chreidimh ar n-Athar Abrahaim,
a bha aige san neo-thimchioll-
ghearradh.
13 Oir cha b' ann tre 'n lagh a
thugadh an gealladh do Abra-
ham no d' a shìol, Gu 'm biodh e
'na oighre air an t-saoghal, ach
tre fhìreantachd a' chreidimh.
14 Oir ma *ta* iadsan a bhuin-
eas do 'n lagh 'nan oighreachaibh,
tha creidimh air a dhèanamh
dìomhain, agus an gealladh gun
bhrìgh:
15 A chionn gu bheil an lagh
ag oibreachadh feirge: oir far
nach 'eil lagh, cha 'n 'eil *an sin*
briseadh lagha.
16 Uime sin is ann o chreid-
imh a ta 'n *oighreachd,* ionnus
gu 'm *biodh* i tre ghràs: chum
gu 'm biodh an gealladh daingean
do 'n t-sìol uile, cha 'n ann a
mhàin dhoibh-san a bhuineas do
'n lagh, ach mar an ceudna
dhoibh-san a bhuineas do chreid-
imh Abrahaim, neach is e ar n-
athair-ne uile,
17 (A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Dh'òrduich mi thu a' d' athair
mhòran chinneach,) 'na làthair-sa
anns an do chreid e, eadhon Dia,
a ta beothachadh nam marbh,
agus *a ta* gairm nan nithe sin
nach 'eil idir ann mar gu 'm
biodh iad ann:
18 Neach an aghaidh dòchais
a chreid an dòchas, chum gu 'm
biodh e 'na athair mhòran chinn-
each; a réir mar a dubhradh,
Mar so bithidh do shliochd.
19 Agus air dha gun bhi an-
mhunn an creidimh, cha do chuir
e an suim gu robh a chorp féin
a nis marbh, air dha bhi tim-
chioll ceud bliadhna dh'aois no
mairbhe bronn Shara:
20 Agus cha do chuir e an
amharus gealladh Dhé le mì-
chreidimh; ach bha e làidir an
creidimh, a' toirt glòire do Dhia:
21 Agus bha làn-deimhin aige,
an tì a thug an gealladh, gur
comasach e-san air a choimhlion-
adh.
22 Agus uime sin mheasadh
so dhasan mar fhìreantachd.
23 A nis cha b' ann air a shon-

san a mhàin a sgrìobhadh, gu 'n do mheasadh so dha ;

24 Ach air ar son-ne mar an ceudna, d' am measar e, ma chreideas sinn ann-san a thog suas Iosa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son ar ciontaidh, agus a thogadh suas a rìs air son ar fìreanachaidh.

CAIB. V.

1 *Air dhuinn bhi air ar saoradh o chionta*
peacaidh tre chreidimh, tha sìth againn ri
Dia, agus gàirdeachas ann an dòchas: 8 *do*
bhrìgh gu 'n d' fhuair sinn réite tre fhuil
Chrìosd, 'nuair bu naimhde sinn, is mò gu
mòr na sin a shaorar sinn a nis air dhuinn
an réite fhaotainn. 12 *Mar a thàinig peac-*
adh agus bàs tre Adhamh, is mò gu mòr na
sin à tha fìreantachd agus beatha tre Iosa
Crìosd. 20 *Far an robh peacadh mòr thug*
gràs barrachd.

UIME sin air dhuinne bhi air ar fìreanachadh[1] tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, tre ar Tighearn Iosa Crìosd :

2 Tre 'm bheil againn mar an ceudna slighe gu dol a steach tre chreidimh chum a' ghràis so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' dèanamh gàirdeachais an dòchas[2] glòire Dhé.

3 Agus cha 'n e *so* a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' dèanamh uaill ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil fios againn gu 'n oibrich trioblaid[3] foighidin ;

4 Agus foighidin, dearbhadh[4] ; agus dearbhadh, dòchas :

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheachaibh, tre 'n Spiorad Naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi fathast gun neart, ann an àm iomchuidh bhàsaich Crìosd air son nan *daoine* neo-dhiadhaidh.

7 Oir[5] is gann a dh'fhuilingeas duine bàs air son duine chothromaich; ach theagamh gu 'm biodh aig neach éigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh féin duinne, do bhrìgh an uair a bha sinn fathast 'nar peacaich gu 'n d'fhuiling Crìosd bàs air ar son.

9 Is mò gu mòr[6] uime sin, air dhuinn a nis bhi air ar fìreanachadh tre 'fhuill, a shaorar[7] trìd-san o fheirg sinn.

10 Oir ma 'se air dhuinn bhi 'nar naimhdibh, gu 'n d' rinneadh réidh ri Dia sinn tre bhàs a Mhic; is mò gu mòr, air dhuinn bhi air ar dèanamh réidh, a shaorar tre a bheatha sinn.

11 Agus cha 'n e mhàin *sin*, ach a ta sinn a' dèanamh gàirdeachais an Dia, tre ar Tighearna Iosa Crìosd, tre an d' fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thàinig peacadh a steach do 'n t-saoghal tre aon duine, agus bàs tre 'n pheacadh, mar sin mar an ceudna thàinig bàs air na h-uile dhaoinibh; do bhrìgh gu 'n do pheacaich iad uile[8].

13 Oir gus an lagh, bha peac-

[1] *saoradh, glanadh o chionta*
[2] *earbsa, dùil.* [3] *àmhghar.*
[4] *fidreachadh, féin-fhiosrachadh.*

[5] *A nis.* [6] *Is mòr is mò.*
[7] *thèarnar, shàbhalar.*
[8] *ann-san san do pheacaich na h-uile.*

adh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh á leth *dhaoine* far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rìoghaich am bàs o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais eas-ùmlachd Adhaimh, neach is e samhladh[1] an Tì ud a bha ri teachd:

15 Ach cha 'n ann mar an cionta, a tha 'n saor-thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre chionta aoin, is mò gu mòr na sin a *tha* gràs Dhé, agus an tiodhlac troimh ghràs *a ta* tre aon duine, Iosa Crìosd, pailte do mhòran.

16 Agus cha 'n ann mar tre aon duine a pheacaich[2], *mar sin* a tha 'n tabhartas: oir *bha* am breitheanas tre aon *chionta*, chum dìtidh: ach *a ta 'n* saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fìreanachaidh.

17 Oir ma 's e as tre chionta aoin *duine* gu 'n do rìoghaich am bàs tre aon, is mò gu mòr na sin a rìoghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fìreantachd, ann am beatha tre aon, *eadhon* Iosa Crìosd.

18 Uime sin mar tre chionta aoin *duine*[3] *a thàinig breitheanas* air na h-uile dhaoinibh chum dìtidh, is amhuil sin mar an ceudna tre fhìreantachd aoin[4] *thàinig an saor thiodhlac* air na h-uile dhaoinibh chum fìreanachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-ùmhlachd aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacaich, is amhuil sin tre ùmhlachd aoin *duine* a nithear mòran 'nam fìreanaibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichteadh an cionta: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu romhò a mheudaicheadh gràs:

21 Chum as mar a rìoghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu 'n rìoghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, tre Iosa Crìosd ar Tighearn.

CAIB. VI.

1 *Cha n fheud sinn ar beatha a chaitheadh*
am peacadh ; oir a ta sinn marbh dha mar
tha 'm baisteadh a' dearbhadh. 12 *Na*
biodh rìoghachd aig a' pheacadh ni 's mò,
18 *do bhrìgh gu 'n d' thug sinn sinn féin*
thairis do sheirbhis na fìreantachd, 23
agus a chionn gur e am bàs tuarasdal a'
pheacaidh.

CIOD ma ta a their sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a dh'fheudas sinne a ta marbh do 'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni 's fàide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn as a bhaisteadh ann an Iosa Crìosd, gu 'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlaiceadh sinn maille[5] ris tre 'n bhaisteadh chum bàis: ionnus mar a thogadh Crìosd suas o na marbhaibh le glòir[6] an Athar, mar sin gu gluaiseamaid-ne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a' bhàis, bithidh sinn mar an ceudna

[1] *samhlachas, comh-choslas, dealbh.*
[2] *tre aon pheacadh.* [3] *tre aon chionta.*
[4] *tre aon fhìreantachd.* [5] *maraon.*
[6] *cumhachd.*

air ar suidheachadh ann an coslas
'aiseirigh.
6 Air fhios so a bhi againn,
gu bheil ar seann duine air a
chéusadh maille *ris,* ionnus gu 'm
biodh corp a' pheacaidh air a
sgrios, chum á so suas nach
dèanamaid seirbhis do 'n pheac-
adh.
7 Oir an tì a fhuair bàs rinn-
eadh saor e o 'n pheacadh.
8 A nis ma fhuair sinn bàs
maille ri Crìosd, tha sinn a'
creidsinn gu 'm bì sin beò maille
ris mar an ceudna:
9 Air dhuinn fios a bhi againn
air do Chrìosd éirigh o na marbh-
aibh, nach bàsaich e ni 's mò;
cha 'n 'eil tighearnas aig a' bhàs
ni 's mò air.
10 Oir a mheud gu 'n d' fhuair
e bàs, is ann do 'n pheacadh a
fhuair e bàs aon uair *a mhàin:*
ach a mheud gu bheil e beò, is
ann do Dhia a ta e beò.
11 Mar sin mar an ceudna
measaibh-sa gu bheil sibh féin
gu deimhin marbh do 'n pheacadh,
ach beò do Dhia tre Iosa Crìosd
ar Tighearna.
12 Air an aobhar sin na rìogh-
aicheadh am peacadh ann bhur
corp bàsmhor, air chor as gu 'n
tugadh sibh ùmhlachd dha 'na
ana-miannaibh.
13 Agus na tugaibh bhur buill
'nan armaibh euceirt[1] do 'n pheac-
adh; ach thugaibh sibh féin do
Dhia, mar dhream a ta beò o na
marbhaibh, agus bhur buill 'nan
armaibh fìreantachd do Dhia.
14 Oir cha bhi aig a' pheacadh
tighearnas oirbh: oir cha 'n 'eil
sibh fuidh 'n lagh, ach fuidh
ghràs.
15 Ciod uime sin? am peac-
aich sinn, do bhrìgh nach 'eil
sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh
ghràs? Nar leigeadh Dia.
16 Nach 'eil fhios agaibh, an
tì d' an toir sibh sibh féin mar
sheirbhisich chum ùmhlachd,
gur seirbhisich sibh do 'n tì d' an
dèan sibh ùmhlachd; ma 's ann
do 'n pheacadh chum bàis, no do
ùmhlachd chum fìreantachd.
17 Ach buidheachas do Dhia,
an déigh dhuibh a bhi 'nur seirbh-
isich do 'n pheacadh, gu 'n d'
thug sibh o bhur cridhe ùmh-
lachd do 'n chumadh teagaisg sin
d' an d' thugadh sibh thairis[2].
18 Air dhuibh ma ta bhi air
bhur dèanamh saor o 'n pheacadh,
rinn sibh seirbhis do 'n fhìrean-
tachd.
19 Tha mi labhairt mar dhuine,
air son anmhuinneachd bhur
fèola-sa: oir mar a thug sibh
bhur buill mar sheirbhisich do
neò-ghloine, agus do euceart
chum euceirt, amhuil sin a nis
thugaibh bhur buill mar sheirbh-
isich do 'n fhìreantachd, chum
naomhachd.
20 Oir an uair a bha sibh 'nur
seirbhisich do 'n pheacadh, bha
sibh saor o 'n fhìreantachd.
21 Air an aobhar sin ciod an
toradh a bha agaibh an sin anns
na nithibh sin, a ta nis a' cur
nàire oirbh? oir is e crìoch nan
nithe sin am bàs.
22 Ach a nis air dhuibh bhi
saor o 'n pheacadh, agus 'nur

[1] *eucoirich.*

[2] *ris an do chomh-chumadh sibh, a thugadh dhuibh.*

seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdal a' pheacaidh am bàs: ach is e saor-thiodhlac[1] Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

1 *Cha 'n 'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine ni's faide na's beò e.* 4 *Ach tha sinne marbh do 'n lagh ;* 7 *gidheadh cha 'n 'eil an lagh 'na pheacadh,* 12 *ach naomh, ceart, agus maith, &c.*

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riu-san d' an aithne an lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beo e?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r' a fear am fad is beò e : ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beò a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dh'i : ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o 'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ged robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do 'n lagh tre chorp Chrìosd ; ionnus gu'm biodh sibh pòsda ri fear eile, *eadhon* ris-san a thogadh o na marbhaibh, chum gu 'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheoil, bha miannan nam peacanna, tre 'n lagh, ag oibreachadh ann ar buill[2], chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar dèanamh saor o 'n lagh, air dha sin a bhi marbh[3] leis an do chumadh sinn ; chum gu 'n dèanamaid seirbhis ann an nuadhachd spìoraid, agus cha 'n *ann* an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a their sinn? am bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b' àithne dhomh peacadh, ach tre 'n lagh : oir cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh, Na sanntaich[4].

8 Ach air do 'n pheacadh fàth[5] a ghlacadh tre 'n àithne, dh'-oibrich e annam gach uile ghnè an-togradh : oir as eugmhais an lagha *bha* 'm peacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eugmhais an lagha uair-éigin : ach air teachd do 'n àithne, dh'ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a *dh'òrduicheadh* chum beatha, fhuaradh dhomh-sa chum bàis i.

11 Oir air do 'n pheacadh fàth a ghlacadh tre 'n àithne, mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin *tha* 'n lagh naomh ; agus *a ta* 'n àithne naomh, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d' rinneadh an ni sin a bha maith, na bhàs domhsa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicteadh[6] gur peacadh e, ag oibreachadh bàis annam-sa, leis an

[1] *ghibht.* [2] *ballaibh.*
[3] *air dhuinn bàsachadh do 'n ni.*

[4] *miannaich.* [5] *cothrom.*
[6] *leigteadh ris.*

ni sin a ta maith; chum tre 'n
àithne gu 'm fàsadh am peacadh
ro pheacach.
14 Oir a ta fhios againne gu
bheil an lagh spioradail: ach a
ta mise feòlmhor, air mo reiceadh
fuidh 'n pheacadh.
15 Oir an ni a ta mi dèanamh,
cha taitneach leam e: oir an ni
a b' àill leam, cha 'n e a ta mi a'
dèanamh; ach an ni a 's fuathach
leam, is e sin a ta mise a' dèan-
amh.
16 Uime sin ma tha mi dèan-
amh an ni nach b' àill leam, tha
mi 'g aontachadh leis an lagh,
gu bheil e maith.
17 A nis ma ta cha mhise ni 's
mò a tha dèanamh so, ach am
peacadh a tha gabhail còmh-
nuidh annam.
18 Oir a ta fhios agam, ann-
am-sa, (sin ri ràdh, ann am
fheoil,) nach 'eil maith sam bith
a' gabhail còmhnuidh: oir tha 'n
toil a làthair maille rium, ach
dòigh sam bith chum maith a
dhèanamh cha 'n 'eil mi faot-
ainn[1].
19 Oir cha 'n 'eil mi dèanamh[2]
am maith bu mhiann leam: ach
an t-olc nach b' àill leam, is e sin
a ta mi a' dèanamh.
20 A nis ma tha mi a' dèanamh
an ni nach b' àill leam, cha mhise
ni 's mò a ta dèanamh so, ach am
peacadh a tha gabhail còmh-
nuidh annam.
21 Uime sin tha mi faotainn
lagha, 'nuair a b' àill leam am
maith a dhèanamh, gu bheil an
t-olc a làthair agam.
22 Oir a ta tlachd agam an
lagh Dhé, a réir an duine an
taobh a stigh:
23 Ach tha mi faicinn lagha
eile a' m' bhuill a' cogadh an
aghaidh lagha m' inntinn, agus
ga m' thoirt am bruid do lagh a'
pheacaidh, a ta ann am bhuill.
24 Och is duine truagh mi! cò
a shaoras mi o chorp a' bhàis so?
25 Tha mi toirt buidheachais
do Dhia[3], tre Iosa Crìosd ar
Tighearna. Uime sin, tha mise
féin leis an inntinn a' dèanamh
seirbhis do lagh Dhé; ach leis
an fheoil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

1 *Tha iadsan a ta ann an Crìosd, agus a' caitheadh am beatha a réir an Spioraid, saor o dhìteadh.* 5 *Ciod an cron a thig o'n fheoil,* 14 *agus ciod am maith a thig o 'n Spiorad;* 17 *agus ciod e a bhi 'nar cloinn do Dhia;* 19 *dream aig am bheil, roimh na h-uile nithe, déidh air an saorsa &c.*

AIR an aobhar sin cha 'n 'eil
a nis dìteadh sam bith do
'n dream sin a tha ann an Iosa
Crìosd, a tha gluasad[4] cha 'n ann
a réir na feòla, ach a réir an
Spioraid.
2 Oir shaor lagh Spioraid na
beatha, ann an Iosa Crìosd, mise
o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.
3 Oir an ni nach robh an comas
do 'n lagh a dhèanamh, do bhrìgh
gu robh e anmhunn tre 'n fheoil,
ag cur a Mhic féin do Dhia an
coslas feòla peacaich, agus '*na
ìobairt* air son peacaidh, dhìt e
am peacadh san fheoil:
4 Chum gu 'm biodh fìrean-
tachd an lagha air a coimhlion-
adh annainne, a tha gluasad cha
'n ann a réir na feòla, ach a réir
an Spioraid.

[1] *ni faigheam.* [2] *ni 'n dèanam.*

[3] *ghràs Dhé.* [4] *a' siubhal, ag imeachd*

5 Oir an dream a ta a réir na
feòla, tha an aire air na nithibh
sin a bhuineas do 'n fheoil ; ach
an dream a ta réir an Spioraid,
air na nithibh sin a bhuineas
do 'n Spiorad.
6 Oir an inntinn fheòlmhor is
bàs i ; ach an inntinn spioradail
is beatha agus sìth[1] i :
7 Do bhrìgh gur naimhdeas an
inntinn fheòlmhor an aghaidh
Dhé ; oir cha 'n 'eil i ùmhal do
lagh Dhé, agus cha mhò a tha 'n
comas d' i bhi.
8 Uime sin cha 'n urrainn iad-
san a tha san fheoil Dia a thoil-
eachadh.
9 Ach cha 'n 'eil sibhse san
fheoil, ach san Spiorad, ma tha
Spiorad Dhé a' gabhail còmh-
nuidh annaibh. A nis mur 'eil
Spiorad Chrìosd aig neach, cha
bhuin e dha.
10 Agus ma *tha* Crìosd ann-
aibh, *tha* 'n corp marbh gu
deimhin a thaobh peacaidh ; ach
is beatha an spiorad a thaobh[2]
fìreantachd.
11 Ach ma tha Spiorad an Tì
a thog Iosa o na marbhaibh a'
gabhail còmhnuidh annaibh, an
Tì a thog Crìosd o na marbhaibh,
beothaichidh e mar an ceudna
bhur cuirp bhàsmhor-sa, tre a
Spiorad-san a ta chòmhnuidh
annaibh.
12 Uime sin, a bhràithre, tha
sinn fo fhiachaibh, cha 'n ann
do 'n fheoil, chum ar beatha a
chaitheadh a réir na feòla.
13 Oir ma chaitheas sibh bhur
beatha a réir na feòla, gheibh
sibh bàs : ach ma mharbhas sibh
tre 'n Spiorad gnìomhara na
colla, bithidh sibh beò.
14 Oir a mheud 's a ta air an
treòrachadh le Spiorad Dhé, is
iad mic Dhé.
15 Oir cha d' fhuair sibh Spior-
ad na daorsa a rìs chum eagail ;
ach fhuair sibh Spiorad na h-
uchd-mhacachd, tre an glaodh[3]
sinn, Abba, Athair.
16 Tha an Spiorad féin a' dèan-
amh fianuis maille r' ar spiorad-
ne, gur sinn clann Dhé :
17 Agus ma 's clann is oigh-
reachan ; oighreachan air Dia,
agus còmh-oighreachan maille ri
Crìosd : ma 's e is gu 'm fuiling
sinn maille ris, chum gu glòr-
aichear sinn maille ris mar an
ceudna.
18 Oir tha mi a' measadh nach
airidh fulangais na h-aimsir a ta
làthair bhi air *an coimhmeas* ris
a' ghlòir a dh'fhoillsichear ann-
ainn.
19 Oir a ta dùil dhùrachdach
a' chruthachaidh[4] a' feitheamh ri
foillseachadh cloinne Dhé.
20 Oir chuireadh an cruthach-
adh fo dhìomhanas, cha 'n ann le
'thoil, ach trid-san a chuir fo
dhìomhanas *e ;*
21 An dòchas gu 'n saorar an
cruthachadh féin fòs o dhaorsa
na truaillidheachd, gu saorsa
glòrmhor cloinne Dhé.
22 Oir a ta fhios againne gu
bheil an cruthachadh uile[5] ag
osnaich, agus am péin gu léir,
mar mhnaoi ri saothair, gus an
àm so :
23 Agus cha 'n *e so* a mhàin,
ach sinn féin mar an ceudna, aig

[1] *sìothchaint.* [2] *tre, air sgàth.* [3] *éigh, gairm.* [4] *a' chreutair.* [5] *gach uile chreutair.*

am bheil ceud thoradh an Spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, *eadhon* saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shaorar sinn : ach dòchas a chithear, cha dòchas e : oir an ni a ta an duine faicinn, c' ar son a bhios dòchas aige ris ?

25 Ach ma tha dòchas[1] againn ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn, feithidh sinn gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar an ceudna a' dèanamh còmhnaidh le ar n-anmhuinneachd : oir cha 'n aithne dhuinn ciod a ghuidheamaid mar bu chòir dhuinn ; ach a ta an Spiorad féin a' dèanamh eadar-ghuidhe[2] air an son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhasan a ta rannsachadh nan cridheachan ciod i inntinn an Spioraid, do bhrìgh gu bheil e a' dèanamh eadar-ghuidhe air son nan naomh a réir *toil* Dé.

28 Agus a ta fhios againn gu 'n comh-oibrich na h-uile nithe chum maith, do 'n dream aig an bheil gràdh do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ghairmeadh a réir *a* rùin.

29 Oir an dream a roimh-aithnich e, roimh-òrduich e iad mar an ceudna *chum bhi* comh-chosmhuil ri ìomhaigh[3] a Mhic, chum gu 'm biodh e-san 'na cheud-ghin am measg mòrain bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-òrduich e, ghairm e iad mar an ceudna : agus an dream a ghairm e, dh'fhìreanaich e mar an ceudna : agus an dream a dh'fhìreanaich e, ghlòraich e mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a their sinn ris na nithibh sin ? Ma tha Dia leinn, cò *dh'fheudas bhi* 'nar n-aghaidh ?

32 An Tì nach do chaomhain a Mhac féin, ach a thug thairis e air ar son-ne uile, cionnus maille ris-san nach toir e mar an ceudna dhuinn gu saor na h-uile nithe ?

33 Cò a chuireas coire sam bith á leth daoine taghta Dhé ? *Is e* Dia a dh'fhìreanaicheas[4].

34 Cò a dhìteas ? *Is e* Crìosd a fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh'éirich a rìs, agus a ta air deas làimh Dhé, neach a ta mar an ceudna a' dèanamh eadar-ghuidhe air ar son-ne.

35 Cò a sgaras[5] sinn o ghràdh Chrìosd ? *an dèan* trioblaid, no àmhghar, no geur-leanmhuinn, no gorta, no lomnochduidh, no cunnart, no claidheamh ?

36 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Air do shonsa mharbhadh sinn rè an là ; mheasadh sinn mar chaoraich chum marbhaidh.)

37 Ni h-eadh, ach anns na nithibh sin uile tha sinn a' toirt tuilleadh agus buaidh, trid-san a ghràdhaich sinn.

38 Oir a ta dearbh-bheachd agam, nach bì bàs, no beatha, no aingil, no uachdaranachda, no cumhachda, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd,

39 No àirde, no doimhne, no

[1] *sùil.* [2] *guidhe.*
[3] *dealbh.*

[4] *a shaoras, a ghairmeas glan o chionta.*
[5] *dhealaicheas.*

creutair sam bith eile, comasach
air sinne a sgaradh o ghràdh
Dhé a ta ann an Iosa Crìosd ar
Tighearn.

CAIB. IX.

1 *Tha Pòl doilich air son nan Iùdhach.* 7 *Cha b' iad sliochd Abrahaim uile clann a' gheallaidh.* 18 *Tha Dia a' dèanamh trocair air an dream a 's toil leis.* 21 *Feudaidh an cumadair an ni a 's àill leis a dhèanamh ris a' chriadh.* 25 *Tha gairm nan Cinneach, agus cur-air-cul nan Iùdhach air an roimh-innseadh, &c.*

A TA mi a' labhairt na fìrinn ann an Crìosd, cha dèan
mi breug, (air bhi do m' choguis
a' dèanamh fianuis domh san
Spiorad Naomh :)
2 Gu bheil doilgheas mòr orm,
agus cràdh air mo chridhe an
còmhnuidh.
3 Oir ghuidhinn mi féin a bhi
dealaichte[1] o Chrìosd, air son mo
bhràithre, mo luchd-dàimh a
thaobh na feòla :
4 A ta 'nan Israelich ; d' am
buin an uchd-mhacachd, agus a'
ghlòir, agus na coimhcheangail,
agus tabhairt an lagha, agus
seirbhis *Dé*, agus na geallanna ;
5 D' am buin na h-aithriche,
agus o'm bheil Crìosd a thaobh
na feòla, neach is e Dia os ceann
nan uile, beannaichte gu sìorruidh. Amen.
6 Cha 'n e gu bheil focal Dé
gun éifeachd. Oir cha 'n Israelich iadsan uile a ta o Israel :
7 Agus ni mò do bhrìgh gur
sliochd do Abraham iad, *a ta iad*
uile 'nan cloinn : ach, Ann an
Isaac ainmichear do shìol.
8 Is e sin ri ràdh, Cha 'n iad
clann na feòla clann Dhé : ach is
iad clann a' gheallaidh a mheasar mar shìol.
9 Oir *is* e so focal a' gheallaidh, A réir an àm so[2] thig mi,
agus bithidh mac aig Sara.
10 Agus cha 'n e mhàin *so*, ach
Rebeca mar an ceudna 'nuair a
thoirrcheadh i o aon, *eadhon*
Isaac ar n-athair-ne ;
11 (Oir mun do rugadh *na naoidheana*, agus mun d' rinn iad
maith no olc, chum gu 'm biodh
rùn Dé a réir an taghaidh
seasmhach, cha 'n ann o oibribh,
ach o 'n Tì a ghairmeas ;)
12 A dubhradh rithe, Nì an
neach a 's seine seirbhis do 'n
neach a 's òige.
13 A réir mar a ta e sgrìobhta,
Ghràdhaich mi Iacob, ach dh'fhuathaich mi Esau.
14 Ciod a their sinn ma ta?
am bheil eucoir maille ri Dia?
Nar leigeadh Dia.
15 Oir a ta e ag ràdh ri Maois,
Nì mi tròcair, air an neach air
an dèan mi tròcair, agus gabhaidh mi truas do 'n neach d' an
gabh mi truas.
16 Uime sin cha 'n ann o 'n tì
leis an àill, no o 'n tì a ruitheas,
ach o Dhia a nì tròcair.
17 Oir a ta an sgriobtuir ag
ràdh ri Pharaoh, Is ann chum na
crìche so féin a thog mi suas thu,
chum gu 'm foillsichinn mo
chumhachd annad, agus chum
gu 'm biodh m' ainm iomraideach
air feadh na talmhainn uile.
18 Uime sin nì e tròcair air an
tì a 's àill leis, agus an tì a 's
àill leis cruaidhichidh e.
19 Their thu ma ta rium, C' ar
son a ta e ma seadh a' faghail

[1] *mallaichte, air mo dhèanamh a'm mhallachadh.* [2] *Air an àm so.*

croin? oir cò a chuir an aghaidh
a thoile?
20 Ni h-eadh ach, O a dhuine,
cò thusa a ta tagradh an aghaidh
Dhé? An abair an ni a chum-
adh ris an tì a chum *e*, C' ar son
a rinn thu mi mar so?
21 Nach 'eil cumhachd aig a'
chriadhadair[1] air a' chriadh,
ionnus gu 'n dèanadh e do 'n aon
mheall aon soitheach chum urr-
aim[2] agus soitheach eile chum
eas-urraim.
22 *Ciod* ma 's e, air bhi do Dhia
toileach 'fhearg a nochdadh,
agus a chumhachd a dhèanamh
aithnichte, gu 'n d' fhuiling[3] e
le mòr fhad-fhulangas soithiche
na feirge air an ulluchadh chum
sgrios:
23 Agus chum gu 'n dèanadh e
aithnichte saoibhreas a ghlòire
air soithichibh na tròcair, a dh'-
ulluich e roimh-làimh chum
glòire,
24 Eadhon sinne a ghairm e,
cha 'n e mhàin do na h-Iùdhaich,
ach mar an ceudna do na Cinn-
ich.
25 Mar a ta e ag ràdh mar an
ceudna ann an Hosea, Goiridh
mi mo phobull diubh-san nach
robh 'nam pobull domh; agus
bean ghràdhach dh' ise nach robh
gràdhach.
26 Agus tàrlaidh, anns an
ionad san dubhradh riu, Cha sibh
mo phobull-sa; an sin gu 'n goir-
ear Clann an Dé bheò dhiubh.
27 Tha Esaias mar an ceudna
ag éigheach mu thimchioll Is-
raeil, Ged tha àireamh chloinn
Israeil mar ghaineamh na fairge,
is fuigheall a thèarnar.
28 Oir crìochnaichidh e an
obair, agus gearraidh e goirid
i an ceartas[4]: do bhrìgh gu 'n
dèan an Tighearn obair ghoirid
air an talamh.
29 Agus mar a thubhairt Esaias
roimhe, Mur fàgadh Tighearn
nan sluagh sìol againne, dhèant-
adh sinn mar Shodom, agus
bhitheamaid cosmhuil ri Go-
morrah.
30 Ciod a their sinn ma seadh?
Gu 'n d' ràinig na Cinnich, nach
robh a' leantuinn fìreantachd,
air fìreantachd, eadhon an fhìr-
eantachd a ta o chreidimh:
31 Ach cha do ràinig Israel, a
bha leantuinn lagha na fìreant-
achd, air lagh na fìreantachd.
32 C' ar son? A chionn nach
ann o chreidimh, ach mar gu 'm
b' ann o oibribh an lagha *a dh'-*
iarr iad i: oir thuislich iad air
a' chloich-thuislidh sin;
33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch,
cuiream ann an Sion clach-
thuislidh, agus carraig oilbheim:
agus gach neach a chreideas ann-
san, cha chuirear gu nàire e.

CAIB. X.

1 *Tha an sgriobtuir a' nochdadh an eadar-dhealachaidh a ta eadar fìreantachd an lagha, agus a' chreidimh;* 11 *agus nach cuirear a h-aon do na h-Iùdhaich, no do na Cinnich sin uile a chreideas, fuidh amhluadh;* 18 *agus gu 'n gabh na Cinnich ris an fhocal, agus gu 'n creid iad.* 19 *Cha robh Israel aineolach air na nithibh sin.*

A BHRAITHRE, is e dùr-
achd[5] mo chridhe, agus
m' ùrnuigh ri Dia air son Israeil,

[1] *fear dèanamh shoithiche creadha.* [2] *onoir.*
[3] *gun 'n do ghiùlain.*
[4] *fìreantachd.*
[5] *lan toil.*

gu 'm biodh iad air an tèarnadh.
2 Oir a ta mi dèanamh fianuis
doibh, gu bheil eud[1] aca thaobh
Dhé, ach cha 'n ann a réir eòlais.
3 Oir air dhoibh bhi aineolach
air fìreantachd Dhé, agus ag
iarraidh am fìreantachd féin a
chur air chois, cha do strìochd[2]
iad do fhìreantachd Dhé.
4 Oir is e Crìosd crìoch an
lagha, chum fìreantachd do gach
neach a chreideas.
5 Oir a ta Maois a' cur an céill
na fìreantachd a ta o 'n lagh,
eadhon, An duine a nì na nithe
sin, gu 'm bì e beò leo.
6 Ach mar so a ta an fhìrean-
tachd a ta o chreidimh ag ràdh,
Na abair ann do chridhe, Cò
théid suas air nèamh? (sin r' a
ràdh, a thoirt Chrìosd a nuas ;)
7 No, Cò a théid sìos do 'n
doimhne? (sin r' a ràdh, a thoirt
Chrìosd a rìs air ais o na marbh-
aibh :)
8 Ach ciod a ta i ag ràdh?
Tha 'm focal am fagus duit, ann
do bheul, agus ann do chridhe :
'se sin focal a' chreidimh a tha
sinne a' searmonachadh,
9 Ma dh'aidicheas tu le d' bheul
an Tighearn Iosa, agus ma chreid-
eas tu ann do chridhe, gu 'n do
thog Dia o na marbhaibh e, gu
'n saorar thu.
10 Oir is ann leis a' chridhe a
chreidear chum fìreantachd, ag-
us leis a' bheul a dh'aidichear
chum slàinte.
11 Oir a ta an sgriobtuir ag
ràdh, Ge b' e neach a chreideas
ann-san, cha nàraichear e.
12 Oir cha 'n 'eil eadar-dheal-
achadh eadar an t-Iùdhach agus
an Greugach : oir an t-aon Tigh-
earn a ta os ceann nan uile, tha
e saoibhir do na h-uile a ghairm-
eas air.
13 Oir ge b' e neach a ghairm-
eas air ainm an Tighearna,
tèarnar e.
14 Ach cionnus a ghairmeas
iad air-san anns nach do chreid
iad? agus cionnus a chreideas
iad anns an Tì air nach cual iad
iomradh? agus cionnus a chluinn-
eas iad gun searmonaiche?
15 Agus cionnus a nì iad sear-
moin, mur cuirear iad? mar a ta
e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa
na muinntir sin a ta searmon-
achadh soisgeil[3] na sìthe, a ta
toirt sgéil aoibhneich air nithibh
maithe!
16 Ach cha robh iad uile ùmhal
do 'n t-soisgeul. Oir tha Esaias
ag ràdh, A Thighearn, cò a
chreid ar n-aithris-ne[4]?
17 Uime sin, is ann o éisdeachd
a thig creidimh, agus éisdeachd
tre fhocal Dé.
18 Ach a ta mi ag ràdh, Nach
cual iad? Chuala gu deimhin,
chaidh am fuaim air feadh gach
tìre a mach, agus am briathra gu
iomallaibh an domhain.
19 Ach a ta mi ag ràdh, Nach
robh fios aig Israel? Air tùs,
tha Maois ag ràdh, Cuiridh mi
eud oirbh le *Cinneach* nach 'eil
'nan Cinneach, *agus* le Cinneach
neo-thuigseach cuiridh mi fearg
oirbh.
20 Ach a ta Esaias ro dhàna,
agus a ta e ag ràdh, Fhuaradh
mi leo-san nach d' iarr mi ; dh'-

[1] *teas-ghràdh.* [2] *ghéill.*

[3] *soisgeulachadh.* [4] *na chual e uainne.*

fhoillsicheadh mi dhoibh-san
nach d' fhiosraich air mo shon.
21 Ach ri Israel a ta e ag ràdh,
Shìn mi mach mo làmhan rè an
là gu h-iomlan ri pobull eas-
ùmhal agus a labhras a' m' agh-
aidh.

CAIB. XI.

1 *Cha do thilg Dia Israel uile uaith.* 7 *Thagh-adh cuid, ge do chruaidhicheadh a' chuid eile.* 16 *Tha dòchas mu 'n ath-philleadh.* 18 *Cha 'n fheud na Cinnich uail thàir a dhèanamh orra;* 26 *oir tha gealladh gu 'n tèarnar iad.* 33 *Tha breitheanais Dé do-rannsachaidh.*

A TA mi ag ràdh ma seadh,
An do thilg Dia a phobull
uaith? Nar leigeadh Dia. Oir
is Israeleach mise féin mar an
ceudna, do shliochd Abrahaim,
do thréibh Bheniamin.
2 Cha do thilg Dia uaith a
phobull a roimh-aithnich e. Nach
'eil fhios agaibh ciod e a ta an
sgriobtuir ag ràdh mu Elias?
cionnus a ta e a' dèanamh eadar-
ghuidhe[1] ri Dia an aghaidh
Israeil, ag ràdh,
3 A Thighearn, mharbh iad t'
fhàidhean, agus leag iad sìos t'
altairean; agus dh'fhàgadh mise
a' m' aonar, agus tha iad ag iarr-
aidh m' anama.
4 Ach ciod a ta freagradh Dhé
ag ràdh ris? Dh'fhàg mi dhomh
féin seachd mìle fear, nach do
lùb an glùn do *dhealbh* Bhaail.
5 Agus mar sin mar an ceudna
tha san àm so a làthair fuigheall
a réir taghaidh a' ghràis.
6 Agus ma 's ann tre ghràs,
cha 'n ann o oibribh ni 's mò: no
cha ghràs gràs ni 's mò. Ach
ma 's ann o oibribh, cha 'n ann o
ghràs á sin suas: no cha 'n obair
á sin suas obair.
7 Ciod ma seadh? An ni sin
a ta Israel ag iarraidh, cha do
ràinig e air; ach ràinig an tagh-
adh air, agus chaidh a' chuid
eile a dhalladh:
8 Mar a ta e sgrìobhta, Thug
Dia dhoibh spiorad na suaine,
sùilean chum nach faiceadh iad,
agus cluasan chum nach cluinn-
eadh iad, gus an là an diugh.
9 Agus a ta Daibhidh ag ràdh,
Biodh am bòrd mar ribe, agus
mar inneal-glacaidh, agus mar
cheap-tuislidh, agus mar dhìol-
thuarasdail dhoibh:
10 Biodh an sùilean air an
dorchachadh, chum nach faic
iad; agus crom-sa an druim an
còmhnuidh.
11 A ta mi ag ràdh uime sin,
An do thuislich iad ionnus gu 'n
tuiteadh iad? Nar leigeadh Dia:
ach tre an tuiteam-san tha slàinte
air teachd chum nan Cinneach,
chum iadsan a bhrosnuchadh gu
h-eud.
12 Ma 's e an tuiteam-san
saoibhreas an domhain, agus an
lughdachadh saoibhreas nan
Cinneach; cia 's mò na sin a
bhitheas an lànachd?
13 Oir is ann ribhse a ta mi
a' labhairt, a Chinneacha; do
bhrìgh gur mi abstol nan Cinn-
each, tha mi toirt urraim do m'
dhreuchd[2]:
14 Ma dh'fheudas mi air chor
sam bith mo choimh-fheoil a
bhrosnuchadh gu h-eud, agus
gu 'n tèaruinn mi dream àraidh
dhiubh.

[1] *'a tagradh.*

[2] *oifig.*

15 Oir ma 's e an tilgeadh-san
air falbh réiteachadh an domh-
ain; ciod e an ath-ghabhail, ach
beatha o na marbhaibh?
16 Oir ma ta an ceud-thoradh
naomh, tha am meall *naomh* mar
an ceudna: agus ma ta an
fhreumh naomh, *tha* na geuga
mar sin mar an ceudna.
17 Agus ma tha cuid do na
geugaibh air am briseadh dheth,
agus gu bheil thusa, a bha a' d'
chrann-oladh fiadhaich, air do
shuidheachadh 'nam measg, agus
maille riu a' faotainn comh-pàirt
do fhrèimh agus do reamhrachd
a' chroinn-oladh;
18 Na dèan uaill an aghaidh
nan geug: ach ma nì thu uaill
'nan aghaidh, cha tusa a dh'-
iomchaireas an fhreumh, ach an
fhreumh thusa.
19 Their thu uime sin, Bhris-
eadh dheth na geuga, chum gu
suidhichteadh mise 'nan àit.
20 Ro mhaith; air son am
mì-chreidimh bhriseadh iadsan
dheth, agus a ta thusa a' seas-
amh tre chreidimh. Na bì àrd-
inntinneach, ach fo eagal.
21 Oir mur do chaomhain Dia
na geuga nàdurra, *biodh eagal
ort* nach caomhain e thusa mar
an ceudna.
22 Feuch uime sin maitheas
agus geur-cheartas Dé: geur-
cheartas d' an taobh-san a thuit;
ach do d' thaobh-sa, maitheas,
ma bhuanaicheas tu 'na mhaith-
eas; agus mur buanaich, gearrar
dheth thusa mar an ceudna.
23 Agus suidhichear iadsan mar
an ceudna, mur buanaich iad
'nam mì-chreidimh: oir a ta Dia
comasach air an suidheachadh a
rìs.
24 Oir ma ghearradh thusa
as a' chrann-oladh a bha fiadh-
aich a thaobh nàduir, agus gu 'n
do shuidhicheadh ann an deadh
chrann-oladh thu an aghaidh
nàduir; cia mòr a 's mò na sin a
shuidhichear na *geuga* nàdurra
'nan crann-oladh féin?
25 Oir cha b' àill leam, a
bhràithre, sibhse bhi aineolach
air an rùn-dìomhair so, (chum
nach biodh sibh glic 'nur barail
féin,) gu 'n do thàrladh doille
ann an cuid do Israel, gus an tig
iomlaineachd nan Cinneach a
steach.
26 Agus mar sin bithidh Is-
rael uile air an tèarnadh[1]: mar
a ta e sgrìobhta, Thig am Fear-
saoraidh o Shion, agus tionn-
daidhidh e mì-dhiadhachd o Ia-
cob:
27 Oir is e so mo choimhcheang-
al riu, 'nuair a bheir mi air falbh
am peacanna.
28 Thaobh an t-soisgeil, *is*
naimhdean iad air bhur sonsa:
ach a thaobh an taghaidh, *tha iad*
gràdhaichte air son nan aithriche.
29 Oir a ta tiodhlacan agus
gairm Dhé gun aithreachas.
30 Oir mar a bha sibhse roimhe
so eas-ùmhal do Dhia, ach a nis
a fhuair sibh tròcair tre am mì-
chrèidimh-san:
31 Amhuil sin a ta iadsan san
àm so eas-ùmhal[2], chum tre bhur
tròcair-sa gu 'm faigh iad tròcair
mar an ceudna.
32 Oir dhruid Dia iad uile ann

[1] *slànuchadh.*

[2] *eas-ùmhlachd.*

am mì-chreidimh[1], chum tròcair
a dhèanamh air na h-uile.
33 O doimhne saoibhris araon
gliocais agus eòlais Dé! Cia
do-rannsachaidh a bhreitheanais,
agus do-lorgachaidh a shlighean!
34 Oir cò aig an robh fios
inntinn an Tighearna, no cò bu
chomhairleach dha?
35 No cò thug dha air tùs,
agus a làn-dìolar a rìs dha e?
36 Oir is ann uaithe-san, agus
trid-san, agus air a shon-san *a ta*
na h-uile nithe: dhasan *gu robh*
glòir gu sìorruidh. Amen.

CAIB. XII.

1 *Is còir do thròcair Dhé sinne aomadh gu Dia a thoileachadh:* 3 *cha chòir do dhuine sam bith meas tuilleadh us maith bhi aige dheth féin:* 6 *ach is còir do gach aon feitheamh air an dreuchd sin, a dh'earbadh ris.* 9 *Tha gràdh, agus mòran do dhleasdanais eile air an iarraidh uainn.* 19 *Tha dìoghaltas gu sònruichte air a thoirmeasg dhuinn.*

AIR an aobhar sin guidheam
oirbh, a bhràithre, tre
thròcairibh Dhé, bhur cuirp a
thoirt 'nam beo-ìobairt, naomh,
thaitnich do Dhia, *ni a's e* bhur
seirbhis[2] reusonta.
2 Agus na bithibh air bhur
cumadh ris an t-saoghal so: ach
bithibh air bhur cruth-atharrach-
adh tre ath-nuadhachadh bhur
n-inntinn, chum gu 'n dearbh
sibh ciod i toil mhaith, thait-
neach, agus dhiongmhalta sin
Dhé.
3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh
a' ghràs a thugadh dhomh-sa,
ris gach neach 'nur measg, gun
smuaineachadh *uime féin* ni 's
àirde na 's còir dha smuaineach-
adh; ach smuaineachadh am
measarrachd[3], a réir mar a roinn
Dia ris gach neach tomhas a'
chreidimh.
4 Oir mar a ta mòran bhall
againn ann an aon chorp, agus
nach e 'n t-aon ghnìomh[4] a' th' aig
gach ball;
5 Amhuil sin ged tha sinne
'nar mòran, is aon chorp ann an
Crìosd sinn, agus is buill sinn
gach aon fa leth d' a chéile.
6 Uime sin air bhi do thiodh-
lacaibh againn, eadar-dheal-
aichte[5] a réir a' ghràis a thugadh
dhuinn, ma 's fàidheadaireachd,
dèanamaid fàidheadaireachd a réir
tomhais a' chreidimh:
7 No ma 's frithealadh *thugam-
aid aire* d' ar frithealadh; no an
tì a theagaisgeas, *thugadh e aire*
d' a theagasg;
8 No an tì a bheir earail[6], *thu-
gadh e aire* d' a earail: an tì a
roinneas *an deirc, roinneadh e i*
an tréibhdhireachd[7]; an tì a
riaghlas, *dèanadh se e* le dùrachd;
an tì a nì tròcair, *dèanadh se e*
gu suilbhir.
9 *Biodh bhur* gràdh gun cheilg.
Biodh gràin agaibh do 'n olc,
dlùth-leanaibh ris an ni a tha
maith.
10 *Bithibh* teo-chridheach d' a
chéile le gràdh bràthaireil, ann
an urram a' toirt toisich gach
aon d' a chéile:
11 Gun bhi leasg ann an
gnothuichibh: dùrachdach[8] 'nur
spiorad; a' dèanamh seirbhis
do 'n Tighearn:
12 A' dèanamh gàirdeachais an

[1] *cha do chreid iadsan.* [2] *aoradh.* [3] *stuaim.* [4] *obair, oifig.*

[5] *cosamhuil.* [6] *comhairle.* [7] *aon-fhillteachd.* [8] *beothail, faobharach.*

dòchas: foighidneach an triob-
laid; maireannach ann an ùrn-
uigh:
13 A' comh-roinn ri uireas-
bhuidh nan naomh; a' gnàth-
achadh aoidheachd.
14 Beannaichibh an dream a ta
dèanamh geur-leanmhuinn oirbh:
beannaichibh, agus na mallaich-
ibh.
15 Dèanaibh gàirdeachas maille
riusan a ta ri gàirdeachas, ag-
us caoidh maille riusan a ta ri
caoidh.
16 Bithibh a dh' aon rùn[1] d'a
chéile. Na biodh bhur cion air
nithibh àrda[2], ach cuiribh sibh féin
an comh-inbhe riu-san a ta ìosal.
Na bithibh glic 'nur barail féin.
17 Na ìocaibh olc air son uilc
do dhuine sam bith. Ulluichibh
nithe ciatach am fianuis nan uile
dhaoine.
18 Ma dh' fheudas e bhi,
mheud 's a ta e 'n comas duibh,
bithibh an sìth ris na h-uile
dhaoinibh.
19 *A chàirde* gràdhach, na
dèanaibh dìoghaltas air bhur son
féin, ach thugaibh àit do 'n
fheirg: oir a ta e sgrìobhta, Is
leam-sa dìoghaltas; ìocaidh mi,
a ta an Tighearn ag ràdh.
20 Uime sin ma bhios do
nàmhaid ocrach, thoir biadh dha;
ma bhios e tartmhor[3], thoir deoch
dha: oir le so a dhèanamh càrn-
aidh tu eibhle teine air a
cheann.
21 Na tugadh buaidh ort leis
an olc, ach thoir-sa[4] buaidh air
an olc leis a' mhaith.

[1] *inntinn, toil.* [2] *Na bithibh àrd-inntinneach.*
[3] *ìotmhor.* [4] *beir-sa.*

CAIB. XIII.

1 *Umhlachd, agus dleasdanais eile a 's còir dhuinn chur an gnìomh do uachdaranaibh.* 8 *'S e gràdh coimhlionadh an lagha.* 11 *Tha geòcaireachd, agus misg, agus oibre an dorchadais ro neo-chubhaidh do am an t-soisgeil.*

BIODH gach[5] anam ùmhal do
na h-àrd-chumhachdaibh.
Oir cha 'n 'eil cumhachd ann ach
o Dhia: agus na cumhachdan a
ta ann, is ann le Dia[6] a dh' òrd-
uicheadh iad.
2 Air an aobhar sin ge b 'e air
bith a chuireas an aghaidh a'
chumhachd, tha e cur an agh-
aidh òrduigh Dhé: agus iadsan
a chuireas 'na aghaidh, gheibh
iad breitheanas[7] dhoibh féin.
3 Oir cha 'n 'eil uachdarain
'nan aobhar eagail do dheadh
oibribh, ach do dhroch oibribh.
Uime sin am miann leat bhi gun
eagal an uachdarain ort? dèan
am maith, agus gheibh thu cliù
uaith.
4 Oir is e-san seirbhiseach Dhé
chum maith dhuit. Ach ma nì
thu an t-olc, biodh eagal ort;
oir cha 'n ann gu dìomhain a
tha e giùlan a' chlaidheimh: oir
is e seirbhiseach Dhé e, 'na
dhìoghaltair feirge air an tì a
nì olc.
5 Uime sin is éigin bhi ùmhal,
cha 'n ann a mhàin air son feirge,
ach mar an ceudna air son coguis.
6 Oir air an aobhar so tha
sibh mar an ceudna a' toirt cìse
dhoibh: oir is iad seirbhisich Dhé
iad, a' sìor-fheitheamh air an ni
so féin.
7 Air an aobhar sin thugaibh

[5] *gach neach.* [6] *fuidh Dhia.*
[7] *dìteadh.*

do na h-uile[1] an dlighe féin: càin dhasan d' an *dlighear* càin, cìs dhasan d' an *dlighear* cìs, eagal dhasan d' an *dlighear* eagal, agus urram dhasan d' an *dlighear* urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an tì aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dèan adhaltrannas, Na dèan mortadh, Na goid, Na dèan fianuis bhréige, Na sanntaich; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dèan gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin *is e* an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis ni 's faigse na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do 'n oidhche air dol seachad[2], tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd[3] an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha 'n ann an ruidhteireachd[4] agus am misg, no an seomradaireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Crìosd, agus na dèanaibh ulluchadh air son na feòla, chum *a* h-ana-mianna *a choimhlionadh.*

[1] *do gach neach.* [2] *tharuinn.* [3] *éididh.* [4] *anabhar.*

CAIB. XIV.

1 *Cha'n fheud daoine tàir a dhèanamh, no chéile a dhìteadh air son nithe coimh-dheis:* 13 *ach bhi faicilleach gun oilbheum a thoirt seachad;* 15 *oir dhearbh an t-abstol gu bheil sin mì-cheaduichte, le iomadh reuson.*

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn[5] sa' chreidimh, *ach* cha 'n ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta aon a' creidsinn gu 'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta e-san a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na dèanadh e-san a ta 'g itheadh, tàir air-san nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh e-san nach 'eil ag itheadh, breth air an tì a dh' itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile? d' a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air là[6] thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là *mar a chéile.* Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.

6 An tì aig am bheil suim do 'n là, is ann do 'n Tighearn a tha suim aige *dha;* agus an tì aig nach 'eil suim do 'n là, is ann do 'n Tighearn nach 'eil suim aige *dha.* An tì a ta 'g itheadh, is ann do 'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidh-

[5] *lag.*
[6] *suim aig neach do là.*

eachais do Dhia; agus an tì nach
'eil ag itheadh, is ann do 'n Tigh-
earn nach ith e, agus bheir e
buidheachas do Dhia.
7 Oir cha 'n 'eil a h-aon againn
beò dha féin, agus cha 'n 'eil a
h-aon againn a' bàsachadh dha
féin.
8 Oir ma 's beò dhuinn, is ann
do 'n Tighearn a tha sinn beò:
agus ma 's bàs duinn, is ann do 'n
Tighearn a tha sinn a' bàsach-
adh: uime sin ma 's beatha no
bàs dhuinn, is leis an Tighearn
sinn.
9 Oir is ann chum so a fhuair
Crìosd bàs, agus a dh' éirich e,
agus a tha e beò a ris, chum
gu 'm biodh e 'na Thighearn air
na beothaibh agus air na marbh-
aibh.
10 Ach c' ar son a ta thusa a'
toirt breth air do bhràthair? no
c' ar son a ta thusa a' dèanamh
tarcuis air do bhràthair? oir
seasaidh sinn gu léir am fianuis
caithir-breitheanais Chrìosd.
11 Oir a ta e sgrìobhta, *Mar
is beò mise, a ta an Tighearn ag
ràdh, lùbaidh gach glùn dhomh-
sa, agus aidichidh gach teangadh
do Dhia.*
12 Air an aobhar sin bheir
gach aon againn cunntas uime
féin do Dhia.
13 Uime sin na tugamaid breth
air a chéile ni 's mò: ach gu ma
feàrr leibh a' bhreth so thoirt,
gun aobhar-tuiteam no oilbheim
a thoirt do bhràthair.
14 Oir a ta fhios agam, agus is
dearbh leam anns an Tighearn
Iosa, nach 'eil ni sam bith neò-
ghlan dheth féin: ach do 'n tì a
mheasas ni sam bith neò-ghlan,
dhasan *a ta e* neò-ghlan.
15 Ach ma bhios doilgheas air
do bhràthair air son bìdh, a nis
cha 'n 'eil thu a' gluasad a réir a'
ghràidh. Na sgrios[1] le d' bhiadh
e-san air son an d'fhuiling Crìosd
bàs.
16 Air an aobhar sin na labhrar
olc mu bhur[2] maith.
17 Oir cha bhiadh agus deoch
rìoghachd Dhé, ach fìreantachd,
agus sìth, agus aoibhneas san
Spiorad naomh.
18 Oir ge b' e nì seirbhis do
Chrìosd anns na nithibh so, tha
e taitneach do Dhia, agus tha e
dearbhta do dhaoinibh.
19 Uime sin leanamaid na
nithe a bhios chum sìthe[3], agus
na nithe a bhios chum togail suas
a chéile.
20 Na sgrios obair Dhé air son
bìdh. Gu deimhin tha na h-uile
nithe glan; ach is olc do 'n duine
sin a dh' itheas le h-oilbheum.
21 *Is* maith an ni gun fheoil
itheadh, no fìon òl, no *ni air bith
a dhèanamh* leis am faigh do
bhràthair tuisleadh no oilbheum,
no leis an dèanar lag e.
22 Am bheil creidimh agad?
Biodh e agad dhuit féin am
fianuis Dé: Is beannaichte an
duine sin nach dìt e féin anns
an ni sin a mheasas e ceaduichte.
23 Ach e-san a nì eadar-dheal-
achadh[4] tha e air a dhìteadh ma
dh' itheas e, a chionn nach ann o
chreidimh *a tha e 'g itheadh* cir

[1] *cuir am mugha.*
[2] *'ur.*
[3] *a stiùras chum sìochaint.*
[4] *a ta fuidh amharus.*

gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

1 *Is còir dhoibh-san a tha làidir giùlan leo-san a ta anmhunn.* 2 *Cha 'n fheud sinn sinn féin a thoileachadh,* 3 *oir cha d' rinn Crìosd sin,* 7 *ach gabhail r' a chéile, mar a rinn Crìosd ruinn uile,* 9 *araon ris na h-Iùdhaich agus ris na Cinnich.* 15 *Ghabh Pòl a leithsgeul féin.*

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g' a mhaith, chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Crìosd e féin; ach, a réir mar a ta e sgrìobhta, Thuit toibheum[1] na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus comhfhurtachd nan sgriobtuir gu'm biodh dòchas[2] againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comhfhurtachd dhuibh-sa bhi dh' aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Crìosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh' aon inntinn, *agus* le aon bheul glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd.

7 Uime sin gabhaibh-sa r' a chéile, eadhon mar a ghabh Crìosd ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu robh Iosa Crìosd 'na mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son fìrinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu 'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a réir mar a ta e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu[3] am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi *ceòl* do d' ainm.

10 Agus a rìs a ta e ag ràdh, Dèanaibh gàirdeachas, a Chinneacha, maille r' a phobull-san.

11 Agus a rìs, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliù dha, a shlòigh uile.

12 Agus a rìs a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese *ann*, agus an tì a dh'éireas suas chum uachdaranachd bhi aige air na Cinnich, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu 'n lìonadh Dia an dòchais sibhse do 'n uile aoibhneas agus shìth[4] ann an creidsinn, chum gu 'm bì sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naoimh.

14 Agus a ta cinnt agamsa féin do 'ur taobh-sa, mo bhràithre, gu bheil sibhse làn do mhaitheas, air bhur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a chomhairleachadh[5].

15 Gidheadh, a bhràithre, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh leis an tuilleadh dànadais, an càil-eigin, mar gu cuirinn an cuimhne sibh, air son a' ghràis a thugadh dhomh-sa o Dhia,

[1] *masladh.* [2] *dùil, earbsa.*
[3] *aidicheam dhuit, bheiream cliù dhuit.*
[4] *shiochaint.*
[5] *theagasg.*

16 Ionnus gu 'm bithinn a' m' mhinisteir aig Iosa Crìosd do na Cinnich, a' frithealadh soisgeil Dé, chum gu 'm biodh tabhartas[1] nan Cinneach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin tha aobhar uaill agam tre Iosa Crìosd, anns na nithibh sin a bhuineas do Dhia.

18 Oir cha bhi dànachd agam labhairt air a' bheag do na nithibh sin, nach d' oibrich Crìosd leam, chum na Cinnich a dhèanamh ùmhal am focal agus an gnìomh.

19 Le cumhachd chomharan agus mhìorbhuilean[2], le cumhachd Spioraid Dé; ionnus o Ierusalem agus mu 'n cuairt gu Iliricum, gu 'n do làn-shearmonaich mi soisgeul Chrìosd.

20 Seadh, mar sin bha rodhéidh agam air an t-soisgeul a shearmonachadh, cha 'n ann san ionad san robh Crìosd air ainmeachadh, chum nach togainn air bunait neach eile:

21 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Chì iadsan ris nach do labhradh uime; agus tuigidh iadsan, nach cuala.

22 Uime sin mar an ceudna chuireadh gu minic bacadh orm o theachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

23 Ach a nis do bhrìgh nach 'eil agam ionad ni 's mò anns na crìochaibh so, agus gu bheil mòrthogradh agam o cheann mòrain bhliadhnacha teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa;

24 Ge b' e uair a thriallas mi do 'n Spàinn, thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa: oir tha dùil agam sibhse fhaicinn san dol seachad, agus bhi air mo thoirt air m' aghaidh leibhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs an càileigin air mo lìonadh le 'ur *comhluadar-sa.*

25 Ach a nis tha mi dol gu Ierusalem, a' frithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus ann an Achaia, còmh-roinn àraidh a dhèanamh ris na naomhaibh bochda ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo *gu deimhin*, agus tha iad fo fhiachaibh dhoibh. Oir ma rinneadh na Cinnich 'nan luchd comh-pàirt d' an nithibh spioradail-san, is còir dhoibh ministreileachd a dhèanamh dhoibh-san sna nithibh a bhuineas do 'n choluinn[3].

28 Uime sin air dhomh so a chrìochnachadh, agus an uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi do 'ur taobh-sa[4] do 'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa, gu 'n tig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeil Chrìosd.

30 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tighearna Iosa Crìosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu 'n dèan sibh gleachda[5] maille rium-sa ann an ùrnuighibh air mo shon ri Dia;

31 Chum gu saorar mi uatha-

[1] *ofrail, iobairt.*
[2] *Le comharaibh agus mìorbhuilibh treuna.*
[3] *feòlmhor*
[4] *bhur ròd-sa.*
[5] *spairn.*

san nach 'eil a' creidsinn ann an
Iudea; agus chum gu'm bì mo
sheirbhis air son[1] Ierusaleim, tait-
neach do na naomhaibh:
32 Chum gu'n tig mi do 'ur
n-ionnsuidh-sa le h-aoibhneas
tre thoil Dé, agus gu faigh mi
suaimhneas maille ribh.
33 A nis *gu robh* Dia na sìthe
maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

1 *Thug Pòl òrdugh do na bràithribh fàilte chur air mòran;* 17 *agus chomhairlich e dhoibh aire a thoirt do'n mhuinntir a ta togail connsaich agus a' toirt oilbheim:* 21 *agus an déigh iomadh beannachd chrìoch-naich e le breith-buidheachais do Dhia.*

THA mi ag earbadh ribh[2]
Phebe ar piuthar, a ta 'na
searbhanta do'n eaglais a tha
ann an Cenchrea:
2 Chum gu'n gabh sibh rithe
anns an Tighearn, mar is cubh-
aidh do naomhaibh, agus gu'n
dèan sibh còmhnadh rithe anns
gach gnothuch anns am bì feum
aice oirbh: oir rinn i féin còmh-
nadh ri mòran, agus rium-sa mar
an ceudna.
3 Cuiribh fàilte air Priscila
agus Acuila mo chomh-oibrich-
ean ann Iosa Crìosd:
4 (Muinntir a leag sìos am
muineal féin air son m' anama-sa:
d' am bheil a' toirt buidheachais
cha'n e mhàin mise, ach mar an
ceudna eaglaisean nan Cinneach
uile.)
5 Mar an ceudna cuiribh fàilte
air an eaglais a tha 'nan tigh-
san. Cuiribh fàilte air Epenetus
a's ionmhuinn leam-sa, neach
is e ceud thoradh Achaia[3] do
Chrìosd.
6 Cuiribh fàilte air Muire, a
rinn saothair mhòr air ar son-ne[4].
7 Cuiribh fàilte air Androni-
cus agus Iunias mo luchd-dàimh
agus mo chomh-phrìosanaich, a
tha cliùiteach am measg nan
abstol, agus a bha ann an Crìosd
romham-sa.
8 Cuiribh fàilte air Amplias a's
ionmhuinn leam-sa san Tigh-
earn.
9 Cuiribh fàilte air Urbanus
ar comh-oibriche ann an Crìosd,
agus *air* Stachis fear mo ghràidh-
sa.
10 Cuiribh fàilte air Apelles
a tha dearbhta ann an Crìosd.
Cuiribh fàilte orra-san a tha do
theaghlach Aristobuluis.
11 Cuiribh fàilte air Herodion
mo charaid. Cuiribh fàilte orra-
san do *theaghlach* Narcisuis, a tha
san Tighearn.
12 Cuiribh fàilte air Triphena
agus Triphòsa, *mnài* a tha saoith-
reachadh san Tighearn. Cuiribh
fàilte air Persis *a 's* ionmhuinn
leam, bean a shaothraich gu mòr
anns an Tighearn.
13 Cuiribh fàilte air Rufus a
tha taghta san Tighearn, agus
air a mhàthair agus mo *mhàthair-
sa.*
14 Cuiribh fàilte air Asincri-
tus, Phlegon, Hermas, Patrobas,
Hermes, agus air na bràithribh
a tha maille riu.
15 Cuiribh fàilte air Philologus,
agus Iulia, air Nereus, agus a
phiuthar, agus Olimpas, agus na
naoimh uile a tha maille riu.
16 Cuiribh fàilte air a chéile

[1] *thaobh.* [2] *Molam dhuibh, earbam ribh.*

[3] *Asia.* [4] *air 'bhur son-sa.*

le pòig naoimh. Tha eaglaisean
Chrìosd[1] a' cur fàilte oirbh.
17 A nis guidheam oirbh, a
bhràithre, comharaichibh iadsan
a tha togail roinnean[2] agus a'
toirt oilbheim, an aghaidh an
teagaisg a dh' fhòghluim sibh;
agus seachnaibh iad.
18 Oir cha 'n 'eil an leithide
so a' dèanamh seirbhis do 'ur
Tighearn Iosa Crìosd, ach d' am
broinn féin; agus a ta iad le
briathraibh mìlse agus le miod-
al a' mealladh cridheacha na
muinntir sin a ta neo-lochdach[3].
19 Oir a ta bhur n-ùmlachd-
sa[4] air teachd chum nan uile
dhaoine. Uime sin a ta mise a'
dèanamh gàirdeachais do 'ur
taobh-sa: gidheadh b' àill leam
sibhse bhi glic chum a' mhaith,
ach aon-fhillte thaobh an uilc.
20 Agus bruthaidh Dia na sìthe[5]
Sàtan fo 'ur cosaibh gu h-aith-
gearr. Gràs[6] ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ribh.
Amen.
21 Tha Timoteus mo chomh-
oibriche a' cur fàilte oirbh, agus
Lucius agus Iason agus Sosipa-
ter, mo luchd-dàimhe.
22 Tha mise Tertius, a sgrìobh
an litir *so,* a' cur fàilte oirbh san
Tighearn.
23 Tha Gaius, a tha toirt aoidh-
eachd dhomh-sa agus do 'n eag-
lais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha
Erastus stiùbhard a' bhaile a'
cur fàilte oirbh, agus Cuartus
bràthair.
24 Gràs ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.
25 A nis dhasan a tha comas-
ach air sibhse a dhaingneach-
adh a réir mo shoisgeil-sa, agus
searmonachaidh Iosa Crìosd, (a
réir foillseachaidh an rùin-dìomh-
air, a bha am folach o thoiseach
an domhain,
26 Ach a dh' fhoillsicheadh a
nis, agus tre sgriobtuiribh nam
fàidhean, a réir àithne an Dé
bhith-bhuain, a tha air a dhèan-
amh aithnichte do na h-uile
chinnich chum ùmlachd a' chreid-
imh.)
27 Do Dhia *a tha* mhàin glic,
gu robh glòir tre Iosa Crìosd gu
sìorruidh. Amen.

---

[1] *eaglaisean Chrìosd (uile.)*
[2] *sgaradh, aimhrèite, chonnsaichean.*
[3] *nach 'eil olc.*
[4] *cliù bhur n-ùmhlachd-sa.*
[5] *sìothchaint.*
[6] *Deadh-ghean.*

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL
CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh fàilte agus breith-buidheachcis,* 12 *dh' earalaich an t-abstol na Corintianaich, agus chronuich e iad air son an aimhréite.* 18 *Sgriosaidh Dia gliocas nan daoine eagnuidh le amaideachd searmonachaidh, &c.*

POL a ghairmeadh *gu bhi* 'na abstol do Iosa Crìosd, tre thoil Dé, agus Sostenes *ar* bràthair,
2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum na dream a tha air an naomhachadh ann an Iosa Crìosd, air an gairm *gu bhi* 'nan naoimh, maille riusan uile a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Crìosd anns gach àit, an *Tighearna-san,* agus ar *Tighearna-ne:*
3 Gràs dhuibh-sa, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o* 'n Tighearn Iosa Crìosd.
4 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia a ghnàth do 'ur taobhsa, air son gràis Dhé a thugadh dhuibhse ann an Iosa Crìosd:
5 Air son gu 'n d' rinneadh saoibhir leis-san sibh anns gach uile ni, anns gach ùr-labhradh, agus *anns* gach eòlas:
6 A réir mar a dhaingnicheadh fianuis Chrìosd annaibh:
7 Ionnus nach 'eil sibh an déidh-làimh ann an tiodhlac sam bith; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Crìosd,
8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, *chum gu 'm bì sibh* neo-lochdach ann an là ar Tighearna Iosa Crìosd.

[1] easaonachda, sgaraidh. [2] bhreth.

9 Tha Dia fìrinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comhchomuinn a mhic Iosa Crìosd ar Tighearna.
10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, tre ainm ar Tighearna Iosa Crìosd, gu 'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bì roinnean[1] 'nur measg; ach gu 'm bì sibh ceangailte r' a chéile gu diongmhalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharail[2].
11 Oir nochdadh dhomh-sa, a bhràithre, m' ur timchioll-sa, leosan *a tha do theaghlach* Chloe, gu bheil comh-stri[3] 'nur measg.
12 A nis a ta mi ag ràdh so, gu 'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise[4]; agus is le Apollos mise; agus is le Cephas mise; agus is le Crìosd mise.
13 Am bheil Crìosd air a roinn? An e Pòl a chéusadh air bhur son? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh?
14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi aon agaibh, ach Crispus agus Gaius:
15 Air eagal gu 'n abradh neach, gu 'n do bhaist mi a' m' ainm féin.
16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais: a thuilleadh air so, cha 'n fhios domh an do bhaist mi aon neach eile.
17 Oir cha do chuir Crìosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil; cha 'n ann an gliocas focail, chum

[3] connsachadh. [4] Is deisciobul do Phòl mise.

nach cuirteadh crann-céusaidh
Chrìosd an neo-bhrìgh.
18 Oir a ta searmonachadh
a' chroinn-chéusaidh 'na amaid-
eachd dhoibh-san a chaillear;
ach dhuinne a shaorar, is e
cumhachd Dhé e.
19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgrios-
aidh mi gliocas nan *daoine glice,*
agus cuiridh mi air cùl tuigse
nan *daoine* tuigseach.
20 C' àit am bheil *an duine*
glic? c' àit am bheil an sgrìobh-
aiche? c' àit am bheil deasboir
an t-saoghail so? Nach do rinn
Dia gliocas an t-saoghail so
amaideach?
21 Oir an uair, ann an gliocas
Dé, nach b' àithne do 'n t-saoghal,
tre ghliocas, Dia, bu toil le Dia
le amaideachd an t-searmonach-
aidh iadsan a thèarnadh[1] a ta
creidsinn.
22 Oir a ta na h-Iùdhaich ag
iarraidh comhara, agus a ta na
Greugaich a' sireadh gliocais:
23 Ach a ta sinne a' searmon-
achadh Chrìosd air a chéusadh,
'na cheap-tuislidh do na h-Iùdh-
aich, agus do na Greugaich 'na
amaideachd;
24 Ach dhoibh-san a ta air an
gairm, araon Iùdhaich agus
Greugaich, Crìosd cumhachd
Dhé, agus gliocas Dhé:
25 Do bhrìgh gur glice amaid-
eachd Dhé na daoine, agus gur
treise anmhuinneachd Dhé na
daoine.
26 Oir chì sibh féin bhur gairm,
a bhràithre, nach iomadh iad a
ta glic a thaobh na feòla, nach
iomadh cumhachdach, nach iom-
adh uasal *a ta air an gairm:*
27 Ach ròghnuich Dia nithe
amaideach an t-saoghail so chum
gu 'n cuireadh e nàire air na
daoinibh glice; agus ròghnuich
Dia nithe anmhunn an t-saogh-
ail, chum gu 'n cuireadh e gu
nàire na nithe cumhachdach;
28 Agus nithe an-uasal an t-
saoghail, agus nithe tarcuiseach
ròghnuich Dia, agus na nithe
nach 'eil ann, chum gu 'n cuir-
eadh e na nithe a ta ann, an
neo-bhrìgh:
29 Ionnus nach dèanadh feoil
sam bith uaill 'na fhianuis.
30 Ach uaithe-san a ta sibhse
ann an Iosa Crìosd, neach a
rinneadh dhuinne le Dia 'na
ghliocas, 'na fhìreantachd, 'na
naomhachd, agus 'na shaorsa:
31 Ionnus, a réir mar a ta e
sgrìobhta, An tì a nì uaill, dèan-
adh e uaill anns an Tighearn

CAIB. II.

1 *Chuir Pòl an céill ged nach 'eil a shearmon-achadh ann an òirdheirceas cainnte,* 4 *no ann an gliocas dhaoine;* 5 *gidheadh gu bheil e a' co-sheasamh ann an cumhachd Dhé, agus a' toirt barrachd air gliocas an t-saoghail agus air cumhachd dhaoine.*

AGUS an uair a thàinig mise
do 'ur n-ionnsuidh-sa, a
bhràithre, cha b' ann le òirdheir-
ceas cainnte, no gliocais a thàinig
mi, a' cur an céill duibh teisteis
Dhé.
2 Oir chuir mi romhan gun
eòlas a ghabhail[2] air ni sam bith
'nur measg, ach air Iosa Crìosd,
agus e-san air a chéusadh.
3 Agus bha mi 'nur measg ann
an anmhuinneachd, agus ann an
eagal, agus am mòr-chrith.

[1] *a shaoradh, a shlànuchadh.*

[2] *aithne a bhi agam.*

4 Agus cha *robh* m' fhocal
agus mo shearmonachadh ann
am briathraibh mìlse[1] gliocais
dhaoine, ach ann an làn-dearbh-
adh an Spioraid, agus a' chumh-
achd :
5 Chum gu 'm biodh bhur
creidimh-sa cha 'n ann an gliocas
dhaoine, ach an cumhachd Dhé.
6 Ach gidheadh tha sinn a'
labhairt gliocais am measg nan
daoine iomlan : ach cha 'n e glioc-
as an t-saoghail so, no uachdar-
ana an t-saoghail so, a théid an
neo-bhrìgh :
7 Ach tha sinn a' labhairt
gliocais Dé ann an rùn-dìomhair,
a' *ghliocais* sin *a bha* folaichte, a
dh' òrduich Dia roimh an t-
saoghal[2] chum ar glòir-ne :
8 An gliocas nach b' aithne do
aon neach do uachdaranaibh an
t-saoghail so : oir nam b' aithne
dhoibh e, cha chéusadh iad Tigh-
earn na glòire.
9 Ach a réir mar a ta e
sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus
cha chuala cluas, agus cha d'-
thàinig ann an cridhe duine, na
nithe a dh' ulluich Dia dhoibh-
san aig am bheil gràdh dha.
10 Ach dh' fhoillsich Dia dhuinne
iad le a Spiorad féin : oir tha an
Spiorad a' rannsachadh nan uile
nithe, eadhon, nithe doimhne
Dhé.
11 Oir cò an duine d' an aithne
nithe duine, ach do spiorad an
duine a ta ann ? mar sin cha 'n
'eil fios aig neach sam bith air
nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

[1] *tairngeach, drùiteach.*
[2] *roimh na linnibh.*
[3] *fios nan nithe sin againn.*

12 A nis fhuair sinne, cha 'n
e spiorad an t-saoghail, ach an
Spiorad a ta o Dhia ; chum gu 'm
biodh aithne againn air na nith-
ibh sin[3] a thugadh dhuinn gu
saor o Dhia.
13 Nithe mar an ceudna a ta
sinn a' labhairt, cha 'n ann am
briathraibh a theagaisgeas gliocas
dhaoine, ach am *briathraibh* a
theagaisgeas an Spiorad naomh ;
a' coimhmeas nithe spioradail ri
nithibh spioradail[4].
14 Ach cha ghabh an duine
nàdurra ri nithibh Spioraid Dé :
oir is amaideachd leis iad ; agus
cha 'n 'eil e 'n comas da eòlas a
ghabhail *orra,* do bhrìgh gur ann
air mhodh spioradail a thuigear[5]
iad.
15 Ach bheir an duine spior-
adail breth air na h-uile nithibh,
gidheadh cha 'n 'eil e féin fo
bhreth duine sam bith.
16 Oir cò d' am b' aithne inn-
tinn an Tighearn, *agus* a theag-
aisgeas e ? ach tha inntinn
Chrìosd againne.

CAIB. III.

1 *Tha bainne iomchuidh air son cloinne.*
3 Tha strì agus aimhréite 'nan comhara cinn-
teach air inntinn fheòlmhoir. 7 Cha 'n 'eil
anns an tì a shuidhicheas, agus anns an tì
a dh' uisgicheas, ach neo-ni. 9 Is comh-
oibrichean ministeire an t-soisgeil do Dhia.
11 'S e Crìosd an t-aon bhunait. 16 Is iad
daoine teampuill Dhé, 17 a 's còir a choimh-
ead naomha. 19 Is amaideachd aig Dia
gliocas an t-saoghail so.

AGUS, a bhràithre, cha 'n
fheudainn-sa labhairt ribh-
se mar ri *daoinibh* spioradail, ach

[4] *a' mìneachadh nithe spioradail am* briath-
raibh *spioradail.*
[5] *breithnichear, mhothaichear.*

mar ri *daoinibh* feòlmhor, amh-
uil ri naoidheanaibh ann an
Crìosd.
2 Bheathaich mi le bainne sibh,
agus cha 'n ann le biadh: oir
fathast cha b' urrainn sibh *a
ghabhail*, agus a nis féin cha 'n
urrainn sibh.
3 Oir a ta sibh fathast feòl-
mhor: oir a thaobh gu bheil
farmad 'nur measg, agus strì,
agus aimhréite, nach 'eil sibh
feòlmhor, agus ag imeachd mar
dhaoine?
4 Oir an uair a ta neach ag
ràdh, Is le Pòl mise; agus neach
eile, *Is* le Apollos mise; nach
'eil sibh feòlmhor?
5 Cò e ma seadh Pòl, agus
cò e Apollos, ach ministeirean
tre 'n do chreid sibh, eadhon
mar a thug an Tighearn do
gach aon?
6 Shuidhich mise, dh' uisgich
Apollos: ach 's e Dia a thug am
fàs.
7 Uime sin ma seadh, cha 'n
'eil anns an tì a shuidhicheas
no anns an tì a dh' uisgicheas,
brìgh sam bith; ach ann an
Dia a ta toirt an fhàis.
8 An tì a shuidhicheas, agus
an tì a dh' uisgicheas, is aon iad:
agus gheibh gach aon a dhuais
féin, a réir a shaothair féin.
9 Oir is comh-luchd-oibre do
Dhia sinne: is sibhse treabhach-
as[1] Dhé, *is sibh* aitreabh Dhé.
10 A réir gràis Dé a thugadh
dhomh-sa, mar fhear-togail
aitreabh glic leag mi am bunait,
agus a ta neach eile a' togail
air, ach thugadh gach neach an
aire cionnus a thogas e air.
11 Oir bunait[2] eile cha 'n urr-
ainn duine sam bith a leagadh[3],
ach *am bunait* a leagadh *a cheana*,
eadhon Iosa Crìosd.
12 A nis ma thogas neach
air a' bhunait so, òr, airgiod,
clacha luachmhor, fiodh, feur,
connlach;
13 Nithear obair gach aoin
duine follaiseach: oir nochdaidh
an là i, do bhrìgh gu 'm foill-
sichear i le teine; agus dearbh-
aidh an teine obair gach aoin,
ciod is gnè dh' i.
14 Ma dh' fhanas obair neach
sam bith a thog e air, gheibh e
duais.
15 Ma loisgear obair neach
sam bith, fuilgidh e call: ach
saorar e féin; gidheadh mar tre
theine.
16 Nach 'eil fhios agaibh gur
sibh teampull Dé, agus gu bheil
Spiorad Dé, 'na chòmhnuidh
annaibh?
17 Ma thruailleas neach air
bith teampull Dhé, sgriosaidh
Dia an tì sin: oir a ta teampull
Dhé naomh, agus is sibhse e.
18 Na mealladh neach air
bith e féin: ma shaoileas neach
air bith 'nur measg *e féin* bhi
glic san t-saoghal so, biodh e 'na
amadan, chum gu'm bì e glic.
19 Oir is amaideachd aig Dia
gliocas an t-saoghail so: oir a
ta e sgrìobhta, Glacaidh e na
daoine glice 'nan innleachdaibh
féin.
20 Agus a rìs, Is aithne do 'n
Tighearn smuainte nan daoine
glice, gur dìomhain iad.

[1] *tuathanachd.*

[2] *bunachar, bonn.* [3] *a chur.*

21 Uime sin na dèanadh neach
air bith uaill á daoinibh: oir is
leibhse na h-uile nithe:
22 Ma 's e Pòl, no Apollos,
no Cephas, no an saoghal, no
beatha, no bàs, no nithe a ta
làthair, no nithe a ta ri teachd;
is leibhse iad uile;
23 Agus is le Crìosd sibhse;
agus is le Dia Crìosd.

CAIB. IV.

1 *Ciod e am meas a bhuineadh do dhaoinibh bhi aca air ministeiribh.* 7 *Cha'n'eil againn ni air bith ach na fhuair sinn.* 9 *Na h-abstoil 'nam ball-amhairc do 'n t-saoghal, do ainglibh, agus do dhaoinibh,* 13 *mar shal agus anabas an t-saoghail;* 15 *gidheadh is iad ar n-aithriche ann an Crìosd,* 16 *agus bu chòir dhuinn an leantuinn.*

BIODH a shamhuil so do
mheas aig duine dhinne,
mar mhinisteiribh Chrìosd, agus
mar stiùbhardaibh[1] rùna-dìomh-
air Dhé.
2 Os bàrr iarrar ann an stiùbh-
ardaibh, gu faighear neach dìleas.
3 Ach agam-sa is ro-bheag
an ni gu'n tugtadh breth orm
leibhse, no le breitheanas duine:
seadh, cha 'n 'eil mi toirt breth
orm féin.
4 Oir cha 'n fhios domh ni sam
bith do m' thaobh féin; gidh-
eadh cha'n 'eil mi le so air
m' fhìreanachadh: ach is e an
Tighearn an Tì a bheir breth
orm.
5 Uime sin na tugaibh breth
air ni sam bith roimh an àm,
gus an tig an Tighearn, neach
faraon a bheir gu soilleireachd
nithe folaichte an dorchadais,
agus a dh'fhoillsicheas comhair-
lean nan cridheachan: agus an sin
gheibh gach neach cliù o Dhia.
6 Agus, a bhràithre, ghabh
mi na nithe so a m' ionnsuidh
féin, agus a dh' ionnsuidh Apoll-
ois ann an samhladh[2], air bhur
sonsa; chum gu fòghlumadh sibh
uainne, gun bharail a bhi agaibh
air daoinibh os ceann na bheil
sgrìobhta, chum nach biodh a h-
aon agaibh air a shéideadh suas
air son aoin duine an aghaidh
duine eile.
7 Oir cò tha dèanamh eadar-
dhealachaidh ortsa *o neach eile?*
Agus ciod e a ta agad nach
d'fhuair thu? a nis ma fhuair
thu e, c' ar son a ta thu dèanamh
uaill mar nach faigheadh tu e?
8 A nis tha sibh sàitheach, a
nis rinneadh saoibhir sibh, rìogh-
aich sibh as ar n-eugmhais-ne:
Agus bu mhiann leam gu 'm bu
rìghre sibh, chum gu'm biodh-
maid-ne'nar rìghribh maille ribh.
9 Oir is i mo bharail gu 'n do
chuir Dia sinne na h-abstoil a
mach mu dheireadh, mar dhream
a ta air an òrduchadh chum bàis.
Oir rinneadh sinn 'nar ball-amh-
airc[3] do 'n t-saoghal, agus do
ainglibh, agus do dhaoinibh.
10 *Is* amadain sinne air son
Chrìosd, ach *a ta* sibhse glic ann
an Crìosd: *tha* sinne lag, ach *a
ta* sibhse làidir: *a ta* sibhse ann
an urram, ach sinne ann an eas-
urram.
11 Gus an uair so féin, tha sinn
araon ocrach, agus ìotmhor, agus
lomnochd, agus air ar bualadh
le dornaibh[4], agus gun aon àite-
còmhnuidh seasmhach againn;
12 Agus ri saothair, ag oib-

[1] *luchd-frithealaidh air.* [2] *coslas.*

[3] *sealladh, speuclair.* [4] *do dhornaibh.*

reachadh le ar làmhaibh féin:
Air fulang anacainnt dhuinn,
tha sinn a' beannachadh: 'nuair
a gheur-leanar sinn tha sinn 'ga
fhulang:
13 Air faghail toibheim dhuinn,
tha sinn a' guidhe: rinneadh sinn
mar shalachar an t-saoghail, mar
anabas nan uile nithe gus an là 'n
diugh:
14 Cha 'n 'eil mi a' sgrìobhadh[1]
nan nithe so a chur nàire oirbh,
ach mar mo chloinn ghràdhaich
a ta mi '*gur* comhairleachadh.
15 Oir ged bhi[2] deich mìle
luchd-teagaisg agaibh ann an
Crìosd, gidheadh *cha 'n 'eil agaibh*
mòran aithriche: oir ann an Iosa
Crìosd, ghin mise sibh troimh
an t-soisgeul.
16 Uime sin guidheam oirbh,
bithibh 'nur luchd-leanmhuinn
ormsa[3].
17 Chum na crìche so chuir
mi Timoteus do 'ur n-ionnsuidh,
neach a ta 'na mhac gràdhach
dhomh, agus dìleas san Tigh-
earna, neach a chuireas an cuimh-
ne dhuibh mo shlighean-sa a ta
ann an Crìosd, a réir mar a ta
mi teagasg anns gach àit anns
gach eaglais.
18 A nis a ta cuid air an séid-
eadh suas, mar nach tiginn do
'ur n-ionnsuidh.
19 Gidheadh thig mi do 'ur n-
ionnsuidh gu h-aithghearr, ma 's
toil leis an Tighearn, agus bith-
idh fios agam, cha 'n ann air
cainnt na muinntir a ta air an
séideadh suas, ach air an cumh-
achd.

[1] *Ni 'n sgrìobham.* [2] *ma ta.*
[3] *air m' eisempleir-sa.* [4] *ceannsachd.*

20 Oir cha 'n ann am focal *a*
ta rìoghachd Dhé, ach ann an
cumhachd.
21 Ciod is àill leibh? An tig
mi do 'ur n-ionnsuidh le slait, no
ann an gràdh, agus *ann* an spior-
ad na macantachd[4]?

CAIB. V.

1 *A ta an duine neò-ghlan ni 's mò 'na chùis-nàire dhoibh, na 'na aobhar gàirdeachais.* 7 *Is còir an t-seann gheur-thaois a ghlanadh a mach.* 10 *Is còir peacaich ghràineil a sheachnadh.*

THA e air aithris gu coit-
chionn[5] *gu bheil* neò-ghloine[6]
'nur measg, agus a leithid sin do
neò-ghloine, nach 'eil uiread as
air ainmeachadh am measg nan
Cinneach, gu 'm biodh aig neach
bean 'athar.
2 Agus a ta sibh air bhur séid-
eadh suas, agus cha d' rinn sibh
bròn mar bu chòir, chum gu
tugtadh air falbh uaibh am fear
a rinn an gnìomh so.
3 Oir gu deimhin air dhomhsa
bhi uaibh an corp, ach a làth-
air agaibh an spiorad, thug mi
breth cheana, mar gu bithinn
a làthair, air an neach a rinn so
mar so;
4 An ainm ar Tighearna Iosa
Crìosd, air dhuibhse, agus do m'
spiorad-sa bhi cruinn an ceann
a chéile, maille ri cumhachd ar
Tighearna Iosa Crìosd,
5 A shamhuil so do dhuine a
thoirt thairis do Shàtan chum
sgrios na feòla, chum gu 'm bì an
spiorad air a shaoradh[7] ann an là
an Tighearna Iosa.
6 Cha '*n* '*eil* bhur n-uaill

[5] *cumanta.* [6] *strìopachas.*
[7] *shàbhaladh, thèarnadh.*

maith: nach 'eil fhios agaibh
gu 'n goirtich[1] beagan do thaois
ghoirt[2] am meall uile ?
7 Glanaibh a mach uime sin
an t-seann thaois ghoirt, chum
gu 'm bì sibh 'nur meall nuadh,
mar a ta sibh neo-ghoirtichte.
Oir a ta eadhon Crìosd ar n-*uan*
càisge air ìobradh air ar son.
8 Uime sin cumamaid an fhéill[3]
na b' ann le seann thaois ghoirt,
no le taois ghoirt a' mhì-ruin ag-
us an uilc; ach le *aran* neo-
ghoirtichte an tréibhdhireis agus
na fìrinn.
9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-
suidh ann an litir, gun chomh-
luadar a bhi agaibh ri luchd-
neò-ghloine[4].
10 Gidheadh cha 'n ann gu
h-uille ri luchd-neò-ghloine an
t-saoghail so, no ri luchd-sainnt,
no luchd-foireigne[5], no luchd
ìodhol-aoraidh; oir an sin b'
éigin duibh dol a mach as an
t-saoghal.
11 Ach a nis sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh, gun chomhluadar
a ghléidheadh, ma ta neach air
bith ris an abrar bràthair 'na
fhear-neò-ghloine, no sanntach,
no 'na fhear ìodhol-aoraidh, no
'na fhear-anacainnt, no 'na mhis-
geir, no 'na fhear-foireigne,
maille r' a leithid so do dhuine
gun uiread as biadh itheadh.
12 Oir ciod e mo ghnothuch-sa
breth a thoirt orra-san a ta am
muigh? nach 'eil sibhse a' toirt
breth air an dream a ta stigh ?
13 Ach a ta Dia a' toirt breth
orra-san a ta an leth muigh.
Uime sin cuiribh air falbh an
droch dhuine *sin* as bhur meadh-
on féin[6].

CAIB. VI.

1 *Cha n fheud na Corintianaich dragh a chur air am bràithribh le'n agairt chum lagha,* 6 *gu h-àraidh an làthair nan ana-creideach.* 9 *Cha sealbhaich na neo-fhìr-eanaich rìoghachd Dhé.* 15 *'S iad ar cuirp buill Chrìosd,* 19 *agus teampuill an Spioraid naoimh :* 16 *Uime sin cha 'n fheudar an truailleadh.*

AM bheil a chridhe aig aon
neach agaibh, aig am bheil
cùis an aghaidh duine eile, dol fo
bhreitheanas nan daoine eucor-
ach, agus cha 'n ann fo *bhreith-
eanas* nan naomh?
2 Nach 'eil fhios agaibh gu 'n
toir na naoimh breth air an
t-saoghal? agus ma bheirear
breth air an t-saoghal leibhse, an
e nach fiù sibh bhi 'nur breithibh
air na cùisibh a 's lugha?
3 Nach 'eil fhios agaibh gu 'n
toir sinne breth air ainglibh?
cia mò na sin air nithibh a
bhuineas do 'n bheatha so?
4 Uime sin ma tha breitheanas[7]
agaibh mu thimchioll nan nithe
sin a bhuineas do 'n bheatha so,
cuiribh 'nan suidhe *chum breith-
eanais* an dream a 's lugha meas
anns an eaglais.
5 Chum bhur nàire tha mi a'
labhairt. An ann mar sin nach
'eil aon duine glic 'nur measg?
nach 'eil fiù a h-aon a 's urrainn
breth a thoirt eadar a bhràithre?
6 Ach a ta bràthair a' dol gu
lagh le bràthair, agus so an làth-
air nan ana-creideach.
7 A nis uime sin a ta gu cinnt-
each lochd 'nur measg, do bhrìgh

[1] *geuraich.* [2] *gheur-thaois.* [3] *an fhéisd.*
[4] *strìopachais* [5] *reubainn, ana-cothrom.*
[6] *as bhur cuideachd.*
[7] *caithriche-breitheanais.*

gu bheil sibh a' dol gu lagh r' a chéile: c' ar son nach feàrr leibh eucoir fhulang? c' ar son nach feàrr leibh calldach a ghabhail?
8 Gidheadh a ta sibh a' dèanamh eucoir agus dìobhail[1] agus sin air *bhur* bràithribh?
9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd dèanamh na h-eucorach rìoghachd Dhé? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd-strìopachais, no luchd-ìodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neò-ghloine mhì-nàdurra.
10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-anacainnt, no luchd-foireigne, rìoghachd Dhé.
11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fìreanachadh ann an ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.
12 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha 'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh[2]; tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.
13 *Tha* am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha 'n ann do neò-ghloine a tha an corp, ach do 'n Tighearn: agus an Tighearn do 'n chorp.
14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas tre a chumhachd féin mar an ceudna.
15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chrìosd? uime sin an gabh mise buill Chrìosd, agus an dèan mi buill strìopaich dhiubh? Nar leigeadh Dia.
16 An e nach 'eil fios agaibh, an tì sin a tha ceangailte ri strìopaich, gur aon chorp *rithe* e? Oir (a ta e ag ràdh,) bithidh dithis 'nan aon fheoil.
17 Ach an tì a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad *ris* e.
18 Teichibh o strìopachas. Tha gach aon pheacadh a nì duine an leth muigh do 'n chorp: ach an tì a nì strìopachas, tha e peacachadh an aghaidh a chuirp féin.
19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naoimh *a ta* annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?
20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a 's le Dia.

CAIB. VII.

1 *Mu phòsadh.* 10 *Cha chòir do bhannaibh-pòsaidh bhi air am fuasgladh air bheag aobhair.* 18 *Is còir do gach duine bhi toilichte le a ghairm.* 25 *C'ar son is còir roghainn a dhèanamh do òigheachd:* 35 *na reusoin air son am bu chòir pòsadh, no gun phòsadh.*

A NIS a thaobh nan nithe mu 'n do sgrìobh sibh a m' ionnsuidh: *Is* maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.
2 Gidheadh, chum strìopachas

[1] *diùbhail.*

[2] *tarbhach.*

a sheachnadh, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dligheach do 'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do 'n fhear.

4 Cha 'n 'eil comas a cuirp féin aig a' mhnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha 'n 'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do ùrnuigh; agus thigibh cuideachd a rìs, chum nach buair Sàtan sibh air son bhur neo-gheamnuidheachd.

6 Ach tha mi a' labhairt so mar ni ceaduichte[1], *agus* cha 'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu 'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag ràdh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar leo iad féin a ghléidheadh *geamnuidh*, pòsadh iad: oir is feàrr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibh-san a ta pòsda tha mi ag àithneadh, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r' a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r' a fear: agus na cuireadh am fear uaith *a* bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha 'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach[2], agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil e-san toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaipe e[3].

14 Oir a ta am fear ana-creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi[4], agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear[5]: no bhiodh bhur clann neò-ghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas am *fear* ana-creideach, falbhadh e. Cha 'n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin do *chàsaibh:* ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir ciod am fios a ta agad-sa, O bhean, nach saor[6] thu t' fhear? no ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu *do* bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g òrduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na dèanar e neo-thimchioll-

---

[1] *mar chomhairle.*
[2] *mhì-chreideach, gun chreidimh.*
[3] *na fàgadh i e.*
[4] *sa' mhnaoi.*
[5] *san fhear.*
[6] *slànuich, sàbhail.*

ghearrta: an do ghairmeadh
neach sam bith gun e bhi tim-
chioll-ghearrta? na timchioll-
ghearrar e.
19 Cha'n 'eil éifeachd san
timchioll-ghearradh, agus cha'n
'eil éifeachd san neo-thimchioll-
ghearradh, ach *ann an* coimhead
àitheanta Dhé.
20 Fanadh gach aon anns a'
ghairm anns an do ghairmeadh e.
21 An do ghairmeadh thu a' d'
sheirbhiseach[1]? na biodh suim
agad dheth; ach ma dh'fheudas
tu bhi saor, gu ma h-e sin do
roghainn.
22 Oir an tì a ghairmeadh san
Tighearn 'na sheirbhiseach, is
duine saor an Tighearn e: mar
an ceudna an tì a ghairmeadh
agus e saor, is e seirbhiseach[2]
Chrìosd e.
23 Cheannachadh air luach
sibh; na bithibh 'nur seirbhisich
do dhaoinibh.
24 A bhràithre, san staid anns
an do ghairmeadh gach neach,
an sin fanadh e maille ri Dia.
25 A nis thaobh òighean, cha'n
'eil àithne agam o'n Tighearn:
gidheadh tha mi toirt breth[3],
mar neach a fhuair tròcair o'n
Tighearn gu bhi dìleas.
26 Tha mi a' meas uime sin
gu bheil so maith air son na
teanntachd a ta làthair, *a ta mi
ag ràdh*, gu *bheil e* maith do
dhuine bhi mar sin.
27 Am bheil thu ceangailte ri
mnaoi? na iarr fuasgladh. Am
bheil thu fuasgailte o mhnaoi?
na iarr bean.

[1] *a' d' dhaor-òglach, a' d' thràill.*
[2] *daor-òglach.* [3] *bheiream mo bhreth.*

28 Ach ma phòsas tu, cha do
pheacaich thu; agus ma phòsas
òigh, cha do pheacaich i: gidh-
eadh, bithidh aig an leithidibh
so trioblaid san fheoil; ach tha
mi 'gur caomhnadh.
29 Ach a ta mi ag ràdh so, a
bhràithre, gu bheil an aimsir
goirid sna bheil ri teachd:
ionnus faraon gu'm bì iadsan
aig am bheil mnài, mar nach
biodh mnài aca;
30 Agus iadsan a ta ri caoidh,
mar nach biodh iad ri caoidh;
agus iadsan a ta ri gàirdeachas,
mar mhuinntir nach 'eil ri gàird-
eachas; agus iadsan a ta ri
ceannachd, mar *dhaoine* nach 'eil
a' sealbhachadh;
31 Agus iadsan a ta gnàth-
achadh an t-saoghail so, mar
dhream nach 'eil 'ga mhì-ghnàth-
achadh[4]; oir théid sgiamh[5] an t-
saoghail so seachd.
32 Ach b'àill leam sibhse bhi
gun ro-chùram. An tì nach 'eil
pòsda, bithidh cùram nan nithe
sin a bhuineas do'n Tighearn air,
cionnus a thoilicheas e an Tigh-
earn:
33 Ach an tì a ta pòsda, bith-
idh cùram nithe an t-saoghail
air, cionnus a dh'fheudas e a
bhean a thoileachadh.
34 Tha *mar an ceudna* eadar-
dhealachadh eadar bean agus
òigh: tha cùram oirre-sa nach
'eil pòsda mu nithibh an Tigh-
earna, chum gu'm bì i naomh,
faraon 'na corp agus 'na spiorad;
ach bithidh cùram air a' mhnaoi
a ta pòsda mu nithibh an t-

[4] *'ga chaitheadh.*
[5] *dreach, cumadh.*

saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dhèanamh.

35 Agus so tha mi a' labhairt chum bhur tairbhe féin; cha 'n ann chum gu 'n cuirinn ribe[1] oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach[2], agus gu 'm feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan féin gu mì-chiatach thaobh a mhaighdin, ma chaidh blàth a h-aimsir thairis, agus gur còir a dhèanamh mar sin, dèanadh e na 's àill leis, cha 'n 'eil e a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an tì sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil féin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' dèanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an tì a bheir seachad am pòsadh *i*, a' dèanamh gu maith; ach a ta an tì nach toir ann am pòsadh *i*, a' dèanamh ni 's feàrr.

39 Tha a' bhean ceangailte leis an lagh rè 'na h-uine a 's beò d' a fear: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a 's toil leatha; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni 's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a réir mo bhreth-sa: agus is i mo bharail-sa[3] gu bheil Spiorad Dhé agam.

CAIB. VIII.

1 *Is còir fantuinn o bhìdheannaibh a dh'-*
ìobradh do ìodholaibh. 8 *Cha 'n fheud sinn*
ar saorsa Chrìosduidh a mhì-ghnàthachadh,
chum oilbheim d' ar bràithribh; 11 *ach is*
còir dhuinn ar n-eòlas a chìosachadh le
gràdh.

ANIS a thaobh nithe a dh'iobradh do iodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Ataidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh fòghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saoilsinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha 'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha e-san[4] air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againne nach ni air domhan ìodhol, agus nach *'eil* Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris an abrar Dée, ma 's ann air nèamh no air talamh, (amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann,)

6 Gidheadh dhuinne *cha 'n 'eil ach* aon Dia, an t-Athair, o 'm *bheil* na h-uile nithe, agus sinne air a shon-san[5]; agus aon Tighearn Iosa Crìosd, tre *am bheil* na h-uile nithe, agus sinne tridsan.

7 Gidheadh cha *'n 'eil* an t-eòlas so anns na h-uile dhaoinibh: oir tha cuid le coguis thaobh an ìodhoil gus an àm so, ag itheadh *a' bhìdh* mar ni a dh'ìobradh do ìodhol; agus air d' an coguis a bhi anmhunn, tha i air a salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do

[1] *riabh.* [2] *cubhaidh, tlachdmhor.*

[3] *tha mi cinnteach.* [4] *an duine so.* [5] *annsan.*

Dhia: oir ma dh'itheas sinn, cha 'n fheirrd sinn e; ni mò mur ith sinn, is misd sinn *e*.

9 Ach thugaibh an aire nach bì an comas[1] so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oilbheim do 'n dream a ta lag.

10 Oir ma chì neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann an teampull ìodhoil, nach neartaichear coguis an tì sin a ta lag chum na nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh:

11 Agus tre t' eòlas-sa an téid do bhràthair lag am mugha[2], air son an dh'fhuair Crìosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus le an coguis anmhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chrìosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oilbheim do m' bhràthair, cha 'n ith mi feoil a chaoidh, chum nach toir mi aobhar oilbheim do m bhràthair.

CAIB. IX.

1 *Nochd an t-abstol a shaorsa,* 7 *agus gu'm buineadh do'n mhinisteir bhi air a bheathachadh leis an t-soisgeul:* 15 *gidheadh d'a dheadh-ghean maith féin gu'n d'fhan e-san o bhi costail dhoibh,* 22 *agus o oilbheum a thoirt do neach sam bith an cùisibh coimhdheis.* 24 *Tha ar beatha cosmhuil ri réis.*

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Crìosd ar Tighearn? nach sibhse m' obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a' m' abstol do dhaoinibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do 'n dream a chuireas ceisd orm.

4 Nach 'eil againne comas[3] itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn mu 'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearn, agus Cephas?

6 No am bheil mise agus Barnabas a mhàin, gun chomas againn bhi saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheas[4] fìon-lios, agus nach ith d'a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a ta mi a' labhairt nan nithe so? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann an lagh Mhaois, na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt[5] an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h-àraidh[6] air ar son-ne a ta e ag ràdh so? gu deimhin *is ann* air ar son-ne tha e sgrìobhta: chum gur ann an dòchas is còir do 'n treabhaiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuaileas ann an dòchas, gu'm bì e 'na fhear còmhpàirt d'a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhse[7], an ni mòr e ma bhuaineas sinne bhur nithe feòlmhor-sa?

---

[1] *a' chòir, an cumhachd.*
[2] *an sgriosar, an caillear do bhràthair lag.*
[3] *cumhachd, còir.*
[4] *phlannduicheas.*
[5] *a' bualadh, a' briseadh.*
[6] *gu h uile.*
[7] *annaibh-sa.*

12 Ma tha muinntir eile 'nan
luchd-comhpàirt do 'n chumh-
achd[1] so thairis oirbh, nach mò
is còir dhuinne *bhi?* Gidheadh,
cha do chuir sinn an cumhachd
so an cleachda; ach a ta sinn a'
fulang nan uile nithe, chum nach
cuireamaid bacadh air soisgeul
Chrìosd.
13 Nach 'eil fhios agaibh gu
bheil iadsan a ta saoithreachadh
mu thimchioll nithe naomha, air
am beathachadh o 'n teampull?
agus iadsan a ta frithealadh do 'n
altair, gu bheil comh-roinn[2] aca
ris an altair?
14 Agus mar sin dh' òrduich
an Tighearn mar an ceudna
dhoibh-san a ta searmonachadh
an t-soisgeil, an teachd-an-tìr
fhaotainn o 'n t-soisgeul.
15 Ach cha do ghnàthaich
mise a h-aon diubh so, agus cha
do sgrìobh mi na nithe so, chum
gu 'n dèantadh mar sin dhomh:
oir b'fheàrr dhomh am bàs
fhaghail, na gu 'n cuireadh
neach air bith m' uaill an neo-
bhrìgh.
16 Oir ged shearmonaich mi
an soisgeul, cha 'n 'eil aobhar
uaill agam: oir a ta éigin air a
cur orm; seadh, is an-aoibhinn
domh, mur searmonaich mi an
soisgeul.
17 Oir ma 's ann gu toileach a
ta mi dèanamh so, tha duais
agam: ach ma 's ann an aghaidh
mo thoile a tha ministreileachd[3]
air a h-earbsadh rium,
18 Ciod i mo dhuais ma
seadh? *eadhon so*, chum 'nuair a
ta mi searmonachadh an t-sois-
geil, gu 'n suidhichinn[4] soisgeul
Chrìosd gun chostus, chum nach
mì-ghnàthaichinn mo chumh-
achd san t-soisgeul.
19 Oir ged tha mi saor o na
h-uile dhaoinibh, gidheadh rinn
mi mi féin a' m' sheirbhiseach[5] do
na h-uile, chum gu 'n cosnainn
an tuilleadh.
20 Agus rinneadh mi do na
h-Iùdhaich mar Iùdhach, chum
gu 'n cosnainn na h-Iùdhaich;
dhoibh-san a ta fuidh 'n lagh,
mar *dhuine* fuidh 'n lagh, chum
gu 'n cosnainn iadsan a ta fuidh
an lagh;
21 Dhoibh-san a ta gun lagh,
mar *dhuine* gun lagh, (ged nach
'eil mi gun lagh do Dhia, ach fo
lagh do Chrìosd,) chum gu 'n
cosnainn iadsan a ta gun lagh.
22 Rinneadh mi dhoibh-san a
ta anmhunn[6] mar *dhuine* an-
mhunn, chum gu 'n cosnainn an
dream a ta anmhunn: Bha mi
san uile chruth do na h-uile,
chum air gach uile dhòigh gu 'n
saorainn[7] cuid éigin.
23 Agus so tha mi a' dèan-
amh air son an t-soisgeil, chum
gu 'm bì mi a' m' fhear comh-
roinne dheth[8].
24 Nach 'eil fhios agaibh iad-
san a ta ruith anns a' bhlàr-
réise, gu 'n ruith iad uile, ach is
aon duine a gheibh an duais[9]? gu
ma h-amhuil a ruitheas sibhse,
ionnus gu 'n glac sibh *an duais.*
25 Agus a ta gach uile
ghleachdair measarra anns na
h-uile nithibh: a nis a ta iadsan

[1] *chomas.* [2] *comhpàirt.*
[3] *frithealadh, cùram.* [4] *dèanainn.*
[5] *a' m' thràill.* [6] *lag.*

[7] *slànuichinn, tèarnainn, sàbhalainn.*
[8] *gu 'm bì comhpàirt agam dheth maille* ribhse.
[9] *geall.*

a' *dèanamh sin* chum gu 'm faigh
iad crùn truaillidh ; ach sinne
air son crùin neo-thruaillidh.
26 Uime sin is amhuil a ta
mise a' ruith, cha 'n ann mar gu
neo-chinnteach[1] : is amhuil a ta
mi a' cur catha, cha 'n ann mar
neach a bhuaileas an t-athar :
27 Ach tha mi a' trom-bhual-
adh mo chuirp, agus 'ga chur
fuidh smachd : air eagal air chor
sam bith an déigh dhomh sear-
monachadh[2] do dhream eile, gu 'n
cuirear mi féin air cùl[3].

CAIB. X.

1 *Tha sàcramainte nan Iùdhach 'nan samhladh air ar sàcramaintibh-ne,* 14 *agus am peanas mar rabhadh dhuinn ìodhol-aoradh a sheachnadh.* 21 *Cha 'n fheud sinn bhi 'nar luchd comhpàirt do bhòrd an Tighearna, agus dhiabhul faraon, &c.*

OS bàrr, a bhràithre, cha b'àill
leam sibhse a bhi aineolach,
gu robh ar n-aithriche uile fuidh
'n neul, agus gu 'n deachaidh iad
uile troimh 'n mhuir ;
2 Agus gu 'n do bhaisteadh iad
uile do Mhaois san neul, agus
anns a' mhuir ;
3 Agus gu 'n d' ith iad uile an
t-aon bhiadh spioradail ;
4 Agus gu 'n d' òl iad uile an
t-aon deoch spioradail : (oir
dh' òl iad do 'n charraig spiorad-
ail sin a lean iad : agus b' i a'
charraig sin Crìosd :)
5 Ach le mòran diubh cha
robh Dia toilichte[4] : oir sgriosadh
san fhàsach iad.
6 A nis bha na nithe sin 'nan
saimpleiribh[5] dhuinne, chum nach
miannaicheamaid droch nithe,
eadhon mar a mhiannaich iadsan.
7 Agus na bithibh-sa 'nur
luchd-ìodhol-aoraidh, mar *a bha*
cuid diubh-san ; a réir mar a ta
e sgrìobhta, Shuidh am pobull
sìos a dh' itheadh agus a dh' òl,
agus dh'éirich iad a chluicheadh.
8 Agus na dèanamaid strìop-
achas, mar a rinn cuid diubh-
san, agus a thuit *diubh* an aon là
trì mìle fichead.
9 Agus na dearbhamaid[6] Crìosd,
mar a dhearbh cuid diubh-san,
agus a sgrìosadh iad le nath-
raichibh nimhe.
10 Agus na dèanaibh-sa gear-
an, mar a rinn cuid diubh-san
gearan, agus a sgriosadh iad leis
an sgriosadair[7].
11 A nis thachair na nithe so
uile dhoibh-san mar eisempleir-
ibh : agus sgrìobhadh iad chum
teagaisg[8] duinne, air am bheil
deireadh an domhain[9] air teachd.
12 Uime sin an tì a shaoileas
a bhi 'na sheasamh, thugadh e
aire nach tuit e.
13 Cha do thachair deuchainn[10]
air bith ribh, ach ni a ta coit-
chionn[11] do dhaoinibh : ach tha Dia
dìleas, nach leig dhuibh bhi air
bhur feuchainn thar bhur comas ;
ach a nì maille ris an deuchainn
slighe dol as mar an ceudna,
chum gu 'm bì sibh comasach air
a giùlan.
14 Air an aobhar sin, a mhuinn-
tir mo ghràidh, teichibh o ìodh-
ol-aoradh.
15 Tha mi a' labhairt mar ri

[1] *mar neach nach 'eil am follais.*
[2] *gairm a thoirt.*
[3] *gu diùltar, gu tilgear mi féin.*
[4] *cha do thaitinn mòran diubh ri Dia.*

[5] *sgàilibh, samhlachasaibh.* [6] *buaireamaid.*
[7] *mhilltear.* [8] *rabhaidh.* [9] *nan linn.*
[10] *buaireadh, cruaidh-fheuchainn, dearbhadh.*
[11] *cumanta.*

daoinibh tuigseach: thugaibh-sa
breth air an ni a ta mi ag ràdh.
16 Cupan a' bheannachaidh, a
ta sinne a' beannachadh, nach
e comunn fola Chrìosd e? An
t-aran a ta sinn a' briseadh, nach
e comunn cuirp Chrìosd e?
17 Oir ged tha sinne 'nar mòr-
an, is aon aran[1], agus aon chorp
sinn: oir a ta againn uile comh-
pàirt do 'n aon aran.
18 Thugaibh fa'near Israel a réir
na feòla: nach 'eil aca-san a ta
'g itheadh nan ìobairt comh-
roinn ris an altair?
19 Ciod a their mi uime sin?
gu bheil brìgh air bith anns an
ìodhol, no gu bheil brìgh air
bith san ni a dh'ìobradh do ìodh-
olaibh?
20 Ach *tha mi ag ràdh,* na nithe
a ta na Cinnich ag ìobradh, gur
ann do dheamhnaibh a tha iad
'gan ìobradh, agus nach ann do
Dhia: agus cha b' àill leam
comunn a bhi agaibh-sa ri deamh-
naibh.
21 Cha 'n 'eil e an comas duibh
cupan an Tighearn òl, agus cupan
dheamhan. Cha 'n 'eil e an comas
duibh comh-roinn a bhi agaibh
do bhòrd an Tighearn, agus do
bhòrd deamhan.
22 Am brosnuich sinn an Tigh-
earn gu feirg? an treise sinn na
e-san?
23 Tha na h-uile nithe cead-
uichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na
h-uile nithe iomchuidh[2]: tha na
h-uile nithe ceaduichte dhomh-
sa, ach cha toir na h-uile nithe
fòghlum.
24 Na iarradh neach air bith
an ni sin a bhuineas dha féin;
ach *iarradh* gach aon *an ni* sin a
thig ri maith neach eile.
25 Ithibh gach ni a reicear
am margadh na feòla, gun cheisd
air bith fheòraich air son coguis.
26 Oir is leis an Tighearn an
talamh, agus a làn.
27 Ma bheir aon neach dhiubh-
san nach 'eil 'nan creidich
cuireadh dhuibh, agus gur toil
leibh dol maille ris; ithibh gach
ni a chuirear roimhibh, 'gun ni
sam bith fheòraich air son coguis.
28 Ach ma their duine sam
bith ribh, Dh'ìobradh an ni so do
ìodholaibh, na ithibh, air a shon-
san a nochd dhuibh e, agus air
son coguis[3]. Oir is leis an Tigh-
earn an talamh, agus a làn.
29 *Air son* coguis, a ta mi ag
ràdh, cha 'n i *do choguis* féin, ach
coguis an neach ud eile: oir c' ar
son a bheirear breth air[4] mo
shaorsa-sa le coguis duine eile?
30 Oir, ma tha comhpàirt
bìdh agam-sa tre ghràs, c' ar son
a labhrar olc umam a thaobh an
ni sin air son am bheil mi a'
toirt buidheachais?
31 Uime sin cò aca dh'itheas
no dh'òlas sibh, no ge b' e ni a nì
sibh, dèanaibh na h-uile nithe
chum glòire Dhé.
32 Na tugaibh aobhar oilbheim
do na h-Iùdhaich, no do na
Greugaich, no do eaglais Dé:
33 A réir mar a ta mise a'
dèanamh toile nan uile *dhaoine*
anns na h-uile *nithibh,* gun bhi
'g iarraidh mo bhuannachd féin,
ach *buannachd* mhòran, chum gu
tèarnar iad.

[1] *bhuilinn.* [2] *tarbhach.* [3] *coimh-fhios, coinsiens.* [4] *dhìtear.*

CAIB. XI.

1 *Fhuair Pòl cron do na Corintianaich, gu robh 'nan coimhthionail am fir a' dèanamh ùrnuigh, agus an cinn air an còmhdach-adh, agus am mnài gun chòmhdachadh air an cinn:* 17 *agus do bhrìgh gu robh gu coitchionn an cruinneachadh cha 'n ann chum maith, ach chum uile;* 20 *gu sònruichte, air son gu robh iad le 'm féisdibh féin a' mì-naomhachadh suipeir an Tighearn, &c.*

BITHIBH-SA 'nur luchd-leanmhuinn orm-sa[1], amhuil mar a ta mise air Crìosd.

2 A nis a ta mi 'gur moladh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a' coimhead nan òrduighean, mar a thug mise dhuibh *iad.*

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agaibh, gur e Crìosd ceann gach fir, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Chrìosd.

4 Gach fear a ta dèanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd, ag-us folach air *a* cheann, tha e toirt eas-urraim d' a cheann.

5 Ach gach bean a ta dèanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd gun fholach air *a* ceann, tha i toirt eas-urraim d' a ceann: oir is ionnan sin agus ged bhiodh i air a bearradh.

6 Oir mur bì folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceud-na: ach ma's grannda[2] do mhnaoi i bhi air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a chòmhdach-adh[3], do bhrìgh gur e ìomhaigh agus glòir Dhé: ach is i a' bhean glòir an fhir.

8 Oir cha 'n 'eil am fear o 'n mhnaoi, ach a' bhean o 'n fhear.

9 Agus cha do[4] chruthaicheadh, am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin is còir do 'n mhnaoi cumhachd[5] a bhi aice air *a* ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha 'n 'eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o 'n fhear, is amhuil sin *a ta* 'm fear tre 'n mhnaoi mar an ceudna: ach is ann o Dhia a ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am bheil e ciatach do mhnaoi ur-nuigh a dhèanamh ri Dia gun fholach *air a ceann.*

14 Nach 'eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e?

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dh' i e: oir thugadh a gruag dh' i air son còmhdaich[6].

16 Ach ma bhios neach air bith connspoideach, cha 'n 'eil a leithid sin do ghnàthachadh againne, no aig eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a ta mi cur an céill *duibh,* cha mhol mi *sibh,* do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chéile, cha 'n ann chum an ni a 's feàrr, ach an ni a 's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh a' cruinneachadh an ceann a chéile san eaglais, tha mi cluinn-

---

[1] *air m' eisempleir-sa.*
[2] *grànna.* [3] *fholach.* [4] *nior.*

[5] 'se sin r' a ràdh *folach, a leigeil fhaicinn gu bheil i fo chumhachd a fir.* [6] *folaich.*

tinn gu bheil roinnean[1] 'nur
measg; agus tha mi an cuid 'ga
chreidsinn.
19 Oir is éigin saobh-chreid-
imh[2] a bhi eadaraibh, chum gu 'n
dèanar follaiseach an dream a ta
dearbhta 'nur measg.
20 Uime sin an uair a thig
sibh an ceann a chéile do aon àit,
cha '*n e sin* suipeir an Tighearn
itheadh.
21 Oir ithidh gach aon air tùs
a shuipeir féin, agus a ta neach
ocrach, agus neach eile air
mhisg.
22 An e nach 'eil tighean
agaibh chum itheadh agus òl
annta? no am bheil sibh a' dèan-
amh tàire air eaglais Dé, agus a'
nàrachadh na muinntir aig nach
'eil? Ciod a their mi ribh? Am
mol mi sibh anns *a' chùis* so?
cha mhol.
23 Oir fhuair mise o 'n Tigh-
earn an ni mar an ceudna a thug
mi dhuibh-sa, Gu 'n do ghlac an
Tighearn Iosa aran, anns an
oidhche an do bhràthadh e:
24 Agus air tabhairt[3] buidh-
eachais, bhris se e, agus thubh-
airt e, Gabhaibh, ithibh; is e so
mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh[4]
air bhur sonsa: dèanaibh so mar
chuimhneachan ormsa[5].
25 Agus air a' mhodh cheudna
an cupan, an déigh na suipeir,
ag ràdh, Is e an cupan so an
coimhcheangal[6] nuadh ann am
fhuil-sa: dèanaibh-sa so, cia
minic as a dh'òlas sibh *e*, mar
chuimhneachan ormsa.
26 Oir cia minic as a dh' ith-
eas sibh an t-aran so, agus a
dh' òlas sibh an cupan so, tha sibh
a' foillseachadh bàis an Tigh-
earna gus an tig e.
27 Uime sin, ge b' e neach a
dh' itheas an t-aran so, agus[7] a
dh'òlas cupan so an Tighearna
gu neo-iomchuidh, bithidh e
ciontach do chorp agus do fhuil
an Tighearna.
28 Ach ceasnuicheadh[8] duine
e féin, agus mar sin itheadh e
do 'n aran *so*, agus òladh e do 'n
chupan *so:*
29 Oir ge b' e dh'itheas agus a
dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e
'g itheadh agus ag òl breithean-
ais dha féin, do bhrìgh nach 'eil
e a' dèanamh aithne air corp an
Tighearn[9].
30 Air a shon so *tha* mòran 'nur
measg lag agus tinn, agus tha
mòran 'nan codal.
31 Oir nan tugamaid breth oirnn
féin, cha tugtadh breth oirnn.
32 Ach an uair a bheirear
breth oirnn, tha sinn air ar
smachdachadh leis an Tighearn,
chum nach bitheamaid air ar
dìteadh maille ris an t-saoghal.
33 Uime sin, mo bhràithre,
'nuair a thig sibh an ceann a
chéile chum itheadh, fanaibh r' a
chéile.
34 Agus ma bhios ocras air aon
neach, itheadh e aig an tigh;
chum nach tig sibh an ceann
a chéile gu breitheanas[10]. Agus
cuiridh mise gach ni eile an
òrdugh 'nuair a thig mi.

---

[1] *eas-aonachda, sgaraidh.*
[2] *saobh-bharailean, eiriceachd.*
[3] *breith.* [4] *air a thabhairt.*
[5] *chum cuimhne ormsa.* [6] *Comnadh.*
[7] *no.* [8] *dearbhadh.*
[9] *dèanamh eadar dhealachaidh eadar corp an Tighearna agus biadh eile.*
[10] *chum dìtidh.*

CAIB. XII.

1 *Tha tiodhlacan spioradail iomadach thaobh gnè,* 7 *gidheadh a ta iad uile gu tairbhe,* 8 *agus chum na crìche so air an toirt air caochladh dòigh :* 12 *chum a réir mar a ta buill a' chuirp nàdurra uile chum maise,* 22 *agus seirbhis an aoin chuirp ;* 27 *mar sin gu bitheamaid-ne d' a chéile, a dhèanamh suas cuirp dhìomhair Chrìosd.*

ANIS a thaobh *thiodhlaca*[1] spioradail, a bhràithre, cha 'n àill leam sibh bhi aineolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nur Cinnich, air bhur tarruing gu ìodholaibh balbha, a réir mar a threòraicheadh sibh.

3 Uime sin tha mi toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dhé, gu bheil Iosa malluichte ; agus nach urrainn duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach tre an Spiorad naomh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach *cha 'n 'eil ach* aon Spiorad ann.

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidh[2] ann, gidheadh *cha 'n 'eil ach* aon Tighearn ann.

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia, a tha ag oibreachadh nan uile *nithe* anns an h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

8 Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad ; agus do dhuine eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna ;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin ; do dhuine eile tabhartas leighis tre an Spiorad cheudna ;

10 Do neach eile oibreachadh mhìorbhuile ; do neach eile fàidheadaireachd ; do neach eile aithneachadh spiorad ; do neach eile *iomadh* gnè theangadh ; agus do neach eile eadar-mhìneachadh theangadh.

11 Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth a réir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhuill aige, agus a ta uile bhuill[3] an aoin chuirp sin, ge h-iomadh iad, 'nan aon chorp ; mar sin *a ta* Crìosd.

13 Oir tre aon Spiorad bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma 's Iùdhaich sinn no Greugaich, ma 's daor no saor sinn ; agus thugadh deoch r' a h-òl duinn uile chum aoin Spioraid.

14 Oir cha 'n aon bhall an corp, ach mòran.

15 Ma their a' chos, Do bhrìgh nach mi an làmh cha 'n ann do 'n chorp mi ; nach 'eil i do 'n chorp air a shon sin ?

16 Agus ma their a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha 'n ann do 'n chorp mi ; nach ann do 'n chorp i air a shon sin ?

17 Nam *biodh* an corp uile 'na shùil, c' àit am *biodh* a' chlaisteachd ? Nam *biodh* e uile 'na chlaisteachd, C' àit am *biodh* an fhàile[4] ?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam biodh iad uile 'nan aon bhall, c' àit am *biodh* an corp ?

[1] nithe. [2] *mhinistreileachd, dhreuchd.*

[3] *bhallaibh.* [4] *boladh.*

20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòr-
an bhall, ged nach 'eil ann ach
aon chorp.
21 Agus cha 'n urrainn an t-
sùil a ràdh ris an làimh, Cha 'n
'eil feum agam ort: no a rìs,
ann ceann ris na cosaibh, Cha 'n
'eil feum agam oirbhse.
22 Ach gu ro mhòr ni 's mò
tha na buill sin do 'n chorp, a 's
anmhuinne[1] a thaobh coslais,
feumail.
23 Agus air *na buill* sin do 'n
chorp a 's lugha urram 'nar
measg-ne, tha sinn a' cur an
tuilleadh urraim; agus na *buill*
sin dhinn a 's lugha maise, tha
aca sin gu ro mhòr an tuilleadh
maise.
24 Oir air na *buill* mhaiseach
againn cha 'n 'eil uireasbhuidh:
ach rinn Dia an corp a chomh-
chumadh r' a chéile, air dha an
tuilleadh urraim gu mòr a thoirt
do 'n *chuid* air an robh uireas-
bhuidh:
25 Chum nach biodh easaon-
achd air bith sa' chorp; ach
gu 'm biodh an t-aon chùram aig
na buill d' a chéile.
26 Agus ma dh' fhuilgeas aon
bhall, comhfhuilgidh na buill
uile: no ma gheibh aon bhall
urram, nì na buill uile gàird-
eachas maille ris.
27 A nis is sibhse corp Chrìosd,
agus *is* buill *sibh* fa leth.
28 Agus chuir Dia dream
àraidh san eaglais, air tùs ab-
stola, san dara àit fàidhean, san
treas àit luchd-teagaisg, a rìs
mìorbhuilean, 'na dhéigh sin
tabhartais leighis, luchd-cuid-
eachaidh, uachdaranachda, iom-
adh gnè theangadh.
29 *Am bheil* na h-uile 'nan ab-
stolaibh? *Am bheil* na h-uile 'nam
fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan
luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-
uile 'nan luchd-dèanamh mhìor-
bhuile?
30 Am bheil aig na h-uile
tabhartais leighis? An labhair
na h-uile le teangaibh? An dèan
na h-uile eadar-theangachadh?
31 Ach biodh miann dùrachd-
ach nan tiodhlacan a 's feàrr
oirbh: agus gidheadh tha mise
a' nochdadh dhuibh slighe a 's
ro-fheàrr.

[1] *laige.*

CAIB. XIII.

1 *Cha 'n 'eil brìgh sam bith anns na tiodhlacaibh uile, d' am feabhas, as eugmhais a' ghràidh:* 4 *cliù a' ghràidh,* 13 *agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.*

GED labhrainn le teangaibh
dhaoine, agus aingeal, agus
gun ghràdh[2] agam, tha mi a' m'
umha[3] a nì fuaim, no a' m' chiom-
bal a nì gleangarsaich.
2 Agus ged robh agam fàidh-
eadaireachd, agus ged thuiginn
na h-uile rùna-dìomhair, agus
gach uile eòlas; agus ged bhiodh
agam gach uile *ghnè* creidimh,
ionnus gu 'n atharraichinn
sléibhte, agus mi gun ghràdh
agam, cha 'n 'eil annam ach neo-
ni.
3 Agus ged chaithinn mo
mhaoin uile chum na bochdan a
bheathachadh, agus ged bheirinn
mo chorp chum a losgadh, agus
gun ghràdh agam, cha 'n 'eil
tairbhe sam bith dhomh ann.
4 Tha an gràdh fad-fhulang-

[2] *seirc.* [3] *phrais.*

ach, *agus* caoimhneil; cha ghabh
an gràdh farmad; cha dèan an
gràdh ràiteachas[1], cha 'n 'eil e air
a shéideadh suas,
5 Cha ghiùlain se e féin gu
mì-chiatach, cha 'n iarr e na
nithe sin a bhuineas da féin, cha
'n 'eil e so-bhrosnuchaidh *chum
feirge*, cha smuainich e olc sam
bith,
6 Cha dèan e gàirdeachas san
eucoir, ach nì e gàirdeachas san
fhìrinn:
7 Fuilgidh[2] e na h-uile nithe,
creididh e na h-uile nithe, bith-
idh sùil[3] aige ris na h-uile nith-
ibh, giùlainidh e na h-uile nithe.
8 Cha téid an gràdh air cùl a
chaoidh: ach ma 's fàidheadair-
eachda *ta ann*, théid iad air cùl;
ma 's teangaidh, sguiridh iad;
ma 's eòlas, cuirear air cùl e.
9 Oir a ta eòlas againn ann
an cuid, agus tha sinn ri fàidh-
eadaireachd ann an cuid.
10 Ach an uair a thig an ni
a ta iomlan, cuirear air cùl an
ni sin nach 'eil ach ann an cuid.
11 'Nuair a bha mi a 'm' lean-
aban, labhair mi mar leanaban,
thuig mi mar leanaban, reuson-
aich[4] mi mar leanaban: ach air
fàs domh a 'm' dhuine, chuir mi
na nithe leanabaidh air cùl.
12 Oir tha sinn a' faicinn san
àm so gu dorcha tre ghloin[5]; ach
an sin *chì sinn* aghaidh ri h-agh-
aidh: san àm so is aithne dhomh
ann an cuid; ach an sin aith-
nichidh mi eadhon mar a ta
aithne orm.
13 Agus a nis fanaidh creid-
imh, dòchas[6], gràdh, na trì *nithe*
so; ach *is e* 'n gràdh a 's mò
dhiubh so.

CAIB. XIV.

1 *Mhol Pòl fàidheadaireachd*, 2 *agus thug e urram dh'i roimh labhairt le teangaibh*, 6 *le cosamhlachd air a thoirt o innealaibh-ciuil:* 12 *is còir an gnàthachadh faraon, chum togail suas na h-eaglais*, 22 *mar a' chrìoch sin gus an d' òrduicheadh iad.* 26 *Tha fìor-fheum gach aoin diubh air a theagasg, agus am mì-ghnàthachadh air a chronuchadh.*

LEANAIBH gràdh, agus
biodh mòr-mhiann[7] *thiodh-
laca* spioradail oirbh, ach gu ma
mò bhur togradh gu 'n dèanadh
sibh fàidheadaireachd.
2 Oir an tì a labhras ann an
teangaidh *choimhich*[8], cha 'n ann
ri daoinibh a labhras e, ach ri
Dia: oir cha 'n 'eil neach sam
bith 'ga thuigsinn; ged tha e
anns an Spiorad a' labhairt rùna-
dìomhair.
3 Ach an tì a tha dèanamh
fàidheadaireachd, tha e a' labh-
airt ri daoinibh chum teagaisg[9],
agus *chum* earail, agus *chum*
comhfhurtachd.
4 An tì a ta labhairt an teang-
aidh *choimhich*, tha e 'ga theag-
asg féin[10]: ach an tì a nì fàidh-
eadaireachd, tha e teagasg na h-
eaglais.
5 Bu mhaith leam gu labh-
radh sibh uile le teangaibh, ach
b' fheàrr leam sibh a dhèanamh
fàidheadaireachd, oir *is* mò an
tì a nì fàidheadaireachd, no an
tì a labhras le teangaibh, mur
eadar-theangaich e[11], chum gu
faigheadh an eaglais fòghlum.
6 A nis, a bhràithre, ma thig

[1] *féin-uaill.* [2] *còmhdaichidh, folaichidh.*
[3] *dòchas, earbsa.* [4] *smuainich.*
[5] *ann an sgathan.* [6] *earbsa.*

[7] *dhéidh, iar. tus.* [8] choigrich.
[9] *fòghluim, togail suas.* [10] *'ga thogail féin suas.*
[11] *mur eadar-theangaich* neach.

mi do 'ur n-ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a nì mi dhuibh, mur labhair mi ribh am foillseachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagasg?

7 Air an dòigh cheudna na nithe gun anam a nì fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dèan iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsaich?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaipe[1], cò a dh' ulluicheas e féin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh' aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidh e bi, an uiread do ghuthannaibh[2] san t-saoghal, agus cha 'n 'eil a h-aon diubh gun bhlagh[3].

11 Uime sin, mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithidh mi do 'n tì a labhras, borb[4]; agus *bithidh* an tì a labhras, borb dhomh-sa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrìgh gu bheil déigh agaibh air *tiodhlacaibh* spioradail, iarraibh sibh féin a thoirt barrachd chum fòghluim[5] na h-eaglais.

13 Uime sin, an tì a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e gu 'n dèanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma nì mise ùrnuigh ann an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a' dèanamh ùrnuigh, ach tha mo thuigse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh? nì mi ùrnuigh leis an spiorad, agus nì mi ùrnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannaicheas tu leis an spiorad, cionnus a their an tì a tha ann an àit an duine gun fhòghlum Amen ri d' bhreith-buidheachais, o nach aithne dha an ni a ta thu ag ràdh?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh cha 'n 'eil an neach eile air a theagasg[6].

18 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia, *gu* bheil mi a' labhairt le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b' fheàrr leam cùig focail a labhairt san eaglais le m' thuisge, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaidh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibh-sa 'nur leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann am mì-run[7] bithibh 'nur leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nur daoine foirfe.

21 Tha e sgrìobhta san lagh, Labhraidh mi ris a' phobull so ann an teangaibh eile, agus am bilibh eile: gidheadh an déigh sin uile cha 'n éisd iad rium, tha an Tighearn ag ràdh.

---

[1] *uaithe.* [2] *chainntibh, chànainibh.* [3] *bhrìgh, seadh.* [4] *fiadhaich, barbarra.*

[5] *togail suas.* [6] *air fhòghlum.* [7] *droch-mhèin, olc.*

22 Uime sin a ta teanganna *coimheach* 'nan comhara, cha 'n ann do 'n dream a ta creidsinn, ach dhoibh-san a ta mì-chreid-each: ach a ta fàidheadaireachd cha 'n ann air an son-san nach 'eil a' creidsinn, ach air an son-san a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach*, agus gu 'n tig dream a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mì-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a chuthach[1]?

24 Ach ma nì iad uile fàidh-eadaireachd, agus gu 'n tig duine gun chreidimh a steach, no *neach* a ta gun fhòghlum, cronuichear[2] e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta *nithe* folaichte a' chridhe air am foill-seachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, nì e aoradh do Dhia, ag aithris[3] gu bheil Dia gu fìrinneach annaibh-sa.

26 Ciod e sin ma ta, a' bhràithre? nuair tha sibh a' teachd an ceann a chéile, tha salm, tha teagasg, tha teangadh, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon ag-aibh. Dèanar na h-uile nithe chum fòghluim[4].

27 Ma labhras aon neach ann an teangaidh *choimhich*, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an déigh a chéile; agus dèanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bì eadar-theang-air ann, fanadh e 'na thosd san eaglais; no labhradh e ris féin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh' fhoillsichear *ni* do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.

31 Oir feudaidh sibh uile fàidheadaireachd a dhèanamh gach aon an déigh a chéile, chum gu faigh na h-uile fò-ghlum, agus na h-uile comh-fhurtachd.

32 Agus a ta spiorada[5] nam fàidhean ùmhal do na fàidhibh.

33 Oir cha 'n e Dia *ùghdair*, na mì-riaghailt[6], ach na sìthe, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnài 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha 'n 'eil e ceaduichte dhoibh labhairt; ach *is coir dhoibh* bhi ùmhal, mar a ta an lagh mar an ceudna ag ràdh.

35 Agus ma's miann leo ni sam bith fhòghlum, feòraich-eadh iad d' am fearaibh féin aig an tigh e: oir is mì-chiatach do mhnaibh labhairt san eaglais.

36 An ann uaibhse thàinig focal Dé a mach? no an ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin a thàinig e?

37 Ma shaoileas duine sam bith[7] gur fàidh, no gur duine spiorad-ail e féin, aidicheadh e na nithe

[1] *air mhì-chéill, air bhoile.*
[2] *spreagar, comhairlichear.*
[3] *a' foillseachadh.*
[4] *togail suas.* [5] *tiodhlaca spioradail.*
[6] *eas-òrduigh, tuairgne.*
[7] *Ma tha duine sam bith cinnteach.*

a ta mise a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, gur iad àitheantan an Tighearna.
38 Ach ma tha neach sam bith aineolach, biodh e aineolach.
39 Uime sin, a bhràithre, biodh ro-thogradh agaibh air fàidh-eadaireachd a dhèanamh, agus na bacaibh labhairt le teangaibh.
40 Dèanar na h-uile nithe gu deadh-mhaiseach, agus a réir òrduigh.

CAIB. XV.

1 *O aiseirigh Chrìosd,* 12 *dhearbh an t-abstol gu 'n éirich sinne, an aghaidh na muinntir sin a tha 'g àicheadh aiseirigh na colla:* 21 *Toradh,* 35 *agus dòigh na h-aiseirigh,* 51 *agus caochladh na muinntir sin a gheibhear beò, air an là dheireannach.*

OS bàrr, a bhràithre, tha mi cur an céill duibh an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns am bheil sibh 'nur seasamh;
2 Troimh mar an ceudna am bheil sibh air bhur tèarnadh, ma chumas sibh gu daingean[1] an ni a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibhse gu dìomh-ain.
3 Oir thug mi dhuibh air tùs an ni a fhuair mi mar an ceudna, Gu 'n d' fhuair Crìosd bàs air son ar peacanna a réir nan sgriobtuir:
4 Agus gu 'n d' adhlaiceadh e, agus gu 'n d' éirich e a rìs air an treas là a réir nan sgriobtuir;
5 Agus gu facas e le Cephas, 'na dhéigh sin leis an dà fhear dheug.
6 'Na dhéigh sin, chunnacas e le tuilleadh as cùig ceud bràth-air air aon àm; d' am bheil a' chuid a 's mò beò gus a nis, ach a ta cuid *dhiubh 'nan* codal.
7 'Na dhéigh sin, chunnacas e le Seumas; agus a rìs leis na h-abstolaibh uile.
8 'Nan déigh uile chunnacas leam-sa e mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an an-àm.
9 Oir is mi a 's lugha do na h-abstolaibh, neach nach fiù abstol a ghairm dhìom, do bhrìgh gu 'n robh mi a' geur-leanmhuinn eaglais Dé.
10 Ach tre ghràs Dé tha mi an ni a ta mi[2]: agus cha robh a ghràs, a *bhuilicheadh* orm, gun bhrìgh; ach shaothraich mi ni 's pailte na iad uile; gidheadh cha mhise, ach gràs Dé a bha maille rium.
11 Uime sin cò air bith iad *dhinn,* mise no iadsan, is ann mar so tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhse.
12 A nis, ma shearmonaich-ear Crìosd gu 'n d' éirich e o na marbhaibh, cionnus a ta cuid 'nur measg-sa ag ràdh, Nach 'eil aiseirigh nam marbh ann?
13 Ach mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, ni mò a dh' éirich Crìosd.
14 Agus mur d' éirich Crìosd, gu deimhin *is* dìomhain ar sear-moin-ne, agus *is* dìomhain bhur creidimh-sa mar an ceudna.
15 Seadh fhuaradh sinne 'nar fianuisibh bréige air Dia; do bhrìgh gu 'n d' rinn sinn fianuis a thaobh Dhé, gu 'n do thog e suas Crìosd: neach nach do thog e suas, mur éirich na mairbh.

[1] *ma ghléidheas sibh air chuimhne.*

[2] *is mi an ni a 's mi.*

16 Oir mur éirich na mairbh,
ni mò a dh'éirich Crìosd :
17 Agus mur d'éirich Crìosd,
tha bhur creidimh-sa dìomhain ;
tha sibh fathast an bhur peac-
aibh.
18 Mar sin mar an ceudna
tha an dream a choidil ann an
Crìosd, caillte.
19 Ma 's anns a' bheatha so a
mhàin a tha dòchas againn ann
an Crìosd, is sinn a 's truaighe
do na h-uile dhaoinibh.
20 Ach a nis tha Crìosd air
éirigh o na marbhaibh, *agus* rinn-
eadh an ceud thoradh dhiubh-
san a choidil deth.
21 Oir mar is ann tre dhuine
thàinig am bàs, is ann tre dhuine
thig aiseirigh nam marbh mar an
ceudna.
22 Oir mar ann an Adhamh, a
ta na h-uile a' faghail a' bhàis,
is amhuil sin mar an ceudna a
nithear na h-uile beò ann an
Crìosd.
23 Ach gach uile dhuine 'na
òrdugh féin : Crìosd an ceud
thoradh, 'na dhéigh sin iadsan
a 's le Crìosd aig a theachd.
24 An sin *bithidh* a' chrìoch
dheireannach, 'nuair a bheir e
suas an rìoghachd do Dhia,
eadhon an t-Athair ; 'nuair a
chuireas e as do[1] gach uile
uachdaranachd, agus gach uile
ùghdarras, agus chumhachd.
25 Oir is éigin gu 'n rìoghaich
e, gus an cuir e a naimhdean
uile fo a chosaibh.
26 Sgriosar an nàmhaid deir-
eannach, am bàs.
27 Oir chuir e na h-uile nithe
fo a chosaibh. Ach an uair a ta
e ag ràdh gu 'n do chuir e na
h-uile nithe fuidh, *is* ni follais-
each gu bheil e-san a chuir na
h-uile nithe fuidh, an leth muigh
dheth so.
28 Agus an uair a chuirear na
h-uile nithe fuidh, an sin bithidh
am Mac féin fo 'n Tì a chuir na
h-uile nithe fuidh-san, chum
gu 'm bì Dia 'na uile anns na h-
uile.
29 No ciod a nì iadsan a bhaist-
ear air son nam marbh, mur éir-
ich na mairbh air aon dòigh ? c'
ar son ma seadh a bhaistear iad
air son nam marbh ?
30 Agus c' ar son a ta sinne an
gàbhadh gach uair ?
31 Air bhur gàirdeachas-sa[2] a
tha agam ann an Iosa Crìosd air
Tighearn, tha mi faghail a' bhàis
gach là.
32 Ma chòmhraig[3] mi mar
dhuine[4] ri fiadh-bheathaichibh
ann an Ephesus, ciod i mo
thairbhe, mur éirich na mairbh ?
itheamaid agus òlamaid, oir am
màireach gheibh sinn bàs.
33 Na meallar sibh : truaillidh
droch chomhluadar[5] deadh bheu-
sa.
34 Dùisgibh chum fìreantachd[6],
agus na dèanaibh peacadh ; oir
cha 'n 'eil eòlas Dé aig cuid : chum
bhur nàire tha mi a' labhairt so.
35 Ach their neach éigin, Cion-
nus a dh' éireas na mairbh ? ag-
us ciod a ghnè cuirp leis an tig
iad ?
36 Amadain, an ni sin a chuir-

[1] *a chuireas e sìos.*
[2] *a' ghàirdeachas air bhur sonsa.*
[3] *chog mi, chuir mi cath.*
[4] *a réir gnàtha dhaoine.*
[5] *droch chòmhradh.*
[6] *gu ceart, gu cubhaidh.*

eas tu, cha bheothaichear e, mur
bàsaich e *air tùs :*
37 Agus an ni a chuireas tu,
cha 'n e an corp a bhitheas a ta
thu cur, ach gràinne lom, feud-
aidh e bi do chruithneachd, no
do *sheòrsa* éigin eile :
38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp
dha mar bu toil leis, agus do
gach uile shìol a chorp féin.
39 Cha 'n aon fheoil gach uile
fheoil : ach *a ta* feoil air leth aig
daoinibh, agus feoil eile aig ain-
mhidhibh, *feoil* eile aig iasgaibh,
agus feoil eile aig eunlaithibh.
40 Agus *a ta* cuirp nèamhaidh
ann, agus cuirp thalmhaidh :
gidheadh *a ta* glòir air leth aig
na *corpaibh* nèamhaidh, agus *glòir*
eile aig na *corpaibh* talmhaidh.
41 Tha aon ghlòir aig a' ghréin,
agus glòir eile aig a' ghealaich,
agus glòir eile aig na reultaibh ;
oir a ta eadar-dhealachadh eadar
reult agus reult thaobh glòire.
42 Agus is ann mar sin a *bhios*
aiseirigh nam marbh. Cuirear
ann an truaillidheachd e ; togar
ann an neo-thruaillidheachd e.
43 Cuirear e ann an eas-urram,
togar ann an glòire e : cuirear
ann an anmhuinneachd e, éiridh
e ann an cumhachd :
44 Cuirear e 'na chorp nàdurra,
éiridh e 'na chorp spioradail.
Tha corp nàdurra ann, agus
corp spioradail.
45 Agus mar so tha e sgrìobh-
ta, Rinneadh an ceud dhuine
Adhamh 'na anam beò, an t-
Adhamh deireannach 'na Spiorad
a bheothaicheas.
46 Gidheadh cha 'n e an ni
spioradail a *bha* ann air tùs, ach
an ni nadurra ; agus 'na dhéigh
sin an ni spioradail.
47 An ceud duine o 'n talamh,
talmhaidh : an dara duine, an
Tighearn o nèamh.
48 Mar an *duine* talmhaidh, is
amhuil sin iadsan *a tha* talmh-
aidh ; agus mar a ta *an duine*
nèamhaidh, is ann mar sin iadsan
a ta nèamhaidh.
49 Agus mar a ghiùlain sinn
ìomhaigh[1] an *duine* thalmhaidh,
giùlainidh sinn mar an ceudna
ìomhaigh an *duine* nèamhaidh.
50 A nis so a ta mi ag ràdh, a
bhràithre, nach feudar le feoil
agus fuil rìoghachd Dhé a
shealbhachadh ; ni mò a shealbh-
aicheas truaillidheachd neo-
thruaillidheachd.
51 Feuch, tha mi a labhairt ni
dìomhair ribh ; Cha choidil sinn
uile, ach caochlaidhear sinn uile,
52 Ann an tiota[2], am priobadh
na sùl, ri *guth na* trompaid
deireannaich, (oir séididh an
trompaid,) agus éiridh na mairbh
neo-thruaillidh, agus caochlaidh-
ear sinne.
53 Oir is éigin do 'n *chorp*
thruaillidh so neo-thruaillidh-
eachd a chur uime, agus do 'n
chorp bhàsmhor so neo-bhàs-
mhorachd a chur uime.
54 Agus an uair a chuireas
an *corp* truaillidh so neo-
thruaillidheachd uime, agus a
chuireas an *corp* bàsmhor so neo-
bhàsmorachd uime, an sin coimh-
lionar am focal a ta sgrìobhta,
Shluigeadh suas am bàs le buaidh.
55 O bhàis, c' àit am bheil do

[1] *dealbh, dreach, coslas.*

[2] *platha, mionaid.*

ghath? O uaigh, c' àit *am bheil* do bhuaidh?

56 *Is* e am peacadh gath a' bhàis; agus *is* e neart a' pheacaidh an lagh:

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha toirt dhuinne na buadha, tre ar Tighearna Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibh-sa daingean, neo-ghluasadach, a' sìor-mheudachadh ann an obair an Tighearn, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil bhur saothair dìomhain anns an Tighearn.

CAIB. XVI.

1 *Ghuidh Pòl air na Corintianaich fuasgladh air uireasbhuidh nam bràithre bochda ann an Ierusalem;* 10 *mhol e Timoteus;* 13 *agus an déigh chomhairlean càirdeil,* 19 *chrìochnaich e an litir le iomadh fàilte.*

A NIS a thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh'òrduich mi do eaglaisibh Ghalatia, mar sin dèanaibh-sa mar an ceudna.

2 Air ceud *là* gach seachduin, cuireadh gach aon agaibh ni leis féin anns an ionmhas[1], a réir mar a shoirbhich leis, chum nach bì tionail r' an dèanamh 'nuair a thig mise.

3 Agus an uair a thig mi, cò air bith iad a mholas sibh le '*ur* litrichibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur tabhartais gu Ierusalem.

4 Agus ma 's iomchuidh mise a dhol mar an ceudna, théid iadsan a' m' chuideachd.

5 Agus thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa, 'nuair a théid mi troimh Mhacedonia: (oir tha mi dol troimh Mhacedonia:)

6 Agus feudaidh e bi gu 'm fan mi, no eadhon gu 'n caith mi an geamhradh maille ribh, chum gu 'n toir sibh air m' aghaidh mi, ge b' e àit d' an téid mi.

7 Oir cha 'n àill leam bhur faicinn a nis san dol seachad; ach tha dùil agam fantuinn rè tumuill maille ribh, ma leigeas an Tighearn dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosgladh dorus mòr agus éifeachdach dhomh-sa, agus *tha* mòran eascairdean[2] ann.

10 A nis ma thig Timoteus, feuchaibh gu 'm bì e gun eagal maille ribh: oir tha e a' saoithreachadh ann an obair an Tighearna, mar a ta mise.

11 Uime sin na dèanadh neach sam bith tàir air: ach thugaibh air aghaidh e an sìth, chum gu 'n tig e a m' ionnsuidh-sa: oir tha sùil agam ris maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll *ar* bràthar Apollois, ghuidh mi gu dùrachdach air teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa maille ris na bràithribh: ach cha b' i a thoil air chor sam bith teachd san àm so; ach thig e 'nuair a gheibh e àm iomchuidh.

13 Dèanaibh faire, seasaibh gu daingean sa' chreidimh, bithibh fearail[3], bithibh làidir[4].

14 Biodh bhur n-uile nithe air an dèanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, (*o 's* aithne dhuibh

[1] *taisgeadh gach aon agaibh làimh ris ann an stòr.*
[2] *luchd cur an aghaidh* an t-soisgeil.
[3] *duineil.*
[4] *neartaichibh sibh féin.*

teaghlach Stephanais, gur iad
ceud thoradh Achaia, agus gu 'n
d' thug siad iad féin chum frith-
ealaidh do na naomhaibh ;)
16 Gu 'm bì sibh ùmhal d' an
leithidibh sin, agus do gach aon
a nì obair agus saothair maille
ruinne.
17 Tha mi subhach ri teachd
Stephanais, agus Fhortunatuis,
agus Achaicuis: oir rinn iad
suas an ni sin a bha dh'uireas-
bhuidh do 'ur taobh-sa.
18 Oir thug iad suaimhneas[1]
do m' spiorad-sa, agus do 'ur
spiorad-sa: uime sin biodh meas
agaibh air an leithidibh sin[2].
19 Tha eaglaisean na h-Asia
a' cur fàilte oirbh. Tha Acuila
agus Priscila, maille ris an eaglais
a tha 'nan tigh, a' cur mòr-
fhàilte oirbh anns an Tighearn.
20 Tha na bràithrean uile a'
cur fàilte oirbh. Cuiribh-sa
fàilte air a chéile le pòig
naoimh.
21 Fàilte uamsa Pòl le m'
làimh féin.
22 Ma tha neach sam bith nach
gràdhaich an Tighearn Iosa
Crìosd, biodh e 'na Anatema
Maranata[3].
23 *Gu robh* gràs an Tighearna
Iosa Crìosd maille ribh.
24 Mo ghràdh-sa maille ribh
uile ann an Crìosd. Amen.

[1] *fois.* [2] *aithnichibh an leithide sin.* [3] *biodh e malluichte gu bràth.*

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 *Thug an t-abstol Pòl misneach do na Corintianaich an aghaidh thrioblaid thaobh na comhfhurtachd agus an fhuasglaidh a thug Dia dhasan 'na uile thrioblaidibh féin,* 8 *gu sònruichte 'na chunnart san Asia:* 12 *agus ghairm e an coguis-san, agus a choguis féin chum fianuis gu 'n do shearmonaich e an soisgeul gu tréibhdhireach, &c.*

POL, abstol Iosa Crìosd tre
thoil Dé, agus Timoteus *ar*
bràthair, chum eaglais Dé a ta
ann an Corintus, maille ris na
h-uile naoimh a ta ann an A-
chaia uile :
2 Gràs dhuibhse, agus sìth[1] o
Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tigh-
earn Iosa Crìosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia,
eadhon Athair ar Tighearna Iosa
Crìosd, Athair nan tròcair, agus
Dia na h-uile chomhfhurtachd ;
4 A tha toirt comhfhurtachd
dhuinne 'nar n-uile àmhghar[2],
chum sinne bhi comasach air
comhfhurtachd a thoirt dhoibh-
san a ta ann an àmhghar sam
bith, tre a' chomhfhurtachd leis
am bheil sinn féin a' faotainn
comhfhurtachd o Dhia.
5 Oir mar a ta fulangais
Chrìosd[3] pailt annainne, is amh-
uil sin a ta ar comhfhurtachd-
ne mar an ceudna pailte tre
Chrìosd.
6 Agus ma tha sinn fuidh àmh-
ghar, *is ann* air son bhur comh-

[1] *sìothchaint.* [2] *thrioblaid.* [3] *fulangais* air son *Chrìosd.*

fhurtachd agus bhur slàinte-sa,
a tha air a h-oibreachadh le
sibh a dh'fhulang nam fulangas
ceudna, a tha sinne a' fulang:
no ma 's comhfhurtachd dhuinn,
is ann chum bhur comhfhurtachd
agus bhur slàinte-sa.
7 Agus *a ta* ar dòchas daing-
ean do 'ur taobh-sa do bhrìgh
gu bheil fios againn, mar a ta
sibh 'nur luchd-comhpàirt do na
fulangasaibh, gu 'm *bì sibh* mar
an ceudna do 'n chomhfhurt-
achd.
8 Oir cha b' àill leinn, a
bhràithre, sibhse bhi ain-fhios-
rach mu thimchioll ar n-àmh-
ghair a thachair dhuinne san
Asia, gu 'n do bhrùthadh sinn
gu ro mhòr thar ar neart, ionn-
us gu robh sinn fuidh amharus
eadhon mu 'r beatha:
9 Ach bha againn binn[1] ar bàis
annainn féin, chum nach biodh
againn dòigh annainn féin, ach
ann an Dia a dhùisgeas na
mairbh:
10 Neach a shaor sinne o
bhàs co mòr, agus a ta 'gar saor-
adh; anns am bheil ar dòchas
gu 'n saor e *sinn* fathast:
11 Air dhuibhse bhi a' co-
oibreachadh le chéile ann an
ùrnuigh air ar son-ne, chum gu
tugar buidheachas le mòran air
ar son-ne, á leth an tiodhlaic a
thugadh dhuinne, tre mhòran.
12 Oir is e so ar gàirdeachas-
ne, fianuis ar coguis, gur ann an
aon-fhillteachd[2] agus an tréibh-
dhireas diadhaidh[3], agus cha 'n
ann an gliocas feòlmhor, ach

[1] *breth.* [2] *siompluidheachd.*
[3] *an tréibhdhireas a's mò; tréibhdhireas Dé.* Gr.

ann an gràs Dé, a chaith sinn ar
beatha san t-saoghal, agus gu
h-àraidh do 'ur taobh-sa.
13 Oir cha 'n 'eil sinn a' sgrìobh-
adh nithe sam bith eile do 'ur n-
ionnsuidh-sa, ach nan nithe a ta
sibh a' leughadh[4], no a ta sibh
ag aideachadh, agus a ta dùil
agam a dh'aidicheas sibh gus a'
chrìoch;
14 Amhuil mar a dh' aidich
sibh an càil, gur sinne bhur
gàirdeachas, mar *is* sibhse mar
an ceudna ar *gàirdeachas-ne* ann
an là an Tighearn Iosa.
15 Agus anns a' mhuinghin so
b' àill leam-sa teachd do 'ur n-
ionnsuidh air tùs, ionnus gu
faigheadh sibhse ath-ghràs[5].
16 Agus gabhail uaibhse[6] gu
Macedonia, agus teachd o Mha-
cedonia a rìs do 'ur n-ionnsuidh-
sa, agus a bhi air mo thoirt air
m' aghaidh leibhse san t-slighe
gu Iudea.
17 Uime sin an uair a chuir
mi so romham, an do ghnàthaich
mi eutruimeachd[7]? no an ann a
réir na feòla a ta mi cur romham,
na nithe a ta mi a' cur romham,
ionnus gu biodh agam seadh,
seadh, agus cha 'n eadh, cha 'n
eadh.
18 Ach *mar a ta* Dia fìrinn-
each, cha b' e ar còmhradh ribhse
seadh, agus cha 'n eadh.
19 Oir Mac Dhé, Iosa Crìosd,
a shearmonaicheadh 'nur measg-
sa leinne, *eadhon* leam-sa, agus *le*
Siluanus, agus *le* Timoteus, cha
robh e 'na sheadh agus 'na cha 'n
eadh, ach ann-san bha seadh.

[4] *a's aithne dhuibh.* [5] *ath-thiodhlac.*
[6] *dol bhur rathad-sa.* [7] *iomluas.*

20 Oir geallanna Dhé uile
ann-san *is* seadh iad, agus ann-
san *is* Amen iad, chum glòire
Dhé do ar taobh-ne.
21 A nis an Tì a dhaingnich-
eas sinne maille ribhse ann an
Crìosd, agus a dh'ùng sinn, *is e*
Dia:
22 Neach mar an ceudna a
chuir seula oirnne, agus a thug
dhuinn geall-daingnich[1] an Spior-
aid ann ar cridheachaibh.
23 Ach a ta mi a' gairm Dhé
mar fhianuis air m' anam[2], gur
an chum sibhse a chaomhnadh
nach d' thàinig mi fathast gu
Corintus.
24 Cha 'n e gu bheil againne
tighearnas air bhur creidimh-sa,
ach is luchd-cuideachaidh sinn
do 'ur n-aoibhneas: oir is ann
tre chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

1 *Air do Phòl an reuson a chur an céill air son nach d' thàinig e dh' ionnsuidh nan Corintianach,* 6 *dh'iarr e orra maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt do 'n duine a dhruideadh a mach leo as an eaglais,* 10 *eadhon mar a thug e féin mar an ceudna maitheanas da, air son 'fhìor aithreachais.* 12 *Chuir e an céill c' ar son a chaidh e o Throas gu Macedonia,* 14 *agus mar a shoirbhich Dia gu pailte leis.*

ACH chuir mi so romham
annam féin, gu 'n teachd a
rìs fo dhoilgheas do 'ur n-ionn-
suidh.
2 Oir ma nì mise doilich
sibhse, cò e ma ta nì subhach
mise, ach an tì air an do chuir-
eadh doilgheas leam ?
3 Agus sgrìobh mi an ni so
féin do 'ur n-ionnsuidh, chum air
dhomh teachd, nach cuirteadh
doilgheas orm leis a' mhuinntir
sin o 'm bu chòir dhomh aoibh-
neas fhaotainn, air dhomh bhi
muinghinneach asaibh uile, gur
e m' aoibhneas bhur *n-aoibhneas*
uile.
4 Oir á trioblaid mhòir agus
cràdh cridhe, sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh le iomadh deur;
cha 'n ann chum gu 'm biodh
doilgheas oirbh, ach chum gu 'm
biodh fios agaibh air a' ghràdh a
ta agam gu ro-phailte dhuibh.
5 Ach ma thug neach sam bith
aobhar doilgheis, cha do chuir
e doilgheas ormsa, ach an càil:
chum nach cuirinn ro-uallach
oirbh uile.
6 *Is* leoir d' a leithid sin do
dhuine am peanas so, a *leagadh*
air le mòran.
7 Ionnus air an làimh eile, gur
mò *is còir* dhuibh maitheanas
agus comhfhurtachd a thoirt *da*,
air eagal gu 'm biodh a leithid so
do dhuine air a shlugadh suas le
anabarra doilgheis.
8 Uime sin guidheam oirbh,
gu 'n daingnicheadh sibh *bhur*
gràdh dha.
9 Oir is ann chum na crìche so
a sgrìobh mi *do 'ur n-ionnsuidh,*
chum gu 'm biodh fios bhur
dearbhaidh agam, am bheil sibh
ùmhal anns na h-uile nithibh.
10 Ge b' e neach d' an toir sibh
maitheanas ann an ni sam bith,
bheir mise mar an ceudna: oir
ma thug mise maitheanas ann an
ni sam bith, ge b' e d' an d' thug
mi am maitheanas, is ann air
bhur sonsa *a thug mi e,* am
fianuis[3] Chrìosd;

[1] *earlas.* [2] *an aghaidh m'anama.*

[3] *am pearsa.*

11 Air eagal gu faigheadh Sàtan an cothrom oirnn le 'chuilbheartachd: oir cha 'n 'eil sinn aineolach air 'innleachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu Troas chum soisgeul Chrìosd *a shearmonachadh*, agus a dh'fhosgladh dorus dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d' fhuair mi Titus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirnne buadhachadh ann an Crìosd, agus a ta foillseachadh *deadh* fhàile 'eòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar fàile cùbhraidh Chrìosd, anns an dream a thèarnar[1], agus anns an dream a sgriosar[2]:

16 Do 'n aon dream *tha sinn* 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do 'n dream eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò *a ta* foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha 'n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o thréibhdhireas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd[3].

CAIB. III.

1 *Air eagal gu 'n cuireadh luchd-teagaisg bréige as a leth gu robh e dèanamh uaill gu diomhain, nochd Pòl gu robh gràsa nan Corintianach 'nan aobhar molaidh d' a mhinistreileachd.* 6 *Air so chomh-shìn e ministeirean an lagha, agus an t-soisgeil r' a chéile,* 12 *agus dhearbh e gu 'n robh a mhinistreileachd-san ro òirdheirc.*

AN tòisich sinn a rìs air sinn féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidh do 'ur n-ionnsuidh-sa, no air *litrichibh* molaidh uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar[4] cridheachaibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoinibh:

3 *Air dha bhi* follaiseach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithealadh leinne, a tha air a sgrìobhadh cha 'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheò; cha 'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so do dhòchas[5] againne tre Chrìosd a thaobh Dhé:

5 Cha 'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuaineachadh[6] mar uainn féin: ach is ann o Dhia *a ta* ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministeiribh foghainteach an tiomnaidh nuaidh[7]; cha 'n ann do 'n litir, ach do 'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreileachd[8] a' bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh[9] air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b' urrainn clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministreileachd an Spioraid glòrmhor?

---

[1] *shlànuichear.* [2] *a chaillear.*
[3] *mu Chrìosd.* [4] *ann ar.*
[5] *dh' earbsa.* [6] *a mheas, a reusonachadh.*

[7] *a' choimhcheangail nuaidh.*
[8] *frithealadh.*
[9] *ghràbhaladh.*

9 Oir ma *bha* ministreileachd an dìtidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreileachd na fìreantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma *bha* an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin *a ta* an ni a bhuanaicheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhuil so do dhòchas[1], tha sinn a' cleachdadh mòr-dhànachd[2] cainnte.

13 Agus cha 'n *'eil sinn* mar Mhaois, *a* chuir folach air 'aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là 'n diugh ann an leughadh an t-seann-tiomnaidh[3], tha 'm folach ceudna a' fantuinn gun atharrachadh, ni a chuireadh air cùl ann an Crìosd.

15 Ach eadhon gus an là 'n diugh 'nuair a leughar Maois, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh 'nuair a philleas e chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis is e an Tighearn an Spiorad sin: agus far am *bheil* Spiorad an Tighearna, tha saorsa an sin.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag amharc mar ann an sgàthan air glòir an Tighearna, tha sinn air ar n-atharrachadh chum na h-ìomhaigh[4] ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl an céill gu 'n do shearmonaich e an soisgeul le dìchioll agus ann an tréibhdhireas;* 6 *agus cionnus a dh'oibrich na trioblaidean agus an geur-leanmhuinn a dh'fhuiling e air a shon, chum cliù cumhachd Dhé,* 12 *chum maith na h-eaglais,* 16 *agus chum glòir shìorruidh nan abstol féin.*

UIME sin, air do 'n mhinistreileachd so bhi againn, a réir mar a fhuair sinn tròcair cha 'n 'eil sinn a' fannachadh[5]:

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire[6], gun sinn bhi a' siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focail Dé, ach le foillseachadh na fìrinn, 'gar moladh féin do choguis nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma tha ar soisgeul-ne folaichte[7], is ann dhoibh-san a ta caillte[8] tha e folaichte:

4 Anns an do dhall dia an t-saoghail so inntinn na dream nach 'eil 'nan creidich, air eagal gu 'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghlòrmhoir Chrìosd, neach a 's e ìomhaigh Dhé.

5 Oir cha 'n 'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Crìosd an Tighearn; agus sinn féin 'nar seirbhisich dhuibhse air son Iosa.

6 Oir *is e* Dia a thubhairt ris an t-solus soillseachadh á dorchadas, a dhealraich ann ar cridheachaibh-ne, a *thoirt* soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Crìosd.

---

[1] *earbsa.* [2] *shoilleireachd.*
[3] *na seann-tiomnaidh.*
[4] *an dealbha, an riochda.*

[5] *a' lagachadh.* [6] *a' mhaslaidh, na h-eas-onoi*
[7] *fo fholach.*
[8] *a tha 'gan sgrios féin.*

7 Ach a ta an t-ionmhas so
againn ann an soithichibh
creadha, chum gu 'm bì òir-
dheirceas a' chumhachd o Dhia,
agus cha 'n ann uainne.
8 *Tha sinn* fo thrioblaid air
gach taobh, gidheadh cha *'n 'eil*
sinn ann an teanntachd[1] ; *tha sinn*
ann an ioma-chomhairle, gidh-
eadh gun sinn ann an eu-dòchas ;
9 Air ar geur-leanmhuinn,
gidheadh gun *sinn* air ar tréig-
sinn ; air ar tilgeadh sìos, gidh-
eadh gun *sinn* air ar sgrios ;
10 A' giùlan a ghnàth bàsach-
aidh an Tighearna Iosa mu 'n
cuairt, anns a' chorp, chum gu
biodh beatha Iosa mar an ceud-
na air a dèanamh follaiseach ann
ar corp-ne.
11 Oir tha sinne a ta beò, a
ghnàth air ar toirt chum bàis
air son Iosa, chum gu biodh
mar an ceudna beatha Iosa air a
dèanamh follaiseach 'nar feoil
bhàsmhoir-ne.
12 Uime sin tha bàs ag oib-
reachadh annainne, ach beatha
annaibh-sa.
13 Air dhuinn an spiorad
creidimh sin féin a bhi againn,
a réir mar a ta e sgrìobhta,
Chreid mi, agus uime sin labh-
air mi : tha sinne a' creidsinn
mar an ceudna, agus uime sin
tha sinn a' labhairt ;
14 Air dhuinn fios a bhi ag-
ainn, an Tì a thog suas an Tigh-
earn Iosa, gu 'n tog e sinne suas
mar an ceudna tre Iosa, agus
gu 'n cuir e 'na làthair *sinn* maille
ribhse.
15 Oir tha na h-uile *nithe* air
bhur sonsa, chum gu biodh an
gràs a tha saoibhir, tre bhuidh-
eachas mhòran, ro phailte chum
glòire Dhé.
16 Uime sin cha 'n 'eil sinn a'
fannachadh, ach ged thruaillear
ar duine o 'n leth muigh, gidh-
eadh tha an duine o 'n leth stigh
air ath-nuadhachadh o là gu là.
17 Oir a ta ar n-àmhghar
eutrom, nach 'eil ach rè sealain[2],
ag oibreachadh dhuinne trom-
chudthrom glòire *a ta* ni 's ro
anabharraich *agus* sìor-mhair-
eannach ;
18 Air dhuinn bhi ag amharc
cha 'n ann air na nithibh a tha
r' am faicinn, ach air na nithibh
nach 'eil r' am faicinn : oir tha na
nithe a chithear, aimsireil ; ach
tha na nithe nach faicear, sìor-
ruidh.

CAIB. V.

1 *Chuir Pòl an céill gu'n robh e an dòchas glòire sìorruidh, agus le sùil rithe, agus ris a' bhreth dheireannaich, a' dèanamh dìchill air deadh choguis a choimhead ;* 12 *cha 'n ann chum gu dèanadh e bòsd as féin a thaobh so,* 14 *ach mar neach a fhuair beatha o Chrìosd, a ta e dìchiollach chum a bheatha a chaith-cadh do Chrìosd a mhàin,* 16 *agus chum muinntir eile a dhèanamh réidh ri Dia tre Chrìosd mar an ceudna.*

OIR a ta fios againn, nan
sgaoilteadh o chéile ar
tigh talmhaidh a phàilliuin *so*,
gu bheil againn aitreabh o Dhia,
tigh nach do thogadh le làmhaibh,
sìorruidh anns na nèamhaibh.
2 Oir a ta sinn ri osnaich an
so, a' miannachadh bhi air ar
n-eudachadh[3] le ar tigh o nèamh :
3 O air dhuinn bhi air ar n-
eudachadh, nach faighear lom-
nochd sinn.

[1] *cumhainneachd.* [2] *tiota, mionaid.*

[3] *cluth-eudachadh, còmhdachadh.*

4 Oir tha sinne a tha anns a'
phàilliun *so* ri osnaich, air
dhuinn bhi fuidh uallaich: cha 'n
e air son gu 'm bu mhiann leinn
bhi air ar rùsgadh, ach air ar
n-eudachadh, chum gu bì bàs-
mhorachd air a slugadh suas le
beatha.
5 A nis an tì a dh' oibrich sinne
chum so féin, *is* e Dia e, a thug
dhuinne mar an ceudna geall-
daingnich[1] an Spioraid.
6 Uime sin *tha sinn* a ghnàth
deadh-mhisneachail, air dhuinn
fios a bhi againn am feadh a ta
sinn aig an tigh sa' choluinn, gu
bheil sinn air choigrich o'n
Tighearn:
7 (Oir a ta sinn a' gluasad[2] a
réir creidimh, agus cha 'n ann
a réir seallaidh.)
8 Tha deadh mhisneach ag-
ainn, agus bu ròghnuiche leinn
gu mòr bhi air choigrich as a'
choluinn, agus a bhi làthair
maille ris an Tighearn,
9 Uime sin a ta sinn a' dèan-
amh ar dìchill, chum cò aca
bhios sinn a làthair no air choig-
rich, gu'm bì sinn taitneach
dhasan.
10 Oir is éigin duinn uile bhi
air ar nochdadh an làthair caith-
ir-breitheanais Chrìosd; chum
gu faigh gach neach na nithe *a
rinn e* sa' choluinn, a réir an ni
a rinn e, ma 's maith no olc e.
11 Uime sin air dhuinn fios a
bhi againn air uamhas an Tigh-
earna, tha sinn a' cur impidh air
daoinibh; ach a ta sinn follais-
each do Dhia, agus tha dòchas
agam mar an ceudna gu bheil
sinn air ar dèanamh follaiseach
ann bhur coguisibh-sa.
12 Oir cha 'n 'eil sinn 'gar
moladh féin a rìs dhuibhse, ach
a ta sinn a' toirt fàth[3] uaill dhuibh
do ar taobh, chum gu bì *freagradh*
agaibh dhoibh-san a tha dèanamh
uaill ann an gnùis, agus cha 'n
ann an cridhe.
13 Oir ma tha sinn a dh' eas-
bhuidh céille, *is ann* do Dhia:
agus ma tha ar ciall againn *is
ann* duibh-sa.
14 Oir a ta gràdh Chrìosd
'gar co-éigneachadh, air dhuinn
breithneachadh mar so, ma
fhuair a h-aon bàs air son nan
uile, gu 'n robh na h-uile marbh:
15 Agus gu'n d'fhuair e bàs
air son nan uile, chum iadsan a
ta beò, nach biodh iad á so suas
beò dhoibh féin, ach dhasan a
dh'fhuiling am bàs air an son,
agus a dh'éirich a rìs.
16 Uime sin, cha'n aithne
dhuinne á so suas aon duine a
réir na feòla: seadh, ged b'
aithne dhuinn Crìosd a réir na
feola, gidheadh a nis cha 'n
aithne dhuinn *e* ni 's mò.
17 Uime sin ma *tha* neach sam
bith ann an Crìosd, *is* creutair
nuadh *e*: chaidh na seann nithe
seach, feuch, rinneadh na h-uile
nithe nuadh.
18 Agus is ann o Dhia *a ta* na
h-uile nithe, neach a rinn sinne
réidh ris féin tre Iosa Crìosd,
agus a thug dhuinn ministreil-
eachd na réite;
19 Eadhon, gu robh Dia ann
an Crìosd, a' dèanamh an t-
saoghail réidh ris féin, gun bhi

[1] *earlas.* [2] *a' gluasachd, ag imeachd, a' siubhal.*

[3] *cothroim.*

a' meas an cionta dhoibh ; agus
dh'earb e ruinne[1] focal na réite.
20 Uime sin is teachdairean
sinn air son Chrìosd, mar gu
cuireadh Dia impidh leinne : tha
sinne a' guidhe *oirbh* as uchd[2]
Chrìosd, bithibh réidh ri Dia.
21 Oir rinn e e-san do nach
b' aithne peacadh, 'na ìobairt-
pheacaidh air ar son-ne ; chum
gu bitheamaid air ar dèanamh
'nar fìreantachd Dhé ann-san.

CAIB. VI.

1 *Gu'n do dhearbh Pòl e féin 'na mhinisteir fìrinneach do Chrìosd, araon le earailibh,* 3 *agus le ionracas a bheatha,* 4 *agus leis gach gnè trioblaid agus maslaidh fhulang gu foighidneach air son an t-soisgeil:* 10 *umpa so labhair e gu dàna riu, a chionn gu robh a chridhe fosgailte dhoibh ;* 13 *agus gu'n robh dùil aige ris an aigne cheudna uatha, &c.*

UIME sin tha sinn mar
chomh-oibrichean *leis-san*,
a' guidhe *oirbh*, gu'n sibh a ghabh-
ail gràis Dé an dìomhanas :
2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann an
àm taitneach dh'éisd mi riut,
agus ann an là slàinte rinn mi
còmhnadh leat : feuch, a nis an
t-àm taitneach ; feuch, a nis là
na slàinte.)
3 Gun bhi toirt aobhair oil-
bheim air bith ann an aon ni,
chum nach faigheadh a' mhinis-
treileachd[3] mì-chliu :
4 Ach anns gach ni 'gar
dearbhadh féin mar mhinisteir-
ibh Dhé, ann am mòr-fhoighidin,
ann an àmhgharaibh, ann an
uireasbhuidh, ann an teannt-
achdaibh,
5 Ann am buillibh, ann am
prìosanaibh, ann an luasgadh o
àit gu h-àit, ann an saothair,
ann am faire, ann an trasgaibh,
6 Ann am fìor-ghloine, ann
an eòlas, ann am fad-fhulangas,
ann an caoimhneas, anns an
spiorad naomh[4], ann an gràdh
gun cheilg,
7 Ann am focal na fìrinn, ann
an cumhachd Dhé, le airm na
fìreantachd air an làimh dheis
agus chlì,
8 Tre urram agus eas-urram,
tre mhì-chliu agus dheadh-chliu :
mar mhealltairibh, gidheadh fìr-
inneach ;
9 Mar dhream nach aithnich-
ear, gidheadh air am bheil deadh
aithne ; mar dhream a ta fagh-
ail a' bhàis, gidheadh feuch, tha
sinn beò ; mar dhream a smachd-
aichear, agus gun am marbhadh ;
10 Mar dhream a ta bròn-
ach, gidheadh a ghnàth a' dèan-
amh gàirdeachais ; mar *dhaoine*
bochda, gidheadh *a ta* dèanamh
mòrain saoibhir ; mar dhaoine
aig nach 'eil ni sam bith, gidh-
eadh a' sealbhachadh nan uile
nithe.
11 Tha ar beul-ne fosgailte
dhuibhse, O a Chorintianacha,
tha ar cridhe air a dhèanamh
farsuinn.
12 Cha'n 'eil sibh ann an
cumhannachd annainne, ach tha
sibh ann an cumhannachd ann
bhur n-innibh féin.
13 A nis mar ath-dhìoladh san
ni sin féin, (tha mi a' labhairt
mar ri *m'* chloinn,) bithibh-sa
farsuinn mar an ceudna.

[1] *chuir e annainne.* Gr.
[2] *air son, an àit.*
[3] [*ar*] *ministreileachd*, [*ar*] *frithealadh.*
[4] *leis an Spiorad.*

14 Na cuing-cheanglar gu neo-
chothromach sibh maille ri mì-
chreidich: oir ciod e caidreabh
na fìreantachd ri neo-fhìreant-
achd? agus ciod e comunn an
t-soluis ris an dorchadas?
15 Agus ciod an réite a ta aig
Crìosd ri Belial? no ciod i cuid
a chreidich, maille ri ana-creid-
each?
16 Agus ciod a' cho-réite a ta
aig teampull Dé ri h-ìodholaibh[1]?
oir is sibhse teampull an Dé
bheò; a réir mar a thubhairt
Dia, Gabhaidh mise còmhnuidh
annta, agus gluaisidh mi 'nam
measg; agus bithidh mise a 'm'
Dhia aca-san, agus bithidh iad-
san 'nan sluagh agam-sa.
17 Uime sin thigibh a mach
as am meadhon, agus dealaichibh
riu, tha an Tighearn ag ràdh,
agus na beanaibh ris an ni
neò-ghlan; agus gabhaidh mise
a m' ionnsuidh sibh,
18 Agus bithidh mi a' m' Ath-
air dhuibh, agus bithidh sibhse
'nur mic agus 'nur nigheanaibh
dhomh-sa, tha an Tighearn uile-
chumhachdach ag ràdh.

CAIB. VII.

1 *Dh'earailich Pòl na Corintianaich chum gloine beatha,* 2 *agus an inntinn bhi aca dhasan a ta aige dhoibh:* 3 *air eagal gu saoilteadh gu'n robh e cur so an amharus, chuir e an céill doibh meud a' chomhfhurtachd a fhuair e 'na thrioblaidibh, o'n sgeul a thug Titus dha air am bròn diadhaidh,* 13 *agus air an caoimhneas agus an ùmhlachd do Thitus.*

UIME sin, a mhuinntir mo
ghràidh, air dhuinn na
geallanna so bhi againn, glan-
amaid sinn féin o gach uile shal-
achar feòla agus spioraid, a'
coimhlionadh naomhachd ann an
eagal Dé.
2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn
sinn eucoir air aon duine, cha
do thruaill sinn aon duine, cha
do mheall sinn aon duine.
3 Cha 'n ann chum bhur dìtidh
a ta mi a' labhairt so: oir thu-
bhairt mi roimh, gu bheil sibh
ann ar cridheachaibh-ne chum
bàsachadh maille *ribh*, agus a
bhi beò maille *ribh*.
4 *Is* mòr mo dhànachd cainnte
do 'ur taobh-sa, *is* mòr m'
uaill as bhur leth: lìonadh le
comhfhurtachd mi, tha mi thar
tomhas aoibhneach ann ar n-
uile àmhghar-ne.
5 Oir an uair a thàinig sinn
gu Macedonia, cha d'fhuair ar
feoil fois sam bith, ach bha sinn
fuidh àmhghar air gach taobh;
an leth am muigh *bha* còmhraig,
an leth a stigh *bha* eagal[2]:
6 Ach Dia a bheir comhfhurt-
achd dhoibh-san a tha air an
leagadh sìos, thug e comhfhurt-
achd dhuinne le teachd Thituis:
7 Agus cha 'n e le a theachd-
san a mhàin, ach mar an ceud-
na leis a' chomhfhurtachd a
fhuair e-san uaibhse, 'nuair a
chuir e an céill duinn bhur dian-
thogradh, bhur caoidh[3], bhur
teas-ghràdh dhomh-sa; air chor
as gur mòid a rinn mi gàird-
eachas.
8 Oir ge do chuir mi doil-
gheas oirbh leis an litir, cha 'n
'eil aithreachas orm, ged bha
aithreachas orm: oir tha mi
faicinn gu 'n do chuir an litir sin

[1] *dealbhaibh.* [2] *uamhunn.*

[3] *bròn.*

doilgheas oirbh, ged nach *d' rinn*
i so ach rè tamuill.
9 A nis tha gàirdeachas orm,
cha 'n ann air son sibh a bhi
doilich, ach gu robh sibh doilich
chum aithreachais[1]: oir bha doil-
gheas oirbh air mhodh diadhaidh,
chum nach tigeadh call oirbh
ann an aon ni do ar taobh-ne.
10 Oir oibrichidh am bròn
diadhaidh aithreachas chum
slàinte do nach gabhar aith-
reachas: ach oibrichidh doil-
gheas an t-saoghail bàs.
11 Oir feuch, an ni so féin
doilgheas diadhaidh bhi oirbh,
ciod e meud an dùrachd a dh'-
oibrich e annaibh, seadh, *ciod* an
glanadh oirbh féin[2], seadh, *ciod*
an ro dhiom, seadh, *ciod* an t-
eagal, seadh, *ciod* an dian-thog-
radh, seadh, *ciod* an t-eud, seadh,
ciod an togradh dìoghaltais? anns
gach ni dhearbh sibh sibh féin
bhi glan sa' chùis so.
12 Uime sin ge do sgrìobh mi
do 'ur n-ionnsuidh, cha b' ann
air a shon-san a rinn an eucoir,
no air a shon-san air an d' rinn-
eadh an eucoir, ach a chum gu
foillsichteadh dhuibh ar cùram-
ne mu 'r timchioll-sa am fianuis
Dé.
13 Uime sin fhuair sinn comh-
fhurtachd air son bhur comh-
fhurtachd-sa: seadh, bu ro mhò
a rinn sinn gàirdeachas, air son
gàirdeachais Thituis, do bhrìgh
gu 'n d' fhuair a spiorad suaimh-
neas uaibhse uile.
14 Oir ma rinn mi bòsd[3] sam
bith ris-san asaibhse, cha 'n 'eil
nàire orm; ach mar a labhair
sinn na h-uile nithe am fìrinn
ribhse, is amhuil sin a fhuaradh
fìrinneach ar bòsd asaibhse ri
Titus.
15 Agus a ta dùrachd a chridhe-
san ni 's pailte do 'ur taobh-sa,
air dha bhi a' cuimhneachadh
bhur n-ùmhlachd uile, mar a
ghabh sibh ris le h-eagal agus
ball-chrith.
16 Uime sin tha gàirdeachas
orm gu bheil dànachd agam
asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

1 *Bhrosnuich Pòl na Corintianaich gu tional seirceil a dhéanamh air son nan naomh bochda ann an Ierusalem, le eisempleir nam Macedonach,* 7 *le moladh an dian-thograidh a bha aca féin roimh,* 9 *le eisempleir Chrìosd,* 14 *agus leis an tairbhe spioradail a thigeadh dhoibh féin o'n tabhartas sin.* 16 *Mhol e dhoibh deadh-thoil Thituis, agus nam bràithre eile.*

A NIS, a bhràithre, tha sinn
a' toirt fios duibh air gràs
Dé, a thugadh do eaglaisibh
Mhacedonia:
2 Eadhon gu 'n robh, ann am
mòr-dhearbhadh àmhghair, pail-
teas an aoibhneis, agus doimhne
am bochdainn, ro phailte chum
saoibhreis am fialuidheachd[4].
3 Oir (tha mi toirt fianuis,)
gu robh iad uatha féin toileach a
réir an comais, seadh, thar an
comas:
4 A' guidhe oirnne gu dùrachd-
ach, gu 'n gabhamaid an tiodh-
lac, agus comh-roinn an fhrith-
ealaidh do na naomhaibh.
5 Agus cha 'n ann mar a shaoil
sinne[5], ach thug siad iad féin air
tùs do 'n Tighearn, agus *'na*
dhéigh sin dhuinne a réir toil Dé:

[1] *atharrachadh inntinn.*
[2] *an saoradh, an leith sgeul.*
[3] *uaill, mor-dhuil.*
[4] *an daonnachda.*
[5] *a bha dòchas againne.*

6 Air chor as gu 'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimh, mar sin gu 'n crìochnaicheadh e annaibh-sa an gràs[1] sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an creidimh, ann an ùr-labhradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Cha 'n 'eil mi a' labhairt[2] so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoine eile, agus a dhearbhadh tréibhdhireas bhur gràidh-sa.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd, ged bha e saoibhir, gidheadh gu 'n d' rinneadh bochd e air bhur sonsa, chum gu biodh sibhse saoibhir tre a bhochdainn-san.

10 Agus anns *ann ni* so tha mi toirt *mo* chomhairle: oir a ta so tarbhach[3] dhuibhse, a thòisich roimh, cha 'n e mhàin air dèanamh, ach air a bhi togarrach o cheann bliadhna.

11 A nis air an aobhar sin coimhlionaibh an gnìomh[4]; ionnus mar a *bha sibh* ullamh chum na toile, mar sin gu 'm *bì sibh* ullamh chum coimhlionaidh as na bheil agaibh.

12 Oir ma bhios air tùs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar *a ta* aig neach, *agus* cha 'n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha 'n ann chum gu 'm biodh socair aig daoine eile, agus àmhghar agaibh-sa.

14 Ach a thaobh co-cheartais, chum san àm so nis *gu 'm bì* bhur pailteas-sa 'na *choimhleasachadh* air an uireasbhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu 'm bì am pailteas-san 'na *choimhleasachadh* air bhur n-uireasbhuidh-sa, air chor as gu 'm bì co-cheartas *eadaraibh;*

15 A réir mar a ta e sgrìobhta, An tì a *thionail* mòran, cha robh anabarr aige; agus an tì a *thionail* beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin do 'ur taobh-sa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh; ach air dha bhi ni bu togarraiche, chaidh e d' a thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil *a* chliù san t-soisgeul, feadh nan eaglaisean uile:

19 (Agus cha 'n e *so* a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus *chum foillseachaidh* bhur n-inntinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mì-chliu dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne:

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatach, cha 'n e mhàin am fianuis an Tighearn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu

[1] *tiodhlac.* [2] *Ni 'n labhram.* [3] *iomchubhaidh.* [4] *an dèanamh.*

ar bràthair, a dhearbh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni 's ro dhùrachdaiche, a thaobh an ro-earbsa ta *aige*[1] asaibh-sa.

23 Ma *dh'fhiosraichear* ni sam bith mu Thitus, *is e* mo chompanach-sa e, agus mo chomh-oibriche do 'ur taobh-sa: no *mu thimchioll* nam bràithre, *is iad* teachdairean nan eaglaisean, *agus* glòir Chrìosd.

24 Uime sin nochdaibh dhoibhsan, agus am fianuis nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh-sa, agus ar n-uaill-ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

1 *Dh'innis Pòl an reuson air son, ge do b'aithne dha mòr-thogradh nan Corintianach, an do chuir e Titus agus na bràithre roimh-làimh d'an ionnsuidh g' am brosnuchadh gu déirc a thoirt gu pailte, do bhrìgh gur gnè shìol-chuir iad,* 10 *a bheir bàrr pailte dhoibh féin,* 13 *agus aobhar ìobairt mòr-mholaidh do Dhia.*

OIR a thaobh frithealaidh do na naomhaibh, is neofheumail dhomh-sa sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-inntinn, as leth am bheil mi dèanamh[2] uaill asaibh-sa ris na Macedonaich, *ag ràdh*, Gu robh Achaia ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnuich bhur n-eud-sa ro-mhòran.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre *do 'ur n-ionnsuidh*, air eagal gu'm biodh ar n-uaill-ne asaibh dìomhain sa' chùis so; chum, mar a thubhairt mi, gu 'm biodh sibh ullamh:

4 Air eagal ma thig na Macedonaich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bì nàire oirnne, (gun a ràdh oirbhse,) á dànadas na h-uaill so.

5 Uime sin bhreithnich mi gu'm b'fheumail impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus bhur tabhartas, air an do labhradh ribh roimh, a dhèanamh deas, chum gu'm biodh sin ullamh, mar thiodhlac[3], agus cha'n ann mar ni a dh'aindeoin.

6 Ach so *a ta mi ag ràdh*, An tì a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna; agus an tì a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 *Thugadh* gach duine seachad a réir rùin a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le h-éigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu suilbhir.

8 Agus *is* comasach Dia air gach gràs a dhèanamh ro phailte dhuibhse, chum air dhuibh anns gach uile ni làn leoir a bhi agaibh a ghnàth, gu 'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre.

9 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Sgaoil e *a chuid;* thug e do na bochdaibh: mairidh 'fhìreantachd a chaoidh.

10 A nis an tì a bheir sìol do 'n fhear-cuir[4], agus aran chum bìdh, gu tugadh e agus gu meudaicheadh e bhur curachd-sa, agus gu tugadh e do thoradh bhur fìreantachd fàs.)

11 Air dhuibh bhi air bhur dèanamh saoibhir anns gach uile ni chum gach uile thabhartais,

[1] agam. [2] *an dèanam.*

[3] *ghean-maith.* [4] *do 'n t-sìoladair.*

ni a dh' oibricheas leinne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir a ta fritheäladh na seirbhis so, cha 'n e mhàin a' leasachadh uireasbhuidh nan naomh, ach a ta e mar an ceudna pailte tre mhòran breth-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhi tre dhearbhadh an fhrithealaidh so a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhlachd do shoisgeul Chrìosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais fhialuidh[1] dhoibh-san, agus do na h-uile, *dhaoinibh*:)

14 Agus tre an ùrnuigh air bhur son-sa, aig am bheil mòr-dhéidh oirbh air son gràis Dé a ta ro phailte annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic do-labhairt.[2]

CAIB. X.

1 *An aghaidh nan abstol bréige, a bha dèanamh tàir air anmhuinneachd a phearsa agus air a làthair chorporra, chuir Pòl an céill an neart agus an t-ùghdarras spioradail sin leis an d' armaicheudh e an aghaidh cumhachdan a naimhdean uile;* 7 *thug e cinnte dhoibh, air dha teachd, gu 'm faigheadh iad e cò chumhuchdach ann am focal agus a ta e nis ann an sgrìobhadh, agus e as an làthair, &c.*

A NIS tha mise féin Pòl a' guidhe oirbh, tre mhacantas agus shèimheachd Chrìosd, neach air dhomh a bhi làthair a ta ìosal 'nur measg, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh:

2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh *a dh' athchuinge*, gu 'n *sibh a thoirt orm*, an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' mhuinghin[3] leis an saoilear mi bhi dàna an aghaidh dream àraidh a tha toirt meas oirnne, mar gu bitheamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd[4] anns an fheoil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh:

4 (Oir ar n-airm chogaidh cha 'n fheòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh:)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus gach ni àrd a dh'àrdaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuain chum ùmhlachd Chrìosd:

6 Agus dìoghaltas ullamh againn r'a dhèanamh air gach uile eas-ùmhlachd, 'nuair a choimhlionar bhur n-ùmhlachdsa.

7 An amhairc sibh air nithibh a réir an coslais? ma tha dòchas[5] aig aon neach as féin, gur le Crìosd e, smuainicheadh e so a rìs uaith féin, mar is le Crìosd e-san, gur le Crìosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ged dhèanainn càileigin ni 's mò dh 'uaill as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim[6], agus cha 'n ann chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh nàire orm:

9 Chum nach measar mi mar gu 'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta *a* litrichean, (tha iadsan ag ràdh,) cudthromach agus làidir, ach *a ta a* làthaireachd chorporra anmhunn[7], agus a chainnt tàireil.

[1] *dhaonnachdaich.* [2] *do-chur an céill.*
[3] *mhisnich, urrasachd.*

[4] *gluasad siubhal.* [5] *earbsa.*
[6] *togail suas.* [7] *lag.*

11 Smuainicheadh a leithid sin
do dhuine so, mar a ta sinne ann
am focal tre litrichibh, agus sinn
as làthair, mar sin *gu 'm bì sinn*
ann an gnìomh air dhuinn a bhi
làthair.
12 Oir cha 'n 'eil a dhànadas[1]
againne sinn féin a chur an àir-
eamh, no a choimeas ri dream
àraidh a mholas iad féin: ach
air dhoibh-san bhi 'gan tomhas
féin eatorra féin, agus 'gan coi-
meas féin riu féin, cha 'n 'eil iad
glic.
13 Ach cha dèan sinne uaill á
nithibh a tha thar *ar* tomhas, ach
a réir tomhais na riaghailt[2] a
roinn Dia dhuinne, eadhon tomh-
as a ruigeas oirbhse.
14 Oir cha 'n 'eil sinne 'gar
sìneadh féin thar *ar tomhas*, mar
nach ruigeamaid sibhse; oir
thàinig sinn eadhon do 'ur n-
ionnsuidh-sa[3], le soisgeul Chrìosd:
15 Gun sinn a bhi dèanamh
uaill á nithibh a ta thar *ar* tomh-
as, *eadhon* á saothairibh dhaoine
eile; ach a ta dòchas againn,
'nuair a mheudaichear bhur
creidimh-sa, gu 'm faigh sinn
farsuinneachd gu pailte annaibh
a réir ar riaghailt-ne,
16 Chum an soisgeul a shear-
monachadh anns na *h-ionadaibh*
an taobh thall duibhse, *agus* cha
'n ann chum uaill a dhèanamh
ann an riaghailt duine eile, á
nithibh a ta ullamh a cheana.
17 Ach an tì a nì uaill, dèan-
adh e uaill anns an Tighearn.
18 Oir cha 'n e an tì a mholas
e féin á tha ionmholta[4], ach an
tì a mholas an Tighearn.

[1] *mhisnich.* [2] *riaghail.*

CAIB. XI.

1 *Tre ro-mheud cùraim Phòil do na Corintianaich, thòisich e dh'aindeoin ri e féin a mholadh; 5 dh'innis e nach robh e a bheag goirid air na h-abstoil bu mhò, 7 gu'n do shearmonaich e an soisgeul dhoibh gu saor; 13 agus nochd e nach robh e a bheag a dheidh-làimh air an luchd-oibre chealgach sin, thaobh aon sochair a bhuineadh do'n lagh, &c.*

B'FHEARR leam gu 'n giùl-
aineadh sibh beagan le m'
amaideachd; agus da rìreadh
giùlainibh leam.
2 Oir a ta mi eudmhor umaibh
le h-eud diadhaidh; oir rinn mi
ceangal-pòsaidh eadar sibh agus
aon fhear, chum bhur cur mar
òigh fhìor-ghloin an làthair
Chrìosd.
3 Ach a ta eagal orm, air dòigh
sam bith, mar a mheall an nath-
air Eubha le a cuilbheartachd,
mar sin gu 'n truaillear bhur n-
inntinn-sa o 'n aon-fhillteachd a
ta ann an Crìosd.
4 Oir nan dèanadh an neach a
thig, Iosa eile a shearmonach-
adh nach do shearmonaich sinne,
no *nam* faigheadh sibhse spiorad
eile, nach d'fhuair sibh, no sois-
geul eile ris nach do ghabh sibh,
dh'fheudadh sibh gu maith giùl-
an *leis*.
5 Oir is i mo bharail-sa nach
robh mi a bheag goirid air na
h-abstolaibh a b'àirde.
6 Ach ged *tha* mi neo-fhògh-
luimte ann an cainnt, gidheadh
cha 'n 'eil mi *mar sin* ann an
eòlas; ach rinneadh sinn làn-
fhollaiseach anns na h-uile nith-
ibh 'nur measg-sa.
7 An d'rinn mi cionta le mi

[3] *thugaibh-sa.* [4] *dearbhta.*

féin ìsleachadh chum gu 'm biodh
sibhse air bhur n-àrdachadh, *no*
a chionn gu 'n do shearmonaich
mi soisgeul Dé a nasgaidh
dhuibh ?
8 Chreach mi eaglaisean eile,
a' gabhail tuarasdail *uatha*, chum
seirbhis a dhèanamh dhuibhse.
9 Agus an uair a bha mi làth-
air maille ribhse agus uireas-
bhuidh orm, cha do leig mi mo
throm air duine sam bith : oir
leasaich na bràithrean, a thàinig
o Mhacedonia m' uireasbhuidh :
Agus anns na h-uile nithibh
choimhid mi mi féin o m' throm
a leigeadh oirbhse, agus coimh-
ididh.
10 Mar a ta fìrinn Chrìosd
annam, cha chumar an uaill so
uam ann an crìochaibh na h-
Achaia.
11 C'ar son ? An ann a chionn
nach 'eil gràdh agam dhuibh ?
Tha fios aig Dia.
12 Ach an ni a ta mi dèanamh,
ni mi fathast e, chum gu toir[1]
mi air falbh cion-fàth[2] uathasan
le 'm bu mhiann cion-fàth fhaot-
ainn, chum anns an ni as am
bheil iad a' dèanamh uaill, gu
faighear iad eadhon mar sinne.
13 Oir is ann d' an leithidibh
sin *a ta* abstola bréige, luchd-
oibre cealgach, 'gan cur féin ann
an cosamhlachd abstola Chrìosd.
14 Agus cha 'n iongantach *sin :*
oir cuirear Sàtan féin an cruth[3]
aingil soillse.
15 Uime sin cha ni mòr *e* ged
chuirear a mhinisteirean mar an
ceudna ann an cruth mhinisteir-
ean na fìreantachd ; aig am bì
an crìoch dheireannach a réir an
oibre.
16 A ta mi ag ràdh a rìs, Na
measadh aon neach gur amadan
mi ; no fòs, gabhaibh rium mar
amadan féin, chum gu 'n dèan
mi beagan uaill asam féin.
17 An ni a ta mi a' labhairt,
cha 'n ann a réir an Tighearna a
ta mi 'ga labhairt, ach mar gu
b'ann gu h-amaideach anns an
dànadas uaille so.
18 Do bhrìgh gu bheil mòran
a' dèanamh uaill a réir na feòla,
nì mise uaill mar an ceudna.
19 Oir giùlainidh sibh gu toil-
each le amadanaibh, do bhrìgh
gu bheil sibh *féin* glic.
20 Oir fuilgidh sibh ma bheir
neach an daorsa sibh, ma dh' ith-
eas[4] neach *sibh*, ma bheir neach
bhur cuid *dhibh*, ma dh'àrdaich-
eas neach e féin, ma bhuaileas
neach air an aghaidh sibh.
21 Tha mi a' labhairt a thaobh
eas-urraim, mar gu 'm bitheam-
aid anmhunn : ach, ge b' e ni
anns am bheil neach air bith
dàna, (tha mi a' labhairt gu h-
amaideach,) a ta mise dàna *ann*
mar an ceudna.
22 An Eabhruidhich iad ? *mar
sin tha* mise mar an ceudna : An
Israelich iad ? *mar sin tha* mise
mar an ceudna : An sliochd do
Abraham iad ? *mar sin tha* mise
mar an ceudna :
23 Am ministeirean do Chrìosd
iad ? (tha mi a' labhairt mar
dhuine mi-chéillidh,) a ta mise
os an ceann *san ni so :* ann an
saothairibh ni's pailte, ann am
buillibh ni's ro mhò[5], am prìosan-

[1] *geàrr.* [2] *cothrom.* [3] *riochd.*

[4] *chlaoidheas.* [5] *thar tomhas.*

aibh ni's trice, am bàsaibh gu minic.

24 Fhuair mi o na h-Iùdhaich cùig uairean dà fhichead *buille* ach a h-aon.

25 Ghabhadh le slataibh orm trì uairean, chlachadh mi aon uair, dh'fhuiling mi long-bhriseadh trì uairean ; là agus oidhche bha mi san doimhne:

26 Ann an turusaibh gu minic, ann an gàbhadh aimhnichean, ann an cunnartaibh fhear-reubainn, ann an cunnartaibh o *m'* chinneach *féin*, ann an cunnartaibh o na Cinnich, ann an cunnartaibh sa' bhaile, ann an cunnartaibh san fhàsach, ann an cunnartaibh san fhairge, ann an cunnartaibh am measg bhràithre breugach[1];

27 Ann an saothair agus sgìos[2], am fairibh gu minic, ann an ocras agus tart, an trasgaibh gu minic, am fuachd agus an lomnochduidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro-chùram nan eaglaisean uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh ?

30 Ma's éigin domh uaill a dhèanamh, is ann as na nithibh a bhuineas do m' anmhuinneachd a nì mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beannaichte gu sìorruidh, nach 'eil mi dèanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran *a' phobuill*, fuidh Aretas an rìgh, freiceadan air baile nan Damasceneach, an rùn mise a ghlacadh :

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhaibh.

CAIB. XII.

1 *Chum abstolachd a mholadh ged fheudadh Pòl uaill a dhanamh as a thaisbeinibh iongantach,* 9 *gidheadh is feàrr leis uaill a dhèanamh as anmhuinneachd;* 11 *fhuair e cron doibh a chionn gu'n d'éignich iad e chum na h-uaille dìomhain so:* 14 *gheall e teachd a rìs d'an ionnsuidh,* 15 *ach gu tur le aignibh athaireil.*

GU deimhin cha 'n 'eil e iomchuidh dhomhsa uaill a dhèanamh: ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B' aithne dhomh duine ann an Crìosd ceithir bliadhna deug roimh so, (ma 's anns a' choluinn, cha 'n fhios domh; no as a' choluinn, cha 'n fhios domh ; aig Dia a ta fios ;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas nèamh.

3 Agus b' aithne dhomh a leithid sin do dhuine, (ma 's anns a' choluinn, no as a' choluinn, cha 'n fhios domh: aig Dia a ta fios ;)

4 Gu 'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu 'n cual e briathra do-labhairt, nach feud duine a labhairt[3].

5 M' a leithid sin *do dhuine* nì mi uaill: ach asam féin cha dèan mi uaill, mur *dèan mi* á m' anmhuinneachdaibh[4].

[1] *fallsa, mealltach.*
[2] *sgìos agus briseadh-cridhe.*
[3] *nach urrainn duine a labhairt.*
[4] *laigsibh.*

6 Oir ged b'àill leam uaill a dhèanamh, cha bhi mi a' m' amadan; oir labhraidh mi an fhìrinn: gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu 'm bì meas aig duine dhìom thar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu 'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhas, tre ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdair Shàtain chum gu 'm buaileadh e mi[1], air eagal gu 'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn trì uairean, gu 'n imicheadh *so* uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit: oir a ta mo chumhachd air a dhèanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sin is ro thoiliche a nì mi uaill á m' anmhuinneachdaibh, chum gu 'n gabh cumhachd Chrìosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh[2] air son Chrìosd: oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rinneadh a' m' amadan mi le uaill a dhèanamh; dh' éignich sibhse mi: oir bu chòir dhomh bhi air mo mholadh leibhse: oir cha robh mi bheag sam bith fo na h-abstolaibh a 's àirde, ged nach 'eil annam ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibricheadh comharan abstoil ann bhur measg-sa anns gach uile fhoighidin, ann an comharaibh agus an iongantasaibh, agus an cumhachdaibh[3].

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do leig mi féin mo throm oirbh? thugaibh maitheanas dhomh san eucoir so.

14 Feuch, a ta mi ullamh a nis an treas uair gu teachd do 'ur n-ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh; oir cha 'n e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh féin: oir cha 'n 'eil e mar fhiachaibh air a' chloinn ionmhas a chruinneachadh fa chomhair nam pàrantan, ach air na pàrantaibh fa comhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a nì mise caitheadh agus a chaithear mi air son bhur n-anama-sa, ged mar is ro phailte a ta gràdh agam dhuibh, gur lugha bhur gràdh-sa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh air dhomh bhi innleachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d' rinn mise tre aon neach dhiubh-san a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh buannachd dhibh?

18 Ghuidh mi air Titus *dol do 'ur n-ionnsuidh*, agus chuir mi bràthair maille ris: an d' rinn Titus buannachd dhibh? nach do ghluais sinn san aon spiorad? agus anns na h-aon cheumaibh?

19 A rìs, am bheil sibh a'

---

[1] *chum gabhail le dornaibh orm.*
[2] *trioblaidibh, aindeisidh*
[3] *gniomharaibh cumhachdach.*

saonsinn gu bheil sinne gabhail
ar leithsgeil ribh? tha sinn a'
labhairt am fianuis Dé ann an
Crìosd: ach *a ta* an t-iomlan, a
chàirde, chum bhur fòghluim-sa[1].
20 Oir is eagal leam, air
dhomh teachd, nach faigh mi
sibh mar is miann leam, agus gu
faighear mise dhuibhse mar nach
bu mhiann leibh: air eagal gu 'm
bì connsachadh, farmad, fearg,
comh-stri, cùl-chàineadh, cogars-
aich, àrdain[2], ceannairce *'nur
measg:*
21 Air eagal an uair a thig
mi a rìs, gu 'n ìslich mo Dhia mi
'nur measg, agus gu dèan mi
caoidh air son mòrain do 'n
dream a pheacaich a cheana,
agus nach do ghabh aithreachas
do 'n neò-ghloine, agus strìop-
achas, agus mhacnus a rinn iad.

CAIB. XIII.

1 *Bhagair Pòl cumhachd 'abstolachd an agh-aidh pheacach cruaidh-mhuinealach:* 5 *agus chomhairlich e dhoibh an creidimh a dhearbh-adh,* 7 *agus am beatha a leasachadh mu'n tig e:* 11 *chomh-dhùin e an litir le earail choitchionn agus le h-ùrnuigh.*

IS i so an treas uair a ta mi a'
teachd do 'ur n-ionnsuidh:
am beul dithis no triuir do
fhianuisibh bithidh gach focal
seasmhach.
2 Dh'innis mi cheana, agus
tha mi roimh-làimh ag innseadh
dhuibh, mar gu 'm bithinn a
làthair an dara uair; agus a nis
air dhomh bhi as bhur làthair,
tha mi a' sgrìobhadh chum na
dream a pheacaich roimh so,
agus chum chàich uile, ma thig
mi a rìs, nach caomhain mi:
3 O tha sibh ag iarraidh
dearbhaidh air Crìosd a' labh-
airt annam-sa, neach do 'ur
taobh-sa nach 'eil anmhunn, ach
a ta cumhachdach annaibh.
4 Oir ge do chéusadh e tre
anmhuinneachd, gidheadh a ta
e beò tre chumhachd Dhé: oir
a ta sinne mar an ceudna an-
mhunn ann-san, gidheadh bith-
idh sinn beò maille ris tre chumh-
achd Dhé do 'ur taobh-sa.
5 Ceasnaichibh sibh féin, am
bheil sibh sa' chreidimh; dearbh-
aibh sibh féin: nach aithne
dhuibh sibh féin, gu bheil Iosa
Crìosd annaibh, mur daoine a
chuireadh air cul[3] sibh?
6 Ach tha dòchas agam gu 'm
bì fhios agaibh nach daoine a
chuireadh air cùl sinne.
7 A nis tha mi guidhe air Dia
gu'n sibhse a dhèanamh uilc air
bith; cha 'n ann chum gu 'm
faicear sinne bhi dearbhta, ach
chum gu 'n dèanadh sibhse an ni
sin a ta maith[4], ged robh sinne
mar dhaoine a chuireadh air cùl.
8 Oir cha 'n urrainn sinn ni air
bith a dhèanamh an aghaidh na
fìrinn, ach air son na fìrinn.
9 Oir tha sinn subhach an uair
a tha sinn *féin* anmhunn, agus
sibhse làidir: agus tha sinn a'
guidhe so mar an ceudna, sibhse
bhi diongmhalta.
10 Is ann uime so a sgrìobh mi
na nithe so *do 'ur n-ionnsuidh* air
dhomh bhi as bhur làthair, chum
air dhomh bhi làthair nach bith-
inn garg, a réir a' chumhachd a
thug an Tighearna dhomh chum

[1] *bhur togail suas.*
[2] *àrd inntinneachd, atmhoireachd.*
[3] *daoine neo-dhearbhta.*
[4] *ciatach.*

fòghluim[1], agus cha 'n ann chum sgrios.

11 Fa dheoidh, a bhràithre, slàn leibh: bithibh diongmhalta[2], bithibh subhach, bithibh a dh'aon inntinn, bithibh sìochail; agus bithidh Dia a' ghràidh agus na sìthe[3] maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chéile[4] le pòig naoimh.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd do 'ur n-ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Crìosd, agus gràdh Dhé, agus comh-chomunn an Spioraid Naoimh, *gu robh* maille ribh uile. Amen.

[1] *togail suas.* [2] *foirfe, iomlan.* [3] *sìothchaint.* [4] *Altaichibh beatha a chéile.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL
CHUM NAN GALATIANACH.

CAIB. I.

1 *Tha iongantas air Pòl gu 'n do thréig na Galatianaich e-san agus an soisgeul co luath:* 8 *agus mhalluich e an dream sin a shearmonaicheas aon soisgeul eile ach na shearmonaich e féin;* 11 *dh'fhòghluim e 'n soisgeul cha b' ann o dhaoinibh, ach o Dhia,* 13 *agus nochd e ciod a ghnè duine bha ann mu'n do ghairmeadh e.*

POL abstol, (cha 'n ann o dhaoinibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Crìosd, agus tre Dhia *an* t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh,)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia:

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus *o* ar Tighearn Iosa Crìosd,

4 A thug e féin air son ar peacanna, chum gu 'n saoradh e sinn o 'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Athar-ne:

5 Dhasan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu 'n d' atharraicheadh[1] sibh co luath uaith-san a ghairm sibh tre[2] ghràs Chrìosd, gu soisgeul eile:

7 Ni nach *soisgeul* eile; ach a ta dream àraidh 'gur buaireadh, le 'n àill soisgeul Chrìosd a thilgeadh bun os ceann[3].

8 Ach nan dèanamaid-ne, no aingeal o nèamh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh, ach *an soisgeul a* shearmonaich sinne dhuibh, biodh e malluichte.

9 Amhuil mar a thubhairt sinn roimh, a ta mise ag ràdh a nis a rìs mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach *an soisgeul* a ghabh sibh, biodh e malluichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air daoinibh, no air[4] Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a' m' sheirbhiseach aig Crìosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shear-

[1] *gu 'n d' thugadh thairis.*
[2] *chum.*
[3] *fhiaradh, chlaon-thruailleadh.*
[4] *a' cur m' earbsa á.*

monaicheadh leam-sa, nach ann
a réir duine a ta e.
12 Oir cha b' ann o dhuine a
fhuair mi e, ni mò a theagaisg-
eadh dhomh *e*, ach tre fhoill-
seachadh Iosa Crìosd.
13 Oir chuala sibh mo chaithe-
beatha-sa[1] san aimsir a chaidh
seachad, ann an creidimh nan
Iùdhach, gu 'n d' rinn mi thar
tomhas geur-leanmhuinn air
eaglais Dé, agus gu 'n d' fhàsaich
mi i :
14 Agus gu 'n d' thàinig mi air
m' aghaidh ann an creidimh nan
Iùdhach thar mòran do m'
chomh-aoisibh am measg mo
chinnich féin, air dhomh bhi ni
bu ro eudmhoire mu ghnàthann-
aibh mo shinnsireachd.
15 Ach an uair a b' i deadh
thoil Dé, a sgar o bhroinn mo
mhàthar mi, agus a ghairm *mi*
tre a ghràs,
16 A Mhac féin fhoillseachadh
annam[2], chum gu searmonaich-
inn e am measg nan Cinneach ;
air ball cha do chuir mi comh-
airle ri feoil agus fuil :
17 Ni mò chaidh mi suas gu
Ierusalem, chum na muinntir sin
a bha 'nan abstolaibh romham ;
ach chaidh mi gu Arabia, agus
a rìs thàinig mi air m' ais gu
Damascus.
18 An déigh sin an ceann thrì
bliadhna, chaidh mi suas gu
Ierusalem, a dh'fhaicinn Phead-
air, agus dh'fhan mi maille ris
cùig làithean deug.
19 Ach neach air bith eile do na
h-abstolaibh cha 'n fhaca mi, ach
Seumas bràthair an Tighearna.
20 A nis *anns* na nithibh a ta
mi a' sgrìobhadh dhuibh, feuch,
an làthair Dhé, cha 'n 'eil mi
dèanamh bréige.
21 'Na dhéigh sin thàinig mi
gu crìochaibh Shiria agus Chili-
cia ;
21 Agus cha robh eòlas orm a
thaobh m' fhaicinn aig eaglaisibh
Iudea, a bha ann an Crìosd.
23 Ach a mhàin chual iad, An
tì anns an àm a chaidh seachad
a bha 'gar geur-leanmhuinn, gu
bheil e nis a' searmonachadh a'
chreidimh a bha e a' sgrios roimh
so[3] *:*
24 Agus thug iad glòir do Dhia
air mo shon-sa.

CAIB. II.

1 *Chuir an t-abstol an céill c' uin' a chaidh e suas gu Ierusalem, agus c' ar son nach do thimchioll-ghearradh Titus.* 11 *Chuir e 'n aghaidh Pheadair, agus dh'innis e dha a reuson,* 14 *c' ar son a ta e féin, agus muinntir eile, a tha 'nan Iùdhaich, a' creidsinn gu 'm bi iad air am fìreanachadh tre chreidimh ann an Crìosd, agus cha 'n ann tre oibribh.* 20 *Cha chaith an dream a ta air am fìreanachadh tre chreidimh am beatha ann am peacadh.*

AN sin an ceann cheithir
bliadhna deug chaidh mi
a rìs suas gu Ierusalem, maille
ri Barnabas, a' toirt Thituis leam
mar an ceudna.
2 Agus chaidh mi suas a réir
foillseachaidh, agus chuir mi an
céill dhoibh an soisgeul a ta mi
a' searmonachadh am measg nan
Cinneach, ach ann an uaignidh-
eas dhoibh-san d' an robh meas,
air eagal air chor sam bith gu 'n
ruithinn, no gu 'n do ruith mi an
dìomhanas.
3 Ach cha b' éigin do Thitus

[1] *mo ghiùlan.* [2] *leam.* [3] *uair-eigin.*

féin a bha a' m' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh. ged bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghoid a steach[1] 'nar measg, a thàinig a steach an uaignidheas[2] a dh'fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Crìosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire; chum gu 'm buanaicheadh[3] fìrinn an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o 'n dream sin, a mheasadh gu 'm bu ni éigin iad, (ciod air bith a bha iad roimh, cha 'n 'eil suim ann domh-sa: cha 'n 'eil meas aig Dia do phearsa duine,) oir iadsan a mheasadh *gu 'm bu ni éigin iad,* cha do phàirtich iad le 'n còmhradh bheag sam bith rium-sa.

7 Ach air an làimh eile, 'nuair a chunnaic iad gu 'n d' earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearraidh rium-sa, mar *a dh'earbadh soisgeul an* timchioll-ghearraidh ri Peadar;

8 (Oir an Tì a dh'oibrich gu héifeachdach[4] ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh, dh'oibrich e gu cumhachdach annam-sa mar an ceudna chum nan Cinneach:)

9 Agus an uair a thuig Seumas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'nam puist[5], an gràs a thugadh dhomh, thug iad dhomh-sa agus do Bharnabas deas làmh a' chomuinn; ionnus *gu rachamaid* chum nan Cinneach, agus iad féin chum an timchioll-ghearraidh.

10 A mhàin *b' àill leo* gu 'm bitheamaid cuimhneachail air na bochdaibh; ni mar an ceudna a bha ro-thoil[6] agam féin a dhèanamh.

11 Ach an uair a thàinig Peadar gu Antioch, sheas mi 'na aghaidh as an eudann, a chionn gu 'n robh e r' a choireachadh.

12 Oir roimh do dhream àraidh teachd o Sheumas, dh'ith e biadh maille ris na Cinnich: ach an uair a thàinig iadsan, chaidh e a thaobh agus thearbaidh se e féin, air eagal na muinntir a bha do 'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iùdhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnus gu 'n d' thugadh Barnabas mar an ceudna a thaobh le 'n cluain[7].

14 Ach an uair a chunnaic mise nach do ghluais iad gu tréibhdhireach[8], a réir fìrinn an t-soisgeil, thubhairt mi ri Peadar 'nam fianuis uile, Ma tha thusa, a tha a' d' Iùdhach, a' caitheadh do bheatha a réir nan Cinneach, agus cha 'n ann a réir nan Iùdhach, c' ar son a ta thu 'g éigneachadh nan Cinneach am beatha chaitheadh mar na h-Iùdhaich?

15 Air dhuinne *a tha 'nar* n-Iùdhaich a thaobh nàduir, agus cha 'n ann 'nar peacaich do na Cinnich,

16 Fios a bhi againn nach 'eil duine air fhìreanachadh o oibribh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Crìosd, chreid sinne féin ann an Iosa Crìosd; chum gu 'm

[1] *a thugadh steach os ìosal.* [2] *os ìosal.*
[3] *fanadh.* [4] *gu brìoghmhor.*
[5] *postaibh.* [6] *ro-thogradh.*
[7] *gnùis-mhealladh, ceilg.* [8] *san t-slighe dhìrich.*

bitheamaid air ar fìreanachadh o
chreidimh Chrìosd, agus cha 'n
ann o oibribh an lagha: oir o
oibribh an lagha, cha bhi feoil
sam bith air a fìreanachadh.
17 Ach air dhuinn bhi 'g iarr-
aidh bhi air ar fìreanachadh tre
Chrìosd, ma gheibhear 'nar peac-
aich sinn féin, *am bheil,* uime sin,
Crìosd 'na mhinisteir peacaidh?
Nar leigeadh Dia.
18 Oir ma thogas mi a rìs suas
na nithe a leag mi, tha mi dèan-
amh ciontach dhìom féin.
19 Oir a ta mise tre 'n lagh
marbh do 'n lagh, chum gu 'm
bithinn beò do Dhia.
20 Tha mi air mo chéusadh
maille ri Crìosd: gidheadh a ta
mi beò; ach cha mhise, ach
Crìosd a ta beò annam: agus a'
bheatha a ta mi nis a' caitheadh
san fheoil, tha mi ga caitheadh
tre chreidimh Mhic Dhé, a
ghràdhaich mi, agus a thug e
féin air mo shon.
21 Cha 'n 'eil mi a' cur gràis Dé
an neo-bhrìgh[1]: oir ma tha fìr-
eantachd tre 'n lagh, is *ann* gun
aobhar a fhuair Crìosd bàs.

CAIB. III.

1 *Dh' fheòraich an t-abstol ciod a dh'aom na Galatianaich gus an creidimh a thréigsinn, agus dòigh a chur san lagh.* 6 *Tha 'n dream a tha creidsinn air am fìreanachadh,* 9 *agus air am beannachadh maille ri Abraham:* 10 *dhearbh Pòl so le iomadh reuson.*

O A Ghalatianacha amaideach,
cò a chuir druidheachd
oirbh, ionnus nach biodh sibh
ùmhal do 'n fhìrinn, d' an robh
Crìosd air a nochdadh gu soill-
eir[2] fa chomhair bhur sùl, air a
chéusadh 'nur measg?
2 So a mhàin b' àill leam
fhòghlum uaibh, An ann o oib-
ribh an lagha a fhuair sibh an
Spiorad, no o éisdeachd a' chreid-
imh?
3 Am bheil sibh co amaideach
as sin? air dhuibh tòiseachadh
san Spiorad, am bheil sibh a nis
air bhur dèanamh foirfe leis an
fheoil?
4 An d' fhuiling sibh na h-uir-
ead sin do nithibh gu dìomhain?
ma 's *ann* da rìreadh gu dìomhain.
5 An Tì uime sin a tha frith-
ealadh dhuibh an Spioraid, agus
ag oibreachadh mhìorbhuile 'nur
measg, an ann tre oibribh an
lagha, no tre éisdeachd a' chreid-
imh *a nì e so?*
6 Amhuil mar a chreid Abraham
Dia, agus a mheasadh sin dha
mar fhìreantachd.
7 Uime sin biodh fhios agaibh
an dream a *tha* do 'n chreidimh,
gur iad sin clann Abrahaim.
9 Oir air fhaicinn roimh do 'n
sgriobtuir gu 'm fìreanaicheadh
Dia na Cinnich tre chreidimh,
shearmonaich e an soisgeul roimh-
làimh do Abraham, *ag ràdh,*
Beannaichear na h-uile Chinnich
annad-sa.
9 Uime sin tha an dream a tha
do 'n chreidimh, air am beann-
achadh maille ri Abraham, fìor-
chreideach.
10 Oir a mheud 's a ta do
oibribh an lagha, tha iad fo 'n
mhallachadh; oir a ta e sgrìobh-
ta, *Is* malluichte gach neach nach
buanaich[3] anns na h-uile nithibh
a ta sgrìobhta ann an leabhar an
lagha chum an dèanamh.

[1] *air cùl.* [2] *gu dealbhach.*

[3] *fan.*

11 Ach *is* ni follaiseach, nach
fìreanaichear neach sam bith tre
'n lagh am fianuis Dé: oir, Bith-
idh am fìrean beò tre chreidimh.
12 Agus cha 'n 'eil an lagh o
chreidimh: ach, An duine a nì
iad gheibh e beatha annta[1].
13 Shaor Crìosd sinne o mhall-
achadh an lagha, air dha bhi air
a dhèanamh 'na mhallachadh air
ar son: oir a ta e sgrìobhta, *Is*
malluichte gach aon a chrochar
air crann:
14 Chum gu 'n tigeadh beann-
achadh Abrahaim air na Cinnich
tre Iosa Crìosd; ionnus gu faigh-
eamaid gealladh an Spioraid tre
chreidimh.
15 A bhràithre, tha mi a' labh-
airt mar dhuine; ged nach bì ann
ach coimhcheangal[2] duine, ma
tha e air a dhaingneachadh, cha
chuir neach air bith air cùl *e*,
agus cha chuirear ni sam bith ris.
16 A nis is ann do Abraham a
thugadh[3] na geallanna agus d' a
shìol. Cha 'n abair e, Agus do
shìolaibh, mar gu 'm biodh *e labh-
airt* mu mhòran; ach mar mu
aon, Agus do d' shìol-sa, neach
a 's e Crìosd.
17 Agus a ta mi ag ràdh so,
nach fheudar gu 'n cuir an lagh,
a thugadh an ceann cheithir
cheud agus dheich bliadhna fich-
ead 'na dhéigh, an coimhcheangal
an neo-bhrìgh, a dhaingnicheadh
roimh le Dia ann an Crìosd,
ionnus gu 'n cuireadh e an geall-
adh air cùl.
18 Oir ma 's ann o 'n lagh *a ta*
an oighreachd, cha *'n 'eil* i ni 's
mò o 'n ghealladh: ach thug Dia
gu saor *i* do Abraham tre gheall-
adh.
19 C' ar son uime sin *a thugadh*
an lagh? thugadh e air son eus-
aontais, gus an tigeadh an sìol,
d' an d' rinneadh an gealladh;
air òrduchadh le ainglibh an
làimh eadar-mheadhonair.
20 A nis an t-eadar-mheadh-
onair, cha 'n ann air son aoin
a ta e 'na eadar-mheadhonair; ach
is aon Dia.
21 Uime sin *am bheil* an lagh
an aghaidh gheallanna Dhé? Nar
leigeadh Dia: oir nam biodh
lagh air a thabhairt a bhiodh
comasach air beatha thoirt uaith,
gu deimhin is ann o 'n lagh a
bhiodh fìreantachd.
22 Ach dh'fhàg an sgriobtuir
na h-uile *dhaoine* dùinte sa 'pheac-
adh, chum gu 'm biodh an geall-
adh tre chreidimh Iosa Crìosd
air a thoirt dhoibh-san a ta creid-
sinn.
23 Ach mu 'n d' thàinig an creid-
imh, choimhideadh sinn fo 'n
lagh, air ar druideadh a steach
chum a' chreidimh, a bha gu bhi
air fhoillseachadh.
24 Uime sin b' e an lagh, ar
n-oid-fhòghluim[4] *g' ar treòrach-
adh* gu Crìosd, chum gu bitheam-
aid air ar fìreanachadh tre chreid-
imh.
25 Ach air teachd do 'n chreid-
imh, cha 'n 'eil sinn ni 's mò fuidh
oid-fhòghluim.
26 Oir is sibhse uile mic Dhé
tre chreidimh ann an Iosa Crìosd.
27 Oir a mheud agaibh 'sa
bhaisteadh do Chrìosd, chuir sibh
umaibh Crìosd.

[1] *leo.* [2] *cunradh, cùmhnant.*

[3] *labhradh, rinneadh.* [4] *ar maighstir-sgoile.*

28 Cha 'n 'eil Iùdhach no Greug-
ach, cha 'n 'eil saor no daor, cha 'n
'eil firionn no boirionn[1] ann: oir
is aon sibh uile ann an Iosa
Crìosd.
29 Agus ma 's le Crìosd sibh, is
sibh sìol Abrahaim gun amharus,
agus is oighreachan *sibh* a réir
a' gheallaidh.

CAIB. IV.

1 *Bha sinn fuidh 'n lagh, gus an d' thàinig Crìosd, mar a ta an t-oighre fuidh a thuiteir gus an tig e gu h-aois.* 5 *Ach shaor Crìosd sinn o 'n lagh:* 7 *uime sin cha 'n 'eil sinn 'nar seirbhisich ni 's faide dha.* 14 *Chuir Pòl an cuimhne dhoibh an deadhghean dasan, agus a dheadh-rùin féin doibhsan;* 22 *agus nochd e gur sinne clann Abrahaim thaobh na mnà saoire.*

ANIS a ta mi ag ràdh, am
feadh a bhios an t-oighre
'na leanabh, nach 'eil eadar-dheal-
achadh sam bith eadar e agus
seirbhiseach, ged is e Tighearn
nan uile;
2 Ach a ta e fo luchd-coimhid[2],
agus fo luchd-riaghlaidh gu
teachd na h-aimsir a dh'òrduich
an t-athair.
3 Agus mar an ceudna sinne,
'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh,
bha sinn an daorsa fo cheud
fhòghlum an t-saoghail:
4 Ach an uair a thàinig coimh-
lionadh na h-aimsir, chuir Dia a
Mhac féin uaith, a ghineadh o
mhnaoi, a rinneadh fuidh 'n lagh,
5 Chum gu 'n saoradh e iadsan
a bha fuidh 'n lagh, ionnus gu
faigheamaid-ne uchd-mhacachd
na cloinne.
6 Agus do bhrìgh gur mic sibh,
chuir Dia Spiorad a Mhic féin
ann bhur cridheachaibh, ag éigh-
each, Abba, Athair.
7 Uime sin cha seirbhiseach
thu ni 's mò, ach mac; agus
ma 's mac, is oighre mar an ceud-
na air Dia tre Chrìosd.
8 Gidheadh, an uair nach b'
aithne dhuibh Dia, rinn sibh
seirbhis dhoibh-san nach 'eil 'nan
dée thaobh nàduir.
9 Ach a nis air dhuibh Dia aith-
neachadh, no mar is feàrr a dh'-
fheudar a ràdh, bhi air bhur
n-aithneachadh le Dia, cionnus
a ta sibh ag ath-philleadh chum
nan ceud-thoiseach anmhunn ag-
us bochd[3], d' am miann leibh bhi
a rìs fo dhaorsa?
10 Tha sibh a' coimhead làith-
ean, agus mhìosan, agus aimsir-
ean, agus bhliadhnan.
11 Tha eagal orm do 'ur taobh
gu 'n do chaith mi gu dìomhain
mo shaothair oirbh.
12 Guidheam oirbh, a bhràithre,
bithibh mar a ta mise; oir *a ta*
mise mar sibhse: cha d' rinn sibh
eucoir sam bith orm.
13 Tha fhios agaibh gu 'm *b'
ann* tre anmhuinneachd na feòla, a
shearmonaich mi dhuibh an sois-
geul air tùs.
14 Agus air mo bhuaireadh a
bha ann am fheoil, cha d' rinn
sibh tarcuis, agus cha do ghabh
sibh gràin dìom[4]; ach ghabh
sibh rium mar aingeal[5] Dé, mar
Iosa Crìosd.
15 Ciod e ma seadh[6] an sonas
sin a bha agaibh? oir a ta mi
dèanamh fianuis duibh, nam bu
chomasach e, gu 'n spìonadh sibh

[1] *bainionn.* [2] *thuiteiribh.*
[3] *anmhunn, uireasbhuidheach.*
[4] *cha do chuir sibh cùl ris.* [5] *theachdair.*
[6] *C' ait am bheil.*

a mach bhur sùilean féin, agus
gu 'n tugadh sibh dhomh-sa iad.
16 Uime sin an d' rinneadh
nàmhaid duibh dhìom, air son
mi dh'innseadh na fìrinn duibh ?
17 Tha iadsan eudmhor um-
aibh, *ach* cha 'n ann gu maith ;
ach b' àill leo sinne dhruideadh
a mach, chum gu 'm biodh sibh-
se eudmhor umpa féin.
18 Ach *is* maith a bhi eudmhor
ann an *ni* maith a ghnàth, agus
cha 'n e mhàin an uair a ta mise
a làthair maille ribh.
19 Mo chlann bheag, air am
bheil mi a rìs ri saothair, gus an
dealbhar Crìosd annaibh,
20 B' àill leam bhi nis a làthair
maille ribh, agus mo ghuth a
chaochladh, oir a ta mi fuidh
amharus umaibh.
21 Innsibh dhomh, sibhse le 'm
miann bhi fo 'n lagh, nach cluinn
sibh an lagh ?
22 Oir a ta e sgrìobhta, gu
robh aig Abraham dithis mhac ;
aon ri banoglaich[1], agus am *mac*
eile ri mnaoi shaoir.
23 Agus e-san a *bh' aige* ris a'
bhanoglaich, ghineadh a réir na
feòla e ; ach e-san *a bh' aige* ris a'
mhnaoi shaoir, tre ghealladh.
24 Na nithe so is samhladh
iad[2] ; oir is iad so an dà choimh-
cheangal[3] ; aon diubh o bheinn
Shinai, a ta a' breith chum daor-
sa, a 's i Agar.
25 Oir is i Agar beinn Shinai
ann an Arabia, agus tha i a'
comh-fhreagradh do Ierusalem
a tha nis ann, agus tha i fo
dhaorsa maille r' a cloinn.
26 Ach a ta an Ierusalem a ta
shuas saor, agus is màthair
dhuinn uile i.
27 Oir a ta e sgrìobhta, Dèan
gàirdeachas, a bhean neo-thorr-
ach[4] nach 'eil a' breith *cloinne ;*
bris a mach agus glaodh, thusa
nach 'eil ri saothair : oir is lìon-
mhoire clann na mnà aonaran-
aich[5], na na mnà aig am bheil
fear.
28 A nis, a bhràithre, is sinne,
mar a bha Isaac, clann a' gheall-
aidh.
29 Ach mar a rinn e-san a rug-
adh a réir na feòla, san àm sin
geur-leanmhuinn air-san *a rugadh*
a réir an Spioraid, is amhuil sin
a ta nis mar an ceudna.
30 Ach ciod a ta an sgriobtuir
ag ràdh ? Tilg a mach a' bhan-
oglach agus a mac : oir cha bhi
mac na banoglaich 'na oighre
maille ri mac na mnà saoire.
31 Uime sin, a bhràithre, cha
sinne clann na banoglaich, ach
na mnà saoire.

CAIB. V.

1 *Bhrosnuich an t-abstol na Galatianaich gu seasamh 'nan saorsa,* 3 *agus gun an timchioll-ghearradh a ghnàthachadh :* 13 *ach roghuinn a dh'anamh do ghràdh, ni a 's e coimhlionadh an lagha :* 19 *chuir e sìos oibre na feòla,* 22 *agus dh'ainmich e toradh an Spioraid ;* 25 *agus dh'earalaich e chum gluasad san Spiorad.*

UIME sin seasaibh gu daing-
ean anns an t-saorsa leis an
d' rinn Crìosd saor sinn, agus na
bithibh a rìs air bhur cuibh-
reachadh le cuing na daorsa.
2 Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh
ribh, ma thimchioll-ghearrar

[1] *mnaoi dhaoir, ban-tràill.*
[2] *asda so tha ni eile r' a thuigsinn.*
[3] *chumhnant.*
[4] *sheasg, gun sliochd.* [5] *tréigte.*

sibh, nach bì tairbhe air bith
dhuibh ann an Crìosd.
3 Oir a ta mi a rìs a' dèanamh
fianuis do gach uile dhuine a
thimchioll-ghearrar, gu bheil e
mar fhiachaibh air an lagh gu
h-iomlan a choimhlionadh.
4 Cha 'n 'eil tairbhe sam bith
ann an Crìosd dhuibhse[1] a ta air
bhur fìreanachadh tre 'n lagh;
thuit sibh o ghràs.
5 Oir a ta sinne tre 'n Spiorad
a' feitheamh ri dòchas fìreant-
achd o chreidimh.
6 Oir ann an Iosa Crìosd, cha
'n 'eil éifeachd[2] sam bith ann an
timchioll-ghearradh, no ann an
neo-thimchioll-ghearradh, ach
ann an creidimh a dh'oibricheas
tre ghràdh.
7 Is maith a ruith sibh; cò a
bhac sibh o bhi ùmhal do 'n
fhìrinn?
8 Cha *d' thàinig* an impidh so
o 'n tì a ghairm sibh.
9 Goirtichidh[3] beagan do thaois
ghoirt am meall uile.
10 Tha muinghin agam asaibh
san Tighearn, nach bì sibh dh'-
aon dòigh air atharrachadh inn-
tinn: ach an tì a ta cur dragha
oirbh, giùlainidh e *a* bhreithean-
as, cò air bith e.
11 Agus mise, a bhràithre, ma
shearmonaicheas mi fathast an
timchioll-ghearradh, c' ar son a
nithear fathast geur-leanmhuinn
orm? an sin bhiodh oilbheum a'
chroinn-chéusaidh air a chur
air cùl.
12 B' fheàrr leam gu 'm biodh
iadsan a ta cur mì-shuaimhneis[4]
oirbh eadhon air an gearradh
uaibh[5].
13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh
chum saorsa sibh; a mhàin na
dèanaibh an t-saorsa 'na cion-fath
do 'n fheoil, ach le gràdh dèan-
aibh seirbhis d' a chéile.
14 Oir tha an lagh uile air a
choimhlionadh ann an aon fhoc-
al, *eadhon* an so, Gràdhaichidh
tu do choimhearsnach mar thu
féin.
15 Ach ma bhios sibh a' teum-
adh agus ag itheadh a chéile,
thugaibh aire nach claoidhear le
a chéile sibh.
16 A ta mi ag ràdh ma seadh,
Gluaisibh[6] san spiorad, agus cha
choimhlion sibh ana-miann na
feòla.
17 Oir a ta an fheoil a' miann-
achadh an aghaidh an Spioraid,
agus an Spiorad an aghaidh na
feòla: agus a ta iad sin an
aghaidh a chéile; ionnus nach
faigh sibh na nithe bu mhiann
leibh a dhèanamh.
18 Ach ma threòraichear leis
an Spiorad sibh, cha 'n 'eil sibh
fuidh 'n lagh.
19 A nis tha oibre na feòla foll-
aiseach, a 's iad *so,* Adhaltrannas,
strìopachas, neò-ghloine, macnus[7],
20 Iodhol-aoradh, druidheachd[8],
naimhdeas, connsachadh, co-
fharpuis[9], fearg, comh-stri, aimh-
réite, saobh-chreidimh[10],
21 Farmad, mortadh, misg,
ruidhteireachd[11], agus an leithide
sin: mu bheil mi ag innseadh

[1] *rinneadh Crìosd gun tairbhe dhuibh.*
[2] *brìgh, neart.* [3] *Geuraichidh.* [4] *dragha.*
[5] *air an gearradh as* bhur comunn.

[6] *siubhlaibh, imichibh.* [7] *mì-nàire.*
[8] *buidseachas.* [9] *comortus.* [10] *eiriceachd.*
[11] *anabharr, geòcaireachd, craos.*

dhuibh roimh-làimh, mar a dh'-
innis mi dhuibh a cheana mar
an ceudna, nach sealbhaich iadsan
a nì an leithide sin rìoghachd
Dhé[1].
22 Ach is e toradh an Spioraid
gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhul-
angas, caomhalachd. maitheas,
creidimh[2],
23 Macantas[3], stuaim : an agh-
aidh an samhuil sin cha 'n 'eil
lagh.
24 Agus iadsan a 's le Crìosd,
chéus iad an fheoil, maille r'a
h-an-tograibh agus a h-ana-
miannaibh.
25 Ma's beò dhuinn san Spior-
ad, gluaiseamaid san Spiorad
mar an ceudna.
26 Na bitheamaid déidheil air
glòir dhìomhain[4], a' brosnachadh
a chéile, a' gabhail farmaid r'a
chéile.

CAIB. VI.

1 *Dh'iarr Pòl air na Galatianaich buntainn gu sèimh ri bràthair a thuislich,* 2 *agus uallach a chéile a ghiùlan,* 6 *bhi tabhartach d'an luchd-teagaisg,* 9 *agus gun sgìtheachadh do mhaith a dhèanamh :* 12 *nochd e ciod gus am bheil iadsan a ta searmonachadh an timchioll-ghearraidh :* 14 *cha dèan e féin uaill á ni sam bith ach á crann-céusaidh Chrìosd.*

A BHRAITHRE, ma ghlacar
neach ann an coire air bith
gu h-obann, sibhse a ta spioradail,
togaibh suas a shamhuil sin do
dhuine ann an spiorad na mac-
antachd[5]; a' toirt aire dhuit féin,
nach buairear thu mar an ceudna.
2 Giùlainibh uallacha[6] a chéile,
agus mar sin coimhlionaibh lagh
Chriòsd.
3 Oir ma shaoileas duine gur
ni éigin e féin, gun bhi ann ach
neo-ni, tha e 'ga mhealladh féin.
4 Ach dearbhadh gach neach
'obair féin, agus an sin bithidh
aobhar gàirdeachais[7] aige d' a
thaobh féin[8] a mhàin, agus cha
'n ann a thaobh neach eile.
5 Oir giùlainidh gach neach
'uallach féin.
6 Comh-roinneadh an neach a
ta air a theagasg san fhocal, ris
an neach a ta 'ga theagasg, anns
na h-uile nithibh maithe.
7 Na meallar sibh ; cha dèanar
fanoid air Dia : oir ge b' e ni a
shìol-chuireas duine, an ni ceudna
buainidh e.
8 Oir an tì a chuireas d' a fheoil
féin, buainidh e o 'n fheoil
truaillidheachd ; ach an tì a
chuireas do 'n Spiorad, buainidh
e o 'n Spiorad a' bheatha shuth-
ainn.
9 Agus na sgìthicheamaid do
mhaith a dhèanamh : oir ann an
àm iomchuidh buainidh sinn,
mur fannaich[9] sinn.
10 Uime sin, a réir mar a
ta cothrom[10] againn, dèanamaid
maith do na h-uile dhaoinibh,
ach gu h-àraidh dhoibh-san a ta
do theaghlach a' chreidimh.
11 Tha sibh a' faicinn meud na
litreach a sgrìobh mi dhuibh le
mo làimh féin.
12 A mheud le 'm miann iad
féin a thaisbeanadh gu sgiamh-
ach san fheoil, tha iad 'gur n-
éigneachadh chum bhi air bhur
timchioll-ghearradh ; a mhàin
chum nach dèantadh geur-lean-

[1] *rìoghachd Dhé mar oighreachd.* [2] *fìrinn.* [3] *ciuineas.* [4] *earraghloir.* [5] *a' chiuineis.*
[6] *eallacha.* [7] *uaill.* [8] *ann féin.* [9] *lagaich.* [10] *fàth.*

mhuinn orra air son crann-céus-
aidh Chrìosd.
13 Oir cha 'n eil iadsan féin a
tha air an timchioll-ghearradh
a' coimhead an lagha: ach is àill
leo sibhse bhi air bhur timchioll-
ghearradh, chum as gu déan iad
uaill ann bhur feoil.
14 Ach nar leigeadh Dia gu
dèanainn-sa uaill ach ann an
crann-céusaidh ar Tighearna Iosa
Crìosd, tre 'm bheil an saoghal
air a chéusadh dhomh-sa, agus
mise do 'n t-saoghal.
15 Oir ann an Iosa Crìosd cha
'n 'eil éifeachd air bith ann an
timchioll-ghearradh, no ann an
neo-thimchioll-ghearradh, ach
ann an cruthachadh[1] nuadh.
16 Agus a mheud 's a shiubhlas
a réir na riaghailt so, sìth orra,
agus tròcair, agus air Israel Dé.
17 O so a mach na cuireadh
neach sam bith dragh orm; oir
a ta mi giùlan chomharan an
Tighearna Iosa ann mo chorp.
18 A bhràithre, *gu robh* gràs ar
Tighearna Iosa Crìosd maille ri
bhur spiorad. Amen.

[1] *creutair.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN EPHESIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh failte,* 3 *agus breith-buidheachais air son nan Ephesianach,* 4 *labhair Pòl mu thaghadh,* 6 *agus uchd-mhacachd thaobh gràis,* 11 *ni a 's e am fìor thobar o 'm bheil slàinte a' chinne-daoine a' sruthadh, &c.*

POL, abstol Iosa Crìosd tre
thoil Dé, chum nan naomh
a ta ann an Ephesus, agus nan
creideach ann an Iosa Crìosd:
2 Gràs dhuibh, agus sìth o
Dhia ar n-Athair, agus *o* 'n Tigh-
earn Iosa Crìosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia,
eadhon Athair ar Tighearna Iosa
Crìosd, bheannaich sinne leis
gach uile bheannachadh spiorad-
ail ann an *ionadaibh* nèamhaidh[1]
ann an Crìosd:
4 A réir mar a thagh e sinne
ann-san, mu'n do leagadh bunait
an domhain, chum gu 'm bith-
eamaid naomha, agus neo-choir-
each 'na làthair-san ann an gràdh:
5 A roimh-òrduich sinne chum
uchd-mhacachd na cloinne tre
Iosa Crìosd dha féin, a réir
deadh-ghean a thoile.
6 Chum cliù glòire a ghràis,
tre an d' rinn e sinne taitneach[2]
ann a *Mhac* gràdhach:
7 Anns am bheil againne saorsa[3]
tre 'fhuil-san, maitheanas nam
peacadh, a réir saoibhreis a
ghràis;
8 Anns an robh e ro phailt
dhuinne san uile ghliocas, agus
thuigse:
9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-
dìomhair a thoile, a réir a
dheadh-ghean féin, a rùnaich e
ann féin:
10 Chum ann am frithealadh
coimhlionaidh nan aimsir, gu 'n
cruinnicheadh e ann an aon na

[1] nithibh *nèamhaidh.*
[2] *tre an do nochd e dhuinne mòr dheadh-ghean.*
[3] *fuasgladh.*

h-uile nithe ann an Crìosd, araon
na nithe a ta air nèamh, agus *na*
nithe a ta air talamh, *eadhon* ann-
san:
11 Anns an d' fhuair sinne mar
an ceudna oighreachd, air dhuinn
bhi air ar roimh-òrduchadh a
réir rùin an Tì a ta 'g oibreach-
adh nan uile nithe a réir comh-
airle a thoile féin;
12 Ionnus gu 'm bitheamaid-ne,
a chuir air tùs dòchas ann an
Crìosd, chum cliù a ghlòire-san.
13 Anns *an do chuir* sibhse mar
an ceudna *dòchas*, air dhuibh
focal na fìrinn a chluinntinn,
eadhon soisgeul bhur slàinte:
neach an déigh dhuibh creidsinn
ann, chuireadh seula oirbh le
Spiorad Naomh sin a' ghealladh,
14 Neach is e geall-daingnich[1]
ar n-oighreachd-ne, gu *teachd*
saorsa na seilbhe a cheannach-
adh[2], chum cliù a ghlòire.
15 Uime sin air cluinntinn
domh-sa mar an ceudna bhur
creidimh-sa anns an Tighearn
Iosa, agus bhur gràidh do na
naoimh uile,
16 Cha 'n 'eil mi a' sgur[3] do
bhi toirt buidheachais air bhur
son, a' luadh oirbh ann am ùrn-
uighibh;
17 Gu 'n tugadh Dia ar Tigh-
earna Iosa Crìosd, Athair na
glòire, spiorad gliocais agus
foillseachaidh[4] dhuibh, ann an
eòlas air-san[5];
18 Sùilean 'ur n-inntinn bhi
air an soillseachadh, chum fios a
bhi agaibh ciod e dòchas a
ghairme-san, agus ciod e saoibh-

[1] earlas. [2] dh'fhuasgladh. [3] Ni 'n sguiream.
[4] taisbeanaidh. [5] chum e-san aideachadh.

reas glòire 'oighreachd-san anns
na naomhaibh,
19 Agus ciod e ro-mheud a
chumhachd do ar taobh-ne a ta
creidsinn, a réir oibreachaidh a
thréun neirt;
20 A dh'oibrich e ann an
Crìosd, 'nuair a thog e o na
marbhaibh e, agus a chuir e 'na
shuidhe air a dheas-làimh féin e
anns na *h-ionadaibh* nèamhaidh,
21 Gu ro àrd os ceann gach
uile uachdaranachd, agus cumh-
achd, agus neirt, agus tighearn-
ais, agus gach ainme a dh'ainm-
ichear, cha 'n e mhàin san t-
saoghal so, ach san *t-saoghal* ri
teachd mar an ceudna:
22 Agus chuir e na h-uile nithe
fuidh a chosaibh, agus thug se e
gu *bhi* 'na cheann os ceann nan
uile nithe do 'n eaglais,
23 A ta 'na corp aige, lànachd
an Tì a ta lìonadh nan uile *nithe*
anns na h-uile.

CAIB. II.

1 *Le bhi coimheas r' a chéile ciod a bha sinn*
thaobh nàduir, 5 *agus ciod a tha sinn*
thaobh gràis, 10 *chuir Pòl an céill gu n*
d' rinneadh sinn air son dheadh oibre; agus
air dhuinn bhi air ar toirt am fagus tre
Chrìosd, 11 *nach còir dhuinn ar beatha a*
chaitheadh mar Chinnich, 12 *agus mar choig-*
rich, amhuil anns an àm a chaidh seachad,
19 *ach mar luchd aoin bhaile ris na naoimh,*
agus mar theaghlach Dhé.

AGUS sibhse *bheothaich* e, a
bha marbh ann an eu-ceart-
aibh agus ann am peacaibh;
2 Anns an do ghluais[6] sibh sna
h-amannaibh a chaidh seachad,
a réir gnàtha[7] an t-saoghail so, a
réir uachdarain[8] cumhachd an
athair, an spioraid a tha nis ag

[6] Anns an robh sibh ag imeachd.
[7] gnàthachaidh. [8] prionnsa.

oibreachadh ann an cloinn na
h-eas-umhlachd :
3 Am measg an robh againn
uile mar an ceudna ar caithe-
beatha roimh so, ann an ana-
miannaibh ar feòla, a' dèanamh
toil na feòla, agus nan smuainte[1] ;
agus bha sin a thaobh nàduir
'nar cloinn na feirge, eadhon
mar chàch.
4 Ach Dia a ta saoibhir, ann an
tròcair, air son a mhòr-ghràidh
leis an do ghràdhaich e sinn,
5 Eadhon air dhuinn a bhi
marbh ann am peacaibh, chomh-
bheothaich e sinn maille ri Crìosd;
(le gràs tha sibh air bhur tèarn-
adh[2] ;)
6 Agus chomh-thog, agus chomh-
shuidhich e sinn ann an *ionad-
aibh* nèamhaidh ann an Iosa
Crìosd :
7 Chum gu 'm foillsicheadh e
anns na linnibh ri teachd saoibh-
reas ro phailt a ghràis, ann an
caoimhneas d' ar taobh-ne tre
Iosa Crìosd.
8 Oir is ann le gràs a ta sibh
air bhur tèarnadh, tre chreidimh ;
agus *sin* cha 'n ann uaibh féin :
is e tiodhlac[3] Dhé e :
9 Cha 'n ann o oibribh, chum
nach dèanadh neach air bith uaill :
10 Oir is sinne 'obair-san, air ar
cruthachadh ann an Iosa Crìosd
chum dheadh oibre, air son an
d' ulluich Dia roimh-làimh *sinn*,
chum gu 'n gluaiseamaid annta.
11 Uime sin cuimhnichibh, air
dhuibh a bhi san aimsir a chaidh
thairis 'nur Cinnich san fheoil,
ris an abrar an neo-thimchioll-
ghearradh leo-san d' an goirear
an timchioll-ghearradh làmh-
dhèanta san fheoil ;
12 Gu robh sibh san àm sin as
eugmhais Chrìosd, 'nur coimh-
ich do chomh-fhlaitheachd[4] Is-
raeil, agus 'nur coigrich do
choimhcheanglaibh a' gheallaidh,
as eugmhais dòchais, agus gun
Dia anns an t-saoghal :
13 Ach a nis ann an Iosa Crìosd,
tha sibhse a bha roimh so fad o
làimh, air bhur toirt am fagus
tre fhuil Chrìosd.
14 Oir is e-san ar sìth-ne, a
rinn aon *dhinn* araon, agus a
bhris sìos balla meadhonach an
eadar-dhealachaidh ;
15 Air dha an naimhdeas a
chur air cùl tre 'fheoil féin,
eadhon lagh nan àitheanta, *a
chuireadh sìos* ann an òrduigh-
ibh, chum gu 'n dèanadh e ann
féin do dhithis aon duine nuadh,
mar sin a' dèanamh sìthe :
16 Agus gu 'n dèanadh e réidh
faraon iad ri Dia ann an aon
chorp tre a' chrann-chéusaidh,
air dha an naimhdeas a mharbh-
adh le sin :
17 Agus thàinig e agus shear-
monaich e sìth[5] dhuibhse a bha
am fad, agus dhoibh-san a bha
am fagus.
18 Oir trid-san tha araon slighe
againn gu dol a steach tre aon
Spiorad chum an Athar.
19 A nis uime sin cha 'n 'eil
sibh ni 's mò 'nur coigrich agus
'nur coimhich, ach 'nur luchd
aoin bhaile ris na naomhaibh, ag-
us 'nur muinntir-teaghlaich Dhé ;

[1] *na h-inntinn, a' chridhe.*
[2] *slànuchadh, saoradh, sàbhaladh.*
[3] *saor-thabhartas.*
[4] *chomh-chomunn.*
[5] *sìothchaint.*

20 Agus tha sibh air bhur togail suas air bunait nan abstol agus nam fàidhean, air bhi do Iosa Crìosd féin 'na *chloich*-chinn na h-oisinn ;

21 Anns am bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r' a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomh san Tighearn :

22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comh-thogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhnuidh do Dhia tre an Spiorad.

CAIB. III.

1 *Rinneadh an rùn-dìomhair, gu 'm biodh na Cinnich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl ;* 8 *agus thugadh an gràs dhasan sin a shearmonachadh :* 13 *dh'iarr e air na Ephesianaich gu 'n iad a dh'fhannachadh air son a thrioblaid-san,* 14 *agus ghuidh e gu 'n tuigeadh iadsan mòr-ghràdh Chrìosd d' an taobh.*

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a' m' phrìosanach Iosa Crìosd, air bhur sonsa, a Chinneacha ;

2 O chuala[1] sibh mu fhrithealadh gràis Dé, a thugadh dhomh-sa air bhur sonsa[2] :

3 Gu 'n d' rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh[3] an rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh, air dhuibh a leughadh, m' eòlas ann an rùn-dìomhair Chrìosd a thuigsinn ;)

5 Ni, ann an linnibh eile, air nach d' thugadh fios do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d' a abstolaibh naomha agus d' a fhàidhibh tre an Spiorad ;

6 Gu 'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpàirt d' a ghealladh-san ann an Crìosd, tre an t-soisgeul :

7 Air an d' rinneadh mise a' m' mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachd-san.

8 Dhomh-sa, a 's lugha na 'n tì a 's lugha do na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saoibhreas Chrìosd, nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach ;

9 Agus gu 'n dèanainn soilleir do na h-uile *dhaoinibh*, ciod e comunn an rùin-dìomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe tre Iosa Crìosd ;

10 Chum gu 'n dèantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh, agus do na cumhachdaibh ann an *ionadaibh* nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil[4] Dhé,

11 A réir an rùin shìorruidh[5] a rùnaich e ann an Iosa Crìosd ar Tighearn :

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin tre a chreidimh-san.

13 Uime sin tha mi ag iarraidh nach lagaich sibh á leth mo thrioblaidean-sa air bhur son, ni a 's e bhur glòir-sa.

14 Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghlùine do Athair ar Tighearna Iosa Crìosd,

15 Air an ainmichear an

---

[1] *Ma chuala.* [2] *d' ur taobhsa.*
[3] *thaisbean.*

[4] *iomadh-gnètheach.*
[5] *A réir roimh-shuidheachaidh nan linn.*

teaghlach uile air nèamh agus
air talamh,
16 Gu'n deònaicheadh e dhuibh
a réir saoibhreis a ghlòire, bhi
air bhur neartachadh gu treun[1],
tre a Spiorad-san anns an duine
an leth stigh ;
17 Ionnus gu'n gabh Crìosd
còmhnuidh ann bhur cridhe tre
chreidimh ; chum air dhuibh bhi
air bhur freumhachadh, agus air
bhur stéidheachadh[2] ann an gràdh,
18 Gu'm bì sibh comasach
maille ris na naomhaibh uile,
air a thuigsinn ciod e leud, agus
fad, agus doimhne, agus àirde ;
19 Agus air gràdh Chrìosd
aithneachadh, a chaidh thar
gach uile eòlas, chum gu'm bì
sibh air bhur lìonadh le uile
lànachd Dhé.
20 A nis dhasan d' an comas
na h-uile nithe a dhèanamh gu
h-anabarrach ro phailt, thar
gach ni a 's urrainn sinne iarr-
aidh no smuaineachadh, a réir a'
chumhachd a ta 'g oibreachadh
gu h-éifeachdach annainn,
21 Dhasan *gu robh* glòir anns
an eaglais tre Iosa Crìosd, air
feadh gach uile linn, gu saoghal
nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

1 *Dh'earalaich an t-abstol na Ephesianaich chum aonachd ; 7 agus chuir e an céill gu'n d' thug Dia chum na crìche so tiodhlacan eagsamhuil do dhaoinibh,* 13 *ionnus gu'm biodh 'eaglais air a togail,* 16 *agus gu'm fàsadh i suas ann an Crìosd :* 18 *ghairm e iad o neò-ghloine nan Cinneach,* 24 *chum an nuadh-dhuine a chur umpa.*

UIME sin, tha mise prìosan-
ach an Tighearn, a' guidhe
oirbh gu 'n gluais[3] sibh gu cubh-
aidh do 'n ghairm leis an do
ghairmeadh sibh ;
2 Leis gach uile irioslachd
inntinn agus mhacantas, le fad-
fhulangas, a' giùlan le chéile
ann an gràdh ;
3 A' dèanamh dìchill air aon-
achd an Spioraid a choimhead
ann an ceangal[4] na sìthe.
4 *Is* aon chorp agus aon Spior-
ad *a ta ann,* amhuil mar an
ceudna a ghairmeadh sibh ann
an aon mhuinghin bhur gairme ;
5 Aon Tighearn, aon chreid-
imh, aon bhaisteadh,
6 Aon Dia agus Athair nan
uile, a *tha* os ceann nan uile,
agus tre na h-uile, agus annaibh-
sa uile.
7 Ach thugadh gràs do gach
aon againn, a réir tomhais
tiodhlaic Chrìosd.
8 Uime sin a ta e ag ràdh,
Air dol suas da an àird, thug
e bruid am braighdeanas, agus
thug e tiodhlacan do dhaoin-
ibh.
9 (A nis gu'n deachaidh e
suas, ciod e ach gu 'n deachaidh
e air tùs sìos gu ionadaibh
ìochdarach na talmhainn ?
10 An Tì a chaidh sìos, is e
sin féin e a chaidh suas mar an
ceudna gu ro àrd os ceann nan
uile nèamh, chum gu 'n lìonadh e
na h-uile nithe.)
11 Agus thug e dream àraidh
gu bhi 'nan abstolaibh ; dream
eile, gu bhi 'nam fàidhibh ; agus
dream eile, gu bhi 'nan soisgeul-
aichibh ; agus dream eile, gu

[1] *le chumhachd.*
[2] *bonn shuidheachadh.*
[3] *imich, siubhail.*
[4] *comh-bhann.*

bhi 'nan aodhairibh[1], agus 'nan
luchd-teagaisg ;
12 Chum na naoimh a dheas-
achadh[2] chum oibre na minis-
treileachd, chum togail suas
cuirp Chrìosd :
13 Gus an tig sinn uile ann
an aonachd a' chreidimh, agus
eòlais Mhic Dhé, chum duine
iomlain, chum tomhais àirde
lànachd Chrìosd :
14 Chum as nach bì sinn á
so suas 'nar leanabaibh, air ar
tonn-luasgadh, agus air ar giùlan
mu 'n cuairt leis gach uile ghaoith
teagaisg, le cleasachd dhaoine,
agus seòltachd cealgach, leis am
bheil iad gu h-innleachdach ri
feall-fholach chum meallaidh :
15 Ach a' labhairt na fìrinn
ann an gràdh, gu 'm fàs sinn
suas anns na h-uile nithibh
chuige-san[3], a 's e an ceann, *eadh-
on* Crìosd :
16 O 'm bheil an corp uile,
air a cheangal gu ceart, agus
air a dhlùthachadh tre an ni sin
a tha gach alt a' toirt uaith, a
réir oibreachaidh éifeachdaich
ann an tomhas gach buill, a'
faghail fàis cuirp, chum a thogail
féin suas ann an gràdh.
17 So uime sin a ta mi ag
ràdh, agus ag guidhe am fianuis
an Tighearna, gu 'n sibh a dh' im-
eachd á so suas mar a ta na
Cinnich eile ag imeachd, ann an
dìomhanas an inntinn féin ;
18 Aig am bheil an tuigse air
a dorchachadh, air dhoibh bhi
'nan coimhich do bheatha Dhé,
thaobh an aineolais a ta annta,
tre chruas an cridhe :
19 Muinntir, air dhoibh am
mothachadh a chall, a thug iad
féin thairis do mhì-nàire[4], chum
gach uile neò-ghloine chur an
gnìomh le cìocras.
20 Ach cha d' fhòghluim sibhse
Crìosd mar so ;
21 O chuala[5] sibh e, agus o
theagaisgeadh leis sibh, mar a
ta an fhìrinn ann an Iosa :
22 Gu 'n cuir sibh dhibh,
thaobh a' cheud chaithe-beatha,
an seann duine, a ta truaillidh
a réir nan ana-miann cealgach ;
23 Agus gu 'm bì sibh air
bhur n-ath-nuadhachadh ann an
spiorad bhur n-inntinn ;
24 Agus gu 'n cuir sibh um-
aibh an nuadh-dhuine, a tha
air a chruthachadh a réir Dhé
am fìreantachd agus am fìor-
naomhachd.
25 Uime sin air dhuibh a'
bhreug a chur uaibh, labhraibh
an fhìrinn gach neach r' a
choimhearsnach : oir is buill
sinn d' a chéile.
26 Biodh fearg oirbh, agus na
peacaichibh : na luidheadh a'
ghrian air bhur corruich :
27 Agus na tugaibh àit do 'n
diabhul.
28 An tì a ghoid, na goideadh
e ni 's mò : ach gu ma feàrr leis
saothair a dhèanamh, ag oib-
reachadh an ni a ta maith le a
làmhaibh, chum gu 'm bì aige ni
r' a phàirteachadh ris an neach
air am bheil uireasbhuidh.
29 Na tigeadh cainnt thruaill-
idh air bith a mach as bhur

[1] *buachaillibh.* [2] *a dhèanamh iomlan, a cheangal gu diongmhalta r' a chéile.*
[3] *ann-san.* [4] *mhaenus.*
[5] *Ma chuala.*

beul, ach an ni sin a ta maith
chum deadh-fhòghluim, ionnus
gu 'n toir e gràs do 'n luchd-
éisdeachd.
30 Agus na cuiribh doilgheas
air Spiorad Naomh Dhé, leis an
do chuireadh seula oirbh gu là
na saorsa.
31 Biodh gach uile sheirbhe,
agus corruich, agus fearg, agus
gàrrthaich[1], agus toibheum[2] air
an togail uaibh, maille ris gach
uile mhì-run.
32 Agus bithibh caoimhneil
teo-chridheach d' a chéile; a'
toirt maitheanais d' a chéile,
eadhon mar a thug Dia maith-
eanas dhuibhse ann an Crìosd.

CAIB. V.

1 *An déigh earailean coitchionn chum gràidh,*
3 chum strìopochas a sheachnadh, 4 agus
na h-uile neò-ghloine, 7 gun chomhluadar
a chumail ri daoinibh aingidh, 15 imeachd
gu faicilleach, 18 agus bhi air an lìonadh
leis an Spiorad, 22 labhair Pòl mu dhleasd-
anasaibh fa leth, cionnus is còir do mhnàibh
bhi ùmhal d' am fearaibh-pòsda, 25 agus is
còir do na fir am mnài a ghràdhachadh.

UIME sin bithibh-sa 'nur
luchd-leanmhuinn air Dia,
mar chloinn ghràdhaich;
2 Agus gluaisibh ann an gràdh,
eadhon mar a ghràdhaich Crìosd
sinne, agus a thug se e féin air
ar son, 'na thabhartas agus 'na
ìobairt deadh-fhàile do Dhia.
3 Ach na biodh strìopachas,
agus gach uile neò-ghloine, no
sannt, uiread as air an ain-
meachadh 'nur measg, mar is
cubhaidh do naomhaibh:
4 No draosdachd[3], no còmh-
radh amaideach, no bao-shùg-
radh, nithe nach 'eil iomchuidh:
ach gu mar feàrr *leibh* breith-
buidheachais.
5 Oir a ta fios agaibh air so,
nach 'eil aig fear-strìopachais air
bith, no aig neach neò-ghlan,
no aig duine sanntach, (a tha
'na fhear ìodhol-aoraidh,) oigh-
reachd ann an rìoghachd Chrìosd
agus Dhé.
6 Na mealladh neach air bith
sibh le briathraibh dìomhain:
oir air son nan nithe sin tha
fearg Dhé a' teachd air cloinn
na h-eas-umhlachd.
7 Na bithibh-sa uime sin 'nur
luchd-comhpàirt riu.
8 Oir bha sibh uair-eigin 'nur
dorchadas, ach a nis tha *sibh*
'nur solus san Tighearn: gluais-
ibh mar chloinn an t-soluis;
9 (Oir *a ta* toradh an Spioraid[4]
anns an uile mhaitheas, agus
ionracas, agus fhìrinn;)
10 A' dearbhadh ciod an ni a
tha taitneach do 'n Tighearn.
11 Agus na biodh comh-chom-
unn agaibh ri oibribh neo-thar-
bhach an dorchadais, ach gu ma
feàrr leibh an cronachadh.
12 Oir is gràineil eadhon r' an
innseadh na nithe a ta air an
dèanamh leo an uaignidheas[5].
13 Ach a ta na h-uile nithe a
tha air an cronachadh, air an
dèanamh follaiseach leis an t-
solus: oir gach uile ni a nì soill-
eir, is solus e.
14 Uime sin a ta e ag ràdh,
Mosgail, thusa a tha a' d' chodal,
agus éirich o na marbhaibh, ag-
us bheir Crìosd solus duit.

[1] *àrd-ghlaodhaich.*
[2] *anacainnt.*
[3] *graosdachd, cainnt shalach.*
[4] *an t-soluis.* [5] *os ìosal.*

15 Feuchaibh uime sin gu 'n gluais sibh gu faicilleach, cha 'n ann mar amadain, ach mar dhaoine glice,

16 Ag ath-cheannach[1] na h-aimsir, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin na bithibh-sa neo-ghlic, ach a' tuigsinn ciod i toil an Tighearn.

18 Agus na bithibh air mhisg le fìon, anns am bheil anabarr; ach bithibh air bhur lìonadh do 'n Spiorad:

19 A' labhairt ribh féin[2] ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dànaibh spioradail, a' seinn agus a' dèanamh ciuil 'nur cridhe do 'n Tighearn:

20 A' toirt buidheachais a gnàth air son nan uile nithe do Dhia, eadhon an t-Athair, ann an ainm ar Tighearna Iosa Crìosd;

21 Air dhuibh bhi ùmhal d' a chéile ann an eagal Dé.

22 A mhnài, bithibh ùmhal do 'ur fearaibh féin, mar do 'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann na mnà, eadhon mar is e Crìosd ceann na h-eaglais: agus is e-san Slànuighear a' chuirp.

24 Uime sin mar a ta 'n eaglais ùmhal do Chrìosd, mar sin *biodh* na mnài d' am fearaibh féin mar an ceudna anns gach ni:

25 Fheara, gràdhaichibh bhur mnài féin, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd an eaglais, agus a thug se e féin air a son;

26 Chum gu naomhaicheadh, agus gu 'n glanadh e i le h-ionnlad an uisge tre an fhocal.

27 Chum gu 'n cuireadh e 'na làthair féin i 'na h-eaglais ghlòrmhoir, gun smal, gun phreasadh[3], no ni air bith d' an leithidibh sin; ach chum gu 'm biodh i naomh, agus neo-lochdach[4].

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnài féin a ghràdhachadh, mar an cuirp féin: an tì a ghràdhaicheas a bhean, tha e 'ga ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d' thug duine air bith riamh fuath d' a fheoil féin; ach altrumaidh agus eiridnidh[5] e i, eadhon mar a ta an Tighearn a' dèanamh do 'n eaglais:

30 Oir is buill sinn d' a chorp, d' a fheoil, agus d' a chnàmhaibh-san.

31 Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r' a mhnaoi, agus bithidh an dithis 'nan aon fheoil.

32 Is dìomhaireachd mhòr so: ach tha mi a' labhairt mu Chrìosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibh-sa fa leth gràdh d' a mhnaoi amhuil mar dha féin; agus *feuchadh* a' bhean gu 'n toir i urram d' *a* fear.

CAIB. VI.

1 *Dleasdanas cloinne d' am pàrantaibh,* 5 *agus sheirbhiseach d' am maighstiribh.* 10 *Is cogadh ar beatha,* 12 *cha 'n ann a mhàin an aghaidh fola agus feòla, ach mar an ceudna an aghaidh naimhde spioradail.* 13 *Airm a' chrìosdaidh,* 18 *agus cionnus is còir an gnàthachadh.* 21 *Tha Tichicus air a mholadh.*

ACHLANN, bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh féin san

[1] *A' fuasgladh.* [2] *'nur measg féin, r' a chéile.*

[3] *chasadh.* [4] *gun ghò.* [5] *giullaichdidh.*

Tighearn: oir a ta so ceart.
2 Thoir urram[1] do t' athair
agus do d' mhàthair, (is i so a'
cheud àithne le gealladh,)
3 Chum gu 'n éirich gu maith
dhuit, agus gu 'm bì thu fad-
shaoghalach air an talamh.
4 Agus aithriche, ne brosnuich-
ibh bhur clann chum feirge: ach
togaibh[2] iad ann an oilean agus
ann an teagasg an Tighearna.
5 A sheirbhiseacha, bithibh
ùmhal do *'ur* maighstiribh a réir
na feòla, le h-eagal[3] agus crith,
ann an tréibhdhireas bhur cridhe,
mar do Chrìosd:
6 Cha 'n ann le sùil sheirbhis,
mar dhream a nì toil dhaoine,
ach mar sheirbhisich Chrìosd, a'
dèanamh toile Dé o 'n chridhe;
7 Le deadh thoil a' dèanamh
seirbhis, mar do 'n Tighearn,
agus cha 'n ann do dhaoinibh:
8 Air dhuibh fios a bhi agaibh,
ge b'e maith air bith a nì aon
neach, gu 'm faigh e an ni so féin
o 'n Tighearn, ma *'s* saor no
daor *e*.
9 Agus, a mhaighstirean, dèan-
aibh-sa na nithe ceudna dhoibh-
san, a' leigeadh dhibh bagraidh:
air dhuibh fios a bhi agaibh gu
bheil bhur maighstir féin air
nèamh mar an ceudna, agus
nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.
10 Fa dheoidh, mo bhràithre,
bithibh làidir san Tighearn, agus
ann an neart a chumhachd-san.
11 Cuiribh umaibh uile arm-
achd Dhé, chum gu 'm bì sibh
comasach air seasamh an agh-
aidh cuilbheirtean an diabhuil.
12 Oir cha 'n 'eil sinn a'
gleachdadh *a mhàin* ri fuil agus
feoil, ach ri uachdaranachdaibh,
ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh
dorchadais an t-saoghail so, ri
aingidheachd spioradail[4] ann an
ionadaibh àrda[5].
13 Uime sin glacaibh do 'ur
n-ionnsuidh uile armachd Dhé,
chum gu 'm bì sibh comasach air
seasamh an aghaidh *a' bhuairidh*
san droch là, agus air dhuibh na
h-uile nithe a dhèanamh, chum
seasamh.
14 Seasaibh uime sin, air bhi
do 'ur leasraidh air an crioslach-
adh[6] le fìrinn, agus uchd-éididh
na fìreantachd[7] umaibh;
15 Agus ulluchadh soisgeil na
sìthe mar bhrògan agaibh air
bhur cosaibh;
16 Thar gach uile ni, a' glac-
adh do 'ur n-ionnsuidh[8] sgéithe a'
chreidimh, leis am bì sibh comas-
ach air uile shaighde[9] teinnteach
an droch *Spioraid* a mhùchadh.
17 Agus glacaibh clogaid na
slàinte, agus claidheamh an
Spioraid, ni a 's e focal[10] Dhé:
18 A' dèanamh ùrnuigh a
ghnàth leis gach uile ghnè ùrn-
uigh agus asluchaidh san Spior-
ad, agus a' dèanamh faire chum
an ni so féin maille ris gach uile
bhuanachadh, agus ghuidheadh
air son nan naomh uile;
19 Agus air mo shonsa, chum
gu toirear[11] dhomh comas labh-
airt, le fosgladh mo bheoil ann
an dànachd, chum gu foillsich mi
rùn-dìomhair an t-soisgeil;
20 Air son am bheil mi a' m'

[1] *onoir.* [2] *altrumaibh.* [3] *fuitcheas.* [4] *droch spioradaibh.* [5] *nèamhaidh.*

[6] *criosrachadh.* [7] *an ionracais.* [8] *chugaibh.* [9] *ghathan.* [10] *briathar.* [11] *tiubhrar*

theachdair ann an geimhlibh:
chum gu labhair mi gu dàna
uime, mar is còir dhomh labh-
airt.
21 Ach a chum gu 'm bì fhios
agaibh-sa mar an ceudna air na
nithibh a bhuineas dhomh-sa,
agus ciod a tha mi a' dèanamh,
foillsichidh Tichicus, bràthair
gràdhach agus ministeir fìrinn-
each san Tighearn, na h-uile
nithe dhuibh:
22 Neach a chuir mi do 'ur n-
ionnsuidh air son an aobhair so
féin, chum gu 'm biodh fios nan
nithe a bhuineas duinne agaibh,
agus gu'n tugadh e còmh-fhurt-
achd do 'ur cridhe.
23 Sìth *gu robh* do na bràith-
ribh, agus gràdh maille ri creid-
imh, o Dhia an t-Athair, agus
an Tighearn Iosa Crìosd.
24 *Gu robh* gràs maille riu-
san uile a ta gràdhachadh ar
Tighearna Iosa Crìosd ann an
tréibhdhireas. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAM PHILIPIANACH.

CAIB. I.

1 Chuir an t-abstol an céill a bhuidheachas do Dhia, agus a ghràdh do na Philipianaich, air son toraidh an creidimh, agus an comh-pàirt 'na fhulangas; 9 rinn e ùrnuigh a ghnàth ri Dia gu' m fàsadh iad ann an gràs: 12 nochd e an tairbhe a fhuair creidimh Chrìosd o 'fhulangas-san anns an Ròimh, 21 agus co toileach 's a ta e air Crìosd a ghlòrachadh, le a bheatha no le 'bhàs. 27 Dh' earalaich e iad chum aonachd inntinn.

POL agus Timoteus, seirbhis-
ich Iosa Crìosd, chum nan
na mh uile ann an Iosa Crìosd,
a tha ann am Philipi, maille ris
na h-easbuigibh[1] agus ris na deac-
onaibh[2]:
2 Gràs duibh agus sìth o Dhia
ar n-Athair, agus o'n Tighearn
Iosa Crìosd.
3 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia gach uair a chuimh-
nicheas mi oirbh,
4 A ghnàth ann am uile ùrn-
uighibh air bhur sonsa uile, le
gàirdeachas a' deanamh guidhe,
5 Air son bhur còmh-roinn do 'n
t-soisgeul, o'n cheud là gus a nis;
6 Air dhomh bhi dearbhta as
an ni so féin, eadhon an Tì a
thòisich deadh obair annaibh,
gu'n coimhlion e i gu là Iosa
Crìosd:
7 Eadhon mar is còir dhomh
so a smuaineachadh umaibh uile,
do bhrìgh gu bheil sibh agam
ann mo chridhe, agus gu bheil
sibh uile 'nur luchd còmh-roinn
do m' ghràs-sa, araon ann mo
gheimhlibh, agus ann an seasamh
air son, agus ann an daingneach-
adh an t-soisgeil.
8 Oir is e Dia m' fhianuis, cia
mòr mo dhéidh oirbh uile, ann
an innibh Iosa Crìosd.
9 Agus *a ta* mi a' guidhe so,
gu 'm biodh bhur gràdh-sa air a
mheudachadh ni 's mò agus ni 's
mò ann an eòlas, agus ann an
uile thuigse:

[1] *luchd coimhid.*
[2] *luchd-frithealaidh, foir fearchaibh.*

10 Chum gu'n dearbh sibh
na nithe a's feàrr[1]; chum gu'm
bì sibh tréibhdhireach, agus gun
tuisleadh[2] gu là Chrìosd;
11 Air bhur lìonadh le toraibh
na fìreantachd, a *tha* tre Iosa
Crìosd chum glòire agus cliù
Dhé.
12 Ach is àill leam, a bhràithre,
fios a bhi agaibh, na nithe *a thàr-*
ladh dhomh-sa, gur mò a dh' éir-
ich leo an soisgeul a chur air
aghaidh:
13 Ionnus gu bheil mo gheimh-
lean-sa ann an Crìosd iomraid-
each anns an lùchairt uile, agus
anns gach *àit* eile;
14 Agus gu bheil mòran do na
bràithribh san Tighearn a' gabh-
ail misnich o m' gheimhlibh, leis
an tuilleadh mòr-dhànachd a'
labhairt an fhocail[3] gun eagal.
15 Tha cuid gu dearbh a' sear-
monachadh Chrìosd tre fharmad
agus strì, agus cuid eile tre
dheadh thoil.
16 Tha aon dream a' searmon-
achadh Chrìosd tre chonnspoid,
cha'n ann gu tréibhdhireach, a'
saoilsinn àmhghar a chur ri m'
gheimhlibh-sa:
17 Ach an dream eile o ghràdh,
air dhoibh fios a bhi aca gu'n
do chuireadh mise gu seasamh
air son an t-soisgeil.
18 Ciod ma ta? gidheadh air
gach aon chor, co aca is ann an
coslas a mhàin, no da rìreadh,
tha Crìosd air a shearmonach-
adh; agus air a shon so tha mise
a'dèanamh gàirdeachais, seadh,
agus nì mi gàirdeachas.
19 Oir a ta fhios agam gu'n
tig so chum slàinte[4] dhomh-sa
tre bhur n-ùrnuigh-sa, agus
tre fhrithealadh Spioraid Iosa
Crìosd,
20 A réir mo ro-dhùil[5], agus
mo dhòchais, nach cuirear nàire
orm ann an ni air bith, ach leis
an uile dhànachd labhairt, mar
a ghnàth, gu'm bì Crìosd a nis
mar an ceudna air àrdachadh
a' m' chorp-sa, ma's ann tre
bheatha no tre bhàs.
21 Oir dhomh-sa bhi beò *is* e
sin Crìosd, agus bàs fhaotainn[6]
is buannachd dhomh so.
22 Ach ma's beò dhomh san
fheoil, '*s* e so toradh m' oibre:
ach ciod d' an dèanainn roghainn,
cha'n fhios domh.
23 Oir tha mi air mo theann-
achadh eadar dhà ni, air dhomh
bhi togarrach air siubhal, agus
bhi maille ri Crìosd; oir is e so
a's ro fheàrr:
24 Gidheadh, 's e mi dh'-
fhantuinn san fheoil *a's* feumaile
dhuibhse.
25 Agus air domh bhi cinnt-
each dheth so, tha fhios agam
gu'm fuirich mi agus gu'n còmh-
nuich mi maille ribh uile, chum
bhur cur-sa air bhur n-aghaidh,
agus chum gàirdeachais a' chreid-
imh[7]:
26 Chum gu'm bì bhur gàird-
eachas ni's pailte ann an Iosa
Crìosd do m' thaobh-sa, air son
mi bhi a rìs a làthair maille
ribh.
27 A mhàin caithibh bhur
beatha gu cubhaidh do shoisgeul

[1] *a tha eadar-dhealaichte.* [2] *gun bhi 'nur n aobhar oilbheim.* [3] *focail (Dé.)* [4] *saorsa.*
[5] *m'earbsa.* [6] *fhaghail.* [7] *chum cur air aghaidh bhur creidimh agus bhur gàirdeachais.*

Chrìosd: chum co aca a thig mi
agus a chì mi sibh, no a bhios
mi as làthair, gu 'n cluinn mi mu
'ur timchioll, gu bheil sibh a'
seasamh gu daingean ann an aon
spiorad, le aon inntinn, a' gleac-
adh le chéile air son creidimh an
t-soisgeil;
28 Gun gheilt[1] ann an ni sam
bith oirbh o bhur naimhdibh:
ni a ta dhoibh-san 'na chomhara
cinnteach air sgrios, ach dhuibh-
se air slàinte, agus sin o Dhia.
29 Oir thiodlaiceadh[2] dhuibhse
air son Chrìosd, cha 'n e mhàin
creidsinn ann, ach mar an ceud-
na fulang air a shon;
30 Air dhuibh an còmhrag
ceudna bhi agaibh a chunnaic
sibh annam-sa, agus a tha sibh
a nis a' cluinntinn *a bhi* annam.

CAIB. II.

1 *Dh' earalaich Pòl na Philipianaich chum aonachd agus irioslachd inntinn, le eisempleir ìsleachaidh agus àrdachaidh Chrìosd;* 12 *chum iad a dhol air an aghaidh gu cùramach ann an slighe na slàinte, ionnus gu 'm biodh iad 'nan solus do 'n t-saoghal aingidh,* 16 *agus 'nan comh-fhurtachd dhasan an abstol-san, neach a ta ullamh eadhon chum bhi air ìobradh suas do Dhia air an son.*

UIME sin ma tha còmh-fhurt-
achd air bith ann an Crìosd,
ma tha sòlas air bith gràidh, ma
tha comh-chomunn air bith an
Spioraid, ma tha truas[3] air bith
agus tròcaire;
2 Coimhlionaibh mo ghàird-
eachas, gu 'm bì sibh a dh' aon
inntinn, a dh' aon ghràdh, a dh'-
aon toil, a dh' aon bhreithneach-
adh[4].
3 *Na dèanar* aon ni tre chonns-
poid, no tre ghlòir dhìomhain,
ach ann an irioslachd inntinn
measadh gach aon gur feàrr neach
eile na e féin.
4 Na seallaibh gach aon air
na nithibh sin a bhuineas da
féin, ach gach aon air na nithibh
a bhuineas do dhaoinibh eile mar
an ceudna.
5 Uime sin biodh an inntinn
cheudna annaibh-sa, a bha ann
an Iosa Crìosd:
6 Neach air bhi dha ann an
cruth Dhé, nach do mheas e 'na
reubainn e féin bhi comh-ionann
ri Dia:
7 Ach chuir se e féin ann an
dìmeas[5], a' gabhail air féin cruth
seirbhisich, air a dhèanamh ann
an coslas dhaoine:
8 Agus air dha bhi air fhagh-
ail ann an cruth mar dhuine,
dh'irioslaich se e féin, agus bha
e ùmhal gu bàs, eadhon bàs a'
chrpinn-chéusaidh.
9 Air an aobhar sin dh'àrdaich
Dia e gu ro àrd mar an ceudna,
agus thug e dha ainm os ceann
gach uile ainme:
10 Chum do ainm[6] Iosa gu 'n
lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta*
air nèamh, agus do *nithibh a ta*
air thalamh, agus do *nithibh a ta*
fo 'n talamh;
11 Agus gu 'n aidicheadh gach
teangadh gur e Iosa Crìosd an
Tighearn, chum glòire Dhé an
Athar.
12 Uime sin, a mhuinntir mo
ghràidh, mar a bha sibh ùmhal
a ghnàth, cha 'n e a mhàin a' m'
làthair-sa, ach ni 's ro mhò as

[1] *uamhas, eagal, ghiorag.* [2] *thugadh gu saor.* [3] *tiom-chridheachd.* [4] *toirt aire do 'n aon ni.*

[5] *dh'fholamhaich se e féin.* [6] *ann an ainm.*

mo làthair, làn-oibrichibh bhur
slàinte féin le h-eagal agus ball-
chrith.
13 Oir is e Dia a dh'oibricheas
annaibh, araon an toil agus an
gnìomh[1] a réir a dheadh-ghean
féin.
14 Dèanaibh na h-uile nithe
gun ghearan[2], agus gun deasboir-
eachd :
15 Chum gu 'm bì sibh neo-
choireach, agus neo-chronail[3],
'nur cloinn do Dhia, neo-lochd-
ach, am meadhon ginealaich
fhiair agus chrosda[4], measg am
bheil sibhse a' dealrachadh mar
lòchrain sholuis san t-saoghal ;
16 A' cumail a mach[5] focail na
beatha ; chum gu 'n dèan mise
uaill ann an là Chrìosd, do
bhrìgh nach do ruith mi gu
dìomhain, agus nach do shaoth-
raich mi gu dìomhain.
17 Seadh agus ma dh'ìobrar mi
air ìobairt agus seirbhis fholl-
aiseach bhur creidimh-sa, tha
aoibhneas orm, agus tha mi a'
dèanamh gàirdeachais maille[6]
ribhse uile.
18 Air an dòigh cheudna biodh
aoibhneas oirbhse, agus dèanaibh
gàirdeachas maille rium-sa.
19 Ach a ta dòchas agam anns
an Tighearn Iosa, Timoteus a
chur gu goirid do 'ur n-ionn-
suidh, chum gu 'm bì mise mar
an ceudna ann an deadh mhis-
nich, air dhomh fios fhaotainn
ciod is cor dhuibhse.
20 Oir cha 'n 'eil duine air bith
agam comh-ionann inntinn *ris-
san*, air am bì cùram nan nithe
a bhuineas dhuibhse gu dùrachd-
ach.
21 Oir tha na h-uile ag iarr-
aidh nan nithe a bhuineas doibh
féin, cha 'n iad na nithe a bhuin-
eas do Iosa Crìosd.
22 Ach is aithne dhuibh a
dhearbhadh-san, mar mhac d'a
athair, gu 'n d' rinn e seirbhis
maille riumsa anns an t-soisgeul.
23 Uime sin tha dùil agam
e-san a chur *do 'ur n-ionnsuidh*
air ball, co luath as a chì mi ciod
is cor dhomh féin.
24 Ach tha earbsa agam anns
an Tighearn, gu 'n tig mi féin
do 'ur n-ionnsuidh gu h-àith-
ghearr mar an ceudna.
25 Gidheadh mheas mi gu 'm
b' fheumail Epaphroditus mo
bhràthair, agus mo chomh-oib-
riche, agus mo chomh-shaigh-
dear, ach bhur teachdair-sa, agus
an tì a fhritheil do m' uireas-
bhuidh, a chur do 'ur n-ionnsuidh.
26 Oir bha déidh mhòr aige
oirbh uile, agus bha e làn tuirse,
do bhrìgh gu 'n cuala sibhse gu 'n
robh e tinn.
27 Agus gu deimhin bha e
tinn fagus do 'n bhàs : gidheadh
rinn Dia tròcair air ; agus cha
b' ann air-san a mhàin ach orm-
sa mar an ceudna, chum nach
biodh doilgheas air muin doil-
gheis orm.
28 Uime sin bu togarraiche a
chuir mi *do 'ur n-ionnsuidh* e,
chum air dhuibh fhaicinn a rìs,
gu 'm biodh aoibhneas oirbh, ag-
us gu 'm bu lughaid mo dhoil-
gheas-sa.

[1] *an dèanamh.* [2] *mhonmhor.*
[3] *glan, neo-thruaillidh.*
[4] *tharsuing.* [5] *os àird.*
[6] *maraon.*

29 Air an aobhar sin gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin :

30 Do bhrìgh air son oibre Chrìosd gu robh e dlùth do 'n bhàs, agus nach robh suim aige d' a bheatha[1] féin, chum gu 'n dèanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

1 *Thug Pòl rabhadh do na Philipianaich iad bhi air am faicill o luchd-teagaisg bréige an timchioll-ghearraidh ;* 4 *nochd e gu bheil aige féin tuilleadh aobhair na aca-san, earbsadh á fìreantachd an lagha ;* 7 *ni gidheadh mheas e mar aolach agus chall chum Iosa Crìosd agus 'fhìreantachd-san a chosnadh :* 12 *dh'aidich e a neo-fhoirfeachd féin anns an ni so, &c.*

OS bàrr, mo bhràithre, dèanaibh gàirdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg[2] leam-sa na nithe ceudna a sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, ach dhuibhse tha so tèaruinnte[3].

2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o 'n chomhghearradh.

3 Oir is sinne an timchiollghearradh, a ta dèanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' dèanamh gàirdeachais ann an Iosa Crìosd, agus nach 'eil a' cur muinghin san fheoil :

4 Ged dh'fheudainn-sa mar an ceudna muinghin bhi agam san fheoil. Ma shaoileas aon neach eile gu 'm feud e muinghin a chur san fheoil, is mò *na sin a dh'fheudas* mise :

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a' m' Eabhruidheach do na h-Eabhruidhich ; a réir an lagha, a' m' Phairiseach ;

6 A thaobh eud, a' dèanamh geur-leanmhuinn air an eaglais ; a réir na fìreantachd a ta san lagh, neò-choireach.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chrìosd.

8 Seadh gun amharus, agus tha mi a' meas nan uile nithe 'nan call, air son ro-òirdheirceis[4] eòlais Iosa Chrìosd mo Thighearna : air son an d' fhuiling mi call nan uile nithe, agus tha mi a' meas gur aolach iad chum gu cosnainn[5] Crìosd,

9 Agus gu faighear ann-san mi, gun m' fhìreantachd féin agam, a ta o 'n lagh, ach *an fhìreantachd* sin a ta tre chreidimh Chrìosd, an fhìreantachd a ta o Dhia tre chreidimh :

10 Chum eòlas a bhi agam airsan, agus air cumhachd 'aiseirighsan, agus air còmh-chomunn 'fhulangais, air bhi dhomh air mo chur ann an coslas crutha r' a bhàs[6] ;

11 Dh'fheuchainn am feudainn air aon chor teachd chum aiseirigh nam marbh.

12 Cha 'n e gu 'n d' ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe : ach tha mi a' leantuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do 'n ni sin féin air son an do

[1] *anam.* [2] *chruaidh, doilich.* [3] *sàbhailta.* [4] *ro phriseileachd.* [5] *gur e mo bhuannachd.* [6] *air mo dhèanamh a réir a bhàis.*

ghabhadh greim dhìom le Iosa
Crìosd.
13 A bhràithre, cha 'n 'eil mi
a' meas gu 'n do ghlac mi greim:
ach aon ni *a ta mi a' dèanamh*,
air dhomh na nithe a ta air mo
chùl a dhì-chuimhneachadh, agus
bhi 'g am shìneadh féin chum
nan nithe a ta romham,
14 Tha mi a' dian-ruith dh'-
ionnsuidh a' chomhara, chum
duaise[1] àrd-ghairme Dhé ann an
Iosa Crìosd.
15 Uime sin mheud dhinne 's
a ta diongmhalta, biodh an inn-
tinn so againn: agus ma tha
sibh ann an ni sam bith air
atharrachadh inntinn, foillsich-
idh Dia an ni so féin duibh.
16 Gidheadh, an ni air an
d' ràinig sinn a cheana, gluais-
eamaid a réir aoin riaghailt, bith-
eamaid a dh' aon inntinn.
17 A bhràithre, bithibh-sa le
chéile 'nur luchd-leanmhuinn
ormsa, agus thugaibh an aire
dhoibh-san a tha gluasad air an
dòigh sin, mar a ta sinne 'nar
n-eisempleir agaibh.
18 (Oir a ta mòran a' gluasad,
mu 'n dubhairt mi gu minic ribh,
agus mu 'm bheil mi nis, eadhon
a' gul, ag ràdh ribh, *gur* naimh-
dean *iad* do chrann-céusaidh
Chrìosd:
19 D' an deireadh bhi air an
sgrios, d' an dia am brù; agus
aig am bheil an glòir nan nàire,
aig am bheil an aire air nithibh
talmhaidh.)
20 Oir a ta ar caithe-beatha-
ne[2] air nèamh, an t-ionad as am
bheil dùil againn fòs ris an t-
Slànuighear, an Tighearn Iosa
Crìosd;
21 A chruth-atharraicheas ar
corp diblidh, chum gu 'n dèanar
e comh-chosmhuil r' a chorp
glòrmhor féin, a réir an oib-
reachaidh leis am bheil e com-
asach air na h-uile nithe a chur
fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

1 *O chomhairlibh mionaideach,* 4 *chaidh an t-abstol air aghaidh chum earailean coit-chionn;* 10 *nochd e cionnus a rinn a gàird-eachas air son an tabhartais dha, agus e 'na luidhe am prìosan;* 19 *agus chrìochnaich e le h-ùrnuigh agus beannachdaibh.*

UIME sin, mo bhràithre gràdh-
ach agus air am bheil mo
dhéidh, m' aoibhneas agus mo
chrùn, seasaibh mar so gu daing-
ean san Tighearn, a mhuinntir
mo ghràidh.
2 Tha mi a' guidhe air Euo-
dias, agus tha mi a' guidhe air
Sintiche, iad a bhi dh'aon inntinn
san Tighearn.
3 Agus tha mi ag iarraidh ortsa
mar an ceudna, a chompanaich
dhìleis, dèan còmhnadh ris na
mnaibh sin a rinn saothair maille
rium-sa san t-soisgeul, maille ri
Clemens, agus a' chuid eile do
m' chomh-oibrichibh, aig am
bheil an ainmean ann an leabhar
na beatha.
4 Dèanaibh gàirdeachas san
Tighearn a ghnàth: a rìs a ta
mi ag ràdh, Dèanaibh gàird-
eachas.
5 Biodh bhur measarrachd[3]
follaiseach do na h-uile dhaoin-
ibh. *Tha* 'n Tighearn am fagus.
6 Na biodh ro-chùram ni sam
bith oirbh: ach anns gach uile

[1] *gill.* [2] *giùlan, conbharsaid.*

[3] *cothrom, ciuineas.*

ni le h-ùrnuigh agus asluchadh
maille ri breith-buidheachais,
biodh bhur n-iarrtuis air an
dèanamh aithnichte do Dhia.
7 Agus coimhididh sìth Dhé,
a ta thar gach uile thuigse, bhur
cridhe agus bhur n-inntinn ann
an Iosa Crìosd.
8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge
b'e nithe ta fìor, ge b'e nithe *ta*
urramach[1], ge b'e nithe *ta* ceart,
ge b'e nithe *ta* fìor-ghlan, ge b'e
nithe *ta* ion-ghràidh[2], ge b'e
nithe *ta* ionmholta; ma *tha*
deadh-bheus[3] air bith *ann*, ma
tha moladh air bith *ann*, smuain-
ichibh air na nithibh sin.
9 Na nithe sin araon a dh'-
fhòghluim, agus a ghabh sibh,
agus a chual agus a chunnaic
sibh annam-sa, dèanaibh: agus
bithidh Dia na sìthe maille ribh.
10 Ach rinn mi gàirdeachas gu
mòr san Tighearn do bhrìgh
gu 'n d' ath-ùraicheadh nis fa
dheireadh bhur cùram umam-sa;
ni mar an ceudna anns an robh
sibh cùramach, ach cha robh
cothrom agaibh.
11 Cha 'n e gu bheil mi a' labh-
airt[4] a thaobh uireasbhuidh: oir
dh'fhòghluim mi, ge b'e staid
am bheil mi, bhi toilichte.
12 Is aithne dhomh bhi ìosal,
agus is aithne dhomh mar an
ceudna pailteas a mhealtuinn:
anns gach àit, agus anns na h-uile
nithibh theagaisgeadh mi, araon
a bhi sàthach agus ocrach, araon
pailteas a shealbhachadh agus
uireasbhuidh fhulang.
13 Is urrainn mi na h-uile
nithe a dhèanamh tre Chrìosd, a
neartaicheas mi.
14 Gidheadh, is maith a rinn
sibh gu'n do chomh-phàirtich
sibh ri m' thrioblaid.
15 Agus a nis biodh fhios
agaibh-sa, a Philipianacha, ann
an toiseach an t-soisgeil, 'nuair
a dh'fhàg mi Macedonia, nach
do roinn eaglais air bith rium-
sa, thaobh tabhairt agus gabhail,
ach sibhse a mhàin.
16 Oir eadhon ann an Tesa-
lonica chuir sibh aon uair agus
a rìs a m' ionnsuidh leasachadh
do m' uireasbhuidh.
17 Cha 'n e gu bheil mi ag
iarraidh tabhartais: ach a ta mi
ag iarraidh toraidh a bhios pailte
chum bhur cunntais-sa.
18 Ach a ta mi sealbhachadh
nan uile nithe, agus tha pailteas
agam: lìonadh mi, air dhomh na
nithe fhaotainn o Epaphroditus
a chuireadh uaibh-sa, fàile deadh-
chùbhraidh[5], ìobairt thaitneach,
anns am bheil tlachd aig Dia.
19 Ach leasaichidh mo Dhia-
sa bhur n-uireasbhuidh uile, a
réir a shaoibhreis ann an glòir,
tre Iosa Crìosd.
20 A nis do Dhia agus ar n-
Athair-ne *gu robh* glòir gu saogh-
al nan saoghal. Amen.
21 Cuiribh fàilte air gach uile
naomh ann an Iosa Crìosd. Tha
na bràithrean a tha maille rium,
a' cur fàilte oirbh.
22 Tha na naoimh uile a' cur
fàilte oirbh, gu h-àraidh iadsan
a tha do theaghlach Cheasair.
23 Gràs ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

[1] *ciatach.* [2] *a ta gràdhach, càirdeil.* [3] *subhailc.* [4] *Ni h-e gu'n labhram.* [5] *fàile deadh-bholaidh.*

LITIR AN ABTSOIL PHOIL

CHUM NAN COLOSIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh fàilte chur air na Colosianaich, thug Pòl buidheachas do Dhia air son an creidimh,* 7 *dhaingnich e teagasg Epaphrais,* 9 *ghuidh e gu 'm biodh an gràs air a mheudachadh,* 14 *chur e an céill cò e am fìor Chrìosd,* 21 *thug e misneach dhoibh gu gabhail ri Crìosd;* 25 *agus mhol e a mhinistreileachd féin.*

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus *ar* bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràthar dìleas ann an Crìosd, a tha ann an Colose: Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a' sìor-dhèanamh ùrnuigh air bhur sonsa;

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Crìosd, agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa 'ur comhair air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh ann am focal fìrinn an t-soisgeil:

6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa, mar anns an t-saoghal uile; agus a tha toirt toraidh uaith, mar *a ta e dèanamh* mar an ceudna 'nur measg-sa[1], o 'n là anns an cuala sibh *e*, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am fìrinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar comhsheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air bhur son-sa 'na mhinisteir dìleas do Chrìosd;

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha 'n 'eil sinne mar an ceudna a' sgur, o 'n là a chuala sinn *e*, do dhèanamh ùrnuigh air bhur son-sa, agus a ghuidheadh gu 'm biodh sibh air bhur lìonadh le eòlas a thoile, san uile ghliocas agus thuigse spioradail;

10 Chum gu 'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tighearn chum gach uile thoileachaidh[2] a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghlòrmhoir-san, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gàirdeachas;

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'nar luchd-comh-pàirt do oighreachd nan naomh san t-solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh' atharraich *sinn* chum rìoghachd Mic a ghràidh-san:

14 Anns am bheil againn saorsa tre 'fhuil-san, *eadhon* maitheanas nam peacadh:

15 Neach a's e ìomhaigh[3] an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-ghin a' chruthachaidh uile[4]:

[1] *annaibh-se.*
[2] *chum a thoileachadh sna h-uile nithibh.*
[3] *coslas, riochd.*
[4] *nan uile chreutair.*

16 Oir is ann leis-san a chruthaicheadh na h-uile nithe a ta air nèamh, agus a ta air talamh, faicsinneach agus neo-fhaicsinneach, ma 's àrd-chaithrichean *iad*, no tighearnais, no uachdaranachda, no cumhachda; is ann leis-san agus air a shonsan a chruthaicheadh na h-uile nithe:

17 Agus tha e-san roimh na h-uile nithibh, agus trìd-san tha na h-uile nithe a' comh-sheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, *eadhon* na h-eaglais: neach a's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil *an Athar*, gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an dèanamh réidh ris féin trìd-san, air dha sìth a dhèanamh tre fhuil a chroinn-chéusaidh-san; trìd-san, *a ta mi ag ràdh,* ma 's nithe *iad* a ta air talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uaireigin 'nur coimhich, agus 'nur naimhdibh ann *bhur* n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin.

22 Ann an corp 'fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choireach, 'na làthair-san:

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chreidimh bunaiteach[1] agus daingean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhòchas an t-soisgeil, a chuala sibh, *agus* a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh; air an d' rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' dèanamh gàirdeachais ann am fhulangasaibh air bhur son-sa, agus a' coimhlionadh mheud 's a ta dhéidh-làimh do àmhgharaibh Chrìosd ann am fheoil, air son a chuirp-san, eadhon na h-eaglais:

25 D' an d' rinneadh mise a' m' mhinisteir, a réir stiùbhardachd Dhé a thugadh dhomh air bhur son-sa, a choimhlionadh focail Dé;

26 *Eadhon* an rùn-dìomhair a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealachaibh *a chaidh seachad,* ach a nis a tha air fhoillseachadh d' a naomhaibh-san:

27 D' am bu toil le Dia fhoillseachadh ciod e saoibhreas glòire an rùin-dìomhair so am measg nan Cinneach; neach a's e Crìosd annaibh-sa, dòchas[2] na glòire;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a' teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas; chum gu nochd sinn gach uile dhuine 'na làthair-san iomlan ann an Iosa Crìosd:

29 An ni chum am bheil mise mar an ceudna a' saoithreachadh, a' dèanamh sbairn a réir 'oibreachaidh-san, a tha 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

[1] *stéidichte.*

[2] *muinghin.*

CAIB. II.

1 *Dh' caralaich Pòl na Colosianaich a bhi bunaiteach ann an Crìosd,* 8 *agus a bhi air am faicill o bheul aithrisibh dìomhain,* 18 *o aoradh do ainglibh,* 20 *agus o dheas-ghnàthachaibh an lagha, nithe a chrìochnaicheadh ann an Crìosd.*

OIR b' àill leam fios a bhi agaibh ciod e meud mo chòmhraig air bhur son-sa, agus *air son* na dream a ta ann an Laodicea, agus *air son* a mheud nach fhaca m' aghaidh anns an fheoil:

2 Ionnus gu 'm faigheadh an cridhe sòlas, air dhoibh bhi air an dlùth-cheangal r' a chéile ann an gràdh, agus chum uile shaoibhreis an làn dearbh-bheachd tuigse, chum eòlais[1] rùin-dìomhair Dhé, eadhon an Athar, agus Chrìosd;

3 Anns am bheil uile ionmhais a' ghliocais agus an eòlais folaichte.

4 Agus so a ta mi ag ràdh, air eagal gu mealladh neach air bith sibh le briathraibh tairngeach[2].

5 Oir ged tha mi uaibh san fheoil, gidheadh a ta mi maille ribh san Spiorad, a' dèanamh gàirdeachais[3] agus a' faicinn bhur n-òrduigh, agus seasmhachd[4] bhur creidimh ann an Crìosd.

6 Uime sin mar a ghabh sibh do 'ur n-ionnsuidh an Tighearn Iosa Crìosd, gluaisibh ann:

7 Air dhuibh bhi air bhur freumhachadh agus air bhur togail suas annsan, agus air bhur daingneachadh sa' chreidimh, a réir mar a theagaisgeadh sibh, a' meudachadh ann le breithbuidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dèan neach air bith foirneart oirbh[5] tre fheallsanachd[6] agus mealltaireachd dhìomhain, a réir beulaithris[7] dhaoine, a réir ceudthoiseacha an t-saoghail, agus cha 'n ann a réir Chrìosd:

9 Oir annsan tha uile iomlanachd[8] na diadhachd a' gabhail còmhnuidh gu corporra.

10 Agus tha sibhse coimhlionta annsan, neach a 's e ceann gach uile uachdaranachd agus chumhachd;

11 Anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh nach d' rinneadh le làmhaibh, ann an cur dhibh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Chrìosd:

12 Air dhuibh bhi adhlaicte maille ris ann am baisteadh, anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maille ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas e-san o na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nur n-eu-ceartaibh agus *ann an* neo-thimchioll-ghearradh bhur feola, bheothaich e maille ris, a' maitheadh dhuibh nan uile eu-ceart;

14 A' dubhadh a mach làmh-sgrìobhaidh nan òrduighean do ar taobh-ne[9], a bha 'nar n-aghaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ri chrann-céusaidh-san:

[1] *aidmheil.*
[2] *seòlta, drùiteach.*
[3] *aoibhneis.*
[4] *daingneachd.*
[5] *cobhartach dhibh.*
[6] *fhòghlum saoghalta.*
[7] *teagasg dhaoine o làimh gu làimh.*
[8] *lànachd.*
[9] *a bha gabhail romhainn.*

15 Air dha uachdaranachdan agus cumhachdan a chreachadh[1], rinn e ball-sampuill diubh gu follaiseach, a' dèanamh buaidh-chaithreim os an ceann tre *'n chrann* ud féin.

16 Uime sin na tugadh aon neach breth oirbh air son bìdh, no dibhe, no thaobh là féille, no gealaich nuaidhe, no shàbaide:

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh a ta ri teachd; ach *is* le Crìosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh le irioslachd thoileil[2], agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach *gu dàna* chum nan nithe[3] nach fac e, gu dìomhain air a shèideadh suas le 'inntinn fheòlmhoir féin;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh tre altaibh agus bhannaibh, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin ma fhuair sibh bàs maille ri Crìosd o cheud thoiseachaibh an t-saoghail, c' ar son, mar dhaoine a ta beò san t-saoghal, a tha sibh fuidh òrduighibh.

21 (Na bean ri, na blais, na làimhsich;

22 Nithe a théid uile a neo-ni le 'n gnàthachadh,) a réir àitheantan agus teagasga dhaoine?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaomhnadh a' chuirp, cha'n ann an urram sam bith chum sàsachaidh na feòla[4].

CAIB. III.

1 Nochd Pòl do na Colosianaich c' àit an còir dhuinn Crìosd iarraidh: 5 Chomhairlich e dhoibh an ana-mianna feòlmhor a chlaoidh, 10 an seann duine chur dhiubh, agus Crìosd a chur umpa; 12 dh' earalaich e iad chum seirce, irioslachd, agus iomadh dhleasdanais eile.

UIME sin ma dh' éirich sibh maille ri Crìosd, iarraibh na nithe a ta shuas, far am bheil Crìosd 'na shuidhe aig deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aigne air na nithibh a ta shuas, agus cha'n ann air na nithibh a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus tha bhur beatha folaichte maille ri Crìosd ann an Dia.

4 'Nuair a dh' fhoillsichear Crìosd, neach a 's e ar beatha-ne, an sin bithidh sibhse mar an ceudna air bhur foillseachadh maille ris ann an glòir.

5 Uime sin claoidhibh[5] bhur buill a ta air an talamh, strìopachas, neò-ghloine, fonn-collaidh, ana-mianna, agus sannt, ni a's ìodhol-aoradh:

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhlachd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-eigin[6], 'nuair a bha sibh a' caitheadh bhur beatha 'nam measg[7].

8 Ach a nis cuiribh-sa uaibh na nithe so uile; fearg, corruich, mì-run, toibheum, cainnt shalach as bhur beul.

[1] *fhaobhachadh, chur as an armaibh.*
[2] *dheònach.*
[3] *'ga shàthadh féin sna nithibh.*
[4] *ach gun fheum sam bith chum sàsachaidh na feòla.*
[5] *marbhaibh.*
[6] *roimh.*
[7] *annta.*

9 Na dèanaibh breug d' a chéile,
do bhrìgh gu'n do chuir sibh
dhibh an seann duine maille r' a
ghnìomharaibh,
10 Agus gu'n do chuir sibh
umaibh an *duine* nuadh, a tha
air ath-nuadhachadh ann an
eòlas, a réir ìomhaigh an Tì a
chruthaich e.
11 Far nach 'eil Greugach no
Iùdhach, timchioll-ghearradh, no
neo-thimchioll-ghearradh, *duine*
borb[1], Sitianach, daor *no* saor:
ach *is* e Crìosd na h-uile, agus
anns na h-uile.
12 Uime sin cuiribh-sa um-
aibh, (mar dhaoine taghta Dhé,
naomha agus ionmhuinn,) inn-
igh[2] thròcaire, caomhalachd, ir-
ioslachd inntinn, macantas[3], fad-
fhulangas;
13 A' giùlan le chéile, agus a'
maitheadh d' a chéile, ma tha
cùis ghearain aig neach an agh-
aidh neach: mar a thug Crìosd
maitheanas dhuibhse, mar sin
dèanaibh-sa mar an ceudna.
14 Agus thar na nithibh so
uile, *cuiribh umaibh* gràdh[4], ni a 's
e coimhcheangal na foirfeachd.
15 Agus biodh sìth Dhé a'
riaghladh ann bhur cridhe, chum
am bheil sibh mar an ceudna air
bhur gairm ann an aon chorp;
agus bithibh taingeil.
16 Gabhadh focal Chrìosd
còmhnuidh annaibh gu saoibhir
san uile ghliocas, a' teagasg ag-
us a' comhairleachadh a chéile
le salmaibh, agus laoidhibh, ag-
us dànaibh spioradail, a' dèan-
amh ciuil do 'n Tighearn le gràs
ann bhur cridhe.
17 Agus gach ni air bith a nì
sibh ann am focal no ann an
gnìomh, dèanaibh *iad* uile ann
an ainm an Tighearna Iosa, a'
toirt buidheachais do Dhia, eadh-
on an t-Athair trìd-san.
18 A mhnài, bithibh ùmhal do
'ur fearaibh féin, mar is cubh-
aidh, anns an Tighearn.
19 Fheara-pòsda, gràdhaich-
ibh *bhur* mnài, agus na bithibh
searbh[5] 'nan aghaidh.
20 A chlann, bithibh ùmhal
do 'ur pàrantaibh anns na h-uile
nithibh: oir a ta so taitneach
do 'n Tighearn.
21 Aithriche, na brosnuichibh
bhur clann *chum feirge*, air eagal
gu 'n caill iad am misneach.
22 A sheirbhiseacha, bithibh
ùmhal do 'ur maighstiribh a réir
na feòla, anns na h-uile nithibh;
cha 'n ann le seirbhis-sùl, mar
dhream a ta toileachadh dhaoine,
ach ann an tréibhdhireas[6] cridhe,
ann an eagal Dé:
23 Agus ge b' e air bith ni a
nì sibh, dèanaibh o bhur cridhe
e, mar do 'n Tighearn, agus
cha 'n ann do dhaoinibh;
24 Air dhuibh fios a bhi ag-
aibh, gu 'm faigh sibh o 'n Tigh-
earn duais na h-oighreachd: oir
is ann do 'n Tighearn Crìosd a
tha sibh a' dèanamh seirbhis.
25 Ach an tì a nì eucoir,
gheibh e toillteanas na h-eucor-
ach a rinn e: agus cha 'n 'eil
leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air na Colosianaich bhi*

[1] *fiadhaich, barbarra.* [2] *tiom-chridhe.* [3] *ciuineas.*

[4] *seirc, carthannachd.* [5] *garg.* [6] *aon-fhillteachd.*

dùrachdach ann an ùrnuigh, 5 agus gluasad gu glic thaobh na muinntir sin nach 'eil fathast air teachd chum fìor eòlais Chrìosd. 10 *Chuir e fàilte orra, agus ghuidhe e gach uile ghnè soirbheis doibh.*

A MHAIGHSTIREAN, thugaibh do '*ur* seirbhisich an ni sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanaichibh ann an ùrnuigh, a' dèanamh faire innte le breithbuidheachais;

3 Ag ùrnuigh mar an ceudna air ar son-ne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ur-labhraidh, a chur an céill[1] rùindìomhair Chrìosd, air son am bheil mise ann an cuibhreachaibh:

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na dream sin a ta an leth muigh, ag ath-cheannach[2] na h-aimsir.

6 Biodh bhur còmhradh a ghnàth ann an gràs[3], air a dhèanamh blasda le salann, chum gu'm bì fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministeir dìleas, agus comh-sheirbhiseach san Tighearn gach ni dhuibh mu m' thimchioll-sa:

8 A chuir mi do 'ur n-ionnsuidh chum na críche so féin, gu'm biodh fios bhur staide-sa aige, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridheachaibh.

9 Maille ri Onesimus, bràthair dìleas agus gràdhach, a tha dhibh[4] féin. Nì iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe *a tha* an so.

10 Tha Aristarchus mo chomhphrìosanach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu'n d'fhuair sibh àitheanta; ma thig e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris;)

11 Agus Iosa, ris an abrar Iustus, muinntir a tha do 'n timchioll-ghearradh. '*S* iad sin a mhàin *mo* chomh-oibrichean chum rìoghachd Dhé, a bha 'nan comh-fhurtachd dhomh.

12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chrìosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' dèanamh sbairn dhùrachdaich air bhur son ann an ùrnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi dèanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theasghràdh dhuibhse, agus dhoibhsan a tha ann an Laodicea, agus do 'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nimphas, agus air an eaglais *a tha* 'na thigh.

16 Agus an uair a leughar an litir so 'nur measg-sa, thugaibh fa' near gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu 'n leugh sibhse cuideachd *an litir* o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do 'n mhinistreil-

[1] *a labhairt.* [2] *a' fuasgladh.*

[3] *le gràs, gràsail.* [4] *uaibh.*

eachd a fhuair thu san Tigh-
earn, gu 'n coimhlion thu i.
18 Fàilte uam-sa Pòl le m'
làimh féin. Cuimhnichibh mo
chuibhreacha. Gràs *gu robh*
maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 Thug Pòl fios do na Tesalonianaich co chuimhneachail as a bha e orra anns gach àm, ann am breith-buidheachais agus urnuigh air an son; 5 agus mar an ceudna co dhearbhta 's a bha e do fhìrinn, agus do thréibhdhireas an creidimh, agus an iompachaidh ri Dia.

POL, agus Siluanus, agus Ti-
moteus chum eaglais nan
Tesalonianach, *a tha* ann an Dia
an t-Athair, agus *anns* an Tigh-
earn Iosa Crìosd: gràs duibh,
agus sìth o Dhia ar n-Athair,
agus *o* 'n Tighearn Iosa Crìosd.
2 Tha sinn a' toirt buidheach-
ais do Dhia a ghnàth air bhur
son-sa uile, a' toirt iomraidh
oirbh ann ar n-ùrnuighibh-ne;
3 A' cuimhneachadh gun sgur
obair bhur creidimh, agus saoth-
air *bhur* gràidh, agus foighidin
bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa
Crìosd, am fianuis Dé, agus ar
n-Athar-ne:
4 Air dhuinn fios a bhi againn,
a bhràithre gràdhaichte le Dia,
air bhur taghadh-sa[1].
5 Oir cha d' thàinig ar sois-
geul-ne do 'ur n-ionnsuidh-sa ann
am focal a mhàin, ach mar
an ceudna ann an cumhachd,
agus anns an Spiorad naomh,
agus ann am mòr làn-dearbhachd;
mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè
dhaoine bha annainn 'nur measg
air bhur sonsa.
6 Agus rinneadh sibh 'nur
luchd-leanmhuinn oirnne, agus
air an Tighearn, 'nuair a ghabh
sibh ris an fhocal ann am mòr-
àmhghar, le h-aoibhneas an
Spioraid naoimh:
7 Ionnus gu robh sibh 'nur
n-eisempleiribh[2] dhoibh-san uile
a tha creidsinn ann am Macedo-
nia, agus ann an Achaia.
8 Oir uaibhse chaidh fuaim
focail an Tighearna mach, cha 'n
ann a mhàin ann am Macedonia
agus ann an Achaia, ach mar an
ceudna anns gach àit, tha bhur
creidimh ann an Dia air a
sgaoileadh a mach, ionnus nach
'eil feum air sinne a labhairt ni
air bith.
9 Oir a ta iad féin a' foill-
seachadh mu ar timchioll-ne,
ciod a' ghnè dol a steach a bha
againn do 'ur n-ionnsuidh-sa,
agus cionnus a phill sibh chum
Dhé o ìodholaibh, a dhèanamh
seirbhis do 'n Dia bheò agus
fhìor,
10 Agus gu feitheamh r'a Mhac
o nèamh, a thog e suas o na
marbhaibh, *eadhon* Iosa a shaor[3]
sinne o 'n fheirg a ta ri teachd.

[1] *air bhur taghadh-sa le Dia.*

[2] *samhlachasaibh.* [3] *a shaoras.*

CAIB. II.

1 *Chuir Pòl an céill cionnus a chaidh an soisgeul a shearmonachadh do na Tesalonianaich, agus ciod an dòigh air an do ghabh iad ris.* 17 *Thug e reuson seachad c' ar son a bha e co fhada uatha, agus mar an ceudna c' ar son a ta nis a thogradh co mòr r' am faicinn.*

OIR is aithne dhuibh féin, a bhràithre, ar dol-ne a steach do 'ur n-ionnsuidh, nach robh e ann an dìomhanas:

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimh, agus an déigh ar maslachaidh ann am Philipi, mar is aithne dhuibh, bha dànachd againn ann ar Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse ann am mòr-ghleachd[1].

3 Oir cha *robh* ar n-earail-ne o mhealltaireachd, no o neòghloine, no ann an ceilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia iomchuidh gu 'm biodh an soisgeul air earbsadh ruinn, is amhuil sin a labhramaid, cha 'n ann mar dhream a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a tha dearbhadh ar cridheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair air bith briathra miodalach, mar is aithne dhuibh, no leithsgeul sainnt; '*s e* Dia *ar* fianuis:

6 Ni mò dh' iarr sinn urram[2] o dhaoinibh, no uaibhse, no o *dhaoinibh* eile, ged fheudamaid ar trom a leagadh *oirbhse*, mar abstola Chrìosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nur measg-sa, amhuil a dh' altrumas[3] banaltrum a clann féin:

8 Mar sin, air bhi dhuinne ro-dhéidheil oirbhse[4], bu toileach leinn cha 'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirteachadh[5] ribh, ach mar an ceudna ar n-anama féin, do bhrìgh gu robh sibh ro ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràithre, ar saothair, agus ar sgrìos-ne: oir air dhuinn bhi ri h-obair a dh' oidhche agus a là, chum nach cuireamaid trom air neach sam bith agaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 *Is* fianuisean sibhse, agus Dia, cia naomha, agus cia cothromach[6], agus neo-lochdach a ghiùlain sinne sinn féin 'nur measg-sa a ta creidsinn:

11 Mar is aithne dhuibh, cionnus a dh' earailich sinn, agus a thug sinn comh-fhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leth, (mar *a nì* Athair d' a chloinn,)

12 Gu 'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rìoghachd agus a ghlòire féin.

13 Uime sin a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgur, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu 'n do ghabh sibh *ris* cha 'n ann *mar* fhocal dhaoine, ach, (mar is e gu fìrinneach,) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annaibh-sa a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nur luchd-leanmhuinn air eaglaisibh Dhé, ann an Iudea, a tha ann an Iosa Crìosd: oir

[1] *maille ri gleachda mòr.*
[2] *glòir.* [3] *dh' eiridneas.*
[4] *ro dheothasach umaibh-se.*
[5] *a chomh-roinn.* [6] *h-ionraic.*

dh' fhuiling sibhse na nithe
ceudna o bhur luchd-dùthcha
féin, mar *a dh' fhuiling* iadsan o
na h-Iùdhaich :
15 A chuir araon an Tighearn
Iosa, agus am fàidhean féin gu
bàs, agus a rinn geur-lean-
mhuinn oirnne; agus nach 'eil
a' toileachadh Dhé, agus a tha 'n
aghaidh nan uile dhaoine :
16 A tha bacadh dhinne labh-
airt ris na Cinnich, chum gu 'm
biodh iad air an tèarnadh [1], chum
sìr-lìonaidh suas am peacanna :
oir thàinig an fhearg orra mu
dheireadh [2].
17 Ach air dhuinne, a bhràith-
re, bhi air ar dealachadh uaibh-
se rè tamuill bhig am pearsa, ach
cha'n ann an cridhe, is ro mhòid
a rinn sinn dìchioll air bhur n-
aghaidh fhaicinn le mòr-thog-
radh.
18 Uime sin bu mhiann leinn
teachd do 'ur n-ionnsuidh, (eadh-
on leam-sa Pòl,) uair no dhà :
ach bhac Sàtan sinn.
19 Oir ciod e ar dòchas-ne,
no ar n-aoibhneas, no ar crùn-
uaille? nach sibhse féin *e* am
fianuis ar Tighearna Iosa Crìosd
aig a theachd ?
20 Oir is sibhse ar glòir-ne
agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

1 *Dhearbh Pòl a mhòr-ghràdh do na Tesaloni-
anaich, le Timoteus a chur d' an ionn-
suidh chum an neartachadh agus comhfhurt-
achd a thoirt doibh, agus le a ghàirdeachas
'nan deadh ghiùlan,* 18 *agus le ùrnuigh a
dhèanamh air an son, agus le a mhòr-thog-
radh air teachd gu tèaruinte d' an ionn-
suidh.*

1 AIR an aobhar sin, an uair
nach b' urrainn sinn cumail
oirnn féin ni b' fhaide, bu tait-
neach leinn bhi air ar fàgail 'nar
n-aonar am *baile na h-*Aithne :
2 Agus chuir sinn Timoteus ar
bràthair agus ministeir Dhé,
agus ar comh-oibriche ann an
soisgeul Chrìosd, chum sibhse a
dhaingneachadh, agus comh-
fhurtachd a thoirt duibh mu
thimchioll bhur creidimh ;
3 Chum nach gluaisteadh [3]
neach air bith agaibh leis na
trioblaidibh so; oir a ta fhios
agaibh féin gu 'n d' òrduicheadh
sinn a dh' ionnsuidh so.
4 Oir gu deimhin, an uair a
bha sinn maille ribh, dh' innis
sinn duibh roimh-làimh, gu robh
sinn gu àmhghar [4] fhulang; eadh-
on mar a thachair, agus is aithne
dhuibh.
5 Air an aobhar so, 'nuair nach
robh mise comasach air cumail
orm féin ni b' fhaide, chuir mi
a dh' fhaghail fios mu 'ur creid-
imh, air eagal air chor sam bith
gu 'n do bhuair am buaireadair
sibh, agus gu 'm biodh ar saoth-
air-ne dìomhain.
6 Ach a nis an uair a thàinig
Timoteus uaibhse do ar n-ionn-
suidh-ne, agus a thug e deadh
sgeul duinn mu 'ur creidimh
agus bhur gràdh, agus gu bheil
cuimhne mhaith agaibh oirnne
a ghnàth, a' miannachadh gu
mòr sinne fhaicinn, amhuil a ta
sinne mar an ceudna sibhse
fhaicinn.
7 Uime so, a bhràithre, fhuair
sinne comh-fhurtachd do 'ur

[1] *slànuchadh.* [2] *gus a' chuid a's faide.*

[3] *gluaisfeadh.* [4] *trioblaid.*

taobh ann ar n-uile àmhghar
agus theinn tre bhur creidimh-
sa:
8 Oir a ta sinne beò a nis, ma
sheasas sibhse gu bunaiteach san
Tighearn.
9 Oir ciod am buidheachas a
dh' fheudas sinn ìocadh do Dhia
as bhur leth-sa, air son an
aoibhneis sin uile leis am bheil
sinn ri gàirdeachas do 'ur taobh
am fianuis ar Dé-ne,
10 A dh' oidhche agus a là a'
guidhe gu ro dhùrachdach gu
faiceamaid bhur n-aghaidh-sa,
agus gu leasaicheamaid uireas-
bhuidh bhur creidimh ?
11 A nis gu dèanadh Dia féin,
eadhon ar n-Athar, agus ar Tigh-
earna Iosa Crìosd ar slighe-ne a
threòrachadh do 'ur n-ionnsuidh-
sa.
12 Agus gu tugadh an Tigh-
earn oirbh fàs agus bhi ro phailt
ann an gràdh d 'a chéile, agus
do na h-uile dhaoinibh, mar a ta
sinne dhuibhse;
13 Chum gu daingnich e bhur
cridheacha neo-choireach ann an
naomhachd am fianuis Dé, eadh-
on ar n-Athar-ne, aig teachd ar
Tighearna Iosa Crìosd maille r' a
naomhaibh[1] uile.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air na Tesalonianaich dol air an aghaidh anns gach uile ghnè dhiadhachd,* 6 *am beatha a chaitheadh gu naomha agus gu cothromach,* 9 *a chéile a ghràdhachadh,* 11 *an gnothuichean féin a leantuinn gu sàmhach;* 13 *agus fa dheireadh bròn iomchuidh a dhèanamh air son nam marbh.*

OS bàrr ma ta, a bhràithre,
cuireamaid a dh' impidh
agus a dh' athchuinge oirbh tre
'n Tighearn Iosa, mar a fhuair
sibh uainne cionnus is còir dhuibh
imeachd, agus Dia a thoileach-
adh, gu meudaicheadh sibh mar
sin ni 's mò agus ni 's mò.
2 Oir a ta fhios agaibh ciod
iad na h-àitheantan a thug sinne
dhuibh tre 'n Tighearn Iosa.
3 Oir is i so toil Dhé, *eadhon*
bhur naomhachadh-sa, sibh a
sheachnadh strìopachais:
4 Gu 'm b' aithne do gach aon
agaibh a shoitheach féin a
shealbhachadh ann an naomh-
achd, agus ann an urram[2];
5 Cha 'n ann an am fonn ana-
miannach, mar *a nì* na Cinnich
aig nach 'eil eòlas air Dia:
6 Gun neach air bith a dhèan-
amh eucoir no mealltaireachd sa'
chùis air a bhràthair; do bhrìgh
gur e 'n Tighearn a nì dìoghaltas
air an uile leithidibh sin, a réir
mar a dh' innis sinne mar an
ceudna duibh roimh, agus a rinn
sinn fianuis.
7 Oir cha do ghairm Dia sinne
gu neò-ghloine, ach gu naomh-
achd.
8 Uime sin an neach a nì tàir,
cha 'n ann air duine tha e dèan-
amh tàir, ach air Dia, a thug
dhuinne a Spiorad naomh féin.
9 Ach a thaobh gràidh bhràth-
aireil, cha 'n 'eil feum agaibh
mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh: oir a ta sibh féin air bhur
teagasg o Dhia gràdh a thoirt d'
a chéile.
10 Agus gu deimhin tha sibh a'
dèanamh so thaobh nam bràthar
uile, a tha ann am Macedonia

[1] *maille r' a* ainglibh *naomha.*

[2] *onoir.*

gu h-iomlan: ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni 's mò agus ni 's mò;

11 Agus gu 'n dèan sibh bhur dìchioll a bhi ciuin, agus bhur gnothuiche féin a dhèanamh, agus saoithreachadh le 'ur làmhaibh féin, (amhuil a dh' áithn sinne dhuibh;)

12 Chum gu 'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muinntir sin a ta 'n leth muigh, agus nach bì uireasbhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b' àill leam, a bhràithre, sibh a bhi aineolach thaobh na muinntir sin a tha 'nan codal, chum nach dèan sibh bròn, eadhon mar dhaoine eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu 'n d' fhuair Iosa bàs, agus gu 'n d'éirich e rìs, amhuil sin mar an ceudna an dream a choidil ann an Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a ta sinn ag ràdh ribh ann am focal an Tighearna, nach bì againne a tha beò agus a dh'fhàgar gu teachd an Tighearna, toiseach orra-san a tha 'nan codal.

16 Oir thig an Tighearn féin a nuas o nèamh le àrd-iolaich[1], le guth an àrd-aingil, agus le trompaid Dhé: agus éiridh na mairbh ann an Crìosd air tùs:

17 An déigh sin sinne a bhios beò agus a dh'fhàgar, togar suas sinn maille riu-san anns na neulaibh, an còdhail an Tighearna san athar: agus mar sin bithidh sinn gu sìorruidh maille ris an Tighearn.

18 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d' a chéile leis na briathraibh so.

CAIB. V.

1 *Chaidh an t-abstol air aghaidh ann an labhairt mu theachd Chrìosd gu breitheanas,* 16 *thug e iomadh comhairle seachad,* 23 *agus chomh-dhùin e an litir.*

ACH mu thimchioll nan aimsirean agus nan àm cha 'n 'eil feum agaibh-sa, a bhràithre, mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin gu 'n tig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche.

3 Oir an uair a their iad, Sìth agus tèaruinteachd, an sin thig sgrios obann orra, mar shaothair air mnaoi thorraich; agus cha téid iad as.

4 Ach cha 'n 'eil sibhse, a bhràithre, san dorchadas, ionnus gu 'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann an t-soluis, agus clann an là: cha 'n ann do 'n oidhche, no do 'n dorchadas sinn.

6 Uime sin na coidleamaid mar dhaoine eile; ach dèanamaid faire agus bitheamaid stuama[2].

7 Oir an dream a choidleas, is anns an oidhche a choidleas iad: agus an dream a tha air mhisg, is anns an oidhche tha iad air mhisg.

8 Ach bitheamaid-ne a tha do 'n là stuama, a' cur oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chlogaid, dòchas[3] na slàinte.

9 Oir cha d' òrduich[4] Dia sinn chum feirge; ach chum slàinte

[1] *gàir.* [2] *measarra.*

[3] *earbsa.* [4] *cha do shònraich.*

fhaotainn tre ar Tighearna Iosa
Crìosd.
10 A fhuair bàs air ar son,
chum co aca is faireach no codal
dhuinn, gu 'm bitheamaid beò
maille ris.
11 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d' a chéile, agus tog-
aibh suas gach aon a chéile,
eadhon mar a ta sibh a' dèan-
amh.
12 Agus guidheamaid oirbh, a
bhràithre, aithne bhi agaibh air
an dream a tha saoithreachadh
'nur measg, agus a tha os bhur
ceann san Tighearn, agus a tha
'gur comhairleachadh;
13 Agus meas mòr a bhi ag-
aibh dhiubh ann an gràdh air
son an oibre. Bithibh sìochail
'nur measg féin.
14 A nis guidheamaid oirbh, a
bhràithre, thugaibh rabhadh
dhoibh-san a tha mì-riaghailt-
each, thugaibh comh-fhurtachd
dhoibh-san a tha lag-chridheach,
cumaibh suas iadsan a ta an-
mhunn[1], bithibh foighidneach a
thaobh nan uile dhaoine.
15 Feuchaibh nach ìoc neach
olc air son uilc do dhuine sam
bith; ach leanaibh-sa a ghnàth
an ni a ta maith, araon do 'ur
taobh féin, agus a thaobh nan
uile dhaoine.

[1] *dèanaibh cùl-taic dhoibh-san a ta lag.*

16 Dèanaibh gàirdeachas a
ghnàth.
17 Dèanaibh ùrnuigh gun sgur.
18 Anns gach uile ni thugaibh
buidheachas; oir is i so toil Dé
ann an Iosa Crìosd do 'ur taobh.
19 Na mùchaibh[2] an Spiorad.
20 Na dèanaibh tàir air fàidh-
eadaireachd.
21 Dearbhaibh na h-uile nithe:
cumaibh gu daingean an ni sin a
ta maith.
22 Seachnaibh gach uile chos-
las uilc.
23 Agus gu dèanadh Dia na
sìthe féin naomha sibh gu h-iom-
lan; agus *gu deònaicheadh Dia*
gu 'm bì bhur n-uile spiorad,
agus anam, agus chorp air an
gléidheadh gu neo-choireach, gu
teachd ar Tighearna Iosa Crìosd.
24 *Is* fìrinneach an Tì a ta
'gur gairm, neach mar an ceudna
a nì e.
25 A bhràithre, dèanaibh ùrn-
uigh air ar son-ne.
26 Cuiribh fàilte air na bràith-
ribh uile le pòig naoimh.
27 Tha mi a' sparradh oirbh
á h-uchd an Tighearna, gu 'n
leughar an litir so do na bràith-
ribh naomha uile.
28 *Gu robh* gràs ar Tighearna
Iosa Crìosd maille ribh. Amen.

[2] *coisgibh.*

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL
CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 *Thug Pòl fios do na Tesalonianaich air an*
deadh bharail a ta aige mu'n creidimh, an
gràdh, agus am foighidin ; 5 agus ghnàth-
aich e reusona chum comh-fhurtachd a
thoirt doibh fo'n geur-leanmhuinn, gu h-àr-
aidh o cheart-bhreitheanas Dé.

POL, agus Siluanas, agus Timoteus, chum eaglais nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Crìosd :

2 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o*'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha e mar fhiachaibh oirnne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aoin agaibh uile a' meudachadh d' a chéile :

4 Ionnus gu bheil sinne féin a' dèanamh uaille asaibh-sa ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh agus àmhgharaibh a tha sibh a' fulang :

5 *Ni a ta* 'na chomhara follaiseach air ceart-bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rìoghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang :

6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar ìocadh dhoibhsan a ta cur àmhghair oirbh ;

7 Agus dhuibhse a ta fo àmhghar, fois maille ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o nèamh, maille r' a ainglibh cumhachdach,

8 Ann an teine lasarach, a' dèanamh dìoghaltais air an dream aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Muinntir air an dèanar peanas le sgrios sìorruidh o làthair an Tighearn, agus o ghlòir a chumhachd ;

10 'Nuair a thig e gu bhi air a ghlòrachadh 'na naomhaibh, agus chum gu'n dèanar iongantach e annta-san uile a ta creidsinn san là sin, (do bhrìgh gu'n do chreideadh ar fianuis-ne 'nur measg-sa.)

11 Air an aobhar so tha sinne mar an ceudna a' dèanamh sìr-ùrnuigh air bhur son-sa, chum gu meas ar Dia-ne gur airidh sibhse air a' ghairm *so*, agus gu'n coimhlion e uile dheadh-ghean *a* mhaitheis, agus obair a' chreidimh le cumhachd :

12 Chum gu'm bì ainm ar Tighearna Iosa Crìosd air a ghlòrachadh annaibh-sa, agus sibhse annsan, a réir gràis ar Dé-ne, agus an Tighearna Iosa Crìosd.

CAIB. II.

1 *Is àill le Pòl gu'm buanaicheadh na Tesa-*
lonianaich san fhìrinn ris an do ghabh iad :
3 nochd e gu'm bì claonadh o'n chreidimh
ann, 9 agus gu'm foillsichear an t-ana-
crìosd roimh theachd là an Tighearna ; 15
agus an lorg so dh' aithris e a rìs a cheud
earail, agus rinn e ùrnuigh air an son.

ANIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh[1] teachd ar Tighearna Iosa Crìosd, agus

[1] *trid.*

ar comh-chruinneachaidh-ne d' a
ionnsuidh,
2 Gun sibh bhi gu h-ealamh
air bhur crathadh[1] 'nur n-inntinn,
no fo bhuaireas[2], le spiorad, no
le focal, no le litir, mar uainne,
mar gu 'm biodh la Chrìosd am
fagus.
3 Na mealladh neach sam bith
sibh air aon chor: oir cha *tig an
là sin* mur tig air tùs treigeadh-
creidimh, agus *mur* foillsichear
duine sin a' pheacaidh, mac an
sgrios;
4 A tha cur an aghaidh agus
'ga àrdachadh féin os ceann
gach ni ris an abrar Dia, no
d' an dèanar aoradh[3]; ionnus mar
Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann
an teampull Dhé, 'ga nochdadh
féin gur Dia e.
5 Nach cuimhne leibh, air
dhomh bhi fathast maille ribh,
gu 'n d' innis mi na nithe so
dhuibh?
6 Agus is aithne dhuibh ciod a
tha bacadh nis e bhi air fhoill-
seachadh 'na àm féin.
7 Oir a ta rùn-dìomhair na
h-ain-diadhachd ag oibreachadh
cheana, a mhàin gus an toirear
air falbh an tì a ta nis a' bacadh[4].
8 Agus an sin foillsichear an
t-aingidh sin, a chlaoidheas an
Tighearn le h-anail[5] a bheoil
féin, agus d' an cur e as le deal-
radh a theachd:
9 *Eadhon e-san*, aig am bheil a
theachd a réir oibreachaidh Shàt-
ain, maille ris an uile chumhachd,
agus chomharaibh, agus iongant-
asaibh breugach,

[1] *fo uideal.* [2] *mhaoim, ghioraig.*
[3] *a ta urramach.*

10 Agus maille ri uile mheall-
taireachd na h-eucorach anntasan
a chaillear; a chionn nach do
ghabh iad gràdh na fìrinn, chum
gu tèaruinteadh iad.
11 Agus air a shon so cuiridh
Dia treun-oibreachadh meallaidh
d' an ionnsuidh, ionnus gu 'n
creid iad a' bhreug:
12 Chum gu 'm bì iad uile air
an dìteadh, nach do chreid an
fhìrinn, ach aig an robh tlachd
anns an eucoir.
13 Ach a ta e mar fhiachaibh
oirnne buidheachas a thoirt do
Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a
bhràithre, ionmhuinn do 'n Tigh-
earn, do bhrìgh gu 'n do thagh
Dia sibh o thùs chum slàinte,
tre naomhachadh an Spioraid,
agus creidsinn na fìrinn:
14 Chum an do ghairm e sibh
tre ar soisgeul-ne, chum sibh a
dh'fhaotainn glòire ar Tighearna
Iosa Crìosd.
15 Uime sin, a bhràithre, seas-
aibh gu daingean, agus cumaibh
na teagasgan a thugadh dhuibh,
co dhiubh is ann le focal, no *le*
ar litir-ne.
16 A nis gu 'n tugadh ar Tigh-
earn Iosa Crìosd e féin, agus
Dia, eadhon ar n-Athair-ne, a
ghràdhaich sinn, agus a thug
dhuinn sòlas sìorruidh, agus
dòchas maith tre ghràs,
17 Comh-fhurtachd do 'ur
cridhe-sa, agus gu daingnicheadh
e sibh anns gach uile dheadh
fhocal agus ghnìomh.

CAIB. III.

1 *Dh'iarr Pòl ùrnuigh nan Tesalonianach*

[4] *a mhàin an ni a ta cur bacaidh a nis bac-
aidh e gus an toirear air falbh e.* [5] *spiorad.*

air a shon féin ; 3 chuir e an céill meud an earbsa a tha aige asda ; 5 ghuidh e Dia as an leth ; 6 thug e iomadh comhairle orra, gu h-àraidh iad a sheachnadh dìomhanais, agus droch cuideachd; 16 agus fa dheireadh chrìochnaich e le iomadh beannachd d'an ionnsuidh, agus leh-ùrnuigh air an son.

FA dheoidh, a bhràithre, dèanaibh ùrnuigh air ar son-ne, chum gu 'n ruith focal an Tighearn, agus gu 'm bì e air a ghlòrachadh mar ann bhur measg-sa ;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoinibh mì-reusonta agus olca: oir cha 'n ann aig na h-uile at a creidimh.

3 Ach a ta an Tighearn dìleas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o 'n olc[1] sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn do 'ur taobh-sa, gu bheil sibh araon a' dèanamh, agus gu 'n dèan sibh na nithe, a tha sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu seòladh an Tighearn bhur cridheacha chum gràidh Dhé, agus chum foighidin Chrìosd[2].

6 A nis àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an ainm ar Tighearna Iosa Crìosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhràthair a tha 'g imeachd gu mì-riaghailteach, agus cha 'n ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

7 Oir a ta fhios agaibh féin cionnus is còir dhuibh ar lorgne leantuinn : oir cha do ghiùlain sinne sinn féin gu mì-riaghailteach 'nur measg ;

8 Ni mò a dh' ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh ; ach le saothair agus an-shocair, a dh' oidhche agus a là ri h-obair, chum nach cuireamaid ar trom air aon agaibh :

9 Cha 'n e nach 'eil comas[3] againn, ach a chum gu 'n dèanamaid sinn féin 'nar n-eisempleir dhuibhse, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an àithne so dhuibh, mur àill le neach obair a dhèanamh, gun e dh' itheadh *bìdh*.

11 Oir tha sinn a' cluinntinn gu bheil daoine àraidh ag imeachd gu mì-riaghailteach 'nur measg, nach 'eil a' dèanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis tha sinn a' toirt àithne d' an leithidibh sin, agus ag earail orra tre ar Tighearna Iosa Crìosd, le saoithreachadh gu ciuin, gu 'n ith iad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhràithre, na sgìthichibh do dhèanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhlachd do ar focalne tre an litir so, comharaichibh e-san, agus na biodh comhluadar agaibh ris, chum gu 'm bì nàire air.

15 Gidheadh na measaibh *e* mar nàmhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhràthair.

16 A nis gu 'n tugadh Tighearna na sìthe e féin sìth dhuibhse a ghnàth, air gach aon chor. *Gu robh* an Tighearn maille ribh uile.

17 Fàilte uamsa Pòl le m'

[1] *o 'n droch* spiorad.

[2] *feitheamh gu foighidneach ri Crìosd.*

[3] *ùghdarras, còir.*

làimh féin, ni a 's e an comhara anns gach uile litir: mar so tha mi a' sgrìobhadh.

18 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL
CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 *Tha an t-òrdugh a thugadh do Thimoteus 'nuair a chaidh Pòl do Mhacedonia, air a chur an cuimhne dha.* 5 *Mu thimchioll feum dligheach an lagha,* 11 *agus gairm Phòil gu bhi 'na abstol;* 28 *agus mu thimchioll Himeneuis agus Alecsander.*

POL abstol Iosa Crìosd, a réir
àithne Dhé, ar Slànuighir,
agus an Tighearna Iosa Crìosd,
neach a 's e ar dòchas;
2 Chum Thimoteuis m' fhìor
mhic anns a' chreidimh: Gràs,
tròcair, *agus* sìth o Dhia ar n-
Athair, agus *o* Iosa Crìosd ar
Tighearn.
3 Mar a dh' iarr mi ort fan-
tuinn ann an Ephesus, 'nuair a
chaidh mi do Mhacedonia, chum
gu 'n tugadh tu òrdugh do
dhream àraidh gun atharrachadh
teagaisg a thoirt uatha;
4 Agus gun aire a thoirt do
sgeulachdaibh, agus do shloinn-
teireachd neo-chrìochnaich, a
bheir aobhar do cheisdibh, ni 's
mò na do fhòghlum diadhaidh,
a tha tre chreidimh: *dèan mar
sin.*
5 A nis is e a 's crìoch do 'n
àithne gràdh á cridhe glan, agus
á coguis mhaith, agus á creidimh
neo-chealgach:
6 Nithe air do dhream àraidh
claonadh uatha, chaidh iad a
thaobh chum dìomhanais cainn-
te;
7 A' miannachadh bhi 'nan
luchd-teagaisg an lagha, *agus*
gun iad a' tuigsinn ciod a ta iad
ag ràdh, no ciod iad mu 'm bheil
iad a' toirt cinnte.
8 Ach tha fhios againn gu
bheil an lagh maith, ma ghnàth-
aicheas neach gu dligheach e:
9 Air do fhios so a bhi aige,
nach ann do dhuine fìreanach a
dh' òrduicheadh an lagh, ach do
dhaoinibh neo-dhligheach agus
eas-ùmhal, dhoibh-san a ta mì-
dhiadhaidh agus do pheacaich,
do dhaoinibh mì-naomha agus
neo-chràbhach, do luchd-marbh-
aidh aithriche agus do luchd-
marbhaidh mhàithriche, do
luchd-mortaidh,
10 Do luchd-strìopachais, do
luchd ana-mianna mì-nàdurra, do
luchd-goid dhaoine, do bhréug-
airibh, do luchd-eithich, agus ma
tha ni sam bith eile a tha 'n agh-
aidh teagaisg fhallain,
11 A réir soisgeil ghlòrmhoir
an Dé bheannaichte, a dh' earb-
adh rium-sa.
12 Agus a ta mi a' toirt buidh-
eachais do Iosa Crìosd ar Tigh-
earn, a neartaich mi, do bhrìgh
gu 'n do mheas e mi dìleas, 'gam
chur sa' mhinistreileachd;
13 A bha roimh a' m' fhear-
labhairt toibheim, agus a' m'
fhear geur-leanmhuinn, agus a'

m' dhuine eucorach. Ach fhuair
mi tròcair, do bhrìgh gu 'n d' rinn
mi *so* tre aineolas, ann am mì-
chreidimh:
14 Agus bha gràs ar Tigh-
earna thar tomhas ro phailte
dhomh, maille ri creidimh, agus
ri gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.
15 *Is* fìor an ràdh so, agus is
airidh e air gach aon chor air
gabhail ris, gu 'n d' thàinig Iosa
Crìosd do 'n t-saoghal a thèar-
nadh pheacach; d' am mise an
ceud-fhear.
16 Gidheadh, air a shon so
fhuair mi tròcair, chum gu 'm
foillsicheadh Crìosd annam-sa
air tùs an uile fhad-fhulangas,
mar shaimpleir[1] dhoibh-san a
chreideadh ann, an déigh so,
chum na beatha maireannaich.
17 A nis do 'n Rìgh shìorruidh,
neo-thruaillidh, neo-fhaicsinn-
each, *do* Dhia a ta mhàin glic,
gu robh urram agus glòir, gu
saoghal nan saoghal. Amen.
18 An àithne so tha mi ag
earbsadh riut, Thimoteuis a
mhic, a réir nam fàidheadair-
eachd a rinneadh umad roimh
so, chum trìd-san gu 'n cogadh
tu deadh chogadh;
19 A' coimhead creidimh agus
deadh choguis; ni air do chuid
do dhaoinibh a chur uatha, rinn
iad long-bhriseadh thaobh a'
chreidimh.
20 D' am bheil Himeneus agus
Alecsander; muinntir a thug
mise thairis do Shàtan, chum
le 'n smachdachadh gu 'm fògh-
lumadh iad gun toibheum a
labhairt.

[1] *shamhlachas.* [2] *slànuchadh, saoradh.*

CAIB. II.

1 *Nochd Pòl gur còir ùrnuigh agus breith-buidheachais a ghnàthachadh air son nan uile dhaoine.* 9 *Cionnus is còir do mhnàibh bhi air an sgeadachadh:* 12 *cha 'n 'eil e ceadaichte dhoibh teagasg a thoirt uatha:* 15 *saorar iad ann am breith cloinne ma bhuanaicheas iad sa' chreidimh.*

THA mi ag iarraidh uime sin,
roimh na h-uile nithibh,
gu'n dèanar athchuinge, ùrnuigh-
ean, eadar-ghuidhe, agus breith-
buidheachais air son nan uile
dhaoine:
2 Air son rìghrean, agus air
son nan uile a tha ann an ùghd-
arras: chum gu 'n caith sinn ar
beatha gu foisneach agus gu
sìochail, anns an uile dhiadhachd
agus chiatachd.
3 Oir *tha* so maith agus tait-
neach am fianuis Dé ar Slàn-
uighir:
4 Neach leis an àill na h-uile
dhaoine bhi air an tèarnadh[2],
agus iad a theachd chum eòlas
na fìrinn.
5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann, agus
aon eadar-mheadhonair eadar
Dia agus daoine, an duine Iosa
Crìosd;
6 A thug e féin 'na éiric[3] air
son nan uile, mar fhianuis ann
an àm iomchuidh;
7 Chum an d' òrduicheadh
mise a' m' shearmonaiche, agus
a' m' abstol, (tha mi a' labhairt
na fìrinn ann an Crìosd, cha 'n
'eil mi a' dèanamh[4] bréige,) a' m'
fhear-teagaisg nan Cinneach ann
an creidimh agus ann am
fìrinn.
8 Uime sin is àill leam na fir
a dhèanamh ùrnuigh sgach àit,

[3] *luach-saoraidh.* [4] *ni 'n dèanam.*

a' togail suas làmha naomha, gun
fheirg, gun amharus :
9 Air an dòigh cheudna, na
mnài a chur eudaich iomchuidh
umpa, 'gan sgeadachadh féin le
nàisneachd agus stuaim : cha 'n
ann le casadh an gruaige, no le
h-òr, no le neamhnuidibh, no le
culaidhibh luachmhor ;
10 Ach, (mar is cubhaidh do
mhnàibh a tha 'g aideachadh
diadhachd,) le deadh oibribh.
11 Fòghlumadh a' bhean ann an
ciuineas leis an uile ùmhlachd.
12 Ach cha 'n 'eil mi a' cead-
achadh[1] do mhnaoi teagasg a
thoirt uaipe[2], no ceannas a ghlac-
adh air an fhear, ach i bhi 'na
tosd.
13 Oir is e Adhamh a chruth-
aicheadh air tùs, *agus* 'na dhéigh
sin Eubha.
14 Agus cha b' e Adhamh a
mhealladh, ach air do 'n mhnaoi
bhi air a mealladh, bha i sa'
chionta.
15 Gidheadh tèarnar i tre
bhreith cloinne, ma bhuanaicheas
iad ann an creidimh, agus ann
an gràdh, agus ann an naomh-
achd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

1 *Ciod iad na buaidhean a 's còir bhi air na h-easbuigibh, agus air na deaconaibh, agus air am mnàibh ;* 14 *agus c' ar son a sgrìobh Pòl na nithe so gu Timoteus.* 15 *Mu thimchioll na h-eaglais, agus na fìrinn beannaichte a ta air a teagasg agus air a h-aideachadh innte.*

IS ràdh fìor so, Ma tha tog-
radh aig aon duine chum
dreuchd easbuig[3], tha e miann-
achadh deadh oibre.
2 Uime sin is còir do easbuig
bhi neo-lochdach, 'na fhear aoin
mhnà, faireil, ciallach[4], deadh
bheusach, fialuidh[5], ealamh gu
teagasg ;
3 Gun bhi 'na phòitear[6], gun
bhi buailteach, gun bhi déidheil
air buannachd shalaich ; ach
macanta, neo-thuasaideach[7], neo-
shanntach ;
4 'Na dhuine a riaghlas a thigh
féin gu maith, aig am bheil a
chlann fo smachd maille ris an
uile shuidheachadh-inntinn[8] ;
5 (Oir mur aithne do dhuine
a thigh féin a riaghladh, cionnus
a ghabhas e cùram do eaglais
Dhé ?)
6 Gun bhi 'na nuadh-chreid-
each, air eagal, air dha bhi air
atadh le h-uabhar, gu 'n tuit e
ann an dìteadh an diabhuil.
7 Is còir dha mar an ceudna
deadh theisteas bhi aige uatha-
san a ta 'n leth muigh ; air eagal
gu 'n tuit e ann an scainnil[9], ag-
us *ann an* ribe an diabhuil.
8 Mar an ceudna is *còir* do na
deaconaibh[10] *bhi* suidhichte, gun
an teangadh bhi leam leat, gun
bhi cionail[11] air mòran fìona, gun
bhi déidheil air buannachd shal-
aich ;
9 A' cumail rùn-dìomhair a'
chreidimh ann an coguis ghloin.
10 Agus biodh iadsan mar an
ceudna air an dearbhadh an tois-
each ; agus an sin gnàthaicheadh
iad dreuchd deacoin[12], air dhoibh

[1] *ni 'n ceadaicheam.* [2] *uaithe.*
[3] *oifig fir-coimhid.* [4] *crionna, stuama.*
[5] *daonnachdach.* [6] *trom air fìon.*
[7] *neo charraideach.*
[8] *chudthromachd, fhonnmhoireachd.*
[9] *aithis.* [10] *do 'n luchd-frithealaidh.*
[11] *ceisteil, déidheil.*
[12] *frithealadh iad.*

bhi *air am faghail* neò-choireach.

11 Is amhuil sin *is còir* do na mnàibh[1] bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuaileis[2]; *ach bhi* measarra, ionraic sna h-uile nithibh.

12 Biodh na deacoin 'nam fir aoin mhnà, a' riaghladh an cloinne, agus an tighe féin gu maith.

13 Oir an dream a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus dànachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Crìosd.

14 Tha mi a' sgrìobhadh nan nithe so a d' ionnsuidh, an dòchas teachd gu grad a d' ionnsuidh :

15 Ach ma nì mi moille, chum gu 'm bì fhios agad cionnus is còir dhuit thu féin a ghiùlain ann an tigh Dhé, ni a 's e eaglais an Dé bheò, post agus stéidh-dhaingnich[3] na fìrinn.

16 Agus gun amharus is mòr rùn-dìomhair na diadhachd : dh'fhoillsicheadh Dia san fheoil, dh'fhìreanaicheadh e san spiorad, chunnacas le ainglibh e, shearmonaicheadh e do na Cinnich, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

1 *Roimh-innis Pòl gu 'n téid daoine anns na h-aimsiribh deireannach air seacharan o'n chreidimh : 6 agus chum nach biodh Timoteus a dhéidh-laimh 'na dhleasdanas, thug e comhairlean eag-samhuil air.*

ANIS a ta an Spiorad ag ràdh gu soilleir, anns na h-aimsiribh deireannach[4] gu 'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioradaibh meall-tach, agus do theagasgaibh dheamhan ;

2 Tre cheilg bhreugairean[5], air bhi d' an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg ;

3 A' toirmeasg pòsaidh, *agus ag iarraidh* bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus aig am bheil eòlas na fìrinn.

4 Oir *is* maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha 'n ion ni sam bith a dhiùltadh, a ghabhar le breith-buidheachais :

5 Oir a ta e air a naomhachadh le focal Dé agus le h-ùrnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a' d' dheadh mhinisteir do Iosa Crìosd, air t' altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deadh theagaisg, air an do ghabh thu eòlas[6] :

7 Ach diùlt sgeulachda mì-dhiadhaidh shean bhan, agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe ; ach a ta 'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh fìrinneach so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sinn an dà chuid ri saothair, agus a' fulang maslaidh, do

[1] *d'am mnàibh.* [2] *luchd-càineadh.*
[3] *bunait.* [4] *na h-aimsiribh ri teachd.*
[5] *A' labhairt bhreug ann an ceilg.*
[6] *air an d'ràinig thu.*

bhrìgh gu bheil dòchas[1] againn
san Dia bheò, neach a 's e
Slànuighear nan uile dhaoine,
gu h-àraidh nan creideach.
11 Aithn agus teagaisg na
nithe so.
12 Na dèanadh duine sam bith
tarcuis air t' òige; ach bì thusa
a' d' eisempleir[2] do na creidich,
ann am focal, ann an caithe-
beatha, ann an gràdh, ann an
spiorad, ann an creidimh, ann
am fìor-ghloine.
13 Gus an tig mi, thoir an aire
do leughaireachd, do earail, do
theagasg.
14 Na dearmad an tiodhlac a
ta annad, a thugadh dhuit tre
fhàidheadaireachd, maille ri leag-
adh làmh na seanaireachd ort.
15 Smuainich[3] air na nithibh
sin; thoir thu féin gu tur dhoibh,
chum gu 'm bì do theachd air d'
aghaidh follaiseach do na h-uile.
16 Thoir aire dhuit féin, agus
do d' theagasg; buanaich annta:
oir, le so a dhèanamh, saoraidh
tu araon thu féin, agus iadsan a
tha 'g éisdeachd riut.

CAIB. V.

1 *Riaghailt an a's còir a leantuinn ann an cronachadh.* 3 *Mu bhantrachaibh.* 17 *Mu sheanairibh.* 23 *Comhairle do Thimoteus mu thimchioll a shlàinte, &c.*

NA garg-chronaich seanair,
ach cuir impidh air mar
athair, *agus* air na h-òig-fhir mar
bhràithribh;
2 Na mnài aosda mar mhàith-
richibh, na mnài òga mar
pheathraichibh, maille ris an
uile fhìor-ghloine.
3 Thoir urram do bhantrach-
aibh a tha 'nam bantrachaibh da
rìreadh.
4 Ach ma tha bantrach air
bith aig am bheil clann no ogh-
achan, fòghlumadh iad air tùs
bhi dleasdanach 'nan tighibh
féin, agus ath-dhìol a thoirt d' am
pàrantaibh: oir a ta so maith
agus taitneach am fianuis Dé.
5 A nis cuiridh ise a ta 'na
bantraich da rìreadh, agus air a
fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann
an Dia, agus buanaichidh i a là
agus a dh' oidhche ann an ath-
chuingibh, agus ann an ùrnuigh-
ibh.
6 Ach ise a tha caitheadh a
beatha am macnus[4], air dh' i bhi
beò, tha i marbh.
7 Uime sin àithn na nithe so
dhoibh, chum gu 'm bì iad neo-
lochdach.
8 Ach mur dèan duine solar
air son a chuideachd féin, agus
gu h-àraidh air son muinntir a
theaghlaich, dh'àicheadh e' n
creidimh, agus is mìosa e na
ana-creideach.
9 Na gabhar bantrach san
àireamh a bhios fuidh thrì fich-
ead bliadhna dh' aois, a bha 'na
mnaoi aoin duine,
10 Air am bheil teisteas[5] a
thaobh dheadh oibre; ma dh' oil
i[6] clann, ma thug i aoidheachd
uaipe, ma dh'ionnlaid i cosa nan
naomh, ma dh' fhòir i air luchd-
àmhghair, ma lean i gu dìchioll-
ach gach deadh obair.
11 Ach diùlt na bantrachan
òga: oir an uair a dh' fhàsas iad
mear an aghaidh Chrìosd, is
miann leo pòsadh;

[1] earbsa. [2] shamhlachas. [3] Gabh cùram do.

[4] gu sòghail. [5] fianuis. [6] thog i suas.

12 Muinntir a ta fuidh dhìt-
eadh, a chionn gu 'n do thréig
iad an ceud chreidimh.

13 Agus os bàrr, fòghlumaidh
iad bhi dìomhanach, a' dol mu 'n
cuairt o thigh gu tigh; agus
cha 'n e mhàin dìomhanach, ach
mar an ceudna gabhannach, agus
a' gabhail gnothuich ris na nith-
ibh nach buin doibh, a labhairt
nithe nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill leam uime sin na
mnài òga a phòsadh, iad a bhreith
cloinne, a stiùradh an tighe, agus
gun chion-fàth air bith a thoirt
do 'n eas-caraid labhairt gu toi-
bheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air
dol a thaobh an déigh Shàtain.

16 Ma tha aig creideach no
aig ban-chreideach bantrachan,
fòireadh iad orra, agus na biodh
an trom air an eaglais; chum gu
'n dèan i cabhair orra-san a tha
'nam bantrachaibh da rìreadh.

17 Measar gur airidh na sean-
airean a riaghlas gu maith air
urram dùbailte, gu h-àraidh
iadsan a tha saoithreachadh san
fhocal agus ann an teagasg.

18 Oir a ta an sgriobtuir ag
ràdh, Na ceangail beul an daimh
a tha saltairt[1] an arbhair: agus,
Is airidh[2] an t-oibriche air a
thuarasdal.

19 Na gabh casaid an aghaidh
seanair, ach le dithis no triuir
do fhianuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh
cronaich an làthair nan uile,
chum gu 'n gabh càch eagal mar
an ceudna.

21 Tha mi a' sparradh ort am
fianuis Dé, agus an Tighearna
Iosa Crìosd, agus nan aingeal
taghta, gu 'n coimhid[3] thu na
nithe so, gun aon a chur roimh
neach eile, gun ni air bith a
dhèanamh le claon-bhreth.

22 Na leag *do* làmha gu h-ob-
ann air duine sam bith, agus
na biodh comhpàirt agad do
pheacaibh dhaoine eile: coimhid
thu féin glan.

23 Na h-òl uisge ni 's mò, ach
cleachd beagan fìona air son do
ghoile, agus t' anmhuinneachd
mhinic.

24 Tha peacanna cuid do dhaoin-
ibh follaiseach roimh-làimh, a'
dol rompa chum breitheanais;
agus tha *peacanna* dhream àraidh
'gan leantuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh
oibre *cuid* follaiseach roimh-
làimh; agus na *h-oibre* a ta air
ghleus eile, cha 'n fheudar am
folach.

CAIB. VI.

1 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach: 3 Cha chòir comunn bhi againn ri droch luchd-teaguisg. 6 Is buannachd mhòr an diadhachd. 10 'Se gaol an airgid freumh gach uilc. 11 Ciod is còir do Thimoteus a sheachnadh, agus a leantuinn; 17 agus ciod mu 'n còir dha rabhadh a thoirt do 'n dream a ta saoibhir.*

MEASADH a' mheud 's a ta
fuidh 'n chuing 'nan seirbh-
isich, gur airidh am maighstirean
féin air an uile urram; chum
nach faigh ainm Dhé, agus *a*
theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil
maighstirean creideach, na dèan-
adh iad tarcuis orra, air son gur
bràithrean iad: ach gu ma feàrr
leo seirbhis a dhèanamh *dhoibh,*

[1] *bualadh.* [2] *fiù.*

[3] *ghléidh.*

do bhrìgh gu bheil iad creideach
agus ionmhuinn, 'nan luchd-
comhpàirt do thiodhlac *a' ghràis*.
Na nithe so teagaisg agus ear-
ailich.
3 Ma bheir aon neach atharr-
achadh teagaisg uaith, agus nach
aontaich e do bhriathraibh fall-
ain, eadhon do bhriathraibh ar
Tighearna Iosa Crìosd, agus do 'n
teagasg, a ta réir na diadhachd:
4 Tha e uaibhreach, gun eòlas
aige air ni sam bith, ach e as a
chéill mu thimchioll cheisdean,
agus bhriathar-chonnsachadh[1],
o 'n tig farmad, comh-stri, ana-
cainnt, droch amharusan,
5 Fiar-dheasboireachd dhaoine
aig am bheil inntinn thruaillidh,
agus as eugmhais na fìrinn, a'
meas gur buannachd[2] an diadh-
achd: dealaich ri an leithidibh
sin.
6 Ach is buannachd mhòr an
diadhachd maille ri toileachas-
inntinn.
7 Oir cha d' thug sinn ni air
bith *leinn* do 'n t-saoghal *so*, ag-
us *is* soilleir nach urrainn sinn ni
sam bith thoirt as.
8 Uime sin air dhuinn biadh
agus eudach a bhi againn, bith-
eamaid toilichte leo sin.
9 Ach an dream le 'n àill bhi
beartach, tuitidh iad ann am
buaireadh, agus ann an ribe, ag-
us *ann* an iomadh ana-miann am-
aideach agus ciurrail[3], a bhàthas
daoine ann am milleadh agus ann
an sgrios.
10 Oir is e gaol an airgid
freumh gach uile: ni am feadh a
mhiannaich dream àraidh, chaidh
iad air seacharan o 'n chreidimh,
agus throimh-lot siad iad féin le
iomadh cràdh.
11 Ach thusa, O òglaich Dhé,
teich o na nithibh sin: agus lean
fìreantachd, diadhachd, creid-
imh, gràdh, foighidin, ceann-
sachd.
12 Còmhraig deadh chòmhrag[4]
a' chreidimh, gabh greim do 'n
bheatha mhaireannaich, chum
mar an ceudna an do ghairm-
eadh thu, agus dh' aidich thu
deadh aidmheil an làthair mhòr-
an fhianuisean.
13 Tha mi a' sparradh ort ann
am fianuis Dé, a bheothaicheas
na h-uile nithe, agus *am fianuis*
Iosa Crìosd, a rinn fianuis air
deadh aidmheil an làthair Phont-
iuis Philait;
14 Thu choimhead na h-àithne
so gun smal, gun lochd, gu teachd
ar Tighearna Iosa Crìosd:
15 Ni, 'na àmaibh féin, a dh'-
fhoillsicheas an tì a ta beann-
aichte, agus a mhàin cumhachd-
ach, Rìgh nan rìgh agus Tigh-
earna nan tighearna;
16 Neach 'na aonar aig am
bheil neo-bhàsmhorachd, a ta 'na
chòmhnuidh san t-solus dh'-
ionnsuidh nach feudar teachd;
neach nach faca duine sam
bith, agus nach mò dh' fheudas
e fhaicinn: dhasan *gu robh* ur-
ram agus cumhachd sìorruidh.
Amen.
17 Thoir àithne do na daoinibh
a ta saoibhir san t-saoghal so,
gun iad a bhi àrd-inntinneach,

[1] *strì mu fhoclaibh.*
[2] *tairbhe.*
[3] *diùbhalach, dosguinneach, dochannach.*
[4] *cuir deadh chath.*

agus gun dòchas a chur ann an
saoibhreas neo-chinnteach, ach
anns an Dia bheò, a tha toirt
duinn nan uile nithe gu saoibhir
r' am mealtuinn :
18 Iad a dhèanamh maith, iad
a bhi saoibhir ann an deadh
oibribh, ealamh gu roinn[1], comh-
pàirteach ;
19 A' tasgaidh suas doibh féin
deadh bhunait fa chomhair an
àm ri teachd, chum gu 'n dèan
iad greim air a' bheatha mhair-
eannaich.
20 O Thimoteuis, coimhid an
ni sin a dh' earbhadh riut,
a' seachnadh faoin-chòmhraidh
mhì-naomha, agus comh-chog-
adh eòlais d' an toircar[2] gu breug-
ach an t-ainm sin[3].
21 Ni air bhi do dhream àraidh
ag aidmheil, chaidh iad air
seacharan thaobh a' chreidimh.
Gràs *gu robh* maille riut. Amen.

[1] *easguidh a thoirt an cuid uatha.*

[2] *tiubhrar.* [3] i.e. *ainm eòlais.*

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL
CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

1 *Gràdh Phòil do Thimoteus: 5 an creidimh tréibhdhireach a bha ann an Timoteus féin, agus 'na mhàthair agus 'na shean-mhàthair. 6 Chuir e impidh air tiodhlac Dhé a bha ann a dhùsgadh suas, 8 e bhi seasmhach agus foighidneach fo gheur-leanmhuinn, 13 agus e a bhuanachadh ann am foirceadal agus ann am fìrinn an teagaisg a dh'fhògh-luim e uaith-san, &c.*

POL abstol Iosa Crìosd tre
thoil Dé, a réir geallaidh na
beatha, a tha ann an Iosa Crìosd.
2 Gu Timoteus *mo* mhac gràdh-
ach : Gràs, tròcair, *agus* sìth[1] o
Dhia an t-Athair, agus *o* Iosa
Crìosd ar Tighearn.
3 Tha mi toirt buidheachais
do Dhia, do 'm bheil mi a' dèan-
amh seirbhis o *m'* shinnsiribh le
coguis ghloin, gu bheil agam
cuimhne ortsa a ghnàth, a là
agus a dh' oidhche, ann am
ùrnuighibh ;
4 Air dhomh bhi ro-thogarr-
ach air thusa fhaicinn, a' cuimh-
neachadh do dheur, chum gu 'm
bì mi air mo lìonadh le gàird-
eachas ;
5 'Nuair a chuimhnicheas mi
an creidimh neo-chealgach a tha
annad-sa, a chòmhnuich air tùs
a' d' shean-mhàthair Lois, agus
a' d' mhàthair Eunice : agus is
deimhin leam a tha annad-sa mar
an ceudna.
6 Air an aobhar so tha mi cur
an cuimhne dhuit, thu dh' ath-
bheothachadh tiodhlaic Dhé, a
tha annad tre chur mo làmh-sa
ort.
7 Oir cha d' thug Dia dhuinne
spiorad na geilt ; ach *spiorad* a'
chumhachd, agus a' ghràidh,
agus na h-inntinn fhallain.
8 Uime sin na gabh-sa nàire
do fhianuis ar Tighearna, no
dhìom-sa a phrìosanach : ach
biodh do chuid agad do àmh-

[1] *sìothchaint.*

ghar an t-soisgeil, a réir cumh-
achd Dhé ;
9 A shaor[1] sinne agus a ghairm
sinn le gairm naomh, cha 'n ann
a réir ar n-oibre, ach a réir a
rùin féin, agus a ghràis a thug-
adh dhuinne ann an Iosa Crìosd,
roimh thoiseach an t-saoghail ;
10 Ach a dh'fhoillsicheadh a
nis troimh theachd ar Slànuighir
Iosa Crìosd, a chuir as do 'n
bhàs, agus a thug beatha agus
neo bhàsmhorachd chum soluis,
tre an t-soisgeul ;
11 Chum an d' òrduicheadh
mise a' m' shearmonaiche, agus
a' m' abstol, agus a' m' fhear-
teagaisg nan Cinneach :
12 An t-aobhar air son am
bheil mi mar an ceudna a' fulang
nan nithe so : gidheadh cha'n'eil
nàire orm : oir a ta fhios agam
co ann a chreid mi, agus is
dearbh leam gu bheil e-san com-
asach air an ni sin a dh' earb mi
ris a choimhead fa chomhair an
là sin.
13 Cum gu daingean samh-
ladh fìrinneach nam briathar
fallain, a chuala tu uam-sa, ann
an creidimh agus ann an gràdh
a ta ann an Iosa Crìosd.
14 Coimhid an taisgeach maith
sin a dh'earbadh riut, tre an
Spiorad naomh, a tha chòmh-
nuidh annainn.
15 Tha fhios so agad, gu 'n
do phill iadsan uile a tha san
Asia uam-sa ; d' am bheil Phi-
gellus agus Hermogenes.
16 Gu 'n tugadh an Tighearn
tròcair do theaghlach Onesiph-
oruis ; oir is minic a thug e
sòlas dhomh-sa, agus cha do
ghabh e nàire do m' shlabhraidh.
17 Ach an uair a bha e san
Ròimh dh' iarr e mach mi gu
dìchiollach, agus fhuair e *mi*.
18 Gu deònaicheadh an Tigh-
earn dhasan gu 'm faigh e tròc-
air o 'n Tighearn san là sin :
agus a ta sàr-fhios agad, cia lìon
nithe anns an d' rinn e fritheal-
adh dhomh-sa ann an Ephesus.

CAIB. II.

1 *Chuir Pòl impidh air Timoteus a ris a bhi seasmhach agus buan-mhaireannach, agus dleasdanas fìor-òglaich an Tighearna chur an gnìomh, leis an fhocal a roinn gu ceart, agus faoin-chainnt mhì-dhiadhaidh a sheachnadh.* 17 *Mu Himeneus agus Philetus.* 19 *Tha bunait an Tighearna cinnteach.* 22 *Cionnus is còir do sheirbhiseach an Tighearn e féin a ghiùlain.*

UIME sin bi-sa, a mhic, làidir
anns a' ghràs a ta ann an
Iosa Crìosd.
2 Agus na nithe a chuala tu
uam-sa am measg mhòran fhian-
uisean, earb thusa na nithe sin
féin ri daoinibh fìrinneach, a
bhios iomchuidh gu daoine eile
a theagasg mar an ceudna.
3 Fuiling thusa uime sin
cruaidh-chas, mar dheadh shaigh-
dear Iosa Crìosd.
4 Cha dèan neach sam bith a
leanas an cogadh e féin a rib-
eadh[2] ann an gnothuichibh na
beatha *so* : chum gu 'n toilich
e an tì a thagh e gu bhi 'na
shaighdear.
5 Agus mar an ceudna ged nì
fear air bith spàirn, cha chrùnar
e mur dèan e spàirn[3] gu dligh-
each.
6 Is còir do 'n treabhaiche a

[1] *thèaruinn.*

[2] *a chur an sàs.* [3] *gleachda, strì.*

shaoithricheas air tùs, comh-
roinn fhaotainn do 'n toradh.
7 Smuainich air na nithibh a
ta mi ag ràdh; agus gu tugadh
an Tighearna dhuit tuigse anns
na h-uile nithibh.
8 Cuimhnich gu 'n do thog-
adh o na marbhaibh Iosa Crìosd,
do shìol Dhaibhidh, a réir mo
shoisgeil-sa;
9 Air son am bheil mise a'
fulang mar fhear droch-bheirt,
eadhon gu geimhlibh; ach cha'n
'eil focal Dé ceangailte.
10 Uime sin tha mi ag iom-
char nan uile nithe air son
nan daoine taghta, chum gu 'm
faigh iadsan mar an ceudna an
t-slàinte a tha ann an Iosa Crìosd,
maille ri glòir shìorruidh.
11 *Is* ràdh fìor so, Ma bhàs-
aicheas sinn maille ris, gu 'm bì
sinn beò mar an ceudna maille
ris:
12 Ma dh'fhuilgeas sinn, rìgh-
ichidh sinn mar an ceudna maille
ris: ma dh'àicheadhas sinn *e*,
àicheadhaidh e-san sinne mar an
ceudna.
13 Mur creid sinne[1], gidheadh
tha e-san a' fantuinn fìrinneach;
cha'n 'eil e 'n comas da e féin
àicheadh.
14 Cuir na nithe sin an
cuimhne dhoibh, a' cur sparraidh
orra am fianuis an Tighearna,
gun iad a bhi connsachadh mu
fhoclaibh anns nach 'eil tairbhe
sam bith, *ach* a thilgeas bun os
ceann an luchd-éisdeachd.
15 Dèan dìchioll air thu féin
a nochdadh dearbhta do Dhia,
a 'd' shaothraiche, nach ruig a
leas nàire a ghabhail, a' roinn
focail na fìrinn gu ceart.
16 Ach seachainn faoin-chainnt
mhì-naomha; oir théid iad air
aghaidh chum an tuilleadh mì-
dhiadhachd.
17 Agus ithidh am focal mar
chnàmhuinn; *d'* am bheil Himen-
eus agus Philetus;
18 Muinntir thaobh na fìrinn
a chaidh air seacharan, ag ràdh
gu 'n deachaidh an aiseirigh
cheana seach; agus a ta tilg-
eadh creidimh dream àraidh bun
os ceann.
19 Gidheadh, a ta bunait Dhé
a' seasamh daingean, aig am
bheil an seula so[2], Is aithne do'n
Tighearn an dream sin a 's leis.
Agus, Gach neach a tha 'g ainm-
eachadh ainm Chrìosd, tréig-
eadh e eucoir.
20 Ach ann an tigh mòr cha 'n
e mhàin gu bheil soithichean
òir, agus airgid, ach mar an
ceudna *soithiche* fiodha, agus
creadha[3]; agus cuid diubh chum
urraim, agus cuid eile chum eas-
urraim.
21 Uime sin ma ghlanas neach
e féin uatha so, bithidh e 'na
shoitheach chum urraim, air a
naomhachadh, agus iomchuidh
chum féim a' mhaighstir, deas
chum gach uile dheadh oibre.
22 Teich uime sin o ana-miann-
aibh na h-òige: ach lean fìreant-
achd, creidimh, gràdh, sìth,
maille riu-san a ta gairm air an
Tighearn o chridhe glan.
23 Ach seachainn ceisdean
amaideach agus neo-fhògh-
luimte, air dhuit fios a bhi

[1] *Ged nach 'eil sinne fìrinneach.*

[2] *sgrìobhadh.* [3] *criadha.*

agad gu 'n tog iad connsaichean[1].
24 Agus cha 'n fheud òglach
an Tighearn bhi conspoideach;
ach ciuin ris na h-uile dhaoinibh,
ealamh chum teagaisg, foighid-
neach,
25 Ann an ceannsachd a' teag-
asg na dream a sheasas 'na agh-
aidh; dh'fheuchainn an toir Dia
uair air bith aithreachas dhoibh,
chum aidmheil na fìrinn.
26 Agus air mosgladh dhoibh
gu 'n téid iad as o ribe an diabh-
uil, aig am bheil iad air am beò-
ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

1 *Thug Pòl rabhadh do Thimoteus mu thim-chioll nan amanna ri teachd;* 6 *dh'innis e cò iad naimhde na fìrinn;* 10 *chuir e 'eisempleir féin roimhe,* 16 *agus mhol e na sgriobtuire naomha.*

ACH biodh fhios so agad,
gu 'n tig anns na làithibh
deireannach[2] aimsire cunnartach.
2 Oir bithidh daoine féin-
spéiseil, sanntach, ràiteachail,
uaibhreach, toibheumach, eas-
ùmhal do phàrantaibh, mì-
thaingeil, mì-naomha,
3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan
luchd brisidh coimhcheangail,
tuaileasach, neo-gheamnuidh,
borb, gun ghaol do 'n mhaith,
4 Fealltach, ceann-laidir, àrd-
anach, aig am bheil bàrr gràidh
do shàimh na ta aca do Dhia;
5 Aig am bheil coslas diadh-
achd, ach a ta 'g àicheadh a
cumhachd: o 'n leithidibh sin
tionndadh-sa[3] air falbh.
6 Oir is ann diubh so a ta 'n
dream sin a dh'éalaidheas[4] a stigh
do thighibh, agus a bheir leo am
braighdeanas mnài shuarach air
an uallachadh le peacaibh, air an
iomain le iomadh gnè ana-mianna,
7 A' sìr-fhòghlum, agus gun
chomas doibh gu bràth teachd
chum eòlais na fìrinn.
8 Agus mar a chuir Iannes
agus Iambres an aghaidh Mhaois,
mar sin tha iadsan a' cur an
aghaidh na fìrinn: daoine aig
am bheil inntinn thruaillidh, gun
tuigse thaobh a' chreidimh.
9 Ach cha téid iad ni 's faide
air an aghaidh: oir bithidh am
mì-chiall follaiseach do na h-uile
dhaoinibh, mar a bha am *mì-
chiall-san* mar an ceudna.
10 Ach a ta làn-fhios agad air
mo theagasg-sa, *mo* ghnè beatha,
mo rùn, *mo* chreidimh, *m'* fhad-
fhulangas, *mo* sheirc[5], *m'* fhoigh-
idin,
11 *Mo* gheur-leanmhuinnibh *m'*
fhulangais a thàinig orm ann
an Antioch, ann an Iconium,
ann an Listra; ciod e meud nan
geur-leanmhuinn a ghiùlain mi:
ach asda uile shaor an Tighearn
mi.
12 Seadh, fuilgidh iadsan uile
leis an àill am beatha a chaith-
eadh gu diadhaidh ann an Iosa
Crìosd, geur-leanmhuinn.
13 Ach fàsaidh droch dhaoine
agus mealltairean ni 's miosa
agus ni 's miosa, a' mealladh, ag-
us air am mealladh.
14 Ach buanaich thusa anns
na nithibh a dh'fhòghluim thu,
agus air an d' rinneadh thu
dearbh-fhiosrach[6], air dhuit fios
a bhi agad cia uaith a dh'fhògh-
luim thu *iad;*

[1] *tuasaidean.* [2] *làithibh ri teachd.* [3] *pill-sa.*
[4] *ghoideas.* [5] *ghràdh.* [6] *a dh'earbadh riut.*

15 Agus o bha thu a' d' lean-
abh gu 'm b' aithne dhuit na
sgriobtuire naomha, a tha com-
asach air do dhèanamh glic
chum slàinte, tre 'n chreidimh a
ta ann an Iosa Crìosd.
16 *Tha* an sgriobtuir uile air
a dheachdadh le Spiorad Dé,
agus *tha* e tarbhach chum teag-
aisg, chum spreige, chum leas-
achaidh, chum oilein ann am
fìreantachd :
17 Chum gu 'm bì òglach Dhé
coimhlionta, làn deas chum gach
uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air Timoteus a dhleasdanas a dhèanamh leis an uile chùram agus dhìchioll;* 6 *thug e cinnte dha gu bheil a bhàs féin am fagus;* 9 *is àill leis e theachd gu grad d' a ionnsuidh, agus Marcus a thoirt leis, agus nithe àraidh eile mu'n do sgrìobh e d' a ionnsuidh;* 14 *thug e rabhadh dha bhi air fhaicill o Alecsander an ceard-umha,* &c.

THA mi a' sparradh ort uime
sin am fianuis Dé, agus an
Tighearna Iosa Crìosd, a bheir
breth air na beothaibh agus air
na marbhaibh, aig a theachd
dealrach, agus *ann* a rìoghachd :
2 Searmonaich am focal, bì
dùrachdach ann an àm agus ann
an an-àm ; spreig[1], cronaich, ear-
ailich leis an uile fhad-fhulangas
agus theagasg.
3 Oir thig an t-àm anns nach
bì fulang aca air teagasg fallain :
ach air do chluasaibh tachasach
bhi aca, carnaidh iad suas dhoibh
féin luchd-teagaisg a réir an ana-
mianna ;
4 Agus tionndaidh iad an
cluasan o 'n fhìrinn, agus iomp-
aichear iad chum sgeulachda
faoine.
5 Ach dèan thusa faire anns
na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-
chas, dèan obair soisgeulaiche,
coimhlion[2] do mhinistreileachd.
6 Oir tha mise nis gu bhi air
m' ìobradh, agus tha àm mo
shiubhail am fagus.
7 Chòmhraig mi an deadh
chòmhrag, chrìochnaich mi *mo*
thurus[3], ghléidh mi an creidimh.
8 O so mach taisgear fa m'
chomhair crùn fìreantachd, a
bheir an Tighearn, am breith-
eamh cothromach, dhomh san là
ud : agus cha 'n ann dhomh-sa a
mhàin, ach dhoibh-san uile mar
an ceudna, leis an ionmhuinn a
theachd-san[4].
9 Dèan do dhìchioll air teachd
a m' ionnsuidh gu luath :
10 Oir thréig Demas mi, air
dha an saoghal so a ta làthair a
ghràdhachadh, agus chaidh e do
Thesalonica ; Crescens do Gha-
latia, Titus do Dalmatia.
11 Tha Lucas 'na aonar maille
rium. Gabh Marcus agus thoir
leat e : oir tha e feumail dhomh-
sa chum na ministreileachd.
12 Ach chuir mi Tichicus gu
h-Ephesus.
13 An fhalluing a dh'fhàg mi
ann an Troas aig Carpus, 'nuair
a thig thu, thoir *leat,* agus na
leabhraichean, ach gu h-àraidh
na meambrana[5].
14 Rinn Alecsander an ceard-
umha iomadh olc orm : gu tug-
adh[6] an Tighearn dha a réir a
ghnìomhara :

[1] *tagair, dearbh.* [2] *thoir làn dearbhadh air.*
[3] mo *choimhliong,* mo *réis.*
[4] *fhoillseachadh-san.*
[5] *parchments.* Sasg. [6] *bheir.*

15 Bì thusa mar an ceudna
air t' fhaicill uaith, oir chuir e
gu mòr an aghaidh ar briathar-
ne.
16 Aig mo cheud fhreagradh
cha robh aon neach leam, ach
thréig na h-uile mi: nar agrar
orra e.
17 Gidheadh, sheas an Tigh-
earn làimh rium, agus neartaich
e mi ; chum triom-sa gu 'm biodh
an searmonachadh air a làn-
fhoillseachadh[1], agus gu 'n cluinn-
eadh na Cinnich uile *e:* agus
shaoradh mi á beul an leòmhain.
18 Agus saoraidh an Tighearn
mi o gach uile dhroch obair,
agus gléidhidh e mi chum a
rìoghachd nèamhaidh féin : dha-
san *gu robh* glòir gu saoghal nan
saoghal. Amen.
19 Cuir fàilte air Prisca, agus
air Acuila, agus air teaghlach
Onesiphoruis.
20 Dh'fhan Erastus ann an
Corintus : ach dh'fhàg mi Tro-
phimus gu tinn ann am Mile-
tum.
21 Dèan dìchioll air teachd
roimh 'n gheamhradh. Tha Eu-
bulus, agus Pudens, agus Linus,
agus Claudia, agus na bràith-
rean uile a' cur fàilte ort.
22 *Gu robh* an Tighearn Iosa
Crìosd maille ri d' spiorad.
Gràs maille ribh. Amen.

[1] *air a dhèanamh aithnichte, air a choimhlionadh.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL
CHUM THITUIS.

CAIB. I.

C'ar son a dh'fhàgadh Titus ann an Crete. 6 Ciod na buadhanna is còir bhi orra-san a thaghar 'nam ministeiribh. 11 Is éigin beòil droch luchd-teagaisg a dhruideadh: 12 ciod a' ghnè dhaoine a tha annta.

POL seirbhiseach Dhé, agus
abstol Iosa Crìosd, a réir
creidimh[1] *dhaoine* taghta Dhé,
agus aidmheil na fìrinn a ta réir
diadhachd :
2 Ann an dòchas na beatha
maireannaich, a gheall Dia, do
nach comasach[2] breug a dhèan-
amh, roimh chruthachadh an t-
saoghail[3] ;
3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal
féin, ann an àm iomchuidh tre
shearmonachadh, a dh'earbadh
rium-sa, a réir àithne Dhé ar
Slànuighir :
4 Chum Thituis *mo* dhearbh
mhic féin a réir a' chreidimh
choitchionn : Gràs, tròcair, *agus*
sìth o Dhia an t-Athair, agus
o 'n Tighearn Iosa Crìosd ar
Slànuighear.
5 Air a shon so dh'fhàg mi
thu ann an Crete, chum gu 'n
cuireadh tu 'n òrdugh na nithe
a dh'fhàgadh gun dèanamh, ag-
us gu 'n suidhicheadh tu sean-
airean anns gach baile, a réir
mar a dh'àithn mise dhuit.
6 Ma tha neach sam bith neo-
lochdach, 'na dhuine aoin mhnà,
aig am bheil a chlann creideach,
nach 'eil fuidh mhì-chliu thaobh
ana-caitheimh, no eas-ùmhal :

[1] *air son creidimh.* [2] *aithne.*

[3] *roimh amanna nan linn.*

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhi féin thoileil, no feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd neò-ghloin;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoinibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean a réir teagaisg, chum gu 'm bì e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mì-riaghailteach, a labhras gu dìomhain, agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha do 'n timchioll-ghearradh:

11 Muinntir a 's còir am beul a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaich.

12 Thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, *Is* breugairean a ghnàth na Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin cronaich[1] gu geur iad, chum gu 'm bì iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhi toirt aire do fhaoinsgeulachdaibh Iùdhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o 'n fhìrinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do 'n dream a ta glan: ach dhoibh-san a ta salach, agus mì-chreideach, *cha 'n 'eil* aon ni glan; ach tha an inntinn agus an coguis[2] féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann an oibribh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhi gràineil, agus eas-ùmhal, agus a thaobh gach deadh oibre as eugmhais tuigse[3].

CAIB. II.

1 *Comhairlean air an tabhairt do Thitus araon mu thimchioll a theagaisg agus a chaithe-beatha.* 9 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach, agus mar an ceudna mu dhleasdanas nan uile Chrìosduidh.*

ACH labhair thusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 *Eadhon* na daoine aosda[4] bhi aireach, suidhichte[5], measarra, fallain sa' chreidimh, ann an gràdh, ann am foighidin:

3 Mar an ceudna na mnài aosda *bhi* 'nan giùlan mar is cubhaidh do naomhachd, gun bhi 'nan luchd-tuaileis, gun bhi trom air fìon, bhi 'nan luchd-teagaisg air nithibh maithe;

4 Chum gu 'n teagaisg iad na mnài òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh, fantuinn aig an tigh, *bhi* maith, ùmhal d' am fearaibh chum nach faigh focal Dé mì-chliu.

6 Cuir impidh air na daoinibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'gad nochdadh féin ann ad eisempleir dheadh oibre: ann an teagasg *a' nochdadh* neo-thruaillidheachd, suidheachadh inntinn, tréibhdhireis,

[1] *spreig.* [2] *coimh-fhios, coinsiens.* [3] *mì-ghleusda, neo-iomchuidh chum gach deadh oibre.*

[4] *na seanairean.*
[5] *fonnmhor.*

8 Càinnt fhallain nach fheudar a dhìteadh; chum gu 'm bì nàire air an neach a ta 'nur n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r' a labhairt umaibh.

9 *Earailich* seirbhisich bhi ùmhal d' am maighstiribh féin, agus an deadh-thoileachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh;

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ni d' an cuid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu 'n dèan iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh gràs slàinteil Dhé do na h-uile dhaoinibh,

12 A' teagasg dhuinn gach mì-dhiadhachd agus ana-mianna saoghalta àicheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheannaichte sin, eadhon[1] foillseachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Crìosd:

14 A thug e féin air ar son, chum gu 'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu 'n glanadh e dha féin sluagh sònruichte, eudmhor mu dheadh oibribh.

15 Na nithe so labhair, agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na dèanadh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

1 Tha Titus air a sheòladh le Pòl, araon mu thimchioll nan nithe a bhuineadh dha theagasg, agus nach buineadh; 10 *is àill leis e chur cùl ri luchd saobh-chreidimh:* 12 *an déigh so, dh'innis e dha an t-àm, agus an t-àit anns am b' àill leis e theachd d' a ionnsuidh; agus mar sin chrìochnaich e.*

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdaranachdaibh agus do chumhachdaibh, freagarrach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre.

2 Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaideach, mìn, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h-uile dhaoinibh.

3 Oir bha sinne féin uair-eigin eu-céillidh, eas-ùmhal, air seacharan, a' dèanamh seirbhis do iomadh gnè do ana-miannaibh agus do an-toilibh, a' caitheadh ar beatha ann am mì-run agus am farmad, fuath-thoillteannach, *agus* a' toirt fuath d' a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoinibh,

5 Cha 'n ann o oibribh fìreantachd a rinn sinne, ach a réir a thròcair féin shaor e[2] sinn, tre ionnlad na h-ath-ghineamhuinn, agus ath-nuadhachadh an Spioraid naoimh:

6 A dhòirt e oirnne gu saoibhir tre Iosa Crìosd ar Slànuighear;

7 Chum air dhuinn bhi air ar fìreannachadh tre a ghràs-san, gu 'm bitheamaid air ar dèanamh 'nar n-oighreachaibh a réir dòchais na beatha maireannaich.

8 *Is* fìor an ràdh so, agus is àill leam thu thoirt dearbhchinnte air na nithibh sin, chum gu 'm biodh iadsan a chreid ann

[1] *agus.*

[2] *thèaruinn, shlànuich.*

an Dia, cùramach air toiseach a
bhi aca ann an deadh oibribh:
oir tha na nithe so maith agus
tarbhach do dhaoinibh.
9 Ach seachainn ceisdean am-
aideach, agus sloinnteireachd, ag-
us connspoidean, agus connsach-
adh mu 'n lagh; oir tha iad gun
tairbhe agus dìomhain.
10 Duine a ta 'na shaobh-chreid-
each[1], an déigh na ceud agus an
dara comhairle diùlt:
11 Air do fhios bhi agad gu
bheil a leithid sin *do dhuine* air
a chur bun os ceann, agus gu
bheil e a' peacachadh, air dha
bhi air fhéin-dhìteadh.
12 'Nuair a chuireas mi Arte-
mas a d' ionnsuidh, no Tichicus,
dèan dìchioll air teachd a m'
ionnsuidh gu Nicopolis: oir is
ann an sin a chuir mi romham
an geamhradh a chaitheadh.
13 Thoir Senas am fear-lagha
agus Apollos air an aghaidh san
t-slighe gu dùrachdach, chum
nach bì ni air bith dh'uireas-
bhuidh orra.
14 Agus fòghlumadh ar muinn-
tir-ne mar an ceudna deadh
oibre a dhèanamh gu dùrachd-
ach fa chomhair ghnàthachadh
feumail, chum nach bì iad neo-
tharbhach.
15 Tha 'n dream a ta maille
rium uile a' cur fàilte ort. Cuir
fàilte orra-san, le 'n ionmhuinn
sinne sa' chreidimh. Gràs maille
ribh uile. Amen.

[1] *eiriceach.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM PHILEMOIN.

CAIB. I.

1 Is subhach le Pòl bhi cluinntinn mu chreidimh agus ghràdh Philemoin: 9 air am bheil e 'g iarraidh maitheanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach, agus gabhail ris a rìs gu càirdeil.

POL, prìosanach Iosa Crìosd,
agus Timoteus *ar* bràthair,
chum Philemoin a 's ionmhuinn
leinn, agus ar comh-shaoth-
raiche,
2 Agus chum Aphia ionmhuinn,
agus Archipuis ar comh-shaighd-
ear, agus chum na h-eaglais a
ta ann do thigh:
3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus
sìth o Dhia ar n-Athair, agus
o 'n Tighearn Iosa Crìosd.
4 Tha mi a' toirt[1] buidheach-
ais do m' Dhia, a' sìr-thoirt
luaidh ort-sa ann am ùrnuighibh,
5 Air dhomh bhi cluinntinn
mu d' ghràdh, agus chreidimh,
a tha agad a thaobh an Tigh-
earna Iosa, agus a thaobh nan
uile naomh;
6 Chum gu 'm bì comh-cho-
munn do chreidimh éifeachdach
ann an aidmheil an uile mhaith
a tha annaibh ann an Iosa
Crìosd.
7 Oir tha subhachas ro mhòr
agus comh-fhurtachd againne
ann do ghràdh-sa, do bhrìgh gu
bheil innigh[2] nan naomh air faot-
ainn suaimhneis[3] tromhad-sa, a
bhràthair.

[1] *Bheiream.* [2] *cridhe.* [3] *fois.*

8 Uime sin ged fheudainn bhi
ro dhàna ann an Crìosd, chum
an ni a ta iomchuidh àithneadh
dhuitse.
9 Gidheadh is feàrr leam air
son gràidh impidh chur ort[1], air
bhi dhomh mar Phòl aosda, agus
a nis mar an ceudna a' m' phrìos-
anach air son Iosa Crìosd.
10 Guidheam ort air son mo
mhic Onesimuis, a ghin mi ann
am gheimhlibh :
11 Neach a bha uair-eigin neo-
tharbhach dhuitse, ach a nis a
tha tarbhach dhuitse agus dhomh-
sa :
12 Neach a chuir mi air ais:
uime sin gabh-sa ris mar ri m'
innigh féin.
13 Neach bu mhiann leam a
chumail maille rium féin, chum
gu 'n dèanadh e frithealadh
dhomh ann ad àite-sa, ann an
geimhlibh an t-soisgeil :
14 Ach as eugmhais t' inntinn-
sa cha bu toil leam ni sam bith
a dhèanamh ; chum nach biodh
do mhaith-sa mar gu b' ann a
dh'aindeoin, ach o d' thoil féin.
15 Oir theagamh gur ann air
a shon so a dh'fhàg e thu[2] rè
tamuill, chum gu 'm faigheadh
tu e gu sìorruidh ;
16 Cha 'n ann á so suas mar
sheirbhiseach, ach os ceann
seirbhisich, 'na bhràthair gràdh-
ach, gu h-àraidh dhomh-sa, agus
nach mò na sin dhuitse, araon
anns an fheoil, agus anns an
Tighearn ?
17 Uime sin ma mheasas tu
mise mar fhear comh-roinne,
gabh ris-san mar rium féin.
18 Agus ma rinn e eucoir ort,
no ma dhligheas[3] e ni sam bith
dhuit, cuir sin as mo leth-sa.
19 Sgrìobh mise Pòl le m'
làimh féin *e, agus* dìolaidh mi e:
ged nach 'eil mi ag ràdh riut,
gu 'n dlighear leat thu féin os
bàrr dhomh.
20 Seadh, a bhràthair, faigh-
eam gàirdeachas do d' thaobh
san Tighearn: dèan suaimh-
neach mo chridhe san Tighearn.
21 Air dhomh bhi earbsach á
d' ùmhlachd sgrìobh mi a d' ionn-
suidh, oir tha fhios agam gu 'n
dèan thusa mar an ceudna ni 's
mò na a ta mi ag ràdh.
22 Ach maille ri so ulluich
mar an ceudna fardoch air mo
shon: oir tha dòchas agam, tre
bhur n-ùrnuighibh-sa, gu 'n toir-
ear[4] mi dhuibh.
23 Tha Epaphras mo chomh-
phrìosanach ann an Iosa Crìosd,
24 Marcus, Aristarchus, Demas,
Lucas, mo chomh-luchd-oibre,
a' cur fàilte ort.
25 Gràs ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ri 'ur
spiorad-sa. Amen.

---

[1] *guidheadh ort.*
[2] *a dhealaicheadh e uait.*
[3] *ma tha e am fiachaibh.*
[4] *deònuichear, tiodhlaicear.*

LITIR AN ABTSOIL PHOIL

CHUM NAN EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

1 *Tha Crìosd a thàinig o 'n Athair anns na h-amaibh deireannach so,* 4 *ni 's mò na na h-aingil, araon thaobh a phearsa agus a dhreuchd.*

DIA, a labhair o shean[1] gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh,

2 Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinne tre *a* Mhac, a dh' òrduich e 'na oighre air na h-uile nithibh, tre 'n do chruthaich e fòs na saoghail.

3 Neach air bhi dha 'na dhealradh *a* ghlòire-san, agus 'na fhìor ìomhaigh[2] a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacanna troimh féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh :

4 Air dha bhi air a dhèanamh ni 's ro òirdheirce na na h-aingil, mheud 's gu 'n d' fhuair e[3] mar oighreachd ainm bu ro fheàrr na iadsan.

5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu? agus a rìs, Bithidh mise a' m' Athair dha-san, agus bithidh esan 'na Mhac dhomh-sa.

6 Agus a rìs, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do 'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Agus dèaneadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal a ta e ag ràdh, Neach a ta dèanamh 'aingle nan spioradaibh[4], agus a mhinisteirean 'nan lasair theine.

8 Ach ris a' Mhac *a ta e ag ràdh, Tha* do rìgh-chaithir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; *is* slat-rìoghail ro chothromach slat do rìoghachd-sa :

9 Ghràdhaich thu fìreantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'ùng Dia, do Dhia-sa, thu le oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tùs; agus is iad na nèamha oibre do làmh :

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa : agus fàsaidh iad uile sean mar eudach;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad : ach is tusa an Tì ceudna, agus cha 'n fhàilnich do bhliadhnachan.

13 Ach cò do na h-ainglibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fo d' chosaibh?

14 Nach spiorada frithealaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibh-san a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte?

CAIB. II.

1 *Is còir dhuinn bhi ùmhal do Chrìosd,* 5 *agus sin do bhrìgh gu 'n d' aontaich e ar nàdur-ne a ghabhail air féin,* 14 *mar a bha sin feumail.*

[1] *anns na h-amaibh a chaidh seachad.*
[2] *dhealbh, riochd.*
[3] *uiread ni 's feàrr na na h-aingil as a fhuair e.*
[4] *a theachdairean 'nan gaothaibh.*

UIME sin is còir dhuinn an
ro thuilleadh aire a thoirt
do na nithibh a chuala sinn, air
eagal uair sam bith gu 'n leig-
eamaid ruith leo.
2 Oir ma bha am focal a labh-
radh le h-ainglibh seasmhach, ag-
us gu'n d'fhuair gach uile bhris-
eadh agus eas-ùmhlachd dìol-
thuarasdal dligheach ;
3 Cionnus a théid sinne as, ma
nì sinn dìmeas air slàinte co mòr,
a thòisich air tùs air bhi air a
labhairt leis an Tighearn, *agus*
a rinneadh dearbhta dhuinne
leo-san a chual *e ;*
4 Air bhi do Dhia a' dèanamh
comh-fhianuis leo, araon le
comharaibh agus le h-iongant-
asaibh, agus le feartaibh eug-
samhla[1], agus le tiodhlacaibh an
Spioraid Naoimh, a réir a thoile
féin ?
5 Oir cha do chuir e fo cheann-
sal nan aingeal an saoghal ri
teachd, mu 'm bheil sinn a' labh-
airt.
6 Ach rinn neach fianuis ann
an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod
e an duine gu 'n cuimhnicheadh
tu air? no mac an duine gu 'm
fiosraicheadh tu e ?
7 Rinn thu e rè tamuill bhig
ni 's ìsle na na h-aingil ; chrùn
thu e le glòir agus *le h*-urram,
agus chuir thu e os ceann oibre
do làmh :
8 Chuir thu na h-uile nithe sìos
fuidh a chosaibh. Oir ann an
cur nan uile nithe fuidh dha, cha
d' fhàg e ni air bith gun chuir
fuidhe. Ach a nis cha 'n 'eil
sinn a' faicinn nan uile nithe
fathast air an cur f' a cheannsal.
9 Ach chì sinn Iosa, a rinneadh
rè ùine bhig ni b' ìsle na na h-
aingil, chum tre ghràs Dé gu 'm
blaiseadh e bàs air son gach uile
dhuine, tre fhulang a' bhàis air
a chrùnadh le glòir agus *le h-*
urram.
10 Oir b' iomchuidh dhasan,
air son *am bheil* na h-uile nithe,
agus tre *'m bheil* na h-uile nithe,
ann an tabhairt[2] mhòran mhac
chum glòire, ceannard an slàinte
a dhèanamh foirfe tre fhulang-
asaibh.
11 Oir *a ta* araon an Tì a
naomhaicheas, agus iadsan a
naomhaichear, uile o aon : air
an aobhar sin cha nàr leis bràith-
rean a ghairm diubh,
12 Ag ràdh, Cuiridh mi t' ainm
an céill do m' bhràithribh, ann
am meadhon na h-eaglais seinn-
idh mi cliù dhuit.
13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo
dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch
mise, agus a' chlann a thug Dia
dhomh.
14 Uime sin, mheud gu bheil
aig a' chloinn comh-roinn do
fheoil agus do fhuil, ghabh e-san
mar an ceudna roinn diubh sin ;
chum tre 'n bhàs gu 'n claoidh-
eadh e e-san, aig am bheil
cumhachd a' bhàis, 'se sin, an
diabhul ;
15 Agus gu 'n saoradh e iadsan
a bha tre eagal a' bhàis rè am
beatha uile fo dhaorsa.
16 Oir gu deimhin cha do
ghabh e *nàdur* nan aingeal air[3] ;
ach ghabh e sìol Abrahaim air.
17 Uime sin b' fheumail da

[1] *iomadh-ghnèitheach.* [2] *treòr[illegible]adh.*

[3] *cha do ghabh e greim do na h-ainglibh.*

anns na h-uile nithibh bhi air a
dhèanamh cosmhuil r' a bhràith-
ribh ; chum gu 'm biodh e 'na
àrd-shagart tròcaireach agus
dìleas ann an nithibh a thaobh
Dhé, chum réite a dhèanamh air
son pheacanna an t-sluaigh :
18 Oir a mheud gu 'n d'fhuil-
ing e féin, air dha bhi air a
bhuaireadh, is comasach e air
cabhair a dhèanamh orra-san a
ta air am buaireadh.

CAIB. III.

1 Is mò Crìosd na Maois : 7 uime sin mur creid sinn annsan, bithidh sinn ni 's toillteanaiche air dìoghaltas na Israel cruaidh-chridheach

UIME sin, a bhràithre naomha,
a ta 'nur luchd-comhpàirt
do 'n ghairm nèamhaidh, thug-
aibh fa 'near Iosa Crìosd, abstol
agus àrd-shagart ar n-aidmheil ;
2 A bha dìleas dhasan a dh'òr-
duich e, amhuil a bha Maois
mar an ceudna 'na thigh-san uile.
3 Oir mheasadh gu 'm b' airidh
an *Tì* so air glòir bu mhò na
Maois, mheud gu bheil tuilleadh
urraim aig an neach a thog an
tigh, na aig an tigh féin.
4 Oir tha gach uile thigh air
a thogail le aon éigin ; ach an Tì
a thog na h-uile nithe, *is* e Dia.
5 Agus gu deimhin *bha* Maois
dìleas 'na thigh-san uile mar
sheirbhiseach, chum fianuis air
na nithibh sin a bha gu bhi air
an labhairt an déigh sin ;
6 Ach Crìosd mar Mhac os
ceann a thighe féin : agus is
sinne a thigh-san, ma chumas
sinn dànachd, agus gàirdeachas
an dòchais, gu daingean gus a'
chrìoch.
7 Uime sin, mar a ta an Spior-
ad naomh ag ràdh, An diugh
ma chluinneas sibh a ghuth,
8 Na cruaidhichibh bhur
cridhe, mar anns a' bhrosnuch-
adh, ann an là a' bhuairidh san
fhàsach :
9 Far an do bhuair bhur n-
aithriche mi, *agus* a dhearbh iad
mi, agus a chunnaic iad m'-
oibre rè dhà fhichead bliadhna.
10 Uime sin bha diom orm ris
a' ghinealach sin, agus thubhairt
mi, Tha iad a ghnàth air seach-
aran 'nan cridhe ; agus cha do
ghabh iad eòlas air mo shligh-
ibh-sa.
11 Ionnus gu 'n d' thug mi mo
mhionnan a' m' fheirg, Nach téid
iad a steach do m' shuaimhneas.
12 Thugaibh an aire, a
bhràithre, air eagal gu 'm bì ann
an aon neach agaibh droch cridhe
mì-chreidimh, ann an tréigsinn
an Dé bheò.
13 Ach earailichibh a chéile
gach aon là, am feadh a ghoir-
ear An là 'n diugh dheth ; air
eagal gu 'n cruaidhichear neach
air bith agaibh tre mhealltair-
eachd a' pheacaidh.
14 Oir rinneadh sinne 'nar
luchd-comhpàirt do Chrìosd, ma
chumas sinn toiseach ar muin-
ghin gu daingean gus a' chrìoch ;
15 Am feadh a theirear, An
diugh, ma chluinneas sibh a
ghuth, na cruaidhichibh bhur
cridhe, mar anns a' bhrosnuch-
adh.
16 Oir air do dhream àraidh
cluinntinn, bhrosnuich iad : ach
cha b' iadsan uile a thàinig a
mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air
rè dhà fhichead bliadhna? *nach
ann* riusan a pheacaich, muinntir
d' an do thuit an coluinnean anns
an fhàsach?
18 Agus cò iad d' an d' thug e
a mhionnan nach rachadh iad a
steach d' a shuaimhneas[1], ach
dhoibhsan nach do chreid[2]?
19 Mar so chì sinn nach b'-
urrainn iad dol a steach air son
mì-chreidimh.

CAIB. IV.

1 *Tha fois nan Crìosduidhean air a faghail tre chreidimh.* 12 *Cumhachd focail Dé.* 14 *Tre ar n-àrd-shagart Iosa Mac Dhé, a bha fuidh thrioblaidibh, ach saor o pheacadh,* 16 *is còir dhuinn, agus feudaidh sinn dol gu dàna chum caithir nan gràs.*

UIME sin biodh faitcheas[3]
oirnn, air eagal air bhi do
ghealladh dol a steach d' a
shuaimhneas air fhàgail *againn*,
gu 'n tigeadh aon neach agaibh[4]
a dhéidh-làimh air.
2 Oir shearmonaicheadh an
soisgeul duinne, amhuil *a rinn-
eadh* dhoibh-san: ach cha robh
tairbhe dhoibh anns an fhocal
a chaidh shearmonachadh, do
bhrìgh nach robh e air a mheasg-
adh le creidimh anns an dream
a chual *e*.
3 Oir tha sinne a chreid a' dol
a steach do shuaimhneas, amhuil
a thubhairt e, Mar a thug mi mo
mhionnan a' m' fheirg, Nach
téid iad a steach do m' shuaimh-
neas: ged bha na h-oibre crìoch-
naichte o thoiseach an t-saoghail.
4 Oir labhair e ann an ionad
àraidh mu 'n t-seachdamh *là* air
an dòigh so, Agus ghabh Dia
fois air an t-seachdamh là o 'oib-
ribh uile.
5 Agus anns an *ionad* so a rìs,
Cha téid iad a steach do' m'
shuaimhneas.
6 Do bhrìgh uime sin gu 'n
tuigear uaith so gu 'n téid dream
àraidh a steach ann, agus nach
deachaidh an dream, d' an do
shearmonaicheadh e air tùs, a
steach air son am mì-chreidimh;
7 A rìs, tha e suidheachadh là
àraidh, ag ràdh ann an Daibhidh,
An diugh, an déigh aimsir co
fhada; mar a theirear, An diugh,
ma chluinneas sibh a ghuth, na
cruaidhichibh bhur cridhe.
8 Oir nam biodh Iosua[5] air
toirt suaimhneis dhoibh, cha
labhradh e an déigh sin mu là
eile.
9 Uime sin dh'fhàgadh fois *fa
chomhair* sluaigh Dhé.
10 Oir an Tì a chaidh steach
d' a shuaimhneas-san, ghabh e-
san tàmh o 'oibribh-san, amhuil
a ghabh Dia o 'oibribh féin.
11 Dèanamaid dìchioll uime sin
air dol a steach do 'n t-suaimh-
neas sin, air eagal gu 'n tuit aon
neach a réir eisempleir cheudna
a' mhì-chreidimh[6].
12 Oir *tha* focal Dé beò agus
cumhachdach, agus ni 's géire na
claidheamh dà fhaobhair air bith,
a' ruigheachd eadhon chum eadar-
sgaraidh an anama agus an spior-
aid, agus nan alt agus nan smear,
agus a' toirt breth air smuaintibh
agus rùnaibh[7] a' chridhe.
13 Agus cha 'n 'eil creutair

[1] *fhois.* [2] *a bha cas-ùmhal.* [3] *eagal.* [4] *dhinn.*

[5] *Iosa.* [6] *cas-ùmhlachd.* [7] *breithneachaibh.*

sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san: ach *a ta* na h-uile nithe lomnochd, agus fosgailte do shùilibh an Tì d' am feum sinn cunntas a thabhairt[1].

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd-shagart mòr, a chaidh a steach do na nèamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean *ar* n-aidmheil.

15 Oir cha 'n 'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhi aige r' ar n-anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, *ach* as eugmhais peacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu rìgh-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu 'n amais sinn air[2] gràs chum cobhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

1 *Ughdarras agus urram sagartachd ar Slànuighir:* 11 *mairnealachd 'nan eòlas air a chronachadh.*

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air òrduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu 'n toir e suas araon tiodhlacan agus ìobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seacharan; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuairteachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha ìobradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an tì a ta air a ghairm o Dhia, mar *bha* Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Crìosd e féin, gu bhi air a dhèanamh 'na àrd-shagart; ach an Tì a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an *ionad* eile, *Is* sagart *thu* gu sìorruidh a réir òrduigh[3] Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha ùrnuighean agus athchuingean, maille ri h-àrdéighich agus deuraibh, ìobradh suas do 'n Tì a bha comasach air a shaoradh o 'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air[4].

8 Ged bu Mhac e, dh'fhòghluim e ùmhlachd o na nithibh a dh'fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dhèanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shìorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmhal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrdshagart, a réir òrduigh Mhelchisedeic.

11 Mu 'm bheil mòran againn r' a labhairt, agus cruaidh r' am mìneachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nur n-éisdeachd.

12 Oir ged bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhi 'nur luchdteagaisg, tha feum agaibh gu 'n teagaisgeadh neach dhuibh a rìs ciod iad ceud-thoiseacha

[1] *ris am bheil ar gnothuch-ne.*
[2] *gu 'm faigh sinn.*
[3] *coslais.*
[4] *thugadh fuasgladh dha o eagal.*

bhriathar[1] Dhé; agus tha sibh air teachd chum *na h-inbhe* sin, gur mò a ta bainne dh'uireasbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bainne, tha e neo-theòmadh[2] air focal na fìreantachd: oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoinibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceudfaidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh a chur eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

1 Chuir Pòl impidh air na h-Eabhruidhich, gu'n iad a thuiteam air an ais o'n chreidimh; 11 ach bhi seasmhach, 12 dìchiollach, agus feitheamh gu foighidneach ri Dia, 13 do bhrìgh gu bheil e-san ro-fhìor agus cinnteach 'na ghealladh.

UIME sin air fàgail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chrìosd, rachamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gun bhi rìs a' suidheachadh bunaite aithreachais o oibribh marbha, agus creidimh thaobh Dhé,

2 *Bunaite* teagaisg nam baisde, agus leagaidh nan làmh, agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanais shìorruidh.

3 Agus nì sinn so, ma cheadaicheas Dia.

4 Oir *is* eu-comasach an dream sin a chaidh aon uair a shoillseachadh, agus a bhlais an tiodhlac nèamhaidh, agus a rinneadh 'nan luchd-comhpàirt do'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlais deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd[3],

6 Agus a thuit air falbh, athnuadhachadh chum aithreachais: do bhrìgh gu bheil iad a' céusadh Mhic Dhé a rìs dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich[4].

7 Oir an talamh a dh'òlas a steach an t-uisge a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna iomchuidh do 'n dream leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia:

8 Ach an talamh sin a bheir uaith droighionn agus drisean, *tha* e air a chur air cùl, agus fagus do mhallachadh; d' an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a 's feàrr mu 'r timchioll-sa, a mhuinntir ionmhuinn, agus nithe a tha dlùth do shlàinte, ged tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha 'n 'eil Dia mì-cho thromach, gu 'n dì-chuimhnicheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh 'ainme-san, am feadh gu 'n d' rinn sibh frithealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne gu 'n dèan gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochdadh, chum làndearbhaidh an dòchais gus a' chrìoch:

12 Chum nach bì sibh leasg, ach 'nur luchd-leanmhuinn orrasan, a tha tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

[1] *oracla.* [2] *neo-iùlmhar.* [3] *na linn ri teachd.*

[4] *a' dèanamh ball-magaidh dheth.*

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach, beannaichidh mi gu mòr thu[1], agus nì mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' gheallадh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a 's mò: agus dhoibh-san is crìoch air gach uile chonnsachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni 's pailte do oighreachaibh a' gheallaidh, dhaingnich e le mionnaibh *e:*

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, anns an *robh e* eu-comasach gu 'n dèanadh Dia breug, gu 'm biodh againne comhfhurtachd làidir, a theich chum dìdein gu greim a dhèanamh air an dòchas a chuireadh romhainn:

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araon cinnteach agus daingean, agus a théid a steach do 'n ionad sin a ta 'n taobh stigh do 'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimhruith-fhear a steach air ar son-ne, *eadhon* Iosa, a rinneadh 'na àrd-shagart gu sìorruidh a réir òrduigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

1 *Is sagart Iosa Crìosd a réir orduigh Mhelchisedeic;* 11 *agus mar sin ni 's ro òirdheirce na na sagairt a tha do òrdugh Aaroin.*

OIR b' e am Melchisedec so rìgh Shaleim, sagart an Dé a 's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pilltinn o àr[2] nan rìghrean, agus a bheannaich e;

2 D' an d' thug Abraham eadhon deachamh do 'n uile: neach a 's e air tùs, air a eadar-theangachadh, rìgh na fìreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, rìgh Shaleim, 'se sin, rìgh na sìthe;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige; ach air a dhèanamh cosmhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu sìorruidh[3].

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, d' an d' thug eadhon am prìomh-athair[4] Abraham an deachamh do 'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o 'n t-sluagh a réir an lagha, sin r' a ràdh, o 'm bràithribh féin, ged thàinig iad a mach á leasraidh Abrahaim:

6 Ach an tì nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannaich e e-san aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannaichear an tì a 's lugha leis an tì a 's feàrr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh: ach an sin an Tì aig am bheil fianuis gu bheil e beò.

9 Agus mar a dh'fheudas mi ràdh, fhuaradh ann an Abraham

[1] *a' beannachadh beannaichidh mi thu.* Gr.
[2] *marbhadh.*
[3] *a ghnàth, rè a bheatha.*
[4] *àrd-athair.*

deachamh o Lebhi féin, a thogas
an deachamh :
10 Oir bha e fathast ann an
leasraidh 'athar, an uair a
choinnich Melchisedec e.
11 A nis nan tigeadh foir-
feachd tre shagartachd nan
Lebhitheach, (oir is ann r' a
linn a thugadh an lagh do 'n
t-sluagh,) ciod am feum a bha
air sagart eile éirigh a réir
òrduigh Mhelchisedeic, agus nach
biodh e air a ghairm a réir
òrduigh Aaroin ?
12 Oir air do 'n t-sagartachd
bhi air a h-atharrachadh, is éigin
an lagh bhi air atharrachadh
mar an ceudna.
13 Oir an tì air an labhrar na
nithe sin, buinidh e do thréibh
eile, do nach d' rinn aon neach
frithealadh aig an altair.
14 Oir *is* soilleir gur ann o
Iùdah dh'éirich ar Tighearn,
treubh air nach do labhair
Maois ni air bith thaobh sagart-
achd.
15 Agus tha e fathast ni 's ro-
shoilleire, am feadh gu 'n d' éirich
sagart eile a réir coslais Mhel-
chisedeic,
16 A rinneadh *'na shagart*,
cha 'n ann a réir lagha àithne
fheòlmhoir, ach a réir cumhachd
beatha gun chrìoch.
17 Oir tha e dèanamh fianuis,
Gur sagart thu gach linn a réir
òrduigh Mhelchisedeic.
18 Oir gu deimhin tha an
àithne roimhe air a cur air cùl,
air son i bhi anmhunn agus neo-
tharbhach.
19 Oir cha d' rinn an lagh ni
sam bith foirfe, ach *rinn* toirt a
steach dòchais a 's feàrr e ; tre 'm
bheil sinn a' teachd am fagus do
Dhia.
20 Agus a mheud nach *d' rinn-
eadh sagart deth* gun mhionn-
aibh ;
21 (Oir rinneadh sagarta
dhiubh-san as eugmhais mhionn-
an : ach dheth-san le mionnaibh,
tre 'n tì a thubhairt ris, Mhionn-
aich an Tighearn, agus cha
ghabh e aithreachas, *Is* sagart
thu gu sìorruidh, a réir òrduigh
Mhelchisedeic ;)
22 Is co mòr as sin a rinneadh
Iosa 'na urras air coimhcheangal[1]
a 's feàrr.
23 Agus bha gu deimhin mòran
diubh-san 'nan sagartaibh, do
bhrìgh gu 'n do bhacadh dhoibh
leis a' bhàs bhi maireann :
24 Ach an *duine* so, do bhrìgh
gu mair e gu sìorruidh, tha
sagartachd neo-chaochluidheach
aige.
25 Air an aobhar sin tha e
mar an ceudna comasach air an
dream a thig a dh' ionnsuidh
Dhé trìd-san a thèarnadh gu
h-iomlan[2], do bhrìgh gu bheil
e beò gu sìorruidh gu eadar-
ghuidhe a dhèanamh air an son.
26 Oir bha shamhuil sin do
àrd-shagart iomchuidh dhuinne,
a bha naomh, neo-lochdach, neo-
thruaillidh, air a dhealachadh[3] o
pheacachaibh, agus a rinneadh
ni 's àirde na na nèamha ;
27 Nach feum gach là mar na
h-àrd-shagairt ud ìobairtean
thoirt suas, air tùs air son a

[1] *tiomnadh.*

[2] *a shlànuchadh gus a' chuid a' s faide, gu sìorruidh.* [3] *air a sgaradh*

pheacanna féin, agus an déigh
sin air son *pheacanna* an t-
sluaigh: oir rinn e so aon uair,
san àm a thug se e féin mar
ìobairt.
28 Oir tha an lagh a' dèanamh
àrd-shagarta do dhaoinibh aig
am bheil anmhuinneachd; ach
focal nam mionnan a bha an
déigh an lagha, *a' dèanamh àrd-
shagairt* do 'n Mhac, a tha air a
dhèanamh iomlan[1] gu sìorruidh.

CAIB. VIII.

1 *Le sagartachd shìorruidh Chrìosd tha sagartachd Lebhitheach Aaroin air a cur air cùl:* 7 *agus an coimhcheangal aimsireil a rinneadh ris na sinnsiribh, le coimhcheangal sìorruidh an t-soisgeil.*

ANIS *is e so* suim nan nithe
a labhair sinn: Tha shamh-
uil sin do àrd-shagart againn,
a tha air suidhe air deis rìgh-
chaithreach na mòrachd anns
na nèamhaibh;
2 Ministeir nan ionad naomha,
agus an fhìor phàilliuin, a
shuidhich an Tighearn, agus cha
bu duine.
3 Oir tha gach uile àrd-shagart
air òrduchadh chum tiodhlacan
agus ìobairtean a thoirt suas:
uime sin b' éigin gu'm biodh
aig an duine so mar an ceudna
ni éigin r' a thabhairt suas.
4 Oir nam biodh e air thal-
amh, cha bhiodh e 'na shagart,
do bhrìgh gu bheil sagairt ann
a tha tabhairt suas thiodhlac a
réir an lagha:
5 Muinntir a tha dèanamh
seirbhis le samhladh agus sgàile
nan nithe nèamhaidh, a réir mar
a dh' òrduicheadh do Mhaois le
Dia 'nuair a bha e air tì am
pàilliun a chur suas. Oir feuch,
(a ta e ag ràdh,) gu 'n dèan thu
na h-uile nithe réir an t-saim-
pleir a nochdadh dhuit san
t-sliabh.
6 Ach a nis fhuair e minis-
treileachd a's ro-fheàrr, a mheud
gu bheil e mar an ceudna 'na
eadar-mheadhonair air coimh-
cheangal a 's feàrr, a chaidh
dhaingneachadh air geallaibh
a 's feàrr.
7 Oir nam biodh an ceud
choimhcheangal sin gun uireas-
bhuidh[2]; cha 'n iarrtadh àit do'n
dara coimhcheangal.
8 Oir, a' faotainn croin doibh,
a ta e ag ràdh, Feuch thig na
laithean, (tha an Tighearn ag
ràdh,) anns an dèan mi coimh-
cheangal nuadh ri tigh Israeil,
agus ri tigh Iudah:
9 Cha 'n ann a réir a' choimh-
cheangail a rinn mi r' an aith-
richibh, anns an là a rug mi air
làimh orra chum an treòrachadh
a mach á talamh na h-Eiphit;
do bhrìgh nach d' fhan iad ann
am choimhcheangal, agus chuir
mise suarach iadsan, tha an
Tighearn ag ràdh.
10 Oir is e so an coimhcheang-
al a nì mi ri tigh Israeil an déigh
nan làithean ud, tha an Tigh-
earn ag ràdh; Cuiridh mi mo
reachdan 'nan inntinn, agus
sgrìobhaidh mi iad air an cridh-
eachaibh: agus bithidh mi a'm'
Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan
'nan sluagh dhomh-sa.
11 Agus cha teagaisg iad gach
aon a choimhearsnach, agus

[1] *air a choisrigeadh.*

[2] *lochd, chron.*

gach aon a bhràthair, ag ràdh,
Gabh eòlas air an Tighearn:
oir bithidh eòlas aca uile orm,
o'n neach a's lugha gus an
neach a's mò dhiubh.
12 Oir bithidh mise tròcair-
each d'an eu-ceartaibh, agus am
peacanna agus an aingidheachd
cha chuimhnich mi ni's mò.
13 Am feadh a ta e ag ràdh,
Coimhcheangal nuadh, rinn e'n
ceud *choimhcheangal* sean. A
nis an ni a ta aosda agus air fàs
sean, tha e fagus do dhol as an
t-sealladh.

CAIB. IX.

1 *Tha Pòl a' mìneachadh nan ìobairt fuidh'n lagh, agus gach gnàthachaidh a bha 'nan cuideachd;* 11 *tha iad gu mòr thaobh feobhais goirid air fuil agus ìobairt Chrìosd.*

BHA ma seadh gu dearbh aig
a' cheud *phàilliun* òrduigh-
ean[1] a thaobh seirbhis Dé, agus
naomh-ionad saoghalta.
2 Oir dheasaicheadh an ceud
phàilliun, anns an robh an coinn-
leir, agus am bòrd, agus aran
na fianuis, ris an abrar *an t-*
ionad naomh.
3 Agus an taobh a stigh do'n
dara roinn-bhrat, am pàilliun
ris an abrar an t-ionad a's ro
naomha;
4 Anns an robh an tùiseir òir,
agus àirc a' choimhcheangail air
a còmhdachadh[2] mu'n cuairt le
h-òr, anns an robh a' phoit òir
anns an robh am mana, agus
slat Aaroin a bha fo bhlàth,
agus clàir a' choimhcheangail;
5 Agus os a ceann, cheruban
na glòire, a' cur sgàile air caith-
ir na tròcaire; mu nach urrainn
sinn a nis labhairt fa leth.
6 A nis an uair a bha na nithe
so air an cur an òrdugh mar so,
chaidh na sagairt a ghnàth a
steach do'n cheud phàilliun, a'
coimhlionadh seirbhis *Dé:*
7 Ach do 'n dara pàilliun
chaidh an t-àrd-shagart 'na aonar
a steach aon uair sa' bhliadhna,
cha b'ann as eugmhais fola, a
thug e suas air a shon féin,
agus *air son* seacharain an t-
sluaigh:
8 Air bhi do'n Spiorad naomh
a' nochdadh so, nach robh fath-
ast an t-slighe chum an ionaid
bu ro-naomha air a foillseachadh,
am feadh a bha an ceud phàilliun
fathast 'na sheasamh:
9 Ni a bha 'na shamhladh do'n
aimsir a ta làthair, anns an robh
araon tiodhlacan agus ìobairtean
air an toirt suas, nach robh
comasach air an tì a bha dèan-
amh na seirbhis sin a dhèanamh
coimhlionta, thaobh a choguis,
10 *An t-seirbhis* a bha mhàin
ann am biadhaibh agus ann an
deochaibh, agus ann an iomadh
gnè ionnlaid, agus deas-ghnàth-
achaibh a thaobh na feòla, a
chuireadh mar uallaich orra gu
àm an leasachaidh.
11 Ach air teachd do Chrìosd
'na àrd-shagart nan nithe maithe
a bha ri teachd, tre phàilliun bu
mhò agus bu diongmhalta, nach
d'rinneadh le làmhaibh, sin r'a
ràdh, nach robh do'n togail so;
12 Agus cha b'ann tre fhuil
ghabhar agus laogh, ach tre
'fhuil féin a chaidh e steach aon
uair do'n ionad naomh, air dha

[1] *reachdan.*

[2] *folach.*

saorsa shìorruidh fhaotainn
dhuinne.
13 Oir ma nì fuil tharbh, agus
ghabhar, agus luaithre aighe air
a crathadh air an dream a bha
neò-ghlan, an naomhachadh chum
glanaidh na feòla;
14 Cia mòr a 's mò nì fuil
Chrìosd, a thug e féin suas tre 'n
Spiorad shìorruidh[1] gun lochd do
Dhia, bhur coguis-sa ghlanadh o
oibribh marbha chum seirbhis
a dhèanamh do 'n Dia bheò?
15 Agus air a shon so is
e-san eadar-mheadhonair an
tiomnaidh-nuaidh[2], ionnus tre
fhulangas a' bhàis, chum saorsa[3]
nan eu-ceart *a bha* fuidh 'n cheud
thiomnadh *a chosnadh,* gu 'm
faigheadh iadsan a ta air an
gairm gealladh na h-oighreachd
sìorruidh.
16 Oir far am bheil tiomnadh,
is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a
bhi ann mar an ceudna.
17 Oir a ta tiomnadh daingean
an déigh bàis dhaoine: ach cha
'n 'eil brìgh sam bith ann am
feadh a ta 'n tiomnaidh-fhear
beò.
18 A réir sin, ni mò bha 'n
ceud *thiomnadh* air a choisreag-
adh[4] as eugmhais fola.
19 Oir an uair a labhradh gach
uile àithne réir an lagha ris an
t-sluagh uile le Maois, air dha
fuil laogh agus ghabhar a
ghabhail, maille ri h-uisge, agus
oluinn scarlaid[5], agus hisop,
chrath e iad araon air an leabh-
ar agus air an t-sluagh uile,
20 Ag ràdh, 'Si so fuil an
tiomnaidh[6] a dh' àithn Dia
dhuibh.
21 Os bàrr, chrath e mar an
ceudna an fhuil air a' phàill-
iun, agus air soithichibh na
naomh-sheirbhis uile.
22 Agus is beag nach 'eil na
h-uile nithe air an glanadh le
fuil a' réir an lagha; agus as
eugmhais dòrtaidh fola cha 'n
'eil maitheanas r' a fhaotainn.
23 B' fheumail uime sin gu 'm
biodh samhlaidh nan nithe a ta
sna nèamhaibh air an glanadh
leo so; ach na nithe nèamhaidh
féin le ìobairtibh a b' fheàrr na
iad so:
24 Oir cha deachaidh Crìosd a
steach do na h-ionadaibh naomha
làmh-dhèanta, nithe a ta 'nan
samhlachas air an fhìor *ionad;*
ach do nèamh féin, chum a nis
e féin a nochdadh ann am fian-
uis Dé air ar son-ne:
25 No fòs chum e féin ìobradh
gu minic, mar a théid an t-àrd-
shagart gach bliadhna steach
do 'n ionad naomh, le fuil nach
leis féin.
26 (Oir mar sin b' éigin gu 'm
fulaingeadh e[7] gu minic o thois-
each an t-saoghail;) ach a nis
dh'fhoillsicheadh e aon uair ann
an deireadh an t-saoghail[8], chum
peacadh a chur air cùl tre e féin
ìobradh.
27 Agus amhuil a ta e air òrd-
uchadh do dhaoinibh bàs fhaot-
ainn aon uair, ach 'na dhéigh so
breitheanas:

---

[1] *tre 'n spiorad naomh.*
[2] *a' choimhcheangail nuaidh.*
[3] *fuasglaidh.* [4] *air a dhaingneachadh.*

[5] *corcuir.* [6] *a' choimhcheangail.*
[7] *b' fheumail e dh'fhulang.*
[8] *nan linn.*

28 Mar sin thugadh Crìosd
suas aon uair a thoirt air falbh
peacanna mhòran, ach an dara
uair, as eugmhais peacaidh, foill-
sichear e dhoibh-san aig am
bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

1 *Anmhuinneachd ìobairtean an lagha.* 10 *Thug ìobairt cuirp Chrìosd, a thugadh suas aon uair, peacadh gu sìorruidh air falbh.* 19 *Earail chum an creidimh a ghlèidheadh gu daingean, le foighidin agus buidheachas.*

UIME sin air bhi aig an lagh
sgàile nithe maithe ri
teachd, *agus* cha'n e fìor-choslas[1]
nan nithe féin, cha'n 'eil e com-
asach dha an dream a thig d'a
ionnsuidh a chaoidh a dhèanamh
coimhlionta leis na h-ìobairt-
ibh sin, a bha iad a' toirt suas
o bhliadhna gu bliadhna a
ghnàth.
2 Oir an sin nach sguireadh
iad do bhi 'gan toirt suas? do
bhrìgh nach biodh aig luchd
dèanamh na naomh-sheirbhis
tuilleadh coguis air bith peac-
aidh, air dhoibh bhi aon uair
air an glanadh.
3 Ach anns na *h-ìobairtibh* sin
nithear ath-chuimhneachadh air
na peacaibh gach bliadhna.
4 Oir cha 'n 'eil e'n comas gu
tugadh fuil tharbh agus ghabhar
peacanna air falbh.
5 Uime sin ag teachd dha
do 'n t-saoghal, a ta e ag ràdh,
Iobairt agus tabhartas cha b' àill
leat, ach dh'ulluich thu corp
dhomh-sa :
6 Ann an ìobairtibh-loisgte,
agus ann an ìobairtibh air son
peacaidh cha robh tlachd agad :

[1] *fìor-dhealbh.*

7 An sin thubhairt mise, Feuch,
tha mi a' teachd, (ann an rola
an leabhair tha sud sgrìobhta
orm,) chum do thoil-sa a dhèan-
amh, o Dhé.
8 Air dha a ràdh roimh sin,
Iobairt, agus tabhartas, agus
ìobairte-loisgte, agus ìobairt air
son peacaidh cha b' àill leat, agus
cha robh do thlachd annta, (a
tha air an toirt suas a réir an
lagha ;)
9 An sin thubhairt e, Feuch,
a ta mi a' teachd a dhèanamh do
thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air
cùl a' cheud ni, chum gu'n daing-
nich e an dara ni.
10 Leis an toil so tha sinne
air ar naomhachadh, tre toirt
suas cuirp Iosa Crìosd aon uair.
11 Agus tha gach uile shagart
a' seasamh gach là, a' frithealadh
agus a' toirt suas nan ìobairt
cheudna gu minic, nithe do nach
'eil e'n comas a chaoidh peacanna
thoirt air falbh :
12 Ach an duine so, an déigh
dha aon ìobairt a thoirt suas air
son peacaidh, shuidh e a chaoidh
tuilleadh air deas làimh Dhé ;
13 A' feitheamh o sin suas gus
an cuirear a naimhde 'nan stòl-
chos fo 'chosaibh.
14 Oir le aon ìobairt rinn e
chaoidh foirfe iadsan a ta air an
naomhachadh.
15 Agus tha an Spiorad naomh
mar an ceudna a' dèanamh
fianuis duinne *air na nithibh so:*
oir an déigh dha ràdh roimh,
16 Is e so an coimhcheangal
a nì mi riu an déigh nan làithean
ud, tha an Tighearn ag ràdh,
Cuiridh mi mo reachdan 'nan

cridhe, agus sgrìobhaidh mi iad
air an inntinn:
17 Agus am peacanna agus
an eu-cearta cha chuimhnich mi
ni's mò.
18 A nis, far am bheil maithean-
as nan nithe so, cha'n 'eil tabhart-
as[1] air son peacaidh ann ni's mò.
19 Uime sin, a bhràithre, do
bhrìgh gu bheil dànachd againn
chum dol a steach do'n ionad
a's naomha tre fhuil Iosa,
20 Air slighe nuaidh agus
bheò a choisrig e dhuinne, tre'n
roinn-bhrat, sin r' a ràdh, tre
'fheoil féin:
21 Agus do bhrìgh gu bheil
againn àrd-shagart os ceann tighe
Dhé,
22 Thigeamaid am fagus le
cridhe fìor, ann an làn dearbh-
bheachd a' chreidimh, le ar
cridheachaibh air an crath-
ghlanadh o dhroch coguis, agus
le ar cuirp air an nigheadh le
h-uisge glan.
23 Cumamaid gu daingean
aidmheil ar dòchais gun chlaon-
adh, (oir is fìrinneach an Tì a
gheall:)
24 Agus thugamaid an aire d'a
chéile chum ar brosnachadh gu
gràdh, agus gu deadh oibribh:
25 Gun bhi leigeadh dhinn
sinn féin a chruinneachadh an
ceann a chéile, mar is gnàth le
dream àraidh; ach a' comhair-
leachadh *a chéile:* agus gu ma
mòid *a nì sinn* so, gu bheil sibh a'
faicinn an là a' tarruing am fagus.
26 Oir ma pheacaicheas sinn
do ar toil féin an déigh dhuinn
eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n
fhàgar tuilleadh dhuinn ìobairt
air son peacaidh,
27 Ach dùil eagalach ri breith-
eanas, agus fearg theinnteach,
a sgriosas na h-eascairdean.
28 An neach a rinn tàir air lagh
Mhaois, bhàsaich e gun tròcair,
fo dhithis no thriuir do fhian-
uisibh:
29 Cia mòr is mò[2] na sin am
peanas a shaoileas sibh air am
measar e-san toillteanach, a
shaltair fo 'chosaibh Mac Dhé,
agus a mheas mar ni mì-naomha
fuil a' choimhcheangail, leis an
do naomhaicheadh e, agus a rinn
tarcuis air Spiorad nan gràs?
30 Oir is aithne dhuinn an
Tì a thubhairt, *Is* leam-sa an
dìoghaltas, agus bheir mi dìoladh
uam, tha an Tighearn ag ràdh:
agus a rìs, Bheir an Tighearn
breth air a shluagh.
31 *Is* ni eagalach tuiteam ann
an làmhaibh an Dé bheò.
32 Ach biodh ath-chuimhne
agaibh air na làithibh a chaidh
seachad, anns an d' fhuiling sibh,
an déigh dhuibh bhi air bhur
soillseachadh, gleachda mòr
fulangais[3];
33 Ann an cuid am feadh a
rinneadh sibh 'nur ball-amhairc[4],
araon tre mhaslaibh agus thriob-
laidibh; agus ann an cuid, am
feadh a rinneadh sibh 'nur comp-
anaich dhoibh-san ris an do
bhuineadh mar sin.
34 Oir bha comh-fhulangas
agaibh rium-sa ann am gheimh-
libh, agus ghabh sibh le luath-
ghair ri creachadh bhur maoin,
air dhuibh fios a bhi agaibh ann-

[1] *ofrail, ìobairt.* [2] *truime, miosa.*

[3] *cath-mòr àmhghara.* [4] *ball-àbhacais.*

aibh féin gu bheil agaibh air
nèamh maoin a's feàrr, agus a
ta maireannach.
35 Uime sin na tilgibh uaibh
bhur muinghin, aig am bheil
mòr dhìol-thuarasdal.
36 Oir a ta feum agaibh air
foighidin; chum an déigh dhuibh
toil Dé a dhèanamh, gu 'm faigh
sibh an gealladh.
37 Oir fathast seallan beag,
agus an Tì a ta ri teachd thig e,
agus cha dèan e moille.
38 A nis bithidh am fìrean beò
tre chreidimh: ach ma philleas
neach sam bith air ais, cha bhi
aig m' anam-sa tlachd ann.
39 Ach cha 'n 'eil sinne do 'n
dream sin a philleas air an ais
chum sgrios; ach do 'n dream a
chreideas, chum tèarnaidh an
anama.

CAIB. XI.

1 *Ciod e creidimh.* 6 *As eugmhais creidimh cha 'n 'eil e 'n comas duinn toil Dé a dhèanamh:* 7 *deadh thoradh a' ghràis sin anns na h-aithrichibh o shean.*

A NIS is e creidimh brìgh
nan nithe ri 'm bheil dòchas,
dearbh-chinnte[1] nan nithe nach
faicear.
2 Oir is ann tre so a fhuair na
sinnsirean deadh theisteas.
3 Tre chreidimh tha sinn a'
tuigsinn gu 'n do chruthaicheadh
na saoghail tre fhocal Dé, air
chor as nach d' rinneadh na nithe
a chithear do nithibh a bha r'am
faicinn.
4 Tre chreidimh thug Abel
suas do Dhia ìobairt ni b'fheàrr
na Cain, tre an d' thugadh teist-
eas dha gu 'n robh e 'na fhìrean,
air bhi do Dhia a' déanamh fia-
nuis d' a thiodhlacaibh: agus tre
sin, air dha bhi marbh, tha e
fathast a' labhairt.
5 Tre chreidimh dh' atharr-
aicheadh Enoch chum nach
faiceadh e bàs; agus cha d'-
'fhuaradh e, do bhrìgh gu 'n
d' atharraich Dia e: oir roimh
'atharrachadh thugadh fianuis
da, Gu 'n do thaitinn e ri Dia.
6 Ach as eugmhais creidimh
cha 'n 'eil e 'n comas a thoileach-
adh: oir is éigin do 'n tì a thig
a dh' ionnsuidh Dhé a chreidsinn
gu bheil e ann, agus gur e an
Tì e a bheir duais do 'n dream a
dh' iarras e gu dìchiollach.
7 Tre chreidimh air do Noah
rabhadh fhaotainn o Dhia mu
thimchioll nithe nach robh idir
r' am faicinn, agus eagal a
ghabhail, dh'ulluich e àirc chum
tèarnaidh a theaghlaich; tre 'n
do dhìt e an saoghal, agus rinn-
eadh e 'na oighre air an fhìr-
eantachd a ta thaobh creidimh.
8 Tre chreidimh, 'nuair a
ghairmeadh Abraham gu dol a
mach do ionad a bha e gu fhaot-
ainn an déigh sin mar oigh-
reachd, fhreagair e; agus dh'-
imich e mach gun fhios a bhi
aige c' àit an robh e dol.
9 Tre chreidimh bha e air
chuairt ann an tìr a gheallaidh,
mar ann an tìr choimhich, a'
gabhail comhnuidh ann am
pàilliunaibh maille ri h-Isaac
agus Iacob, comh-oighreachan
a' gheallaidh cheudna.
10 Oir bha sùil aige ri baile
aig am bheil bunaitean, air am
bheil Dia 'na fhear-dealbhaidh

[1] *dearbhadh, dearbh-shoilleir.*

agus 'na fhear-togail.
11 Tre chreidimh mar an ceud-
na fhuair Sarah féin neart gu
sliochd a ghabhail 'na broinn,
agus rug i leanabh an déigh dh' i
dol thar aois *cloinne*, do bhrìgh
gu 'n do mheas i gu 'n robh e-san
fìrinneach a thug an gealladh.
12 Uime sin ghineadh o aon a
mhàin, agus e-san ionnan agus
marbh, sliochd mar reulta nèimh
thaobh lìonmhoireachd, agus mar
a' ghaineamh air tràigh na fairge
do-àireamh.
13 Fhuair iad so uile bàs ann
an creidimh gun na geallanna[1]
fhaotainn, ach air dhoibh am
faicinn fad o làimh, (agus an
làn-chreidsinn,) ghabh iad riu,
agus dh'aidich iad gu 'm bu
choigrich agus luchd-cuairt air
an talamh iad féin.
14 Oir an dream a ta ag ràdh
nan nithe sin, tha iad a' nochd-
adh gu soilleir gu bheil iad ag
iarraidh dùthcha.
15 Agus gu fìrinneach nam
biodh iad cuimhneachail air an
dùthaich sin, as an d' thàinig iad
a mach, dh'fheudadh iad àm
iomchuidh fhaghail air pilleadh:
16 Ach a nis tha déidh aca air
dùthaich a 's feàrr, eadhon *dùth-
aich* nèamhaidh: uime sin cha
nàr le Dia, gu 'n goirear an Dia-
san dheth: oir dh'ulluich e
dhoibh baile.
17 Tre chreidimh dh'ìobair
Abraham, air dha bhi air a
dhearbhadh, *a mhac* Isaac; agus
thug an tì a fhuair na geallanna
suas 'aon-ghin *mhic;*
18 Ris an dubhradh[2], Ann an
Isaac goirear do shliochd:
19 A' meas[3] gu 'm bu chomas-
ach Dia air a thogail eadhon o
na marbhaibh; o 'n d' fhuair se
e eadhon ann an cosamhlachd.
20 Tre chreidimh bheannaich
Isaac Iacob agus Esau mu thim-
chioll nithe a bha ri teachd.
21 Tre chreidimh bheannaich
Iacob, ag faghail bàis da, dithis
mhac Ioseiph; agus rinn e aor-
adh *a' leigeadh a chudthrom* air
bàrr a bhata.
22 Tre chreidimh rinn Ioseph,
ri àm faghail a' bhàis da, iom-
radh air dol a mach chloinn Is-
raeil; agus thug e àithne mu
thimchioll a chnàmh.
23 Tre chreidimh an uair a
rugadh Maois, dh'fholaicheadh
e trì mìosan le phàrantaibh, do
bhrìgh gu 'm fac iad gu 'm bu
leanabh tlachdmhor e; agus cha
robh eagal orra roimh àithne an
rìgh.
24 Tre chreidimh air teachd
gu h-aois do Mhaois, dhiùlt e
bhi air a ghairm 'na mhac do
nighinn Pharaoh;
25 A' ròghnachadh àmhghar
fhulang maille ri sluagh Dhé,
roimh shòlas a' pheacaidh a
mhealtuinn rè seal;
26 A' meas gu 'm bu mhò an
saoibhreas masladh Chrìosd na
ionmhais na h-Eiphit: oir bha
sùil aige ris an luach-saoithreach[4].
27 Tre chreidimh thréig e 'n
Eiphit, gun eagal a bhi air roimh
chorruich an rìgh: oir bha e
làidir 'na inntinn, mar neach a
bha faicinn an Tì a ta neo-fhaic-
sinneach.

[1] *na nithe a ghealladh.* [2] *Mu 'n dubhradh.*

[3] *A' reusonachadh, a' breithneachadh.* [4] *duais.*

28 Tre chreidimh ghléidh e a'
chàisg, agus an dòrtadh fola,
chum nach beanadh an tì a
sgrios na ceud-ghin riusan.
29 Tre chreidimh chaidh iad
tre a' mhuir ruaidh, mar tre
thalamh tioram: ni 'nuair a thug
na h-Eiphitich ionnsuidh air a
dhèanamh, bhàthadh iad.
30 Tre chreidimh thuit ball-
acha Iericho, an déigh bhi air an
cuairteachadh rè sheachd làith-
ean.
31 Is ann tre chreidimh nach
do sgriosadh Rahab an strìopach
maille riusan nach do chreid,
'nuair a ghabh i ris an luchd-
brathaidh an sìth.
32 Agus ciod tuilleadh a their
mi? oir theirgeadh an ùine
dhomh ann an labhairt mu
Ghideon, Bharac, agus Shamp-
son, agus Iephthah, Dhaibhidh
mar an ceudna, agus Shamuel,
agus na fàidhibh:
33 Muinntir, tre chreidimh,
a cheannsaich rìoghachdan, a
dh'oibrich fìreantachd, a fhuair
geallanna, a dhruid beoil leòmh-
an.
34 A mhùch neart teine, a
chaidh as o fhaobhar a' chlaidh-
eimh, o anmhuinneachd a rinn-
eadh neartmhor, a dh'fhàs treun
ann an cath, a chuir air theich-
eadh armailte nan coimheach.
35 Fhuair mnài am mairbh
air an togail a rìs gu beatha:
agus chràidh-phianadh dream
eile, gun iad a ghabhail ri saor-
sa; chum gu faigheadh iad
aiseirigh a b' fheàrr.
36 Fhuair dream eile deuch-
ainn do fhanoidibh, agus do
sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimh-
libh agus do phrìosan.
37 Chlachadh iad, shàbhadh as
a chéile iad, bhuaireadh iad,
chuireadh gu bàs leis a' chlaidh-
eamh iad: chaidh iad mu 'n
cuairt 'nam *fògaraich* ann an
croicnibh chaorach agus ghabhar,
ann an uireasbhuidh, ann an
trioblaidibh, ann an cràdh;
38 (Dream air nach b' airidh
an saoghal;) a' dol air seacharan
ann am fàsaichibh, agus air
sléibhtibh, agus ann an uamhaibh
agus ann an slochdaibh na talmh-
ainn.
39 Agus air dhoibh so uile
deadh theisteas fhaotainn tre
chreidimh, cha d'fhuair iad an
gealladh:
40 Air do Dhia ni éigin a 's
feàrr a sholar dhuinne, ionnus
nach biodh iadsan air an dèan-
amh foirfe as ar n-eugmhais-ne.

CAIB. XII.

1 *Earail chum bhi bunaiteach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd.* 22 *Moladh an Tiomnaidh-nuaidh os ceann an t-seann-tiomnaidh.*

UIME sin, air dhuinne bhi air ar cuairteachadh le neul co mòr do fhianuisibh, cuireamaid dhinn gach leth-trom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foighidin an réis[1] a chuireadh romhainn,
2 Ag amharc air Iosa, ceannard[2]
agus fear-crìochnaich *ar* creid-
imh, neach air son an aoibhneis
a chuireadh roimhe, a dh'fhuil-
ing an crann-céusaidh, a' cur na

[1] *a' choimhliong.*

[2] *ùghdair.*

nàire an neo-shuim, agus a shuidh
air deis rìgh-chaithreach Dé.
3 Uime sin thugaibh fa 'near
e-san a dh'fhuiling a shamhuil
sin do ana-cainnt o pheacaich
'na aghaidh féin, air eagal gu 'm
bì sibh sgìth agus lag ann bhur
n-inntinnibh.
4 Cha do sheas sibh fathast gu
fuil, a' cathachadh an aghaidh
peacaidh.
5 Agus dhì-chuimhnich[1] sibh
an earail a ta labhairt ribh mar
ri cloinn, A mhic, na cuir suar-
ach[2] smachdachadh an Tighearn,
agus na fannaich[3] 'nuair a chron-
aichear leis thu:
6 Oir an tì a 's ionmhuinn leis
an Tighearn, smachdaichidh se
e, agus sgiùrsaidh e gach mac
ris an gabh e.
7 Ma ghiùlaineas sibh smachd-
achadh, tha Dia a' buntuinn ribh
mar ri cloinn: oir cò am mac
nach smachdaich an t-Athair?
8 Ach ma tha sibh as eugmhais
smachdachaidh, d' am bheil na
h-uile 'nan luchd-comhpàirt, an
sin is clann dìolain sibh, agus
cha chlann *dligheach*.
9 Os bàrr, bha againn aith-
riche thaobh na feòla, a smachd-
aich sinn, agus thug sinn urram
dhoibh: nach mò gu mòr *is còir
dhuinn* bhi ùmhal do Athair nan
spiorad, agus a bhi beò?
10 Oir gu deimhin smachdaich
iadsan sinn rè beagain do làith-
ibh a réir an toile féin[4]; ach e-
san chum ar leas, ionnus gu 'm
bitheamaid 'nar luchd-comhpàirt
d' a naomhachd.
11 Ach cha mheasar smachd-
achadh air bith am feadh a ta e
làthair sòlasach, ach doilgheas-
ach: gidheadh, 'na dhéigh sin
bheir e uaith toradh sìochail na
fìreantachd, do 'n dream a ta *gu
dligheach* air an cleachdadh ris.
12 Uime sin, togaibh suas na
làmhan a ta air tuiteam sìos,
agus *neartaichibh* na glùine laga;
13 Agus dèanaibh cos-cheuma
dìreach do 'ur cosaibh, air eagal
gu 'm bì an ni sin a ta bacach air
a thionndadh as an t-slighe; ach
gu ma mò bhiodh e air a shlàn-
uchadh.
14 Leanaibh sìth maille ris na
h-uile dhaoinibh, agus naomh-
achd, ni as eugmhais nach faic
neach air bith an Tighearn:
15 A' toirt an ro-aire, air eagal
gu'n tig neach sam bith a dhéidh-
làimh air gràs Dé[5]; air eagal
air fàs suas do fhrèimh seirbhe
sam bith, gu 'n cuir e dragh
oirbh, agus le so gu 'm bì mòran
air an salachadh:
16 Air eagal gu 'm bì fear
strìopachais ann, no neach mì-
naomha sam bith, mar Esau, a
reic air son aoin ghreim bìdh[6]
còir a cheud-bhreithe[7].
17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair
a b' àill leis an déigh sin am
beannachadh a shealbhachadh,
gu 'n do dhiùltadh e: oir cha
d' fhuair e àit aithreachais, ged
dh'iarr se e gu dùrachdach le
deuraibh.
18 Oir cha d' thàinig sibh chum

[1] *An do dhì-chuimhnich?*
[2] *an neo-shuim, an neo-phrìs.*
[3] *lugaich.*
[4] *mar bu taitneach leo.*
[5] *gu 'n claon neach sam bith o ghràs Dé.*
[6] *lòin.*
[7] *a chòir-bhreithe.*

an t-sléibh ris am feudtadh beant-
uinn, agus a bha losgadh le teine,
no chum duibhre, agus dorchad-
ais, agus doininn,
19 Agus fuaim na trompaid,
agus guth nam briathar, ionnus
gu 'n do ghuidh an dream a
chual e nach labhairteadh am
focal riu tuilleadh :
20 (Oir cha b' urrainn iad an
ni sin a chaidh àithneadh dhoibh
iomchar, Agus ma bheanas fiù
ainmhidh ris an t-sliabh, clachar
e, no cuirear sleagh a mach
troimhe.
21 Agus bu co uamhasach an
sealladh, as gu 'n dubhairt Maois,
Tha eagal ro mhòr agus crith
orm :)
22 Ach tha sibh air teachd gu
sliabh Shioin, agus gu caithir an
Dé bheò, an Ierusalem nèamh-
aidh, agus cuideachd do-àireamh
do ainglibh,
23 Gu làn-choimhthional agus
eaglais nan ceud - ghin, a tha
sgrìobhta sna nèamhaibh, agus
gu Dia breitheamh nan uile, ag-
us gu spioradaibh nam fìrean
air an dèanamh foirfe,
24 Agus gu Iosa eadar-mheadh-
onair a' choimhcheangail nuaidh,
agus chum fola a' chrathaidh, a
tha labhairt nithe a 's feàrr na
fuil Abeil.
25 Thugaibh an aire nach diùlt
sibh e-san a ta labhairt : oir mur
deachaidh iadsan as a dhiùlt an
tì a labhair *o Dhia riu* air talamh,
is lugha gu mòr na sin *a théid*
sinne *as*, ma thionndaidheas sinn
air falbh uaithe-san a ta *labhairt*
o nèamh :
26 Neach aig an do chrath a
ghuth an talamh an sin : ach a
nis gheall e, ag ràdh, Aon uair
eile fathast crathaidh mi cha 'n e
an talamh a mhàin, ach nèamh
mar an ceudna.
27 Agus a ta *am focal* so, Aon
uair eile, a' ciallachadh atharr-
achaidh nan nithe sin a ghabhas
crathadh, mar nithe a rinneadh,
chum gu fanadh na nithe nach
gabh crathadh[1].
28 Uime sin air dhuinne rìogh-
achd fhaotainn nach feudar a
ghluasad, biodh againn gràs[2],
leis an dèan sinn seirbhis gu
taitneach do Dhia, le h-urram
agus eagal diadhaidh :
29 Oir a ta ar Dia-ne 'na theine
dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

1 *Comhairlean eagsamhla chum seirc*, 4 *chum caithe-beatha chiataich*, 5 *chum sannt a sheachnadh*, 7 *chum bhi dleasdanach do luchd-searmonachaidh an t-soisgeul*, 9 *bhi air ar faicill o theagasgaibh coimheach*, 16 *déirce thoirt seachad*, 17 *bhi ùmhal do uachdaranaibh*, 18 *ùrnuigh a dhèanamh air son an abstoil.* 19 *An comh-dhùnadh.*

FANADH gràdh bràthaireil
agaibh.
2 Na dearmadaibh aoidheachd
a thoirt do choigrich ; oir le so
thug dream àraidh aoidheachd
do ainglibh gun fhios doibh.
3 Bithibh cuimhneachail orra-
san a tha ceangailte, mar gu 'm
biodh sibh ceangailte maille riu ;
agus air an dream a tha fulang
an-shocair, mar mhuinntir a tha
sibh féin mar an ceudna anns a'
choluinn.
4 *Tha* 'm pòsadh urramach

[1] *nach feudar a chrathadh.*

[2] *dèanamaid greim do ghràs.*

anns na h-uile [1], agus an leabadh
neo-shalach: ach air luchd-
strìopachais agus adhaltrannais
bheir Dia breth.
5 *Biodh bhur* caithe-beatha gun
sannt; agus bithibh toilichte leis
na nithibh a tha làthair agaibh:
oir thubhairt e, Cha 'n fhàg,
agus cha tréig mi am feasd thu.
6 Ionnus gu 'm feud sinn a ràdh
gu dàna, Is e 'n Tighearn m'
fhear-cuideachaidh, agus cha 'n
eagal leam aon ni a dh'fheudas
duine dhèanamh orm.
7 Bithibh cuimhneachail air
bhur cinn-iuil, a labhair ribh
focal Dé: leanaibh an creidimh-
san, a' beachdachadh air crìch an
caithe-beatha:
8 Iosa Crìosd an dé, agus an
diugh, agus gu sìorruidh an Tì
ceudna.
9 Na bithibh air bhur giùlan
mu 'n cuairt le teagasgaibh eag-
samhla coimheach: oir is maith
an ni an cridhe bhi air a dhaing-
neachadh le gràs, cha 'n ann le
biadhaibh, nithe nach d' thug
tairbhe do 'n dream a ghnàth-
aich iad.
10 Tha altair againne, dheth
nach 'eil còir aca-san a bheag
itheadh, a tha dèanamh seirbhis
do 'n phàilliun.
11 Oir a ta cuirp nan ainmh-
idhean sin, aig am bheil am fuil
air a toirt a steach air son peac-
aidh do 'n ionad naomh leis an
àrd-shagart, air an losgadh an
leth muigh do 'n champ.
12 Uime sin chum gu 'n dèan-
adh Iosa an sluagh a naomhach-
adh le 'fhuil féin, dh'fhuiling e
mar an ceudna an taobh a muigh
do 'n gheata.
13 Air an aobhar sin rach-
amaid a mach d' a ionnsuidh-san
an taobh a muigh do 'n champ, a'
giùlan a mhaslaidh-san.
14 Oir an so cha 'n 'eil againn
baile a mhaireas, ach a ta sinn
ag iarraidh aoin a ta ri teachd.
15 Uime sin trìd-san thugam-
aid suas ìobairt buidheachais
do Dhia a ghnàth, 's e sin, tor-
adh *ar* bilean, a' toirt molaidh
d' a ainm.
16 Ach na dì-chuimhnichibh
maith a dhèanamh, agus comh-
roinn a thoirt uaibh: oir a ta an
leithide sin do ìobairtibh tait-
neach do Dhia.
17 Bithibh ùmhal do'ur cinn-
iuil, agus thugaibh géill doibh:
oir tha iad ri faire air bhur n-
anamaibh, mar mhuinntir d' an
éigin cunntas thoirt uatha: chum
gu'n dèan iad e le gàirdeachas,
agus cha 'n e le doilgheas: oir
tha so neo-tharbhach dhuibhse.
18 Dèanaibh ùrnuigh air ar
son-ne: oir is dòigh leinn gu
bheil deadh choguis againn, air
dhuinn bhi toileach ar beatha
a chaitheadh gu cubhaidh anns
na h-uile nithibh.
19 Ach is mòid a ghuidheam
oirbh so a dhèanamh, chum gur
luathaid a dh'aisigear mise dhuibh.
20 A nis gu dèanadh Dia na
sìthe, a thug air ais o na marbh-
aibh ar Tighearn Iosa, àrd-
bhuachaill nan caorach, tre
fhuil a 'choimhcheangail shìor-
ruidh,
21 Sibhse coimhlionta anns
gach uile dheadh obair, chum

[1] *am measg nan uile.*

sibh a dhèanamh a thoile-san,
ag oibreachadh annaibh an ni a
ta taitneach 'na làthair-san, tre
Iosa Crìosd; dhasan *gu robh*
glòir gu saoghal nan saoghal.
Amen.
22 Agus guidheam oirbh, a
bhràithre, sibh a ghiùlan focal
na h-earalach; oir sgrìobh mi
gu h-àithghearr do 'ur n-ionn-
suidh.
23 Biodh fhios agaibh gu 'n
do chuireadh ar bràthair Timo-
teus air a chomas; maille ris-
san, ma thig e gu goirid, chì mi
sibh.
24 Cuiribh fàilte orra-san uile
a tha 'nan cinn-iuil duibh, agus
air na naomh uile. Tha muinntir
na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.
25 Gràs *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL
SHEUMAIS.

CAIB. I.

1 *Is còir dhuinn gàirdeachas a dhèanamh fuidh thrioblaid,* 5 *gliocas iarraidh o Dhia,* 13 *agus ann ar deuchainnibh g'un sinn a chur ar n-anmhuinneachd no ar peacanna as a leth-san,* 19 *ach gu 'm bu feàrr leinn bhi ùmhal d' a fhocal.*

THA Seumas seirbhiseach
Dhé, agus an Tighearn
Iosa Crìosd, a' cur beannachd
chum an dà thréibh dheug a tha
air an sgapadh o chéile.
2 Mo bhràithre, measaibh mar
an uile ghàirdeachas 'nuair a
thuiteas sibh ann an iomadh
gnè dheuchainnean[1];
3 Air dhuibh fios *so* bhi ag-
aibh, gu 'n oibrich dearbhadh
bhur creidimh foighidin.
4 Ach biodh aig an fhoighid-
in *a* h-obair dhiongmhalta féin,
chum gu 'm bì sibh diongmhalta
agus iomlan, gun uireasbhuidh
ni sam bith.
5 Ma tha aon neach agaibh a
dh'uireasbhuidh gliocais, iarradh
e o Dhia, a bheir do gach neach
gu pailt, agus nach dèan maoidh-
eamh[2]; agus bheirear dha e.
6 Ach iarradh e le creidimh,
gun bhi fuidh amharus sam bith:
oir an tì a tha fuidh amharus, is
cosmhuil e ri tonn na fairge, a
shéidear le gaoith, agus a tha
air a luasgadh a null agus a nall[3].
7 Oir na saoileadh an duine sin
gu 'm faigh e ni air bith o 'n
Tighearn.
8 Tha fear na h-inntinn dù-
bailte[4] neo-sheasmhach 'na uile
shlighibh.
9 Dèanadh am bràthair a tha
ìosal gàirdeachas 'na àrdachadh:
10 Ach an duine saoibhir, 'na
ìsleachadh: do bhrìgh mar bhlàth
an fheoir gu 'n téid e seachad:
11 Oir air éirigh do 'n ghréin
le dian theas, crìonaidh i am
feur, agus tuitidh a bhlàth, agus
théid maise a dhreach am mugha[5]:
is amhuil sin mar an ceudna a

[1] *bhuairean.* [2] *nach cuir nàire.*
[3] *chuige agus uaithe.*
[4] *fear an dà inntinn.*
[5] *théid as do mhaise a dhreach.*

sheargas an duine saoibhir 'na
shlighibh.
12 Is beannaichte an duine a
ghiùlaineas buaireadh: oir 'nuair
a dhearbhar e, gheibh e crùn na
beatha, a gheall an Tighearn do
'n dream a ghràdhaicheas e.
13 Na abradh neach sam bith
'nuair a bhuairear e, Tha mi air
mo bhuaireadh le Dia: oir cha
chomasach Dia a bhuaireadh le
h-olc, ni mò a bhuaireas e neach
sam bith.
14 Ach tha gach duine air a
bhuaireadh, 'nuair a thairngear,
agus a thàlaidhear[1] e le 'ana-
miann féin.
15 An sin air bhi do 'n ana-
miann torrach, beiridh e peac-
adh: agus air do 'n pheacadh bhi
air a chrìochnachadh, beiridh e
bàs.
16 Na bithibh air bhur meall-
adh, mo bhràithre gràdhach.
17 Tha gach uile dheadh thabh-
artas, agus gach uile thiodhlac
iomlan o 'n àirde, a' teachd a
nuas o Athair na soillse, maille ris
nach 'eil atharrachadh, no sgàile
tionndaidh.
18 O 'thoil féin ghin e sinn le
focal na fìrinn, chum gu 'm bith-
eamaid 'nar gnè cheud-toraidh
d' a chreutairibh.
19 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, biodh gach duine eal-
amh chum éisdeachd, mall chum
labhairt, mall chum feirge:
20 Oir cha 'n oibrich fearg
duine fìreantachd Dhé.
21 Uime sin cuiribh uaibh gach
uile shalachar, agus anabharr mì-
ruin, agus gabhaibh do bhur n-
ionnsuidh le macantas[2] am focal
a tha air a shuidheachadh ann-
aibh, a tha comasach air bhur
n-anaman a thèarnadh.
22 Ach bithibh-sa 'nur luchd
chur an gnìomh an fhocail, agus
na b' ann 'nur luchd-éisdeachd a
mhàin, 'gur mealladh féin.
23 Oir ma tha neach air bith
na fhear-éisdeachd an fhocail,
agus cha 'n ann 'na fhear-dèan-
amh *d' a réir*, is cosmhuil e ri
duine a tha 'g amharc air 'agh-
aidh nàdurra féin ann an sgàthan:
24 Oir bheachdaich e air féin,
agus dh'imich e roimhe, agus
dhì-chuimhnich e air ball ciod
an coslas duine a bh' ann féin.
25 Ach ge b' e bheachdaicheas
gu dùrachdach air lagh diong-
mhalta na saorsa, agus a bhuan-
aicheas *ann*, gun e bhi 'na fhear-
éisdeachd dearmadach, ach 'na
fhear-dèanamh na h-oibre, bith-
idh an duine so beannaichte 'na
dhèanadas.
26 Ma shaoileas neach air bith
'nur measg gu bheil e diadhaidh,
gun bhi cur sréin r' a theangaidh,
ach a' mealladh a chridhe féin,
is dìomhain diadhachd an duine
so.
27 'S i so an diadhachd fhìor-
ghlan agus neo-shalach am fian-
uis Dé agus an Athar, dìlleachd-
ain agus bantracha fhiosrachadh
'nan trioblaid, *agus* neach 'ga
choimhead féin gun smal o 'n t-
saoghal.

CAIB. II.

1 *Cha 'n 'eil e comh-fhreagradh d' ar n-aid-
mheil chrìosdaidh suim a bhi againn do
dhaoinibh saoibhir agus tair a dhèanamh*

[1] *bhreugar ribear.*

[2] *ceannsachd.*

air ar bràithribh bochda ; 13 *is mò bu chòir*
dhuinn bhi seirceil agus tròcaireach :
14 *agus gun uaill a dhèanamh á creidimh*
far nach 'eil oibre, &c.

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearna Iosa Crìosd, *Tighearna* na glòire[1], maille ri gnùis-bhreth[2].

2 Oir ma thig a steach do 'ur coimhthional duine air am bheil fàinne òir, ann an eudach dealrach, agus gu 'n tig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach[3];

3 Agus gu 'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thrusgan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thusa an so ann an àit inbheach[4]; agus gu 'n abair sibh ris an *duine* bhochd, Seas thusa an sin, no suidh an so fo stòl mo chos:

4 Nach 'eil sibh mar sin leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d' rinneadh sibh 'nur breitheamhnaibh dhroch smuainte?

5 Eisdibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghail so, saoibhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an rìoghachd, a gheall e dhoibh-san a ghràdhaicheas e?

6 Ach thug sibhse masladh do 'n bhochd. Nach 'eil na daoine saoibhir ri an-tighearnas oirbh[5], agus 'gur tarruing gu caithrichibh-breitheanais?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim[6] do 'n ainm òirdheirc[7], a dh'ainmichear oirbh?

8 Ma choimhlionas sibh an lagh rìoghail a réir an sgriobtuir, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin, is maith a nì sibh:

9 Ach ma nì sibh leth-bhreth air daoinibh, tha sibh a' dèanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàgail shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhideas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon *àithne*[8], tha e ciontach do 'n iomlan.

11 Oir an Tì a thubhairt, Na dèan adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dèan mortadh. A nis ged nach dèan thu adhaltrannas, gidheadh ma nì thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhìot.

12 Gu ma h-amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a nì sibh, mar iadsan air an téid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh e-san breitheanas gun tròcair, nach d' rinn tròcair; agus nì tròcair gàirdeachas an aghaidh breitheanais.

14 Ciod an tairbhe, mo bhràithre, ged their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urrainn creidimh a thèarnadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr lathail;

16 Agus gu'n abair neach agaibh-sa riu, Imichibh an sìth, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsuchadh: gidheadh nach toir sibh dhoibh na nithe sin a tha feumail do 'n chorp; ciod an tairbhe *ta ann?*

[1] *creidimh glòire ar Tighearn Iosa Crìosd.*
[2] *meas air pearsa seach a chéile.*
[3] *salach.* [4] *urramach.*
[5] *a' dèanamh fòirneart oirbh, 'gur sàrachadh.*
[6] *masluidh.* [7] *urramach.*
[8] *bhriseas aon* phonc.

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bì oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, Tha creidimh agad-sa, agus tha oibre agam-sa: nochd dhomh-sa do chreidimh as eugmhais t' oibre[1], agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibribh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a nì thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh ar n-athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu 'n do chomh-oibrich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu 'n d'-rinneadh creidimh iomlan le oibribh?

23 Agus choimhlionadh an sgriobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chì sibh uime sin gu 'm fìreanaichear duine le oibribh, agus cha 'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fìreanachadh le oibribh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

1 *Cha chòir grad-bhreth a thoirt air daoine eile, no an cronuchadh gu ladurna;* 5 *ach is mò is còir dhuinn srian a chur r' ar teangaidh, ball beag, ach a ta 'na h-inneal cumhachdach chum mòr mhaith agus olc a dhèanamh:* 13 *tha 'n dream sin a tha fìor-ghlic ciùin agus siochail, gun tnù, gun strì.*

MO bhràithre, na bithibh 'nur mòran mhaighstirean[2], air dhuibh fios a bhi agaibh gu 'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, *is* duine iomlan an tì sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum gu 'm bì iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu 'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbh-ghaothaibh, gidheadh tionndaidhear[3] mu 'n cuairt iad le stiuir ro bhig, ge b' e taobh[4] gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus nì i mòr-uaill[5]. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus *is* teine an teangadh, saoghal do aingidheachd: mar sin tha an teangadh air a suidheachadh am measg ar ball, ionn-

[1] *le t' oibribh-sa.* [2] *fhear teagaisg.*

[3] *iompaichear.* [4] *àird.* [5] *ràiteachais.*

us gu 'n salaich i an corp gu
h-iomlan, agus gu 'n las i cùrsa an
nàduir[1]; agus i féin air a lasadh
o ifrinn.
7 Oir a ta gach uile ghnè
fhiadh-bheathaiche, agus eun-
laith, agus nithe snàigeach[2], agus
nithe san fhairge, air an ceann-
sachadh; agus cheannsaicheadh
iad leis a' chinne-daoine:
8 Ach cha chomasach do dhuine
air bith an teangadh cheann-
sachadh; *is* olc do-chasgaidh *i*,
làn do nimh marbhtach.
9 Leatha-sa tha sinn a' beann-
achadh Dhé, eadhon an Athar;
agus leatha-sa tha sinn a' mall-
achadh dhaoine, a rinneadh a
réir cosamhlachd Dhé.
10 As an aon bheul tha beann-
achadh agus mallachadh a' teachd
a mach. Mo bhràithre, cha
chòir do na nithibh so bhi mar
so.
11 An cuir tobar a mach as an
aon sùil *uisge* milis agus searbh?
12 Am feud craobh-fhìge, mo
bhràithre, dearcan oladh a thoirt
uaipe? no a' chraobh-fhìona,
fìgean? mar sin cha 'n fheud
tobar sam bith sàile agus uisge
milis a thoirt uaith araon.
13 Cò *a ta* 'na dhuine glic agus
aig am bheil eòlas 'nur measg?
nochdadh e á deadh chaithe-
beatha 'oibre féin le ceannsachd
gliocais.
14 Ach ma tha eud searbh agus
comh-stri agaibh 'nur cridhe, na
dèanaibh uaill, agus na dèanaibh
breug an aghaidh na fìrinn.
15 Cha 'n ann o 'n àirde tha 'n
gliocas so a' teachd a nuas, ach
tha e talmhaidh, collaidh, diabh-
luidh.
16 Oir far am *bheil* farmad agus
comh-stri, an sin *tha* buaireas[3],
agus gach uile dhroch ghnìomh.
17 Ach a ta an gliocas a tha
o 'n àirde air tùs glan, an déigh
sin sìochail, ciuin, *agus* so-chomh-
airlich, làn do thròcair agus do
dheadh thoraibh, gun leth-bhreth
agus gun cheilg.
18 Agus tha toradh na fìreant-
achd air a chur ann an sìth do
luchd-dèanamh na sìthe.

CAIB. IV.

1 *Is còir dhuinn cathachadh an aghaidh sainnt,* 4 *neo-mheasarrachd,* 5 *uabhair,* 11 *cùl-chàineadh, agus breth ghrad mu dhaoinibh eile;* 13 *agus gun bhi ro earbsach á soirbheas ann ar gnothuichibh saoghalta, &c.*

CIA as a ta coganna agus
còmhraga *a' teachd* 'nur
measg? nach ann as a so, *eadhon*
o bhur n-ana-miannaibh, a tha
cogadh ann bhur ballaibh?
2 Tha sibh a' miannachadh,
agus cha 'n 'eil agaibh: tha sibh
a' marbhadh, agus a' dian-shann-
tachadh, agus cha 'n 'eil e 'n
comas duibh ni fhaotainn: tha
sibh a' cathachadh agus a' cogadh,
gidheadh cha 'n 'eil agaibh, do
bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.
3 Tha sibh ag iarraidh, agus
cha 'n 'eil sibh a' faotainn, do
bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh
gu h-olc, chum gu 'n caith sibh
e air bhur n-ana-miannaibh.
4 Adhaltrannacha, agus a bhan-
adhaltrannacha, nach 'eil fhios
agaibh gur naimhdeas an aghaidh
Dhé càirdeas an t-saoghail? ge

[1] *triall na beatha, cuairt an domhain.*

[2] *nathraiche.* [3] *an-riaghailt.*

D' e air bith neach uime sin leis
an àill bhi 'na charaid do 'n t-
saoghal, tha e 'na nàmhaid do
Dhia.
5 Am bheil sibh a' smuain-
eachadh gu bheil an sgriobtuir
gu dìomhanach a' labhairt? Tha
an spiorad[1] a tha chòmhnuidh
annainn a' togairt[2] gu farmad.
6 Ach bheir e gràs a 's mò
uaith: uime sin a ta e ag ràdh,
Tha Dia a' cur an aghaidh nan
uaibhreach, ach a' toirt gràis
dhoibh-san a ta iriosal.
7 Uime sin ùmhlaichibh sibh
féin do Dhia; cuiribh an agh-
aidh an diabhuil, agus teichidh
e uaibh:
8 Dlùthaichibh ri Dia, agus
dlùthaichidh e ribh: glanaibh
bhur làmhan, a pheacacha, agus
glanaibh *bhur* cridhe, sibhse aig
am bheil an inntinn dhùbailte[3].
9 Bithibh ann an àmhghar, agus
dèanaibh caoidh, agus gul: biodh
bhur gàire air a thionndadh gu
bròn, agus *bhur* n-aoibhneas gu
tuirse.
10 Irioslaichibh sibh féin am
fianuis an Tighearn, agus àrdaich-
idh e sibh.
11 Na labhraibh olc mu chéile,
a bhràithre. An tì a tha labhairt
uilc m' a bhràthair, agus a' toirt
breth air a bhràthair, tha e labh-
airt uilc mu 'n lagh, agus a' toirt
breth air an lagh: ach ma tha
thu toirt breth air an lagh, cha 'n
fhear-coimhlionaidh an lagha
thu, ach breitheamh.
12 Tha aon fhear-tabhairt lagha
ann, a 's urrainn saoradh agus
sgrios: cò thusa a tha toirt breth
air neach eile?
13 Imichibh a nis, sibhse a ta
ag ràdh, Théid sinn an diugh no
màireach gus a' leithid so do
bhaile, agus fanaidh sinn an sin
rè bliadhna, agus nì sinn ceann-
achd[4], agus gheibh sinn buann-
achd:
14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh
ciod a *thàrlas* air a' mhaireach:
oir ciod i bhur beatha? is deat-
ach i a chithear rè ùine bhig,
agus an déigh sin a théid as an
t-sealladh.
15 An àit *gu 'm bu chòir* dhuibh
a ràdh, Ma 's toil leis an Tigh-
earn, bithidh sinn beò, agus nì
sinn so, no sud.
16 Ach a nis tha sibh a' dèan-
amh uaille as bhur ràiteachas
féin: is olc gach uile shamhuil
sin do uaill.
17 Uime sin dhasan d' an
aithne maith a dhèanamh, agus
nach dèan e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

1 *Tha aobhar aig daoinibh aingidh saoibhir eagal a bhi orra roimh dhìoghaltas Dé.* 7 *Bu chòir dhuinn bhi foighidneach a réir eisempleir nam fàidhean, agus Iob;* 12 *mionnan a sheachnadh;* 13 *ùrnuigh a ghnàthachadh ann an an-shocair, agus sailm a sheinn ann an socair, &c.*

IMICHIBH a nis, a dhaoine
saoibhir, dèanaibh gul agus
caoidh air son bhur n-àmhghar
a tha teachd oirbh.
2 Tha bhur saoibhreas air
truailleadh, agus bhur n-eudach
air itheadh leis an leomann[5].
3 Tha bhur n-òr agus bhur n-
airgiod air meirgeadh; agus

[1] *Am bheil an spiorad?* [2] *miannachadh.*
[3] *dhà-fhillte.*
[4] *marsandachd.*
[5] *an reudan, mhial chrìon.*

bithidh am meirg-san 'na fhian-
uis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i
bhur feoil mar theine: thaisg
sibh ionmhas fa chomhair nan
làithean deireannach.
4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-
oibre[1], a bhuain sìos bhur n-ach-
aidh, ni a chumadh uatha leibh-
se le féill, ag éigheach: agus tha
glaodhaich na muinntir a bhuain,
air dol a stigh chum cluasa
Tighearna nan sluagh.
5 Chaith sibh bhur beatha ann
an sògh air thalamh, agus bha
sibh mear; dh' altrum sibh bhur
cridheacha, mar ann an là a'
mharbhaidh[2].
6 Dhìt agus mharbh sibh am
fìrean[3], *agus* cha 'n 'eil e cur 'nur
n-aghaidh.
7 Uime sin, a bhràithre, bith-
ibh foighidneach gu teachd an
Tighearna. Feuch, feithidh an
treabhaiche[4] ri toradh luachmhor
an talmhainn, agus fanaidh e gu
foighidneach ris, gus am faigh e
an ceud uisge agus an t-uisge
deireannach.
8 Bithibh-sa foighidneach mar
an ceudna; socraichibh bhur
cridheacha: oir tha teachd an
Tighearn am fagus.
9 Na dèanaibh gearan an agh-
aidh a chéile, a bhràithre, chum
nach dìtear sibh: feuch, tha am
Breitheamh 'na sheasamh aig an
dorus.
10 Gabhaibh, mo bhràithre, na
fàidhean, a labhair ann an ainm
an Tighearna, 'nan eisempleir
air an-shocair fhulang, agus air
foighidin.

[1] nam buanaiche. [2] an àir.
[3] an t-ionracan. [4] an tuathanach.

11 Feuch, measar sona leinn
iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala
sibh iomradh air foighidin Iob,
agus chunnaic sibh crìoch an
Tighearna; gu bheil an Tigh-
earna ro thiom-chridheach[5] agus
tròcaireach.
12 Ach roimh na h-uile nithe,
mo bhràithre, na tugaibh mionn-
an, aon chuid air nèamh, no air
an talamh, no air aon mhionnan
eile: ach gu 'm b' e bhur *còmh-
radh* Seadh, seadh, agus Cha 'n
eadh, cha 'n eadh; air eagal
gu 'n tuit sibh ann an dìteadh.
13 Am bheil neach sam bith fo
thrioblaid[6] 'nur measg? dèanadh
e ùrnuigh. Am bheil neach sam
bith subhach? seinneadh[7] e sailm.
14 Am bheil neach sam bith
tinn 'nur measg? cuireadh e
fios air seanairibh na h-eaglais;
agus dèanadh iad ùrnuigh os a
cheann, 'ga ùngadh le h-oladh
ann an ainm an Tighearna:
15 Agus slànuichidh ùrnuigh
a' chreidimh an t-euslan, agus
togaidh an Tighearn suas e;
agus ma rinn e peacanna, maith-
ear dha iad.
16 Aidichibh *bhur* lochdan d' a
chéile, agus dèanaibh ùrnuigh
air son a chéile, chum gu 'n
tèarnar[8] sibh: tha mòr-éifeachd
ann an ùrnuigh dhùrachdaich an
fhìrein.
17 Bu duine Elias aig an robh
comh-aigne ruinne, agus ghuidh
e gu dùrachdach gun uisge bhi
ann: agus cha d'thàinig uisge
air an talamh rè thrì bliadhna
agus shè mìosan.

[5] ro iochdmhor. [6] a' fulang uilc.
[7] canadh. [8] slànuichear.

18 Agus rinn e ùrnuigh a rìs, agus thug nèamh uisge uaith, agus thug an talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid aon neach agaibh-sa air seacharan o 'n fhìrinn, agus gu 'n iompaich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine a dh'iompaicheas peacach o sheacharan a shlighe, gu 'n saor[1] e anam o bhàs, agus gu 'm folaich e mòran pheacanna.

[1] tèaruinn.

CEUD LITIR CHOITCHIONN

AN ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Bheannaich Peadar Dia air son a ghràsa iomarcach spioradail;* 10 *nochd e nach naidheachd ùr slàinte tre Chrìosd, ach ni mu 'n robh fàidheadaireachd o shean:* 13 *agus a réir sin chuir e impidh orra am beatha a chaitheadh gu diadhaidh, do bhrìgh gu bheil iad a nis air an nuadh-bhreth le focal Dé.*

PEADAR abstol Iosa Crìosd, chum nan coigreach a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, tre naomhachadh an Spioraid, chum ùmhlachd, agus crathadh fola Iosa Crìosd: Gràs agus sìth gu robh air am meudachadh dhuibhse.

3 Gu ma beannaichte gu *robh* Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, neach a réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-ghin sinne gu beò-dhòchas, tre aiseirigh Iosa Crìosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neò-thruaillidh, agus neò-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibh-se,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r' a foillseachadh san aimsir dheireannaich:

6 Ni anns am bheil sibh a' dèanamh mòr-ghàirdeachais, ged tha sibh a nis rè ùine bhig, (ma 's feumail e,) fo thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni 's luachmhoire gu mòr na òr a théid am mugha[1] ged dhearbhar le teine e, chum cliù, agus urraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Crìosd;

8 D' am bheil sibh a' toirt gràidh, ged nach faca sibh e; agus ged nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, air dhuibh bhi creidsinn ann, tha sibh a' dèanamh mòr-ghàirdeachais le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir:

9 A' faotainn crìche bhur creidimh, *eadhon* slàinte *bhur* n-anama:

10 Slàinte mu 'n d' fhiosraich na fàidhean, agus mu 'n d' rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinn fàidheadaireachd mu 'n ghràs *a bha gu teachd* do 'ur n-ionnsuidh-sa;

[1] a neo-ni.

11 A' rannsachadh ciod *i*, no ciod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chrìosd annta-san a' foillseachadh[1], 'nuair a rinn e fianuis roimh-làimh air fulangasaibh Chrìosd, agus a' ghlòir a bha gu 'n leantuinn.

12 Muinntir d' an d' fhoillsicheadh, nach b' ann doibh féin, ach dhuinne a fhritheil iad na nithe a tha nis air an cur an céill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o nèamh ; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crioslaichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas diongmhalta agaibh as a' ghràs[2] a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Crìosd ;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gur còmh-chumadh féin ris na h-ana-miannaibh, a bha agaibh roimh ann an àm bhur n-aineolais :

15 Ach a réir mar a ta e-san a ghairm sibh naomh, bithibh-sa naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaithe-beatha :

16 Do bhrìgh gu bheil e sgrìobhta, Bithibh-sa naomha, oir a ta mise naomh.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach, gun chlaonbhàigh ri neach seach a chéile[3], caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal[4] :

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truaillidh, *mar a ta* airgiod agus òr, o bhur caithebeatha dìomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinnsireachd ;

19 Ach le fuil luachmhoir Chrìosd, mar *fhuil* Uain gun chron, gun smal :

20 Neach gu deimhin a roimhòrduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'-fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa ;

21 Muinntir trìd-san a ta creidsinn ann an Dia a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu 'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu 'n do ghlan sibh bhur n-anama le ùmhlachd a thoirt do 'n fhìrinn tre 'n Spiorad, chum gràidh neò-chealgaich do na bràithribh ; *feuchaibh gu 'n* toir sibh gràdh d' a chéile á cridhe glan gu dùrachdach :

23 Air dhuibh bhi air bhur n-ath-ghineamhuin, cha 'n ann o shìol truaillidh, ach neòthruaillidh, le focal an Dé bheò, agus a mhaireas gu sìorruidh.

24 Oir *tha* gach uile fheoil mar fheur, agus uile ghlòir dhaoine mar bhlàth an fheoir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth :

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu sìorruidh. Agus is e so am focal a shearmonaicheadh dhuibhse anns an t-soisgeul.

CAIB. II.

1 *Chomhairlich Peadar luchd-aidmheil na creidimh an aghaidh mì-sheircealachd ;* 4

[1] *ciallachadh.*
[2] *sùil gus a' chrìch agaibh ris a' ghràs.*
[3] *gun urram do neach seach a chéile.*
[4] *faitcheas.*

nochd e gur e Crìosd am bunadh air am bheil iad air an togail; 11 ghuidh e orra fantuinn o ana-miannaibh feòlmhor, 13 agus bhi ùmhal do uachdaranaibh; 18 is còir do sheirbhisich bhi ùmhal d' am maighstiribh, 20 agus fulang gu foighidneach air son maith a dhèanamh a réir eisempleir Chrìosd.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mhì-ruin, agus gach uile mhealltaireachd, agus chealg, agus fharmada, agus gach uile ana-cainnt,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith, iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis;

3 Ma 's e as gu 'n do bhlais sibh[1] gu *bheil* an Tighearn gràsmhor.

4 A' teachd d' a ionnsuidh-san, *mar gu* cloich bheò, a dhiùltadh gu deimhin le daoinibh, ach air a taghadh o Dhia *agus* luachmhor;

5 Tha sibhse mar an ceudna mar chlochaibh beò, air bhur togail suas 'nur tigh spioradail, 'nur sagartachd naomh, chum ìobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia tre Iosa Crìosd.

6 Uime sin a ta so mar an ceudna air a chur sìos anns an sgriobtuir, Feuch, cuiridh mi ann an Sion prìomh chlach-oisne[2] thaghta, luachmhor: agus an tì a chreideas ann[3], cha chuirear gu nàire *e*.

7 Dhuibhse uime sin a chreideas, *tha e*[4] luachmhor[5]: ach dhoibh-san a tha eas-ùmhal, a' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisne d' i,

8 Agus clach-thuislidh, agus carraig oilbheim, *dhoibh-san* a thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhi eas-ùmhal, chum mar an ceudna an d' òrduicheadh iad.

9 Ach *is* ginealach taghta sibhse, sagartachd rìoghail, cinneach naomh, sluagh sònraichte[6]; chum gu'n cuireadh sibh an céill feartan[7] an Tì a ghairm á dorchadas sibh chum a sholuis iongantaich féin:

10 Nach *robh* uair-eigin[8] 'nur sluagh, ach a nis *is* sibh sluagh Dhé: dream nach d' fhuair tròcair, ach a nis a tha air faotainn tròcair.

11 A mhuinntir mo ghràidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh ana-mianna feòlmhor, a tha cogadh an aghaidh an anama;

12 Air dhuibh deadh chaithe-beatha bhi agaibh am measg nan Cinneach; chum an àit olc a labhairt umaibh mar luchd mì-ghnìomh, gu 'n dèan iad o bhur deadh oibribh a chì iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibh-sa ùmhal do gach uile riaghailt[9] dhaoine air son an Tighearna: ma 's ann do 'n rìgh, mar an tì a 's àirde inbhe;

14 No do uachdaranaibh, mar do 'n mhuinntir a chuireadh uaith chum dìoghaltais air luchd-dèanamh an uilc, ach chum cliù dhoibh-san a nì maith.

[1] *Do bhrìgh gu 'n do bhlais sibh.*
[2] *clach-oisinn àraidh.* [3] *a dh' earbas aisde.*
[4] i. [5] *'na urram.* [6] *dìleas, àraidh.*
[7] *subhailcean, buaidhean, cliù.*
[8] *roimh.*
[9] *òrdugh, shuidheachadh.*

15 Oir is i toil Dé gun cuireadh sibhse le deadh dhèanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach :
16 Mar dhaoine saor, agus gun *bhur* saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do 'n olc[1], ach mar sheirbhisich Dhé.
17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhaichibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do 'n rìgh.
18 A sheirbhiseacha, *bithibh* ùmhal do '*ur* maighstiribh maille ris an uile eagal, cha 'n e mhàin dhoibh-san a tha maith agus ciuin, ach mar an ceudna dhoibh-san a tha ana-mèineach[2].
19 Oir *a ta* so cliù-thoillteannach, ma dh'iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.
20 Oir ciod an t-aobhar molaidh *a ta ann,* ma 's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur cionta, gu 'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma 's e 'nuair a ta sibh a' dèanamh maith, agus a' fulang *air a shon,* gu 'n giùlain sibh e gu foighidneach, *tha* so taitneach do Dhia.
21 Oir is ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh : do bhrìgh gu 'n d' fhuiling Crìosd mar an ceudna air bhur son[3], a' fàgail eisempleir agaibh[4], chum gu leanadh sibh a cheumanna :
22 Neach nach d' rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'na bheul :
23 Neach, 'nuair a chàineadh e, nach do chàin a rìs ; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair ; ach a dh'earb *e féin* ris-san a bheir breth cheart :
24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'na chorp féin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do 'n pheacadh[5], gu 'm bitheamaid beò do fhìreantachd : neach le a bhuillibh-san a tha sibh air bhur tèarnadh.
25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan ; ach philleadh sibh a nis chum Buachaill agus Easbuig[6] bhur n-anama.

CAIB. III.

1 *Theagaisg Peadar dleasdanas bhan agus fhear-pòsda d' a chéile ;* 8 *dh' earail e na huile dhaoine chum aonachd agus gràidh,* 14 *agus geur-leanmhuinn fhulang :* 19 *Chuir e mar an ceudna an céill sochairean Chrìosd do 'n t-seann saoghal.*

MAR an ceudna, a mhnài, *bithibh* ùmhal do 'ur fearaibh féin, chum ma tha dream air bith eas-ùmhal do 'n fhocal, gu 'm bì iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaithe-beatha nam ban.
2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe-beatha gheamnuidh maille ri h-eagal.
3 Na b' i bhur breaghachd, figheadh an fhuilt agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, *a' bhreaghachd sin* o 'n leth muigh :
4 Ach duine folaichte a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhacanta agus chiuin, ni a tha ro luachmhor ann an sealladh Dhé.

[1] *do mhì run.* [2] *reasgach, crosda.* [3] *air ar son-ne.* [4] *againn.*

[5] *air ar saoradh o pheacaibh.* [6] *fir-coimhid, fir amhairc thairis.*

5 Oir b' ann mar so a rinn na
mnài naomha o shean, aig an
robh am muinghin ann an Dia,
iad féin breagha, air dhoibh bhi
ùmhal d' am fearaibh féin ;
6 Amhuil a thug Sarah ùmh-
lachd do Abraham, a' gairm
tighearna dheth : d' an nigheana
sibhse am feadh a nì sibh gu
maith, agus gun gheilt oirbh le
h-uamhas sam bith.
7 Mar an ceudna, fheara, gabh-
aibh-sa còmhnuidh maille riu
a réir eòlais, a' tabhairt urr-
aim do 'n mhnaoi mar an soith-
each a 's anmhuinne, agus mar
mhuinntir a tha 'nan comh-oigh-
reachaibh air gràs na beatha ;
chum nach cuirear bacadh air
bhur n-ùrnuighibh.
8 Fa dheoidh, *bithibh* uile a
dh'aon inntinn, biodh comh-
fhulangas agaibh r' a chéile[1],
gràdhaichibh a chéile mar
bhràithre, *bithibh* truacanta,
càirdeil :
9 Na ìocaibh olc air son uilc,
no càineadh air son càinidh : ach
'na aghaidh sin, beannaichibh ;
air dhuibh fios bhi agaibh gur
ann a dh'ionnsuidh so a ghair-
meadh sibh, chum gu 'n sealbh-
aicheadh sibh beannachadh mar
oighreachd :
10 Oir ge b' e le 'm b' àill
beatha a ghràdhachadh, agus
làithean maithe fhaicinn, cumadh
e a theangadh o olc, agus a
bhilean o labhairt ceilg.
11 Seachnadh e olc, agus dèan-
adh e maith ; iarradh e sìth,
agus leanadh e i.
12 Oir *tha* sùilean an Tigh-
earn air na fìreanaibh, agus a
chluasa fosgailte r' an ùrnuigh :
ach *tha* gnùis an Tighearn an
aghaidh na muinntir a nì olc.
13 Agus cò e a nì olc oirbh, ma
bhios sibh 'nur luchd-leanmhuinn
air an ni[2] sin a ta maith ?
14 Ach eadhon ma dh'fhuil-
ingeas sibh air sgàth fìreantachd,
is sona sibh : agus na biodh
fiamh an eagail-san oirbh, agus
na bithibh mì-shuaimhneach ;
15 Ach naomhaichibh an Tigh-
earn Dia ann bhur cridheach-
aibh : agus *bithibh* ullamh a ghnàth
chum freagradh a thoirt, maille
ri ceannsachd agus eagal, do
gach uile dhuine a dh'iarras
oirbh reuson an dòchais a tha
annaibh :
16 Air dhuibh deadh choguis
a bhi agaibh ; chum, 'nuair a
tha iad a' labhairt uilc 'nur
n-aghaidh mar luchd mì-gnìomh,
gu 'n gabh iadsan nàire, a tha
toirt toibheim do 'ur deadh
chaithe-beatha ann an Crìosd.
17 Oir *is* feàrr, ma 's e sin toil
Dé, sibh a dh'fhulang air son
maith a dhèanamh, na air son
uilc a dhèanamh.
18 Oir dh'fhuiling Crìosd féin
aon uair air son pheacanna, am
fìrean air son nan neo-fhìrean,
(chum gu 'n tugadh e sinne gu
Dia,) air dha bhi air a chur gu
bàs san fheoil, ach air a bheoth-
achadh tre an Spiorad :
19 Leis an deachaidh e mar
an ceudna, agus an do shear-
monaich e do na spioradaibh ann
am prìosan ;
20 A bha o shean eas-ùmhal,

[1] *bithibh iochdmhor r' a chéile.*

[2] *an Tì.*

'nuair a dh'fheith fad-fhulangas Dé aon uair ann an làithibh Noah, am feadh a bha àirc 'ga h-ulluchadh, anns an robh beagan, sin r' a ràdh, ochd anaman, air an tèarnadh tre uisge.

21 Tha am baisteadh, mar shamhlachas a tha comh-fhreagradh dha so, (cha 'n e cur dhinn sal na feòla, ach freagradh deadh choguis thaobh Dhé,) nis 'gar tèarnadh-ne, tre aiseirigh Iosa Crìosd:

22 Neach, air dha dol gu nèamh, a tha air deas làimh Dhé, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh bhi air an cur fo 'cheannsal-san[1].

CAIB. IV.

1 ***Dh' earail Peadar luchd-aidmheil na creidimh gu sgur do pheacadh o eisempleir Chrìosd, agus do bhrìgh gu bheil a' chrìoch dheireannach a' dlùth-theannadh oirnn:*** **12** ***agus thug e comhfhurtachd dhoibh an aghaidh geur-leanmhuinn.***

UIME sin, o dh'fhuiling Crìosd air ar son-ne san fheoil, armaichibh-sa mar an ceudna sibh féin leis an inntinn cheudna: oir an tì a dh'fhuiling anns an fheoil, sguir e do pheacadh;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall 'aimsir anns an fheoil, a réir ana-mianna dhaoine, ach a réir toile Dhé.

3 Oir is leoir dhuinn a' chuid a chaidh seachad do aimsir ar beatha gu toil nan Cinneach a dhèanamh, 'nuair a shiubhail sinn ann am macnus[2], ann an ana-miannaibh, ann an anabharra fìona, ann an geòcaireachd[3], ann am pòiteireachd, agus ann an ìodhol-aoradh an-dligheach[4]:

4 Ni anns am bheil iad a' gabhail iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith maille riu anns an neò-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uilc *umaibh:*

5 Muinntir a bheir cunntas dhasan, a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh an soisgeul dhoibh-san a tha marbh mar an ceudna, chum gu 'n tugtadh breth orra a réir dhaoine san fheoil, ach gu 'm biodh iad beò a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus: uime sin bithibh measarra[5], agus dèanaibh faire chum ùrnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d' a chéile; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d' a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* dèanaibh frithealadh d' a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eag-samhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, *labhradh e* mar bhriathraibh[6] Dhé; ma tha neach sam bith ri frithealadh, *dèanadh se e* mar o 'n chomas a bheir Dia *dha;* chum gu 'm bì Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh tre Iosa Crìosd: dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

[1] *a mharasglachd, a smachd.*
[2] *truisealachd.*
[3] *craos.* [4] *gràineil.*
[5] *stuama.* [6] *oracla.*

12 A mhuinntir mo ghràidh,
na biodh iongantas oirbh thaobh
na deuchainn theinntich, a thig
oirbh chum bhur dearbhadh, mar
gu 'n tàrladh ni-eigin neo-
ghnàthach dhuibh :
13 Ach do bhrìgh gu bheil
sibh 'nur luchd-comhpàirt do
fhulangasaibh Chrìosd, dèanaibh
gàirdeachas ; chum mar an
ceudna, ann an àm foillseach-
aidh a ghlòire, gu 'n dèan sibh
gàirdeachas le h-aoibhneas ro
mhòr.
14 Ma mhaslaichear sibh air
son ainme Chrìosd, *is* sona *sibh;*
oir a ta Spiorad na glòire, agus
Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh;
d' an taobh-san gu deimhin tha
e faotainn toibheim, ach do 'ur
taobh-sa tha e air a ghlòrachadh.
15 Ach na fuilingeadh aon
agaibh mar mhortair, no *mar*
ghaduiche, no *mar* fhear droch-
bheirt, no mar neach a ghabhas
gnothuch ri nithibh nach buin da.
16 Gidheadh ma *dh'fhuilingeas*
duine mar Chrìosduidh, na biodh
nàire air; ach thugadh e glòir
do Dhia as a leth so.
17 Oir *thàinig* an t-àm anns
an tòisich breitheanas aig tigh
Dhé: agus ma thòisicheas e ag-
ainne, ciod *is* crìoch dhoibh-san
a tha eas-ùmhal do shoisgeul
Dé ?
18 Agus ma 's ann air éigin a
thèarnar am fìrean, c' àit an
taisbean an duine mì-dhiadhaidh
agus am peacach e féin ?
19 Uime sin, an dream a dh'-
fhuilingeas a réir toile Dhé,
earbadh iad an anama *ris-san*
ann an dèanamh maith, mar ri
Cruithear dìleas.

[1] *an t-àrd-aodhaire.*

CAIB. V.

1 *Chuir Peadar impidh air na seanairibh treud Dhé a bheathachadh ; 5 air an òigridh bhi ùmhal, 8 agus orra uile bhi stuama, faireil, agus daingean sa' chreidimh ; 9 agus cur an aghaidh ar nàmhaid an-iochdmhoir an diabhuil.*

NA seanairean a ta 'nur measg
tha mi ag earail, air bhi
dhomh féin a' m' sheanair mar
an ceudna, agus a' m' fhianuis
air fulangasaibh Chrìosd, agus
mar an ceudna a' m' fhear-
comhpàirt do 'n ghlòir sin, a tha
gu bhi air a foillseachadh :
2 Beathaichibh treud Dhé a
tha 'nur measg, a' gabhail cùr-
aim *dheth,* cha 'n ann a dh'ain-
deoin, ach gu deònach; cha 'n
ann air son buannachd shalaich,
ach le h-inntinn ealamh ;
3 Ni mò mar thighearnaibh
os ceann oighreachd *Dhé,* ach
mar dhream a tha 'nan eisemp-
leiribh do 'n treud.
4 Agus an uair a dh'fhoill-
sichear an t-àrd-bhuachaill[1],
gheibh sibh crùn na glòire nach
searg as.
5 Mar an ceudna, a dhaoine
òga, bithibh ùmhal do na sean-
airibh: seadh, bithibh uile ùmhal
d' a chéile, agus bithibh air bhur
sgeadachadh le h-irioslachd : oir
tha Dia a' cur an aghaidh nan
uaibhreach, ach a' toirt gràis
dhoibh-san a tha iriosal.
6 Uime sin irioslaichibh sibh
féin fo làimh chumhachdaich
Dhé, chum as gu 'n àrdaich e
sibh ann an àm iomchuidh :
7 A' tilgeadh bhur n-uile

chùraim[1] air-san ; oir a ta cùram aige dhibh.

8 Bithibh stuama, dèanaibh faire ; do bhrìgh gu bheil bhur nàmhaid an diabhul, mar leòmhan beuchdach, ag imeachd mu 'n cuairt, a' sireadh cò a dh'-fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air dhuibh bhi daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh, a tha san t-saoghal.

10 Ach gu dèanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shìorruidh tre Iosa Crìosd, an déigh dhuibh fulang rè ùine bhig, iomlan sibh ; gu daingnicheadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus, bràthair dìleas, (a réir mo bharail-sa,) sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh[2] gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' dèanamh fianuis, gur e so fìor-ghràs Dé, anns am bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha *an eaglais* ann am Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig ghràidh. Sìth *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Crìosd. Amen.

[1] *ro-chùraim.* [2] *thugaibh.*

DARA LITIR CHOITCHIONN

AN ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

1 *Chum luchd-aidmheil na creidimh a dhaingneachadh an dòchas meudachaidh gràis Dé, 5 chuir Peadar impidh orra le creidimh agus deadh oibribh, an gairm a dhèanamh cinnteach : 12 bha e cùramach mu so chur an cuimhne dhoibh, do bhrìgh gu robh fios aige a bhàs bhi 'm fagus : 16 agus thug e rabhadh dhoibh bhi bunaiteach ann an creidimh Chrìosd, &c.*

SIMON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Crìosd, dhoibh-san a fhuair an creidimh luachmhor ceudna ruinne, tre fhìreantachd ar Dé agus ar Slànuighir[1] Iosa Crìosd :

2 Gu robh gràs agus sìth air am meudachadh dhuibh, tre eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònuich a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile a *bhuineas* do bheatha agus do dhiadhachd, tre eòlas an Tì sin a ghairm sinn chum glòire, agus deadh-bheus[2] :

4 Tre an d' thugadh dhuinn geallanna ro mhòr agus luachmhor, chum d' an trìd-san gu 'm biodh sibhse air bhur dèanamh 'nur luchd-comhpàirt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o 'n truaillidheachd a ta anns an t-saoghal tre ana-miann.

5 Agus a thuilleadh air so[3], air dèanamh an uile dhìchill duibhse, cuiribh ri 'ur creidimh deadh-

[1] *fìreantachd Dé agus ar Slànuighir.*

[2] *subhailc, cruadail.* [3] *chum na crìche so.*

bheus[1]; agus ri deadh-bheus, eòlas;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim[2]; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seirc[3].

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad *oirbh* gun bhi leasg, no mì-thorrach ann an eòlas ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Ach an tì aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus geàrrsheallach, a' dì-chuimhneachadh gu 'n do ghlanadh e o a sheann pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, dèanaibh tuilleadh dìchill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dhèanamh cinnteach: oir ma nì sibh na nithe so, cha tuit sibh a chaoidh:

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rìoghachd shìorruidh ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Crìosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghnàth-chur an cuimhne dhuibh, ged is aithne dhuibh *iad*, agus ged tha sibh air bhur daingneachadh san fhìrinn a làthair.

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliun[4] so, sibhse a bhrosnuchadh le '*ur* cur an cuimhne:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhìom mo phàilliuin so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Crìosd dhomh.

15 Ach nì mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu 'm bì agaibh-sa gnàth-chuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoinsgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an cèill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Crìosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh o 'n ghlòir òirdheirc[5], Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòrthlachd[6].

18 Agus chuala sinne an guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d' am maith a nì sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uaith ann an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nur cridheachaibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do 'n sgriobtuir o thogradh *dhaoine* féin.

21 Oir cha d' thàinig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

1 *Roimh-innis Peadar mu thimchioll luchd-teagaisg bréige, a' nochdadh am mì-dhiadh-*

[1] *cruadal.* [2] *measarrachd.*
[3] *gràdh, carthanachd.* [4] *bhothan.*
[5] *àrd-urramaich.*
[6] *le 'm bheil mi làn-toilichte.*

achd, agus an sgrios a thig araon orra féin agus air an luchd-leanmhuinn ; 7 o'n saorar daoine diadhaidh, mar a shaoradh Lot á Sodom ; 10 agus chuir e an céill giùlan nam mealltairean mì-dhiadhaidh sin chum gu 'm feudtadh an aithneachadh agus an seachnadh.

ACH bha fàidhean bréige mar
an ceudna am measg an
t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-
teagaisg bréige 'nur measg-sa,
dream a bheir a steach an uaig-
nidheas saobh-chreidimh[1] mill-
teach, eadhon ag àicheadh an
Tighearn a cheannaich iad, agus
a bheir sgrios obann orra féin.
2 Agus leanaidh mòran an
slighean millteach tre am faigh
slighe na fìrinn mì-chliu.
3 Agus tre shannt nì iad
ceannachd oirbh le briathraibh
mealltach : dream nach 'eil am
breitheanas a nis o chian a'
dèanamh moille, agus cha 'n 'eil
an sgrios a' tur-chodal[2].
4 Oir mur do chaomhain Dia
na h-aingil a pheacaich, ach air
dha an tilgeadh sìos do ifrinn,
gu 'n d' thug e thairis *iad* gu bhi
air an coimhead ann an slabh-
raidhibh dorchadais, fa chomh-
air breitheanais ;
5 Agus nach do chaomhain e an
seann saoghal, ach gu 'n do shaor
e Noah an t-ochdamh *pearsa*,
searmonaiche fìreantachd, air
dha an dìle[3] a thoirt air saoghal
nan daoine mì-dhiadhaidh ;
6 Agus a' tionndadh caithriche
Shodoim agus Ghomorrah gu
luaithre[4], gu 'n do dhìt e le
léir-sgrios *iad*, 'gan dèanamh
'nam ball-sampuill[5] dhoibh-san,
a bhiodh mì-dhiadhaidh an dèigh
sin ;
7 Agus gu 'n do shaor e Lot
am fìrean, a bha fo champar[6] le
caithe-beatha neò-ghloin nan
aingidh :
8 (Oir chràidh an t-ionracan sin,
agus e gabhail còmhnuidh 'nam
measg, 'anam fìreanta o là gu là,
le bhi faicinn agus a' cluinntinn
an gnìomharan an-dligheach :)
9 Is aithne do 'n Tighearn na
daoine diadhaidh a shaoradh o
bhuaireadh, agus na daoine eu-
corach a choimhead gu là a'
bhreitheanais chum peanas a'
dhèanamh orra :
10 Ach gu h-àraidh iadsan a
leanas an fheoil ann an ana-miann
na neò-ghloine, agus a nì tàir
air uachdaranachd : Air dhoibh
bhi an-dàna, féin-thoileil, cha 'n
eagal leo ana-cainnt a thoirt
dhoibh-san[7] a tha ann an àrd-
inbhe :
11 An uair nach toir aingil a 's
mò ann an neart agus ann an
cumhachd, casaid thoibheumach
'nan aghaidh[8] am fianuis an Tigh-
earn.
12 Ach iadsan, mar ainmhidh-
ean nàdurra eu-céillidh, a rinn-
eadh gu bhi air an glacadh agus
an sgrios, air dhoibh bhi labhairt
gu toibheumach mu na nithibh
nach tuig iad, sgriosar iad 'nan
truaillidheachd féin ;
13 Agus gheibh iad tuarasdal
na h-eu-ceirt, *mar* dhream a
mheasas mar shubhachas sògh[9]

[1] *dò-bharailean.* [2] *clò-chodal.* [3] *dìlinn, tuil.*
[4] *luaith.* [5] *'nan 'samhlachas.*
[6] *air a shàrachadh.*

[7] *olc a labhairt umpa-san.*
[8] *breth-mhaslach an aghaidh a chéile.*
[9] *deadh-ghleus, deadh theachd-an-tìr.*

san là : *is* smala iad agus aobhar maslaidh[1], a' gabhail toileachas-inntinn 'nam mealltaireachd féin, am feadh a ta iad air cuirmibh[2] maille ribh ;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e 'n comas sgur do pheacadh ; a' mealladh anama neo-shuidhichte ; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gnìomharaibh sanntach ; clann nam mallachd :

15 A thréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' leantuinn slighe Bhalaaim *mhic* Bhosoir[3], a ghràdhaich duais na h-eucorach ;

16 Ach a fhuair achmhasan air son 'aingidheachd : oir labhair an asal bhalbh le cainnt duine, agus thoirmisg i mì-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le iomghaoith ; fa chomhair am bheil duibhre[4] an dorchadais air a thasgaidh gu sìorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad *briathran* atmhor[5] dìomhanais, meallaidh iad tre ana-miannaibh na feòla, tre mhacnus[6], iadsan a chaidh gu glan[7] as uatha-san a tha caitheadh am beatha ann an seacharan :

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràillean na truaillidheachd : oir ge b' e ni le 'm buadhaichear air duine, do 'n ni sin féin tha e air a chur fo dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghail tre eòlas an Tighearn agus an t-Slànuighir Iosa Crìosd, ma bhios iad a rìs air an ribeadh annta, agus air an cur fo ghéill, tha an deireadh aca ni's miosa na an toiseach.

21 Oir b' fheàrr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fìreantachd, na, an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o 'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhìrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin ; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan[8] san làthaich[9].

CAIB. III.

1 *Thug Peadar cinnte do luchd-aidmheil na creidimh mu theachd Chrìosd chum breitheanais, an aghaidh luchd-fanoid ;* 8 *thug e rabhadh do dhaoine mì-dhiadhaidh o fhad-fhoighidin Dé, iad a ghreasadh an aithreachais :* 12 *chuir e mar an ceudna an céill am modh air an sgriosar an saoghal so :* 17 *dh'earaluich e iad o sin chum an uile naomhachd beatha, &c.*

AN dara litir so, a mhuinntir mo ghràidh, tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh[10] a nis ; annta *le chéile* tha mi[11] a' brosnachadh bhur n-inntinn fhìor-ghloin le 'ur cur an cuimhne :

2 Chum gu 'm bì sibh cuimhneachail air na briathraibh a labhradh roimh leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearn agus an t-Slànuighir :

3 Air dhuibh fhios so bhi ag-

[1] *ain-amha, sal.* [2] *féisdibh.*
[3] *Bheoir.* [4] *ceò.* [5] *uaibhreach.*
[6] *thruisceileachd.* [7] *car tamuill bhig.*

[8] *a h-aonairt, a h-eabradh.*
[9] *sa' chlàbar.* [10] *sgrìobham chugaibh.*
[11] *anns am bheil mi.*

aibh air tùs, gu 'n tig anns na
làithibh deireannach luchd-foch-
aid[1], ag imeachd a réir an ana-
miann féin,
4 Agus ag ràdh, C'àit am bheil
gealladh a theachd? oir o choidil
na h-àithriche, tha na h-uile
nithe a' fantuinn mar *a bha iad* o
thoiseach a' chruthachaidh.
5 Oir tha iad aineolach air
so d' an deoin, gu 'n robh na
nèamha ann o chian, agus an
talamh 'na sheasamh as an uisge,
agus anns an uisge, tre fhocal
Dé :
6 Tre 'n deachaidh an saoghal
a bha 'n sin ann a sgrios, air
teachd do 'n dìlinn air.
7 Ach tha na nèamha agus an
talamh a tha nis ann, leis an
fhocal sin féin air an tasgaidh
suas, *agus* air an gléidheadh fa
chomhair teine air cheann là
a' bhreitheanais, agus sgrios
dhaoine ain-diadhaidh.
8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh,
na bithibh-sa aineolach air an aon
ni so, Gu *bheil* aon là aig an Tigh-
earn mar mhìle bliadhna, agus
mìle bliadhna mar aon là.
9 Cha 'n 'eil an Tighearn mall
a thaobh a gheallaidh, (mar a
mheasas dream àraidh moille,)
ach tha e fad-fhulangach do ar
taobh-ne, gun toil aige dream
sam bith a bhi caillte, ach na
h-uile *dhaoine* theachd gu h-àith-
reachas.
10 Ach thig là an Tighearna
mar ghaduiche san oidhche;
anns an téid na nèamha thairis
le toirm mhòir, agus *anns* an
leagh na dùile le dian-theas; agus
bithidh an talamh mar an ceudna,
agus na h-oibre a ta air, air an
losgadh suas.
11 Uime sin do bhrìgh gu 'm
bì na nithe so uile air an sgaoil-
eadh as a chéile, ciod a' ghnè
dhaoine bu chòir a bhi annaibh,
ann an caithe-beatha naomh, ag-
us diadhachd,
12 Le sùil a bhi agaibh ris,
agus luathachadh[2] chum teachd
là Dhé, anns am bì na nèamha,
air dhoibh bhi ri theine, air an
sgaoileadh o chéile, agus anns an
leaghar na dùile le dian-theas?
13 Gidheadh tha dùil againne
ri nèamhaibh nuadha agus tal-
amh nuadh, a réir a gheallaidh,
anns an còmhnuich fìreantachd.
14 Uime sin, a mhuinntir ion-
mhuinn, o tha dùil agaibh ris
na nithibh sin, dèanaibh bhur
dìchioll chum gu faighear leis-
san ann an sìth sibh, gun smal
agus neo-lochdach :
15 Agus measaibh gur slàinte
fad-fhulangas ar Tighearn; amh-
uil a sgrìobh ar bràthair gràdh-
ach Pòl mar an ceudna do 'ur
n-ionnsuidh, a réir a' ghliocais a
thugadh dha ;
16 Amhuil mar 'na litrichibh
uile, a' labhairt annta mu na
nithibh so : anns am bheil cuid
do nithibh do-thuigsinn, a tha an
dream a tha neo-fhòghlumta
agus neo-sheasmhach a' fiaradh,
amhuil mar na sgriobtuirean
eile, chum an sgrios féin.
17 Ach sibhse, a mhuinntir mo
ghràidh, o 's aithne dhuibh *na
nithe so* roimh-làimh, thugaibh
aire air eagal air dhuibhse mar

[1] *fanoid, sgeige.*

[2] *greasadh, cabhag a dhèanamh.*

an ceudna bhi air bhur tarruinn
air falbh le seacharan nan daoine
ain-diadhaidh, gu 'n tuit sibh o
bhur seasmhachd féin.
18 Ach fàsaibh ann an gràs,
agus *ann an* eòlas ar Tighearn
agus ar Slànuighir Iosa Crìosd.
Dhasan *gu robh* glòir a nis agus
gu sìorruidh[1]. Amen.

[1] *gu là na sìorruidheachd.*

CEUD LITIR CHOITCHIONN.

AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

1 *Labhair Eoin mu phearsa Chrìosd, anns am bheil againn beatha mhaireannach, thaobh comh-chomuinn ri Dia ; 5 ris an éigin duinn naomhachd beatha a chur, a dhearbhadh fìrinn a' chomh-chomuinn sin, chum gu'm faigheamaid cinnte air maitheanas tre bhàs Chrìosd.*

AN ni a bha ann o thùs, an ni
a chuala sinne, a chunnaic
sinn le ar sùilibh, air an d' amh-
airc sinn, agus a làimhsich ar
làmha thaobh focail na beatha ;
2 (Oir dh'fhoillsicheadh a'
bheatha, agus chunnaic sinne *i*,
agus tha sinn a' dèanamh fianuis,
agus a' cur an céill dhuibhse na
beatha maireannaich ud a bha
maille ris an Athair, agus a
dh'fhoillsicheadh dhuinne ;)
3 An ni a chunnaic agus a
chuala sinn, tha sinn a' cur an
céill duibhse, chum gu 'm bì
agaibh-sa mar an ceudna com-
unn ruinne : agus gu fìrinneach
tha ar comunn-ne ris an Athair,
agus r' a Mhac Iosa Crìosd.
4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh
nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh,
chum gu 'm bì bhur gàirdeachas
coimhlionta.
5 Agus is i so an teachdair-
eachd a chuala sinn uaith-san,
agus a tha sinn a' cur an céill
dhuibhse, Gur solus Dia, agus
nach 'eil dorchadas air bith ann-
san.
6 Ma their sinn gu bheil com-
unn againn ris[1], agus sinn a'
gluasad ann an dorchadas, tha
sinn a' dèanamh bréige, agus
cha 'n 'eil sinn a' dèanamh na
fìrinn :
7 Ach ma ghluaiseas sinn anns
an t-solus, mar a tha e-san san
t-solus, tha comunn againn r' a
chéile, agus glanaidh fuil Iosa
Crìosd a Mhic sinn o gach uile
pheacadh.
8 Ma their sinn nach 'eil
peacadh againn, tha sinn gar
mealladh féin, agus cha 'n 'eil an
fhìrinn annainn.
9 Ma dh'aidicheas sinn ar
peacanna, tha e-san fìrinneach
agus ceart, chum *ar* peacanna
a mhaitheadh dhuinn, agus ar
glanadh o gach uile neo-fhìr-
eantachd.
10 Ma their sinn nach do
pheacaich sinn, tha sinn a' dèan-
amh breugaire dheth-san, agus
cha 'n 'eil 'fhocal annainn.

CAIB. II.

1 *Thug Eoin comhfhurtachd do luchd-aidmheil na creidimh an aghaidh peacaidh anmhuinneachd. 3 'Se fìor-eòlas Dé 'àitheantan a choimhead, 9 ar bràithrean a ghràdhachadh,*

[1] *caidreabh againn ris.*

15 *agus gun ghaol a thoirt do 'n t-saoghal.*
18 *Is éigin duinn bhi air ar faicill an aghaidh luchd-meallaidh, &c.*

MO chlann bheag, na nithe so
tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, chum nach
peacaich sibh. Agus ma pheac-
aicheas neach air bith, tha fear-
tagraidh againn maille ris an
Athair, Iosa Crìosd am fìrean:
2 Agus is e-san an ìobairt-réit-
ich air son ar peacanna; agus
cha 'n e air son ar peacanna a
mhàin, ach mar an ceudna air
son *peacanna* an t-saoghail uile.
3 Agus le so tha fhios againn
gur aithne dhuinn e, ma choimh-
ideas sinn àitheantan.
4 An tì a their, Is aithne
dhomh e, agus nach 'eil a coimh-
ead 'àitheantan, is breugaire e,
agus cha 'n 'eil an fhìrinn ann.
5 Ach ge b' e choimhideas
'fhocal, ann-san gu deimhin tha
gràdh Dhé air a choimhlionadh:
le so is aithne dhuinn gu bheil
sinn ann-san.
6 An tì a their gu bheil e
fantuinn ann-san, is còir dha-
san mar an ceudna gluasad, eadh-
on mar a ghluais e-san.
7 A bhràithre, cha 'n 'eil mi
a sgrìobhadh àithne nuaidh do
'ur n-ionnsuidh, ach seann àith-
ne, a bha agaibh o 'n toiseach: is
i an t-seann àithne am fòcal a
chuala sibh o thùs.
8 A rìs tha mi a' sgrìobhadh
àithne nuaidh do 'ur n-ionn-
suidh, ni a ta fìor ann-san agus
annaibh-sa: do bhrìgh gu 'n d'-
imich an dorchadas thairis, agus
gu bheil a nis an solus fìor a'
dealrachadh.
9 An tì a their gu bheil e san
t-solus, agus a tha fuathachadh
a bhràthar, tha e san dorchadas
gus a nis.
10 An tì aig am bheil gràdh
d' a bhràthair, tha e 'na chòmh-
nuidh san t-solus, agus cha 'n
'eil aobhar oilbheim air bith
ann.
11 Ach an tì a ta fuathachadh
a bhràthar, tha e anns an dorch-
adas, agus ag imeachd anns an
dorchadas, agus cha 'n àithne
dha c' àit am bheil e dol, do
bhrìgh gu 'n do dhall an dorch-
adas a shùilean.
12 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag,
do bhrìgh gu bheil bhur peac-
anna, air am maitheadh dhuibh
air sgàth 'ainme-san.
13 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, aithriche, do
bhrìgh gu 'm b' aithne dhuibh
e-san *a ta* o thùs. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh,
òganacha, do bhrìgh gu 'n d' thug
sibh buaidh air an droch aon.
Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur
n-ionnsuidh, a chlann bheag, do
bhrìgh gu 'm b' aithne dhuibh an
t-Athair.
14 Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-
suidh, aithriche, do bhrìgh gu
'm b' aithne dhuibh an Tì *a ta*
ann o thùs. Sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh
gu bheil sibh làidir, agus gu
bheil focal Dhé, 'na chòmhnuidh
annaibh, agus gu 'n d' thug sibh
buaidh air an droch aon.
15 Na gràdhaichibh an saogh-
al, no na nithe *a ta* san t-
saoghal. Ma ghràdhaicheas neach

air bith an saoghal, cha 'n 'eil
gràdh an Athar ann.
16 Oir na h-uile a *ta* anns an
t-saoghal, ana-miann na feòla,
agus ana-miann nan sùl, agus
uabhar na beatha, cha 'n ann o
'n Athair a tha iad, ach o 'n t-
saoghal.
17 Agus siubhlaidh an saogh-
al seachad, agus 'ana-miann: ach
an tì a nì toil Dé, mairidh e
chaoidh.
18 A chlann bheag, is i an
aimsir dheireannach a tha ann:
agus mar a chuala sibh gu 'n tig
an t-ana-crìosd, is ann mar sin a
ta nis iomadh ana-crìosd ann;
o 'm bheil sinn a' tuigsinn gur i
'n aimsir dheireannach a ta ann,
19 Chaidh iad a mach uainne,
ach cha robh iad dhinn: oir nam
biodh iad dhinn, gu deimhin
dh'fhanadh iad maille ruinn: ach
chaidh iad a mach, chum gu
dèantadh follaiseach iad, nach
robh iad uile dhinn.
20 Ach tha agaibh-sa ùngadh
o 'n Tì Naomh, agus is aithne
dhuibh na h-uile nithe.
21 Cha do sgrìobh mi do 'ur
n-ionnsuidh, do bhrìgh nach
aithne dhuibh an fhìrinn; ach
do bhrìgh gur aithne dhuibh
i, agus nach 'eil breug air bith
o 'n fhìrinn.
22 Cò a tha 'na bhreugaire,
ach e-san a dh'àicheadhas gur
e Iosa an Crìosd? Is e so an
t-ana-crìosd, a tha 'g àicheadh
an Athar agus a' Mhic.
23 Ge b' e neach a dh'àich-
eadhas am Mac, cha 'n 'eil an
t-Athair aige: [ach an tì a
dh'aidicheas am Mac, tha an
t-Athair aige mar an ceudna.]
24 Uime sin fanadh an ni sin
annaibh-sa a chuala sibh o thùs.
Ma dh'fhanas an ni a chuala
sibh o thùs annaibh, fanaidh
sibhse mar an ceudna anns a'
Mhac, agus anns an Athair.
25 Agus is e so an gealladh a
gheall e dhuinn, *eadhon* a'
bheatha mhaireannach.
26 Sgrìobh mi na nithe so do
'ur n-ionnsuidh, mu thimchioll
na dream a tha 'gur mealladh.
27 Ach tha an t-ùngadh a
fhuair sibh uaith-san, a' fantuinn
annaibh: agus cha 'n 'eil feum
agaibh gu 'n teagaisgeadh aon
neach sibh: Ach, mar a ta an t-
ùngadh so féin 'gur teagasg mu
thimchioll nan uile nithe, agus a
ta e fìor, agus nach breug e,
eadhon mar a theagaisg e sibh,
fanaibh ann.
28 Agus a nis, a chlann bheag,
fanaibh ann-san; chum 'nuair a
dh'fhoillsichear e, gu 'm bì dàn-
achd againn, agus nach bì nàire
oirnn 'na làthair aig a theachd.
29 Ma tha fhios agaibh gu
bheil e-san fìreanta, tha fhios
agaibh gu bheil gach neach a nì
fìreantachd, air a bhreith[1] uaith-
san.

CAIB. III.

1 *Chuir an t-abstol an céill gràdh iongantach Dhé dhuinne, le sinn a dhèanamh 'nar cloinn dha féin:* 3 *is còir dhuinn uime sin 'àitheantan a choimhead le h-urram,* 11 *agus mar an ceudna gràdh bràithaireil a bhi againn d' a chéile.*

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè
ghràidh a thug an t-Athair
dhuinne, gu 'n goirteadh clann
Dé dhinn! uime sin cha 'n aithne

[1] *air a ghineamhuin.*

do 'n t-saoghal sinn, do bhrìgh
nach b' aithne dha e-san.
2 A mhuinntir mo ghràidh, a
nis is sinne mic Dhé; agus cha 'n
'eil e soilleir fathast ciod a bhith-
eas sinn: ach a ta fhios againn,
'nuair a dh'fhoillsichear e-san,
gu 'm bì sinn cosmhuil ris; oir
chì sinn e mar a ta e.
3 Agus gach neach aig am bheil
an dòchas so ann, glanaidh se e
féin, mar a ta e-san glan.
4 Ge b' e neach a nì peacadh,
tha e mar an ceudna a' briseadh
an lagha: oir is e am peacadh
briseadh an lagha.
5 Agus tha fhios agaibh gu 'n
d'fhoillsicheadh e-san chum ar
peacanna thoirt air falbh; agus
cha 'n 'eil peacadh sam bith ann-
san.
6 Gach neach a dh'fhanas ann-
san, cha dèan e peacadh: ge
b' e air bith a pheacaicheas, cha 'n
fhac e e-san, agus cha robh eòlas
aige air.
7 A chlann bheag, na mealladh
neach air bith sibh: an tì a nì
fìreantachd is fìrean e, mar is
fìrean e-san:
8 An tì a nì peacadh, is ann
o 'n diabhul a ta e: oir tha an
diabhul a' peacachadh o thùs.
Is ann chum na crìche so a
dh'fhoillsicheadh Mac Dhé,
chum gu 'n sgriosadh e oibre an
diabhuil.
9 Ge b' e neach a ghineadh o
Dhia, cha dèan e peacadh: oir a
ta a shìol-san a' fantuinn ann:
agus cha 'n 'eil e 'n comas da
peacadh a dhèanamh, do bhrìgh
gu 'n do ghineadh o Dhia e.

[1] *duin'-mharbhaiche.*

10 An so tha clann Dé, agus
clann an diabhuil follaiseach:
Ge b' e neach nach dèan fìreant-
achd, cha 'n ann o Dhia a tha e,
no an tì nach gràdhaich a bhràth-
air.
11 Oir is i so an teachdaireachd
a chuala sibh o thùs, sinn a
thoirt gràidh d' a chéile:
12 Cha 'n ann mar Chain, *a*
bha o 'n droch aon, agus a
mharbh a bhràthair: Agus c' ar
son a mharbh se e? A chionn
gu 'n robh 'oibre féin olc, agus
oibre a bhràthar fìreanta.
13 Na biodh ioghnadh oirbh,
mo bhràithre, ged dh'fhuath-
aicheas an saoghal sibh.
14 Tha fhios againn gu 'n
deachaidh sinn thairis o bhàs gu
beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh
againn do na bràithribh: an tì
nach gràdhaich *a* bhràthair, fan-
aidh e ann am bàs.
15 Gach neach a dh'fhuath-
aicheas a bhràthair, is mortair[1]
e; agus tha fhios agaibh nach
'eil aig mortair sam bith a'
bheatha mhaireannach a' fant-
uinn ann.
16 Le so is aithne dhuinn
gràdh *Dhé*, do bhrìgh gu 'n do
chuir e-san sìos 'anam féin air ar
son-ne: agus is còir dhuinne *ar*
n-anama féin a chur sìos air son
nam bràithre.
17 Agus ge b' e neach aig am
bheil maoin an t-saoghail so,
agus a chì a bhràthair ann an
uireasbhuidh, agus a dhruideas a
chridhe 'na aghaidh, cionnus a
tha gràdh Dhé a' gabhail còmh-
nuidh ann-san?
18 Mo chlann bheag, na gràdh-

aicheamaid ann am focal, no ann
an teangaidh; ach ann an gnìomh
agus ann am fìrinn.
19 Agus le so is aithne dhuinn
gu bheil sinn do 'n fhìrinn, agus
bheir sinn dearbh-bheachd[1] do
'ur cridheachaibh 'na làthair.
20 Oir ma dhìteas ar cridhe
sinn, is mò Dia na ar cridhe,
agus is aithne dha na h-uile nithe.
21 A mhuinntir mo ghràidh,
mur dìt ar cridhe sinn, tha
dànachd againn a thaobh Dhé.
22 Agus ge b' e ni a dh'iarras
sinn, gheibh sinn uaith e, do
bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead
'aitheantan, agus a' dèanamh nan
nithe a tha taitneach 'na fhian-
uis-san.
23 Agus is i so 'àithne-san,
gu'n creideamaid ann an ainm a
Mhic Iosa Crìosd, agus gu 'n
gràdhaicheamaid a chéile, mar
a thug e-san àithne dhuinn.
24 Agus an tì a choimhideas
'aitheanta-san, tha e gabhail
còmhnuidh ann, agus e-san ann-
san: agus le so is aithne dhuinn
gu bheil e-san a' fuireach ann-
ainn, o 'n Spiorad a thug e
dhuinn.

CAIB. IV.

1 *Thug an t-abstol rabhadh dhoibh gu'n iad a chreidsinn gach uile luchd-teagaisg a nì bòsd as an Spiorad, ach an dearbhadh le riaghailtibh a' chreidimh choitchionn:* 7 *bhrosnuich e iad le h-iomadh reuson gu gràdh bràthaireil.*

A MHUINNTIR ionmhuinn,
na creidibh gach uile spior-
ad, ach dearbhaibh na spior-
adan, an ann o Dhia a tha iad:
do bhrìgh gu bheil mòran do
fhàidhibh bréige air dol a mach
do 'n t-saoghal.
2 Le so aithnichibh Spiorad
Dhé: gach uile spiorad a dh'-
aidicheas gu 'n d' thàinig Iosa
Crìosd san fheoil, is ann o Dhia
a tha e.
3 Agus gach uile spiorad nach
aidich gu bheil Iosa Crìosd air
teachd san fheoil, cha'n ann o
Dhia a tha e: agus is e so
spiorad sin an ana-crìosd, neach
a chuala sibh e bhi teachd, ag-
us a nis tha e cheana anns an
t-saoghal.
4 A chlann bheag, tha sibhse o
Dhia, agus thug sibh buaidh orra-
san; do bhrìgh gur mò e-san a
ta annaibh-sa, na e-san a ta anns
an t-saoghal.
5 Tha iadsan o 'n t-saoghal:
uime sin tha iad a' labhairt mu
'n t-saoghal, agus tha 'n saoghal
ag éisdeachd riu.
6 Tha sinne o Dhia: an tì
aig am bheil eòlas air Dia,
éisdidh e ruinne; an tì nach 'eil
o Dhia, cha'n éisd e ruinn. O
so aithnichidh sinn spiorad na
fìrinn, agus spiorad an t-seach-
arain.
7 A mhuinntir ionmhuinn,
gràdhaicheamaid a chéile: oir is
ann o Dhia tha'n gràdh; agus
gach neach a ghràdhaicheas,
ghineadh o Dhia e, agus is
aithne dha Dia
8 An tì nach gràdhaich, cha 'n
aithne dha Dia; oir is gràdh
Dia.
9 An so dh'fhoillsicheadh
gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh
gu 'n do chuir Dia aon-ghin
Mhic do 'n t-saoghal, chum gu'm
bitheamaid beò trìd-san.

[1] *cinnteachd.*

10 An so a ta gràdh, cha 'n e
gu 'n do ghràdhaich sinne Dia,
ach gu 'n do ghràdhaich e-san
sinne, agus gu 'n do chuir e a
Mhac féin *gu bhi* 'na ìobairt-
réitich air son ar peacanna.
11 A mhuinntir ionmhuinn, ma
ghràdhaich Dia sinne mar sin,
tha e mar fhiachaibh oirnne a
chéile a ghràdhachadh mar an
ceudna.
12 Cha 'n fhaca neach air bith
Dia riamh. Ma ghràdhaicheas
sinn a chéile, tha Dia 'na
chòmhnuidh annainn, agus tha
a ghràdh air a choimhlionadh
annainn.
13 O so is aithne dhuinn gu
bheil sinne 'nar còmhnuidh ann-
san, agus e-san annainne, do
bhrìgh gu 'n d' thug e dhuinn
d' a Spiorad.
14 Agus chunnaic sinn agus tha
sinn a' dèanamh fianuis, gu 'n do
chuir an t-Athair am Mac uaith
mar Shlànuighear an domhain.
15 Ge b' e neach a dh'aidicheas
gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na
chòmhnuidh ann-san, agus e-san
ann an Dia.
16 Agus fhuair sinn aithne air
agus chreid sinn an gràdh a tha
aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia;
agus an tì a tha fantuinn ann an
gràdh, tha e 'na chòmhnuidh
ann an Dia, agus Dia ann-san.
17 An so tha ar gràdh-ne air
a dhèanamh coimhlionta, chum
gu 'm bì againn dànachd ann an
là a' bhreitheanais: do bhrìgh
mar a tha e-san, gur amhuil sin
a tha sinne anns an t-saoghal so.
18 Cha 'n 'eil eagal ann an
gràdh; ach tilgidh gràdh diong-
mhalta[1] an t-eagal a mach; do
bhrìgh gu bheil pian san eagal:
an tì a tha eagalach, cha d' rinn-
eadh coimhlionta ann an gràdh e.
19 Tha gràdh againne dhasan,
do bhrìgh gu 'n do ghràdhaich
e-san sinne an toiseach.
20 Ma their neach, Tha gràdh
agam do Dhia, agus fuath aige
d' a bhràthair, is breugaire e: oir
an tì nach gràdhaich a bhràth-
air a chunnaic e, cionnus a
dh'fheudas e Dia nach fac e
a ghràdhachadh?
21 Agus an àithne so tha againn
uaith-san, An tì a ghràdhaicheas
Dia, gu 'n gràdhaich e a bhràthair
mar an ceudna.

CAIB. V.

1 *An tì leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlann, agus coimhididh e'àitheantan. a ta eutrom, so-choimhead do na creidich.* 9 *'Se Iosa Mac Dhé; agus tha e comasach air sinne a thèarnadh,* 14 *agus air ar n-ùrnuighean, a nì sinn air ar son féin agus air son muinntir eile, a fhreagairt.*

GE b' e neach a chreideas gur
e Iosa an Crìosd, ghineadh
o Dhia e; agus ge b' e ghràdh-
aicheas an Tì a ghin, gràdhaich-
idh e mar an ceudna an Tì a
ghineadh leis.
2 O so is aithne dhuinn gu
bheil gràdh againn do chloinn
Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn
Dia, agus a choimhideas sinn
'àitheantan.
3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn
a choimhead 'àitheantan: agus
cha 'n 'eil 'àitheanta-san trom[2].
4 Oir gach uile ni a ghinear o
Dhia, bheir e buaidh air an t-
saoghal: agus is i so a' bhuaidh

[1] *iomlan, foirfe.*

[2] *do-dhèanta.*

a bhuadhaicheas air an t-saogh-
al, *eadhon* ar creidimh-ne.
5 Cò an tì a bhuadhaicheas air
an t-saoghal, ach e-san a tha
creidsinn gur e Iosa Mac Dhé.
6 Is e so e-san a thàinig tre
uisge agus tre fhuil, Iosa Crìosd;
cha'n e tre uisge a mhàin, ach
tre uisge agus fuil: agus is e an
Spiorad a nì fianuis, do bhrìgh
gur fìrinn an Spiorad.
7 Oir tha triuir a tha dèanamh
fianuis air nèamh, an t-Athair,
am Focal, agus an Spiorad
naomh: agus an triuir sin is aon
iad.
8 Agus tha triuir a tha dèan-
amh fianuis air an talamh, an
Spiorad, agus an t-uisge, agus an
fhuil: agus thig an triuir sin
r' a chéile ann an aon.
9 Ma ghabhas sinn ri fianuis
dhaoine, 's i fianuis Dé a's mò:
oir is i so fianuis Dé, a thug e
mu thimchioll a Mhic.
10 An tì a chreideas ann am
Mac Dhé, tha'n fhianuis aige
ann féin: an tì nach creid Dia,
rinn e breugaire dheth, do bhrìgh
nach do chreid e an fhianuis a
rinn Dia mu thimchioll a Mhic.
11 Agus is i so an fhianuis,
gu'n d' thug Dia dhuinn beatha
mhaireannach: agus tha a'
bheatha so 'na Mhac.
12 An tì aig am bheil am Mac,
tha beatha aige: an tì aig nach
'eil Mac Dhé, cha'n 'eil beatha
aige.
13 Na nithe so sgrìobh mi do
'ur n-ionnsuidh, a tha creidsinn
ann an ainm Mhic Dhé; chum
gu'm bì fios agaibh gu bheil a'
bheatha mhaireannach agaibh,
agus chum gu'n creid sibh ann
an ainm Mhic Dhé.
14 Agus is e so an dòchas a ta
againn ann-san, ma dh'iarras sinn
ni sam bith a réir a thoile, gu'n
éisd e ruinn.
15 Agus ma ta fhios againn
gu'n éisd e ruinn, ge b' e ni a
dh'iarras sinn, tha fhios againn
gu bheil ar n-iarrtuis a dh'iarr
sinn air againn.
16 Ma chì neach sam bith a
bhràthair a' peacachadh peac-
aidh nach 'eil a chum bàis, iarr-
aidh e, agus bheir e beatha dha,
dhoibh-san nach 'eil a' peacach-
adh chum bàis. Tha peacadh
chum bàis ann: a thaobh sin,
cha'n 'eil mi ag ràdh[1] gur còir
dha guidheadh.
17 Is peacadh gach uile eucoir:
agus tha peacadh ann nach 'eil
a chum bàis.
18 Tha fhios againn ge b' e
neach a ghineadh le Dia, nach
peacaiche; ach an tì a ghineadh
o Dhia, coimhididh se e féin, ag-
us cha bhean an droch aon ris.
19 Tha fhios againn gur ann
o Dhia a tha sinne, agus tha'n
saoghal uile 'na luidhe san olc.
20 Agus tha fhios againn gu'n
d' thàinig Mac Dhé, agus gu'n
d' thug e tuigse dhuinn, chum
gu'm b' aithne dhuinn e-san a ta
fìor: agus tha sinne ann-san a
ta fìor, ann a Mhac Iosa Crìosd.
Is e so an Dia fìor, agus a'
bheatha mhaireannach.
21 A chlann bheag, coimhididh
sibh féin o ìodholaibh. Amen.

[1] *ni 'n abram.*

DARA LITIR.
AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

1 *Chomhairlich Eoin do mhnaoi òirdheirc àraidh agus d' a cloinn buanachadh anns a' chreidimh agus ann an gràdh Crìosdaidh,* 8 *air eagal gu'n cailleadh iad duais na h-aidmheil a rinn iad roimh;* 10 *agus gu'n ghnothuch a bhi aca ris na mealltairibh sin nach toir fìor-theagasg Iosa Crìosd leo d' an ionnsuidh.*

AN seanair chum na ban-tigh-
earna taghta, agus chum
a cloinne, a 's ionmhuinn leamsa
anns an fhìrinn; agus cha 'n ann
leam-sa mhàin, ach leo-san uile
mar an ceudna a ghabh eòlas
air an fhìrinn;
2 Air son na fìrinn a tha 'na
còmhnuidh annainne, agus a
bhios maille ruinn gu bràth:
3 Gràs, tròcair, *agus* sìth gu
robh maille ribh o Dhia an t-
Athair, agus o 'n Tighearn Iosa
Crìosd Mac an Athar, ann am
fìrinn agus ann an gràdh.
4 Bha gàirdeachas mòr orm,
do bhrìgh gu 'n d' fhuair mi do d'
chloinn-sa ag imeachd anns an
fhìrinn, a réir mar a fhuair
sinne àithne o 'n Athair.
5 Agus a nis guidheam ort, a
bhan-tighearn, cha 'n e mar gu 'n
sgrìobhainn àithne nuadh a d'-
ionnsuidh, ach *an àithne* a bha
againn o thùs, gu 'n gràdhaich-
eamaid a chéile.
6 Agus is e so an gràdh, gu 'n
imicheamaid a réir 'aitheanta-
san. 'S i so an àithne, mar a
chuala sibh o thùs, gu 'n imich-
eadh sibh innte.
7 Oir tha mòran mheallltair-
ean air teachd a steach do 'n t-
saoghal, nach 'eil ag aideachadh
gu bheil Crìosd air teachd san
fheoil. Is mealltair so agus ana-
crìosd.
8 Thugaibh aire dhuibh féin,
nach caill sinn[1] na nithe sin a
shaothraich sinn[2], ach gu faigh
sinn làn-duais.
9 Ge b' e neach a bhriseas *an
lagh*, agus nach fan ann an teag-
asg Chrìosd, cha 'n 'eil Dia aige:
an tì a dh'fhanas ann an teag-
asg Chríosd, tha araon an t-Ath-
air agus am Mac aige.
10 Ma thig neach air bith do
'ur n-ionnsuidh, agus nach toir
e an teagasg so leis, na gabhaibh
e steach do *'ur* tigh, agus na
abraibh ris, Gu ma subhach
dhuit[3].
11 Oir ge b' e neach a their ris,
Gu ma subhach dhuit, tha comh-
pàirt aige d' a dhroch oibribh.
12 Air dhomh mòran a bhi
agam r' a sgrìobhadh do 'ur n-
ionnsuidh, cha b'àill leam *sgrìobh-
adh* le paipeir agus dubh; ach
tha dòchas agam teachd do 'ur
n-ionnsuidh, agus labhairt beul
ri beul, chum gu 'm bì ar gàird-
eachas coimhlionta.
13 Tha clann do pheathar
taghta a' cur fàilte ort. Amen.

[1] *sibh.* [2] *anns an do shaothraich sinn, air son an do shaothraich sinn, a bhuannaich sinn, a bhuannaich sibh.*
[3] *Gu 'n soirbhichear leat.*

TREAS LITIR
AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

1 *Mhol an t-abstol Gaius air son a dhiadhachd,* 5 *agus 'aoidheachd do 'n fhìor luchd-teagaisg; agus air an làimh eile rinn e gearan air gnàthachadh mì-chàirdeil Dhiotrepheis uaibhrich;* 11 *dh'innis e nach còir 'eisempleir-san a leantuinn;* 12 *agus thug e teisteas sònraichte do 'n deadh iomradh a bha aig Demetrius.*

AN seanair chum Ghaiuis
ghràdhaich, a 's ionmhuinn
leam san fhìrinn.
2 A *bhràthair* ghràdhaich, 's e
mo ghuidheadh thaobh[1] gach uile
ni gu 'n soirbhicheadh leat agus
gu 'm biodh tu slàn, mar a ta
soirbheachadh le t' anam.
3 Oir rinn mi gàirdeachas gu
mòr 'nuair a thàinig na bràith-
rean, agus a rinn iad fianuis do 'n
fhìrinn a tha annad-sa[2], mar a ta
thusa ag imeachd san fhìrinn.
4 Cha 'n 'eil gàirdeachas agam
a 's mò na bhi cluinntinn gu
bheil mo chlann ag imeachd san
fhìrinn.
5 A *bhràthair* ghràdhaich, is
dìleas a nì thu gach ni a ta thu
dèanamh do na bràithribh, agus
do choigrich;
6 Muinntir a rinn fianuis air
do ghràdh an làthair na h-eag-
lais: ma bheir thu air an agh-
aidh iad 'nan slighe mar is cubh-
aidh do Dhia, is maith a nì thu:
7 Oir chaidh iad a mach air
sgàth 'ainme-san, gun ni air bith
a ghabhail o na Cinnich.
8 Uime sin tha e mar fhiach-
aibh oirnne gabhail r' an leithid-
ibh sin, chum gu 'm bitheamaid
'nar comh-shaothraichibh do 'n
fhìrinn.
9 Sgrìobh mi[3] chum na h-
eaglais: ach cha ghabh Dio-
trephes, leis am miann àrd-
cheannas a bhi aige 'nam measg,
ruinne.
10 Uime sin ma thig mi, cuir-
idh mi an cuimhne[4] 'oibre a ta e
dèanamh, a' bith-labhairt 'nar n-
aghaidh le briathraibh aingidh[5]:
agus cha leoir leis sin, ach ni
mò a tha e féin a' gabhail ris na
bràithribh, agus tha e a' bacadh
na dream leis am b' àill, agus
'gan tilgeadh mach as an eaglais.
11 A *bhràthair* ghràdhaich, na
lean an ni a ta olc, ach an ni a
ta maith. An tì a ni maith, is
ann o Dhia a ta e; ach an tì a
ni olc, cha 'n fhac e Dia.
12 Tha deadh theisteas air
Demetrius o na h-uile, agus o 'n
fhìrinn féin: agus tha sinne *mar*
an ceudna a' dèanamh fianuis;
agus tha fios agaibh gu bheil ar
fianuis-ne fìor.
13 Bha mòran agam r' a sgrìobh-
adh, ach cha 'n àill leam sgrìobh-
adh le dubh agus peann a d'
ionnsuidh:
14 Ach tha dòchas agam t-
fhaicinn gun dàil, agus labh-
raidh sinn beul ri beul. Sìth
maille riut. Tha na càirdean a'
cur fàilte ort. Cuir fàilte air na
càirdibh air an ainm.

[1] *roimh.* [2] *do t'fhìrinn-sa.*
[3] *Sgrìobhainn.*
[4] *cuimhnichidh mi.*
[5] *naimhdeil, mì-runach.*

LITIR CHOITCHIONN
AN ABSTOIL IUDAIS.

CAIB. I.

1 *Bhrosnuich an t-abstol luchd-aidmheil na creidimh gu bhi bunaiteach: 4 Tha luchd-teagaisg bréige air teachd a steach 'nam measg chum am mealladh; agus tha peanas ro eagalach air ulluchadh fa chomhair na muinntir sin, air son an droch theagaisg agus an caithe-beatha mhì-naomha, &c.*

IUDAS seirbhiseach Iosa
Crìosd, agus bràthair Sheum-
ais, chum na dream a tha air an
naomhachadh le Dia an t-Athair,
agus air an coimhead le Iosa
Crìosd, air an gairm:
2 Gu robh tròcair, agus sìth,
agus gràdh air am meudachadh
dhuibh-sa.
3 A mhuinntir ionmhuinn, air
dhomh an uile dhìchioll[1] a dhèan-
amh chum sgrìobhadh do 'ur
n-ionnsuidh mu thimchioll na
slàinte choitchionn[2], b' fheum-
ail domh sgrìobhadh do bhur
n-ionnsuidh, 'gur n-earalachadh[3]
sibh a chathachadh gu dìchioll-
ach air son a' chreidimh a thug-
adh aon uair do na naoimh.
4 Oir ghoid[4] daoine àraidh a
steach, a dh'òrduicheadh roimh[5]
o shean chum an dìtidh so,
daoine mì-dhiadhaidh, a' tionn-
dadh gràis ar Dé-ne gu macnus,
agus ag àicheadh Dhé, a 's aon
Uachdaran ann, agus ar Tigh-
earna Iosa Crìosd.
5 Uime sin is àill leam bhur
cur an cuimhne, ged bha fhios
agaibh aon uair[6] air so, cionnus an
déigh do 'n Tighearn am pobull
a shaoradh á tìr na h-Eiphit, a
sgrios e an déigh sin an dream
nach do chreid.
6 Agus na h-aingil nach do
ghléidh an ceud inbhe, ach a
dh'fhàg an àite-còmhnuidh féin,
choimhid e ann an geimhlibh
sìorruidh fo dhorchadas, fa
chomhair breitheanais an là
mhòir.
7 Amhuil a ta Sodom agus
Gomorrah, agus na bailte mu 'n
cuairt orra, a thug iad féin
thairis do strìopachas air a'
mhodh cheudna, agus a bha
leantuinn feòla coimhich, air an
cur suas 'nam ball-sampuill[7], a'
fulang dìoghaltais teine shìorr-
uidh.
8 Mar an ceudna fòs tha an
luchd-bruadair[8] sin a' salachadh
na feòla, a' dèanamh tàir air
uachdaranachd, agus a' labhairt
gu toibheumach[9] air àrd-inbhibh.
9 Gidheadh cha do ghabh
Michael an t-àrd-aingeal, 'nuair
a chathaich e an aghaidh an
diabhuil, agus a rinn e deasboir-
eachd mu chorp Mhaois, dànad-
as air casaid thoibheumach a
thoirt 'na aghaidh, ach thubh-
airt e, Gu cronuicheadh an Tigh-
earn thu.
10 Ach tha 'n dream sin a'
labhairt gu toibheumach air na
nithibh[10] nach aithne dhoibh: ach
na nithe sin a 's aithne dhoibh
air mhodh nàdurra, mar ainmh-
idhibh gun reuson, tha iad 'gan
truailleadh féin annta.
11 Is an-aoibhinn doibh! oir

[1] *chabhag.* [2] *chumanta.* [3] *a' cur impidh oirbh.* [4] *dh'eulaigh.* [5] *a sgrìobhadh roimh.* [6] *roimh.*

[7] *'nan samhlachas.* [8] *luchd-bruadair neò-ghlan.* [9] *gu tàir-chainnteach, maslach.* [10] *labhairt uile mu na nithibh.*

dh'imich iad ann an slighe Chain,
agus ruith iad gu togarrach ann
an seacharan Bhalaaim air
ghaol tuarasdail, agus sgriosadh
iad ann an ana-cainnt cheannair-
cich Chore.
12 Is smala iad sin ann bhur
cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad
air cuirmibh maille ribh, 'gam
beathachadh féin gun eagal: *is*
neoil *iad* gun uisge, air an giùlan
mu 'n cuairt le gaothaibh;
craobhan searg-mheasach, gun
toradh; dà uair marbh, air an
spìonadh as am freumhaibh;
13 Garbh thonna[1] na fairge, a
sgeitheas an nàire féin mar
chobhar; reulta seachranach, d'
am bheil duibhre an dorchadais
gu sìorruidh air a thasgaidh.
14 Agus rinn Enoch mar an
ceudna, an seachdamh *pearsa* o
Adhamh, fàidheadaireachd orra
sin, ag ràdh, Feuch, tha 'n Tigh-
earn a' teachd le deich mìle d' a
naomhaibh[2],
15 A dhèanamh breitheanais
air na h-uile, agus chum iadsan
uile a tha mì-dhiadhaidh 'nam
measg fhàgail ris, a thaobh an
uile ghnìomhara mì-dhiadhaidh a
rinn iad gu mì-dhiadhaidh, agus
a thaobh an uile *bhriathar*
cruaidhe, a labhair peacaich mì-
dhiadhaidh 'na aghaidh.
16 Is luchd cànrain agus gear-
ain an dream so, a tha 'g imeachd
a réir an ana-miann féin; agus
tha 'm beul a' labhairt *bhriathar*
atmhor[3], agus iad a' gabhail ion-
gantais[4] do phearsaibh dhaoine

[1] *Fiadh-thonna.*
[2] *le 'dheich mìltibh naomha.* [3] *uaibhreach.*
[4] *a' toirt mòr-mheas.*

air sgàth buannachd.
17 Ach cuimhnichibh-sa, a
mhuinntir mo ghràidh, na focail
a labhradh roimh le abstolaibh
ar Tighearna Iosa Crìosd;
18 Mar a thubhairt iad ribh,
gu 'm biodh anns an aimsir
dheireannaich luchd-fanoid, a
ghluaiseadh a réir an ana-mianna
mì-dhiadhaidh féin.
19 'S iad sin an dream a sgaras
iad féin o *chàch*, collaidh[5], gun an
Spiorad aca.
20 Ach air bhi dhuibhse, a
mhuinntir ionmhuinn, 'gur togail
féin suas ann bhur creidimh ro
naomha, a' dèanamh ùrnuigh san
Spiorad naomh,
21 Coimhidibh sibh féin ann
an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair
ar Tighearna Iosa Crìosd chum
na beatha maireannaich.
22 Agus gabhaibh truas do
dhream àraidh, a' dèanamh
eadar-dhealachaidh:
23 Agus tèarnaibh dream eile
le h-eagal, 'gan spìonadh as an
teine; a' fuathachadh eadhon an
eudaich air am bheil smal na
feòla[6].
24 A nis dhasan a tha comas-
ach air bhur gléidheadh o thuis-
leadh, agus *bhur* cur gu neo-
lochdach an làthair a ghlòire le
h-aoibhneas ro-mhòr.
25 Do 'n Dia a ta mhàin glic,
ar Slànuighear, *gu robh* glòir ag-
us mòralachd, neart[7], agus cumh-
achd, a nis agus air feadh nar
uile linn. Amen.

[5] *nàdurra, feòlmhor.*
[6] *a ta air a shalachadh leis an fheoil.*
[7] *tighearnas, uachdaranachd.*

TAISBEAN EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

1 *Sgrìobh Eoin a thaisbean chum seachd eaglaisean na h-Asia, a tha air an ciallachadh leis na seachd coinnleiribh òir.* 7 *Teachd Chrìosd:* 14 *A chumhachd glòrmhor, agus a mhòralachd.*

TAISBEAN Iosa Crìosd, a thug Dia dha, a dh'fhoillseachadh d' a sheirbhisich nithe a 's éigin teachd gu crìch ann an ùine ghearr; agus chuir e teachdaireachd uaith, agus le 'aingeal féin dh'fhoillsich e *iad* d' a sheirbhiseach Eoin:

2 A rinn fianuis air focal Dé, agus air teisteas Iosa Crìosd, agus air gach ni a chunnaic e.

3 *Is* beannaichte an tì a leughas, agus iadsan a dh'éisdeas ri briathraibh na fàidheadaireachd so, agus a choimhideas na nithe a tha sgrìobhta innte: oir tha 'n t-àm am fagus.

4 EOIN chum nan seachd eaglaisean a ta san Asia: Gràs dhuibh, agus sìth o 'n Tì a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd; agus o na seachd spioradaibh a tha 'm fianuis a rìgh-chaithreach-san;

5 Agus o Iosa Crìosd, an fhianuis fhìor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn: Dhasan a ghràdhaich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagairt do Dhia agus d' a Athair-san; dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh; agus chì gach sùil e, agus iadsan *mar an ceudna* a lot e[1]: agus nì uile threubha na talmhainn caoidh air a shon-san: gu ma h-amhluidh a bhitheas. Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, tha an Tighearn ag ràdh, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbhbhràthair, agus bhur companach[2] ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidin Iosa Crìosd, anns an eilean[3] ris an abrar Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Crìosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearn, agus chuala mi air mo chùlaobh guth mòr, mar *ghuth* trompaid,

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach: agus Sgrìobh-sa ann an leabhar an ni a chì thu, agus cuir *e* chum nan seachd eaglaisean a tha san Asia; chum Ephesuis, agus chum Smirna, agus chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'fhaicinn a' ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinnleirean òir;

13 Agus am meadhon nan

[1] *a throimh-lot, a shàth e troimh.*

[2] *fear-comuinn.* [3] *oilean, innis.*

seachd coinnleirean, *neach* cos-
mhuil ri Mac an duine, air an
robh eudach a ràinig sìos gu
'shàilibh, agus crioslaichte[1] le
crios òir mu 'chìochaibh.
14 *Bha* a cheann agus 'fholt
geal mar oluinn ghil, mar
shneachda ; agus a shùilean mar
lasair theine ;
15 Agus a chosa cosmhuil ri
umha[2] fìor-ghlan, mar gu 'm
bitheadh iad a' dearg-losgadh ann
an àmhuinn ; agus a ghuth mar
thoirm mhoran uisgeachan.
16 Agus bha aige 'na làimh
dheis seachd reulta : agus claidh-
eamh geur dà fhaobhair a' teachd
a mach as a bheul : agus *bha* a
ghnùis mar a' ghrian a' dealrach-
adh 'na làn neart.
17 Agus an uair a chunnaic mi
e, thuit mi sìos aig a chosaibh
an riochd mairbh : agus chuir e
a làmh dheas orm, ag ràdh rium,
Na biodh eagal ort : is mise an
ceud neach agus an neach deir-
eannach.
18 *Is mise* an Tì a ta beò, ag-
us a bha marbh ; agus, feuch,
tha mi beò gu saoghal nan
saoghal, Amen ; agus tha iuch-
raiche ifrinn[3] agus a' bhàis agam.
19 Sgrìobh na nithe a chunn-
aic thu, agus na nithe a ta
ann, agus na nithe a bhitheas an
déigh so :
20 Rùn-dìomhair nan seachd
reultan a chunnaic thu ann am
làimh dheis, agus nan seachd
coinnleirean òir. Is iad na
seachd reultan, aingil nan seachd
eaglaisean : agus is iad na seachd
coinnleirean a chunnaic thu, na
seachd eaglaisean.

CAIB. II.

1 *Ciod a dh'àithneadh do Eoin a sgrìobhadh chum aingle, (is iad sin, ministeirean,) nan eaglaisean,* 1 *Ephesuis,* 8 *Smirna.* 12 *Phergamois,* 18 *Thiatira : agus ciod a ta air a mholadh, no a fhuaradh uireasbhuidheach annta-san.*

CHUM aingil[4] eaglais Ephe-
suis, Sgrìobh ; Is iad so na
nithe a ta an Tì a tha cumail nan
seachd reultan 'na làimh dheis,
a tha 'g imeachd ann am meadh-
on nan seachd coinnleirean òir,
ag ràdh ;
2 Is aithne dhomh t' oibre, agus
do shaothair, agus t' fhoighidin,
agus nach urrainn thu giùlan
leo-san a tha olc ; agus gu 'n do
dhearbh thu iadsan a their gur
abstoil iad féin, agus nach eadh,
agus gu 'n d' fhuair thu iad
breugach ;
3 Agus gu 'n do ghiùlain thu,
agus gu bheil foighidin agad,
agus air sgàth m' ainme-sa gu 'n
d'rinn thu saothair, agus nach
d' thug thu thairis.
4 Gidheadh, tha *ni-eigin* agam
a d' aghaidh, do bhrìgh gu 'n do
thréig thu do cheud ghràdh.
5 Cuimhnich uime sin cia
uaith a thuit thu, agus gabh
aithreachas, agus dèan na ceud
oibre ; no thig mi ort gu grad,
agus atharraichidh mi do choinn-
leir as 'àit, mur gabh thu aith-
reachas.
6 Ach a ta so agad, gur fuath-
ach leat oibre nan Nicolaiteach,
nithe mar an ceudna a 's fuath-
ach leam-sa.

[1] *criosraichte.*
[2] *prais*
[3] *na h-uaighe, an t-saoghail ri teachd.*
[4] *theachdair.*

7 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh;
Do 'n tì a bhuadhaicheas bheir
mise r' a itheadh do chraoibh na
beatha, a tha ann am meadhon
phàrrais Dé.
8 Agus chum aingil eaglais
Smirna, sgrìobh, Na nithe so a
ta e-san ag ràdh, an Tì a 's e 'n
ceud neach agus an neach deir-
eannach, a bha marbh, agus a tha
beò;
9 Is aithne dhomh t' oibre, agus
t-àmhghar, agus do bhochdainn,
(gidheadh a ta thu beartach[1],)
agus *is aithne dhomh* toibheum na
muinntir a their gur Iùdhaich
iad féin, agus nach eadh, ach
sionagog Shàtain.
10 Na biodh eagal ort roimh
aon do na nithibh sin a dh'-
fhuilingeas tu: feuch, tilgidh an
diabhul cuid dhibh ann am
prìosan, chum gu 'n dearbhar
sibh; agus bithidh àmhghar[2] ag-
aibh rè dheich làithean: bì-sa
fìrinneach gu bàs, agus bheir
mise dhuit crùn na beatha.
11 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h eaglaisibh: An
tì a bheir buaidh, cha chiurrar
leis an dara bàs e.
12 Agus chum aingil na h-
eaglais a *ta* ann am Pergamos,
sgrìobh; Na nithe so a ta e-san,
aig am bheil an claidheamh geur
dà fhaobhair, ag ràdh:
13 Is aithne dhomh t' oibre,
agus c' àit am bheil thu a' d'
chòmhnuidh, *eadhon* far *am bheil*
caithir Shàtain: agus a ta thu
a' cumail m' ainme-sa gu daing-
ean, agus cha d' àicheadh thu
mo chreidimh, eadhon anns na
làithibh sin anns *an robh* Antip-
as 'na fhianuis[3] fhìrinneach
dhomh, a mharbhadh 'nur measg,
far am bheil Sàtan 'na chòmh-
nuidh.
14 Gidheadh, tha beagan ag-
am a' d' aghaidh, do bhrìgh gu
bheil agad an sin an dream a tha
cumail teagaisg Bhalaaim, a
theagaisg do Bhalac ceap-tuis-
lidh a chur roimh chloinn Isra-
eil, chum nithe a dh'ìobradh do
ìodholaibh itheadh, agus strìop-
achas a dhèanamh.
15 Is amhuil sin a ta agad mar
an ceudna an dream a tha cumail
teagaisg nan Nicolaiteach, ni a 's
fuathach leam-sa.
16 Dèan aithreachas, no thig
mi a d' ionnsuidh gu grad, agus
cogaidh mi 'nan aghaidh le
claidheamh mo bheoil.
17 An tì aig am bheil cluas.
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh:
Do 'n tì a bhuadhaicheas bhéir
mi r 'a itheadh do 'n mhana fhol-
uichte, agus bheir mi dha clach
gheal, agus air a' chloich ainm
nuadh sgrìobhta, nach aithne do
neach air bith, ach do 'n tì a
gheibh *i*.
18 Agus chum aingil na h-
eaglais a *ta* ann an Tiatira,
sgrìobh; Na nithe so tha Mac
Dhé, aig am bheil a shùilean mar
lasair theine, agus a chosan mar
umha fìor-ghlan, ag ràdh;
19 Is aithne dhomh t' oibre,
agus do ghràdh, agus do sheirbh-

[1] *saoibhir.* [2] *trioblaid.*

[3] *'na mhairtireach.*

is[1], agus *do* chreidimh, agus t'-fhoighidin; agus t' oibre deireannach; gu *bheil iad* ni 's mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a' d' aghaidh, gu bheil thu a' fulang do 'n mhnaoi sin Isebel, a tha 'g ràdh gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhisich a theagasg agus a mhealladh chum strìopachas a dhèanamh, agus nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dh'i ùine gu aithreachas a ghabhail d' a strìopachas; agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha dèanamh adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d' an gnìomharaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an Tì sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan: agus bheir mi do gach aon agaibh-sa a réir bhur n-oibre.

24 Ach ribhse a ta mi ag ràdh, agus ris a chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne diomhneachda Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh;

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an tì a bhuadhaicheas, agus a ghléidheas m' oibre gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach:

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iaruinn: mar shoithichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad:) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

1 *Tha aingeal eaglais Shardis air a chronachadh,* 3 *air earalachadh gu h-aithreachas, agus air a bhagairt mur dèan e aithreachas.* 8 *Tha aingeal eaglais Philadelphia air a mholadh air son a dhìchill agus 'fhoighidin.* 15 *Tha aingeal eaglais Laodicea air a chronachadh a chionn nach robh e fuar no teth.* 20 *Tha Crìosd 'na sheasamh aig an dorus, agus 'ga bhualadh.*

AGUS chum aingil na h-eaglais a *tha* ann an Sardis, sgrìobh; Na nithe so a ta an tì aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reultan, ag ràdh; Is aithne dhomh t'-oibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bì faireil, agus neartaich na nithe a ta làthair, agus a ta ullamh gu bàsachadh[2]: oir cha d' fhuair mi t' oibre coimhlionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gléidh[3], agus gabh aithreachas. Uime sin mur dèan thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an eudach; agus imich-

[1] *fhrithealadh, mhinistreileachd.*

[2] *agus neartaich a' chuid eile a ta ullamh gu bàsachadh.* [3] *coimhid. cum gu teann*

idh iad maille rium-sa ann an
culaidhibh geala: oir is airidh[1]
iad.
5 An tì a bheir buaidh, sgead-
aichear e ann an eudach geal;
agus cha dubh mi mach 'ainm á
leabhar na beatha, ach aidichidh
mi 'ainm-san am fianuis m'-
Athar, agus am fianuis 'aingle-
san.
6 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod[2] a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh.
7 Agus chum aingil na h-
eaglais ann am Philadelphia,
sgrìobh; Na nithe so a ta an Tì
Naomh ag ràdh, an Tì fìor, an Tì
aig am bheil iuchair Dhaibhidh,
an Tì a dh'fhosglas, agus cha
dùin neach air bith; agus a
dhùineas, agus cha 'n fhosgail
neach air bith:
8 Is aithne dhomh t' oibre:
feuch, chuir mi dorus fosgailte
romhad, agus cha 'n urrainn
neach air bith a dhùnadh: oir a
ta neart beag agad, agus ghléidh
thu m' fhocal, agus cha d' àich-
eadh thu m' ainm.
9 Feuch, bheir mise *orra-san*
do shionagog Shàtain, (a tha 'g
ràdh gur Iùdhaich iad féin, agus
nach eadh, ach a ta dèanamh
bréige,) feuch, bheir mise orra
gu 'n tig iad agus gu 'n dèan iad
aoradh aig do chosaibh, agus
gu'm bì fios aca gu'n do ghràdh-
aich mise thu.
10 A chionn gu 'n do ghléidh
thu focal m' fhoighidin-sa,
gléidhidh mise thusa mar an
ceudna o uair a' bhuairidh, a
thig air an t-saoghal uile, a
dhearbhadh na muinntir sin a
tha 'nan còmhnuidh air an tal-
amh.
11 Feuch, tha mi a' teachd
gu grad: dèan greim daingean
air na bheil agad, chum nach
glac neach air bith do chrùn.
12 An tì a bheir buaidh, nì mi
e 'na phost[3] ann an teampull mo
Dhé, agus cha téid e ni 's mò a
mach as: agus sgrìobhaidh mi
ainm mo Dhé air, agus ainm
caithreach[4] mo Dhé, *a's i* Ieru-
salem nuadh, a thig a nuas o
nèamh o m' Dhia: agus *sgrìobh-
aidh* mi m' ainm nuadh féin *air*.
13 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh.
14 Agus chum aingil na h-
eaglais ann an Laodicea, sgrìobh;
Na nithe so a ta an Amen, an
fhianuis dhìleas agus fhìrinn-
each, toiseach cruthachaidh Dhé,
ag ràdh;
15 Is aithne dhomh t' oibre,
nach 'eil thu aon chuid fuar no
teth: b'fheàrr leam gu'm bith-
eadh tu fuar no teth.
16 Uime sin do bhrìgh gu
bheil thu meagh-bhlàth, agus
nach 'eil thu aon chuid fuar no
teth, sgeithidh mi thu mach as
mo bheul.
17 Do bhrìgh gu bheil thu ag
ràdh, Tha mi beartach, agus air
fàs ann an saoibhreas, agus gun
fheum agam air ni sam bith;
agus gun fhios agad gu bheil thu
dòruinneach[5], agus truagh, agus
bochd, agus dall, agus lomnochd:
18 Comhairlicheam dhuit òr a
cheannach uamsa, air a dhearbh-

[1] *fiù.* [2] *ris an ni.* [3] *'na charragh.*

[4] *baile.* [5] *iarganach, àmhgharach.*

adh san teine, chum gu'm bì thu
saoibhir; agus eudach geal, chum
gu 'n còmhdaichear thu, agus
nach bì nàire[1], do lòmnochduidh
follaiseach; agus ùng do shùile
le sàbh-shùl[2], chum gur léir
dhuit.
19 Mheud as is ionmhuinn
leam, tha mi a' cronachadh agus
a'smachdachadh; uime sin biodh
agad-sa teas-ghràdh, agus dèan
aithreachas.
20 Feuch, tha mi a 'm' sheas-
amh aig an dorus, agus a' bual-
adh: ma dh'éisdeas neach sam
bith ri m' ghuth, agus gu 'm
fosgail e 'n dorus, thig mi a
steach d'a ionnsuidh, agus gabh-
aidh mi mo shuipeir maille ris,
agus e-san maille rium-sa.
21 Do 'n tì a bhuadhaicheas
bheir mi comas suidhe maille
rium-sa air mo rìgh-chaithir,
amhuil fòs a bhuadhaich mise,
agus a shuidh mi maille ri m'
Athair air a rìgh-chaithir-san.
22 An tì aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spiorad
ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

1 *Chunnaic Eoin rìgh-chaithir Dhé ann am flaitheanas.* 4 *Na ceithir seannaire fichead.* 6 *Na ceithir bheathaiche làn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.* 10 *Thilg na seanairean sìos an crùin, agus rinn iad aoradh do 'n Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.*

AN déigh so dh'amhairc mi,
agus, feuch, *bha* dorus fosg-
ailte air nèamh; agus *bha* an
ceud ghuth a chuala mi, mar
fhuaim trompaid a' labhairt
rium, ag ràdh, Thig a nìos an so,
agus nochdaidh mise dhuit nithe
a's éigin tachairt an déigh so.
2 Agus air ball bha mi san
Spiorad: agus, feuch, bha rìgh-
chaithir air a suidheachadh air
nèamh, agus bha neach 'na
shuidhe air an rìgh-chaithir.
3 Agus bha an Tì a shuidh, r'a
amharc air, cosmhuil ri cloich
Iasper, agus Shardis: agus *bha*
bogha-frois[3] timchioll na rìgh-
chaithreach mu 'n cuairt, cos-
mhuil, r' a fhaicinn, ri Emerald.
4 Agus timchioll na rìgh-
chaithreach mu 'n cuairt *bha*
ceithir chaithriche fichead; agus
air na caithrichibh chunnaic mi
ceithir seanaire fichead 'nan
suidhe, air an sgeadachadh ann
an culaidhibh geala; agus bha
aca air an cinn crùin[4] òir.
5 Agus chaidh a mach as an
rìgh-chaithir dealanaich, agus
tairneanaich, agus guthanna:
agus *bha* seachd lòchrain[5] theine
a' dearg-lasadh am fianuis na
rìgh-chaithreach, a's iad seachd
spiorada Dhé.
6 Agus roimh an rìgh-chaith-
ir *bha* fairge ghloine cosmhuil ri
criostal: agus ann am meadhon
na rìgh-chaithreach, agus mu 'n
cuairt do 'n rìgh-chaithir, *bha*
ceithir bheathaiche làn do shùil-
ibh air am beulaobh agus air an
cùlaobh.
7 Agus *bha* an ceud bheathach
cosmhuil ri leòmhan, agus an
dara beathach cosmhuil ri laogh,
agus bha aig an treas beathach
aghaidh mar dhuine, agus *bha* an
ceathramh beathach cosmhuil ri
iolair ag itealaich.
8 Agus aig na ceithir bheath-

[1] *gràineileachd.* [2] *fobhair-shùl, sùil-leigheas.*

[3] *bogha-uisge.* [4] *corona.* [5] *lamps*, Sasg.

aichibh, aig gach aon diubh fa leth, bha sè sgiathan mu 'n cuairt da, agus *bha* iad làn do shùilibh an taobh a stigh; agus cha do sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, agus a ta, agus a bhitheas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do 'n Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an crùin an làthair na rìgh-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh[1] thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; or chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaicheadh iad.

CAIB. V.

1 An leabhar air a sheulachadh le seachd seulaibh, 9 a b' airidh a mhàin an t-Uan a mharbhadh air fhosgladh: 12 uime sin thug na seanairean cliù dha, agus dh'aidich iad gu 'n do shaor e iad le 'fhuil féin.

AGUS chunnaic mi ann an làimh dheis[2] an Tì a shuidh air an rìgh-chaithir, leabhar sgrìobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùlaobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal treun a' gairm le guth àrd, Cò a 's airidh air an leabhar fhosgladh, agus air a sheulachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nèamh, no air thalamh, no fuidh 'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d' fhuaradh aon neach a b' airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na seanairibh rium, Na guil: feuch, bhuadhaich an Leòmhan a tha do thréibh Iudah, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, ann am meadhon na rìgh-chaithreach, agus nan ceithir bheathaichean, agus ann am meadhon nan seanairean, Uan 'na sheasamh mar gu 'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a 's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghlac e an leabhar á deas làimh an Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e 'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Uain agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tùis-shoithichean òir làn do nithibh deadh-fhàile, nithe a 's iad ùrnuighean nan naomh.

9 Agus sheinn iad òran nuadh,

[1] *fiù.*

[2] *air làimh dheis.*

ag ràdh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan fhosgladh, do bhrìgh gu 'n do mharbhadh thu, agus gu 'n do shaor thu sinne do Dhia le t' fhuil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach;

10 Agus gu 'n d' rinn thu rìgh-rean dhinn agus sagairt do ar Dia: agus rìghichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi guth mhòran aingeal timchioll na rìgh-chaithreach, agus nam beathaichean, agus nan seanairean; agus b' e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhiltibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saoibhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh 'n talamh, agus a ta air a' chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh, agus urram, agus glòir, agus cumhachd, *gu robh* dhasan a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do 'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

1 *Fosgladh nan seula an òrdugh, far am bheil faidheadaireachd air a chur sìos mu thimchioll nithe gu deireadh an t-saoghail.*

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus, feuch, each geal; agus bha aig an tì a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadhaicheadh e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e 'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, *a bha* dearg; agus thugadh *cumhachd* dhasan a shuidh air, chum sìth a thoirt o 'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, each dubh, agus bha aig an tì a shuidh air, meidh[1] 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathaichean ag ràdh, Tomhas cruithneachd air son peghinn, agus trì tomhasan eòrna air pheghinn; agus na dèan cron air an oladh, no air an fhìon.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e 'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch each glas[2]; agus b' e ainm an tì a shuidh air, am Bás, agus

[1] toimhsean. [2] uaine.

lean ifrinn[1] 'na chuideachd : agus thugadh dhoibh-san cumhachd air a' cheathramh cuid do 'n talamh, a mharbhadh[2] le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs[3], agus le fiadh-bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh 'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé agus air son na fianuis a chum iad ;

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, O Thighearna naoimh agus fhìrinnich, gus an dèan thu breitheanas, agus an dìol thu ar fuil-ne orra-san a ta 'nan còmhnuidh air an talamh ?

11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus chaidh a ràdh[4] riù, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an còmh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar *a chaidh* iadsan, air an coimhlionadh.

12 Agus dh'amhairc mi 'nuair a dh'fhosgail e an seathadh seula, agus, feuch, bha crith mhòr thalmhainn ann ; agus dh'fhàs a' ghrian dubh mar shaiceudach ròin, agus dh'fhàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reulta nèamh air an talamh, mar a thilgeas craobh-fhìge a fìgean an-abaich, 'nuair a chrathar i le gaoith mhòir.

14 Agus chaidh nèamh thairis mar rola leabhair air fhilleadh air a chéile ; agus dh'atharraicheadh gach beinn agus eilean as an ionadaibh féin :

15 Agus dh'fholaich rìghre na talmhainn, agus na daoine mòra, agus na daoine saoibhir, agus na h - àrd - cheannardan, agus na daoine cumhachdach, agus gach tràill[5], agus gach duine saor, iad féin ann an uamhaibh agus ann an creagaibh nam beann ;

16 Agus thubhairt iad ris na sléibhtibh agus ris na creagaibh, Tuitibh oirnne, agus folaichibh sinn o ghnùis an Tì a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus, o fheirg an Uain :

17 Oir thàinig là mòr 'fheirgesan ; agus cò a dh'fheudas seasamh ?

CAIB. VII

1 *Chuir aingeal seula air seirbhisich Dhé 'nan eudanaibh.* 4 *Aireamh na muinntir a sheulaicheadh :* 5 *do threubhaibh Israeil fa leth àireamh shònruichte,* 9 *do gach cinneach eile cuideachd mhòr gun àireamh, a tha 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaithreach, air an sgeadachadh ann an trusganaibh geala :* 14 *Chaidh an eudach a nigheadh ann am fuil an Uain.*

AGUS an déigh nan nithe sin, chunnaic mi ceithir aingil 'nan seasamh air ceithir oisinnibh na talmhainn, a' cumail ceithir ghaothanna na talmhainn, chum nach séideadh a' ghaoth air an talamh, no air an fhairge, no air aon chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal eile ag éirigh o 'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheò : agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir aingil, d' an d' thugadh

[1] *an uaigh.* [2] *chum marbhaidh air a' cheathramh cuid do 'n talamh.* [3] *plàigh bhàsmhoir.* [4] *a dubhradh.* [5] *daor-òglach.*

cumhachd cron a dhèanamh air
an talamh agus air an fhairge,
3 Ag ràdh, na dèanaibh doch-
ann do 'n talamh, no do 'n fhairge,
no do na craobhaibh, gus an cuir
sinn seula air seirbhisich ar Dé
air clàraibh an eudainn.
4 Agus chuala mi àireamh na
dream a sheulaicheadh: ceud
agus dà fhichead agus ceithir
mìle, a sheulaicheadh do uile
threubhaibh chloinn Israeil.
5 Do thréibh Iuda sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Reubein sheulaicheadh
dà mhìle dheug. Do thréibh
Ghad sheulaicheadh dà mhìle
dheug.
6 Do thréibh Aseir sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Nephtalim sheulaicheadh
dà mhìle dheug. Do thréibh
Mhanaseis sheulaicheadh dà
mhìle dheug.
7 Do thréibh Shimeoin sheul-
aicheadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Lebhi sheulaicheadh dà
mhìle dheug. Do thréibh Is-
achair sheulaicheadh dà mhìle
dheug.
8 Do thréibh Shabuloin sheul-
aicheadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Ioseiph sheulaicheadh dà
mhìle dheug. Do thréibh Bhen-
iamin sheulaicheadh dà mhìle
dheug.
9 An déigh so dh'amhairc mi,
agus, feuch, sluagh mòr, nach
robh neach sam bith comasach
air àireamh, do na h-uile chinn-
ich, agus threubhaibh, agus
shluaghaibh, agus theangaidh-
ibh, 'nan seasamh an làthair
na rìgh-chaithreach, agus an
làthair an Uain, air an sgead-
achadh le trusganaibh fada
geala, agus pailm aca 'nan làmh-
aibh;
10 Agus ghlaodh iad le guth
àrd, ag ràdh, Slàinte do ar Dia-
ne[1] a ta 'na shuidhe air an rìgh-
chaithir, agus do 'n Uan[2].
11 Agus sheas na h-aingil uile
timchioll na rìgh-chaithreach,
agus nan seanairean, agus nan
ceithir bheathaichean, agus thuit
iad air an aghaidh an làthair na
rìgh-chaithreach, agus rinn iad
aoradh do Dhia,
12 Ag ràdh, Amen: Moladh,
agus glòir, agus gliocas, agus
buidheachas, agus urram, agus
cumhachd, agus neart *gu robh*
do ar Dia-ne gu saoghal nan
saoghal. Amen.
13 Agus fhreagair aon do na
seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad
sin a ta air an sgeadachadh le
trusganaibh fada geala? agus cia
as a thàinig iad?
14 Agus thubhairt mi ris, A
Thighearn, tha fhios agad-sa,
Agus thubhairt e rium, Is iad so
iadsan a thàinig á h-àmhghar[3]
mòr; agus nigh iad an trusgain,
agus rinn iad geal iad ann am
fuil an Uain.
15 Uime sin tha iad an làthair
rìgh-chaithreach Dhé, agus a'
dèanamh aoraidh dha a là agus
a dh'oidhche 'na theampull:
agus gabhaidh an Tì a tha 'na
shuidhe air an rìgh-chaithir
còmhnuidh 'nam measg.
16 Cha bhi ocras orra tuilleadh,
no tart ni 's mò; cha mhò a

[1] *o ar Dia-ne.* [2] *o 'n Uan.*

[3] *trioblaid.*

bhuaileas a' ghrian orra[1], no teas
air bith.
17 Oir beathaichidh an t-Uan
a tha am meadhon na rìgh-
chaithreach iad, agus treòraich-
idh e iad gu beò-thobraichibh
uisge: agus tiormaichidh Dia
gach deur o 'n sùilibh.

CAIB. VIII.

1 *Nuair a dh'fhosgladh an seachdamh seula,*
2 chaidh seachd trompaidean a thoirt do
sheachd ainglibh: 3 Chuir aingeal eile tùis
maille ri ùrnuighibh nan naomh air an al-
tair òir. 6 Shéid ceithir dhiubh an tromp-
aidean, agus lean plàighean mòra an lorg sin.

AGUS an uair a dh'fhosgail e
an seachdamh seula, bha
tosd air nèamh mu thimchioll
leth-uaire.
2 Agus chunnaic mi na seachd
aingil a sheas am fianuis Dé;
agus thugadh dhoibh-san seachd
trompaidean.
3 Agus thàinig aingeal eile,
agus sheas e aig an altair, agus
tùisear òir aige; agus thugadh
dha mòran tùise, chum gu 'n
tugadh se *e*[2] maille ri ùrnuigh-
ibh nan uile naomh air an altair
òir, a *bha* 'n làthair na rìgh-
chaithreach.
4 Agus chaidh deatach na
tùise suas maille ri ùrnuighibh
nan naomh, o làimh an aingil,
an làthair Dhé.
5 Agus ghlac an t-aingeal an
tùiseir, agus lìon se e le teine
na h-altarach, agus thilg e air
an talamh e: agus bha guth-
anna, agus tairneanaich, agus
dealanaich, agus crith-thalmh-
ainn ann.
6 Agus dh'ulluich na seachd
aingil aig an robh na seachd
trompaidean iad féin, chum an
séideadh.
7 Agus shéid an ceud aingeal,
agus bha clocha-meallain[3] ann,
agus teine air am measgadh le
fuil, agus thilgeadh air an tal-
amh iad; agus loisgeadh an
treas cuid do na craobhaibh, agus
am feur glas uile.
8 Agus shéid an dara aingeal,
agus thilgeadh mar gu 'm bu
bheinn mhòr a' losgadh le teine
anns an fhairge: agus dh'fhàs
an treas cuid do 'n fhairge 'na
fuil:
9 Agus fhuair an treas cuid do
na creutairibh a bha anns an
fhairge, aig an robh anam, bàs;
agus mhilleadh[4] an treas cuid do
na longaibh.
10 Agus shéid an treas ain-
geal, agus thuit reult mhòr o
nèamh, a' dearg-lasadh mar
lòchran[5], agus thuit i air an
treas cuid do na h-aimhnich-
ibh, agus air na tobraichibh
uisge;
11 Agus is e an t-ainm a
ghoirear do 'n reult Burmaid:
agus rinneadh an treas cuid do
na h-uisgeachaibh 'nam bur-
maid; agus fhuair mòran dhaoine
bàs leis na h-uisgeachaibh, do
bhrìgh gu 'n d' rinneadh searbh
iad.
12 Agus shéid an ceathramh
aingeal, agus bhuaileadh an treas
cuid do 'n ghréin, agus an treas
cuid do 'n ghealaich, agus an
treas cuid do na reultaibh;

[1] *a thuiteas a' ghrian orra, a loisgeas a' ghrian iad.* [2] *gu 'n ofraileadh se* e.

[3] *cloich-shneachd.* [4] *sgriosadh.* [5] *teus.*

ionnus gu 'n d' rinneadh an treas
cuid diubh dorcha, agus nach do
dhealraich an là rè an treas cuid
dheth, no an oidhche air a'
mhodh cheudna.
13 Agus dh'amhairc mi, agus
chuala mi aingeal[1] ag itealaich
ann am meadhon nèimh, ag ràdh
le guth àrd, Is truagh, truagh,
truagh, do luchd-àiteachaidh na
talmhainn, air son guthanna eile
trompaid nan trì aingeal a tha
fathast gu séideadh!

CAIB. IX.

1 Air séideadh do 'n chùigeadh aingeal, thuit reult o nèamh, d' am bheil iuchair sluichd an dubh-aigein air a tabhairt: 2 dh'fhosgail e an t-slochd, agus thàinig locuist cosmhuil ri scorpionaibh a mach. 12 Tha a' cheud truaighe air dol thairis. 13 Chaidh an seathadh trompaid a shéideadh. 14 Tha ceithir aingil, a bha ceangailte, air am fuasgladh.

AGUS shéid an cùigeadh aing-
eal a thrompaid, agus
chunnaic mi reult a' tuiteam o
nèamh chum na talmhainn: agus
thugadh dha iuchair sluichd an
dubh-aigein[2].
2 Agus dh'fhosgail e slochd
an dubh-aigein, agus dh'éirich
deatach as an t-slochd, mar
dheataich àmhuinn mhòr *theinn-
tich;* agus rinneadh a' ghrian
agus an t-athar dorcha le deat-
aich an t-sluichd.
3 Agus thàinig a mach as an
deataich air an talamh locuist;
agus thugadh cumhachd dhoibh,
a réir mar a tha cumhachd aig
scorpionaibh na talmhainn.
4 Agus chaidh a ràdh riu gu'n
iad a dhèanamh dochann[3] air
feur na talmhainn, no air ni sam
bith glas, no air craoibh sam
bith; ach air na daoinibh sin a
mhàin aig nach 'eil seula Dhé
air clàr an eudainn.
5 Agus thugadh dhoibh, cha 'n
e gu marbhadh siad iad, ach
gu 'm biodh iad air am pianadh
rè chùig mìosa: agus *bha* am
pian cosmhuil ri péin scorpion,
'nuair a bhuaileas e duine.
6 Agus anns an làithibh sin
iarraidh daoine am bàs, agus
cha 'n fhaigh iad e; agus bithidh
déidh aca air bàsachadh, agus
teichidh am bàs uatha.
7 Agus *bha* cruth nan locust
cosmhuil ri h-eachaibh air an
ulluchadh chum catha; agus *bha*
air an cinn mar gu 'm biodh
crùin cosmhuil ri h-òr, agus *bha*
an aghaidhean cosmhuil ri h-
aghaidhibh dhaoine.
8 Agus bha folt orra cosmhuil
ri folt bhan, agus bha am fiacla
mar *fhiaclaibh* leòmhan.
9 Agus bha aca uchd-éididh-
ean, mar uchd-éididhean iar-
uinn; agus *bha* fuaim an sgiath-
an mar fhuaim charbada mhòr-
an each a' ruith chum catha.
10 Agus bha earbuill aca cos-
mhuil ri scorpionaibh; agus bha
gathanna 'nan earblaibh: agus
b'e an cumhachd daoine a chiurr-
adh[4] rè chùig mìosa.
11 Agus bha rìgh aca os an
ceann, *eadhon* aingeal an dubh-
aigein, agus *'s e a 's* ainm dha san
Eabhra, Abadon, ach anns a'
Ghréigis 'se a 's ainm dha Apo-
lion.

[1] *aon aingeal.* [2] *an t-sluic gun aigeal, an t-s'uichd gun iochdar, sluichd an doimhne.*

[3] *dochair, cron.*
[4] *a ghoirteachadh.*

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà thruaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an seathadh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha 'm fianuis Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seathadh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgail na ceithir aingil a tha ceangailte aig an amhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh' fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìosa, agus bliadhna, chum gu 'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoinibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean a' mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìltibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc[1]: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmhan; agus as am beoil thàinig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na trì *plàighibh* so mharbhadh an treas cuid do dhaoinibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'nam beul, agus 'nan earblaibh: oir *bha* an earbuill cosmhuil ri nathraichibh nimhe, agus bha cinn aca, agus leo sin nì iad dochann[2].

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoinibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibribh an làmh, ionnus nach dèanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaidh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urrainn faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d' am mortaibh, no d' an druidheachd, no d' an strìopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

1 *Chunnaic Eoin aingeal treun aig an robh leabhar fosgailte 'na làimh: 6 neach a thug mionnan air-san a tha beò gu sìorruidh, nach bì aimsir ni's mò ann. 8 Thugadh àithne do Eoin an leabhar a ghabhail agus itheadh.*

AGUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois[3] air a cheann, agus 'aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phuist teine.

2 Agus bha aige 'na làimh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairge, agus a *chos* chlì air an talamh,

3 Agus ghlaodh[4] e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhan: agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na seachd tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na sgrìobh iad.

[1] *ghronustal.* [2] *cron.*

[3] *bogha-uisge.* [4] *dh' éigh.*

5 Agus thog an t-aingeal, a
chunnaic mi 'na sheasamh air a'
mhuir, agus air an talamh, a
làmh gu nèamh,
6 Agus mhionnaich e air-san a
tha beò gu saoghal nan saoghal,
a chruthaich nèamh agus na
nithe a ta ann, agus an talamh
agus na nithe a ta ann, agus
an fhairge agus na nithe a ta
innte, Nach bì aimsir ann ni 's
mò[1];
7 Ach ann an làithibh gutha
an t-seachdamh aingil, 'nuair a
thòisicheas e air séideadh, an
sin gu 'm biodh rùn-dìomhair
Dhé air a chrìochnachadh, mar
a dh'innis e d' a sheirbhisich na
fàidhean.
8 Agus labhair an guth, a
chuala mi o nèamh, rium a rìs,
agus thubhairt e, Imich, glac an
leabhran a tha fosgailte, ann an
làimh an aingil a tha 'na sheas-
amh air an fhairge, agus air an
talamh.
9 Agus chaidh mi dh'ionn-
suidh an aingil, agus thubhairt
mi ris, Thoir dhomh-sa an
leabhran: agus thubhairt e-san
rium, Glac, agus ith suas e; ag-
us nì e do bhroinn searbh, ach
bithidh e ann do bheul milis
mar mhil.
10 Agus ghlac mi an leabhran
á làimh an aingil, agus dh'ith
mi suas e; agus bha e ann mo
bheul milis mar mhil; agus an
uair a dh'ith mi e, rinneadh mo
bhrù searbh.
11 Agus thubhairt e rium, Is
éigin duit a rìs fàidheadaireachd
a dhèanamh am fianuis shlògh,
agus chinneach, agus theang-
anna, agus rìghre lìonmhor.

CAIB. XI.

1 *Rinn an dà fhianuis fàidheadaireachd:* 6
*thugadh cumhachd dhoibh nèamh a dhruid-
eadh, ionnus nach bì uisge ann:* 7 *nì am
béist cogadh 'nan aghaidh, agus marbhaidh
e iad:* 8 *luidhidh iad gun an adhlac,* 11
*agus an déigh thrì làithean agus leth là éir-
idh iad a rìs.* 14 *Chaidh an dara truaighe
thairis.* 15 *Chaidh an t-seachdamh tromp-
aid a shéideadh.*

AGUS thugadh dhomh cuilc
cosmhuil ri slait: agus
sheas an t-aingeal, ag ràdh,
Eirich, agus tomhais teampull
Dhé, agus an altair, agus iadsan
a tha dèanamh aoraidh ann.
2 Ach fàg a mach a' chùirt a
tha'n taobh a muigh do 'n team-
pull, agus na tomhais i; oir
thugadh i do na Cinnich: agus
saltraidh iad fo 'n cosaibh am
baile[2] naomh rè dhà mhìos agus
dhà fhichead.
3 Agus bheir mise *cumhachd*
do m' dhithis fhianuisean, agus
nì iad fàidheadaireachd rè mìle
agus dà cheud agus trì fichead
là, eudaichte ann an saic-eud-
ach.
4 Is iad so an dà chrann oladh,
agus an dà choinnleir a tha 'nan
seasamh an làthair Dhé na
talmhainn.
5 Agus ma chiurras neach
air bith iad, théid teine a mach
as am beul, agus claoidhidh e
an naimhdean: agus ma chiurras
neach air bith iad, is éigin da
bhi air a mharbhadh mar so.
6 Tha cumhachd aca so nèamh
a dhùnadh, ionnus nach bì
uisge ann, ann an làithibh am

[1] *Nach bì 'n aimsir ann fathast.*

[2] *a' chaithir.*

fàidheadaireachd-san: agus tha
cumhachd aca air uisgeachaibh
chum an tionndadh gu fuil, agus
an talamh a bhualadh leis an uile
phlàigh, co minic 's is toil leo.
7 Agus an uair a chrìoch-
naicheas iad am fianuis, nì am
fiadh-bheathach[1] a dh'éireas as an
t-slochd gun iochdar[2] cogadh 'nan
aghaidh, agus bheir e buaidh
orra, agus marbhaidh e iad.
8 Agus *bithidh* an cuirp
mharbha *'nan luidhe* ann an
sràid a bhaile mhòir, ris an
abrar gu spioradail Sodom agus
an Eiphit, far mar an ceudna an
do chéusadh ar Tighearn.
9 Agus chì *cuid* do na sluagh-
aibh, agus do threubhaibh, agus
do theangannaibh, agus do
chinnich, an cuirp mharbha rè
thrì làithean gu leth, agus cha
leig iad an cuirp mharbha a
chur ann an uaighibh.
10 Agus nì luchd-àiteachaidh
na talmhainn gàirdeachas os an
ceann, agus bithidh iad subhach,
agus cuiridh iad tiodhlacan[3] dh'-
ionnsuidh a chéile; do bhrìgh
gu 'n do phian an dà fhàidh so
iadsan a bha chòmhnuidh air an
talamh.
11 Agus an déigh thrì làith-
ean gu leth, chaidh Spiorad na
beatha o Dhia a steach annta,
agus sheas iad air an cosaibh;
agus thuit eagal mòr orra-san a
chunnaic iad.
12 Agus chual iad guth mòr o
nèamh, ag ràdh riu, Thigibh a
nios an so. Agus chaidh iad
suas do nèamh air neul; agus
chunnaic an naimhdean iad.
13 Agus anns an uair sin féin
bha crith mhòr thalmhainn ann,
agus thuit an deicheamh cuid
do 'n bhàile[4], agus mharbhadh
seachd mìle pearsa sa' chrith-
thalmhainn[5]: agus ghabh a' chuid
eile eagal, agus thug iad glòir
do Dhia nèimh.
14 Chaidh an dara truaighe
thairis: feuch, thig an treas
truaighe gu h-aithghearr.
15 Agus shéid an seachdamh
aingeal a thrompaid; agus bha
guthanna mòra air nèamh, ag
ràdh, Rinneadh rìoghachdan an
t-saoghail *'nan rìoghachdaibh* do
ar Tighearn, agus d' a Chrìosd-
san; agus bithidh e 'na Rìgh gu
saoghal nan saoghal.
16 Agus thuit na ceithir sean-
aire fichead, a bha 'nan suidhe
air an caithrichibh am fianuis
Dé, sìos air an aghaidh, agus
rinn iad aoradh do Dhia,
17 Ag ràdh, Bheireamaid
buidheachas duitse, O Thigh-
earna Dhé uile-chumhachdaich,
a ta, agus a bha, agus a bhith-
eas; air son gu 'n do ghabh thu
do chumhachd mòr a d'ionnsuidh,
agus gu 'n do rìghich thu.
18 Agus bha fearg air na
cinnich, agus thàinig t' fhearg-
sa, agus àm nam marbh gu 'n
tugtadh breth orra, agus gu 'n
tugadh tusa duais do d' sheirbh-
isich na fàidhean, agus do na
naoimh, agus dhoibh-san air am
bheil eagal t' ainme, do na big ag-
us do na mòir, agus gu sgriosadh
tu iadsan a sgriosas[6] an talamh.

[1] *am béisd.* [2] *gun aigeal.*
[3] *gibhtean.*

[4] *chaithir* [5] *leis a' chrith-thalmhainn.*
[6] *thruailleas.*

19 Agus dh'fhosgladh teampull Dé air nèamh, agus chunnacas ann a theampull àirc a' choimh-cheangail: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha-meallain mòra ann.

CAIB. XII.

1 *Tha bean a bha sgeadaichte leis a' ghréin ri saothair-chloinne:* 4 *tha 'n dragon mòr dearg 'na sheasamh fa comhair, ullamh gus a leanabh a shlugadh suas.* 6 *'Nuair a dh'aiseadadh i, theich i do'n fhàsach.* 7 *Chog Michael agus 'aingil an aghaidh an dragoin.* 13 *Tha an dragon, an déigh a thilgeadh sìos air an talamh, a' dian-ruagadh na mnà.*

AGUS chunnacas iongantas mòr air nèamh, bean air a sgeadachadh leis a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà reult dheug.

2 Agus air dh'i bhi torrach, ghlaodh i, ri saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh chum a h-aisead.

3 Agus chunnacas iongantas eile air nèamh, agus, feuch, dragon[1] mòr dearg, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air a chinn seachd crùin.

4 Agus tharruing 'earball an treas cuid do reultaibh nèimh, agus thilg e iad chum na talmhainn: agus sheas an dragon fa chomhair na mnà, a bha ullamh gu bhi air a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'nuair a bheireadh i e.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha gus na cinnich uile a riaghladh le slait iaruinn: agus thogadh a leanabh suas chum Dhé, agus *chum* a rìgh-chaithreachsan.

6 Agus theich a' bhean do 'n fhàsach, far am bheil aice ionad air ulluchadh le Dia, chum gu 'm biodh i air a beathachadh an sin rè mìle *agus* dà cheud *agus* trì fichead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh; rinn Michael agus 'aingil cogadh an aghaidh an dragoin; agus chog an dragon agus 'aingil féin;

8 Agus cha d' thug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite ni 's mò air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nathair sin, ris an abrar an diabhul agus Sàtan, a tha mealladh an t-saoghail uile: thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach 'aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag ràdh air nèamh, A nis tha slàinte agus neart, agus rìoghachd ar Dé-ne, agus cumhachd a Chrìosd air teachd; oir thilgeadh sìos fear-casaid ar bràithrean, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh'oidhche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fianuis-san; agus cha do ghràdhaich iad an anama féin gu bàs.

12 Uime sin biodh gàirdeachas oirbh, O a nèamha, agus oirbhse a tha 'nur còmhnuidh annta. An-aoibhinn do luchd-àiteachaidh na talmhainn, agus na fairge! oir thàinig an diabhul

[1] *uabheist.*

a nuas do 'ur n-ionnsuidh, ag-
us fearg ro mhòr air, do bhrìgh
gur fiosrach e nach 'eil aige ach
ùine ghearr.
13 Agus an uair a chunnaic
an dragon gu' n do thilgeadh e
chum na talmhainn, rinn e geur-
leanmhuinn air a' mhnaoi a rug
an *leanabh* mic.
14 Agus do 'n mhnaoi thugadh
dà sgéith iolaire mòire, chum
gu 'n rachadh i air itealaich leo
do 'n fhàsach, chum a h-ionaid
féin; far am bheil i air a h-al-
trum rè aimsir, agus aimsirean,
agus leth-aimsir[1], o aghaidh na
nathrach.
15 Agus thilg an nathair as a
beul uisge mar thuil, an déigh
na mnà, chum gu'n tugadh i oirre
bhi air a giùlan air falbh leis an
t-sruth.
16 Agus rinn an talamh
còmhnadh ris a' mhnaoi; agus
dh'fhosgail an talamh a bheul,
agus shluig e suas an tuil, a
thilg an dragon as a bheul.
17 Agus bha fearg air an drag-
on ris a' mhnaoi, agus chaidh
e dhèanamh cogaidh ris a' chuid
eile d' a sliochd, a tha coimhead[2]
àitheanta Dhé, agus aig am
bheil fianuis Iosa Crìosd.

CAIB. XIII.

1 *Dh'éirich fiadh-bheathach as an fhairge le seachd cinn agus deich adhaircean: dhasan thug an dragon a chumhachd.* 11 *Thàinig fiadh-bheathach eile a nìos as an talamh,* 14 *agus thug e fa' near dealbh bhi air a dhéanamh do 'n cheud fhiadh-bheathach,* 15 *agus gu 'n déanadh daoine aoradh dha,* 16 *agus gu' n gabhadh iad a chomhara.*

AGUS sheas mi air gaineimh
na fairge, agus chunnaic
mi fiadh-bheathach[3] ag éirigh
suas as an fhairge, aig an robh
seachd cinn, agus deich adhair-
cean, agus air 'adharcaibh deich
crùin, agus air a chinn ainm
toibheim[4].
2 Agus bu chosmhuil am fiadh-
bheathach a chunnaic mi ri
leopard, agus bha a chosan mar
chosaibh math-ghamhna, agus a
bheul mar bheul leòmhain: agus
thug an dragon a neart, agus
a chaithir[5], agus cumhachd mòr
dha.
3 Agus chunnaic mi aon d' a
chinn mar gu 'm biodh e air a
lotadh gu bàs; agus leighiseadh
a lot[6] bàsmhor: agus ghabh an
talamh uile iongantas an déigh
an fhiadh-bheathaich.
4 Agus rinn iad aoradh do 'n
dragon, a thug a chumhachd
do 'n fhiadh-bheathach: agus
rinn iad aoradh do' n fhiadh-
bheathach, ag ràdh, Cò a ta
cosmhuil ris an fhiadh-bheath-
ach? Cò a ta comasach air cog-
adh a dhèanamh 'na aghaidh?
5 Agus thugadh dha beul a'
labhairt nithe mòra, agus thoi-
bheum; agus thugadh cumh-
achd dha cogadh a dhèanamh rè
dhà mhìos agus dà fhichead.
6 Agus dh'fhosgail e 'bheul ann
an toibheum an aghaidh Dhé,
chum toibheum a thoirt d' a
ainm, agus d' a phàilliun[7], agus
do 'n dream a ta 'nan còmhnuidh
air nèamh.
7 Agus thugadh dha cogadh

---

[1] *àm, agus amanna, agus leth-àm.*
[2] *ghléidheadh.*
[3] *béist.*
[4] *ainmean Dia-mhaslachaidh.*
[5] *a rìgh-chaithir.*
[6] *a chneadh.*
[7] *thabernaca*

a dhèanamh an aghaidh nan
naomh, agus buaidh a thoirt
orra: agus thugadh dha cumh-
achd os ceann gach uile thréibh,
agus theangaidh, agus chinnich.
8 Agus nì iadsan uile, a tha
'nan còmhnuidh air an talamh,
aoradh dha, aig nach 'eil an
ainmean sgrìobhta ann an leabh-
ar beatha an Uain, a mharbhadh
o thoiseach an t-saoghail.
9 Ma tha cluas aig neach air
bith, éisdeadh e.
10 Ma bheir neach air bith am
braighdeanas, théid e féin am
braighdeanas: ma mharbhas
neach air bith leis a'chlaidheamh,
is éigin e féin bhi air a mharbh-
adh leis a' chlaidheamh. Is ann
an so a ta foighidin agus creid-
imh nan naomh.
11 Agus chunnaic mi fiadh-
bheathach eile ag éirigh as an
talamh; agus bha aige dà adh-
airc cosmhuil ri uan, agus labh-
air e mar dhragon.
12 Agus tha e a' cur an
gnìomh cumhachd a' cheud
fhiadh-bheathaich uile 'na fhian-
uis, agus tha e toirt air an talamh,
agus orra-san a tha 'nan còmh-
nuidh ann, aoradh a dhèanamh
do 'n cheud fhiadh-bheathach,
aig an robh a lot bàsmhor air
a leigheas.
13 Agus tha e a' dèanamh
chomhara mòra, ionnus gu bheil
e toirt air teine teachd a nuas
o nèamh air an talamh, ann am
fianuis dhaoine.
14 Agus tha e a' mealladh na
dream a tha 'nan còmhnuidh
air an talamh, leis na comhar-
aibh sin a thugadh dha a dhèan-
amh an làthair an fhiadh-
bheathaich, ag ràdh ri luchd-
àiteachaidh na talmhainn, ìomh-
aigh a dhèanamh do 'n bheathach
aig an robh an lot claidheimh,
agus a bha beò.
15 Agus thugadh cumhachd
dha beatha[1] a thoirt do ìomhaigh
an fhiadh-bheathaich, ionnus
gu 'n labhradh ìomhaigh an
fhiadh-bheathaich, agus gu 'n
tugadh e fa 'near gu 'm biodh a
mheud as nach dèanadh aoradh
do ìomhaigh an fhiadh-bheath-
aich, air am marbhadh.
16 Agus tha e toirt air na
h-uile *dhaoine*, araon beag agus
mòr, saoibhir agus daoibhir[2], saor
agus daor, comhara a ghabhail
air an làimh dheis, no air clàr
an eudain;
17 Agus nach feudadh neach
sam bith ceannach no reic, ach
e-san aig am biodh an comhara,
no ainm an fhiadh-bheathaich,
no àireamh 'ainme.
18 An so tha gliocas. An tì
aig am bheil tuigse, àirmheadh[3]
e àireamh an fhiadh-bheathaich:
oir is àireamh duine e; agus is
e 'àireamh sè ceud agus trì fich-
ead agus sè.

CAIB. XIV.

1 *An t-Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin maille r' a chuideachd.* 6 *Tha aingeal a' searmonachadh an t-soisgeil.* 8 *Tuiteam Bhabiloin.* 15 *Foghar an t-saoghail, agus cur a' chorrain ann.* 20 *Foghar agus preas-fìona feirge Dhé.*

AGUS dh'amhairc mi, agus,
feuch, Uan 'na sheasamh
air sliabh Shioin, agus maille
ris ceud agus dà fhichead agus

[1] *spiorad.* [2] *bochd.* [3] *cunntadh.*

ceithir mìle, aig an robh ainm
'Athar-san sgrìobhta air clàr an
eudain.
2 Agus chuala mi guth o
fhlaitheanas, mar fhuaim mhòr-
an uisgeacha, agus mar fhuaim
tàirneanaich mhòir ; agus chuala
mi fuaim chlàrsairean, a' dèan-
amh ciùil le 'n clàrsaichibh féin :
3 Agus sheinn iad mar gu'm
b' òran nuadh e an làthair na
rìgh-chaithreach, agus an làth-
air nan ceithir bheathaichean,
agus nan seanairean : agus cha
b' urrainn neach sam bith an
t-òran sin fhòghlum, ach an ceud
agus dà fhichead agus na ceith-
ir mìle, a shaoradh[1] o 'n talamh.
4 Is iad so an dream nach do
shalaicheadh le mnàibh ; oir is
òighean iad : is iad so an dream
a tha leantuinn an Uain ge b' e
àit an téid e : shaoradh iad so o
mheasg dhaoine, 'nan ceud thor-
adh do Dhia, agus do 'n Uan.
5 Agus 'nam beul cha d' fhuar-
adh cealg : oir tha iad gun lochd[2]
an làthair rìgh-chaithreach Dhé.
6 Agus chunnaic mi aingeal
eile ag itealaich ann am meadh-
on nèimh, aig an robh an sois-
geul sìorruidh r' a shearmonach-
adh dhoibh-san a tha'nan còmh-
nuidh air an talamh, agus
do gach uile chinneach, agus
thréibh, agus theangaidh, agus
shluagh,
7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh
eagal Dé oirbh, águs thugaibh
glòir dha ; oir thàinig uair a
bhreitheanais : agus dèanaibh
aoradh dhasan a rinn nèamh,
agus talamh, agus an fhairge,
agus na tobair uisge.
8 Agus lean aingeal eile, ag
ràdh, Thuit, thuit Babilon, am
baile mòr[3] sin, do bhrìgh gu 'n
d' thug i air gach uile chinneach
òl do fhìon feirge a strìopachais.
9 Agus lean an treas aingeal
iad, ag ràdh le guth àrd, Ma
nì neach air bith aoradh do 'n
fhiadh-bheathach, agus d' a
ìomhaigh, agus ma ghabhas e a
chomhara air clàr 'eudain, no
air a làimh,
10 Olaidh e-san do fhìon
feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh
gun mheasgadh, ann an cupan
'fheirge-san ; agus bithidh e air
a phianadh le teine agus pronn-
usc, am fianuis nan aingeal
naomha, agus am fianuis an Uain.
11 Agus bithidh deatach am
péine-san ag éirigh suas gu
saoghal nan saoghal : agus cha 'n
'eil fois sam bith a là no dh'-
oidhche aca-san a nì aoradh do 'n
fhiadh-bheathach agus d' a ìomh-
aigh, no aig neach air bith a
ghabhas comhara 'ainme-san.
12 An so tha foighidin nan
naomh : an so *tha* 'n dream a
choimhideas àitheanta Dhé, ag-
us creidimh Iosa.
13 Agus chuala mi guth o
nèamh, ag ràdh rium, Sgrìobh,
Is beannaichte na mairbh a
gheibh bàs san Tighearn, á so a
mach : Seadh, a ta an Spiorad
ag ràdh, chum gu faigh iad fois
o 'n saothair ; agus leanaidh an
oibre iad.
14 Agus dh'amhairc mi, agus,
feuch, neul geal, agus air an
neul *neach* 'na shuidhe cosmhuil

[1] *cheannaicheadh.* [2] *gun smal.*

[3] *a' chaithir mhòr.*

ri Mac an duine, aig an robh
crùn òir air a cheann, agus corr-
an geur 'na làimh.
15 Agus thàinig aingeal eile
mach as an teampull, a' glaodh-
aich le guth àrd ris an Tì a bha
na shuidhe air an neul, Sàth a
steach do chorran, agus buain:
oir thàinig àm dhuit buain; oir
tha foghar na talmhainn abuich.
16 Agus shàth an Tì a bha 'na
shuidhe air an neul, a chorran
san talamh; agus bhuaineadh an
talamh.
17 Agus thàinig aingeal eile
mach as an teampull a ta air
nèamh, agus corran geur aige-
san mar an ceudna.
18 Agus thàinig aingeal eile
mach o'n altair, aig an robh
cumhachd os ceann teine, agus
ghlaodh e le glaodh àrd ris an
Tì aig an robh an corran geur,
ag ràdh, Sàth a steach do chorr-
an geur, agus cnuasaich baguid-
ean[1] fìonain na talmhainn: oir a
ta a fìon-dhearcan làn abuich.
19 Agus shàth an t-aingeal a
chorran san talamh, agus chnuas-
aich e fìonain na talmhainn,
agus thilg e i ann am fìon-amar
mòr feirge Dhé.
20 Agus shaltradh am fìon-
amar an taobh a muigh do'n
bhaile, agus thàinig fuil a mach
as an fhìon-amar, gu sréin nan
each, feadh mhìle agus shè ceud
stàid[2].

CAIB. XV.

1 *Na seachd aingil leis na seachd plàigh-ibh deireannach.* 3 *Oran na muinntir a bhuadhaicheas air an fhiadh-bheathach* 7 *Na seachd soithiche làn do fheirg Dhé.*

AGUS chunnaic mi combara
eile air nèamh, mòr agus
iongantach, seachd aingil aig an
robh na seachd plàighean deir-
eannach; oir annta so tha fearg
Dhé air a coimhlionadh.
2 Agus chunnaic mi mar gu'm
b'fhairge ghloine, air a measg-
adh le teine; agus iadsan a thug
buaidh air an fhiadh-bheathach.
agus air 'ìomhaigh, agus air a
chombara, *agus* air àireamh
'ainme, 'nan seasamh air an
fhairge ghloine, agus clàrsaiche
Dhé aca.
3 Agus tha iad a' seinn òrain
Mhaois[3] òglaich Dhé, agus òrain
an Uain, ag ràdh, *Is* mòr, agus
is iongantach t' oibre, a Thigh-
earna Dhé uile-chumhachdaich:
is ceart agus *is* fìor do shligh-
ean-sa, a Rìgh nan naomh.
4 Cò air nach biodh eagal
romhad, O Thighearn, agus nach
tugadh glòir do t' ainm? oir *is*
tusa a mhàin *a ta* naomh: oir
thig na h-uile chinnich, agus nì
iad aoradh ann do làthair; do
bhrìgh gu bheil do bhreithean-
ais air an dèanamh follaiseach.
5 Agus an déigh so dh'amh-
airc mi, agus, feuch, dh'fhosg-
ladh teampull pàilliuin na fian-
uis air nèimh.
6 Agus thàinig a mach as an
teampull na seachd aingil, aig
an robh na seachd plàighean, air
an sgeadachadh le lìon-eudach
glan agus dealrach[4], agus air an
crioslachadh[5] mu 'n uchd le crios-
aibh òir.
7 Agus thug aon do na ceithir

[1] *triopuill.*
[2] i. e. *an t ochdamh cuid do mhìle fearainn.*
[3] *chan iad laoidh Mhaois.*
[4] *geal.* [5] *air an criosrachadh.*

bheathaichibh do na seachd
aingil seachd soithichean òir,
làn do fheirg an Dé a ta beò gu
saoghal nan saoghal.
8 Agus lìonadh an teampull
le deataich o ghlòir Dhé, agus o
'chumhachd-san; agus cha b'
urrainn neach sam bith dol a
stigh do 'n teampull, gus am
biodh seachd plàighean nan
seachd aingeal air an coimhlion-
adh.

CAIB. XVI.

1 *Dhòirt na h-aingil a mach an soithiche làn do fheirg:* 6 *Na plàighean a tha leantuinn air sin.* 15 *Thig Crìosd mar ghaduiche: is beannaichte iadsan a nì faire.*

AGUS chuala mi guth mòr as
an teampull, ag ràdh ris
na seachd aingil, Imichibh, agus
taomaibh soithiche feirge Dhé
air an talamh.
2 Agus dh' imich an ceud *aing-
eal,* agus thaom e a shoitheach
air an talamh; agus dh'éirich
droch neasgaid nimhneach air
na daoinibh sin aig an robh
comhara an fhiadh-bheathaich,
agus *orra-san* a rinn aoradh d'a
ìomhaigh.
3 Agus thaom an dara aing-
eal a shoitheach san fhairge;
agus rinneadh i mar fhuil *duine*
mhairbh: agus fhuair gach anam
beò bàs anns an fhairge.
4 Agus thaom an treas aing-
eal a shoitheach anns na h-
aimhnichibh agus anns na tob-
raichibh uisge; agus rinneadh
iad 'nam fuil.
5 Agus chuala mi aingeal nan
uisgeacha ag ràdh, Is cothrom-
ach thusa, O Thighearn, a ta,
agus a bha, agus a bhitheas, do
bhrìgh gu 'n d' thug thu breth
air an dòigh so:
6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh
agus fhàidhean, agus thug thusa
dhoibh fuil r' a h-òl; oir is
toillteanach iad.
7 Agus chuala mi neach eile
o 'n altair ag ràdh, Seadh, a
Thighearna Dhé uile-chumh-
achdaich, *is* fìor agus cothrom-
ach do bhreitheanais.
8 Agus thaom an ceathramh,
aingeal a shoitheach air a' ghréin,
agus thugadh *cumhachd* dha
daoine a phianadh le h-ain-teas
teine.
9 Agus bha daoine air an
losgadh le teas mòr, agus thug
iad toibheum do ainm Dhé, aig
am bheil cumhachd air na
plàighibh sin: agus cha d' rinn
iad aithreachas, chum glòir a
thoirt dhasan.
10 Agus thaom an cùigeadh
aingeal a shoitheach air rìgh-
chaithir an fhiadh-bheathaich;
agus rinneadh a rìoghachd dor-
cha; agus chagainn *daoine* an
teanganna tre phéin,
11 Agus thug iad toibheum[1]
do Dhia nèimh air son am pianta
agus an creuchda, agus cha do
ghabh iad àithreachas d' an
gnìomharaibh.
12 Agus thaom an seathadh
aingeal a shoitheach air an amh-
ainn mhòir Euphrates; agus
thiormaicheadh a h-uisge, chum
gu 'n ulluichteadh slighe rìgh-
rean na h-àirde 'n ear.
13 Agus chunnaic mi *teachd* a
mach á beul an dragoin, agus á
beul an fhiadh-bheathaich, agus
á beul an fhàidh-bhréige, trì

[1] *masladh.*

spiorada neò-ghlan, cosmhuil ri losguinn.

14 Oir is iad *sin* spiorada dhèamhan, a' dèanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu 'n cruinneachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.

15 Feuch, a ta mi a' teachd mar ghaduiche. *Is* beannaichte e-san a nì faire, agus a ghléidheas 'eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic *daoine* a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r' a chéile chum ionaid ris an abrar san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaom an seachdamh aingeal a shoitheach san athar[1]; agus thàinig guth mòr a mach á teampull nèimh, o 'n rìghchaithir, ag ràdh, Tha e dèanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann; agus bha crith mhòr thalmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha daoine air an talamh, a samhuil do chriththalmhainn co mhòr.

19 Agus bha am baile mòr[2] air a roinn 'na thrì earrannaibh, agus thuit bailtean nan cinneach: agus thàinig Babilon mhòr an cuimhne an làthair Dhé, a thoirt d' i copan fìona fraoich 'fheirge[3].

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d' fhuaradh na beannta.

21 Agus thàinig clacha-meallain mòra[4] a nuas o nèamh air daoinibh, *gach clach* co throm ri talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clacha-meallain; oir bha am plàigh-san ro-mhòr.

CAIB. XVII.

1 *Tha bean air a sgeadachadh le purpur agus scarlaid, agus copan òir 'na làimh, 'na suidh air an fhiadh-bheathach,* 5 *neach a 's i Babilon mhòr, màthair nan gràineileachd.* 9 *Eadar-mhìneachadh nan seachd ceann,* 12 *agus nan deich adhaircean.* 14 *Buaidh an Uain;* 16 *agus peanas na strìopaiche.*

AGUS thàinig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium, ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na strìopaiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d' rinn rìghre na talmhainn strìopachas, agus aig an do chuireadh luchd-àiteachaidh na talmhainn air mhisg le fìon a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do 'n fhasach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dhath scarlaid, làn do ainmibh toibheim[5], air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha a' bhean air a sgeadachadh ann am purpur, agus ann an scarlaid, agus air a dèanamh breagha le h-òr, agus clachaibh luachmhor, agus nèamhnuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neò-ghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain *bha*

[1] *aidhear.* [2] *a' chaithir mhòr.*
[3] *'fheirge ro gharg.*
[4] *cloich-shneachd mhòr.*
[5] *Dia-mhaslachaidh.*

ainm sgrìobhta, RUN-DIOMH-
AIR, BABILON MHOR,
MATHAIR NAN STRIOPACH
AGUS GHRAINEILEACHDA
NA TALMHAINN.
6 Agus chunnaic mi a' bhean
air mhisg le fuil nan naomh,
agus le fuil fhianuisean[1] Iosa:
agus an uair a chunnaic mi i,
ghabh mi iongantas le h-iongant-
as mòr.
7 Agus thubhairt an t-aingeal
rium, C' ar son a ghabh thu
iongantas? Innsidh mise dhuit
rùn-dìomhair na mnà, agus an
fhiadh-bheathaich a tha 'ga
giùlan, air am bheil na seachd
cinn agus na deich adhaircean.
8 Am fiadh-bheathach a chunn-
aic thu, bha e, agus cha 'n 'eil e
ann; agus éiridh e suas á slochd
un dubh-aigein[2], agus théid e
am mugha[3]: agus gabhaidh
luchd-àiteachaidh na talmhainn,
(aig nach 'eil an ainmean
sgrìobhta ann an leabhar na
beatha o thoiseach an t-saogh-
ail,) iongantas, 'nuair a chì iad
am fiadh-bheathach[4] a bha, agus
nach 'eil, agus a bhitheas ann[5].
9 An so a ta an inntinn aig am
bheil gliocas. Na seachd cinn
is seachd sléibhtean iad, air am
bheil a' bhean 'na suidhe.
10 Is seachd rìghrean iad mar
an ceudna: tha cùig *dhiubh* air
tuiteam, agus a ta h-aon ann:
cha d' thàinig am fear eile fath-
ast; agus an uair a thig e, is
éigin da fantuinn rè ùine bhig.
11 Agus am fiadh-bheathach a
bha, agus nach 'eil ann, is e-san
an t-ochdamh, agus tha e o 'n
t-seachdnar, agus théid e am
mugha.
12 Agus na deich adhaircean a
chunnaic thu, is deich rìghrean
iad, nach d'fhuair rìoghachd
fathast, ach a ta faotainn cumh-
achd mar rìghrean rè aon uaire
maille ris[6] an fhiadh-bheathach.
13 Tha aca sin aon inntinn,
agus bheir iad an neart agus an
cumhachd do 'n fhiadh-bheath-
ach.
14 Nì iad sin cogadh an agh-
aidh an Uain, agus bheir an
t-Uan buaidh orra: oir is e-san
Tighearna nan Tighearna, agus
Rìgh nan Rìgh; agus *tha* an
dream a tha maille ris, air an
gairm, agus air an taghadh,
agus dìleas.
15 Agus tha e ag ràdh rium,
Na h-uisgeachan a chunnaic thu,
far am bheil an strìopach 'na
suidhe, is slòigh, agus coimh-
thionail, agus cinnich, agus
teanganna iad.
16 Agus na deich adhaircean a
chunnaic thu air an fhiadh-
bheathach, bheir iad sin fuath
do 'n strìopaich, agus nì iad fàs
i, agus lomnochd, agus ithidh iad
a feoil, agus loisgidh iad i le
teine.
17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a
thoil a choimhlionadh, agus a
bhi dh'aon chomhairle, agus an
rìoghachd a thoirt do 'n fhiadh-
bheathach, gus an coimhlionar
briathran Dhé.
18 Agus is i a' bhean a chunn-
aic thusa, am baile mòr[7] sin, a

[1] *mhairtireach.* [2] *as an t-slochd gun iochdar.* [3] *sgriosar e.* [4] *am béist.* [5] *gidheadh a ta ann.* [6] *san aon uair ris.* [7] *a' chaithir mhòr.*

tha rìoghachadh[1] os ceann rìghre
na talmhainn.

CAIB. XVIII.

1 *Thuit Babilon:* 4 *thugadh àithne do phobull Dé imeachd aisde:* 9 *rinn rìghre na talmhainn,* 11 *maille ris na ceannaichibh agus na maraichibh, bròn air a son:* 20 *rinn na naoimh gàirdeachas air son breitheanais Dé oirre.*

AGUS an déigh nan nithe so
chunnaic mi aingeal eile
teachd a nuas o nèamh, aig an
robh cumhachd mòr; agus
dhealraich an talamh le 'ghlòir.
2 Agus ghlaodh[2] e gu làidir le
guth mòr, ag ràdh, Thuit, thuit
Babilon mhòr, agus rinneadh i
'na h-àite-còmhnuidh dhèamhan,
'na prìosan[3] do gach spiorad
neò-ghlan, 'na h-ionad cumail do[4]
gach eun neò-ghlan agus fuath-
mhor.
3 Oir dh' òl na h-uile chinnich
do fhìon feirge a strìopachais,
agus rinn rìghre na talmhainn
strìopachas rithe, agus rinneadh
saoibhir ceannaichean na tal-
mhainn le pailteas a sògha[5].
4 Agus chuala mi guth eile o
nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach
aisde, mo phobull, chum nach bì
sibh comh-pàirteach d' a peac-
aibh, agus nach faigh sibh *cuid*
d' a plàighibh.
5 Oir tha a peacanna air
ruigheachd[6] suas gu nèamh, agus
chuimhnich Dia a h-eu-cearta.
6 Thugaibh ath-dhìol d' i mar
a dhìol ise ribh, agus thugaibh
dh'i a dhà uiread, a réir a h-
oibre: anns a' chupan a lìon i,
lìonaibh a dhà uiread d' i.

[1] *aig am bheil uachdaranachd.* [2] *dh' éigh.*
[3] *gainntir.* [4] *'na h eunadan.*
[5] *a sàimhe.* [6] *air leantuinn.*

7 A mheud as a ghlòraich si
i féin, agus a chaith i a beatha
gu sòghail, co mòr as sin thug-
aibh dh' i do pheanas agus do
bhròn: oir a ta i ag ràdh 'na
cridhe féin, Tha mi a' m' shuidhe
a' m' bhan-rìghinn, agus cha
bhantrach mi, agus cha 'n fhaic
mi bròn.
8 Uime sin ann an aon là
thig a plàighean, bàs, agus bròn,
agus gorta; agus loisgear i gu
tur le teine: oir is neartmhor
an Tighearna Dia a bheir breth
oirre.
9 Agus nì righre na talmhainn,
a rinn strìopachas agus a chaith
am beatha gu sòghail maille
rithe, gul agus caoidh air a son,
'nuair a chì iad deatach a losg-
aidh,
10 A' seasamh fad as, tre
eagal a peanais, ag ràdh, Mo
thruaighe, mo thruaighe! a'
chaithir mhòr[7] sin Babilon, a'
chaithir threun sin! oir ann an
aon uair thàinig do bhreithean-
as.
11 Agus nì ceannaichean na
talmhainn gul agus caoidh air a
son; oir cha cheannaich neach
sam bith am bathar[8] ni's mò.
12 Bathar òir, agus àirgid,
agus chlach luachmhor, agus
nèambnuidean, agus lìon-eud-
aich ghrinn, agus phurpuir, ag-
us shìde, agus scarlaid, agus
gach uile ghnè fhiodha thine,
agus gach uile ghnè shoithiche
do ibhori[9], agus gach uile ghne
shoithiche do fhiodh ro luach-

[7] *am baile mòr.*
[8] *am marsantachd, an earradh.*
[9] *fhiaclaibh elephant; ivory.* Sasg.

mhor, agus do umha, agus do
iarunn, agus do mharmor.
13 Agus canal, agus nithe
deadh-fhàile, agus oladh-ùng-
aidh, agus tùis, agus fìon, agus
oladh, agus min mhìn[1], agus
cruithneachd, agus ainmhidhean,
agus caoraich, agus eich, agus
carbadan, agus tràillean, agus
anama dhaoine.
14 Agus dh'imich na toraidh,
air an robh mòr dhéidh t-ana-
ma, uait, agus dh'imich na h-
uile nithe annasach agus mais-
each uait, agus cha 'n fhaigh
thu iad ni 's mò.
15 Seasaidh ceannaichean nan
nithe so, a rinneadh saoibhir
leatha, am fad, air eagal a pean-
ais, a' gul agus a' caoidh,
16 Agus ag ràdh, Is truagh,
am baile mòr sin, a bha air
a sgeadachadh le lìon-eudach
grinn, agus purpur, agus scar-
laid, agus a bha air a dhèanamh
breagha[2] le h-òr, agus le clach-
aibh luachmhor, agus le neamh-
nuidibh!
17 Oir ann an aon uair thug-
adh saoibhreas cò mòr gu neò-
ni. Agus sheas gach uile long-
mhaighstir[3], agus gach uile
chuideachd a théid air longaibh,
agus na seòladairean, agus a'
mheud 's a nì gnothuichean air
fairge, am fad,
18 Agus ghlaodh iad, an uair a
chunnaic iad deatach a losgaidh,
ag ràdh, Cò *e am baile* a 's cos-
mhuil ris a' bhaile mhòr so?
19 Agus thilg iad duslach air
an cinn, agus ghlaodh iad, a'
gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is
truagh, is truagh, am baile mòr
sin, anns an d' rinneadh saoibhir
iadsan uile aig an robh longa
air an fhairge, tre a ghreadh-
nachas-san! oir ann an aon uair
dh'fhàsaicheadh e.
20 Dèan gàirdeachas os a
cheann, o a nèamh, agus sibhse
abstola naomha agus fhàidhean;
oir dhìol Dia sibhse air.
21 Agus thog aingeal treun
clach mar chloich-mhuilinn
mhòir, agus thilg e san fhairge
i, ag ràdh, Is ann mar so le
neart a thilgear sìos am baile
mòr sin Babilon, agus cha 'n
fhaidhear e ni 's mò.
22 Agus cha chluinnear ann-
ad ni 's mò fuaim chlàrsairean,
agus luchd-ciuil, agus phìobair-
ean, agus thrompadairean; ag-
us cha 'n fhaighear annad ni 's
mò fear-ceirde, do ghnè ceirde
sam bith; agus cha chluinnear
fuaim cloiche-muilinn annad ni
's mò;
23 Agus cha soillsich solus
coinnle[4] annad ni 's mo; agus cha
chluinnear annad ni 's mò guth
fear-bainnse no bean-bainnse[5]:
oir b' iad do cheannaichean
daoine mòra na talmhainn; ag-
us le d' dhruidheachd bha na h-
uile chinnich air am mealladh:
24 Agus fhuaradh ann fuil
fhàidhean, agus naomh, agus
nan uile *dhaoine* a mharbhadh air
an talamh.

CAIB. XIX.

1 *Tha Dia air a chliùthachadh, air son gu 'n
d' thug e breth air an strìopaich mhòir, agus*

[1] *plùr mìn.* [2] *air òradh.*
[3] *fhear-stiùraidh.*

[4] *lòchrain.*
[5] *fir-bainnse no mna-bainnse.*

gu 'n do dhìol e fuil a naomh. 7 Banais an Uain, &c.

AGUS an déigh nan nithe so,
chuala mi guth àrd mhòr-
shluaigh air nèamh, ag ràdh,
Aleluia; Slàinte, agus glòir, ag-
us urram, agus cumhachd do 'n
Tighearn ar Dia-ne :
2 Oir *is* fìor agus *is* cothrom-
ach a bhreitheanais; oir thug e
breth air an strìopaich mhòir, a
thruaill an talamh le a strìop-
achas, agus dhìol e fuil a sheirbh-
iseach féin air a làimh.
3 Agus a rìs thubhairt iad,
Aleluia. Agus chaidh a deatach
suas gu saoghal nan saoghal.
4 Agus thuit na ceithir sean-
aire fichead, agus na ceithir
bheathaiche sìos, agus rinn iad
aoradh do Dhia, a bha 'na
shuidhe air an rìgh-chaithir, ag
ràdh, Amen; Aleluia.
5 Agus thàinig guth a mach
o 'n rìgh-chaithir, ag ràdh, Mol-
aibh ar Dia-ne, sibhse uile a 's
seirbhisich dha, agus air am
bheil 'eagal-san, eadar bheag
agus mhòr.
6 Agus chuala mi mar ghuth
mòr-shluaigh, agus mar fhuaim
mhòran uisgeacha, agus mar
thoirm tairneanaich chumhachd-
aich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta
an Tighearna Dia uile-chumh-
achdach a' rìoghachadh.
7 Bitheamaid aoibhinn agus
dèanamaid gàirdeachas, agus
thugamaid glòir dhasan : oir
thàinig pòsadh an Uain, agus
dh'ulluich a' bhean i féin.
8 Agus thugadh dh'i gu 'm
biodh i air a sgeadachadh le
lìon-eudach grinn, glan agus
dealrach: oir is e an lìon-eud-
ach grinn fìreantachd nan
naomh.
9 Agus thubhairt e rium,
Sgrìobh, *Is* beannaichte iadsan
a tha air an cuireadh gu suipeir-
bhainnse an Uain. Agus thu-
bhairt e rium, Is iad so briathra
fìrinneach Dhé.
10 Agus thuit mi sìos aig a
chosaibh chum aoradh dhèan-
amh dha: agus thubhairt e rium,
Feuch nach *dèan thu* e : is
còmh-sheirbhiseach dhuit féin
mise, agus do d' bhràithribh aig
am bheil fianuis Iosa : dèan
aoradh do Dhia : oir is i fianuis
Iosa spiorad na fàidheadair-
eachd.
11 Agus chunnaic mi nèamh
air fhosgladh, agus, feuch, each
geal; agus ghoireadh do 'n Tì a
shuidh air Dìleas, agus Fìor;
agus ann am fìreantachd tha e
dèanamh breitheanais agus cog-
aidh.
12 Agus *bha* a shùilean mar
lasair theine, agus air a cheann
bha mòran chrùn; agus bha
ainm aige sgrìobhta, nach b'
aithne do neach sam bith ach e
féin;
13 Agus bha e air a sgead-
achadh le trusgan[1] tumta am
fuil: agus is e 'n t' ainm a ghoir-
ear dheth, FOCAL DE.
14 Agus lean na h-armailtean
a bha air nèamh e air eachaibh
geala, air an sgeadachadh le lìon-
eudach grinn, geal agus glan.
15 Agus as a bheul tha claidh-
eamh geur a' dol a mach, chum
gu 'm buaileadh e na cinnich

[1] *falluing, eudach-uachdair*

leis; agus riaghlaidh e iad le slait iaruinn: agus tha e a' saltradh fìon-amair fraoich feirge[1] an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thrusgan agus air a léis ainm sgrìobhta, RIGH NAN RIGH, AGUS TIGHEARNA NAN TIGHEARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh 'na sheasamh sa' ghréin; agus ghlaodh e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith uile, a bha 'g itealaich ann am meadhon nèimh, Thigibh, agus cruinnichibh sibh féin chum suipeir an Dé mhòir;

18 Chum gu 'n ith sibh feoil rìghrean, agus feoil àrd-cheannard, agus feoil dhaoine cumhachdach, agus feoil each agus na muinntir a shuidheas orra, agus feoil nan uile *dhaoine*, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìghrean na talmhainn, agus an armailtean air an cruinneachadh, a dhèanamh cogaidh an aghaidh an Tì a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh 'armailt-san.

20 Agus ghlacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am fàidh-bréige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an dream a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iadsan a rinn aoradh d'a ìomhaigh. Thilgeadh iad sin nan dithis beò ann an loch teine a' dearg lasadh le pronnusc.

21 Agus mharbhadh a' chuid eile le claidheamh an tì a bha 'na shuidhe air an each, a thàinig a mach as a bheul: agus bha an eunlaith uile air an lìonadh le'm feoil.

CAIB. XX.

1 *Sàtan ceangailte rè mhìle bliadhna.* 5 *A' cheud aiseirigh:* 6 *tha iad beannaichte aig
am bheil cuid dh'i.* 7 *Sàtan a rìs air
fhuasgladh.* 8 *Gog agus Magog.* 10 *Thilgeadh an Diabhul do 'n loch theine agus
phronnuisc.* 12 *An aiseirigh dheireannach
agus choitchionn.*

AGUS chunnaic mi aingeal, a' teachd a nuas o nèamh, agus iuchair sluichd an dubh-aigein[2] aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon, an t-seann nathair nimhe sin, a 's e an diabhul agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle bliadhna;

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air, chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, gus an crìochnaicheadh[3] am mìle bliadhna: agus an déigh sin, is éigin gu fuasgailear e rè ùine bhig.

4 Agus chunnaic mi rìgh-chaithrichean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breitheanas doibh: agus *chunnaic mi* anaman na muinntir d' an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d' rinn aoradh do 'n fhiadh-bheathach, no d'a ìomhaigh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudainn, no air an làmhaibh; agus bha iad beò, agus rìghich iad maille ri Crìosd rè mhìle bliadhna.

[1] *feirge ro gharg.* [2] *an t-sluichd gun aigeal.* [3] *an coimhlionadh.*

5 Ach cha d' ath-bheothaich-
eadh a' chuid eile do na mairbh
gus an robh am mìle bliadhna
air an crìochnachadh. *Is* i so a'
cheud aiseirigh.
6 *Is* beannaichte agus *is* naomha
an tì aig am bheil cuid anns a'
cheud aiseirigh: orra so cha 'n
'eil cumhachd aig an dara bàs;
ach bithidh iad 'nan sagartaibh
do Dhia, agus do Chrìosd, agus
rìghichidh iad maille ris mìle
bliadhna.
7 Agus an uair a chrìochnaich-
ear am mìle bliadhna, fuasgailear
Sàtan as a phrìosan,
8 Agus théid e mach a mheall-
adh nan cinneach, a tha ann an
ceithir chearnaibh na talmhainn,
Gog agus Magog, chum an
cruinneachadh gu cath; muinn-
tir *a tha* ann an àireamh mar
ghaineimh na fairge.
9 Agus chaidh iad suas air leud
na talmhainn, agus chuairtich
iad camp nan naomh, agus am
baile[1] ionmhuinn: agus thàinig
teine nuas o Dhia á nèamh, agus
chur e as doibh.
10 Agus thilgeadh an diabhul
a mheall iad, san loch theine
agus phronnuisc, far *am bheil* am
fiadh-bheathach, agus am fàidh-
bréige, agus bithidh iad air am
pianadh a là agus a dh'oidhche,
gu saoghal nan saoghal.
11 Agus chunnaic mi rìgh-
chaithir mhòr gheal, agus an Tì
a shuidh oirre, neach d' an do
theich nèamh agus talamh o a
ghnùis; agus cha d' fhuaradh
àite dhoibh.
12 Agus chunnaic mi na
mairbh, beag agus mòr, 'nan
seasamh am fianuis Dé; agus
dh'fhosgladh na leabhraichean:
agus dh'fhosgladh leabhar eile.
eadhon leabhar na beatha: agus
thugadh breth air na mairbh as
na nithibh sin a bha sgrìobhta
sna leabhraichibh, a réir an
gnìomhara.
13 Agus thug an fhairge uaipe[2]
na mairbh a bha innte; agus
thug am bàs agus an uaigh[3] uatha
na mairbh a bha annta: agus
thugadh breth orra gach aon a
réir an gnìomhara.
14 Agus thilgeadh am bàs agus
ifrinn do 'n loch theine: Is e so
an dara bàs.
15 Agus ge b'e air bith nach
d' fhuaradh sgrìobhta ann an
leabhar na beatha, thilgeadh e
san loch theine.

CAIB. XXI.

1 *Nèamh nuadh agus talamh nuadh.* 10 *An Ierusalem nèamhaidh, maille ri làn-mhìn-eachadh oirre:* 23 *cha 'n 'eil feum aice air gréin; oir is i glòir Dhé a solus.* 24 *Tha rìghrean na talmhainn a' toirt an saoibhreis d' a h-ionnsuidh.*

AGUS chunnaic mi nèamh
nuadh, agus talamh nuadh:
oir chaidh an ceud nèamh agus
an ceud talamh thairis; agus
cha robh fairge ann ni 's mò.
2 Agus chunnaic mise Eoin am
baile naomh, Ierusalem nuadh,
a' teachd a nuas o Dhia á nèamh,
air ulluchadh mar bhean-bainnse
air a sgeadachadh fa chomhair
a fir.
3 Agus chuala mi guth mòr
á nèamh ag ràdh, Feuch, *tha*
pàilliun Dhé maille ri daoinibh,

[1] *a' chaithir.*

[2] *uaithe.* [3] *ifrinn.*

agus nì e-san còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dha, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach deur o 'n sùilibh; agus cha bhi bàs ann ni 's mò, no bròn, no éighich[1], agus cha bhi pian ann ni 's mò; oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, Feuch, tha mi a' dèanamh nan uile nithe nuadh. Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, oir tha na briathra so fìrinneach agus dìleas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e dèanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh: bheir mi dhasan air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an tì a bheir buaidh na h-uile nithe; agus bithidh mise a' m' Dhia dhasan, agus bithidh e-san 'na mhac dhomh-sa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mì-chreideach, agus gràineil, agus aig luchd-mortaidh, agus strìopachais agus druidheachd, agus ìodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch a ta dearg-lasadh le teine agus pronnusc; ni a 's e an dara bàs.

9 Agus thàinig a m' ionnsuidh aon do na seachd aingil, aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plàighibh deireannach, agus labhair e rium, ag ràdh, Thig an so, nochdaidh mise dhuit a' bhean nuadh-phòsda, bean an Uain.

10 Agus thug e leis mi anns an spiorad gu beinn mhòir agus àird, agus dh'fheuch e dhomh am baile mòr[2] sin, Ierusalem naomh, a' teachd a nuas á nèamh o Dhia,

11 Aig an robh glòir Dhé: agus *bha* a shoillse[3] cosmhuil ri cloich ro luachmhoir, mar chloich Iaspis, soilleir mar chriostal;

12 Agus bha balla mòr agus àrd aig, air an robh dà gheata dheug, agus aig na geataibh dà aingeal dheug, agus ainmean sgrìobhta orra, eadhon *ainmean* dà thréibh dheug chloinn Israeil.

13 Air an taobh an ear, trì gheatacha; air an taobh thuath, trì gheatacha; air an taobh deas, trì gheatacha; agus air an taobh an iar, trì gheatacha.

14 Agus bha aig balla a' bhaile dà bhunait dheug, agus anntasan ainmean dà abstol deug an Uain.

15 Agus bha aig an tì a labhair rium, cuilc-shlat òir, chum gu 'n tomhaiseadh e am baile, agus a gheatacha, agus a bhalla.

16 Agus tha am baile 'na luidhe ceithir-chearnach, agus tha 'fhad co mòr r' a leud: agus thomhais e am baile leis a' chuilc-shlait, dà mhìle dheug stàide: is ionnan fad, agus leud, agus àirde dha.

17 Agus thomhais e a bhalla, ceud agus dà fhichead agus

[1] *glaodhaich.* [2] *a' chaithir mhòr.* [3] *sholus, dealradh.*

ceithir làmha-coille[1], a réir tomh-
ais duine, eadhon an aingil.
18 Agus bha a bhalla air a
thogail do chloich Iaspis; agus
b' òr fìor-ghlan am baile[2], cos-
mhuil ri gloine shoilleir[3].
19 Agus *bha* bunaitean[4] balla
a' bhaile air an dèanamh sgiamh-
ach leis gach uile ghnè chlocha
luachmhor. *Bu* iaspis an ceud
bunait; *bu* shaphir, an dara; *bu*
chalcedon, an treas; *b'* emerald,
an ceathramh *bunait;*
20 *Bu* shardonics, an cùig-
eadh; *bu* shardius, an seathadh;
bu chrisolit, an seachdamh; *bu*
bheril, an t-ochdamh; *bu* topas,
an naothadh: *bu* chrisoprasus,
an deicheamh; *bu* hiacint, an t-
aon deug; *b'* ametist, an dara
bunait deug.
21 Agus an dà gheata dheug
bu dà nèamhnuid dheug iad;
bha gach aon fa leth do na geat-
aibh *air a dhèanamh* do aon
nèamhnuid: agus b' òr fìorghlan
sràid a' bhaile, mar ghloine
shoilleir.
22 Agus cha 'n fhaca mi team-
pull ann: oir is e 'n Tighearna
Dia uile-chumhachdach, agus
an t-Uan a's teampull da.
23 Agus cha 'n 'eil feum aig a'
bhaile air a' ghréin, no air a'
ghealaich a dhealrachadh ann:
oir shoillsich glòir Dhé e, agus
is e an t-Uan a 's solus da.
24 Agus gluaisidh cinnich na
muinntir sin a shaorar 'na shol-
us: agus bheir rìghre na tal-
mhainn an glòir agus an urram
d' a ionnsuidh.
25 Agus cha dùinear a gheat-
acha san là: oir cha bhi oidhche
an sin.
26 Agus bheirear glòir agus
urram nan cinneach d' a ionn-
suidh.
27 Agus cha téid air chor sam
bith a steach ann ni air bith a
shalaicheas, no a dh'oibricheas
gràineileachd, no *a nì* breug:
ach iadsan a mhàin a tha sgrìobh-
ta ann an leabhar beatha an
Uain.

CAIB. XXII.

1 *Amhainn uisge na beatha,* 2 *craobh na beatha.* 5 *'Se Dia féin solus na caithreach.* 9 *Cha'n fhulaing an t-aingeal aoradh a dhèanamh dha.* 18 *Cha'n fheudar ni sam bith chur ri focal Dé, no thoirt uaith.*

AGUS dh'fheuch e dhomh
amhainn fhìor-ghlan do
uisge na beatha, soilleir mar
chriostal, a' teachd a mach á
rìgh-chaithir Dhé, agus an Uain.
2 Ann am meadhon sràide na
caithreach, agus air gach taobh
do 'n amhainn, *bha* craobh na
beatha, a' giùlan dà *ghnè* dheug
thoraidh, *agus* a' toirt a toraidh
uaipe gach uile mhìos; agus *bha*
duilleadh na craoibhe chum
leighis nan cinneach.
3 Agus cha bhi mallachd air
bith ann ni 's mò: ach bithidh
rìgh-chaithir Dhé agus an Uain
innte; agus nì a sheirbhisich
seirbhis da.
4 Agus chì iad 'aghaidh; ag-
us *bithidh* 'ainm-san air clàr an
eudainn.
5 Agus cha bhi oidhche an sin,
agus cha 'n 'eil feum aca air
coinnil, no air solus na gréine;

[1] *bann-làmha.*
[2] *a' chaithir.*
[3] *trìd-shoillseach, tre 'n dealraich an solus.*
[4] *buinn, bunachair.*

oir bheir an Tighearna Dia
solus doibh: agus rìghichidh iad
gu saoghal nan saoghal.
6 Agus thubhairt e rium, *Tha*
na briathra so dìleas agus fìr-
inneach. Agus chuir an Tigh-
earna, Dia nam fàidhean naomha,
'aingeal féin a nochdadh d' a
sheirbhisich na nithe sin a 's
éigin tachairt gu h-aithghearr.
7 Feuch, tha mi a' teachd gu
luath: is beannaichte an tì a
choimhideas briathra fàidhead-
aireachd an leabhair so.
8 Agus chunnaic mise Eoin na
nithe so, agus chuala mi iad:
agus an uair a chuala agus a
chunnaic mi *iad*, thuit mi sìos a'
dèanamh aoraidh roimh chos-
aibh an aingil, a nochd na nithe
so dhomh.
9 An sin thubhairt e rium,
Feuch nach *dèan thu e:* oir is
comh-sheirbhiseach dhuit mise,
agus do d' bhràithribh na fàidh-
ean, agus dhoibh-san a choimh-
ideas briathran an leabhair so:
dèan aoradh do Dhia.
10 Agus thubhairt e rium, Na
seulaich focail fàidheadaireachd
an leabhair so: oir tha an t-àm
am fagus.
11 An tì a nì eucoir, dèanadh
e eucoir a ghnàth: agus an tì a
tha salach, biodh e salach a
ghnàth: agus an tì a tha 'na
fhìrean, biodh e 'na fhìrean a
ghnàth: agus an tì a tha naomh,
biodh e naomh a ghnàth.
12 Agus, feuch, tha mi a'
teachd gu h-aithghearr; agus a
ta mo luach-saoithreach maille
rium, a thoirt do gach aon fa
leth, a réir mar a bhitheas a
ghnìomhara.
13 Is mise Alpha agus Omega,
an toiseach agus a' chrìoch, an
ceud *neach* agus an *neach* deir-
eannach.
14 Is beannaichte iadsan a nì
'àitheanta-san, chum gu 'm bì
còir aca air craoibh na beatha,
agus gu 'n téid iad a stigh tre na
geataibh do 'n bhaile.
15 Oir an taobh a muigh *tha*
madraidh, agus luchd-druidh-
eachd, agus luchd-strìopachais,
agus luchd-mortaidh, agus luchd-
ìodhol-aoraidh, agus gach neach
a ghràdhaicheas agus a nì breug.
16 Chuir mise Iosa m' aingeal
a dhèanamh fianuis duibhse air
na nithibh so anns na h-eaglais-
ibh. Is mise freumh agus gin-
eal Dhaibhidh, an reult dheal-
rach agus mhaidne.
17 Agus a ta an Spiorad agus
a' bhean nuadh-phòsda ag ràdh,
Thig. Agus abradh an tì a
chluinneas, Thig. Agus an neach
air am bheil tart, thigeadh e.
Agus ge b' e neach leis an àill,
gabhadh e uisge na beatha gu
saor.
18 Oir tha mi dèanamh fian-
uis do gach uile neach a chluinn-
eas briathra fàidheadaireachd an
leabhair so, Ma chuireas neach
air bith ris na nithibh so, cuiridh
Dia air-san na plàighean a tha
sgrìobhta anns an leabhar so:
19 Agus ma bheir neach air
bith o bhriathraibh leabhair na
fàidheadaireachd so, bheir Dia
a chuibhrionn-san á leabhar na
beatha, agus as a' bhaile naomh,
agus as na nithibh a tha sgrìobh-
ta anns an leabhar so.

20 A ta an tì a tha toirt fian-
uis air na nithibh so ag ràdh,
Gu deimhin a ta mi a' teachd an
aithghearr. Amen. Seadh, thig,
a Thighearna Iosa.
21 Gràs ar Tighearna Iosa
Crìosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

A' CHRIOCH.

LONDON:
A. and G. A. SPOTTISWOODE,
New-street-Square.

[illegible]